

Giới thiệu Cửu Chân Cửu Dương Convert

Xung kích cảnh giới thất bại Tô Phương, kinh mạch toàn thân vặn vẹo biến hình, bị trở thành phế nhân, vĩnh viễn không cách nào lại tu hành, nhưng bất ngờ được một mặt thần kỳ cổ kính, mà ở cổ kính nơi sâu xa, hắn gặp phải một cái đến từ thể giới thần bí nhân vật mạnh mẽ, bắt đầu đi tới nghịch thiên song tu con đường. Tu thân thể, nghịch thiên cải mệnh! Mò Thiên môn, thể làm tu sĩ! Xem thiếu niên vạn dặm tìm phụ, từng bước một ở hàng vạn hàng nghìn thiên tài bên trong bộc lộ tài năng, đấu bầu trời, nghịch tình thần trở thành cái thể cự thần!

Tu vi cảnh giới

Thân thể cảnh giới: Tiên Thiên Cảnh, Hậu Thiên Cảnh, Siêu Phàm Cảnh, Đại viên mãn (Viễn Cổ thân thể tu luyện vạn: Bách Khiếu huyết mạch)

Phàm nhân cảnh giới: mỗi tầng cảnh giới phân thập trọng, một tới ba vì sơ giai, bốn tới sáu vì trung giai, bảy đến chín vì đẳng cấp cao, thập trọng vì viên mãn

Tiểu thể giới (phàm giới): Thực Khí cảnh, nhục thai cảnh, mật đạo cảnh, pháp động cảnh, thần thông cảnh, hạo đan cảnh (đan thai), thiên hợp cảnh (Kim Đan), trường sinh cảnh, bất tử cảnh, bất diệt cảnh, dương anh cảnh, hạo kiếp cảnh, hóa vũ cảnh, phi tiên cảnh (ba đạo thiên tai)

Tiên nhân cảnh giới: chia làm chín cầu thang, xưng là Cửu Huyền đạo kính, theo một đạo kính đến chín đạo kính, từng đạo kính ngưng kết một cái đạo ngân

Đại thể giới (tiên giới): nguyên tiên cảnh, Linh Tiên cảnh, động tiên cảnh, Thiên Tiên cảnh, Huyền Tiên cảnh, Vũ Tiên cảnh, giới tiên cảnh (tiên hoàng), Thánh tiên cảnh (Tiên Đế), đạo cảnh chí tôn (Tiên Tôn)

Thần nhân cảnh giới: chia làm chín cầu thang, xưng là cửu trọng {Huyền Thiên}, theo nhất trọng thiên đến cửu trọng thiên

Chư thiên vạn giới (Thần giới): chân thần cảnh, thiên thần cảnh, thần hoàng cảnh, thần tôn cảnh, hợp đạo cảnh, chủ thần cảnh, Đế Tôn cảnh, siêu thoát cảnh, Thiên Tôn cảnh

Mọi người đánh giá 10 điểm cho mình nhé.

P/s 1: thấy hay thì nhớ tặng nguyệt phiếu và chia sẻ cho mọi người cùng đọc, cũng đừng quên bình luận chém gió nhiệt tình cho truyện nhé.

P/s 2: bạn nào có điều kiện thì bỏ cáo lệnh, kim sa châu, thất thái châu... ném vào :3

☆☆☆☆☆☆

Trong khi chờ đợi chương mới, các bạn có thể vào đây đọc một số bộ do mình convert : <http://truyencv.com/truyen-dang-boi/65936/>

Truyện mình làm là những truyện nằm trong top các bảng xếp hạng, nếu bạn nào thấy truyện không hợp thì nhẹ nhàng bỏ qua mình nha. Cảm ơn các bạn nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Nhiệt huyết bất diệt, thiếu niên có mộng

Giữa hệ hoàng hôn y nguyên nóng bức, trắng tròn như cái mâm bạc, bầu trời đã treo đầy sáng quắc tỏa sáng đầy sao.

“Có lẽ hay là một điểm không thay đổi?”

Tô gia vô đường, một tên thiếu niên cắn răng, cố gắng muốn bò lên trên gần mười trượng cao đẳng trụ, nhưng hắn như thể nào dùng sức, hai chân thủy chung vô pháp rời đi mặt đất.

Sờ Thiên Môn, tục truyền nói là ‘Thiên Môn phủ’ khảo hạch, tuyển nhận đệ tử một loại phương thức.

Đây mới là dùng dây leo biên chế dựng mà thành đẳng trụ, gần kề cao hơn mười trượng, nghe đồn Thiên Môn phủ Thiên môn cao tới trăm trượng, theo không có người có thể thành công leo đến đỉnh phong nhất, may mắn sờ đến Thiên Môn, do đó dựa vào chính mình trở thành Thiên Môn phủ đệ tử.

Dựa theo thiếu niên cái tuổi này, bò lên trên mấy trượng độ cao nên vậy không có vấn đề, hơn nữa là một bữa ăn sáng.

“Ta Tô Phương không tin số mệnh...”

Thiếu niên lần nữa khom lưng, hai tay run nhè nhẹ, mười ngón nắm chặt nhánh dây, đương làm dừng sức thời điểm, trên cánh tay toàn tâm toàn ý cơ thể tựa như bánh bao, ngay bàn tay nhỏ bé cánh tay cũng là một khối khối nhô lên cơ thể.

Dù vậy, 10 cái hô hấp qua đi, đừng nói bò lên trên ba thước, liền thân thể cũng vô pháp bay lên không.

“PHỤT!”

Đột nhiên ở hậu phương, truyền đến một cái tiếng cười.

“Lén lút, lén ra đây!”

Thiếu niên chậm rãi xoay người, ngưng mắt nhìn đại môn phương hướng, chỗ đó một mảnh đen kịt.

Chỉ thấy năm tên thiếu niên nghênh ngang đi vào dưới ánh trăng, xem đến mỗi một người đều là tông gia công tử ca, cảm y bó phát, rất phú quý.

Bên trong có một tên béo thiếu niên, nâng cao bụng lớn nạm: “Nói chúng ta lén lút? Tô Phương, ngươi còn tưởng rằng ngươi là nửa năm trước thiên tài hạt giống?”

“Cái kia lúc trước, hần hiện tại chính là cái không thể luyện võ phế vật, chúng ta Tông gia mình xác quy định, chỉ có hạt giống mới có thể tiến võ đường, không được tự ý nhập, ngươi lại vụng trộm tiến đến, ngày mai ta định muốn nói cho Nghiêm thúc!” Lại một tên thiếu niên có vẻ vênh váo tự đắc.

“Ta sẽ lần nữa đường đường chính chính lại tới đây!”

Tên kia gọi Tô Phương thiếu niên, cúi đầu hướng đại môn trực tiếp đi đến.

“Tự ngươi phế vật này, còn muốn luyện võ? Ngay thực khí một trọng cũng không đạt được!”

“Có bản lĩnh chứ đi, chúng ta khoa tay múa chân lại khoa tay múa chân!”

Vài tên thiếu niên đuổi vài bước, tận là cười nhạo cùng chửi rủa.

Tô Phương nắm chặt nắm tay quả đấm, hần ngừng một bước, đổi lại trước kia hần tất nhiên hội làm cho bọn họ im miệng.

Nhưng hiện tại...

“Tìm đánh đúng không? Trước kia ngươi là uy phong, bây giờ đang ở trước mặt chúng ta chính là một đầu chó xù, chính là ngươi cái này ‘tào bả tính’ - điếm xấu, đem mẹ ngươi cho hại chết, lại bởi vì ngươi cái kia phế vật lão tía, đem chúng ta Tông gia tổ truyền thần binh mất đi, ngươi cùng cha ngươi chính là ta Tông gia ngôi sao tai họa, ngươi nên bị trục xuất gia tộc, bán đi quặng mỏ đường làm cả đời mỏ nô tài!”

Cái kia béo thiếu niên rõ ràng xoáy lên tay áo, nổi giận dùng dùng chăm chăm vào Tô Phương.

“Tô Tiểu Long, các ngươi ngược lại rất có tinh thần, muốn hay không ngày mai đâm cho tới trưa trung bình tấn?”

Tại chỗ cửa lớn đột nhiên truyền đến một đạo khí phách quát tháo thanh âm, không biết lúc nào nhiều hơn một vị trung niên.

“Nghiêm thúc, chúng ta sai rồi!”

Béo thiếu niên lập tức nhận lầm, theo những người khác thành thành thật thật rời đi.

Tô Phương đến tới cửa, nhìn về phía dáng người khôi ngô ‘Nghiêm thúc’, hồ thẹn cúi đầu: “Là lỗi của ta, không nên tới tại đây!”

Nghiêm thúc từ trong bóng tối hiện thân, hần bước tiến nhẹ nhàng, phảng phất một điểm sức nặng cũng không có: “Ngươi thân thể còn chưa khôi phục sao?”

“Cảm giác không thấy bủn rủn, chỉ là như thế nào cũng sử dụng không xuất lực khí đến...”

Nói đến đây một câu, Tô Phương đột nhiên ngưng mắt nhìn Nghiêm thúc: “Ta thật không có thể luyện võ sao?”

Tựa hồ hần trong đầu, tại thời khắc này đã muốn hỏi ra vô số lần vấn đề này.

“Ta cũng không biết...”

Chẳng biết tại sao, Nghiêm thúc nhìn thấy thiếu niên cái kia khát vọng ham học hỏi ánh mắt, nhất thời không biết trả lời như thế nào.

Tốt một hồi hần mới mở miệng: “Dựa theo theo Thiên Môn phủ lưu truyền tới nay võ học đến xem, ngươi trùng kích thực khí lực trọng thất bại, kinh mạch toàn thân chịu trọng thương, rất nhiều kinh mạch đã muốn vận vẹo biến hình, chẳng những không thể dùng lực, tương lai cũng vô pháp vận khí, vô pháp

thu nạp Luyện Khí lời mà nói..., người vĩnh viễn đều không thể trở thành một người tu sĩ!”

“Ta đây cái này sáu năm cố gắng... Theo trụ cột bắt đầu tu luyện, từng bước một bước vào một trọng, tại sáu năm thời gian ở phía trong, ta chẳng phân biệt được hề nóng bức, ngày đêm khổ luyện, rốt cục gợn gờng thực khí ngũ trọng cảnh giới, là Thiên tông thành trong lịch sử, một người duy nhất không dùng Luyện Khí, chỉ đem thân thể luyện đến ngũ trọng hạt giống... Đây hết thấy đều uống phí sao?” Tô Phương run rẩy lắc đầu nói.

Chẳng biết lúc nào, hần gò má lưu lại một đạo vết nước mắt.

Chuyện cũ từng màn, thoáng cái dừng mãnh vào trong lòng, làm hần cảm giác lâm vào hầm băng.

Theo chín tuổi bắt đầu, sáu năm khổ luyện, sáng sớm đến tối, giữa hè hoặc là ngày đông giá rét chưa bao giờ gián đoạn một ngày, hần rốt cục tại vô số người tiếng cười nhạo ở bên trong, vứt bỏ thể nhược nhiều bệnh thân hình, bước chân vào thực khí ngũ trọng.

Tu luyện một đạo, vừa bắt đầu theo nội ngoại kiêm tu bắt đầu tu hành, ngoại tu luyện thể, nội tu Luyện Khí.

Thực khí thập trọng, đây là theo Thiên Môn phủ truyền thừa xuống cảnh giới, mà Thiên Môn phủ là khoảng cách Thiên Tông thành gần đây một tòa tu hành chi địa, trong truyền thuyết ‘Thiên Môn đứng đầu’, có được lăng không phi độ, cước đạp núi sông thần thông.

Trở thành tu sĩ đây là Thiên Tông thành mỗi người vừa ra đời tự nhiên ước lượng mộng tưởng.

Đối với Tô Phương mà nói, hần chỉ cần gợn gờng thực khí tứ trọng, có thể trở thành Tô gia hạt giống, sau đó trải qua khảo hạch, bước vào cái kia Thiên Môn phủ tu hành.

Hiện thực thường thường là nỗ lực, kết quả là nhưng lại hai tay trống trơn.

Tại hần mười ba tuổi năm đó, trải qua vài năm khổ tu, hần rốt cục bước chân vào thực khí tam trọng, nhưng bắt đầu tiếp xúc nội tu mới phát hiện kinh mạch của hần trời sinh bế tắc, căn bản vô pháp vận khí.

Nếu như vô pháp nội tu Luyện Khí, căn bản vô pháp trở thành một người tu sĩ.

Mà muốn thay đổi kinh mạch, chỉ có một biện pháp.

Tiếp tục kiên trì thân thể tu hành, đạt tới thực khí lục trọng, sau đó dùng thân thể ưu thế tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, nói không chừng có thể cải tạo bế tắc kinh mạch.

Chỉ tu thân thể, muốn đem thân thể tu luyện tới thực khí lục trọng, lại nói dễ vậy sao? Coi như là người trưởng thành, cũng thì không cách nào chỉ tu thân thể theo mà tiến vào lục trọng.

Ôm ấp lấy chấp niệm, tại hần mười lăm tuổi lúc thật vất vả bước vào thực khí cảnh ngũ trọng, khi đó hần trở thành Thiên Tông thành tất cả mọi người đàm luận đối tượng, ai không hâm mộ hần, bởi vì tại Thiên Tông thành trong lịch sử, chưa từng có chưa thành nhân, chỉ bằng thân thể tu luyện bước vào thực khí ngũ trọng cảnh giới.

Hần lại bắt đầu trùng kích thực khí lục trọng, nào biết trùng kích thất bại, lúc ấy thân thể nghênh đón trùng kích sức lực mang đến cần trả, dùng bẻ gãy nghiền nát lực lượng, đưa hần kinh mạch toàn thân chấn tổn thương, có thậm chí vận vẹo.

Trong vòng một đêm, hần từ phía thiên đường rơi xuống địa ngục.

Trùng kích thất bại, đừng nói tu hành, ngay sống sót đều khó khăn, cũng may trong vòng nửa năm phục dụng không ít thượng đẳng linh dược, khi hần dần dần khôi phục về sau, nhưng lại không thể không đối mặt lạnh như băng mà hiện thực tàn khốc.

Hần ngay hơn mười cân mấy cái gì đó đều vác không động, đi một đoạn đường tự thở hồng hộc.

Phế nhân!

Hần lại nhớ tới chín tuổi trước, cái kia có vẻ bệnh hần, nhất định cả đời làm cái phàm nhân.

Hơn nữa hần cũng sai sót tại hai tháng trước, Thiên Môn phủ sứ giả chỗ cử hành khảo hạch, phải vừa muốn đợi ba năm, ba năm về sau mới có thể là mới một lần khảo thí đại hội.

“Ta thật không có thể luyện võ sao?”

Hồi lâu sau, Tô Phương phục hồi tinh thần lại, lại nhìn về phía Nghiêm thúc.

“Tô Phương, nhân sinh cuộc sống không chỉ có luyện võ một loại sống pháp!”

Nghiêm thúc vốn định thét ra lệnh Tô Phương rời đi, nhưng lại không đành lòng nhiều nói một câu: “Nghe nói Viễn Cổ tu sĩ, có chuyên môn tu hành thân thể pháp môn, hơn nữa đem thân thể chia làm tiên thiên, hậu thiên, siêu phàm, Đại viên mãn bốn cảnh giới, mà nghe đồn thân thể đạt đến đại viên mãn cảnh giới, có thể tẩy tủy thân thể, nghịch thiên cải mệnh, như vậy có lẽ có thể thay đổi biến người kinh mạch bế tắc vấn đề, mà dù sao là truyền thuyết,

đam đương không nổi thực, hơn nữa Viễn Cổ thân thể tu hành công pháp, đã sớm không tồn tại rồi!”

“Viễn Cổ thân thể công pháp?” Trong lúc đó, Nghiêm thúc lơ đãng một phen, làm hấn bắt được cây cỏ cứu mạng giống nhau.

Nghiêm thúc lại nhìn về phía dựng đứng đằng trụ, lắc đầu thở dài.”Tuy nhiên đã qua Thiên Môn phủ ba năm một lần khảo nghiệm hội, nhưng ngươi cần nhờ sỡ Thiên Môn gia nhập Thiên Môn phủ... Không phải thúc thúc đã kích ngươi, chính là người trưởng thành đều khó có khả năng leo lên Thiên Môn phủ Thiên môn, theo Thiên Môn phủ thành lập đến bây giờ, một người cũng không còn thành công qua, trở về đi!”

Nhìn thấy Tô Phuong cái kia cực nóng ánh mắt, trong mắt của hấn nhưng lại bất đắc dĩ, ứng phó vài câu, liền hướng tiền phương {nội đường} đi đến.

Đáp án, hấn nhận được rồi đáp án.

Không còn có liếc mắt nhìn trong lòng của hấn ‘Thánh địa’, Tô Phuong yên lặng rời đi.

Đến đường lớn thượng, tuy nhiên lúc này khắp nơi đều có ngọn đèn dầu, nhưng đối với Tô Phuong mà nói lại giống như đặt mình trong trời đông giá rét, tựa hồ mỗi người đều ở cười hấn.

“Ồ, Tô Phuong?”

Một cái kinh ngạc thanh âm, bỗng nhiên từ tiền phương xuất hiện.”Tô Viêm, ngươi xem đây không phải các ngươi Tô gia ngày xưa hạt giống Tô Phuong sao? Nhưng hấn là biểu đệ của ngươi!”

“Tô Viêm?”

Tô Phuong bản không thêm để ý có người nhận ra hấn, nhưng ‘Tô Viêm’ cái tên này lại làm hấn đột nhiên có một tia kinh ngạc, ngẩng đầu liền gặp được ba vị phong độ nhẹ nhàng thiếu niên, vừa vịn xuất hiện ở giữa ngã tư đường trong.

Bởi vì Tô Viêm chính là Tô gia tộc trưởng nhi tử, cũng là Tô Phuong biểu ca.

Tô Phuong phụ thân cùng đương kim Tô gia tộc trưởng là thân huynh đệ, đã từng cũng là danh chấn Thiên Tông thành cao thủ, đáng tiếc tại mười sáu năm trước Tô Phuong sắp giáng sinh thời điểm, bị Thiên Môn phủ đột nhiên triệu tập mà đi, tựa không còn có còn sống trở về.

Trong đó có một tên anh tuấn, thể trạng khỏe đẹp cân đối, cùng Tô Phuong có một ít giống nhau cách ăn mặc thiếu niên, hướng về Tô Phuong lạnh trào nói:”Đây thật là biểu đệ của ta ah, của chúng ta thiên tài, chẳng lẽ ngươi cũng biết Lục Lam tiểu thư hôm nay trở về thành, nghĩ đến thấy phuong cho?”

Bên trái thiếu niên kia bên đường giẫm cột:”Đừng nói gờn, Lục Lam tiểu thư nhưng là chúng ta Thiên Tông thành đệ nhất thiên tài, hai tháng trước vượt qua chúng ta, dùng đệ nhất danh thông qua khảo hạch thiên tài, lần này trở về là bởi vì vài ngày sau, Thiên Môn phủ sứ giả muốn tiếp chúng ta đi Thiên Môn phủ tu hành, mà chúng ta to đại thiên tài đâu này? Đã là vô pháp luyện võ phế nhân!”

“Tô Viêm, Lí Nguyên Đông, người này đã thành phế vật, đối với hấn lớn đánh rần gặp đầu, còn không bằng muốn muốn như thế nào tới gần Lục Lam tiểu thư, tương lai chúng ta đi đến Thiên Môn phủ, vẫn có hi vọng!”

Một vị khác thiếu niên tắc chính là càng thêm lạnh lùng, cường ép đẩy ra hai người, ba người dương dương đắc ý hướng tiền phương đi đến.

Nhìn qua ba người ngẩng đầu ưỡn ngực, hăng hái bóng lưng, Tô Phuong đột nhiên nghĩ đến đã từng, hấn cũng là như thế ah.

“Lục Lam...”

Tô Phuong làm sao sẽ quên cái tên này, nàng đúng vậy Thiên Tông thành tất cả thiếu niên trong suy nghĩ nữ thần, đến từ Thiên Tông thành lớn nhất gia tộc, hơn nữa tướng mạo đẹp xinh đẹp, lại từ nhỏ là Lục gia xuất sắc nhất hạt giống.

Hôm nay đã siêu việt tất cả bạn cùng lứa tuổi, cao cao tại thượng, không dính phạm trần.

Hấn lại cúi đầu không nói, yên lặng đi đến một nhà tiệm bán thuốc trước.

Đi vào tiệm bán thuốc, một vị tóc trắng xoa lưng công lão nhân, ngồi ở thạch mài trước, đang tại mài dược.

Hấn nhìn thấy Tô Phuong lập tức ngoác:”Tốt cháu trai.”

“Gia gia, để cho ta tới mài dược, vào đêm lạnh, ngươi đi nghỉ ngơi a!”

Tô Phuong bài trừ đi ra đáng tươi cười, sau đó bắt đầu thu dọn đồ đạc, đem bả bầy ở cửa ra vào giá gỗ chuyển nhập đại sảnh.

“Cũng tốt, hiện tại ngươi nhiều tiếp xúc nhiều dược thảo, gia gia cái này một thân y thuật, tốt xấu cũng có truyền nhân, về phần luyện võ cái kia việc sự tình, về sau ngươi đừng nhiều hơn nữa muốn, khi đó ngươi tài cán vì Tô gia, vì gia gia làm vẻ vang, gia gia đã muốn rất thấy đủ, hơn nữa ngươi cũng dựa vào chính mình hai tay cố gắng, từng hưởng tất cả mọi người chứng minh qua chính mình!”

Gia gia trước khi đi chỉ tế, không quên đốc lòng dặn dò.

“Không, ta Tô Phuong không thể cứ như vậy tin mệnh, ta không bị lão thiên gia an bài, ta muốn luyện võ, ta phải tìm được Viễn Cổ thân thể tu hành công pháp, sau đó trải qua khổ tu một mình đi Thiên Môn phủ, thông qua sờ Thiên Môn đường đường chính chính tiến vào Thiên Môn phủ, ta muốn lệnh tất cả cười nhạo người của ta đều câm miệng!”

“Vì cha ta cũng vậy nhất định phải đi đến Thiên Môn phủ, ta không tin cha tự như vậy chết, ta muốn đem bà cha cùng gia tộc tổ truyền thần binh ‘Hàng nguyệt đao’ mang về đến, như vậy biểu ca tự cũng không khi ta ngoại nhân, bá phụ cũng sẽ không làm bất hòa ta... Tộc nhân càng thêm sẽ không nói ta là ngôi sao tai họa!”

Tô Phuong cắn răng, nhớ... quá phát tiết một phen trong nội tâm không khoái.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tử Huyết tay phải

Tô Phuong tiếp tục thu thập đại sảnh.

Đại bộ phận được thảo đều thu thập xong, mới đi đến thạch mài trước ngòi xuống, hấn cố hết sức mà thôi động cái thớt, chỉ có hai mươi mấy cân nặng thạch mài, lại luôn tại làm khó dễ hấn.

Hấn cứ như vậy cạo xát một hồi, cũng không có tăng thêm dược liệu, cảm giác cả người mất hồn, lại bắt đầu phụ giúp cái thớt, con mắt một điểm thần sắc cũng không có.

“‘tảo bả tính’ -điềm xấu, theo mẹ người mang thai người, vốn là cha người cùng Hàng Nguyệt Đao gặp chuyện không may, rồi sau đó đến phiên mẹ người bởi vì người khó sinh mà vong, không có Hàng Nguyệt Đao, Lục gia, Ngô gia quanh năm khi dễ ta Tô gia, người nói người có phải hay không ngôi sao tai họa?”

“Hấn bộ dáng này, ha ha, còn cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga, vậy cũng không tới phiên hấn ah! Người ta Lục Lam đã sớm trở thành Thiên Môn phủ đệ tử...”

Cũng không biết gần người phát bao lâu, Tô Phuong đầy trong đầu đều là Tô Tiểu Long, Tô Viêm những người kia tiếng cười nhạo, như thế nào cũng tản ra không đi.

Cảm giác tựa như ác mộng quần quít lấy hấn, muốn đem hấn kéo xuống địa ngục.

“Ah!”

Hấn đã sớm quên vẫn còn xoa đẩy, ngón tay không biết lúc nào tới gần mài xuôi theo, kết quả vừa vịn vurun vào đang tại cạo xát mài trong mâm, lập tức ngón tay truyền đến lo lắng đau từng cơn.

Ngón tay nhỏ huyết tuôn ra như trụ, mà trong đầu tất cả đều là ngoại nhân cười nhạo thanh âm của hấn, một điểm muốn cảm máu ý tứ cũng không có.

“Trời lúc nào sáng?”

Một đạo ánh sáng đâm vào con mắt, hấn mới phát hiện trời đã muốn tảng sáng, nhìn thấy chung quanh rất nhiều dược thảo còn không có thu thập, tiện tay ôm lấy một đồng dược thảo, vừa định đặt ở trên giá gỗ, nào biết một đạo ánh sáng tím từ trong đó có chút lộ ra đến.

Chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ là hoa mắt, hoặc là máu chảy quá nhiều nguyên nhân?

Đặt ở trên giá gỗ, cái kia ánh sáng tím cũng theo tiệm bán thuốc khai mở xuất hiện ở Tô Phuong trước mặt.

Hấn căn bản không quan tâm nhìn thoáng qua, mà chứng kiến về sau, hấn song đồng tử đột nhiên ngưng tụ tại tử mang trên mặt, tay phải vội vàng cầm ra đến xem xét, nguyên là một khối còn chưa kịp thanh lý dược liệu.

Lại nhìn cẩn thận điểm, gỗ mục dài khắp rễ cây, đào là có chút tượng một tay, hơn nữa hấn đối với dược liệu này còn có chút ấn tượng, là một tháng

trước, hướng một gã thợ săn thu đến, đây là trong đó đồng dạng mà thôi, lúc ấy nghe thợ săn nói về, tựa hồ là tại tìm khí núi tìm thấy.

Còn chưa tới và thu thập, để lại tại nơi hẻo lánh, nào biết được vậy mà hội sáng lên!

“Phản phật!”

Hắn còn muốn cầm lấy đi cho gia gia nhìn xem, nghe nói có được thảo hội trưởng ra được linh, chớ không phải là lần này thu được đại bảo bối rồi?

Nào biết theo cái kia được liệu bên trong chui ra một đạo tử mang dây nhỏ, phải nói là một đầu màu tím con sâu nhỏ, thừa dịp Tô Phưong không chú ý, lại thoáng cái chui vào tay phải của hắn cổ tay bên trong, biến mất không thấy.

Mà trong tay phải gỗ mục được liệu, phảng phất thực sống lại rồi, theo cái kia tử mang dây nhỏ rời đi, ạch một tiếng, vậy mà lẳng không theo Tô Phưong trong tay trời nổi bắt đầu đứng dậy.

“Đừng là quỷ hồn a?”

Gỗ mục được liệu đột nhiên rời tay mà dậy, sợ tới mức Tô Phưong đạp đạp lui về phía sau, trong nội tâm một hồi thật lạnh.

Đừng!

Phiêu phù ở giữa không trung tím tay gỗ mục, tử mang tại biến mất, một ít như tro tàn tựa như vật chất, từ phía trên tầng tầng tróc ra, một hồi công phu, tựa làm Tô Phưong thực tin tưởng mình gặp Quỷ Hồn.

Bởi vì một chích Tử Huyết tay phải, máu tươi chảy đầm đìa mà ra hiện ở trước mặt hắn.

Được liệu mà thôi, bên trong như thế nào cất giấu một chích tay phải?

Tô Phưong lại lui về phía sau vài bước, lập tức nghĩ đến đi gọi tình gia gia, nhưng này Huyết Thủ trong lúc đó cũng hóa thành một mảnh tro tàn, theo giữa không trung rơi, chỉ tại mặt đất lưu lại một chút ít bụi bặm.

“Hắn là đụng quỷ rồi? Cái kia Huyết Thủ làm sao sẽ đột nhiên biến mất?”

Vội vàng dụi dụi mắt con ngươi, lại trừng lớn mắt hạt châu quét qua, như trước chỉ còn lại có một ít bụi bặm, gỗ mục được liệu cứ như vậy dùng vô pháp tin phưong thức... Biến mất!

Hào hào một khối được liệu, làm sao lại tượng bị đại hỏa đốt thành tro bụi?

Tì ti!

Tô Phưong hiếu kỳ ngồi xổm xuống, muốn nhìn đến tột cùng, nào biết cái thốt hạ cái kia quán thuộc về máu tươi của hắn, quỷ dị mà bắt đầu bốc lên phao.

Cái này so với trước còn muốn dọa người, tất phải nói cho gia gia.

Hắn vừa đứng dậy, cái kia quán máu tươi đột nhiên bay lên, mà lại tại hắn vô pháp khống chế tay phải dưới tình huống, hóa thành một đầu huyết xà loại huyết ảnh, vèo thoáng một tý, trào vào lòng bàn tay của hắn.

“Mộng! Ta nhất định là đang nằm mơ!”

Tô Phưong cảm giác cánh tay phải mất đi cảm giác, nhưng là hắn lại phát hiện bị thương ngón tay, rõ ràng không có chảy máu.

Tựa hồ cái này tay không hề thuộc về hắn.

Cột kẹtzz!

Có lẽ bởi vì khăn trương nguyên nhân, tay phải của hắn nắm ngón tay nắm chặt nắm tay, sau đó truyền đến cột cách tiếng ma sát.

Nghe được thanh âm lại ngưng mắt nhìn tay phải, Tô Phưong đột nhiên lộ ra hoài nghi đáng tươi cười: “Vì sao tay phải đột nhiên có một loại... Một loại lực lượng bộc phát lỗi giác?”

Giờ khắc này hắn tựa hồ quên cái kia Huyết Thủ, cùng với trước kia chui vào tay tử mang đường cong, mà là đi vào cái thốt trước, triển khai tay phải thoáng cái bắt lấy cái thốt.

Hoành lấy hai hàng lông mày, eo lưng thuận thế mà dậy, hô to một tiếng lên.

Cái thốt không thể tưởng tượng nổi mà bị hắn nâng lên, hơn nữa cảm thấy cái thốt một điểm sức nặng cũng không có, nhẹ như lông vũ.

“Cái này, cái này... Cái này phảng phất lại nhớ tới thực khí ngũ trọng cái loại này trạng thái, chuyện gì xảy ra?”

Vừa rồi có chút cảm giác tay phải tràn đầy lực lượng, hần tưởng rằng ảo giác, nhưng bây giờ dùng tay phải, đem bả thạch bàn cho đơn giản nâng lên, giống như lúc ấy có được ngoại đạo thần lực giống nhau.

Hần không tin!

Trước kia còn cảm giác toàn thân mỏi mệt, phát lực cùng với bần rùn, như thế nào một hồi công phu, cánh tay phải cùng thân thể phảng phất tràn đầy lực lượng.

Hần lại đây đến tủ thuốc, nơi hẻo lánh bày đặt một cái rất lớn được rãnh, cũng là dùng để mài thuốc bột, bất quá cái này quá công kênh rồi, gia gia niên kỷ lại lớn, liền một mực gác lại ở chỗ này.

Xem chừng có 150 cân, đây là hần lúc trước đạt tới thực khí tam trọng lúc, tự mình chuyển tới nơi này.

“Thử một lần, nếu như...” Tô Phương không dám muốn.

Chẳng biết tại sao, hần hiện tại thân thể có một loại không hiểu lực lượng, nhưng lại cảm giác đến, tựa giống như hần đạt tới thực khí ngũ trọng cái loại này trạng thái.

“Ah!”

Nửa ngồi lấy thân thể, hai tay bắt lấy xuôi theo góc chậm rãi dùng sức: “Thân thể lại không mỏi nhừ, cũng không run lên!”

Mừng rỡ trong lòng, hần tiếp tục dùng lực, thân thượng khắp nơi đều là từng khối cơ thể.

Cuối cùng nhất, hần thoải mái đem thuốc này rãnh đi chuyển.

Nhưng hần lại chảy xuống giọt giọt nước mắt, cắn răng quan, hi vọng chính mình không cần phải bởi vì quá kích động mà khóc lên.

Mười ngón lần nữa dùng sức, toàn thân cơ thể cùng gân mạch đều kéo căng quá chặt chẽ, chính là loại cảm giác này, chỉ có người luyện võ mới có lực lượng.

“Tuy nhiên ta không làm rõ được là chuyện gì xảy ra, vì sao thoát cái thân thể tựa khôi phục đến trạng thái bình thường...”

Tô Phương lập tức cầm lấy túi nước, kéo cửa ra tại đóng lại, nhìn về phía đường cái: “Ta phải nắm chắc thời gian đi chỗ cũ tu hành, Tô Tiểu Long, Tô Viêm, không lâu về sau ta sẽ lần nữa đường đường chính chính bước vào võ đường... Lục Lam, sẽ có một ngày như vậy, ta cũng vậy sẽ trở thành vì Thiên Môn phủ tu sĩ, cho ta đại Tô gia ánh sáng cạnh cửa!”

Nghẹn lấy một cổ buồn bực kinh sức lực, hần biến mất tại đường đi bên trong.

Thiên Tông thành phía nam có một tòa tím khí núi.

Nghe đồn tại thật lâu một ngày, ngọn núi lớn này bên trong từng bay lên đầy trời tím khí, do đó được gọi là, nhưng đến cùng là đúng hay không chân thật, cũng không còn người đi khảo chứng.

Soàn soạt! Soàn soạt!

Trong núi sâu, một đầu thác nước bên cạnh trên đất trống.

Tô Phương huy động hai tay, thân pháp nhanh nhẹn, động như thỏ chạy, cùng một ngày trước cái kia có vẻ bệnh hần, hoàn toàn thay đổi một người.

Tại hàn khí hạ ở trần, đùi đến eo lưng đều là cơ thể, bước tiến đột nhiên nhanh hơn, đi vào một khóa che trời dưới đại thụ, mười ngón đột nhiên hình thành ung trào, ngưng mắt nhìn cái kia thân cây nơi, nguyên lai trên mặt sớm đã có đại lượng xé nát dấu vết.

Đây là Tô Phương sớm vài năm, mỗi ngày luyện võ chỗ lưu lại ấn ký.

“Phong ung bảy thức!”

Bá bá!

Thình thịch!

Hai tay của hần lập tức chụp vào cây ngắn, nhanh như thiểm điện, đột nhiên một tiếng, đơn giản chỉ cần lấy tay bẻ vụn lớn cỡ bàn tay cây gỗ, sau đó cứ như vậy một lần đón lấy một lần.

Rất nhanh chung quanh liền rơi là tả không ít gỗ vụn khối.

Tô Phương trên mặt một mực treo dáng tươi cười, hần ưa thích loại cảm giác này, đang luyện võ trạng thái hạ, hần có thể tìm đến tự tin, có thể quên hết

mọi thứ.

Trong óc chỉ có các loại võ học chiêu thức.

Tới gần giữa trưa, Tô Phưong mới dừng lại đến, cảm giác hơn nửa năm tới đây là lần đầu tiên nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa, thống khoái, trong lòng không ngừng hô thống khoái.

“Rửa cái mặt, nghỉ ngơi một hồi lại tiếp tục tu luyện võ công!”

Một thân là đồ mờ hôi, hơn nửa tràn đầy tro bụi, Tô Phưong đi vào thác nước phía trước tiểu hồ, ngồi xổm người xuống tụt đầu vào trong nước.

“Thoải mái!”

Qua lại mấy lần, toàn thân tụt mát xuống dưới.

Nóng rực ánh sáng thấu xuống, tại trên đồng cỏ lưu lại loang lổ vụn vụn quang điểm, xoa xoa bọt nước, Tô Phưong bỗng nhiên nhìn về phía tay phải, có chút đang run rẩy, hần lại phát hiện tiểu hồ tựa hồ có cỗ không hiểu lực lượng, tại hấp dẫn lấy tay phải tới gần.

“Không biết như vậy quá tà dị a?”

Tô Phưong giật mình thân, mãnh liệt phát hiện ngày này hần kinh nghiệm quá nhiều chuyện bất khả tư nghị tình.

Vốn là tiến vào tay từ mạng dây nhỏ, sau đó lại là quỷ dị Huyết Thủ.

Hiện tại hần là?

Hần tò mò đem tay phải bỏ vào trong nước, lập tức tay tụt an tĩnh lại, hần lại lấy ra mặt nước, kết quả tay phải lại bắt đầu không bị khống chế run rẩy.

“Xem ra cái này trong hồ nhỏ chứ không phải là có huyền cơ?”

Ngưng lấy lông mày chăm chăm vào nổi lên rung động mặt nước, tay phải phảng phất muốn tiến vào trong nước.

Phù phù!

Mặt hồ đột nhiên bốc lên một vòng trắng bóng sóng nước, Tô Phưong đã không thấy tăm hơi.

“Cái này nước như thế nào tuyệt không lạnh? Ngược lại rất bị phỏng?”

Hần quyết định đi xuống xem một chút, tại dưới nước lật ra bỏ nhào về sau, Tô Phưong đột nhiên cảm thấy thân thể dị thường thoải mái, thoáng cái không biết gia tăng rồi bao nhiêu khí lực, đồng thời phát hiện nước ấm đã muốn vượt qua bình thường độ ấm.

Nước ấm không đúng, càng thêm kỳ quái chính là, hồ nước còn có thể lại dễ cho thân thể gia tăng khí lực?

Quái?

Hần trốn ở chỗ này luyện võ, cũng có đã nhiều năm thời gian, đã từng cũng hạ qua trong hồ tắm rửa, nhưng không có hiện tại loại này dị thường cảm giác.

“Xem ra cái này dưới hồ thực sự bí mật!”

Vội vàng lên vào dưới hồ, ước chừng tiềm hạ ba trượng bao sâu thời điểm, tay phải run rẩy càng phát ra lợi hại.

“Ồ? Có một đạo hồng quang, tựa hồ tay phải cũng là bởi vì hần mới có vô pháp giải thích phản ứng!”

Nhìn thấy hồ ở dưới đáy có một đoàn lông bài tay lớn nhỏ hồng quang, Tô Phưong cảm giác hồng quang rất không tầm thường, vội vàng nghẹn lấy một hơi đi vào hồng quang trước.

Tập trung nhìn vào, hồng quang cũng không phải rất mãnh liệt, một bộ phận chôn ở bùn cát ở phía trong.

Lần nữa cẩn thận ngưng mắt nhìn hồng quang, bên trong tựa hồ có một mặt đỏ sắc tấm gương.

“Không biết như vậy quá tà dị a? Vạn nhất đây là hại người ngoạn ý chơi đùa làm sao bây giờ?”

Do dự!

Giờ khắc này Tô Phưong thực sự điểm sợ hãi, lúc này phổi nhanh nổ.

Bất chấp tất cả, trước lấy đi tấm gương nói sau.

“Tựa hồ không có gì kỳ quái địa phương!”

Tay phải đem tấm gương theo bùn cát lấy ra, vội vàng nhìn thoáng qua, lên trước đi nói sau.

Tô Phuong bắt đầu hướng mặt nước bơi đi, tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Ot ot...”

Khoảng cách mặt nước còn có 2m, Tô Phuong đã muốn nhanh nhẹn không được phải thay đổi khí, kết quả đột nhiên một đạo nhân ảnh nhảy xuống trong hồ, sợ tới mức Tô Phuong nuốt một ngụm nước, sắc đến khó chịu.

“Ai hội tới nơi này ah?”

Trong nội tâm buồn bực, vội vàng nhìn về phía trên, kết quả phát hiện hai cái trắng đẹp chân dài ở phía trên có chút mà đông đưa, cái này chân dài vừa mịn lại trường, vừa trắng vừa mềm.

Lại hướng lên xem xét, một đạo uyển chuyển bóng lưng hiện ra mà đến.

“Cô...”

Lại một lần sắc nước rồi, hơn nữa cái mũi cũng chảy ra máu mũi.

Không lịch sự nhân sự Tô Phuong, còn không tính toán trưởng thành, thế nhưng được không như thế đồng thể tại trước mắt vung chỉ không tiêu tan.

“Tấm gương tựa hồ có cổ quái?”

Nhưng Tô Phuong lại cảm giác tay trái khẽ chấn động bắt đầu đứng dậy.

Lập tức xem xét, nguyên lai là của mình máu mũi đã rơi vào cái kia cổ xưa trên gương, tấm gương phẳng phát dường như có sinh mệnh, đem bả vài giọt máu mũi cho hút vào!

“Dị bảo!”

Trước kia mặc dù không có loại kinh nghiệm này, nhưng Tô Phuong thường nghe qua các loại câu chuyện, trong chuyện xưa tiên nhân sử dụng pháp bảo, có thể biến ảo các loại bộ dáng, tựa hồ như nhân loại đồng dạng ừng có sinh mạng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hỗn Nguyên Thánh cảnh

“Xôn xao...”

Không đợi Tô Phuong xem cái mình bạch, cổ kính tự bay vào bụng dưới của hắn bên trong, không thấy!

“Không tốt, nhện không nổi!”

Người tại dưới tình thế cấp bách, thường thường sẽ làm ra ngay cả mình đều không nghĩ ra cử động đến.

Cái này không, Tô Phuong tự biến thành cảm thú.

Hai tay rõ ràng bắt lấy cái kia uyển chuyển đồng thể phần eo... Lại sau đó toát ra mặt nước.

“Cuồng đồ!”

Phối đều nhanh nổ tung, bất quá so đây càng khó chịu chính là một cổ lạnh như băng linh mạng, lại đem bả Tô Phuong cả theo trong nước cuốn lấy, sau đó oanh địa một tiếng, trực tiếp nặng nề vút trên mặt đất, đau đến Tô Phuong giống như mỗ heo gào khóc kêu thảm thiết.

“Lại kêu một tiếng?”

Trong điện quang hỏa thạch, thanh âm lạnh lùng đột nhiên quát lớn, mà lại một thanh sắc bén Tiên Kiếm, đặt ở Tô Phuong trên cổ.

Tô Phuong vẫn còn phun nước giã dựa, kết quả thoáng cái giống như đũa đầu đất, không dám cử động nữa thoáng một tý, khi nhìn thấy trước mặt nữ tử lúc, hấn lại chảy máu mũi rồi, bởi vì đối phương không có mặc quần áo.

“Tỷ tỷ... Ngươi đẹp quá ah!”

Nhưng mà Tô Phuong trong mắt chỉ có nữ tử cái kia khuynh thành tuyệt diễm dung mạo.

Nữ tử tắc chính là dùng trái tay đè chặt trên đùi một đạo nhìn thấy mà giặt mình vết máu, ước chừng dài một thước.

Tại Tô Phuong tập trung tinh thần nghĩ đến Thiên Tiên hạ phạm, tay phải tựa hồ bắt lấy cái gì, nghiêng đầu xem xét, dĩ nhiên là một cổ thi thể.

Đúng!

Một cụ bị lợi khí đâm chọc xuyên trái tim nam tử thi thể, còn là một cái anh tuấn vô cùng, quý không thể nói nam tử, xem ra là đại nhân vật ah.

Nữ tử cái kia như băng phách song đồng tử, tràn đầy hàn ý, chỉ là khuynh thành gò má, nhưng lại không có chút huyết sắc nào.”Không thể tưởng được ta trong sạch thân thể, bị một cái tâm thường con sâu cái kiến xem rành mạch...”

Tô Phuong thoáng cái trở nên trước nay chưa có yên tĩnh, xem ra hấn thấy cái không nên thấy một màn, sớm biết như vậy tự trong nước nhịn chết, cũng so bị người diệt khẩu tốt.

Xem ra nàng kia cùng nam tử chém giết, lại giết người diệt khẩu, và bị hấn vô tình ý đụng vào một màn này, xác định vững chắc hấn cũng muốn bị diệt khẩu, vội vàng giải thích:”Ta không phải cố ý!”

“Phản phật...”

Linh mang lóe lên, một đạo ngón tay ngọc ngay lập tức điểm tại Tô Phuong lồng ngực.

“Giải thích? Đây là của ngươi này mệnh, nếu là việc này bị ngươi truyền đi, cả Triệu quốc đều muốn chấn động!”

Nàng kia đã muốn mặc quần áo tử tế, đi vào hơi nghiêng vách núi, dùng sức một chương tách ra một đạo khe hở, lại đem nam tử kia thi thể dời nhập trong đó, vãi lên một ít bột phấn, lại ngăn đến sít sao.

Tô Phuong ngây ra như phỗng!

“Tiểu tử, đừng oán ta, yên tâm, kế tiếp mấy hơi thở, ngươi không có bất luận cái gì thống khổ, tăng thêm cái này hóa thi tán, ngươi hội triệt để biến mất tại thiên địa, dung nhập thổ nhưỡng bên trong...”

Ngày thường khuynh quốc khuynh thành nữ tử thần bí, đột nhiên hiện ra mặt mày loại tuyệt thế đáng tươi cười, giống như hết lần này tới lần khác Kinh Hồng lóe lên mà đi.

“Mệnh? Ta Tô Phuong theo không tin số mệnh! Mới chết... rồi một lần, cũng không thể chết lại lần thứ hai!”

Nhìn xem trên người bột phấn, hơn nữa trong cơ thể một cổ dòng nước lạnh dừng mãi vào trái tim cùng với toàn thân khí quan, Tô Phuong tự báo trước đến chết thân sắp xảy ra, chỉ có thể bất buộc chính mình tỉnh táo lại.

“Ông...”

Ngay tại toàn thân đều trở nên rét lạnh chỉ tế, chỗ bụng dưới đột nhiên truyền ra một hồi vù vù, rõ ràng cảm giác được có cái gì tại dưới bụng đang đưa, sau đó trong cơ thể tất cả hàn khí, đều biến mất tại dưới bụng.

Tư tư!

Đồng thời những kia hóa thi tán bột phấn, bắt đầu ăn mòn làn da.

Hàn khí biến mất, Tô Phuong đột nhiên sự khôi phục sức khỏe khí, vội vàng cởi quần áo ra, dùng hồ nước tách ra bột phấn, thẳng đến làn da không hề hư thối bóc lên khói trắng, thân thể mềm nhũn ngời liệt tại trên đồng cỏ.

Nghe nói tu sĩ thế giới tuy nhiên ngươi lừa ta gạt, khắp nơi giết chóc, nhưng hấn vẫn là chưa tin, nhưng hiện tại hấn tự mình kinh nghiệm, cho nên cảm xúc liên tục.

“Không được, đắc tranh thủ thời gian lúc này rồi đi thôi, vạn nhất nàng kia lại trở về?”

Tô Phuong gấp dục rời đi, bất quá lại bị cái kia đẩy đá vụn hấp dẫn.

Hắn vội vàng đi vào vách núi hạ, dùng sức đem bả đá vụn chuyển mở, hai tay đều mài trầy da, lập tức nghe được hư thối tư tư thanh âm, chịu đựng tanh tươi đem bả thi thể đẩy ra ngoài.

“Tu sĩ trên người đều có lưu pháp bảo, nàng kia đi vội vàng như thế, tự nhiên không kịp lấy đi tất cả bảo vật...”

Tu sĩ thế giới, tu sĩ muốn thu hoạch tài nguyên dùng cho tu hành, trong đó rất nhiều một bộ phận, đều là theo thi thể có được, tăng thêm Tô gia ngay tam lưu gia tộc đều không tính là, ngay bình thường đan dược đều là xa xỉ phẩm, mà thi thể thập phần không đơn giản, nếu là có được bảo vật lời mà nói..., khẳng định không đơn giản.

Lật qua lật lại về sau, Tô Phuong đột nhiên tại thi thể tóc quần bên trong, phát hiện ngón tay dài màu vàng sách cổ, lệnh nam tử giấu đặc như thế tuyệt mật, xem ra thị là bất phạm tồn tại.

Thi thể đã muốn hư thối một nửa, chịu đựng thoát ly huyết nhục cùng với tanh tươi, càng làm thi thể nhét trở về, sau đó dùng đá vụn một lần nữa phong đến sét sao, trong chớp mắt Cước Đề Mạt Du hướng đỉnh núi chạy như điên.

Sau nửa canh giờ, hắn về tới tiệm bán thuốc.

Đi vào lầu hai phòng ngủ, Tô Phuong đặt mông nằm xuống, vội vàng cường chế chính mình chìm vào giấc ngủ, nhưng là gần kề một hồi công phu, hắn trụ long tinh hồ mãnh đến một cái cá chép xoay người, ngồi ở mép giường vội vàng xuất ra màu vàng tiểu cuốn cẩn thận xem xét.

Bảo vật, khẳng định có bảo vật, nếu không nam tử không biết giấu ở phát dưới bàn, hơn nữa ngay nàng kia đều không tìm được.

Nam tử chết thảm tại nữ tử dưới thân kiếm, chỉ sợ sẽ là bởi vì bảo vật, vô cùng có khả năng chính là trong tay phần này tiểu cuốn.

“Không thể động, ngàn vạn không thể động...”

Một cổ xúc động ý niệm trong đầu, khống chế ngón tay muốn mở ra màu vàng tiểu cuốn, đều nói xúc động là ma quỷ, lời này là lời lẽ chí lý ah, ít nhất hiện tại không thể mở ra.

Nói không chừng nàng kia chính giết người xong, lại biến trở về bình thường bộ dáng, như trước đang âm thầm tìm kiếm cái này tiểu cuốn, vạn vừa mở ra phóng thích khí tức, vậy hắn không chỉ có một người tử, ngay gia gia của hắn cũng có sinh mạng ra oai.

Cất kỹ tiểu cuốn về sau, hắn có lẽ hay là chưa muốn ngủ, trong lòng kỳ giử vô cùng, bởi vì hắn muốn đem cái kia cứu hắn mạng nhỏ cổ kính cho tìm ra.

Dị bảo, trăm phần trăm dị bảo, có thể tự động nhận chủ, gần kề điểm này cũng đủ để chứng minh.

Nhưng hắn nhìn xem trụ lúi bụng, nào có cái gì cổ kính?

“Một đêm không ngủ, quá mệt nhọc, lại có cái đại sự gì ta cũng vậy đặc ngủ ngon giấc ah!”

Cảm giác thân thể một thêm chút sức khí cũng không có, bất tri bất giác buồn ngủ đột kích, liền dần dần nằm xuống.

“Hô... Vũ vu!”

Cảm giác như là nằm mơ, tại Tô Phuong nửa tỉnh nửa ngủ trong lúc đó, Tô Phuong có gan mắt đi trọng tâm, toàn thân chạy xe không cảm giác, lại kỳ quái trông thấy trước mắt là một mảnh hồng mang.

“Đây là nơi nào? Chẳng lẽ nằm mơ rồi, cho nên là trong mộng đẹp?”

Tô Phuong chậm rãi mở to hai mắt, cũng phát hiện mình đứng ở hồng mang thế giới, hắn muốn rời đi nhưng không cách nào động một bước.

Cũng không biết vì sao, hắn về phía trước cũng không phải, về phía sau cũng không phải, cảm giác đây là một đóng băng không gian.

“Tiểu bối, ngươi ngược lại đến thực vui vẻ, ta chính muốn như thế nào đem ngươi dẫn vào tại đây!”

Trong lúc đó, sâu kín pháp phòng mà yếu ớt thanh âm, cả kinh Tô Phuong một hồi tâm kinh nhục khiêu (run rẩy sợ hãi).

Có người?

Cái kia thanh âm yếu ớt, tựa hồ nghe bắt đầu đứng dậy là một nữ tử, giống như có thể chăm chăm vào Tô Phuong nhất cử nhất động. “Không cần sợ, cho dù ta muốn thu thập ngươi, tạm thời cũng không được!”

“Quý sao? Nữ quý? Xem ra ta thực dụng quý rồi!” Tô Phuong y nguyên sợ tới mức quá sức, rõ ràng còn bản khoản đáng sợ kia nữ tử thần bí.

Đối phương cả giận nói: “Cái gì nữ quý? Bồn tọa chính là sống sờ sờ tiên nhân, ta bây giờ đang ở trước ngươi dung hợp cái kia mặt đỏ sắc cổ trong kính, tỉnh a, mà lại ngươi cũng muốn cảm ơn ta!”

“Ồ đằng kia cổ trong kính? Vì sao ta muốn tạ người?”

“Người xác thực nên cảm ơn ta, nếu như không phải ta tiêu hao bản nguyên, thúc dục đại thần thông, đem bả trong cơ thể người hàn khí hút đi, người chỉ sợ sớm đã chết ở cái kia xé nát hàn khí lực lượng phía dưới!”

“Nguyên lai cứu vãn bối chính là tấm gương, không, là tiền bối mới được là!”

“Tiểu tử người ngược lại đủ cơ linh, không sai, đúng vậy bản tọa, may mắn bản tọa thần thông vô địch, pháp lực vô biên, nếu không người đã trở thành một cục tử thi, cái này pháp bảo tuy nhiên bất phạm, nhưng cũng vô pháp cứu người!”

“Đa tạ tiền bối đại ân cứu mạng, tiền bối là cổ kính linh sao?”

Chỉ là ngắn ngủi mấy câu, Tô Phưong tựa còi bỏ rất nhiều nghi hoặc chỗ, gấp vội vàng khom người.

Cái kia thanh âm yếu ớt thoáng cái khôi phục vài phần tinh thần, nghe còn rất tuổi trẻ: “Bản tọa nhưng không phải là cái gì khí linh, chỉ là nguyên thần cũng vừa cũng may cổ trong kính, kỳ thật bản tọa cũng giống như vậy ngay tại trước đó không lâu, tìm được một kiện màu đen cổ kính, mới ngoài ý muốn tiến vào pháp bảo không gian, bởi vì vì bản tôn chính là bất thể đại năng, tại màu đen cổ trong kính, phát hiện không ít bí mật, vừa vận thông qua cổ kính cảm ứng được sự hiện hữu của người, lại phát hiện người ở vào thời khắc sinh tử, mới phóng thích pháp bảo bên trong kỳ diệu thần ẩn, hóa giải người nguy cơ!”

“Tiền bối cũng nhận được một mặt cổ kính? Ta còn tưởng rằng tiền bối tựa đang ở pháp bảo bên trong.. Không đúng, nếu không phải cùng tồn tại một kiện pháp bảo trong không gian, vãn bối cùng tiền bối như thế nào đối thoại? Tiền bối thì như thế nào có thể nhìn thấy vãn bối?”

Vấn đề mới lại xuất hiện.

“Hỏi thật hay, hỏi thật hay, mới đầu ta thấy đến màu đen cổ kính có được như vậy vô pháp giải thích năng lực lúc, cũng có như người đồng dạng có rất nhiều vấn đề, nhưng về sau ta không ngừng khống chế cổ kính, mới tìm được một ít đáp án, bản tọa sở được đến cái này màu đen cổ kính, hẳn là cùng người lấy được cổ kính vốn là đồng nhất kiện pháp bảo, thì ra là cổ kính có hai mặt, vừa mới bị người phải đến màu đỏ một mặt, bị bản tọa tìm được màu đen một mặt, bởi vì là đồng nhất kiện pháp bảo, bản tọa mới có thể cảm ứng được sự hiện hữu của người!”

“Thần kỳ, như thế nào trong thiên địa còn có loại này bảo vật?”

Tô Phưong tuy nhiên không phải tu sĩ, nhưng từ nhỏ nghe nói các loại Thiên Phưong chuyện lạ, tăng thêm xem qua một ít sách vở, đa đa thiếu thiếu (nhiều nhiều ít ít) cũng biết tu sĩ thế giới một ít cổ quái sự tình.

Nữ tử thanh âm run rẩy vài cái, lại từ từ nói ra: “Vấn đề này ta lại vô pháp trả lời người, bởi vì cổ kính quá mức kỳ diệu, bất quá hẩn danh tự ta lại là phá giải đi ra, tên là ‘Hỗn Nguyên Thánh cảnh’, mà người lấy được màu đỏ một mặt có được vô thượng dương lực, mà bản tọa lấy được màu đen mặt kính ẩn chứa cổ xưa chí âm lực lượng, bản tọa sở dĩ cho người giải thích nhiều như vậy, lại xuất thủ cứu người, còn là vì cái này cổ kính phải cần hai cái cùng nhau tu hành trong đó ẩn chứa khí công, mới có thể phát huy vô thượng diệu dụng, người hiện tại đã biết rõ đi à nha?”

Không đợi Tô Phưong mở miệng, nữ tử lại nói: “Tu vi của ta tại phía xa người tưởng tượng phía trên, cho nên có thể đi vào Hỗn Nguyên Thánh cảnh trung ương thời không, mà người lại không thể, nhưng ta thần thông vô địch, cũng vô pháp thúc dục cổ kính, bởi vì cần người cùng ta cùng tu hành, thì ra là song tu, mới có thể phóng thích Hỗn Nguyên Thánh cảnh lực lượng!”

“Song tu?”

Không thể nào?

Nghe cô gái này thanh âm, xem ra cũng là 30 tuổi, còn song tu? Cái kia mình không phải là thiết thòi lớn rồi?

Nếu như là thần núi tông cái kia nữ tử thần bí cũng không tệ lắm nói!

Hơn nữa hẩn cũng không còn trường Thành đại nhân ah!

“Tiểu hài tử xấu xa, người mới bao nhiêu? Đừng nghĩ sai lệch, bản tọa chính là vô thượng Thánh thể, mặc dù muốn song tu, cũng luân không được người, chúng ta chỉ là song tu khí công, người tu luyện Nguyên Dương trong kính ‘Cửu Dương Cửu Biến’, mà bản tọa tu hành nguyên âm trong kính ‘Cửu âm Cửu Biến’, thẳng đến tương lai ta và người có thể gặp mặt, lại để cho pháp bảo hợp nhất, ta và người đều muốn hội đạt được vô pháp tướng tượng lực lượng!”

Nữ tử lúc này tràn ngập uy áp, cao cao tại thượng: “Người nguyên thần rất nhỏ yếu, vô pháp tiến vào Hỗn Nguyên Thánh cảnh ở chỗ sâu trong, may mắn cái này cổ kính kỳ diệu, ta có thể chứng kiến bên trong hết thảy!”

“Bất quá...” Tô Phưong đột nhiên ập a ập ứng.

Đối phương cả giận nói: “Người một người nam tử, như thế nào so nữ tử còn bà mẹ?”

Một bộ mặt như ăn mướp đắng Tô Phưong bắt đắc dĩ nói: “Kính mạch trời sinh bé tấc, vô pháp nội tu Luyện Khí tu hành ah!”

“Phải không? Ta và ngươi cách muôn sông nghìn núi, nếu như bồng tọa tại ngươi bên cạnh, lập tức có thể cho ngươi cải tạo thân thể, nhỏ nhỏ kinh mạch bế tắc tính toán cái gì? Chính là đan điền không có, bồng tọa cũng đều vì ngươi cải tạo!”

Đều nói nước xa không cứu được lửa gần.

Xem ra nữ tử thần bí cũng vô pháp trợ giúp Tô Phưong, hoàn tất kinh mạch bế tắc cái này đầu đầu vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Nghịch thiên công pháp, Bách Khiếu huyết mạch

Tô Phưong đột nhiên nghĩ đến cái gì, hai mắt phóng thích vô cùng cực nóng quang mang: “Vãn bối nghe trong tộc một vị trưởng lão nâng lên, nếu là có Viễn Cổ thân thể luyện thể công pháp, nói là đạt tới cái gì Đại viên mãn cảnh giới, ta có thể tùy tùy thân thể, nghịch thiên cải mệnh!”

“Đừng vậy, bồng tọa như thế nào cũng đem cái này quên, muốn lấy thoả cái có thể thay đổi biến vấn đề của ngươi, lại không nghĩ rằng tăng này!” Thần bí kia thanh âm tiếp tục nói: “Thân thể luyện thể, đó là cổ xưa tu hành phương thức, tại trước kia nhân loại đều là trước tu luyện thân thể, đạt đến đại viên đầy mãn mới bắt đầu Luyện Khí, mà trải qua về sau người không ngừng hoàn thành tu hành, cuối cùng nhất đem Viễn Cổ công pháp đào thải, ngươi biết vì sao phải đào thải sao?”

“Hắn là phi thường khó có thể tu hành...”

“Ngươi rất thông minh, đúng là như thế, cái kia tư vị thật không tốt được... Như vậy đi, bồng tọa tại đây vừa vặn có được Viễn Cổ thân thể tu hành công pháp, lập tức có thể dùng thân thể thông truyền đưa cho ngươi!”

“Thật vậy chăng?”

Trời không tuyệt đường người ah, ai sẽ biết tuyệt cuối đường hội là hy vọng?

Tô Phưong vậy mà sẽ như thế may mắn, vốn là tìm được một kiện cổ kính, hiện tại lại có thể tìm được hắn nhất muốn có thân thể tu hành công pháp, lão thiên gia chẳng lẽ mở mắt rồi?

“Ngươi cũng chỉ có trở thành tu sĩ, mới có thể cùng ta cộng đồng tu hành cổ kính ẩn chứa đại thần thông, giúp ngươi cũng là giúp bồng tọa chính mình, bồng tọa nguyên thân cũng rất mệt mỏi rồi, hi vọng ngươi sớm ngày đem thân thể tu hành đạt đến đại viên đầy mãn cảnh giới, đến lúc đó nguyên thân của ngươi cũng sẽ so hiện tại lớn mạnh, đến lúc đó lại khi thấy ngươi, bồng tọa sẽ đem Cửu Dương Cửu Biến tu hành công pháp truyền cho ngươi, hi vọng ngươi có thể làm được...”

Nữ tử nghe được ra rất chờ mong, hơn nữa rất mệt mỏi.

Thanh âm của nàng tự triệt để biến mất, đồng thời Tô Phưong cảm giác mình trong óc bị cái gì một hồi Thanh Phong cuốn ở bên trong, tựa hồ có đồ vật gì đó tiến nhập trong óc.

“Đầu đau quá!”

Trong chớp mắt, Tô Phưong lần nữa ngưng kết ánh mắt lúc, phát hiện hắn lại ngồi ở trên giường.

Chẳng lẽ vừa rồi làm giấc mộng?

Trong mộng hắn cùng với nữ quý đối thoại rồi?

“Tiểu tử, bồng tọa truyền cho ngươi cái môn này Viễn Cổ luyện thể công pháp, tên là ‘Bách Khiếu huyết mạch’, chính ngươi chậm rãi nghiên cứu...”

Tại hắn vô cùng hoài nghi chi tiết, đột nhiên trong óc truyền đến nữ quý hơi thở mong manh khàn giọng thanh âm.

Thiếu chút nữa vì vậy mà nhảy xuống giường, cũng may hắn hiện tại mới biết được hắn không có làm mộng.

Đây hết thấy kinh nghiệm đều là chân thật, bởi vì trong đầu nhiều hơn rất nhiều văn tự, rậm rạp chằng chịt.

Quả thật là một môn tên là Bách Khiếu huyết mạch Viễn Cổ luyện thể pháp môn.

“Phương nhi, ngươi bá phụ đến rồi, ngươi mau xuống đây trông thấy ngươi bá phụ!”

Một đạo theo dưới lầu ngoài truyền tới thanh âm, lập tức lệnh Tô Phương theo trong rung động tĩnh lại.

“Bá phụ đến rồi?”

Chính là Tô gia tộc trưởng đến nhà hắn rồi, bất quá Tô Phương biết rõ, hắn là đến thăm gia gia, đến khi hắn... Đã sớm thành người gặp người ghét' tào bả tinh' -điềm xấu.

Không kịp tỉnh tể xem xét Bách Khiếu huyết mạch tu hành công pháp, hắn tự trung thực đi vào lầu một sân nhỏ.

Lập tức gặp được Tô Viêm, hắn như trước có vẻ tài trí hơn người, ở bên cạnh ngồi một vị trung niên, đang cùng gia gia ngồi ở trên mặt ghế đá, cái này là Tô gia tộc trưởng, Tô Đăng.

Hắn đã từng ở Thiên Môn phủ tu hành qua, cùng với Tô Phương phụ thân, theo hắn da tay ngăm đen thương, có thể nhìn thấy không ít vết sẹo.

“Cha, biểu đệ thật sự là đủ có thể ngủ!” Tô Viêm nhìn thấy đi xuống lầu Tô Phương, liền cố ý lạnh lùng mày cười một tiếng.

Tô Phương âm thầm cúi đầu, đi vào Tô Đăng trước mặt khom người:”Bá phụ!”

“Nghe nói ngày hôm qua ngươi đi võ đường rồi?”

Không thể tưởng được Tô Đăng biết rồi chuyện này, hắn lộ ra mấy phần thâm nghiêm”Phương nhi, không phải bá phụ không cho ngươi luyện võ, ngăn cản ngươi đi Thiên Môn phủ, bất luận kẻ nào làm một chuyện gì, đều muốn lượng sức mà đi, mà lại đôi khi đối với chúng ta mà nói, hiện thực phi thường tàn khốc, không phải chúng ta cố gắng, có thể đạt thành mục tiêu, nếu không ngươi bá phụ ta cũng vậy không muốn rồi đi Thiên Môn phủ, trở thành một gã chính thức 【Tu tiên giả】!”

“Đối với ngươi không muốn cứ như vậy buông tha cho, hơn nữa phụ thân mấy chục năm trước vừa đi một chút cũng không có tin tức, ta đây cái làm nhi tử, không thể cứ như vậy không công chờ đợi! Mẫu thân cũng bởi vậy làm cho khó sinh mà buông tay nhân gian, nàng nguyện vọng chính là cha...” Giờ khắc này, Tô Phương nói ra trong lòng mình chính thức cách nghĩ.

Tìm được phụ thân!

Cho dù là hài cốt!

Cũng muốn lại để cho phụ thân hồn về quê cũ, được yên nghỉ, nếu như làm không được chuyện này, vậy hắn Tô Phương sẽ thẹn với mẫu thân lâm chung dặn dò!

Gia gia đứng lên vì Tô Phương lau nước mắt:”Tốt cháu trai, thật sự là làm khó ngươi!”

“Tô Viêm, ngươi nghe được a?” Tô Đăng bỗng nhiên nhìn về phía bên cạnh, mang theo vẻ ngao mạn Tô Viêm

“Phụ thân đại nhân ngươi cứ yên tâm đi, hài nhi ba ngày sau đi đến Thiên Môn phủ, chắc chắn giúp biểu đệ hoàn thành việc này!” Tô Viêm vỗ bộ ngực 〇〇.

Tô Đăng lập tức vỗ vỗ Tô Phương bả vai, xem ra với tư cách uy nghiêm tộc trưởng, trong lòng cũng thật sâu minh bạch máu mủ tình thâm”Phương nhi, ngươi nghe được a? Ta và ngươi phụ thân là thân huynh đệ, đã từng cùng một chỗ tại Thiên Môn phủ tu hành, cùng một chỗ xuất sinh nhập tử, ngươi chẳng khác nào là con của ta, về sau hảo hảo đi theo gia gia của ngươi học tập y thuật, bá phụ hội đem ngươi bồi dưỡng thành Thiên Tông thành xuất sắc nhất Y sư!”

“Còn không đáp ứng bá phụ?” Gia gia vội vàng khuyên nhủ.

Hắn cũng không có cái khác lựa chọn.

Khẩu thị tâm phi cũng thế, dù sao cũng phải làm ra một cái công đạo:”Phương nhi sẽ cố gắng, chỉ có điều ta còn cần một năm hoặc là 2 năm thời gian tu dưỡng, thân thể có lẽ hay là sử dụng được khí lực, dùng sức tự toàn thân đau nhức!”

Một năm? Hai năm?

Hắn không phải dưỡng thương, rõ ràng là lợi dụng trong khoảng thời gian này, khắc khổ tu hành Bách Khiếu huyết mạch, đạt tới cổ nhân cũng khó khăn dùng đạt tới thân thể Đại viên mãn.

Nghịch thiên cải mệnh!

Mạng của ta, do tự chính mình nắm chắc!

“Ba ngày sau đó giữa trưa, đến vô đường tổng biệt mọi người, đừng quên!”

Tô Đằng mang theo Tô Viêm rời đi.

“Tuy nhiên bá phụ là tốt với ta... Nhưng bọn hán chưa bao giờ chính thức đã tin tưởng ta, mẫu thân, ta sẽ không để cho ngươi chết không nhắm mắt, ta nhất định phải đem cha mang về đến, cùng ngươi an táng cùng một chỗ!”

Tô Phurong lúc này ở trong nội tâm phát ra trận trận hò hét, ai hội giải thích hán?

Không ai!

Hán hiện tại rốt cục minh bạch, chuyện của mình, vận mệnh của mình chỉ có mình mới có thể đem nắm.

“Phurong nhi, ngươi muốn đi đâu?”

Một lát sau, Tô Phurong tìm đến một ít lương khô, cùng với một ít chuẩn bị cuộc sống vật phẩm, còn có cung tiễn, bảo kiếm.

Gia gia vội vàng chạy đến hỏi đến, sợ hãi Tô Phurong còn sẽ làm ra làm cho người ta lo lắng’ Việc ngốc’!

“Ta là lên núi đi cho mẫu thân tảo mộ, gia gia, ba ngày sau đó ta mới vừa về, về sau ta sẽ thường xuyên trên chân núi cùng mẫu thân, dù sao ta cũng vậy không có chuyện gì, còn không bằng trên chân núi hảo hảo yên lặng một chút!”

“Gia gia biết rõ ngươi ưa thích yên tĩnh, vậy ngươi phải cẩn thận, ra khỏi thành lúc nhiều mưa chút ít lương khô, còn có mang nhiều lấy quần áo, buổi tối trên núi vẫn còn có chút lạnh, thu thập mộ từ thời điểm đừng có gấp!”

“Ân!”

Tìm được gia gia dốc lòng che chở, Tô Phurong lưng đeo cái bao rời đi tiệm bán thuốc.

Rất xa, hán còn có thể chứng kiến gia gia tại cửa ra vào đưa mắt nhìn, không chịu rời đi.

Tím khí núi!

Khoảng cách Thiên Tông thành phurong hướng rất gần trong rừng rậm, tại một chỗ bằng phẳng trên sườn núi, chỗ đó đột ngột dựng thẳng lấy một tòa cổ từ, ở chung quanh có mấy trăm tòa phần mộ.

Nơi này chính là Tô gia mộ viên.

Trong đó một tòa do thanh gạch lỹ thành song đầu trước mộ phần, Tô Phurong đang tại trợn lẫn lấy cổ đại, nhìn nhìn lại mặt khác phần mộ, cũng có đài khấp cổ đại, thậm chí là một ít đã đăng.

Xem ra mộ viên ít nhất cũng có một năm thời gian, không ai tới quản lý.

Song đầu trước mộ phần cái kia khối mộ bia, bị Tô Phurong tốt một hồi cẩn thận chà lau, dưới ánh mặt trời phóng thích một ít thanh quang, mà tòa song đầu phần mộ chôn lấy cha mẹ của hán, trong đó có mẫu thân hán quan tài, cái khác quan tài thì là mộ chôn quần áo và di vật.

Bởi vì Tô gia người không tìm được phụ thân hán Tô Mục hài cốt, hay dùng phụ thân lúc sinh tiền xuyên qua quần áo, sử đã dùng qua binh khí chôn ở quan tài.

Thiên ý trên người, tại hán sinh ra tựu mất đi cha mẹ, vì vậy mà thường xuyên tưởng tượng cha mẹ bộ dáng.

Trong lúc lơ đãng, Tô Phurong lau nước mắt, sau đó nện bước đi nhanh phạt tiến vào mộ từ.

Mộ từ chiếm diện tích một mẫu, phần chủ mộ sở cùng khoảng chừng gì đó tại mộ điện.

Cũng rất lâu chưa từng tới, khắp nơi đều là lá rụng, mạng nhện, có té tự đồ dùng cũng rơi là tả đến khắp nơi đều là.

Tô Phurong tiến vào tai trái điện, chỗ đó có một trương tấm giường đá, chính là người thủ mộ nghỉ ngơi dùng, đáng tiếc mấy năm này không có người lại nguyện ý để làm thủ hộ người, ngược lại thỉnh thoảng thành Tô Phurong nghỉ ngơi địa phurong.

Buồng cái bọc, đơn giản sửa sang lại một phen, lại từ một cái hòm gỗ ở phía trong ôm ra chăn bông, cùng với da cái đệm, đem bả giường chiếu tốt, lại đem chung quanh mạng nhện thanh lý sạch sẽ.

“Từ cái kia đạo từ mang tiến vào tay phải của ta, không biết chuyện gì xảy ra... Ta toàn thân lực lượng đều tụ tập tại trong tay phải!”

Bận rộn cả ngày, hán cuối cùng đem mộ từ thu thập sạch sẽ, hơn nữa cảm giác không thấy mệt mỏi, nhất là phát hiện tay phải theo thủ đoạn tới tay cánh tay cái này đoạn bộ phận, tràn đầy một cổ lực lượng thần bí.

Tự bơi vì như thế, tựa hồ toàn thân lực lượng đều tập trung vào tay phải.

“Mặc kệ cái kia từ mang là vật gì, tóm lại mang đến cho ta lực lượng...”

Tô Phuong không hề rất muốn, lại như thế nào muốn cũng muốn không rõ ràng lắm, nhìn xem chính tề sạch sẽ mộ từ, trong nội tâm thoáng cái cũng trở nên rộng thoáng.

Hoàng hôn đã đến, hần xem hướng tiền phuong cái kia mảng lớn mộ nhóm: “Còn phải cần hai ngày, mới có thể đem bả tất cả phần mộ sửa sang lại đi ra!”

Trở lại mộ từ, đem đại cửa đóng lại, lại thấp đèn.

“Phong ung bảy thức ta đã có thể nắm giữ, ta phải luyện tập một môn quyền pháp, hoặc là chương pháp, phối hợp tay phải của ta phát lực... Đứng rồi, Tuyệt Phong chương, môn võ học này chính là phách đạo, hơn nữa chiêu thức cũng đơn giản!”

Hần muốn bắt đầu luyện võ.

Đây mới là hần lên núi mục đích thực sự.

Ở chỗ này không còn có cười nhạo hần, ngăn cản hần, quấy nhiễu hần, có thể làm được tâm không không chuyên tâm.

“Tuyệt Phong chương võ học tâm pháp rất đơn giản, một bộ phận cần Luyện Khí mới có thể phát huy, đối với người thân thể mặc dù có lực lượng, nhưng kinh mạch có lẽ hay là bế tắc, chỉ có thể tu luyện hùng hậu chương lực!”

Đi vào trung ương, khom bước triển khai, thân thể truyền đến xương cốt tiếng ma sát.

Phảng phất cơ thể đã ở xé rách.

Cái này là thân thể lực lượng, là Tô Phuong trước kia vốn có thân thể.

“Chợt!”

Bước chân đột trong vòng tám di chuyển, phóng ra ba bước về sau, thân thể cung càng thêm lợi hại, hai tay đột nhiên múa, cánh tay phải theo bước tiến nhịp đập, giống như du xà tại đông đưa.

Một chương đánh ra, phảng phất ngay không khí đều cho chấn khai.

Tuyệt Phong chương, là có thể đem gió cũng có thể chấn vỡ võ học.

Mà Tô Phuong từ nhỏ khổ luyện mấy năm, đối với Tô gia đại bộ phận võ học đều nắm giữ tinh tường, mà Tuyệt Phong chương hần năm đó cũng tu hành qua, cổ lằn nữa thi triển ra không có chút nào lạ lẫm, ngược lại hành văn lưu thủy, lại thể Đại Lực chìm.

Đến đêm khuya, hần trở lại trên giường tĩnh tọa, bắt đầu nghiên cứu thuộc về thượng cổ thân thể tu hành công pháp, Bách Khiếu huyết mạch.

Cái kia cổ trong kính nữ từ thần bí thật sự là lợi hại, truyền đến văn tự tại Tô Phuong trong óc lái đi không được, ước chừng đều có ngàn cái văn tự, tổng cộng chia làm bốn bộ phận.

Tiên thiên, hậu thiên, siêu phàm, Đại viên mãn.

Mỗi một tầng thứ đều có tương ứng tu hành văn tự.

“Cực kỳ khủng khiếp ah, Bách Khiếu huyết mạch chủ yếu là tu luyện bản thân trong máu tươi, từng bước một theo bình thường máu tươi tu luyện thành huyết khí, tinh khí, cuối cùng không chế toàn thân máu huyết bắt đầu cường ép trùng kích kinh mạch toàn thân, cuối cùng nhất đạt đến đại viên đầy mãn, mà nghịch huyết niết bàn, tẩy tủy thân thể!”

“Tiên Thiên cảnh giới tu luyện’ Huyết khí ngưng tinh’, hậu thiên cảnh giới tu luyện’ Máu huyết hóa khí’, siêu phàm cảnh giới tu luyện’ Nghịch huyết xông mạch’, mà Đại viên mãn cảnh giới thì là’ Hoạt Huyết Toái Y!”

Không nhìn còn cảm thấy nên vậy không có nhiều khó khăn.

Nhìn kỹ qua mỗi một tầng cảnh giới tu hành, Tô Phuong lập tức minh bạch Bách Khiếu huyết mạch tu hành có nhiều khó khăn.

Còn tưởng rằng ngoại đạo thân thể tu hành, chính là tu luyện lực lượng, võ học, rèn thân thể.

Nhưng bây giờ đến xem, thân thể Tứ đại cảnh giới kỳ thật cũng không dễ dàng tu hành, cũng là bí hiểm.

“Mấy ngày nay hảo hảo nghiên cứu Tiên Thiên cảnh giới huyết khí ngưng tinh, đợi đem bả mộ viên quét sạch sẽ, đến lúc đó mới bắt đầu Viễn Cổ thân thể đại tu hành!”

Âm thầm mà quyết định.

Bởi vì đây là hán cơ hội cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Còn lấy nhan sắc, ai là phế vật

Trong đêm tối trên núi, cuồng gió gào thét, phảng phất có đại lượng dã thú tại mộ từ chung quanh ngủ đông, ở ẩn.

Trong nhà đá đốt lấy một đồng củi, Tô Phuong vòng tại trên giường đá, một mực cân nhắc Bách Khiếu huyết mạch đệ nhất cảnh giới, Tiên Thiên cảnh giới sở muốn tu hành huyết khí ngưng tinh.

Huyết khí ngưng tinh!

Dùng Tô Phuong mấy canh giờ giải thích đến xem, tựu là thông qua đối với thân thể tu hành, tu luyện máu trong cơ thể, đem trong máu tạp chất tinh lọc, tu hành ra càng thêm tinh thuần huyết khí.

Người phải như thế nào tu hành máu tươi của mình?

Đơn giản là hai chủng, một loại là đối với thân thể tu hành, đem thân thể tu luyện tới tùy tâm sở dục tình trạng, kể từ đó, liền có thể trong người hình thành tiên thiên nội kinh.

Một loại khác chính là mượn những phương pháp khác, ví dụ như Viễn Cổ luyện võ tu sĩ, bọn hắn thông qua thay máu tàn khốc phương thức, đến tu hành máu tươi của mình.

Tô Phuong chỉ có thể lựa chọn loại thứ nhất tu hành phương thức, loại thứ hai là hán vô pháp không chế, thay máu? Một khi thất bại, cái kia một thân máu tươi lưu quang làm sao bây giờ.

May mắn 'Huyết khí ngưng tinh' bên trong, nâng lên một loại thập phần bất phàm phụ trợ tu hành phương pháp.

Trăm huyết điều khiển!

Nhân thể có vô số huyết vị, mà chút ít phân bố tại thất kinh bát mạch, cùng với Chu Thiên bên trong.

Trăm huyết điều khiển chính là dùng Bách Khiếu huyết mạch tương ứng tu hành võ học, dùng điểm huyết phương thức đến không chế trong cơ thể một đoạn đoạn trong kinh mạch máu tươi, lại phối hợp thân thể tu hành.

“Không thể tưởng được nhân thể có được nhiều như thế huyết vị, may mắn có kỹ càng vị trí giới thiệu, bằng không thì ta muốn tổn trước hiểu rõ nhân thể huyết vị!”

Đến hừng đông, Tô Phuong có một loại rộng mở trong sáng chạy xe không cảm giác, phảng phất theo mới một ngày đến, hán con đường tu hành đi vào một đoạn mới hành trình.

Ăn được chút ít lương khô cùng với quả đại, kế tiếp chính là bắt đầu quét dọn mộ viên.

Ba ngày thời gian tựu tại loại trạng thái này hạ đảo mắt tức qua.

Sáng sớm, một đạo nhân ảnh dùng đi nhanh phạt chạy nhập Thiên Tông thành.

Đúng vậy không kịp thờ Tô Phuong, hán vài chục Km đường núi, toàn bộ hành trình đã chạy tới.

“Tay phải hút vào cái kia tử mạng về sau, cho rằng toàn thân đều khôi phục bình thường, không thể tưởng được địa phương khác trải qua kịch liệt vận động, vẫn có một loại mỏi như đau đớn!”

Đi vào Tô gia không chế mấy cái đường cái, hán lau mồ hôi, liếc thấy quen thuộc Tô gia võ đường.

Lúc này ở võ đường trong ngoài, đều tụ tập hơn trăm người.

Tô Phuong đến không có đã bị bất luận kẻ nào chú ý, khi hắn đến tới cửa đầu tiên nhìn thấy chính là cái kia mười trượng cao đăng trụ.

Sờ Thiên Môn!

Đây là Thiên Môn phủ đại biểu, mà Thiên Môn phủ không chế vô hạn ranh giới, bất kỳ gia tộc nào, thành trì đều muốn nghe theo hiệu lệnh, mà mỗi cái thế lực cũng đều tu kiến loại này đăng trụ, dùng cái này biểu tượng đối với Thiên Môn phủ thần phục.

“Nghe đồn Thiên Môn phủ sinh ra đời về sau, theo không có người có thể leo lên Thiên Môn, dựa vào chính mình gia nhập Thiên Môn phủ... Ba năm một lần khảo hạch ta đã bỏ qua, ta đây muốn tại thời gian ngắn tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, chỉ có thông qua sờ Thiên Môn một loại biện pháp!”

Mang kính sợ ánh mắt, ngưng mắt nhìn cái kia dựng đứng tại võ trong nội đường đăng trụ.

Thiên Môn, thiên đạo chi môn?

Tô Phuong tuy nhiên không biết sờ Thiên Môn đối với Thiên Môn phủ ý vị như thế nào, nhưng hắn âm thầm thề, hắn Tô Phuong tất nhiên hội leo lên Thiên Môn, hướng tất cả mọi người lần nữa chứng minh chính mình.

“Mọi người mau nhìn xem, Tô Khang, Tô Dược Vân, Tô Viêm những này hậu sinh văn bối, so về chúng ta năm đó rất không chịu thua kém ah!”

“Lần này chúng ta Tô gia có nhiều như vậy hạt giống tiến vào Thiên Môn phủ, tổng sẽ có người tại Thiên Môn phủ bên trong lập nhiều công lao, đến lúc đó ta Tô gia địa vị tất nhiên tại đây Thiên Tông thành, sẽ từ từ đuổi theo Lục gia!”

“Nghe nói Lục gia còn có hai mươi hạt giống gia nhập Thiên Môn phủ... Muốn vượt qua Lục gia, ta Tô gia chỉ sợ còn cần càng nhiều là lương tài xuất hiện!”

Đi vào trung ương luyện võ trường, Tô gia đại bộ phận mọi người tại nghị luận phía trước cái kia sáu gã tinh thần sáng láng thiếu niên.

Tô Phuong trạm trong đám người, phảng phất những người khác tại thời khắc này đều biến mất, hóa thành ảo ảnh.

Trong ánh mắt hắn, chỉ có Tô Viêm đám sáu gã mặc đồ thẩm quân áo thiếu niên.

Một màn này đã từng là hắn vài chục năm ở bên trong, thời thời khắc khắc đều xuất hiện qua hình ảnh.

Đáng tiếc hiện thực lại không thấy được thuộc về vị trí của hắn.

Tô Đăng cùng hơn mười vị trung niên nhân đi ra, võ đường thoáng cái lặng ngắt như tờ.

“Mọi người tựu đừng chậm trễ thời gian, nên đi cửa thành chờ Thiên Môn phủ sứ giả, nếu là muộn nửa phần, sợ để cho ta Tô gia thất lễ!” Đối mặt mọi người, Tô Đăng chậm rãi nói.

Lập tức đám biến người như thủy triều bắt đầu rời đi võ đường, chỉ có Tô Phuong yên lặng mà nhìn xem Tô Viêm bọn người bóng lưng, trong lòng rất không là tư vị.

“Sớm biết như vậy hội như vậy thất lạc... Ta liền cho đừng tới, mắt không thấy tâm không phiền!” Hắn dụi dụi mắt giác góc, lại xem xét chung quanh, không có một bóng người.

“Hắc hắc, Tô Phuong, hôm nay nhưng thật vất vả bắt được ngươi cái phế vật này, mấy ngày nay hắn là tu luyện cơ đầu rút cổ đại pháp? Không dám ra tới gặp người rồi?”

Nào biết tại Tô Phuong vừa muốn đi ra võ đường, đột nhiên toát ra ba cái thiếu niên.

Đầu lĩnh đứng vậy lần trước kém chút giáo huấn Tô Phuong Tô Tiểu Long.

Hắn nâng cao bụng lớn nạm, vô luận cái đầu cùng lực lượng, cũng là muốn vượt qua Tô Phuong, cùng hai gã khác thiếu niên lập tức ngăn chặn đại môn.”Lần trước bởi vì ngươi, Nghiễm thức tại ngày hôm sau phạt ta ba canh giờ, ta đầu gối đều quý sưng lên!”

“Các ngươi muốn làm gì?” Tô Phuong lui ra phía sau ba bước.

Tô Tiểu Long tà tà cười một tiếng.”Để làm chi? Ta không phục ah, nếu không bởi vì ngươi, ta hội bị phạt? Hừ, là huynh đệ cùng đừng khách khí, đánh hắn rằng rơi đầy đất!”

Soàn soạt!

Tức khắc cái kia 2 tên thiếu niên vọt lên, rõ ràng thi triển ra từng đạo phách đạo hữu lực quyền pháp, xoáy lên từng đạo gió thổi.

Nếu như bị đánh trúng, dùng Tô Phương loại này thân thể, còn sống được?

“Hắc hắc, đừng đánh trí mạng bộ vị, đánh hấn chân, đánh hấn chân, đưa hấn hai mắt đánh thành mắt gấu mèo 0. 0, như vậy về sau mới biết được ta lợi hại!” Tô Tiểu Long hai tay chống nạnh.

“Phong ung bảy thức, khóa sẵn bàn tay!”

Mắt thấy 2 tên thiếu niên bành bành hữu lực nắm tay quả đấm, muốn đem Tô Phương bao phủ.

Nào biết Tô Phương đột nhiên giống như báo săn khom lưng nhoáng một cái, theo 2 tên thiếu niên dưới cánh tay hiện lên, tốc độ ánh sáng, thuận thế trợ thủ đặc lực chỗ ngưng tụ thành trào lực, phản phát thoáng một tý, đánh trúng hai người đầu.

Gào khóc!

Không thể tưởng được chỉ là một đối mặt, đến từ Tô Phương trào lực, đánh trúng 2 tên thiếu niên một cà nhấc một cà thọt sau khi ngã xuống đất, phát ra như giết heo kêu thảm thiết.

“Trời ạ, trời đánh Tô Phương...” Hai người đau nhức vô pháp đứng lên.

“Tô Tiểu Long, đến ngươi!”

Bỗng nhiên trong chớp mắt, Tô Phương bước đi hướng Tô Tiểu Long.

“Ngươi, ngươi... Làm sao ngươi hữu khí lực?” Trước một giây còn hai tay chống nạnh Tô Tiểu Long, giờ khác này mười phần giật mình.

Tô Phương muốn động thủ: “Phế vật? Ngươi há miệng một cái phế vật, ngậm miệng một cái phế vật, cha mẹ của ngươi không có quân giáo tốt ngươi, ta hôm nay thay người nhà ngươi hảo hảo dạy ngươi học một ít lễ phép!”

“Hừ, ta đúng vậy thực khí tam trọng, tu thành tam trọng khí lăng, ngươi, ngươi đừng tới đây, chú ý ta thi triển tam trọng khí lăng, chán, đánh chết ngươi!”

Tô Tiểu Long nhin không được lui về phía sau.

Hắn tựa hồ cảm thấy sợ hãi, sợ hãi năm đó đạt tới thực khí ngũ trọng Tô Phương, lại xuất hiện.

Thực khí ngũ trọng, đây chính là tu thành ngũ trọng khí lăng tồn tại, muốn thu thập hắn cái này rửa rủa, còn không dễ dàng?

“Tam trọng khí lăng? Ta xem ngươi mới được là phế vật, cùng ta cùng nhau tu hành, vài năm mới đạt tới thực khí tam trọng, ngươi xem người ta Tô Viêm, hiện tại cũng thực khí ngũ trọng rồi, mặt khác đồng kỳ hạt giống, cái nào không có vượt qua ngươi, ngươi còn muốn chờ ba năm về sau, lại thông qua khảo hạch tiến vào Thiên Môn phủ, cuồng đại nằm mơ!”

“Tô Phương, ta muốn xé ngươi!”

Không thể tưởng được thật vì vì Tô Tiểu Long, cũng có phát uy thời điểm.

Chỉ nghe Híz-khà zz Hí-zzz vài tiếng, một cỗ khí thể vậy mà theo hấn tức giận về sau, theo trong cơ thể bạo phát ra, tổng cộng ba tầng khí thể, thoát nhìn giống như là tam trọng khí lăng tại dương động.

“Hàng thần quyền!”

Tô Tiểu Long thật muốn làm thịt Tô Phương, khí thể của hắn bị hai tay năm ngón tay cho hút vào rồi, theo năm ngón tay ngưng kết vì nắm tay quả đấm, một cỗ dẫu quyền khí thể theo hấn hô mà lao ra, một bước phóng ra một trượng xa, như là cự nhân chi nộ một quyền oanh hướng Tô Phương.

“Ta muốn lại để cho ngươi biết, cho dù ta trùng kích lực trọng thất bại, đối với ngươi y nguyên hữu lực lượng đã bại ngươi!”

Đối mặt kinh người như thế thể công, Tô Phương vậy mà vút lên cánh tay phải, đồng dạng thi triển ra hàng thần quyền, nhưng không có khí thể, nhưng là trong cánh tay phải, lập tức bộc phát một cỗ sức lực.

Bồng!

Một người là vô pháp tu hành phế nhân, một người là đạt tới thực khí tam trọng, tam trọng khí lăng người luyện võ.

Kết quả Tô Phương một quyền, lợi dụng bề gãy nghiền nát xu thế, đem Tô Tiểu Long nắm tay quả đấm chấn khai, đồng thời oanh một tiếng, cả người hắn cũng bị Tô Phương này cỗ sức lực khơi mào, sau đó đã rơi vào phiến đá mặt đất.

“Ngao ngao!”

Giết heo! Cái này thật sự là giết heo!

Tô Tiểu Long bờ mông rơi xuống đất, cái kia mông lớn xem ra muốn nở hoa rồi, quyền lấy thân thể gào khóc kêu to.

“Về sau đừng đến chọc ta, ta nào có các người như vậy thanh nhàn? Các người cũng tốt tốt tu hành!” Tô Phương bước đi ra võ đường, phảng phất đã từng cái kia hăng hái hân đã trở lại.

“Giết người, Tô Phương giết người!”

Võ đường chỗ đó, truyền đến Tô Tiểu Long khóc rống tru lên.

Một hồi công phu, Tô Phương tự đi tới cửa thành.

Vừa xong hân đã bị mấy đạo nhân ảnh hấp dẫn.

Đó là vài tên mặc áo giáp nam tử, trong con mắt của bọn họ lộ ra linh quang, tóc dài không gió mà động, đệ liếc thấy ra bọn hân không thuộc về phạm trần.

Thiên Môn phủ sứ giả!

Cũng là chân chính lợi hại tu sĩ!

Tô Phương đi vào Tô gia trận doanh, nhìn thấy Tô Viêm bọn người, cùng với Thiên Tông thành tất cả gia tộc hạt giống, ước chừng gần trăm người, tụ tập ở chính giữa.

Trong đó có một gia tộc cùng Thiên Môn phủ sứ giả đi phi thường gần, sứ giả cơ hồ đều ở bị gia tộc kia chỗ vây quanh.

Lục gia!

Thiên Tông thành đệ nhất đại gia tộc, nghe nói có hơn trăm người tại Thiên Môn phủ tu hành, cái này ý nghĩa bọn hân có thể chứa tể Thiên Tông thành, bất kỳ gia tộc nào cũng vô pháp lay động địa vị của bọn hân.

“Không thể tưởng được Lục gia Lục Lam, mới mười lăm tuổi, tự trở mã thành một cái tiểu mỹ nhân phơi!”

“Chỉ sợ nàng ca đòi đều ở lại Thiên Môn phủ, như thế thiên tư, tương lai tất nhiên sẽ trở thành vị tiên nhân chân chính!”

“Đáng tiếc ta Tô gia thế hệ này, không có một người nào, không có một cái nào hạt giống có thể có thể so với nàng phong thái, bằng không thì ta Tô gia cùng Lục gia quan hệ thông gia, ta đây Tô gia tại đây Thiên Tông thành cũng địa vị nhưng bảo vệ, không bị gia tộc khác uy hiếp!”

Tô gia trong đám người, có không ít người lên thảo luận lấy.

“Lục Lam!”

Tô Phương cũng nhìn thấy vị kia cô lập hạt giống trung ương, một tập áo lam thiếu nữ.

Thì phải là Thiên Tông thành tất cả thiếu niên, đều ái mộ đối tượng.

“Cung kính sứ giả!”

Lúc này, tất cả gia tộc cao tầng, tại tộc trường dưới sự dẫn dắt, cùng nhau hướng mấy vị hắc giáp sứ giả khom người.

“Khởi!”

Trong đó một vị hắc giáp người phát tay nhất quyền, một đạo hắc kỳ rõ ràng phóng xuất ra hơn mười trượng rộng vụn vụn linh mang, kéo đi hơn mười người hạt giống, phẫn phật một tiếng, bay ra Thiên Tông thành.

Trong chớp mắt, tựa như biến mất ánh sáng mặt trời Triều Dương, biến mất tại tầng mây kia bên trong.

Tiên nhân!

Thật là tiên nhân thần thông ah!

Ở đây tất cả mọi người thật lâu đều không thể hoàn quá thần lai.

“Mẹ, không lâu về sau ta cũng vậy hội tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, ta cũng vậy sẽ trở thành làm một tên chính thức tu sĩ!” Tô Phương tại trầm mặc cùng thất lạc bên trong, mang theo thiêu đốt mộng tưởng, yên lặng mà đi ra khỏi cửa thành.

Về phần những gia tộc kia, chính ở chỗ này không chịu tán đi.

Tím khí núi!

Tô Phương lại đây đến mộ viên, ngồi xổm cha mẹ trước mộ phần, hốc mắt lại có chút ướt át.

“Cha, mẹ, từ hôm nay trở đi, hài nhi sẽ ở ba năm thời gian trong, lúc này rồi đi thôi đi đến Thiên Môn phủ, cũng trở thành Thiên Môn phủ tu sĩ!”

Trầm mặc một hồi, Tô Phương đột nhiên ngửa mặt lên trời đứng lên.

Sau đó đi về hướng mộ từ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trăm huyết điều khiển, huyết khí ngưng tinh

Trở lại mộ từ, Tô Phương mang theo bộ phận lương khô, cầm túi nước cùng bảo kiếm, hướng tím khí trên núi phượng chạy đi.

Sau nửa canh giờ, hắc xuất hiện ở một mặt vách núi dưới vách đá.

Đã từng hắc cũng đã tới tại đây luyện võ, phía dưới có thật nhiều đại cự thạch rơi là tả lấy, chung quanh cũng mọc đầy cỏ dại, đá vụn bầy trung ương vừa vụn có một đất trống, cũng đủ luyện võ đất trống.

Đem gì đó buông hậu, liền điều chỉnh hô hấp.

“Trăm huyết điều khiển phối hợp huyết khí ngưng tinh, chủ yếu là một bộ phận tu hành thân thể, dùng điều khiển đem trong cơ thể đại bộ phận huyết mạch phong bế, nếu như luyện hai tay, liền đem hai tay bên ngoài bộ phận huyết vị phong bế, một đoạn lại một đoạn bắt đầu tu hành, đạt tới Tiên Thiên đỉnh phong lúc, lại cùng nhau tu hành, liền càng thêm dễ dàng!”

Nghĩ nghĩ Tiên Thiên cảnh giới tu hành áo nghĩa, lại dung hợp trăm huyết điều khiển, hắc trong óc trở nên rõ ràng vô cùng.

Đi vào một khối hoành thạch trước, Tô Phương dựng thẳng lên hai chỉ, tại chính mình hai cái đùi cùng trong bụng, liên tục điểm ra hơn mười chỉ, mỗi một chỉ đều dựa theo trăm huyết điều khiển chỗ miêu tả huyết vị.

Thoáng chốc, hắc cũng cảm giác hai chân có một chút run lên, phảng phất muốn mất đi cảm giác.

Mà hắc rất rõ ràng cảm ứng được hai chân cùng nửa người trên huyết dịch lưu động, hoàn toàn ngăn ra rồi, hai chân run lên đặc càng thêm lợi hại, một ít mạch lạc bắt đầu bành trướng, thấy được rõ ràng máu tươi.

Bành bành!

Xem lên trước mặt hoành thạch, hắc trước dùng chân phải quét tại trên hòn đá, tiếp theo là chân trái, mới hai cái, hơn nữa là bình thường độ mạnh yếu, kết quả là cảm giác chân sắp toái rơi tựa như, mà giống như này cổ kịch liệt đau nhức vô pháp kéo dài tàn ra, bởi vì hai cái đùi đều là chết lặng, như vậy chỉ tính toán đau từng con, bộ phận đau từng con.

“Trăm huyết điều khiển quả nhiên cực kỳ khủng khiếp, nguyên lai là muốn trước đem thân thể của mình tê liệt, lại tu hành lúc tự cảm giác không thấy đau đớn, cho dù có đau đớn, cũng chỉ là đau từng con, một hồi sẽ biến mất!”

Quả nhiên, không đến năm lần hô hấp, bắp chân đau từng con đã không thấy tăm hơi.

Bành bành!

Kế tiếp hắc bắt đầu chịu đựng đau từng con, đùi phải quét về phía mặt đá mười lần, đùi phải đau nhức không được, mà một hồi cảm nhận sâu sắc biến mất, nhưng Tô Phương lại phát hiện trầy da, miệng vết thương dần dần rướm máu.

Hắc cũng không cần biết những này, chỉ cần chân không có đứt rồi, sau đó chân phải rơi xuống đất, song tay đè chặt tảng đá lớn, giơ lên chân trái bắt đầu lần lượt đánh tảng đá lớn.

Trộn vụn một buổi sáng, hắc mới cảm giác được đói bụng, lại đói lại khát, cũng phải nghỉ ngơi một chút, ăn một chút gì.

Đương làm hai chân đều đứng tại trên mặt đất lúc, lập tức cảm giác không phải là của mình chân, một điểm tri giác cũng không có.

Lại xem xét, hai cái đùi chẳng những đại bộ phận mài rách da, hơn nữa đều Từ Thanh biến thành màu đen, đây là bởi vì huyết dịch không lưu thông chỗ tạo thành thương tổn, mặc dù không có cảm nhận sâu sắc, nhưng tiếp tục như vậy, hai chân có tàn phế khả năng.

Chột chột!

Hắn lập tức dựng thẳng lên ngón tay, điểm vào chỗ bụng dưới, đem phong ấn huyết vị cởi bỏ.

“Ah!”

Theo cuối cùng điều khiển điểm ra, hai chân truyền đến đau từng cơn, lệnh Tô Phuong nhìn không được phát ra tê tâm liệt phế tiếng kêu, hơn nữa thân thể cũng bởi vì hai chân kịch liệt đau nhức, mất đi cân đối, lại để cho hắn ngã xuống đất không dậy nổi.

Quyền lấy thân thể, song tay ôm lấy hai chân, giọt giọt nước mắt theo khóe mắt lăn xuống.

Tô Phuong nhìn xem trời, nhìn xem cái kia bay lượn Hùng Ưng, cố gắng mà không để cho mình kêu đi ra, nhưng hai chân mang đến cảm giác, tựa như xương cốt tại toái ròi, cơ thể tại bị xé nát, thống khổ.

Chung quanh xoáy lên cuồng phong, xoắn tới lá rụng tán rơi xuống.

Phảng phất trời cao đều ở đồng tình, đều ở vì Tô Phuong mà động dung.

Bởi vì kịch liệt đau nhức hắn cắn nát môi, mười ngón chi kiếm cũng bắt bỏ vào bắp chân, chờ hắn lại nhìn hướng hai chân, phát hiện hai chân sưng to lên, lại như hòa điểm ở bên trong thiêu đốt.

Cái này một nháy chính là hoàng hôn.

Hoàng hôn đã đến, hắn rốt cục sống khá giả một điểm, đôi chân vắng đầu, leo đến cái bọc bên cạnh, cầm lấy lương khô tự ăn như hổ đói, lúc này hai chân cuối cùng không có cái loại này đau từng cơn, giống như đã không có cảm giác đồng dạng.

Đây là đau nhức chết lặng, cũng là Tô Phuong ý thức mơ hồ quan hệ.

Sau khi ăn xong, hắn tự dựa lưng vào tảng đá, có chút mà đang ngủ.

Nhưng rất nhanh tự bắt đắc dĩ mà tỉnh lại, bởi vì hai chân tượng hóa thiêu đồng dạng khó chịu, cũng may không hề đau đớn, hơn nữa cũng tiêu sưng lên.

“Ta phải trở về cảm điểm trị ngoại thương được...”

Hắn chậm rãi đứng lên, thừa dịp ánh trăng, khắp khiêng tiến vào cánh rừng.

Một giờ hắn mới trở lại mộ từ, tranh thủ thời gian cho trên hai chân được, cảm giác thiệt nhiều rồi, mới trở lại trên giường, một lát sau hắn tự hoàn toàn đang ngủ.

Ngày hôm sau, Trời Phóng sáng về sau, Tô Phuong mới tỉnh lại.

Lại nhìn hai chân đã muốn thiệt nhiều rồi, chỉ có có chút đau đớn, ném qua gì đó về sau, sau đó lại nhớ tới vách núi phía dưới.

Lần này vẫn là khổ tu hai chân, thi triển trăm huyết điều khiển về sau, hai chân tất cả cảm nhận sâu sắc biến mất, mà hắn biết rõ đây là tạm thời, mà tu hành chấm dứt, đó chính là hắn sống không bằng chết bắt đầu.

Bành bành!

Như cũ là đá đánh tảng đá, hôm nay Tô Phuong cũng không quá sốt ruột, hắn biết rõ từ từ tiến dần mới có thể kiên trì xuống, nếu như không đề ý hậu quả lời mà nói..., hắn chỉ có thể mất đi hai chân.

Đến trưa, khi hắn cởi bỏ huyết vị, hai chân lại truyền tới không cách nào hình dung đau từng cơn, tốt lần này hắn nằm trên mặt đất, lại cho hai chân xoa thuốc bột.

Lần này hai chân rõ ràng không có ngày hôm qua sưng cái kia loại lợi hại, đã như vậy, hắn ném qua lương khô về sau, lại bắt đầu tiếp tục tu luyện, còn lần này là dùng tu hành hai chân mất cả chân, hai bên, chân sau đám bộ vị, bởi vì không có ngày hôm qua sao dùng sức, đến tối cởi bỏ huyết vị, nghỉ ngơi một hồi, hai chân có thể đứng lên.

Tô Phuong dùng như thế nghịch thiên thân thể tu hành phương thức, trọn vẹn một hồi tu luyện nửa tháng.

“Hai chân y nguyên đau nhức, cũng không rách da cũng không phát sưng, nên xuống núi chuẩn bị thức ăn rồi, bằng không thì không nhưng chống đỡ không đi xuống!”

Thay một cái khác bộ quần áo, nhìn nhìn lại hai chân, cảm giác khắp nơi đều là thịt vết sẹo, hơn nữa hai cái đùi đều là phát xanh, phát tím, cái này không thể cho gia gia chứng kiến, nếu không tất nhiên sẽ ngăn cản hẳn.

Tuy nhiên hai chân không chảy máu nữa, rách da, nhưng đi khỏi đường tới, hai chân cơ thể từng đợt co rút đau đớn, còn cần vịn mới có thể bình thường hành tẩu.

Rời đi Thiên Tông thành không đến một tháng, hẳn cũng cảm giác nơi này có điểm lạ lắm rồi, những người ở nơi này như trước như thường sinh hoạt, nhưng chẳng biết tại sao đối với Tô Phưong mà nói, hẳn cảm giác mình không thuộc về tại đây.

“Gia gia!”

Trở lại tiệm bán thuốc, liếc liền gặp được tóc trắng xoá gia gia, đang tại làm người bốc thuốc.

“Phưong nhi!”

Gia gia nhìn thấy Tô Phưong, lập tức chạy đến quan tâm Tô Phưong, nhìn thấy Tô Phưong không có việc gì, ngược lại thân thể càng thêm to lớn, sẽ không lại lo lắng.

Tô Phưong chính mình trở lại hậu phòng chuẩn bị gì đó, còn mướn đến một chiếc xe ngựa, mang lên không ít xuyên đeo, cùng với các loại trị thương thuốc bột, lương khô cùng với các loại thịt muối, hẳn cũng chuẩn bị rất nhiều.

Đủ để chứa đầy một chiếc xe ngựa.

Nghỉ ngơi một ngày, Tô Phưong vừa cùng gia gia cáo biệt, gia gia thấy Tô Phưong chuẩn bị nhiều như vậy gì đó cũng rất yên tâm, ít nhất hẳn trên chân núi có thể hảo hảo tu dưỡng thân thể.

Tô Phưong cố ý mua một ngum vạc lớn, mướn đến một ít người chăn ngựa, mới rời đi Thiên Tông thành.

Đi vào tím khí núi, hẳn lại để cho người chăn ngựa đem gì đó đem đến mộ từ.

Tô gia mộ từ là rất nhiều người cũng biết, người chăn ngựa cho rằng Tô Phưong là người thù mộ, cũng không còn hỏi nhiều là cái gì, Tô Phưong lại bàn giao những người này, làm cho bọn họ một tháng trước đó lần thứ nhất núi, giúp hẳn thu thập một ít cuộc sống đồ dùng.

Tô gia là Thiên Tông thành mọi người, những này người chăn ngựa tự nhiên không biết chậm trễ.

Buổi chiều, Tô Phưong tại trong nhà đá tự mình xây một cái bếp lò, sau đó đem cao hơn một thước vạc lớn vũng vàng mà bỏ vào bếp lò, bảo đảm có thể vũng vàng thừa nhận 500 cân.

Lại đánh tới nước, tưới nửa lọ nước, cũng đem vài bao dược thảo cùng thuốc bột đảo vào bên trong, lại đốt đuốc lên, để vào một ít than đen, dùng Tiểu Hỏa có chút thiêu đốt lên.

Chuẩn bị cho tốt đây hết thấy, đã là buổi tối, đương làm nước ấm phù hợp về sau, kẹp ra một ít than lửa, cời sạch quần áo tiến vào dược vạc.

Bọt tắm!

Dùng trân quý dược liệu, tới ngâm thân thể, đây là đại gia tộc hạt giống mới có thể hưởng thụ đãi ngộ, Tô Phưong từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, nếu không phải gia gia dùng loại phưong thức này đến bảo vệ hẳn, chỉ sợ hẳn cũng sống không đến bây giờ.

Rất nhanh Tô Phưong tự thoải mái mà đang ngủ!

Đến hừng đông, Tô Phưong chưa bao giờ thân thể như thể thoải mái qua, rời đi dược vạc xem xét, hai chân nhan sắc khôi phục bình thường, một điểm đau nhức cũng không có.

Cái này là luyện võ người, siêu phẩm địa phưong.

Mang theo lương khô hẳn lại đây đến vách núi hạ, hôm nay hẳn triển khai mới tu hành, thì phải là tu hành hai tay.

Bis bis...!

Phong ấn hai tay huyệt vị về sau, lập tức thi triển hàng thần quyền.

Hàng thần quyền là một môn phách đạo, thuần túy công kích quyền pháp, Tô Phưong thi triển đi ra, động như thỏ chạy, lực đạo cũng rất bình thường, một hồi đập nện nam thạch, hai tay tuy nhiên rất đau, nhưng ít ra không phải thống khổ.

Cẩn rằng kiên trì!

Đến giữa trưa, là hẳn biết thống khổ thời khắc muốn bắt đầu, chịu đựng biến thành màu đen phát xanh hai tay, hẳn về tới mộ từ, cời sạch quần áo hãy tiến vào dược vạc.

Lại cời bỏ hai bờ vai huyết vị.

Ah!

Một đạo tê tâm liệt phể tiếng kêu, quanh quần tại mộ từ.

Thật lâu vô pháp tán đi.

Tô Phương mặt mũi tràn đầy huyết hồng, đau nhức ngay nước mắt đều nặn đi ra rồi, hai tay lại là đau từng con, lại là bị hỏa thiêu đồng dạng đau đớn, hận không thể làm cho người ta lập tức đem cả hai tay chém rơi.

Chém rơi về sau, hẳn có thể giải phóng.

Cũng may nước thuốc phát huy ra hiệu quả, lần này không có đến hoàng hôn, mấy canh giờ cảm giác đau đớn tựa biến mất, mà lại hai tay cũng nhìn không tới sung vũ.

“Chi bằng cứ đi tu luyện mấy canh giờ?”

Vốn có thể nghỉ ngơi thật tốt, cũng nên nghỉ ngơi cả đêm.

Lại mặc vào quần áo rồi đi mộ từ, trở lại vách núi hạ, lại bắt đầu tu hành hàng thần quyền.

Buổi tối lại nhớ tới được trong vạc, cời bỏ huyết vị trước một hồi phi thường thống khổ, nhưng qua rồi một hồi, bởi vì nước thuốc được lực, thân thể của hắn tìm được giãn ra, bất tri bất giác cứ như vậy ngủ say đi qua.

Ngày hôm sau hắn sáng sớm tựa tiếp tục tu luyện hai tay, theo cổ tay nhỏ bé tới tay cánh tay, trong lòng bàn tay, mu bàn tay, ngón tay hắn đều thông qua các loại võ học, từng cái tu hành.

Vòng đi vòng lại.

Thoáng chớp mắt lại là nửa tháng đi qua quá khứ.

“Không thể tưởng được hai chân tràn đầy thịt sẹo, hiện tại hai tay cũng giống như vậy...”

Một tháng!

Hắn khổ luyện trăm huyết điều khiển, tu luyện thân thể, thoáng chớp mắt cứ như vậy đi qua.

Tô Phương rõ ràng phát hiện biến hóa của mình, hai chân luôn luôn cổ sức bật, hai tay cũng tựa hồ có thể giơ lên mấy trăm cân vật nặng, mà đây là bắt đầu, hắn còn muốn tăng lớn tu luyện độ khó.

Trước một tháng, hắn chỉ là dùng tâm thường lực đạo tu hành trăm huyết điều khiển, đạt tới luyện thể mục đích, mà tháng này, hắn muốn dùng luyện võ lực đạo, bắt đầu dùng trăm huyết điều khiển tu luyện thân thể.

Hơn nữa hắn là đồng thời tu luyện hai tay, hai chân!

Thi triển trăm huyết điều khiển, đưa tay chân kinh mạch huyết vị phong bế, hai tay, hai chân lập tức bắt đầu chết lặng, sau đó nhất quyền nhất cước, đối với tảng đá lớn dùng cơ thể đánh, đá đánh.

Hắn tận mắt thấy hai tay, trên hai chân huyết mạch bành trướng, theo không ngừng dưới tu hành đi, những này huyết mạch đều nhanh muốn nổ tung, bởi vì huyết vị phong bế, huyết dịch vô pháp lưu động, lại tăng thêm thân thể dùng kinh người lực đạo đánh tảng đá lớn, làm cho thân thể cơ thể cùng gân mạch đều nhanh muốn rách nát rồi.

Ba ba ba!

Nhảy nhảy nhảy!

Đau từng con theo thân thể đập nện nham thạch mà không đoạn xuất hiện, một tháng, hắn đã thành thói quen loại cảm giác này, cho nên không ngừng kiên trì, hơn nữa một tu hành chính là cả ngày.

Bầu trời tối đen trên đường, hắn một mặt gặm lương khô, một mặt vịn đại thụ, khập khiễng, về tới mộ từ.

Lúc này hai tay của hắn, hai tay, đều sưng đặc người tàn tật dạng, hơn nữa đỏ sẫm cùng tím xanh một miếng đỏ lấy một khối, có điểm giống là người chết mới có thân thể.

Chờ hắn tiến vào được vạc, cời bỏ huyết vị, lại phát ra từng đợt kêu thảm thiết.

May mắn hai tay, hai chân không hề rách da, bởi vì thịt sẹo nhiều lắm, đêm nay đối với Tô Phương mà nói, nhất định là khó có thể ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Dùng huyết thể chí

Hai tháng sau!

Phảng phất đi tới trời thu, tùy ý có thể thấy được cây khô cùng lá rụng.

Rầm rầm rầm!

Trong đá vụn ương trên đất trống, vậy mà xoáy lên một vòng nước xoáy loại khí lãng.

Chỉ thấy Tô Phương thể Đại Lực chìm mà dụng quyền đầu, hai tay, hai chân, bấp chần đập nện cự thạch, không phải tầm thường lực đạo, mà là võ giả lực đạo, bởi vì mỗi một lần đập nện, đều có thể theo trên tảng đá lớn đánh rơi xuống một ít viên bi.

Những này viên bi, chính là đá vụn, là bị Tô Phương có được sức lực, chỗ đánh nát.

“Một tháng ta đã chính thức bước vào Tiên Thiên cảnh giới, trở thành Viễn Cổ một gã luyện thể người, hôm nay lại qua một tháng, thân thể của ta đã không có bao nhiêu cảm nhận sâu sắc, xem ra là đạt đến Tiên Thiên cảnh giới đỉnh phong!”

Bốn tháng!

Chói mắt, Tô Phương đi vào thâm sơn đã có bốn tháng.

Lúc ban đầu hai tháng với hấn mà nói giống như đặt mình trong địa ngục, mà cho tới bây giờ, hai tay của hấn chẳng những tràn đầy thịt sẹo, mà lại Đại Lực đập nện cự thạch, không có bao nhiêu cảm nhận sâu sắc, mà ở trên đá lớn mặt bị hấn trong bốn tháng, đánh ra một cái một xích(0, 33m) sâu hố đá, mà tại phía dưới trên mặt đất, rơi là tả tẫn một cát mịn cục đá.

Những điều này đều là hấn khổ luyện thân thể kết quả.

Sẽ cùng Bách Khiếu huyết mạch công pháp đối lập, hấn hiện tại trạng thái xem chừng, chẳng những chính thức bước chân vào Tiên Thiên cảnh giới, hơn nữa cũng sắp đi vào Tiên Thiên cảnh giới đỉnh phong.

Qua không được bao lâu, lại trải qua một thời gian ngắn khổ luyện, là hấn có thể tu luyện huyết khí ngưng tinh, sau đó ngưng kết ra máu huyết khí, đi vào Viễn Cổ luyện thể cảnh giới thứ hai, hậu thiên chi cảnh.

“Hai chân, hai tay tu luyện không sai biệt lắm, toàn thân máu tươi, đại bộ phận ta đều có thể cảm ứng được lưu động tốc độ, ta phải tu luyện eo lưng, eo lưng tu luyện về sau, ta có thể đạt tới Tiên Thiên đỉnh phong!”

Dừng lại tu hành, hấn bắt đầu tìm biện pháp tu luyện eo lưng.

Eo lưng không tốt tu hành, bởi vì vô pháp phát động công kích, không giống tay chân.

“Có rồi!”

Hấn bắt đầu thu dọn đồ đạc, rất nhanh chui vào cánh rừng.

Mộ từ!

Hấn ôm đến một đoạn đoạn thân cây, đi vào nhà đá hơi nghiêng bắt đầu đập giá gỗ.

Bận rộn một ngày, hấn mới đem giá gỗ đập tốt, có hai trượng cao, càng làm 100 cân nặng 2 đoạn cây cối, phân biệt dùng khóa sắt cố tại hai bên giá gỗ, như vậy 2 đoạn tròn mộc tự bay lên không.

Nghĩ nghĩ, hấn lại dùng mới xiềng xích đem 2 đoạn treo trên bầu trời tròn mộc cuốn lấy, mà chính hấn đứng ở hai bên giá gỗ trung ương, cởi áo ra, ngực,

lưng phân biệt đôi mặt 2 đoạn tròn mọc.

Lần này hắn không có thi triển trăm huyết điều khiển, bởi vì hắn thân thể đã muốn đạt tới Tiên Thiên cảnh giới, có thể trực tiếp thừa nhận thân thể mang đến thống khổ cùng với trùng kích.

Chậm rãi cắn răng, hướng xem hướng tiền phương tròn mọc, hai tay giữ chặt khóa sắt.

Bịch!

RẦM!

Khóa sắt run lên, phát ra kim loại tiếng va đập, mà theo hai tay đem xiềng xích kéo qua đến, cái kia Phù Không tròn mọc hướng hắn lồng ngực đánh tới.

Bành!

Hon một trăm cân tròn mọc, mang đến lực va đập có nhiều làm cho người ta sợ hãi?

Đem Tô Phuong bị đâm cho lui ra phía sau một bước, mà ngực có một cái thủng nước vừa thô vừa to huyết hồng mặt, hơn nữa hắn thiếu chút nữa phun ra một búng máu khí, bởi vì sức lực đánh, lệnh thân thể của hắn nhận lấy trọng thương.

Một kích tự kinh người như thế, kế tiếp hắn lại là kéo một phát xiềng xích.

Bành!

Tròn mọc lại thể Đại Lực chìm đánh trúng lồng ngực, tròn mọc là không có tánh mạng, Tô Phuong nào lấy kinh lực, kim nén bực bội, qua lại đánh mười lần.

Lại dùng hai tay kéo phía sau cái kia xiềng xích.

Xiềng xích kéo một phát, sau lưng cái kia tròn mọc bỗng mà một tiếng, đâm vào phía sau lưng của hắn, phía sau lưng lập tức trở nên máu ứ đọng.

Lần này Tô Phuong không cách nào nhịn được ở, khóe miệng tuôn ra một đạo máu tươi.

Nhưng hắn không chần chờ, tiếp tục dùng tròn mọc đánh phía sau lưng.

Một hồi, mười lần đã trôi qua rồi.

Hắn tiếp tục dùng hai tay kéo động phía trước xiềng xích, lại bắt đầu đánh lồng ngực.

Mấy canh giờ về sau, ít nhất cũng có hơn trăm lần đánh, bộ ngực của hắn cùng phía sau lưng đều Tử Thanh, biết không có thể lại tiếp tục xuống dưới, nếu không cũng không phải là làm bị thương da thịt, mà là nội tạng.

Lập tức tiến vào được vạc, thân thể nhanh một rá rồi tựa như, cũng may nước ấm có thể hóa giải một nhọc, loại này đau nhức hắn từ lâu thích ứng, tận lực đem thân thể chạy xe không.

Đến sau nửa đêm, Tô Phuong đã cảm thụ không đến thống khổ, thân thể mất đi sức nặng giống nhau, nhưng thỉnh thoảng còn có thể vọt tới từng đợt đau đớn.

Hắn có lẽ hay là đang ngủ, chờ hắn tỉnh lại thì cũng không biết giữa trưa có lẽ hay là buổi chiều, hắn hào hào ăn no nê, tiếp tục bắt đầu tu hành, y nguyên dùng tròn mọc đánh lồng ngực cùng phía sau lưng.

Loại trình độ này tu hành, phạm nhân căn bản chịu không được, chỉ sợ vài cái có thể bị chôn sống đánh chết.

Nhưng là Tô Phuong không là phạm nhân, lúc trước hắn đạt đến thực khí ngũ trọng, có được ngũ trọng sống thực lực kinh người, khi đó nhục thể của hắn đã đạt tới vượt qua giống nhau người trưởng thành độ cao.

Tăng thêm mấy tháng trước, tay phải hấp thu cái kia quý dị từ mạng, thân thể thần kỳ khôi phục lực lượng, thân thể của hắn mới có thể lần nữa siêu việt phạm nhân.

Nhưng dù vậy, như thế nghịch thiên cổ xưa luyện thể phương thức, đối với hắn mà nói có lẽ hay là giống như tại trong địa ngục dày vò.

Tốt tại loại phương thức này kiên trì một ngày, trạng thái thì càng tốt một ngày, chỉ cần thích ứng xuống, bất luận cái gì thống khổ cũng đều hội dần dần trở nên hào không trọng yếu.

“Tiểu công tử, ngươi ở đâu? Chúng ta lại đứng hạn gian cho ngươi mang đồ tới rồi!”

Mấy ngày sau.

Đại khái là nhanh đến giữa trưa, Tô Phuong y nguyên tại dùng tròn mọc đánh thân thể, đột nhiên, tổ từ đại sảnh có người ở thét to.

Là người chăn ngựa nếu như trước kia chuẩn ngày qua tặng đồ, mặc xong quần áo, Tô Phuong sẽ đem đại môn mở ra, lập tức nhìn thấy ba gã người chăn ngựa tại không chờ đợi.

Tô Phuong khách khí vuốt cằm: "Phiền toái các người đặt ở đại điện!"

Người chăn ngựa nhiệt tình trả lời: "Không là vấn đề, tiểu công tử một mực như vậy chiếu cố chúng ta sinh ý!"

Buông gì đó hậu, chính phải ly khai người chăn ngựa, đột nhiên đi vào Tô Phuong trước mặt: "Tiểu công tử, người cũng đã biết các người Tô gia gần đây đã xảy ra tai họa?"

"Tai họa? Ta không rõ ràng lắm, phiền toái đại ca cẩn thận nói!"

Tô gia có tai họa phát sinh?

Hắn có hơn một tháng không có xuống núi, căn bản không biết gia tộc tình huống, còn nữa Tô gia là Thiên Tông thành đại gia tộc, làm sao có thể phát sinh tai họa.

Một cái làn da ngăm đen trung niên nhân, liền nói ngay đến: "Nghe nói là như vậy, tựa hồ là bởi vì các người Tô gia cùng Ngô gia hai nhà tại Thiên Môn phủ tu hành hạt giống, chỗ dẫn phát ra mầm tai vạ, giống như nghe nói Ngô gia một cái hạt giống, bị các người Tô gia tại Thiên Môn phủ cho hại tánh mạng, Ngô gia mới hướng các người Tô gia đòi cái nói chuyện!"

"Vậy bây giờ hai nhà quan hệ phát triển đến hạng tình trạng?"

"Thủy hỏa bất dung, tại hai nhà trên địa bàn, thỉnh thoảng sẽ có ma sát, nhưng có Lục gia ở ngoài sáng chủ trì đại cục, hai đại gia tộc trung nên vậy đâu không đứng dậy!"

"Cái này có thể xác định? Ngô gia người cũng không thể chết vô ích!"

"Ngô gia chết... rồi hạt giống, đã kích có nhiều hơn? Tự nhiên là muốn tìm Tô gia gốc rễ!"

Hai gã khác người chăn ngựa cũng thét to vài tiếng.

"Tiểu công tử, chúng ta đã đi xuống núi rồi, tháng sau chúng ta hội đúng giờ đi lên!" Người chăn ngựa nói xong, mấy người liền từ mộ địa tiến vào cánh rừng.

"Ngô gia hạt giống chết... rồi? Đây chính là đại sự, một cái hạt giống tương lai khả năng thành vì trong gia tộc trụ cột, Ngô gia tất nhiên sẽ không bỏ qua ta Tô gia? Nguy rồi, nếu như Ngô gia nháo sự, cái kia ông nội của ta?"

Tô Phuong đột nhiên lo lắng khỏi gia gia đến, việc này không nên chậm trễ, hắn xuyên thẳng mặc vào một bộ sạch sẽ quần áo, lại đem bếp lò lửa than dập tắt, lập tức chạy đi một từ.

Chỉ là nửa canh giờ!

Hắn liền trở về Thiên Tông thành.

"Quả nhiên..."

Vừa về tới Tô gia không chế mấy cái đường cái, tại lộ khẩu nơi, hắn liền gặp được người của Tô gia, tốp năm tốp ba tại đường cái chung quanh tuần tra, mà ở một phương khác, thỉnh thoảng xuất hiện đến từ Ngô gia người.

Từ nơi này tình thế đến xem, quả nhiên là thủy hỏa bất dung, cảm giác sớm muộn phải ra khỏi đại sự.

"Tô Phuong, người còn tới nơi chạy loạn? Nếu trên đường gặp Ngô gia, ăn phải cái lỗ vốn lời mà nói..., không ai có thể mời đến người!"

Đội Tô Phuong trở lại Tô gia địa bàn, vừa vặn gặp được tuần tra Tô gia cao thủ, bọn hắn tự nhiên nhận ra Tô Phuong, cũng không khách khí, quát tháo Tô Phuong một phen.

Đây cũng là vì Tô Phuong tốt, tại loại tình thế này hạ, bất luận cái gì không có ý nghĩa ma sát, cũng có thể nhắc lên hai đại gia tộc chém giết.

Tại Thiên Tông thành trong lịch sử, có quá nhiều gia tộc vì vậy mà bị diệt tộc.

Tiệm bán thuốc!

Tô Phuong vừa tới tới cửa, liền gặp được trên tường có vài chỗ tu bổ dấu vết, lập tức cả trái tim treo lên, tiến vào tiệm bán thuốc nhìn thấy gia gia tại vì người xem bệnh, lúc này mới yên tâm.

Đội người bệnh rời đi, Tô Phương mới vội vàng hỏi: “Gia gia, người không có việc gì là tốt rồi, những này có phải là Ngô gia người làm cho?”

“Mấy ngày nay Ngô gia đột nhiên đến nháo sự, xuôi theo phố rất nhiều cửa hàng đều bị bọn hán cho đập phá, tiệm bán thuốc khá tốt, bọn hán vừa động tay đã bị người bá phụ dẫn người kịp thời ngăn cản!” Gia gia một bên thu thập được liệu, một bên than nhẹ.

“Hiện tại hai nhà xử lý như thế nào? Ta xem khắp nơi đều là giương cung bạt kiếm!”

“Ngô gia chính thể thực lực cùng chúng ta không sai biệt lắm, thực đánh nhau nhất định là lưỡng bại câu thương, Ngô gia hai ngày trước có ý hướng chúng ta đưa ra bồi thường, tựa hồ muốn chúng ta một đầu phố cho rằng bồi thường, hoặc là 500 mẫu khế đất!”

“Một đầu phố? 500 mẫu khế đất? Công phu sư tử ngoạm!”

Tô gia mặc dù là Thiên Tông thành một phương gia tộc quyền thế.

Nhưng là chỉ không chế lớn nhỏ mấy chục cái ngã tư, Ngô gia mới mở miệng chính là một đầu phố, đây rõ ràng là muốn thừa cơ chiếm Tô gia thế.

“Phương nhi, chúng ta cùng Ngô gia trận này mâu thuẫn, không phải một ngày hay hai ngày có thể hóa giải, về sau có lẽ hay là đội tại mộ viên thiếu chút ít xuống núi, đội cái này trường phong ba đi qua, người đang ở đây trở về!”

Gia gia lời nói thâm thúy dần dò, qua đi xuất ra một vài được sách: “Đây là chúng ta Tô gia sớm vài bồi người tân tân khổ khổ lưu lại y được bảo điển, người không có việc gì là hơn nhìn xem, gia gia biết rõ người thông minh, trí nhớ tốt, từ nhỏ cũng ưa thích cùng được thảo luận hệ, đi nghỉ ngơi a!”

“Tốt, ta sẽ xem thật kỹ!”

Không biết làm sao vậy.

Giờ này khắc này, nhìn xem gia gia cái kia tràn đầy nếp nhăn dung nhan, cùng chữ lòi là quan tâm hiền lành ánh mắt, Tô Phương đột nhiên có một loại buông tha cho luyện võ, bắt đầu mỗi ngày cùng gia gia nghiên cứu y được ý niệm trong đầu.

Hắn cảm nhận được đến từ gia gia tràn đầy yêu, loại này yêu lực lượng, làm hắn quên hết thầy, chỉ có cùng làm bạn tại gia gia bên người ý niệm trong đầu.

Có lẽ Tô Phương thật sự trưởng thành, cái này là lần đầu tiên có loại này cảm thụ.

Không!

Hắn đột nhiên lại nghĩ tới tộc nhân, ở sau lưng nghị luận những lời đồn đãi kia chuyện nhảm.

Nhất là về phụ thân, hắn không tiếp thụ tương lai Tô gia ra lớn nhỏ sự tình, đều muốn tội danh khấu trừ tại phụ thân trên đầu, oán hận đem tổ truyền Thần Khí mất đi, làm cho Tô gia suy tàn.

Hắn càng thêm không thể nhẫn nhịn được bởi vì tương niệm quá độ, um tùm mà chết mẫu thân.

Nhìn thấy cái kia mộ chôn quần áo và di vật, nghĩ đến mẫu thân chính ở chỗ này cùng đội phụ thân trở về, hắn tím như bị đao cắt.

“Gia gia, về sau ta tận lực thiếu chút ít xuống núi, những khi này ta không sao ngay tại được vạc ngâm lấy, tin tưởng thân thể rất nhanh hội khôi phục!”

Tô Phương ứng phó rồi một câu.

Mà gia gia lòng tràn đầy vui mừng đi bận rộn rồi, mà Tô Phương nghĩ đến chính mình đi lừa gạt yêu nhất người của mình, trong lòng không phải tư vị, trận trận chua xót.

Vì vậy lại cảm một ít tốt nhất được liệu, lặng lẽ rời đi tiệm bán thuốc.

Đương làm rời đi tiệm bán thuốc không có vài bước, Tô Phương tự nước mắt chảy xuống.

Ngăn không được đi xuống đất lưu.

Hắn không muốn cô phụ gia gia, rất muốn hảo hảo cùng gia gia, tương lai làm một cái Y sư, cả đời cũng có thể hảo hảo cuộc sống.

Nhưng hắn không thể làm như vậy ah, hắn quên không được lạnh như băng một mình nằm ở trong quan mộc mẫu thân, nặng đến nhắm mắt thời khắc đó, trong miệng nhắc tới đúng là phụ thân.

Lớn như vậy, Tô Phương không có như vậy khóc ròng qua.

Rời đi Thiên Tông thành một khắc này, hắn xuất ra một con dao găm, đem cánh tay trái duỗi ra, một đao đón lấy một đao, tại tiểu trên cánh tay lấy xuống ba đạo vết thương.

Máu tươi xì xào mà ra bên ngoài bốc lên!

Ba đạo miệng máu thoát nhìn huyết hoa hoa, mà Tô Phuong lại không biết là đau, bởi vì hấn đau lòng vượt xa quá miệng vết thương mang đến thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Bước vào hậu thiên cảnh giới

“Ba năm, ta chỉ muốn ba năm, gia gia, nếu như ta không thể nghịch thiên cải mệnh, không đạt được thân thể Đại viên mãn, ta đây liền buông tha tu hành ý niệm trong đầu... Mẫu thân, ba năm, nếu như ba năm ta không thành công, thực xin lỗi, tự lại để cho hài nhi vĩnh viễn cùng người, ở chỗ này canh gác phụ thân!”

Ba đạo vết máu thật sâu, đúng vậy Tô Phuong lời thề.

Trong ba năm, hấn không đạt được thân thể Đại viên mãn, sẽ con đường thực tế đi theo tại gia gia bên người.

Về phần mẫu thân cuối cùng nguyện vọng... Hấn chỉ có thể buông tha cho.

Không phải càng muốn quý trọng người sống sao?

Trở lại thâm sơn mộ từ, Tô Phuong không nghỉ ngơi một lát, tiếp tục dùng trăm cân tròn mộc, đánh bộ ngực của mình cùng với phía sau lưng.

Dược trong vạc lại bỏ thêm một ít mới dược liệu, nước thuốc càng là lắng đọng, dược hiệu cũng sẽ càng thêm kinh người.

Khổ tu một ngày, hấn tiến vào dược vạc tiếp tục ngâm.

Trong lúc mơ mơ màng màng, hấn tựa hồ làm giấc mộng.

Trong mộng có vị áo bào tím người luôn di động hiện ở trước mặt hấn, hấn có một đôi máu chảy đầm đìa hai tay, tựa hồ tại triệu hoán hấn, chờ hấn từ trong mộng bừng tỉnh về sau, mới phát hiện đây là một sân mộng!

Hùng đông hậu, hấn lại kiên trì khổ tu.

Đại khái qua rồi mười ngày.

“Hai chân, hai tay, thân thể đều tu hành đắc không sai biệt lắm, dựa theo Tiên Thiên cảnh giới đối với huyết khí ngưng tinh miêu tả, ta nên vậy có thể bắt đầu ngưng kết máu huyết khí, đột phá hậu thiên cảnh giới!”

Khổ tu đến lúc này cáo một giai đoạn, một đoạn.

Tô Phuong nhìn nhìn lại hai cánh tay của mình, hai chân, lồng ngực, cái đó nơi không phải dài khắp dày đặc thịt kén, trên cánh tay trái lưu lại ba đạo vết máu, đã lưu lại rồi ba đạo vô pháp xóa đi vết sẹo.

Chứng kiến cái này ba đạo vết sẹo, luôn tại Tô Phuong bất lực, hoặc là tịch mịch, vô pháp kiên trì thời điểm, sẽ lập tức làm hấn trở nên cuồng đại lên, tiếp tục kiên trì khổ tu.

Rốt cục có kết quả.

Hấn thông qua đối với Bách Khiếu huyết mạch công pháp giải thích, hôm nay đã đi vào Tiên Thiên cảnh giới đỉnh phong, có thể bắt đầu một bước cuối cùng, huyết khí ngưng tinh.

Không tu luyện Bách Khiếu huyết mạch trước kia, Tô Phuong thân thể như trước ở vào trùng kích thực khí lực trọng mang đến trùng kích trạng thái, lúc này thân thể của hấn mỗi bộ phận, phảng phất cũng có thể có được lực lượng.

Cái này là tiên thiên nội kinh!

Người thân thể mặc dù không cần Luyện Khí nội tu, thông qua đối với thân thể tu hành, trong cơ thể hội sinh ra một cỗ khí, tên là nội kinh, tại Viễn Cổ

luyện thể tu sĩ trong mắt, cái này là tiên thiên nội kinh, đại biểu đạt đến Tiên Thiên đỉnh phong.

Lại nhớ tới được trong vạc, hẳn muốn lợi dụng được lực chậm rãi trong không chế kinh lực, bắt đầu không chế thân thể, dùng khổ tu ra tới cơ thể lực lượng không chế tất cả máu tươi.

Dần dần chạy xe không, lại chạy xe không...

Cũng không biết đi qua quá khứ bao nhiêu canh giờ, theo được lực tác dụng, Tô Phuong dần dần cảm giác thân thể đã không có sức nặng, đã không có hình thể, chỉ có được lực cùng nội kinh trong cơ thể tồn tại.

Dần dần mà dùng loại cảm giác này, dùng khổ tu mang đến cơ thể lực lượng, không chế này cổ được tính cùng nội kinh.

Nếu như là bình thường luyện thể người, như vậy có thể dùng kinh mạch trực tiếp đạo khí.

Nhưng Tô Phuong tình huống đặc thù, kinh mạch trời sinh bế tắc, lại tăng thêm trùng kích cảnh giới thất bại, kinh mạch lại vận vẹo biến hình, làm cho nội kinh vô pháp án lấy kinh mạch Chu Thiên vận hành.

Vì vậy, hẳn chỉ có thể khổ tu thân thể, dùng cường độ cao, cao linh mẫn cơ thể, đến không chế được tính cùng nội kinh.

Loại này không chế giống như xe chỉ luân kim, là một việc cần chậm công mới có thể ra việc tinh tế.

Dần dần, Tô Phuong cảm thấy được tính cùng nội kinh bắt đầu bị hẳn không chế một bộ phận, nhưng... sau dung hợp, Tô Phuong bắt đầu hoạt hoá trong cơ thể cơ thể, dùng tu luyện ra tới linh mẫn cơ thể cho rằng kinh mạch, cho rằng thông đạo, bắt đầu lại để cho nội kinh theo cơ thể tăng bắt đầu hướng thân thể địa phương khác chậm rãi kéo dài.

“Bách Khiếu huyết mạch tu hành độ khó, vượt xa tưởng tượng của ta...”

Đến ngày hôm sau, Tô Phuong cũng không đem nội kinh mang tất cả thân thể mỗi hẻo lánh.

Khó, quá khó khăn!

Đương nhiên, nếu như hẳn kinh mạch là thư sướng, này tương dễ dàng không ít.

Hẳn chỉ có thể tạm dừng lại, làm chút ít thịt muối, lương khô, hảo hảo bổ sung thể lực, kế tiếp lại tiến vào được vạc tiếp tục tu hành.

Đến hoàng hôn, hẳn đột nhiên có thu hoạch.

Đương làm toàn thân cơ thể cũng có thể không chế nội kinh, mà lại lại để cho nội kinh tại toàn thân chậm rãi ghé qua thời điểm, hẳn cứ dựa theo ‘Huyết khí ngưng tinh’ pháp môn, bắt đầu dùng nội kinh hấp thu trong cơ thể gân mạch, cốt cách bên trong máu tươi.

Trong cơ thể máu tươi bắt đầu Hưởng Đan điền vị trí di động, tốc độ phi thường chậm, nhưng cũng may còn có thể không chế.

Trong Đan Điền phảng phất đem Tô Phuong tất cả máu huyết đều hút vào trong đó, sau đó bắt đầu nhanh hơn vận hành, xuy xuy, vận hành tốc độ càng lúc càng nhanh, Tô Phuong thậm chí nghe được máu tươi lẫn nhau lưu ma sát thanh âm động.

Tô Phuong cảm giác rất khó chịu, nhưng ở cái này trong quá trình, hẳn phát hiện da của mình đã tuôn ra một ít đỏ sậm vết máu.

“Xem ra ta thành công, đây là thân thể bên trong tạp chất, ví dụ như đến từ máu tươi, cơ thể, trong kinh mạch tạp chất, theo tinh khí không ngừng ngưng kết, sau đó đem tạp chất đều sắp xếp đi ra!”

Đối lập Bách Khiếu huyết mạch công pháp, Tô Phuong kích động thiếu chút nữa theo được trong vạc nhảy ra, điều này đại biểu hẳn thành công, thành công mà ngưng kết ra càng cao hơn cấp máu huyết khí, sau đó này cổ cao cấp năng lượng lại tán vào thể nội tất cả cái địa phương, đem trong cơ thể tạp chất, còn có cấp thấp năng lượng, cường ép mà xa lánh xuất thể trong.

Tanh tưởi!

Đỏ sậm vết máu bên trong, truyền đến lệnh Tô Phuong cơ hồ buồn nôn mùi thối, hẳn lập tức dùng nước đem đại bộ phận vết máu lau sạch sẽ, còn lại một bộ phận bị được trong vạc được tính cho pha loãng.

Hẳn thừa cơ lại ăn một ít gì đó, bổ sung khí lực.

Huyết khí ngưng tinh còn phải cần một khoảng thời gian mới có thể hoàn thành, vì vậy hẳn cũng chuẩn bị tâm lý thật tốt, trong đan điền máu huyết khí càng ngày càng nhiều, mà tiên thiên nội kinh cũng càng ngày càng tinh khiết, hẳn có lòng tin tại không lâu bước vào hậu thiên cảnh giới.

Một khi bước vào hậu thiên cảnh giới, hẳn có thể sử dụng tại Tiên Thiên cảnh giới, thật vất vả ngưng kết ra tới tiên thiên nội kinh, dung nhập trong công kích.

Ngưng kết mấy ngày!

Đến ngày nọ buổi chiều, Tô Phuong nhanh chóng mà mở hai mắt ra.

Trong đan điền ngưng kết máu tươi cùng với tinh khiết tiên thiên nội kinh, tại thời khắc này muốn mất đi không chế.

Đây là Tô Phuong cố ý làm, tự nhiên cũng là huyết khí ngưng tinh cuối cùng trọng yếu trình tự.

Chính là lại để cho ngưng kết ra tới máu huyết khí cùng tiên thiên nội kinh, khuếch tán đến cả người, dùng mới năng lượng trùng kích thân thể từng bộ vị, đem cấp thấp năng lượng lập tức bài xuất.

Bồng!

Nào biết mất đi không chế lập tức, trong đan điền năng lượng cùng với máu tươi, lập tức trào vào kinh mạch, cơ thể, máu tươi bên trong.

Này cỗ khuếch tán khí thể giống như Tô Phuong thừa nhận rồi ngàn cân sức lực trùng kích, hần thân thể chấn động, lập tức cảm giác thân thể tịch cuốn tới vô số xé rách lực lượng, thống khổ.

Làn da đều xuất hiện vô số Huyết Sắc vân.

Mà thân thể làn da thượng, lại toát ra màu đen, ám sắc vết máu, thậm chí Tô Phuong đỉnh đầu vậy mà toát ra một ít nhàn nhạt khói trắng.

Máu tươi từ hần khoe mắt, lỗ mũi, khoe miệng tràn ra, sau đó trên thân thể kinh mạch, một cây bên trong có thể nhìn thấy máu tươi tại lưu động, rất nhanh lưu động.

Bởi vậy cũng trùng kích cái kia chút ít bế tắc, vận vẹo biến hình đại bộ phận kinh mạch.

Giằng co nửa canh giờ!

Tô Phuong cơ hồ thành một cái huyết nhân, hần sắc mặt tái nhợt, nắm tay quả đấm nắm chặt đến giờ phút này mới chậm rãi buông ra, sau đó làn da mặt ngoài Huyết Sắc mạch lạc không thấy.

“Thành công, ta Tô Phuong rốt cục trùng kích thành công, bước chân vào hậu thiên cảnh giới!”

Giờ khắc này, Tô Phuong bắt đầu kiểm tra thân thể, cảm giác trong cơ thể khắp nơi đều là thật vất vả ngưng kết máu huyết khí, cùng với tiên thiên nội kinh.

Hần có được mới sinh mệnh lực lượng, cũng có được mới tiên thiên nội kinh.

Cái này chứng minh hần là một vị Viễn Cổ luyện thể người, đạt đến hậu thiên ngưng kết tu sĩ.

“Không thể chờ đợi được, ta muốn biết hiện tại thân thể lợi hại trình độ...”

Quản không được nhiều như vậy, đơn giản chà lau thân thể qua đi, cầm lương khô cùng ẩm nước rồi đi một tít.

Vách núi đá vụn không trong đất!

Tô Phuong chạy như điên lại tới đây, dừng ở trước mặt cái kia khối tảng đá lớn đầu, dần dần không chế cơ thể lực lượng, hần rốt cuộc cảm giác không thấy đau xót đau cùng không còn chút sức lực nào.

Đùng một tiếng, hai cánh tay của hần bầy động, thân thể vậy mà đang chấn động.

Bành!

Hữu chương của hần, dùng rất mạnh chi nhanh chóng đập trúng tảng đá.

Theo chói tai tiếng va đập, một chương đơn giản chỉ cần đem ba một xích(0, 33m) lớn, nửa chi dày tảng đá mặt đánh nát, mảnh nhỏ tán ra mà rơi.

Cảm giác ngay cự thạch đều chấn động.

“Lợi hại, ta chỉ là hậu thiên cảnh giới bình thường thân thể lực đạo, lại có như thế uy lực, xem ra hậu thiên cảnh giới đã đạt tới thực khí ngũ trọng, lực trọng độ cao, hiện tại lực lượng, đã siêu việt một năm trước ở vào ngũ trọng đỉnh phong ta đây...”

Tô Phuong lập tức nhìn về phía mệnh môn bao la bát ngát là bầu trời bao la, hần kích động hò hét:“Ta Tô Phuong không phải phế vật, ta cuối cùng thành công...”

Phát tiết một hồi, hần lại nghĩ tới tiên thiên nội kinh.

Vì sao Viễn Cổ luyện thể người không dễ dàng tu hành, hơn nữa lại cường đại, cũng là bởi vì có được tiên thiên nội kinh.

Tiên thiên nội kinh cùng thực khí cảnh nội xây lấy được khí, hình thành hoàn toàn không giống nhau.

Thực khí cảnh, là thông qua nội tu thực khí, theo trong tự nhiên hấp thụ mà đến khí.

Luyện thể người có được tiên thiên nội kinh, tắc chính là là thuần túy dùng thân thể tu hành ra tới sinh mệnh lực lượng.

“Hàng thần quyền!”

Dần dần bình tĩnh trở lại, đang tại dùng cơ thể vận hành trong cơ thể rất thưa thớt tiên thiên nội kinh, sau đó theo cơ thể tăng mà không phải kinh mạch, trào vào cánh tay phải.

Ong ong!

Nắm tay phải lại có một cổ yếu ớt khí thể, theo ngón tay, cánh tay tuôn ra.

Hoắc!

Bồng!

Giống như mãnh thú đoạt thức ăn hàng thần quyền, bá đạo đánh trúng tảng đá lớn.

Một quyền này nhưng không có chấn vỡ bất luận cái gì tảng đá.

Nhưng là trước mắt cái này kinh người cự thạch, cả rõ ràng trước sau sáng ngời một chút, thì ra là bị Tô Phương lực lượng, cho cường thể rung chuyển.

Không chịu thua kém!

Tuyệt đối không thể tưởng được tiên thiên nội kinh như thế cường đại, chẳng lẽ Viễn Cổ luyện thể người, đều là lợi hại như thế?

“Tiên thiên nội kinh mang đến uy lực, đã sớm vượt qua thực khí ngũ trọng, chỉ sợ đạt đến thực khí lục trọng, thậm chí thất trọng, thật là đáng sợ, như vậy hậu thiên cảnh giới về sau siêu phàm cảnh giới, lực lượng há không phải có thể đạt tới thực khí bát trọng, cửu trọng độ cao? Đại viên mãn lại cường đại đến hạng trình độ?”

Tô Phương vừa mừng vừa sợ.

Nửa năm này thời gian, hẩn tu hành Bách Khiếu huyết mạch, không nói mỗi ngày, chính là thời thời khắc khắc đều ở vào sống không bằng chết dày vò bên trong, bao nhiêu lần muốn buông tha cho, bao nhiêu lần yên lặng mà thừa nhận.

Đôi lấy kết quả, rốt cục lệnh Tô Phương cảm thấy vui mừng.

Hẩn lại nhớ tới mộ từ, ngâm mình ở được trong vạc, bắt đầu nghiên cứu hậu thiên cảnh giới.

Thì ra là máu huyết hóa khí.

Máu huyết hóa khí đơn giản mà nói, chính là có được so Tiên Thiên cảnh giới càng cao hơn cấp máu huyết khí, cùng với đem tiên thiên nội kinh, chuyển hóa làm hậu thiên nội kinh.

Đạt tới hậu thiên nội kinh, như vậy lực lượng tất nhiên so hiện tại cường đại mấy lần.

“Máu huyết hóa khí cũng gọi là ‘Luyện tinh hóa khí’, truy cầu đã tốt muốn tốt hơn, đem thân thể lực lượng, huyết khí lực lượng, tiên thiên nội kinh rèn luyện, đạt tới cái khác tiệm độ cao mới!”

Luyện tinh hóa khí!

Dựa theo Bách Khiếu huyết mạch nói, đây là Viễn Cổ luyện thể người, cũng là Viễn Cổ tu sĩ nhất định phải kinh nghiệm quá trình.

“Xem ra bước vào hậu thiên cảnh giới, hữu hiệu nhất tu hành phương thức, có lẽ hay là trăm huyết điều khiển, dùng tê liệt thân thể phương thức tu hành thân thể, hiệu quả là tốt nhất!”

Nghiên cứu một hồi, Tô Phương trong lòng có chừng tu hành cách nghĩ.

Trải qua Tiên Thiên cảnh giới năm tháng tu hành, hẩn đã là một gã Viễn Cổ luyện thể người, kế tiếp tu hành, phương thức có thật nhiều chủng, nhưng hẩn thời gian không nhiều lắm.

Hẩn chỉ cho mình ba năm thời gian, nếu như ba năm không đạt được thân thể Đại viên mãn, tiến hành nghịch thiên cải mệnh, vậy hẩn sẽ cam tâm nhận mệnh, buông tha cho tu hành một đường.

“Đêm nay thượng ta nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai bắt đầu hậu thiên tu hành mới hành trình!”

Mang cứng cỏi ánh mắt, những ngày tiếp theo hắn cũng muốn dừng cảm tiến tới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tay phải có thể hấp thu pháp bảo lực lượng

Nghỉ ngơi thật tốt một đêm.

Tô Phuong sáng sớm liền từ được trong vạc leo ra, rửa mặt một phen, mang theo lương khô lại rời đi mộ từ.

Bất tri bất giác trong núi bắt đầu gió lạnh lạnh thấu xương, xem ra đã tiến nhập đầu mùa đông, may mắn Tô Phuong đạt đến hậu thiên cảnh giới, bằng không thì lạnh đặc thẳng run rẩy.

Thi triển trăm huyết điều khiển, đem hai tay, hai chân huyết mạch phong ấn, sau đó không phải bình thường lực lượng, mà là kích phát hậu thiên cảnh giới kinh người thân thể lực đạo, đối với tảng đá lớn đánh ra hàng thần quyền, cùng với từng đạo cước pháp.

Trải qua Tiên Thiên cảnh giới mấy tháng tu hành, nhìn như hắn thành thói quen loại này nghịch thiên thân thể khổ tu phương thức, nhưng bây giờ còn là mang đến đau từng cơn, chỉ là không có rách da mà thôi.

Trải qua một lát nữa tu hành, hai tay, hai chân mà bắt đầu sưng lên đến, hắn chỉ có thể nghỉ ngơi đến giữa trưa, đón lấy tiếp tục tu hành.

Mà thôi hậu thiên thân thể lực lượng khổ tu, phát ra tiếng va đập, tại đây tám vách núi không ngừng quanh quẩn, một mực bành bành địa chấn động, đây là Tiên Thiên cảnh giới không đạt được lực đạo hiệu quả.

Hôm nay khổ tu cũng có không thiếu ưu thế, ví dụ như thân thể thành thói quen loại này cường độ cao, hay là trong cơ thể có được tiên thiên nội kinh, cùng với càng thêm tinh thuần máu huyết khí.

Còn một điều, thì phải là thuận buồm xuôi gió.

Dù sao đây là lặp lại tu hành, hắn có thể đem lực đạo cùng thời gian nắm giữ đặc vừa đúng.

Đào nứt trong núi càng thêm rét lạnh, cả ngày đều là gió lớn tại trong núi rừng gào thét.

Khổ tu đồng thời, Tô Phuong cũng không quên quét dọn mộ viên.

Trải qua mùa thu mang tất cả, mộ viên sớm đã phủ kín đại lượng mục nát lá rụng, tăng thêm chung quanh trại lữ rừng cây, cảm giác thế giới đều đã tùy theo tàn lụi.

Hơn nửa năm!

Tô Phuong lên núi đã hơn nửa năm, vô luận thân hình có lẽ hay là dung mạo, hắn có rõ ràng biến hóa, hắn hôm nay, đã có lấy người trưởng thành thân thể, trên mặt hình dáng càng thêm rõ ràng, hai mắt ngăm đen mà thâm thúy, xem bóng lưng lờ mờ mà nói..., tuyệt đối sẽ cho rằng là một thanh niên, hoặc là người trưởng thành.

“Ba đạo vết sẹo, may mắn mà các ngươi, ta mới có thể kiên trì cho tới hôm nay...”

Tìm hai ngày thu thập xong mộ viên, Tô Phuong đứng ở cha mẹ trước mộ phần, tuy nhiên bị thương, cũng không lại lưu bất luận cái gì nước mắt.

Ồ!

Bỗng nhiên, từ chung quanh cây khô lâm cùng với núi đỉnh, đột nhiên có đại lượng kinh chim bay lên.

Tô Phuong phát hiện dị thường, bầy đàn rõ ràng bị sợ hãi? “Làm sao vậy?”

Nhìn về phía bốn phía cánh rừng, có khả năng xuất hiện cái gì đã thú, nhưng hắn đợi một hồi, cũng không nghe thấy bất luận cái gì động tĩnh, chỉ có càng

nhều chim sợ cành cong theo giữa không trung lướt qua.

Rầm rầm rầm!

Nào biết theo Tô Phurong vừa muốn rời đi, đột nhiên trước mắt nhoáng một cái, sau đó dưới chân phảng phất tại sụp đổ, thân thể lập tức mất đi cân đối, trước mắt chính là cả tòa núi lớn tại trái phải kịch liệt lắc lư.

“Địa chấn?”

Tô Phurong rút cuộc biết đã xảy ra chuyện gì, lúc này ngã sấp trên đất.

Trước mắt từng tòa phần mộ tại lắc lư, thành từng mảnh rừng rậm cũng đang kịch liệt lắc lư, tựa hồ cái này tím khí núi, thậm chí cả Thiên Tông thành đô muốn theo địa chấn chỉ lực, lập tức sụp đổ.

Giằng co thập cái hô hấp, địa chấn mới do cường dần dần yếu, sau đó triệt để biến mất.

Tô Phurong chậm rãi đứng lên, phát hiện chung quanh không có gì biến hóa, nhưng là một ít tảng đá lớn theo núi đỉnh lăn xuống, chẳng những hủy rất nhiều cánh rừng, cũng có mấy khối tảng đá lớn lăn đã rơi vào trong mộ viên, khá tốt không có hư hao lăng mộ.

Hắn hít thở dài, sợ bóng sợ gió một hồi.

Từ nhỏ hắn đã trải qua không ít địa chấn, cũng không có một lần kinh người như thế, sau đó trở lại mộ từ.

Kết quả đi vào mộ từ phía trước, nhìn thấy hai bên tường vậy, lại có đại bộ phận đều đổ sụp rồi, cũng có hai khối đá rơi đánh trúng mộ từ, khá tốt mộ từ sừng sững bất động.

“Mộ viên những kia tảng đá lớn tạm thời chẳng quan tâm, nhưng mộ từ chung quanh hay là muốn thanh lý xuống...”

Nghĩ đến mộ từ là Tô gia tổ tiên nghỉ ngơi địa phương, hắn liền buông tha tu hành ý niệm trong đầu, mang theo công cụ đi vào mộ từ phía sau.

“Ông...”

Nào biết vừa đến nơi đây, đối mặt sụp đổ tường vậy, vừa muốn động thủ, tay phải tới gần mặt đất lúc, một cỗ lực lượng thần bí theo trong tay phải bộ tựa hồ chảy ra, làm hắn tay phải có chút lắc lư.

“Tốt cảm giác quen thuộc... Lần trước tại tiểu hồ hạ phát hiện cổ kính, cũng là bởi vì tay phải xuất hiện động tĩnh, hẳn là tại đây cũng có bảo bối gì không được?”

Thoáng chốc, Tô Phurong khẽ giật mình, hắn bỗng nhiên tự toát ra ý nghĩ này.

Bảo vật, chung quanh có bảo vật gì.

Bởi vì trên tay phải một lần xuất hiện giống nhau tình huống, hắn liền phát hiện thần kỳ cổ kính.

Hắn cố ý đem tay phải dịch chuyển khỏi, kết quả tay phải chậm rãi mất đi động tĩnh, lại chậm rãi tới gần, tay phải thì có cảm giác.

Vì vậy không chần chờ nữa, đem tay phải chậm rãi hướng mặt đất tới gần, khắp nơi đều là mảnh nhỏ, hòn đá, cùng với nói không rõ vật chất.

Tay phải hướng phía trước động hết sức rõ ràng, hắn thuận thế đi qua, cũng bỗng nhiên nhìn thấy một khối mảnh nhỏ.

Cái này khối mảnh nhỏ lẳng lẳng yên nằm ở đá vụn bên trong, nếu như không phải tay phải, căn bản sẽ không để cho người phát hiện, Tô Phurong tay trái cầm lấy mảnh nhỏ, quả nhiên, tay phải động tĩnh càng thêm rõ ràng, cùng tay phải rời đi xa chút ít, động tĩnh thì yếu bớt.

“Cái này mảnh nhỏ là bảo vật?”

Bán tín bán nghi!

Đem mảnh nhỏ xoa xoa, kết quả phát hiện chỗ bất đồng.

Mảnh nhỏ quả nhiên không phải bình thường vật chất, mà là một khối Thanh Đồng, nhìn như là từ cái gì hình tròn vật chất thượng, Phá Toái một mảnh, chỉ có tiểu hải từ lòng bài tay lớn nhỏ.

Theo mảnh nhỏ phía trên, có thể chứng kiến một ít rõ ràng hoa văn, không biết mảnh nhỏ chôn dấu bao lâu thời gian, nhưng là mảnh nhỏ như trước rõ ràng có thể thấy được.

“Coi như là bảo vật, nhưng thì như thế nào phát hiện bí mật của nó?”

Bất đắc dĩ mà lắc đầu, bảo bối là bảo bối, nhưng hắn vô pháp tìm ra bảo bối bí mật, cũng tương đương không chỗ hữu dụng.

Tùy ý đem mảnh nhỏ vứt lên, tay phải bắt nữa đi.

Mà lúc này, không tưởng được một màn đã xảy ra.

Mắt thấy tay phải của hắn sắp chuẩn xác bắt lấy mảnh nhỏ, ngay tại mảnh nhỏ rơi vào lòng bàn tay lập tức, hắn bàn tay nhỏ bé cánh tay đột nhiên tuôn ra một cỗ nhàn nhạt ánh sáng tím, cái kia mảnh nhỏ phần phật thoáng một tý, vậy mà dán tại bàn tay nhỏ bé cánh tay phóng thích ánh sáng tím nơi.

Tô Phuong xem không hiểu thấu, cũng sợ tới mức vô pháp phản ứng.

“Lúc trước chui vào ta phải tay từ mang, rốt cuộc là cái gì địa vị? Có được phát hiện bảo vật năng lực?” Tô Phuong vội vàng ngưng mắt nhìn dán tại cánh tay phải mảnh nhỏ.

Vốn định lấy đi mảnh nhỏ, nào biết mảnh nhỏ đã xảy ra dị động.

Thanh Đồng mảnh nhỏ bắt đầu lắc lư, lắc lư, mặt ngoài bùn đất, hạt cát tầng một tầng rơi xuống, theo toái trong phim tuôn ra một cỗ màu xanh ánh sáng, này cỗ ánh sáng bắt đầu bị ánh sáng tím hấp thu, tiến vào trong cánh tay phải.

Khá tốt không có gì dị thường, ví dụ như khó chịu không thoải mái.

Tô Phuong ngược lại cảm giác hấp thu mảnh nhỏ thượng thanh sắc quang mang, làm hắn cánh tay phải có một loại nhẹ nhàng cảm giác, tựa hồ hắn rất hưởng thụ loại này hấp thu quá trình mang đến mờ ảo cảm giác.

Hắn đồng thời phát hiện Thanh Đồng mảnh nhỏ nhan sắc tại biến hóa, dùng màu vàng xanh nhạt biến thành vô sắc, nhất là mặt ngoài những kia hoa văn tại biến mất, giằng co một lúc lâu sau.

Cột kệtzz!

Mảnh nhỏ biến thành vô sắc, giống như một khối bình thường tảng đá, không được Tô Phuong xem cẩn thận, mảnh nhỏ tự nhiên để rơi đi, biến thành thật nhỏ mảnh nhỏ.

Tay phải ánh sáng tím cũng có chút biến mất, sau đó khôi phục bình tĩnh, lúc này, hắn vừa rồi cảm thấy cái này tay là của mình, tại hấp thu Thanh Đồng mảnh nhỏ năng lượng lúc, tay phải căn bản là không thuộc về hắn.

Lại nhặt lên mảnh nhỏ vỡ vụn viên bi, không có phát hiện cái gì đặc thù, chỉ là thập phần xộp giòn, có chút dùng sức, liền biến thành bột phấn.

“Hắc hắc, xem ra lúc trước chui vào ta phải tay từ mang, cũng không phải là cái gì Quý Hồn ah, có thể cảm ứng bảo bối, lại có thể hấp thu bảo vật lực lượng...”

Hắn lòng tràn đầy vui mừng mà nhìn xem tay phải, đáng tiếc nhìn không ra cái như thế về sau, bất quá hắn cảm giác tay phải rõ ràng nhiều hơn một phần sức nặng.

Đã có bảo vật, cái kia địa phương khác nên vậy cũng có.

Hắn tận lực mà đem tay phải phóng thấp, vòng quanh mộ từ đi một vòng, kết quả... Gì đều không có.

Vận khí không phải mỗi ngày có sao!

Chỉ có thể bất đắc dĩ cười ngây ngô, sau đó bắt đầu đem đá vụn, bùn đất xúc mờ, đến ngày hôm sau, hắn mới đưa chung quanh thu thập đắc sạch sẽ, một mộ từ lại được vạc tiếp tục ngăm.

Ngày kế tiếp chờ hắn đi vào vách núi, phát hiện vách núi lẫn xuống không ít cự thạch xuống, vách núi trở nên càng thêm dốc đứng, cơ hồ hình thành chín mươi độ, hơn nữa cũng có mấy trăm trượng cao, thật là đồ sộ.

“Ah, cái này vách núi không tệ ah, là tu hành sờ Thiên Môn tốt nhất tự nhiên hoàn cảnh!”

Vốn là muốn tiếp tục khổ tu, kết quả gặp được vách núi, hắn bỗng nhiên trong chớp mắt rời đi.

Tại mộ từ tìm đại lượng dây thừng, những điều này đều là chuẩn bị phẩm, mộ từ quanh năm cần nghỉ ngơi, cho nên bị tốt hơn nhiều dây thừng.

Hắn khiêng bó lớn dây thừng đi vào vách núi, phỏng đoán một hồi, hắn liền từ phía bên phải rừng rậm khiêng dây thừng, hướng ngọn núi trèo lên đi.

Một canh giờ, hắn mới đi đến vách núi phía bên phải, khoảng cách vách núi tầng cao nhất còn có vài chục trượng khoảng cách.

Hắn lo lắng dây thừng không đủ, tự lựa chọn khá thấp vị trí, kế tiếp chính là đem một đoạn đoạn dây thừng trói vào đầu dây, lại từ vách núi buông đi.

Thăng đến dây thừng rơi xuống trăm trượng ở dưới mặt đất, hắn mới đưa dây thừng lại đón một tiết.

Lập tức đi vào phía sau, đem dây thừng một đoạn cuốn lấy 2 tảng đá, dùng sức mà lôi kéo, thừa nhận nặng ngàn cân lượng là không có vấn đề.

Về sau trở lại vách núi phía dưới, ngẩng đầu nhìn lên, dây thừng đến vách núi có cao hơn trăm trượng, dùng loại này độ cao, hẳn có thể bắt đầu tu hành leo lên.

Vì chính là tương lai có thể leo lên sờ Thiên Môn.

“Về sau buổi sáng khổ tu Bách Khiếu huyết mạch, buổi chiều huấn luyện leo lên...”

Nhìn sắc trời một chút, dĩ nhiên là sau giờ Ngọ.

Hắn đi tới dây thừng trước, đem phần eo của mình cuốn lấy, sau đó dụng lực lôi kéo, dây thừng không có buông lỏng về sau, hắn mới cỡi giày ra, tay không, đi chân trần ra trận.

Đề tay tại trên mặt đá, lập tức cảm nhận được lạnh như băng, sau đó tìm kiếm có thể dùng đến mụon lực.

Muốn luyện leo lên, đầu tiên chính là lực!

Lực chính là cánh tay lực lượng, hai chân lực lượng, lực lượng của thân thể, cùng với sức chịu đựng cùng nghị lực.

Tiếp theo chính là tính dẻo dai, nếu như leo núi chưa xong mỹ phối hợp tính, cũng thì không cách nào thành công.

Mà muốn làm đến đã ngoài hai điểm này, lại cần thường nhân sức chịu đựng cùng nghị lực, cái này là tâm lực, trong lòng lực lượng cường đại, mang đến kiên trì cùng không sợ, mới có thể cuối cùng nhất leo cao điểm.

Hắn bắt đầu bắt lấy một ít lõi thạch, tìm kiếm được hai chân có thể chỗ đặt chân, có chỉ là không có ý nghĩa thạch ngắn, nhưng là muốn dùng đầu ngón chân, hoặc là ngón tay gắt gao bắt lấy, trở thành lực lượng trọng tâm điểm.

“Cuối cùng có trước kia tại võ đường, không có việc gì tự đi bò đằng trụ cảm giác...”

Đi tới mấy trượng cao cánh tay treo, Tô Phương không có có một chút mệt mỏi, ngược lại vẻ mặt đáng tươi cười.

Bởi vì hắn rốt cuộc tìm được ngày xưa trạng thái cùng tin tưởng.

Lau mồ hôi, cẩn thận từng li từng tí mà tìm kiếm thừa lực điểm, một chút trên lên bò, mà hắn dần dần cảm giác ngón tay, ngón chân, đầu gối run lên, mất đi cảm giác.

Bởi vì mặt đá quá rét lạnh rồi, thời gian quá lâu, các đốt ngón tay, làn da tự nhiên cũng sẽ mất đi nhiệt độ cơ thể.

“Hôm nay tự đến nơi đây rồi!”

Cơ hồ bò lên trên ba cao hơn mười trượng, Tô Phương nhìn thấy hoàng hôn đã đến, đắc trở về ngâm, vì vậy chậm rãi thúc dục máu huyết khí, tại các đốt ngón tay, trong cơ thể chậm rãi du động, như vậy chết lặng bộ phận bắt đầu khôi phục cảm giác, lập tức bắt lấy dây thừng, đề nặng vách đá hướng mặt đất chảy xuống.

Nếu như Tô Phương muốn đi vào Thiên Môn phủ, chỉ có 2 loại khả năng.

Một loại chính là chờ đợi ba năm về sau, lần nữa khảo hạch khảo nghiệm hội.

Thứ hai chính là dựa vào chính mình, sờ Thiên Môn.

Mà hắn hi vọng tại một năm, hai năm sau có thể đạt tới thân thể Đại viên mãn, thành công nghịch thiên cải mệnh về sau, sau đó không cần ba năm, có thể thông qua sờ Thiên Môn, tiến vào Thiên Môn phủ tu hành.

Mang theo gì đó hắn về tới mộ từ, ăn được vài thứ, thân thể dần dần khôi phục bình thường, bắt quá ngón tay cùng đầu ngón chân, có lẽ hay là mài rách da.

Hắn theo trong bao xuất ra cái gì kim lác lác mấy cái gì đó, mới tiến vào được trong vạc bắt đầu ngâm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Liên tục đạt được bảo vật mảnh nhỏ

Tiến vào được vạc Tô Phương, cẩn thận từng li từng tí hàng vĩa hè khai mở lòng bàn tay.

Một Trương Kim sắc tiểu cuốn!

Nguyên lai là lúc trước gặp được thần bí kia nữ tử, theo nam thi phát dưới bàn, thật vất vả phát hiện bảo vật.

“Cũng không biết cái này là bực nào bảo vật, vì hấn mà chết tại nữ tử dưới thân kiếm, đáng giá sao?”

Trôi qua hơn phân nửa năm!

Tô Phương cuối cùng có thể đem màu vàng tiểu cuốn lấy ra nhìn xem, tin tưởng nữ tử kia không biết tái xuất hiện tại nho nhỏ tím khí núi.

Đây cũng là hấn lần đầu tiên tinh tế dò xét màu vàng tiểu cuốn, ước chừng chỉ có ngón tay dài, chiếc đĩa vừa thô vừa to, ngoại trừ ần ần phóng thích kim quang, cùng với mặt ngoài nhìn qua một ít thần bí kim vân, thật sự nhìn không ra mặt khác.

“Nếu như là bảo vật? Cái kia tay phải của ta nên vậy có cảm ứng mới được là?”

Bỗng nhiên, hấn nghĩ tới cánh tay phải!

Liên đem màu vàng tiểu cuốn tới gần bàn tay nhỏ bé cánh tay, kết quả cánh tay phải hồi lâu không có phản ứng.

“Chẳng lẽ cái này màu vàng tiểu cuốn không phải bảo vật?”

Phàm là bảo vật thì có lực lượng, đây là Tô Phương nhận thức.

Tay phải đã trước sau hai lần dị động, sau đó phát hiện hai kiện bảo vật, như vậy tự có được cảm giác bảo vật năng lực, hôm nay xem ra, cái này màu vàng tiểu cuốn căn bản không phải bảo vật.

Nhưng cái này vô pháp giải thích thông.

“Chờ ta về sau đi đến Thiên Môn phủ, thành chính thức tu sĩ, dụng thần thông phương pháp đem hấn coi bỏ, tự nhiên có thể phát hiện có phải là bảo vật rồi!”

Bất tri bất giác đi tới đêm khuya, thân thể dần dần chạy xe không, sau đó dần dần đã ngủ.

Trời vừa hừng đông, Tô Phương vừa chuẩn lúc rời đi được vạc.

“Chuyện gì xảy ra? Gian phòng độ ẩm tựa hồ so ngày hôm qua cao rất nhiều? Chẳng lẽ là nhà bếp quan hệ?”

Tiến nhập mùa đông, tuy nhiên hấn là võ giả, nhưng sáng sớm theo nước ấm đi ra, y nguyên mang theo hơi nước, sau đó cảm giác được trận trận lạnh, nhưng sáng sớm hôm nay một điểm cảm giác cũng không có.

Thật là kỳ quái!

Hấn đi vào bếp lò xem xét, lửa than vẫn là hơi hỏa tại thiêu đốt.

Được rồi, Tô Phương không nhiều muốn, thừa cơ chuẩn bị cho tốt ăn, dùng nồi nóng lên nhiệt nóng, lương khô tăng thêm thịt muối cùng với quả đại.

Mà khi hấn mở ra mộ từ đại môn lúc, nghênh đón không phải gió lạnh, mà là một cỗ sóng nhiệt.

Chuyện gì xảy ra?

Tô Phương còn muốn như dĩ vãng buổi sáng, lạnh co lại cổ, kết quả lại là nhiệt khí.

Hấn đến đi ra bên ngoài xem xét, cũng sợ ngây người, một đêm qua đi phảng phất mùa đông cứ như vậy biến mất, ở đâu còn một đầu hàn khí?

Bất kể là độ ẩm có lẽ hay là cuồng phong, đều là giống như mùa hè mang theo nóng rực khí tức, một ít ngủ đông tiểu động vật rõ ràng cũng theo bùn đất bò lên đi ra, tại lưới biếng giãn ra thân thể.

“Không thể nào là ta nằm mơ? Hoặc là một giấc chưa ngủ nửa một cái mùa a?”

Trợn vện sừng sốt nửa canh giờ, hấn cũng không còn nghĩ ra cái nguyên do, vì vậy lại nhớ tới vách núi hạ bắt đầu khổ tu.

“Tàng đá như vậy rét lạnh... Mà không trung độ ẩm cũng tại bay lên... Xem ra là trong vòng một đêm, thời tiết tự phát sanh biến hóa!” Tô Phuong thì triển trầm huyệt điều khiển hậu, tay, chân đập nện tảng đá lớn, rõ ràng cảm giác tảng đá lớn truyền đến hàn khí. “Đoạn thời gian kia bạo phát động đất, hôm nay độ ẩm bỗng nhiên bay lên, lão thiên gia hẳn là đã ở phát giận?”

Lắc đầu, hắn tiếp tục tu luyện!

Hai tay lần lượt cùng tảng đá lớn đánh, hai chân không hoàn toàn đá đánh, vách núi lại nhấc lên quen thuộc đập nện thanh âm.

Mà thống khổ cảm giác y nguyên tại tiếp tục, bởi vì phong ấn huyết mạch, rất nhanh làm cho hai tay, hai chân bắt đầu nở, giống như đại hỏa tại thiêu đốt không sai biệt lắm.

Đến giữa trưa, hắn mới dừng lại đến, mà coi bỏ huyệt vị, tứ chi lập tức cảm giác không phải là của mình, lại bắt đầu đau từng con, đau đốn, phỏng.

Nghỉ ngơi một canh giờ, ăn xong lương khô, hắn tự chịu đựng đau từng con, đi vào vách núi trước, dùng dây thừng cuốn lấy thân thể, bắt đầu tiếp tục tu hành leo lên.

Khá tốt đến buổi chiều, thạch bích không hề rét lạnh, chỉ là buổi sáng khổ tu mang đến đau từng con, làm hắn leo lên cố hết sức, bò lên trên mười trượng cao, tự một mồi không muốn động thoáng một tý, hắn chỉ có thể cắn răng kiên trì, nếu như không dưới tu hành đi, hắn tương lai như thế nào leo lên cái kia trong truyền thuyết sở Thiên Môn.

Hôm nay nhiều tiến lên một điểm, tự giống như cuối cùng kiên trì.

Cũng bởi vì như thế, thời gian thoáng qua liền đi tới hoàng hôn, Tô Phuong nhìn lại, hắn mới bò lên hơn hai mươi trượng, rõ ràng cho thấy bởi vì buổi sáng khổ tu, ảnh hưởng leo lên độ cao.

Cao như thế phụ tải tu hành, người trưởng thành đều chịu không được.

Trở lại mặt đất, hắn cảm giác thân thể đều không phải là của mình, nằm tốt một hồi, thân thể mới có điểm cảm giác, khắp khiễng về tới mộ từ.

May mắn có được vạc, nếu không cả đêm đừng nói khôi phục, chính là đau xót cũng vô pháp giảm ít hơn nhiều.

“Tô gia không phải đại gia tộc, nghe nói Lục gia vì hạt giống ngâm, dùng được liệu càng thêm quý báu...”

Thân thể khôi phục về sau, trong chớp mắt, trời tự sáng.

Hắn cơ hồ không có nhắm mắt, bởi vì ngày hôm qua cường độ cao tu hành so Tiên Thiên cảnh giới càng thêm khó khăn.

Ăn được bữa sáng, hắn lại nhớ tới vách núi hạ bắt đầu tu hành, hôm nay độ ẩm cũng như mùa hè, như vậy cũng thuận tiện hắn tiếp tục khổ tu.

Tô Phuong cắn răng, một ngày lập lại một ngày, mà một kiên trì, đã trôi qua rồi suốt một tháng.

Vách núi!

“Hắc hắc!”

Nóng rực trong cuồng phong, Tô Phuong vòng quanh dây thừng, vậy mà một bước leo lên vách núi, nhìn về phía phía dưới, lại nhìn xem sắc trời. “Thành công treo lên đỉnh, thời gian cũng dần ra hơi sớm, trước kia là hoàng hôn vừa vãn thành công leo lên đến, hôm nay sớm một canh giờ không sai biệt lắm!”

Biến hóa, một tháng biến hóa quá rõ ràng.

Tô Phuong chẳng những treo lên vách đá, còn có vẻ long tinh hồ mãnh, ngẫm lại một tháng trước, nhưng hắn là ngay hơn mười trượng cao cũng khó khăn dùng leo lên.

“Một năm rồi, ta lên núi đã có một năm thời gian, ta tin tưởng qua không được bao lâu, ta liền cho có thể bước vào siêu phẩm cảnh giới...” Hai tay lôi kéo dây thừng, Tô Phuong trực tiếp tại vách núi thượng chạy, nhảy xuống mặt đất.

Mười sáu tuổi rồi!

Theo một năm tu hành, Tô Phuong cũng bước chân vào mười sáu tuổi, bất quá hai năm hắn chính là người trưởng thành.

Mà mười tám tuổi cũng là tu hành cuối cùng cơ hội, mười ba tuổi đến mười lăm tuổi là hoàng kim tu hành giai đoạn, mười sáu tuổi đến mười tám tuổi thì là cơ hội cuối cùng, qua rồi hai mươi tuổi, cơ hồ dựa vào chính mình không cách nào nữa trở thành tu sĩ.

Trở lại mộ từ, hắn thấy còn có một trận tự bầu trời tối đen rồi, nhìn xem mộ viên những kia tảng đá lớn rất tạc mắt, liền bắt đầu dùng dây thừng cuốn lấy tảng đá lớn, đem ngàn cân đá ngoài tảng đá lớn cưỡng ép thoát ly mộ viên.

Ông!

Mắt thấy trời sắp tối rồi, Tô Phuong chuẩn bị chuyển hết trước mặt cái này khối đá rơi, sau đó trở về ngâm.

Bỗng nhiên tay phải bắt đầu chuyển động.

Hắn là?

Tô Phuong lập tức đi vào đá rơi đằng sau, phát hiện đá rơi mặt ngoài, kề cận một khối mảnh nhỏ, một khối màu vàng mảnh nhỏ.

“Bảo vật! Quả nhiên có bảo vật!”

Cười lớn một tiếng, lúc này đem bả màu vàng mảnh nhỏ lấy xuống dưới.

Chính phải đi về nghiên cứu lúc, kết quả tay phải lại có chút run rẩy.

Hắn là còn có bảo vật?

Tô Phuong giật mình thần, có phải là hấn nằm mơ?

Bằng không thì như thế nào còn có bảo vật?

Cung lấy thân lập tức hướng một ít khối nhỏ đá rơi tới gần, quả nhiên tại một khối đá vụn thượng, tìm được rồi một khối mảnh nhỏ, nhưng mà tay phải còn chưa định chỉ.

Hắn là vận khí tốt như vậy? Liên tiếp phát hiện bảo vật?

Tô Phuong lại theo cảm ứng đi về phía trước một trượng xa, tại một khối tảng đá lớn trên mặt, tìm ra một khối màu trắng mảnh nhỏ.

Mà khối màu trắng mảnh nhỏ không đơn giản, bởi vì Tô Phuong liếc nhìn ra, đây là một chuỗi bảo kiếm cắt đứt một bộ phận, có dài một thước, hai ngón tay rộng, có thể rõ ràng chứng kiến hai bên mũi kiếm.

“Đây là... Tu sĩ sở dụng pháp bảo mảnh nhỏ?”

Giờ khắc này, hấn đánh giá tay trái ba khối mảnh nhỏ, nhất là cái kia kiếm gãy mảnh nhỏ, nghĩ tới tu sĩ pháp bảo.

Bọn hấn Tô gia cũng có một kiện pháp bảo, chính là phụ thân mang đi mất đi Hàng Nguyệt Dao, nghe nói Hàng Nguyệt Dao lực lượng, có thể đơn giản đem một trượng đại nham thạch bỏ ra.

Đáng tiếc hấn cũng chưa từng thấy tận mắt pháp bảo!

Càng thêm không biết Hàng Nguyệt Dao chính thức uy lực có nhiều kinh người.

Mà ở Thiên Tông một vài gia tộc, đều sẽ có được một kiện trấn gia chi bảo, chính là pháp bảo, nghe nói cường đại nhất Lục gia, có được vài kiện pháp bảo, cái này là Lục gia vì sao là Thiên Tông thành cường đại nhất gia tộc.

Tranh thủ thời gian trở lại mộ từ, đem đại cửa đóng lại.

Trở lại được vạc, hấn bắt đầu tinh tế dò xét ba khối mảnh nhỏ, trước hết để cho tay phải chớ tới gần.

Ngoại trừ màu trắng kiếm gãy mảnh nhỏ, mặt khác hai khối mảnh nhỏ nhìn không ra là cái gì hình dạng pháp bảo, cũng chỉ có tiểu hài tử lòng bài tay lớn nhỏ.

“Tại đây tím khí núi liên tiếp phát hiện pháp bảo mảnh nhỏ, hơn nữa tán lạc tại bất đồng địa phương, hấn là đã từng nào đó thời đại, tím khí núi tại đây phát sinh qua tu sĩ đấu pháp? Bằng không thì tại sao có thể có nhiều như vậy pháp bảo mảnh nhỏ?”

Nghiên cứu một hồi, hấn cũng không còn nhìn ra cái gì.

Nhưng là trong đầu xuất hiện rất nhiều ý nghĩ, cùng rất nhiều nghi hoặc.

Vì cái gì tím khí núi hội có nhiều như vậy pháp bảo mảnh nhỏ? Nếu như không phải có tu sĩ tại tím khí núi tại đây đấu pháp, cái đó sẽ xuất hiện nhiều như vậy mảnh nhỏ?

“Về sau xem ra ta phải càng thêm lưu ý, đã trước sau phát hiện bốn khối pháp bảo mảnh nhỏ, nói rõ cái này tím khí núi còn có càng nhiều pháp bảo mảnh nhỏ, mà pháp bảo lực lượng lại là tu sĩ lực lượng, tay phải của ta hấp thu về sau, tất nhiên cũng sẽ có được tu sĩ cái kia lực lượng thần bí!”

Tô Phuong đầu óc chuyển vô cùng nhanh, lập tức bắt đầu chuẩn bị lại để cho tay phải hấp thu ba khối pháp bảo mảnh nhỏ.

Nhưng Tô Phuong nhìn thấy kiếm gãy mảnh nhỏ, đột nhiên giữ lại: “Nếu là pháp bảo mảnh nhỏ, há không thể dùng để cho rằng vũ khí sử dụng? Ngày

mai hảo hảo thử xem!”

Nguyên lai hắn là muốn kiếm gãy mảnh nhỏ lưu lại cho rằng vũ khí.

“Ong ong!”

Mà đem bả mặt khác hai khối mảnh nhỏ vừa tới gần tay phải, bàn tay nhỏ bé cánh tay lại phóng thích nhàn nhạt ánh sáng tím, lập tức theo hai khối pháp bảo mảnh nhỏ hấp thu kỳ diệu linh quang.

Tô Phuong lại cảm thấy đến lâng lâng hương vị, nhất là toàn thân lực lượng rõ ràng không phải dùng đan điền làm chủ, ngược lại là dùng cánh tay phải làm chủ.

Cũng may kinh nghiệm liên tiếp kỳ ngộ, tăng thêm đã hơn một năm thời gian khổ tu, hắn đối với loại sự tình này đã thấy nhưng không thể trách.

Đến ngày hôm sau, hắn sớm ăn được bữa sáng, bởi vì hắn muốn biết pháp bảo mảnh nhỏ uy lực, cùng tầm thường binh khí trong lúc đó, ai lực lượng càng thêm bất phàm.

Mang theo một thanh bảo kiếm, rất nhanh đi tới vách núi phía trước cây khô lâm.

Xem chuẩn một khóa cần một người ôm hết đại thụ, hắn giơ lên trong tay tầm thường bảo kiếm, tựa lấy tầm thường lực đạo, một kiếm bỏ về phía thân cây.

Đùng một tiếng, bảo kiếm cường thế bỏ tiến thân cây nửa xích sâu, đây là như thường lực đạo, không thúc dục tiên thiên lực lượng, cùng với thân thể lực lượng, đã muốn rất dọa người rồi.

Phàm nhân đại lực sĩ, cũng vô pháp chém ra sâu như vậy khoảng cách.

Hắn lui ra phía sau một bước, tay phải đem kiếm gãy mảnh nhỏ nắm chặt, bởi vì cánh tay phải tại có chút lắc lư, tựa hồ muốn đem kiếm gãy toái trong phim lực lượng hút khô sạch.

Phản phật!

Màu trắng mảnh nhỏ hướng về thân cây tránh đi.

Răng rắc!

Bạch quang đánh trúng thân cây, trực tiếp đánh nát thân cây, oanh ra một cái nắm đấm lớn cửa động đến.

Keng!

Mà kiếm gãy mảnh nhỏ lại về phía sau rất nhanh bay đi, đánh trúng cách đó không xa nham thạch, mới ngừng lưu lại, chỉ thấy kiếm gãy mảnh nhỏ sắc bén gai đất nhập tầng đá một ngón tay sâu.

Cột ketz... Áo ào!

Tại hắn vừa đem bả kiếm gãy mảnh nhỏ rút ra thời điểm, phía sau cái kia khóa bị kiếm tẩm đánh ra một cái lỗ hồng đại thụ, lập tức theo cửa động bắt đầu đứt gãy, hướng phía bên phải đánh sập mà hạ, giơ lên một hồi bụi sóng.

“Lợi hại ah, dùng tầm thường lực lượng phóng ra, uy lực tựa khủng bố tới cực điểm, nếu là ta về sau thiên lực đạo đến phóng ra, chẳng phải là càng thêm làm cho người ta sợ hãi?”

Tô Phuong con mắt mờ sâu sắc, không thể tưởng được kiếm tẩm uy lực như thế làm cho người ta sợ hãi.

Bất quá cẩn thận nhìn lên kiếm tẩm, hắn tựa buồn bực.

Kiếm tẩm rõ ràng nhiều hơn một chút ít rất nhỏ Phá Toái dấu vết, cái này ý vị như thế nào? Phá Toái kiếm tẩm sử không dùng được mấy lần, cuối cùng nhất sẽ triệt để Phá Toái.

“Cái này kiếm tẩm đặc lưu đến bảo vệ tánh mạng thời điểm mới có thể sử dụng...” Bỗng nhiên, hắn cảm giác kiếm trong tay tẩm, tương lai có thể trợ hắn biến nguy thành an.

Thu hồi kiếm tẩm, hắn lập tức trở lại vách núi trong đá vụn, lại bắt đầu nghịch thiên khổ tu.

Chương 11: Gia tộc tai họa

Thoáng chớp mắt lại đi qua quá khứ mấy tháng.

Trong nhà đá độ ẩm bỗng nhiên hạ, ngâm tại được trong vạc Tô Phuong, không lịch sự đánh cho rùng mình.

“Đột nhiên thoáng cái lại trở nên lạnh rồi?”

Từ lần trước một đêm vào tiết nóng, nhiệt độ đột biến về sau, mấy tháng này phảng phất tại trong mùa hè vượt qua.

Nhưng bây giờ lại bỗng nhiên hạ nhiệt độ, hẳn là về tới mùa đông?

Rất nhanh sáng sớm tựu đã đi đến, đương làm Tô Phuong chuẩn bị sẵn sàng mở cửa phòng, lập tức một cỗ thổi mặt gió lạnh trước mặt xoắn tới, lại xem xét bầu trời, vậy mà phiêu khởi lông ngỗng tuyết rơi nhiều.

“Hôm nay hẳn là đầu hạ mới được là, tại sao lại một đêm bắt đầu mùa đông? Cái này lão thiên gia tính tình cũng quá bất hảo, tiếp tục như vậy chẳng phải là bốn mùa điên đảo?”

Mặt đất rất nhanh tựu cuốn lên tuyết tầng, rốt cuộc nhìn không tới bất luận cái gì động vật, ngay từng tòa mộ phần cũng rất nhanh bị Bạch Tuyết bao trùm.

“Mấy tháng khổ tu hậu thiên cảnh giới, thân thể gọn gàng không sai biệt lắm, đã hạ lớn như vậy huyết, ta mà bắt đầu máu huyết hóa khí, chuẩn bị trùng kích siêu phàm cảnh giới!”

Trải qua trong khoảng thời gian này tu hành, hẳn đã bước vào hậu thiên viên mãn, có thể bắt đầu luyện tinh hóa khí.

Luyện tinh hóa khí cần tại tĩnh tọa hạ tu hành, Tô Phuong đóng lại đại môn, lại đã nhà đá, đem nhà bếp nhiều hơn mấy khối than đen, lúc này theo cửa sổ nghe được đến đầy trời mà đều là gió lạnh mang tất cả vù vù thanh âm.

“Hậu thiên cảnh giới máu huyết hóa khí, cùng Tiên Thiên cảnh giới tu hành quá trình không sai biệt lắm, lại thông qua hoạt hoá toàn thân máu tươi, cùng tiên thiên nội kinh dung hợp, trải qua pháp môn tu hành, đem tiên thiên nội kinh tăng lên tới hậu thiên nội kinh, mà máu huyết khí cũng sẽ càng thêm cường thịnh!”

Tu hành khí, hẳn cần thận nghiên cứu về hậu thiên cảnh giới hậu kỳ tu hành.

Hậu kỳ tu hành không phải khổ tu thân thể, mà là bắt đầu nội tu huyết khí cùng với nội kinh.

Cùng với không chế toàn thân thân thể, trải qua một năm rưỡi thời gian khổ tu, hẳn cơ hồ có thể không chế hai tay, hai chân cùng với toàn thân đại bộ phận huyết nhục, vì vậy tu hành nếu so với Tiên Thiên cảnh giới dễ dàng rất nhiều.

Trong cơ thể máu tươi chậm rãi theo không chế cơ thể tầng ở bên trong, Hưung Đan dần dần mãnh vào.

Tầm thường thực khí cảnh tu hành, này đây kinh mạch vận khí.

Nhưng là Bách Khiếu huyết mạch lại không giống với, trực tiếp dùng cơ thể vận hành nội kinh cùng với máu tươi, từ bỏ kinh mạch, mà chủng tu hành nếu so với bình thường thể xây, khó hơn trăm ngàn lần.

Thân thể cơ thể tựu giống như quần áo, tại tu sĩ trong mắt, chính là nhau thai.

Nhau thai cũng là máu tươi, cũng là kinh mạch, nhân thể tựu do máu tươi cùng kinh mạch bao trùm mà thành.

Lột tầng này nhau thai, còn lại chính là tu sĩ truy cầu nhục thai.

Tư tư!

Trải qua mấy ngày nữa chậm rãi không chế, tiên thiên nội kinh xuyên qua cơ thể tầng, cũng sẽ xuất hiện động tĩnh, lại tiến vào đan điền, cùng Tiên Thiên cảnh giới ngưng kết máu huyết khí dung hợp, tựu nhắc lên ma sát chỉ âm.

Loại cảm giác này tựu phảng phất năng lượng là một thót liệt mã, lệnh Tô Phuong vô pháp không chế.

Lại mấy ngày nữa, trải qua dài dằng dặc lắng đọng, rốt cục huyết khí cùng tiên thiên nội kinh bắt đầu dung hợp, lệnh Tô Phuong bắt đầu hậu thiên cảnh giới hậu kỳ tu hành.

Luyện tinh hóa khí!

Trong cơ thể vẫn tồn tại rất nhiều các loại tạp khí, tạp chất, hậu thiên cảnh giới chính là đem những này tạp chất bài xuất, hoặc là dung hợp, cuối cùng nhất đạt tới 'Siêu phẩm nhập thánh' cảnh giới.

Thì ra là thân thể đệ tam cảnh giới, siêu phẩm!

Cái này Viễn Cổ luyện thể người tu hành quá trình, bọn hắn sáng lập nhân loại tu hành khơi dòng, không có văn minh tham khảo, chỉ có theo chính mình thân thể bắt đầu nghiên cứu, cuối cùng nhất theo thân thể bên trong tìm được đánh vỡ giam cầm bí mật.

“Hiện tại có thể tiến vào được vậy, theo được lực tiếp tục máu huyết hóa khí!”

Hôm nay đi vào hậu thiên hậu kỳ tu hành, Tô Phuong cũng yên lòng, hiện tại cần phải làm là tiếp tục nữa, sau đó trải qua thời gian dài tu hành, đương làm nội kinh trong cơ thể đạt tới hậu thiên nội kinh độ cao, vậy hắn có thể bắt đầu trùng kích siêu phẩm cảnh giới.

Có được lực phối hợp, cho tu hành mang đến Mạc Đại chỗ tốt.

Phanh, bang bang!

Đột nhiên, mộ từ đại sảnh tựa hồ có động tĩnh.

Tô Phuong chậm rãi trợn mắt, mà lại truyền tới vài tiếng tiếng đập cửa.

“Chẳng lẽ là người chăn ngựa cho ta mang đồ tới rồi? Một lòng tu hành, làm cho mắt khác cấp quên mất rồi!”

Hắn đứng dậy về sau mặc xong quần áo, đến đến đại sảnh đem cửa cái chốt gở xuống.

Loảng xoảng!

Lại không đợi hắn mở cửa, một cô Đại Lực đem cửa cho gạt mở, đón lấy nguyên một đám đông lạnh đắc lạnh run người tuyết, thuận thế chụp một cái tiến đến.

“Tô Tiểu Long?”

Tô Phuong khẽ giật mình, lại xem xét cái này mấy cái người tuyết, rõ ràng không phải người chăn ngựa trong đó có nhiều lần nhầm vào hắn Tô Tiểu Long.

Lại xem xét những người khác, đều là cùng mình tuổi không sai biệt lắm, hoặc là bàn nhỏ tuổi tộc nhân, không đợi hắn minh bạch chuyện gì xảy ra, lại từ bên ngoài vọt tới mười cái thiếu niên.

Nhìn xem hai mươi mấy tên đều biết thiếu niên, xem của bọn hắn chặt vật bộ dáng, lập tức hỏi: “Các ngươi không tại võ đường tu hành, tuyết rơi nhiều thiên chạy tới nơi này làm chi?”

“Tô Phuong...” Một thiếu niên đông lạnh đắc toàn thân phát tím.

Tô Phuong nhìn về phía gã thiếu niên này, nao nao: “Tô Dịch!”

Nguyên lai cái này tên là Tô Dịch thiếu niên, chính là Tô gia giáo đầu, Tô Quân Nghiêm nhi tử.

Nghiêm túc chẳng những là Tô gia giáo đầu, cũng là Tô gia chương sự một trong, địa vị gần với tộc trưởng Tô Đằng phía dưới, cho nên Tô Phuong không rõ Tô Dịch như thế nào cũng lên núi.

Trợn vện ba cái hô hấp, chúng thiếu niên đều không thể thở gấp thượng khí, một mặt là đông lạnh không được, một mặt là bởi vì lên núi mệt đến ngất ngư.

Tô Dịch tranh thủ thời gian lại để cho mọi người tiến vào đại sảnh, cũng tranh thủ thời gian hướng Tô Phuong gật gật đầu, cùng nhau đem cửa cái chốt khép lại, những người khác lập tức cảm giác được độ ẩm, ào ào tràn vào phía bên phải nhà đá.

“Tô, Tô Phuong...”

Tô Dịch nhưng chẳng quan tâm sưởi ấm, không ngớt lời mang theo cấp bách: run rẩy lấy nói: “Buổi sáng hôm nay chúng ta chính, đang tại võ đường luyện công buổi sáng, mà cha ta đột nhiên xuất hiện, nói là Ngô gia đột nhiên hướng ta Tô gia khai chiến, vì vậy tranh thủ thời gian để cho chúng ta thượng mộ từ đến tránh một chút!”

“Ngô gia hướng ta Tô gia khai chiến?” Quá đột nhiên.

“Ta cũng không biết đánh đã dậy chưa, nhưng cha ta không biết cảm loại sự tình này đến hay nói giỡn, hấn để cho chúng ta đến tở từ tránh né một thời gian ngắn, lại trở lại đi xem!”

“Ngươi cũng không biết... Mau vào đi sấy nướng sưởi ấm, ăn một chút gì nói sau!”

Xem ra gia tộc thật sự là phát sinh đại sự rồi, bằng không thì Tô Quân Nghiêm cũng sẽ không khiến các thiếu niên lên núi tránh né.

Hai người tiến vào nhà đá, Tô Tiểu Long cùng mọi người vây quanh bếp lò, trên người bông tuyết đều hòa tan, cũng mạo hiểm khỏi trắng, Tô Phuong vội vàng xuất ra một ít quần áo cũ cho bọn hấn, lại lấy ra chứa đựng tốt lương khô.

Mọi người ăn như hổ đói từng ngụm từng ngụm bắt đầu ăn.

Tô gia luyện công buổi sáng giống nhau đều là trời không sáng tự sẽ bắt đầu, mà lúc này ngày mới vừa phóng sáng, bọn hấn cơ hồ là tại tuyết rơi nhiều thiên lý, dùng hơn một canh giờ đi vào mộ từ, tự nhiên là lại một môi, lại khát.

“Hi vọng hai nhà không cần phải khai chiến, bằng không thì gia gia cũng sẽ có nguy hiểm...” Tô Phuong đứng ở một bên, nhìn thấy những người khác dần dần khỏi phục, nhưng trong lòng của hấn cũng rất bất an.

“Tô Phuong, lần trước là chúng ta không đúng...” Tô Tiểu Long bỗng nhiên cùng 2 tên thiếu niên, chủ động hướng Tô Phuong xin lỗi nhận lầm.

“Ta sớm đã quên, mọi người nghỉ ngơi thật tốt, nếu quả thật cảm thấy thân thể không thoải mái, hay dùng nước thuốc ngâm ngâm, còn nữa ta chuẩn bị lương khô không nhiều lắm rồi, phải đi ra ngoài chuẩn bị món ăn thôn quê!”

Tô Phuong gỡ xuống bảo kiếm, mang theo một cái bao vải to, hướng mọi người dặn dò một tiếng, một mình rời đi mộ từ.

Đi vào băng thiên tuyết địa bên trong, hấn đảo cảm giác không thấy có nhiều lạnh, cái này lão thiên gia rốt cuộc làm sao vậy?

Mà trong lòng của hấn cũng đang lo lắng gia tộc, đi vào trong rừng, cầm lấy từng khối cục đá, bắt đầu tìm kiếm động vật.

Đến buổi chiều, Tô Phuong mới khiêng túi trở lại mộ từ.

“Gì đó đều bị chúng ta ăn hết sạch rồi, người quá nhiều, không đủ ăn ah, Tô Phuong, ngươi còn có... hay không tồn tại xuống lương khô?”

Kết quả hai mươi đang đứng ở trưởng thành kỳ thiếu niên, chỉ cần 2 đốn, sẽ đem Tô Phuong hơn nửa tháng thức ăn cho hoàn tất.

Hơn nữa gian phòng cũng loạn thất bát tao, còn có mấy cái thiếu niên tại đùa bỡn hấn dùng đến luyện võ giá gỗ.

“Đánh cho một đầu lợn rừng, đã muốn rửa sạch sẽ, chính các ngươi động thủ!”

Nhìn thấy những thiếu niên này không lo lắng chút nào gia tộc, Tô Phuong tự dè không nổi tinh thần đến, đem lợn rừng thịt lấy ra để ở một bên, dẫn theo bảo kiếm lại rời đi mộ từ.

Hấn đi vào trong rừng, nhìn thấy từng khóa đại thụ, sau đó chém ra mạnh mẽ mà hữu lực nắm tay quả đấm, cơ hồ là hai quyền, liền đem một khóa cây khô đánh ngã.

Thuần thực, hấn lại dùng bảo kiếm bỏ ra thân cây, tại đất trống dựng một cái giàn dệ mộc rạp, dùng để che gió ngăn cản tuyết, cũng ở bên trong thăng lên hỏa.

Mộc rạp tuy nhiên giản dị, nhưng không gian coi như không tệ, tốt xấu yên tĩnh.

Chuẩn bị cho tốt đây hết thảy, hấn thật vất vả đánh cho một chích gà rừng trở về, sau đó đặt ở trên giá gỗ bắt đầu nướng, mà chính hấn bàn ngồi xuống tiếp tục luyện tinh hóa khí.

Đến ngày hôm sau, hấn lại rời đi mộc rạp, chỉ là một hai ngày, tuyết rơi nhiều tự bao trùm tím khí núi.

Tô Phuong thật vất vả đánh tới một đầu dã hươu nai, chính mình lưu lại một điểm, sau đó khiêng trở lại mộ từ.

Tô Tiểu Long cùng Tô Dịch đám thiếu niên hoành thất thụ bát nằm ở trên giường, nhà bếp chung quanh, trong phòng nóng đỏ mồ hôi, mà một ít xương cốt rơi là tả khắp nơi đều là.

“Ăn đến rồi!”

Nhìn thấy Tô Phuong xuất hiện, đem dã hươu nai thịt lấy ra, trong lúc ngủ mơ các thiếu niên, nguyên một đám hồ nhảy dựng lên, không đợi Tô Phuong động thủ, bọn hấn mà bắt đầu chính mình hành động, đem được vạc lấy xuống, phóng thượng bát tô.

Tô Phuong cũng yên lặng rời đi, bàn giao vài câu, làm cho bọn họ không cần lo lắng ăn.

Thời gian cứ như vậy qua rồi một tháng!

Tô Phương mỗi một ngày đều cho bọn hắc đánh một ít con mồi, có đôi khi còn muốn chạy tới rất xa thâm sơn, bởi vì tới gần Thiên Tông thành chung quanh động vật, không phải là bị hắc săn quang, chính là bị hắc dọa chạy.

Bởi vì muốn cho mọi người tìm ăn, làm hắc tu hành cũng nhận được ảnh hưởng, trong một tháng này, hắc thật vất vả mới đạt tới hậu thiên đỉnh phong, nhưng là không có thời gian, không có tinh lực đột phá, đột phá lên giá tốt hơn vài ngày, nếu như mấy ngày nay không, nguyên một đám Tô gia thiếu niên còn không bị chết đói.

“Các ngươi như thế nào có ăn?”

Ngày này, Tô Phương thật vất vả đánh cho hơn mười chiếc gà rừng trở lại một từ, kết quả vừa vào cửa, thấy đến mọi người có ăn có uống, có chút kỳ quái.

“Tô Phương!”

Tô Dịch đã đi tới: “Là hai cái người chăn ngựa đưa tới!”

Tô Phương vỗ vỗ cái ót: “Thì ra là thế, cái kia cũng không tệ lắm, vốn nên nửa tháng trước tự lên núi cho ta tặng đồ... Như thế nào? Bọn hắc chưa nói chúng ta Tô gia tình huống như thế nào?”

“Nói...” Tô Dịch nhất thời thả ra trong tay thịt muối.

“Chẳng lẽ hai nhà thực khai chiến?”

“Ngay tại chúng ta lên núi cùng ngày, Ngô gia tự dẫn người sát nhập ta Tô gia địa bàn, song phương chính thức khai chiến, kết quả ta Tô gia khu vực, tại nửa tháng trước bị Ngô gia chiếm cứ...”

“Cái gì?”

Lời này giống như sấm sét giữa trời quang, đánh trúng Tô Phương.

“Cái gì cái gì? Tô Phương, còn không phải bởi vì cha ngươi, nếu như cha ngươi năm đó không có đem gia tộc thần binh mất đi, ta Tô gia có thể đem Ngô gia đá bại!”

“Đúng vậy a, Hằng Nguyệt Dao chính là pháp bảo, lần này Ngô gia chính là ý vào gia tộc Thần Khí mất đi, đã bại ta Tô gia tất cả cao thủ, đây đều là cha ngươi gây ra!”

“Thiên Tông thành một mực truyền lưu lấy... Tổ truyền Thần Khí một khi xói mòn, gia tộc muốn đã bị diệt tộc trừng phạt!”

Kết quả!

Tuyệt đối không thể tưởng được thiếu niên khác một oanh mà đến, tại Tô Phương cơ hồ không có hoãn quá thần lai lập tức, nguyên một đám chỉ vào Tô Phương bắt đầu chỉ trích.

Trong mắt bọn hắc, Tô gia sở dĩ gặp đại kiếp nạn, đều bởi vì gia truyền bảo vật Hằng Nguyệt Dao mất đi.

Gia tộc Thần Khí là trấn tộc chi bảo, lại bị Tô Phương phụ thân mất đi bên ngoài, mới đưa đến Tô gia gặp trừng phạt.

“Tô Phương, ngươi đừng tưởng rằng cho chúng ta tìm một chút ăn, chúng ta nên cảm kích ngươi, đem ngươi trở thành làm người một nhà đối đãi, nếu như phụ mẫu ta có việc, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

“Hắc chính là cái ‘tào bả tính’ - điềm xấu!”

Mọi người căn bản không để ý Tô Phương cảm thụ, thoáng cái Tô Phương tự thành bọn hắc ‘Địch nhân’.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Động thân ra, lực lay cường địch

“Đừng nói nữa, mọi người đầu tiên chờ chút đã xem!” Tô Dịch đột nhiên trong chớp mắt, ngăn cản mọi người tiếp tục công kích Tô Phuong.

Mà Tô Phuong trầm mặc, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ đều là trầm mặc.

Hắn bỗng nhiên nhìn nhìn trên cánh tay ba đầu vết sẹo, nếu như hơn một năm trước, hắn còn có chút do dự, nhưng hiện tại... Hắn nhất định phải trở thành tu sĩ đem gia tộc Thần Khí Hằng Nguyệt Dao tìm trở về.

Không thể để cho phụ thân chết không nhắm mắt, sau khi chết còn lưng đeo bêu danh.

“Vây quanh tại đây!”

Nào biết, tại Tô gia thiếu niên nội chiến thời khắc, mộ từ bên ngoài đột nhiên một đạo sâm lãnh tiếng hô.

Các thiếu niên sợ tới mức cả kinh: “Người nào tới rồi?”

Tô Dịch một lát nghĩ đến cái gì, nắm tay quả đấm rất nhanh, ngưng mắt nhìn mọi người: “Khả năng... Có thể là Ngô gia người tìm tới tại đây, muốn đem chúng ta cho diệt trừ!”

“Cái này!”

Chúng thiếu niên cái nào sợ tới mức không phải sắc mặt bụi đất, bọn hắn cho rằng tại mộ từ hội an toàn, qua một thời gian ngắn cũng sẽ bị Tô gia người tiếp được núi.

Mà hôm nay người nhà mình không đợi đến, ngược lại đem bả địch nhân cho đợi đến.

Tô Tiểu Long bọn người lập tức vây quanh, không hề đi để ý tới ở một bên trầm mặc Tô Phuong.

Bọn hắn dùng Tô Dịch làm trung tâm: “Người là chúng ta tại đây tu vi cao nhất, thực khí tứ trọng, một năm trước thiếu chút nữa có thể tiến vào Thiên Môn phủ, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Tô Dịch ở chỗ này là nhiều tuổi nhất, cái đầu cũng cao nhất: “Xem ra bọn hắn Ngô gia đã đánh hạ gia tộc bọn ta, bằng không thì cũng sẽ không phải người đến hủy chúng ta mộ từ, đuổi giết chúng ta, chỉ nếu không có lợi hại võ giả, dùng tự chúng ta thực lực, có thể đối phó bình thường gia đình, mọi người lập tức tìm kiếm binh khí, bọn hắn nhất định sẽ cường công tiến đến!”

Ào ào!

Mọi người lập tức tản ra, tìm kiếm các loại có thể sử dụng vũ khí, tốt ở chỗ này có không ít binh khí, cùng với xẻng các loại... Công cụ.

“Oanh!”

Nào biết mấy đạo nhân ảnh, phân biệt theo cửa sổ loáng tiến đến.

Thoáng chốc bên ngoài truyền đến như chết thán loại tà ác tiếng cười: “Chớ để Tô gia oắt con, còn sống lúc này rồi đi thôi, diệt cỏ muốn trừ tận gốc!”

“Giết!”

Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long đám thiếu niên, mặc dù là võ giả, nhưng chưa bao giờ gặp được loại tình hình này, sinh tử lửa sém lông mày, mọi người cũng đều run rẩy vây công vài tên Hắc y nhân.

“Keng keng!”

Lập tức tránh đến một mảnh lưới móc vang lên tiếng va đập.

Ngô gia cao thủ nguyên một đám loan đao múa, tuy nhiên không phải thực khí cảnh võ giả, nhưng cũng đều là người luyện võ, hơn nữa bọn họ là người trưởng thành, không cần Luyện Khí, thân thể lực lượng cũng muốn mạnh hơn Tô gia thiếu niên.

Tô gia thiếu niên cũng may từ nhỏ đều ở luyện công buổi sáng, gặp được sống chết trước mắt, nguyên một đám cũng đã khỏi vạn phần tinh thần.

Bành!

Song phương tại hẹp phòng nhỏ giữ lẫn nhau lấy, mà lúc này mộ từ đại môn bị phá khai, nguyên một đám Ngô gia Đại Hán vọt lên tiến đến.

“Ah!”

Mộ từ đột nhiên truyền đến một cái tiếng kêu thảm thiết.

Tô Phuong đột nhiên phục hồi tinh thần lại, về phía trước xem xét, một thiếu niên lồng ngực, đang bị Ngô gia cao thủ dùng đại đao khoi mào, đem thiếu niên kia nhô lên cao chém thành hai khúc.

“Đáng chết!”

Tô Dịch bỗng nhiên lờ ra, không hồ là thực khí tứ trọng, bốn đạo khí lăng hóa thành lòng bàn tay, tốc độ vừa nhanh, lập tức đánh trúng hắc y nhân kia lồng ngực, đem đối phương một chưởng đánh chết.

“Giết!”

Thiếu niên khác cũng đều phóng thích trong cơ thể năng lượng.

“Tu luyện hạt giống quả nhiên khó đối phó, nhưng chúng ta đã có chuẩn bị, người bắn nỏ hầu hạ!”

Một cái lạnh như băng thanh âm theo đại sảnh cái kia phuong truyền đến.

“Vâng, đại quân gia!”

Nguyên lai đối phương là Ngô gia một vị quyền cao chức trọng quân gia.

Cung nỏ?

Lúc này chúng thiếu niên sợ tới mức nguyên một đám kinh hồn thất sắc, cung nỏ, uy lực thật là đáng sợ, chuyên môn là bình thường võ giả khắc tinh.

“Mọi người lui ra phía sau!”

Tại đây tuyệt vọng một khắc, ngay Tô Dịch đều toát mồ hôi lạnh.

Nhưng một người theo noi hẻo lánh đi ra, đứng vậy Tô Phuong.

Không biết vì sao, chúng thiếu niên bị Tô Phuong này cổ lạnh lũng khí thể trấn trụ, không tự chủ được tụ tập tại một khối.

Còn lại Tô Dịch cùng Tô Phuong vai song vai? “Người nhưng có nắm chắc đối phó cung nỏ? Vài chục thanh cung nỏ cùng nhau phóng ra, chỉ có thực khí cảnh đẳng cấp cao vị cường giả có thể đối phó!”

“Có mấy tầng nắm chắc, cho dù không có nắm chắc, cũng muốn theo chân bọn họ dốc sức liều mạng!” Tô Phuong giống như trong bóng tối đi ra dã thú, trong đồng tử tràn đầy lửa giận.

Có lẽ hấn phần nộ không phải Ngô gia những người này, mà là trước kia tất cả mọi người đối với hấn chỉ trích, nhất là đối với phụ thân hấn không tôn trọng.

Tăng thêm hấn phụ gia gia, còn có bá phụ, lưng của bọn hấn tại thâm sơn luyện võ, từ năm đó trùng kích thất bại, đến bây giờ chỗ đè ép cảm xúc, phẫn phát tại thời khắc này muốn bạo phát đi ra!

“Tô Phuong? Là Tô gia năm đó đệ nhất cao thủ, Tô Nghiêu Thiên nhi tử, trước kia là tốt hạt giống, có lẽ hay là ta Ngô gia uy hiếp, hiện tại đã là một phế nhân, vừa vận cùng nhau diệt trừ, phóng ra!”

Một gã lục tuần, u ám, có một đôi câu mày kiếm hắc y lão giả, xuất hiện ở mười cái người bắn nỏ phía sau.

Đây chính là Ngô gia đại quân gia.

Bồng!

Cùng lúc đó, Tô Phuong trong cơ thể truyền ra một tiếng như sấm rền bạo tạc nổ tung, trước một bước chạy về phía hơn mười người người bắn nỏ.

Ngô quân gia lập tức thét ra lệnh: “Một đứa bé, giết!”

Giờ khắc này, đương làm từng nhánh mũi tên phóng ra, Tô gia mỗi một thiếu niên đều tuyệt vọng.

Đùng... Đùng!

Ai có thể cũng không nghĩ ra, một cái vô pháp tu hành thiếu niên, tốc độ đột nhiên nhanh hơn vài lần.

Hóa thành một đạo bóng đen, bỏ ra từng đạo bàn tay, mà lại là đối mặt từng nhánh phi tốc mũi tên, rõ ràng có thể dùng lòng bàn tay, trực tiếp cùng mũi tên đụng nhau, mà lại đem bá mũi tên nhô lên cao đánh gãy.

Tô Phuong chẳng những dụng chưởng, cũng dùng cước pháp, tận lực đem tên bắn ra mũi tên thay đổi ngược.

“Tô, Tô Phương như thế nào lợi hại như thế? So với hấn năm đó đạt tới thực khí ngũ trọng còn muốn lợi hại hơn!”

“Không biết ah, nhưng chúng ta được cứu rồi!”

Tô Dịch, Tô Tiểu Long đắm thiếu niên, xem trọn mắt há hốc mồm, cảm giác hai năm trước cái kia đã từng thiên tài, thoáng cái lại nhớ tới bọn hấn trong tầm mắt.

Quần gia cùng người khác gia đình cũng là kinh hãi, một thiếu niên có thể đối kháng cùng nó?

Ngô quần gia hung tàn quát: “Đừng cho tiểu tử kia cơ hội, liên tục phóng ra!”

XIU.... XIU... XÍU... UU!!

Người bắn nỏ vội vàng phóng ra mũi tên nhọn.

“Bộc phát!”

Mũi tên lại từng nhánh phóng ra mà đến, Tô Phương một người cái đó có thể ứng phó?

Bất quá hấn cũng phóng xuất ra chính thức lực lượng, thoáng chốc không chế toàn thân thân thể lực lượng, đem trong đan điền nội kinh cho cường thể không chế.

Oanh!

Trong điện quang hỏa thạch, một cổ vô pháp địch nổi Huyết Sắc khí thể, đột nhiên theo Tô Phương thân thể bộc phát, đem y phục của hấn, mái tóc dài của hấn ào ào chấn lên.

Ba ba ba!

Cổ khí thể này quá kinh người, vượt xa bình thường thực khí cảnh võ giả, trực tiếp đem mấy chục chi bay qua Tô Phương, hoặc là chính muốn ám sát Tô Phương mũi tên, lập tức cho chấn khai.

Tô gia thiếu niên bản đều tuyệt vọng, nhưng cái này tại một khắc, bọn hấn gặp được cái kia tóc dài cao cao dương động, toàn thân làn da đều hóa thành màu đỏ như máu! Quái nhân! Tô Phương, lại một lần cứu bọn hấn.

Xuy xuy Xùy!

Khí thể phóng ra ngoài!

Cái này là cao thủ mới có thể làm được, chỗ phóng thích khí thể, phát ra thanh âm điếc tai nhức óc, đem tất cả mọi người chấn đắc da đầu run lên.

Mà những kia đánh bay mũi tên, ngược lại cuốn hướng những kia người bắn nỏ, cùng Ngô gia chung quanh Đại Hán, kết quả chỉ là lập tức, mũi tên tự bắn trúng bọn hấn.

Ngô quần gia cũng chấn đắc đầu ông ông tác hưởng, lập tức nhìn về phía bên cạnh hai cái thanh niên: “Đáng ghê tởm... Ngô Động, Ngô Hiến Phong, các ngươi đứng vậy thực khí thất trọng cao thủ, diệt tiểu tử này!”

Thực khí thất trọng!

Tô Phương chậm rãi ngưng mắt nhìn hai gã thanh niên, lúc này hấn đã hoàn toàn phóng thích hậu thiên nội kinh trạng thái, một thân cơ thể đều đang nhảy nhót, toàn thân tràn đầy lực lượng, có một loại đem cả người sống xé nát dự vọng.

“Xem ra hai người này đã từng đi qua Thiên Môn phủ tu hành, bằng không thì cũng đến không được thực khí thất trọng, có được thất trọng sóng tu vi, nhưng mà tư chất bình thường, cuối cùng nhất bị Thiên Môn phủ khu trục đi ra ngoài, nhưng ở Thiên tông thành, coi như là tuyệt đối cao thủ... Ta muốn đưa bọn chúng đã bại!” Thoáng chốc, Tô Phương đem trong cơ thể hậu thiên nội kinh, ào ào ngưng kết.

Hậu thiên nội kinh lại so tiền thiên nội kinh cường đại mấy lần, càng thêm phách đạo.

“Là khó chơi đối thủ...”

Ngô gia hai đại cao thủ đi ra, cao thủ chính là không giống với, khí thể cũng dần dần phóng thích, bọn hấn hắc y bắt đầu dương động.

Lại khi bọn hấn thân thể chung quanh hình thành tầng bảy rõ ràng khí lăng, thất trọng sóng, cái này là tu vi của bọn hấn thích phóng đi ra lực lượng.

“Cường quyết quyền!”

Hấn trung một thanh niên, tựa hồ muốn một người đem Tô Phương đánh ngã, cho nên nhanh người một bước, hai tay phóng thích ra trận trận khí thể, tốc

độ nhanh hơn, một quyền đón lấy một quyền đánh ra, nhanh như thiểm điện.

Thường nhân ra một quyền, cái này một cao thủ có thể đánh ra thập quyền!

Cái này là thực khí cảnh võ giả cùng phạm nhân võ giả khác biệt.

“Ta khổ tu đã hơn một năm... Là nên kiểm nghiệm thành quả thời điểm rồi!”

Tô Phương thi triển phong ung bảy thức!

Bành bành!

Ứng trào cùng nhanh như thiểm điện nắm tay quả đấm, trong đại sảnh bắt đầu giao thủ, quyền pháp liểu diệu dương động, mà ứng trào lại phách đạo uy mãnh, hai người lập tức giao thủ hơn mười chiêu.

Xùy!

Thanh niên cánh tay phải đột nhiên lòi ra huyết vụ, lại bị Tô Phương ứng trào, cảm ra khối lớn huyết nhục, sâu đủ thấy xương, hơn nữa cánh tay phải cũng giống như đã không có khí lực.

“Ngươi, ngươi không phải không có thể tu hành sao? Vì sao thân thể của ngươi lực lượng, so ta còn muốn bằng bạc?” Thanh niên dè lại miệng vết thương, chấn động.

“Ngô Động, chúng ta cùng một chỗ đối phó hần!” Một danh khác thanh niên cũng hoảng hốt mà xông lên.

“Thiên Tinh kiếm pháp!”

Người này rút ra bên hông bảo kiếm, thoáng chớp kết hợp năng lượng trong cơ thể, bảo kiếm rõ ràng phát ra từng đạo kiếm khí.

Cương quyết quyền!

Cánh tay phải không thể phát lực Ngô Động, cánh tay trái tiếp tục thi triển công kích.

“Nội kinh phá không!”

Đối mặt hai đại cao thủ đối kháng, Tô Phương hiện tại chỉ có hai chùng lựa chọn, hoặc là phóng thích giấu tại trên thân thể pháp bảo kiếm tẩm, thứ hai chính là toàn lực ứng phó.

Hần lựa chọn loại thứ hai, đem nội kinh trong cơ thể theo song chương bên trong, đột nhiên bộc phát!

Thình thịch!

Hần hôm nay không phải tầm thường tu sĩ, mà là Viễn Cổ luyện thể người, lại đạt tới hậu thiên cảnh giới đỉnh phong, đem tất cả nội kinh phóng thích, uy lực khó có thể tưởng tượng.

Thuận thế, một cổ trần phong phá sóng Huyết Sắc lực lượng, giống như nước xoáy đồng dạng tản ra, cùng ng, Ngô Hiến Phong quyền kinh, kiếm khí chính diện đánh, kết quả 2 tôn cao thủ, bị luyện thể người nội kinh, cường thế đánh bay, liên tục phun ra máu tươi.

Xùy!

Lệnh Tô Phương không thể tưởng được chính là, hần còn không để ý đến một người.

Ngô quán gia!

Người này có thể trở thành quán gia, chẳng những là ý nghĩ khôn khéo, tất nhiên cũng có được hơn người thủ đoạn, bằng không thì như thế nào không chế một đại gia tộc tất cả sự vật.

Ngay tại Ngô Động cùng Ngô Hiến Phong bị Tô Phương lực lượng đánh bại, Ngô quán gia vậy mà cầm trong tay một con dao găm, tốc độ tuy nhiên so ra kém hai đại cao thủ, nhưng là chậm không có bao nhiêu, thừa dịp Tô Phương không sẵn sàng, một kiếm đâm vào Tô Phương dưới bụng.

“Hèn hạ, muốn chết!”

Tô Phương tay trái không biết bắt lấy cái gì, thuận thế ném đi!

Cái kia Ngô quán gia cái ót bắn ra một đạo huyết vụ, sau đó há to mồm, giống như cây đậu chiều người đồng dạng, ngửa ra sau ngã xuống đất, trong tay còn đang nắm cái kia phun đầy huyết dao găm.

“Tô Phương bị thương, nên đến chúng ta động thủ, giết bọn họ!”

Một mực lâm vào trong rung động Tô gia thiếu niên, lúc này thấy đến Tô Phuong bị thương, do Tô Dịch dẫn đầu lao tới, mọi người cầm các loại vũ khí, xông về không phải bị thương, chính là sợ tới mức lạnh run Ngô gia gia đình.

Ngô Động cùng Ngô Hiên Phong sau khi ngã xuống đất, thân thể cũng chưa có phản kháng khí lực, nhìn xem Tô gia thiếu niên, tựa như phát điên đem xẻng, cái cuốc hướng bọn hắn đầu, trên người vội đến xuống.

Đáng thương hai đại cao thủ, tại Thiên Tông thành điều vô dương oai, nhưng mà cuối cùng nhất chết ở một đám thiếu niên trong tay.

Tô Phuong lui ra phía sau một bước, nhìn xem kiếm khẩu, may mắn không sâu, lập tức tìm thuốc bột bôi lên tại miệng vết thương, máu tươi vẫn còn lưu, nhưng lập tức đã ngừng lại huyết.

“Bắt hai cái người sống!”

Nửa nén hương hậu, mộ từ trong an tĩnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Dũng cứu tộc nhân

Tô gia thiếu niên dần dần tụ tập cùng một chỗ, mỗi người đều nắm vũ khí, còn bắt được người sống.”Tựa cái này hai cái còn sống, chúng ta kiểm tra rồi, Ngô gia hơn hai mươi người cũng bị mất hô hấp!”

“Làm thật!” Tô Tiểu Long quần áo đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

“Trước đừng giết rồi, hỏi một chút tình huống rồi nói sau!”

Tô Phuong theo bên cạnh trải qua, có chút cố hết sức mà nói một câu, tiếp tục hướng phía trước đi đến.

“Đứng!” Tô Tiểu Long vỗ vỗ cái ót.

Tô Dịch đi vào hai gã sợ tới mức lạnh run, tựa hồ sắp倒地 ra quần Ngô gia gia đình trước mặt, giờ lên dẫn huyết bảo kiếm.”Các ngươi làm sao biết chúng ta tại mộ từ?”

Hai người vội vàng dập đầu, sợ tới mức quá sức.”Ngươi đừng giết chúng ta, chúng ta cái gì đều nói, đứng, đứng chúng ta thông qua nghiêm hình tra tấn, theo các ngươi Tô gia người trong miệng nạy ra ra tới!”

Nghiêm hình tra tấn?

Nghe nguyên một đám thiếu niên, lại nổi trận lôi đình.

“Chúng ta Tô gia hiện tại đến ngọn nguồn thế nào?” Tô Dịch lại giận không kềm được hỏi.

Người kia nói:”Tô gia, Tô gia đều bị chúng ta chiếm, mấy chỗ Tô gia khu nhà cũ, cũng bị chúng ta dùng đại hỏa đốt rụi, về phần người của Tô gia... Đại bộ phận đều bị giết, nhưng không phải chúng ta động tay, chúng ta chỉ là để đối phó các ngươi!”

Bánh!

Tô Tiểu Long một cước đá vào người nọ phía sau lưng, bị đá chổng vó.

Tô Dịch lại hỏi:”Người sống các ngươi là xử trí như thế nào hay sao?”

Tên còn lại cuống quýt dập đầu:”Nghe nói, nghe nói chuẩn bị bán cho quặng mỏ, làm cho bọn họ cả đời đương làm mỏ nô tài...”

Tô Dịch lại trước mặt mọi người ép hỏi, thiếu niên khác cũng đều nhất nhất quan tâm người nhà của mình.

Mà bọn hắn đại bộ phận cha mẹ đều còn sống, một nhóm người chết thảm.

“Kiểm tằm còn êm đẹp, chỉ cần không quá ra sức đạo, nên vậy không dễ dàng Phá Toái!”

Tô Phuong theo mặt tường gỗ xuống kiểm tằm, kiểm tra cất kỹ, đón lấy nghe được gia gia cùng bá phụ đều không sự tình, nhưng không lâu về sau cũng bị bán được quặng mỏ.

Quặng mỏ là địa phương nào, tất cả mọi người rất rõ ràng.

Một khi trở thành mỏ nô tài, sẽ bị tui sống một chết, vĩnh viễn không có khả năng còn sống đi ra.

“Nghe nói chúng ta Ngô gia cao tăng, muốn đem các người người của Tô gia, toàn bộ bán vào Lục gia sở chừng không quặng mỏ!” Cái kia hai cái Ngô gia gia đình bị trời lại.

Tô Dịch rống to: “Lục gia? Lục gia không có chủ trì công đạo?”

“Lục gia ước gì tất cả gia tộc biến mất...” Người nọ hữu khí vô lực hồi đáp.

“Làm sao bây giờ? Lục gia đại thế đại, tựa là tất cả gia tộc xác nhập bắt đầu đứng dậy, cũng bù không được Lục gia!”

“Đúng vậy a, nếu là thật bán cho Lục gia, đến lúc đó có khổ đơn vì bằng, chúng ta nếu cứu người, chẳng khác gì là cướp đoạt Lục gia sản nghiệp, đến lúc đó Lục gia không có khả năng để cho chúng ta cứu người!”

“Gia tộc bọn ta... Lại muốn biến thành Lục gia mỏ nô tài!”

Nguyên một đám thiếu niên cúi đầu, tựa hồ kinh nghiệm lần này sinh từ kiếp khó, cả đám đều lớn lên hiểu chuyện.

Tất cả mọi người nhìn xem Tô Dịch, hi vọng Tô Dịch có thể có biện pháp.

Cứu người, phải cứu người!

Tô Dịch đột nhiên nhìn về phía Tô Phuong, chủ động đi về hướng Tô Phuong: “Thực lực người mạnh nhất, hơn nữa có thể cùng thực khí thất trọng cao thủ giao thủ, bây giờ có thể cứu tộc nhân chỉ có người!”

Thiếu niên khác cũng đi tới, tựa hồ còn có chút xa lánh Tô Phuong, nhưng Tô Phuong thực lực lại rung động rồi, hơn nữa cũng chỉ có Tô Phuong có thể đưa bọn chúng cha mẹ giải cứu ra.

Mọi người yên tĩnh mà chờ mong lấy Tô Phuong, ánh mắt càng ngày càng cấp bách.

Tại một đôi ánh mắt mong chờ hạ, Tô Phuong vuốt cằm: “Cứu người là ta trách nhiệm, đương nhiên cũng là trách nhiệm của các người, dùng ta một người, khó đem người cứu ra, chúng ta đặc đoàn kết hợp tác, vận thành một cỗ dây thừng, sau đó lập tức xuống núi, suốt đêm xâm nhập Ngô gia, theo Ngô gia cứu người!”

“Tốt, chúng ta đây tốt hảo kế hoạch kế hoạch, lại xác định tộc nhân bị giam cụ thể địa điểm!”

Tất cả mọi người tại gật đầu, sau đó tại Tô Dịch dưới sự dẫn dắt, mọi người tiếp tục hướng Ngô gia hai gã gia đình nghe ngóng càng nhiều chi tiết, tỉ mỉ.

Đêm khuya!

Bầu trời y nguyên bay lông ngỗng tuyết rơi nhiều, gió lạnh mang tất cả lấy Thiên Tông thành.

“Đi!”

Đóng cửa cửa thành từ từ mở ra một đường nhỏ, Tô Phuong đem trốn ở bên ngoài Tô gia thiếu niên, từng cái thả tiến đến.

“Tiểu Long, các người bốn người ở chỗ này bảo vệ cho cửa thành, lạnh như vậy tuyết rơi nhiều ngày, không sẽ có người tới thay thế!” Mọi người đem Tô Tiểu Long bốn người lưu ở cửa thành, những người khác tại Tô Phuong, Tô Dịch dưới sự dẫn dắt lặng lẽ dạ hành, tại đường cái chỗ tối ghé qua.

Chỉ chớp lát sau, bọn hắn xuất hiện ở ngày xưa Tô gia khổng chế đường cái, quả nhiên phát hiện đã thành vì Ngô gia sản nghiệp, có vài chỗ tòa nhà lớn cũng biến thành phế tích.

Nguyên một đám tâm tình cũng không tốt được, mọi người cẩn thận từng li từng tí hướng Tô gia vô đường tới gần.

Bởi vì Tô gia người còn sống sót, đều bị nhốt tại Tô gia vô đường.

Đương lâm Tô Phuong trải qua tiệm bán thuốc lúc, Tô Phuong tận lực lưu ý, lại phát hiện tiệm bán thuốc đã rách mướp, sớm đã bị Ngô gia người cho cướp đoạt không còn.

Tô Dịch mang theo vài tên thiếu niên, cùng Tô Phuong đi vào chỗ tối tụ hợp: “Ta tính ra qua rồi, đêm nay tuần tra ban đêm chỉ có mười lăm người, hơn

nữa đều là Ngô gia bình thường gia đình!”

“Tô Dịch, các ngươi hoàn tất những người này, chúng ta đi võ đường, nhất định phải tại nửa canh giờ cứu người, mà lại rời đi Thiên Tông thành, bằng không thì bị Ngô gia phát hiện, chúng ta đều muốn bản thân khó bảo toàn!”

“Ân!”

Tất cả mọi người mang theo mãnh liệt cứu người dục vọng, mang theo cùng người nhà đoàn kết vội vàng tâm tình, nguyên một đám bắt đầu tách ra hành động.

Tô Phương mang theo mấy người lại lướt qua một đầu phố, rốt cục gặp được Tô gia võ đường.

“Ta đi mở cửa, hoàn tất trước cửa thủ vệ, chờ ta mở cửa, các ngươi gần chút nữa!” Tô Phương cùng vài tên thiếu niên trao đổi qua đi, cầm trong tay bảo kiếm hiện lên đêm tối, tại tuyết rơi nhiều bên trong tới gần Tô gia võ đường.

Ban ngày nơi, hai cái đại hán áo đen đông lạnh lạnh run.

Ngồi xổm cửa ra vào đang dùng một cái cái hũ sấy nướng tay.

Xùy!

Hán quang đột ngột lóe lên, một đại hán ngã xuống đất không dậy nổi, máu tươi lập tức theo cổ chảy ra, đem bông tuyết nhuộm đỏ.

Về phần tên còn lại, bị Tô Phương dùng trăm huyết điều khiển không chế, không thể động đậy.

Có ý chỉ chỉ trên mặt đất thi thể, Tô Phương nặng nề hỏi: “Tô gia người có phải là đều giam ở chỗ này?”

“Ân!” Người nọ sợ hãi mà đáp.

“Có bao nhiêu thủ vệ? Có hay không các ngươi Ngô gia cao thủ trấn thủ?”

“Thủ vệ mười hai người, do Ngô, Ngô giáo đầu dẫn đầu!”

Bồng!

Đôi phương nói dứt lời, tựa mất đi ý thức, đảo ở một bên.

“Ngô gia giáo đầu? Ta nhớ được rồi, người này tên là Ngô đại chương, từ nhỏ tu luyện Thiết Sa Chương ra danh, là Ngô gia nổi tiếng cao thủ, cùng cha, bá phụ đều là cùng cái thời kì nhân vật...”

Nắm rõ ràng rồi tình huống, mà Tô Phương gặp được lớn nhất nan đề.

Thì phải là Ngô đại chương.

Người này là là bốn mươi tuổi cao thấp, đã từng tiến vào qua Thiên Môn phủ tu hành, là Ngô gia có thể đếm được trên đầu ngón tay cao thủ một trong thủ đoạn chương pháp danh chấn thiên hạ, khả năng đạt tới thực khí cảnh đỉnh phong.

Không giết người này, không có khả năng đem người cứu ra.

Nhưng người này thật là lợi hại, Tô Phương căn bản không phải đối thủ, chỉ có đạt tới siêu phẩm cảnh giới, hơn nữa có được mạnh mẽ nội kinh, mới có thể tới giao thủ.

“Xem ra chỉ có đánh lên người này, sau đó phóng thích kiếm tẩm, đưa hắn đánh chết!”

Vì cứu người, hắn hiện tại thủ đoạn gì đều có thể dùng.

Hắn lập tức truyền lại tín hiệu, vài tên thiếu niên đến tới cửa, mọi người trong tay đều cầm cung nỏ, Tô Phương cần một người làm yểm hộ, bọn hắn đều nguyện ý, cuối cùng Tô Phương mang theo một tên thiếu niên, trước bay qua tường cao.

Lập tức nhìn thấy một màn lệnh Dương thực nộ huyết ứa ra tràng cảnh.

Tại ngày xưa luyện võ sân bãi thượng, lại ngồi hơn một trăm vị Tô gia tộc người, bọn hắn bị khóa liên hoàn dây xích khóa lại hai tay, hai chân, cứ như vậy tại tuyết rơi nhiều thiên không có bất kỳ vật gì che đậy, tránh gió, quả thực sống không bằng chết.

“Đám này súc sinh!”

Tô Phương trong nội tâm hung hăng mà vừa quát, lại nhìn về phía chung quanh, chỉ có sáu người tại bốn phía tuần tra, những người khác nên vậy tại nghỉ ngơi.

Hắn cùng với thiếu niên lặng lẽ rơi xuống đất, bọn hắn đối với võ đường vô cùng quen thuộc, dọc theo bốn phía phòng lớn hậu xuôi theo, từng gian gian phòng tìm kiếm, đương làm đi vào chính đại sở một cái phòng, Tô Phương thấy được một đôi tay.

Một đôi màu đen bàn tay lớn, thì phải là Ngô đại chương.

“Dựa theo kế hoạch hành động, đừng sợ!”

“Không sợ!”

Hai người âm thầm đánh cho động viên, tên thiếu niên kia đi vào bên trái trước cửa sổ, mà Tô Phương tắc lại đến phía bên phải cửa sổ, xuất ra kiếm gãy kiếm tằm, âm thầm vận kinh, đem đan điền tất cả lực lượng đều tập trung ở tay phải.

“Cót kẹtz!”

Thông qua khe hở, Tô Phương nhìn thấy bên trái cửa sổ có chút mờ ra, lộ ra thiếu niên hai mắt, hắn đem cửa sổ tạo ra hơn một thước cao, sau đó lấy ra cung nỏ, nhắm vào đang tại nằm ở trên mặt ghế ngủ Ngô đại chương.

Lại xem xét Ngô đại chương, thật là nhân vật lợi hại, trên người có không ít vết sẹo, theo khí tức đến cơ thể, đều lộ ra một cỗ có được ngàn cân sức lực khí thế.

Mặc dù là đang ngủ, nhưng Ngô đại chương như trước làm cho người ta uy hiếp chi lực.

Cùng lúc đó, thiếu niên khác cũng bò lên trên đầu tường, chờ đợi tín hiệu.

“Ông...”

Đang ở đó cung nỏ nhắm vào Ngô đại chương huyết Thái Dương lúc, Ngô đại chương có chút mà mở hai mắt ra.

“Người này lợi hại, nhanh như vậy liền phát hiện rồi!” Tô Phương tim đập như trống trong ngực cơ hồ muốn đình chỉ.

XÍU... UU!!

Mũi tên cũng là theo cung nỏ bộc phát ra.

Bồng!

Mắt thấy mũi tên muốn đột ngột bắn trúng Ngô đại chương huyết Thái Dương, theo hắn mở hai mắt ra, cái kia mũi tên rõ ràng đứng ở một xích(0, 33m) bên ngoài không trung.

“Tô gia dư nghiệt?”

Ngô đại chương thuận thế mà dậy, bàn tay lớn một trào, một cỗ chương khí, lại như lưới lớn hướng cái kia cửa sổ chụp tới, một tiếng âm vang, cửa sổ chấn khai, thiếu niên kia giống như nhuộc gà, bị chương khí trào vào phòng.

“Muốn chết!”

Nhìn thấy thiếu niên rơi xuống đất, Ngô đại chương thuận thế một chương đè xuống.

“XÍU... UU!!”

Mắt thấy thiếu niên sẽ chết tại Ngô đại chương khủng bố cự dưới lòng bàn tay, chỉ sợ đắc áp thành thịt nát.

Lúc này phía sau đột nhiên tránh đến một đạo bạch quang.

“Còn có dư nghiệt?”

Ngô đại chương thính lực, cảm ứng lực vượt qua thường nhân nhận thức.

Hắn đột nhiên trong chớp mắt, mang theo kinh thường đáng tươi cười, tay phải chụp vào bạch quang.

PHỐC!

Ngô đại chương cho rằng dùng thực lực của hắn, có thể đơn giản tượng trước kia, trấn trụ mũi tên như vậy, đơn giản mà đem bạch quang trấn trụ, nhưng là lúc này đây hắn sai rồi.

Mũi tên là bình thường bình khí, nhưng là bạch quang nhưng lại pháp bảo mảnh nhỏ, mà lại cũng là Tô Phương kích phát toàn thân lực đạo dung hợp công kích.

Bạch quang cường thể đục lỗ hữu chưởng của hắn, sau đó thuận thể đánh trúng bộ ngực của hắn, đem cả người hắn đánh bay, thẳng đến cái kia màu trắng kiếm tám phá thể ra, đánh trúng phía sau cột gỗ.

“Duật!”

Một tiếng lệnh âm, đột nhiên tại võ đường vang lên.

“XIU.... XIU... XÍU... UU!!”

Mai phục tại tường cao thượng thiếu niên, phóng ra ra cung nỏ.

Bồng!

Võ đường đại môn cũng bị đá văng, Tô Dịch mang theo hơn mười tên thiếu niên lập tức giết tiến đến, nhìn thấy Ngô gia cao thủ, liên tục phát động cung nỏ.

“Dịch nhi!”

Có rúc ở trong động tuyết Tô gia người, cũng bị dị thường động tĩnh bưng tỉnh, khi bọn hắn bắt đầu đứng dậy lúc, chính nhìn thấy nguyên một đám Tô gia thiếu niên hoặc là theo đại môn xông tới, hoặc là theo tường cao nhảy xuống.

Tô Quân Nghiêm cùng Tô Đăng đám nhân vật trọng yếu bị khóa ở cùng một chỗ, hắn thoáng cái nhận ra Tô Dịch, kích động mà lúc này rơi lệ.

Oanh!

Ngô gia gia đình nguyên một đám bị bắn chết, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Lúc này, võ đường chính phía trước đại môn.

Đại môn đột nhiên bị đánh ngã, gục, một cái cường tráng thân ảnh, theo đại môn nhô lên cao chấn ra a.

Như thế động tĩnh lập tức hấp dẫn tất cả mọi người ánh mắt.

“Ngô đại chưởng!”

Tô gia không ít người nhận ra cái kia bị đánh bay, có vẻ chật vật mười phần Ngô đại chưởng.

“Mọi người cứu người trước!”

Tô gia các thiếu niên tụ tập cùng một chỗ, đem cuối cùng hai cái Ngô gia gia đình bắn chết, mọi người lập tức bắt đầu giải cứu bị nhốt Tô gia mọi người.

“PHỐC!”

Ngô đại chưởng có hết sức đứng lên, lồng ngực ngực trái có một đũa bé nắm đầm lớn lỗ máu, chính là bị đến từ Tô Phương nội kinh, cùng với kiếm tám cường thể lưu lại.

Máu tươi từ miệng vết thương, cùng với trong miệng của hắn phun ra.

“Ngô đại chưởng, ngươi không nghĩ tới sẽ có hôm nay a? Nghe nói ngươi tru diệt ta Tô gia không ít người?”

Ở vào kinh hãi bên trong Tô gia người, nhìn thấy một tên thiếu niên đi lộ ra, đứng vậy Tô Phương.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Bi phần độc lòng, siêu phàm cảnh giới

“Súc sinh, lão tử muốn xé ngươi!”

Đường đường danh chấn Thiên Tông thành gia tộc cao thủ, lại bị một tên mao đầu tiểu tử ám toán, Ngô đại chương nom nớp lo sợ đứng lên, hận không thể đem Tô Phuong nghiền xương thành tro.

Lại gặp được Ngô gia người chết oan chết uổng, đầy măn Tô gia mọi người theo dõi hẩn, bỗng nhiên có một loại thò tử hồ bi thê lương.

Tô Đằng tại mấy người nâng hạ, một thân trọng thương.”Phuong nhi, giết người này, Ngô đại chương tâm ngoan thủ lạt, lần này diệt ta Tô gia, hẩn ngay lão nhọc phụ nữ và trẻ em đều không buông tha, ngay gia gia của ngươi cũng bị hẩn chấn tổn thương!”

“Ngươi là Tô Nghiêu Thiên nhi tử?” Ngô đại chương đột nhiên biết rồi Tô Phuong thân phận.

“Bá phụ hạ lệnh, hải nhi tự nhiên sẽ không để cho hẩn còn sống!”

Tô Phuong khom người về sau, hai mắt bắn ra hàn điện:”Nghe nói ngươi cùng cha ta, chính là cùng cái thời kì cường giả, đáng giá ta tôn trọng, phóng thích ngươi cường đại nhất công kích, ta sẽ nhượng cho ngươi chết đắc có tôn nghiêm!”

“Tô Nghiêu Thiên ngược lại khắp nơi thắng ta, ngay nhi tử cũng như vậy có tiền đồ, nghĩ tới ta Ngô đại chương Tung Hoành cả đời, hôm nay lại phải chết tại ngươi cái này lông vàng tiểu tử chi thủ, ta liền cho lại để cho ngươi nhìn ta thành danh sát chiêu!”

Tượng Ngô đại chương loại nhân vật này, từ trước đến nay làm việc không để lối thoát, trong lòng cũng sớm biết như vậy có một ngày, dù sao là tử, mà có tôn nghiêm chết đi, coi như là Ngô đại chương nhất kết cục tốt.

Bành bành!

Ngô đại chương tay phải trước kia bị kiếm tẩm chỗ hũy, hôm nay huy động cánh tay trái, cái kia cơ hồ đạt tới thực khí cảnh đỉnh phong thân thể lực lượng, cùng với trong cơ thể năng lượng, phát ra từng đạo chấn vỡ bầu trời đem địch nổi lực lượng.

Bày tay trái giống như lạnh như băng thần binh lợi khí, cảm giác một chương có thể đem bất luận cái gì vật chất huy diệt.

“Hậu thiên đỉnh phong!”

Tô Phuong đem chính mình toàn thân lực lượng, thông qua cánh tay phải thích phóng đi ra, đương làm trải qua cánh tay phải cổ tay nhỏ bé lúc, thì ra là từ mạng chui vào vị trí, đột nhiên một cỗ sức lực từ nơi ấy truyền đến.

“Chẳng lẽ cánh tay phải từ mạng lực lượng, có thể thúc dục đi ra?”

Không thể tưởng được loại này cần lực lượng thời điểm, cánh tay phải ở chỗ sâu trong thần kỳ từ mạng, tuôn ra năng lượng, theo hẩn thân thể lực lượng, hậu thiên nội kinh dung hợp được, toàn bộ đều ngưng tụ ở tay phải bên trong.

“Tiểu nhi, ta liền cho đưa đi gặp ngươi cái kia đoạn mệnh cha, như hẩn không phải đoạn mệnh quý, hôm nay ta Ngô gia cũng khó có thể nắm bắt Tô gia, chịu chết đi!”

Ngô đại chương y nguyên đối với thực lực mình, sát chiêu có lòng tin, đang tại tất cả trọn mắt há hốc mồm, lo lắng hải hùng Tô gia người, hẩn từng bước một cơ hồ chấn đắc Tô gia vô đường đều đang chấn động, hơn nữa một cước, có thể bước ra một cái hồ.

Cái này là Thiên Tông thành đương thời cường giả!

“Vèo!”

Tô Phuong nhanh như thiểm điện mà chạy như bay ra, nắm tay quả đấm cùng Ngô đại chương toàn thân dùng sức đánh ra bày tay trái nhô lên cao đụng vào cùng một chỗ.

Bis bis...!

Ông!

Đại hắc chương cùng nắm tay quả đấm đụng nhau, bộc phát ra bắn ra loại khí thế.

Mà một vòng Huyết Sắc khí thế, thông qua Ngô đại chương bày tay trái, lập tức quán quít lấy hẩn bàn tay nhỏ bé cánh tay hướng bàn tay lớn cánh tay, lại hướng hẩn toàn thân mang tất cả mà đi.

Chỉ nghe thùng một tiếng, hẩn hắc y chấn vỡ, cả người đập đập lui về phía sau ba bước.

“Ta nhưng, đúng vậy thực khí cảnh thập biến... Ngươi, ngươi tại sao có thể là đối thủ của ta?” Ngô đại chương không cách nào nữa động thoáng một tý, có thể thấy được cánh tay kinh mạch đều ở bạo tạc nổ tung.

Cái này trong tích tắc, kinh mạch toàn thân đều bị đến từ Tô Phuong thân lực, hết thấy chấn vỡ, bắt từ cũng đem chung thân là một phế nhân.

“Cha ta là cao thủ, ta đây cái làm con sao có thể kém?”

Tô Phuong mang theo cực nóng ánh mắt, theo Ngô đại chương bên người đi qua.

Tô Quân Nghiêm lập tức đối với tất cả mọi người quát: “Nhanh, mau bỏ đi ra Thiên Tông thành!”

Tô Phuong vội vàng đi vào Tô Đằng trước mặt: “Bá phụ, ông nội của ta đâu này?”

“Gia gia của ngươi... Hửn...”

Tựa hồ Tô Đằng biết rõ Tô Phuong hỏi đưa ra vấn đề này, nhất thời nghẹn lời, mà lại áp úng vài lần nghẹn ngào.

Mà khi Tô gia người chính rời đi lúc, mặt đất lưu lại hơn mười cựa đã sớm đông lạnh đặc phát cứng rắn ngạnh thi thể, trong đó có một cỗ thi thể, đầu đầy tóc trắng, nằm ở trong thi thể.

“Gia gia!”

Bước đi như bay, Tô Phuong vọt tới tóc trắng thi thể trước, đem thi thể ôm vào trong ngực.

Bởi vì này người tóc bạc, đúng vậy thương yêu nhất gia gia của hửn ah!

Một bộ phận còn chưa rút khỏi võ đường Tô gia người, nghe được Tô Phuong cái kia tuyệt vọng tiếng khóc, ào ào thở dài cùng lắc đầu, thậm chí nghĩ đi khích lệ một khích lệ, đều bị Tô Đằng ngăn lại.

Tô Đằng quý xuống, hướng thi thể quỳ tại chỗ dập đầu, đã lưu lại rồi nước mắt: “Gia gia của ngươi cũng là bá phụ phụ thân, bá phụ những ngày này chưa từng có ngủ qua một giấc, cùng tại gia gia của ngươi bên người... Phuong nhi, gia gia của ngươi nhắm mắt trước kia, một mực nhắc tới ngươi, cho ngươi tốt hơn tốt sống sót... Chúng ta đi nhanh đi, nếu ngươi không đi Ngô gia người chạy đến, chúng ta tại đây tất cả mọi người phải chết, ngươi muốn cho gia gia vô pháp nghỉ ngơi sao?”

“Gia gia!”

Tô Phuong cái đó còn nghe lọt, hửn nghĩ đến từ nhỏ đến lớn, gia gia cái kia nụ cười hiền lành, tại hửn thể nhược nhiều bệnh thời điểm, từng ban đêm đều cùng bên người gác đêm

Từ nhỏ đến lớn, gia gia chưa bao giờ đối với hửn buông đa nghi, lại đương làm cha lại đương làm mẹ, đưa hửn cứ như vậy lôi kéo đại.

Đối với Tô Phuong mà nói, cha mẹ bộ dáng hửn căn bản không nhớ được, chỉ tồn tại tượng trưng cùng trong trí nhớ, cho nên gia gia chính là của hửn trời, của hửn đất.

Trời đất của hửn, tại thời khắc này dưới giường.

Tuyệt rồi nhiều bay tán loạn, trong gió lạnh, Tô Phuong tự chăm chú bảo vệ gia gia cái kia lạnh như băng thân thể: “Gia gia chỉ là đang ngủ...”

Tô Quân Nghiêm mang theo vài người nam tử chạy nhập võ đường: “Tộc trưởng, tất cả mọi người rút khỏi đi, đi nhanh đi!”

“Nhưng này...”

Tô Đằng nhìn xem Tô Phuong, cái đó cam lòng cho cứ như vậy tách ra.

“Cho ta!”

Hửn đột nhiên nhìn thấy có người cầm cây gỗ, lệ quát một tiếng, cầm cây gỗ hung ác lấy tâm, đối với Tô Phuong cái cỗ một gây buồn bực dưới đi.

Bành mà một tiếng, Tô Phuong lần lượt hạ một gậy, thân thể chậm rãi ngã xuống, nhưng y nguyên bảo trì ôm ấp gia gia tư thế, nguyên lai hửn nắm ngón tay đem mình cũng cầm ra từng đạo sâu đủ thấy xương ngón tay vết máu.

“Cái này...” Tô Quân Nghiêm bọn người, xem đều nhìn thấy mà giật mình.

Tô Đằng tim như bị đao cắt, cắn răng nói: “Cùng lên Phuong nhi cùng thi thể... Đi!”

Tô Quân Nghiêm cường ép đem Tô Phuong hai tay tách ra, vác tại trên lưng, mặt khác hai vị nam tử nâng lên gia gia đông lạnh bế tắc thi thể, cùng nhau rời đi Tô gia võ đường.

“Ta Tô gia sẽ trở lại...”

Rời đi đại môn một khắc này, Tô Đằng nhìn xem cái kia bị đẩy ngã, biểu tượng sờ Thiên Môn đang trụ, cùng với khắp nơi vết máu, quay đầu cùng mọi người biến mất tại tuyết rơi nhiều bên trong!

Tìm khí núi, mộ từ!

Xi xào!

Mộ từ đại sảnh đầy áp người, cũng may mộ từ khá lớn, vừa dễ dàng dung nạp trên trăm Tô gia người, trong nội đường mọc lên hỏa, mọi người cuối cùng có thể cảm giác được sưởi ấm, tại sưởi ấm bên trong hảo hảo ngủ.

Bên trái nhà đá!

Dược vạc mạo hiểm bong bóng, Tô Quân Nghiêm rót một thùng nước, làm cho người ta đem bả Tô Phương khung nhập trong đó, tiếp tục dùng nước thuốc ngâm.

“Người xem đứa nhỏ này, hai tay, hai chân, đầy người cao thấp đều là dày đặc thịt kén... Nhìn nhìn lại cái này luyện võ cái giá đỡ... Hắn lên núi cái này đã hơn một năm thời gian, xem ra thời khắc khắc đều ở tu hành!”

Tô Đăng tại đi vào dược vạc, ánh mắt đã rơi vào Tô Phương trên người những kia, bởi vì luyện võ lưu lại vết sẹo, đang tại vài không người nào nài mà thờ dài.

Tô Quân Nghiêm cũng hồi hận: “Đây chính là chúng ta người trưởng thành cũng vô pháp làm được... Chúng ta năm đó thực đối với đứa nhỏ này không đủ quan tâm, nên lại để cho docks lòng chỉ đạo hắn, cho dù không có chút nào thay đổi, cuối cùng lại để cho hắn có một ký thác!”

“Ba ngày rồi, suốt ngủ mê ba ngày, nếu như không có thuốc này vạc, Phương nhi lần này chỉ sợ cũng phải bởi vì quá độ thương tâm, u buồn, mà rồi đi thế giới này!”

Tô Đăng cảm giác quá thẹn với Tô Phương, một đứa bé, từ nhỏ mất đi cha mẹ, hắn cái này tự dụ là người của phụ thân, kết quả chỉ là dựa theo ý nghĩ của mình, tới chiếu cố hắn.

Chưa bao giờ chính thức đứng ở Tô Phương góc độ suy nghĩ qua.

Hắn rút cuộc cần gì.

“Tốt xấu đứa nhỏ này cố gắng, ra thành tích, có thể đem Ngô đại chương giết đi... Nghiêu Thiên huynh trên trời có linh, cũng sẽ cảm thấy nghỉ ngơi, hi vọng hắn sớm một chút tỉnh lại!”

“Ngôi mộ xong chưa?”

“Tộc trưởng yên tâm, là ta tự mình phụ trách, lão gia tử hội ngủ thoải mái...”

“Tốt... Chúng ta đi đại sảnh, lại để cho đứa nhỏ này hảo hảo hô hấp hạ!”

Mấy vị Tô gia trưởng bối, vô cùng đau đớn rồi đi nhà đá, cũng đem cửa phòng đóng lại, dặn dò bất luận kẻ nào chớ để nói chuyện lớn tiếng, miễn cho quấy nhiễu Tô Phương.

Mà ở mộ từ bên ngoài, mọi chỗ trong đóng tuyết, Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long đám thiếu niên, chịu tải khôi bảo vệ tộc trưởng trách nhiệm, một bộ phận tại tuần tra, một nhóm người tại săn bắn, xem ra kinh nghiệm diệt tộc sự kiện, bọn hắn đều dài hơn đại hiệu chuyện.

Đêm khuya!

“Ta... Tại sao trở về rồi?”

Trần ngập mùi thuốc trong phòng, Tô Phương theo trong lúc ngủ say mờ hai mắt ra, cảm giác không thấy mệt mỏi, sau đó nhìn về phía chung quanh, nhất thời nhớ không ra thì sao.

Trải qua một lát nữa, mắt của hắn đồng tử tự âm ướt.

Trầm mặc hồi lâu, không có ở lâu một giọt nước mắt, phảng phất trong vòng một đêm cũng đã trở thành đại nhân.

Chậm rãi rồi đi dược vạc, đem y phục mặc lên, vuốt ve Phá Toái kiểm tẩm, lần này có thể giết Ngô đại chương, đại bộ phận đều là vì cái này kiểm tẩm nguyên nhân, nếu không dùng hắn hậu thiên cảnh giới, y nguyên không phải Ngô đại chương đối thủ.

Lại đã uống vài ngụm nước, chậm rãi đi vào bên giường ngồi xuống, một hồi tinh thần chán nản về sau, cái mũi đau xót: “Là thời điểm bắt đầu chuẩn bị trùng kích thân thể đệ tam đại cảnh giới, chỉ cần bước vào đệ tam đại cảnh giới, tăng thêm cái này pháp bảo mảnh nhỏ, cho dù gặp lại đến Ngô đại chương, cũng có thể giết được hắn!”

Lặng lẽ mở cửa phòng, lúc này tất cả mọi người ngủ rất say sưa, còn có thể nghe đến một chút thịt hương, xem ra mọi người cũng đều không có đói bụng.

Rời đi một từ, hần liền gặp được chung quanh có người tuần tra, bên cạnh còn treo móc vài chích gà rừng, bỗng nhiên trong nội tâm nóng lên, có mọi người đoàn kết lời mà nói..., như vậy nhất định sẽ vượt qua lần này sinh tử họa kiếp.

Hần yên lặng mà lướt qua tuyết rơi nhiều bên trong, tiến vào núi rừng, đi vào ngày xưa luyện võ vách núi, kết quả tuyết rơi nhiều bao trùm hết thảy, chỉ có thể nhìn đến vách núi thượng cái kia căn lẻ loi lơ lửng dây thừng.

Bất đắc dĩ hướng càng sâu núi rừng đi đến, lên núi đã hơn một năm thời gian, hần đã xem chung quanh mờ rất rõ ràng, đi vào gần như phía sau núi thời điểm, một cái núi huyết ra hiện ở trước mặt hần.

Đi vào núi huyết, hần tự lập tức bắt đầu luyện tinh hóa khí!

Nội kinh trong cơ thể đã đạt tới hậu thiên đỉnh phong, huyết khí cũng vượt qua dĩ vãng, hần hiện tại bắt đầu không chế trong cơ thể tất cả huyết khí, tất cả hậu thiên nội kinh.

Dùng cơ thể tăng vì lưu động thông đạo, huyết khí cùng hậu thiên nội kinh dung hợp lại với nhau, bắt đầu rất nhanh bắt đầu khởi động, cơ thể của hần tăng, vậy mà đã trở thành có thể so với kinh mạch đồng dạng thông đạo, hơn nữa năng lượng lưu động tốc độ, chỉ so với kinh mạch chậm một chút.

Điều này đại biểu cái gì?

Tô Phương thân thể đã muốn vượt qua đại bộ phận võ giả, đạt tới gần như Ngô đại cường độ cao, người khác có kinh mạch, hần lại có được như thế nghịch thiên thân thể, phối hợp Viễn Cổ thể Tu Pháp môn, đã muốn đi đến một đầu Viễn Cổ con đường tu hành.

Qua rồi một hồi thời gian!

Tô Phương chậm rãi mở mắt ra, cắn răng, toàn thân cơ thể phảng phất đều nhanh bang bang, theo hần hét lớn một tiếng, một thân cơ thể lập tức thư phóng, đến từ hậu thiên đỉnh phong năng lượng, huyết khí, lập tức bắt đầu tản ra, trùng kích quanh thân huyết nhục.

Tư tư!

Thân thể tựa như có vô số khí lưu thanh âm tại Hung Bạo, kinh mạch của hần có thể nhìn thấy máu tươi tại bên trong, thân thể phảng phất bởi vậy cũng bị sống sờ sờ xé nát.

Đại lượng màu đỏ sậm máu tươi từ lỗ chân lông chảy ra, truyền ra trận trận tanh tươi.

“Thống khổ cùng khổ tu rốt cục đổi lấy kết quả, siêu phạm, ta Tô Phương làm được ngay cổ nhân cũng khó khăn dùng làm được kỳ tích, bước chân vào đệ tam cảnh giới!”

Giờ này khắc này, tuy nhiên còn ở vào năng lượng chạy nước rút bên trong.

Nhưng Tô Phương kích động cười không ngừng, bởi vì hần đã trở thành siêu phạm thể xây dựng giả, không phải thực khí cảnh võ giả, mà là đến từ Viễn Cổ thể tu giả.

Màu đen vết máu vẫn còn chẳng những chảy ra, huyết động cũng càng ngày càng nổi lên lừng tanh tươi hương vị, khá tốt đây không phải phong bế không gian, bằng không thì thật làm cho Tô Phương nhăn nhó không được.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thần bí huyết nhân

Siêu phạm!

Viễn Cổ thể tu giả đệ tam đại cảnh giới, đại biểu siêu phạm nhập thánh.

Đã trải qua Tiên Thiên cảnh giới cùng hậu thiên cảnh giới tu hành, phảng phất là một phạm nhân tu hành, lột xác quá trình, mà bước vào siêu phạm cảnh giới, đã nói lên cả nhân loại này, đã muốn có được không thuộc về phạm nhân lực lượng.

Cố vì... Siêu phạm!

Nhập thánh, nghe đồn Viễn Cổ bên trong có cường giả, tựa vì 'Thánh nhân', bọn hán lực lượng vô cùng cường đại, bởi vì thoát ly phạm trần, bất luận cái gì lực lượng cũng có thể hủy thiên diệt địa.

Tuế nguyệt rung chuyển, thiên đạo luân hồi, văn minh truyền thừa đến bây giờ.

Ai cũng không nghĩ ra, Tô Phương chính đi về hướng Viễn Cổ tu sĩ con đường tu hành.

Tiếp tục suốt ba ngày, rốt cục chán ghét vết máu biến mất, Tô Phương thân thể cũng khôi phục bình tĩnh, hán đứng lên lập tức, một cỗ tràn đầy khí thế chậm rãi phóng thích, theo lỗ chân lông, sợi tóc, trong ánh mắt lộ ra đến.

Cởi y phục xuống, đi vào tuyết thiên bên trong, nắm lên bông tuyết đem thân thể sáng bóng sạch sẽ, hán vậy mà cảm giác không thấy lạnh, ngược lại ánh mắt của hán gặp được trăm mét xa, một gốc cây đập lại tại chậm rãi kết băng.

Chẳng những nhìn thấy lá cây kết băng quá trình, thậm chí còn nghe thấy được kết băng tư tư thanh âm.

“Chẳng lẽ bước vào siêu phạm cảnh giới, thánh lực của ta, thị lực, cảm ứng đều đã xảy ra long trời lở đất biến hóa?” Hán lại nhìn về phía địa phương khác, quả nhiên có thể đem trăm mét xa thật nhỏ vật thể, nhìn qua rành mạch.

Không sợ lạnh, thị lực, thánh lực đều đã xảy ra làm cho người ta sợ hãi biến hóa.

Siêu phạm!

Cái này là Viễn Cổ thể tu giả lực lượng!

Tư tư!

Bỗng nhiên hán nghe thấy được càn âm thanh chói tai, nhìn kỹ hướng cánh rừng ở chỗ sâu trong, rõ ràng nhìn thấy một đầu lợn rừng, chính gian nan tại trong đồng tuyết hành tẩu.

“Phát tài, này đầu lợn rừng chỉ sợ có hơn hai trăm cân, đã thành tinh đi à nha, như thế dài rộng!”

Nghĩ đến mùa đông đồ ăn là nhất khan hiếm, hán không chút do dự, nắm lên một khối thập cân nặng hòn đá, bước xa phóng ra, vậy mà tại trên mặt tuyết chạy như bay.

Nếu như bị người chứng kiến, Tô Phương đây không phải tại đất tuyết chạy, mà là đang phi hành, bởi vì trên mặt tuyết không có để lại chân của hán ấn.

Đây là bởi vì Tô Phương thân thể, đã muốn đạt tới Thượng Thiên Nhược Thủy tình trạng.

Vèo!

Tốc độ hán nhanh, trong nháy mắt hán tự đi tới 200m xa, cách mấy chục thước, đem hòn đá oanh hướng lợn rừng đầu.

Nghe thấy oanh địa một tiếng, hòn đá đem lợn rừng cũng cho chấn lật ra, máu tươi thoáng cái tung tóe đỏ Bạch Tuyết, lợn rừng gào khóc kêu vài tiếng, liền dậm chân, không có hô hấp.

Tô Phương đơn giản nâng lên hơn hai trăm cân lợn rừng, từng bước một đi ra cánh rừng, nhìn thấy chảy xuống máu heo, hán cũng không lãng phí, trực tiếp uống vào trong bụng.

Bởi vì hán hiện tại cũng cảm giác rất, vài ngày không qua gì đó rồi, còn nữa như thế nóng hằm hạp máu heo, tại đây băng thiên tuyết địa trung đúng vậy xa xỉ.

Trở lại huyết động, xuất ra bảo kiếm mà bắt đầu phân giải lợn rừng, lợn rừng da cũng là đồ tốt. Dù sao có thể lưu hán đều giữ lại.

Suru Suru!

Mất thấy muốn xong việc, bỗng nhiên phía trước phía bên phải rừng rậm, xoáy lên một cỗ bão táp, phảng phất là tuyết bạo muốn hàng lâm.

Nếu thật là như vậy, vậy cũng nguy hiểm vô cùng, Tô Phương tò mò đến đi ra bên ngoài xem xét, lập tức kinh hãi ở, thật là tuyết bạo, bất quá là theo một cách cực lớn hắc ung cánh vỗ mà bạo phát đi ra.

Tô Phương nhìn xem đại hắc ung lỗi nặng cự tượng, xem thật sự rung động.”Cái này, cái này chỉ sợ là trong truyền thuyết, có được yêu tính dã thú ah!”

Vù vù!

Lúc này theo một phương khác bầu trời đột nhiên xoắn tới một cỗ vòi rồng, vừa vặn cùng bay qua Cự Ứng đụng vào nhau, Cự Ứng thân thể tại giữa không trung run rẩy, sau đó một cái bóng đen đột nhiên theo Cự Ứng dưới thân thể phương, rơi rơi xuống.

Oanh địa một tiếng, bóng đen kia đập vào trên mặt tuyết, khoảng cách Tô Phương thì mười trượng xa.

“Người?”

Như thế khoảng cách, tăng thêm Tô Phương hiện tại thị lực, hẳn nhìn thấy không phải là cái gì vật thể, mà là một nhân ảnh rơi xuống.

“Quả nhiên là có được yêu tính dã thú, chuyên môn bắt nhân loại đương làm đồ ăn, không biết người nọ có hay không hô hấp!”

Xem sát ruột, mắt thấy cái kia Cự Ưng theo vòi rồng bên trong giấy dựa ra, chuẩn bị hướng đất tuyết bay thấp.

Vù vù!

Quần hần khi gió tam thất hai một, nắm lên từng khối hòn đá, Đại Lực về phía Cự Ưng vút đi lên.

Dùng hần hiện tại thân thể lực lượng, mấy cân trọng hòn đá, chỉ sợ có được ngàn cân lực va đập đạo, hơn nữa tốc độ quá là nhanh, cả kinh Cự Ưng vội vàng hướng không trung bay đi.

Tô Phương bắt lấy cái này cơ hội, gần kề ba bước, tựa rơi vào một cái huyết nhân bên người, vội vàng nâng lên đến chạy về phía huyết động, vừa trở lại huyết động, cái kia Cự Ưng lại lao xuống mà đến.

Như trước nắm lên hòn đá liền hướng Cự Ưng một trận mồi đến, quần nhau vài cái, Cự Ưng chỉ có thể tỉnh táo rời đi, hơn nữa huyết động dài nhỏ, nếu giấu vào đi, Cự Ưng cuối cùng nhất cũng tổn thương không đến người.

Còn chuẩn bị xử dụng kiếm tám mồi đến Cự Ưng, nào biết Cự Ưng rời đi, Tô Phương xoa xoa đồ mồ hôi, đây là lần đầu tiên nhìn thấy như thế hung tàn quái vật khổng lồ.

“Cái kia Cự Ưng thật đúng là đặc thù, móng vuốt là màu vàng, đỉnh đầu lông vũ có lẽ hay là màu đỏ...” Cự Ưng còn tựa hồ có chút không cam lòng, theo giữa không trung bay qua.

Ngược lại lại để cho Tô Phương chứng kiến Cự Ưng đại khái bộ dáng, xem ra loại này trong truyền thuyết dã thú, quả nhiên có được người phạm không thể tưởng tượng lực lượng.

“Người này...”

Cự Ưng xa xa mà đi, Tô Phương mới ngồi xổm người xuống, cẩn thận dò xét huyết nhân, kết quả phát hiện huyết nhân hết sức khó coi.

Rất cuộc có nhiều khó coi?

Phải nói là quá dọa người, huyết nhân khuôn mặt phẳng phát bị đại hỏa thiêu đốt qua, đỉnh đầu cũng là thịt se, chỉ có một vòng tóc dài, huyết nhân nửa thanh cái mũi cũng không trông thấy rồi, xem ra không phải đại hỏa thiêu đốt, ngược lại là dùng cái gì lợi khí, đem chóp mũi cho cắt đứt.

“Người này chỉ sợ cũng trải qua sinh tử đại nạn... Khá tốt chỉ là bị ngoại thương, có thể còn sống sót coi như là ông trời tại chiều cổ người đi!”

Tô Phương không dám nhiều hơn nữa xem một phần, huyết nhân hoàn toàn thay đổi, thật là dọa người, hẳn vì cứu huyết nhân, lập tức cầm lấy toái bước, lộn rùng bưng cái kia còn nóng lên máu heo, cuộn cuộn về sau tựa đối với huyết nhân có chút mở ra miệng, sau đó nhẹ nhàng nhéo một cái, máu heo giọt rơi vào trong miệng hẳn.

Xi xào... Huyết nhân còn có khí lực uống hết, mà lại con mắt có chút mà mở ra một đầu tuyến, không biết có hay không thấy rõ Tô Phương, tóm lại trông mắt động vài cái, liền không hề có bất kỳ động tĩnh gì.

Còn tưởng rằng huyết nhân chết hết, chỉ là ngất đi mà thôi.

Nhóm một đồng lửa, đem huyết nhân tới gần đồng lửa, lại xem huyết nhân liếc, nhiều lưu lại một chút ít lộn rùng thịt, sau đó khiêng lộn rùng thịt biến mất tại rừng rậm.

Mộ từ!

“Đúng, đúng Tô Phương đã trở lại, hẳn còn mang về đồ ăn!”

Hơi nghiêng tuyết lâm, Tô Tiểu Long đang cùng một tên thiếu niên cầm trong tay cung nỏ trải qua, nào biết nhìn thấy một bóng người đi tới, tuy nhiên bị lại càng hoảng sợ, nhưng vẫn là xông tới.

“Tộc trưởng chính lo lắng người, người cũng là, không rên một tiếng tựa rời đi vài ngày!”

Vài người tới mộ từ bên ngoài, Tô Tiểu Long lặng lẽ nói vài câu, sau đó tiến vào mộ từ.

“Phương nhi!”

Tô Đăng nghe được động tĩnh đi nhanh chạy đến, vừa thấy được Tô Phương khiêng đồ ăn trở về, lo lắng lập tức biến mất, giúp đỡ Tô Phương đem lợn rừng thịt nướng.

Cái này trong quá trình, Tô Phương bỗng nhiên nhìn thấy Tô Đăng ra sức về sau, có chút thờ hồng học: "Bá phụ, thân thể của ngươi làm sao vậy? Tựa hồ sử không được kinh lực?"

"Cái này..." Tô Đăng không biết như thế nào mở miệng.

Tô Quân Nghiêm đã đi tới, nộ khí đằng đằng quát to: "Ngô đại chương cùng Ngô Vinh Nguyên những người kia quá độc ác... Bọn hắn bắt được chúng ta về sau, nghe xong Lục gia lời mà nói..., đem phạm là người luyện võ trong cơ thể kinh mạch, cho cắt nát một bộ phận, làm chúng ta lại cũng vô pháp tu hành, phế chúng ta tu vi, liền không hề thành vì trong mắt của bọn hắn chính!"

"Bọn hắn sợ chúng ta bị bán vào Lục gia quặng mỏ sinh sự..." Khác một vị trung niên cũng chán chường lắc đầu.

"Nói như vậy..."

Thật lâu đều không thể tiêu trừ sát ý, Tô Phương tuyệt đối không thể tưởng được bá phụ cùng Tô Quân Nghiêm bốn người, mỗi người Tô gia trụ cột, vậy mà đều bị hủy tu vi.

Điều này đại biểu Tô gia đã xuống dốc.

Hơn nữa loại tư vị này Tô Phương cực kỳ có cảm xúc, lúc trước hắn trùng kích cảnh giới thất bại, thân thể đã bị trùng kích, vận vận biến hình, kỳ thật cũng vô pháp tu hành, sống không bằng chết, còn từng muốn đến qua chấm dứt tánh mạng của mình.

Hôm nay Tô Đăng những này nhân vật lợi hại, kết quả cũng rơi vào như thế thê lương kết cục, tâm tình có thể nghĩ.

"Bá phụ, hài nhi nhất định sẽ muốn tất cả biện pháp!" Tô Phương an ủi.

Tô Đăng lòng tràn đầy vui mừng, không thể tưởng được hôm nay chịu lấy đã đến tự Tô Phương lo lắng: "Thuận theo tự nhiên a, có thể còn sống sót cũng không tệ rồi, đối với ngươi, bá phụ đem gia gia của ngươi an táng tại cha mẹ ngươi phần mộ bên cạnh, ngươi đi tế bái thoát tang một tý!"

"Gia gia!"

Còn tưởng rằng thi thể lưu tại Thiên Tông thành!

Tô Phương vội vàng chạy nhập mộ viên, đi vào cha mẹ phần mộ bên cạnh, quả nhiên nhìn thấy một tòa vừa mới lữ xây thành cái ngôi mộ mới.

Hắn lập tức quỳ xuống, tận lực nhìn xuống nước mắt không cần phải chảy xuống.

Trên đời sự tình thật sự là khó có thể dự đoán, ai sẽ tin tưởng, cái này ba tòa phần mộ, mai táng đều là Tô Phương người thân nhất.

Tuyệt rơi nhiều y nguyên rơi xuống, ban ngày Tô Phương mới chậm rãi đứng lên, lúc này đây hắn không có rơi nước mắt, ngược lại xoay lên tay trái, nhìn xem ba đạo vết sẹo: "Vì sao lão thiên gia không để cho ta ba năm thời gian... Gần kề ba năm..."

Báo thù, hắn hiện tại nghĩ đến đúng là hai chữ này.

Yên lặng rồi đi cái này tám đất tuyết, lại nhỏ giọng biến mất.

Khi hắn mau trở lại đến huyết động lúc, chợt nghe động tĩnh, là khàn giọng tiếng ho khan.

Xem ra là huyết nhân đã tỉnh, đi vào huyết động trước xem xét, quả nhiên huyết nhân tỉnh, chỉ là một thêm chút sức khí cũng không có, hai tay chính ăn máu chảy đầm đìa thịt heo.

Tô Phương tiến vào huyết động, cái kia huyết nhân lập tức dùng miếng vải đen cuốn lấy bộ mặt, chỉ để lại một đôi sâu không thấy đáy song đồng tử.

Hắn tranh thủ thời gian giải thích: "Ta, ta không thêm đề ý..."

"Không thể tưởng được là trẻ tuổi như vậy đầy hứa hẹn hậu sinh, đã cứu ta tánh mạng..." Huyết nhân xem ra cực kỳ quan tâm hình dạng của hắn, nhìn về phía Tô Phương, trong đồng tử lộ ra lòng biết ơn.

"Ta và ngươi hữu duyên a, tại ta nhất thời điểm khó khăn, ngươi gặp ta, ta cũng đúng lúc gặp được ngươi, trước đừng ăn, ta lập tức bắt đầu sấy nướng!"

Tô Phương thực không thêm đề ý cứu được huyết nhân, ngược lại có một loại tinh táo tương tích tâm tình, có lẽ hắn quá cô độc, cần một người ngay tại lúc này cùng một chỗ vượt qua cửa ải khó.

Huyết nhân đem không ăn xong thịt heo đưa cho Tô Phương, bỏ thêm mấy khối đầu gối, đại hòa chi chi mà bốc cháy lên.

"Chẳng lẽ ngươi cũng là tu sĩ?" Tô Phương vô tình ý đảo qua huyết nhân cánh tay, phát hiện trước kia cứu hắn lúc, những kia vết thương không thấy, hơn

nửa huyết nhân phảng phất khôi phục vô cùng nhanh, cái này một hồi thì có tinh thần.

Không chỉ như thế, theo huyết nhân trong hơi thở, Tô Phương cảm giác được rất đặc thù thực khí phương thức.

Huyết nhân nao nao, tới gần đồng lửa, cùng Tô Phương cơ hồ là đối diện mà ngồi: "Xem như, ta xem ngươi đồng tử hữu lực, khí tức cũng rất đều đều, xem ra ngươi đã ở vào tu hành bên trong, bất quá ta nhìn ra được, ngươi tình huống cũng lạc quan, tuy nhiên thân thể của ngươi, hôm nay đạt tới có thể so với thực khí cảnh giới bát trọng, thậm chí cửu trọng độ cao!"

"Tiền bối hảo nhân lực!" Thoáng chốc, Tô Phương tựa có một loại bị huyết nhân xem thấu lỗi giác, lập tức bội phục ôm quyền.

Đối phương tiến thêm một bước nói ra: "Bối vì ta là tu sĩ, cho nên có thể nhìn ra tình huống của ngươi, ngươi không biết tu luyện cái gì thân thể công pháp, cực kỳ khủng khiếp ah, kinh mạch của ngươi vận vẹo, bế tắc, vô pháp tại thực khí nội tu, nhưng đem ngươi thân thể tu luyện có thể so với thực khí cảnh đỉnh phong tình trạng, trong cơ thể cũng có được một cỗ bất đồng khí!"

Lời này vừa nói ra, Tô Phương đem huyết nhân lập tức giặt nãy mình.

Phải, nên biết thân thể của hắn, ngay Ngô đại chủng, Tô Đăng, Tô Quân Nghiêm những này nhân vật lợi hại cũng không nhìn ra cái như thế về sau, nhưng trước mắt cái này huyết nhân, chỉ là như vậy một lát công phu, đã nhìn ra trạng huống của hắn.

Thật lợi hại!

Điều này nói rõ trước mắt vị này huyết nhân, hẳn không phải là thực khí cảnh tu vi.

Tô Phương vội vàng hỏi: "Tiền bối, hẳn là ngươi đạt đến... Trong truyền thuyết nhục thai cảnh?"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bái sư

"Ngươi còn biết nhục thai cảnh?" Huyết nhân ngược lại hiếu kỳ.

Tô Phương cái đó có tâm tư nường thịt, tựa hồ trong lòng có ý khác: "Vẫn bối đương nhiên biết rồi, ta Tô gia tổ tiên, truyền thuyết cũng xảy ra nhục thai cảnh, bất quá chỉ là nghe đồn mà thôi, mà Thiên Tông thành Lục gia tộc trưởng Lục Minh Hùng chính là nhục thai cảnh!"

"Thiên Tông thành? Ta lại là chưa từng nghe qua, bất quá loại địa phương này có thể ra một vị nhục thai cảnh tu sĩ, cái kia thật không dễ dàng!" Huyết nhân có chút mà lắc đầu.

"Tiền bối vì sao bị cái kia Cự Ung cho bắt lấy?"

"Ta tại cách cách nơi này phi thường xa địa phương, chính trong núi chém giết một đầu đại yêu, cướp đoạt hắc nội đan, nào biết bị trọng thương, kết quả bị một cái nhỏ yêu tập kích, cũng thế, tựa chậm chậm mà lại tới đây!"

"Tiền bối có thể chém giết đại yêu ah? Cái kia tiền bối nhất định là đến từ Thiên Môn phủ!"

"Thiên Môn phủ? Nguyên lai ngươi biết nhục thai cảnh, ta lại quên cái này tám ranh giới thuộc về Thiên Môn phủ lĩnh vực, ta cũng không phải đến từ Thiên Môn phủ, xem như một kẻ tán tu, bất quá cũng hiểu rõ Thiên Môn phủ, đây là một phi thường thế lực cường đại, thực tế bọn hắn môn chủ 'Thiên Môn Thánh hoàng', chính là một pho tượng vô cùng cường đại tu sĩ!"

"Tiền bối có thể thu tiểu tử làm đồ đệ sao?"

Hỏi nhiều như vậy, Tô Phương đột nhiên hướng huyết nhân quỳ xuống.

Nguyên lai hắn sớm liền nghĩ đến bái sư, vì vậy mới có cái này liên tiếp vấn đề.

Nhưng huyết nhân trầm mặc hồi lâu, cũng không nói một chữ.

Tô Phương đợi không nổi nữa, hắn nghĩ tới gia tộc trước mắt tình thế, còn có hắn không nên đi Thiên Môn phủ tu hành, không thể buông tha lần này tiên

đạo duyên phận?"Tiền bối... Ngươi không muốn sao?"

"Thu đồ đệ ah? Ta lại thật không có nghĩ tới..." Huyết nhân không đếm xỉa tới nói:"Ta và ngươi hữu duyên, gặp lại ngươi, phảng phất tựa chứng kiến năm đó chính mình..."

"Cái kia tiền bối hãy thu tiểu tử, tiểu tử nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng!"

"Ngươi vì sao phải bá sư? Hoặc là vì sao muốn tu hành, dù sao cũng phải cho ta một cái tin ngươi, thu lý do của ngươi!"

"Văn bối từ nhỏ mất đi song thân, cha tại ta mau ra sinh thời điểm, rồi rời đi Thiên Tông thành, đi Thiên Môn phủ vừa đi không có có tin tức, ngay tại ta mau ra sinh thời điểm, mẫu thân bởi vì quá độ tưởng niệm phụ thân, um tùm thành nhanh mà làm cho khó sinh, buông tay nhân gian, văn bối từ nhỏ thể nhược nhiều bệnh, bị gia gia thủ đoạn dần lớn, thật vất vả gòn gàng thực khí cảnh, kết quả bị tra ra trời sinh kinh mạch bế tắc, vô pháp nội tu thực khí, nhưng văn bối sẽ không buông tha cho ah, bởi vì ta muốn trở thành tu sĩ, đi đến Thiên Môn phủ tìm kiếm phụ thân, cũng phải đem gia tộc mất đi gia truyền Thần Khí tìm trở về."

"Tiểu tử về sau nghe nói đạt tới thực khí lục trọng, có thể dựa vào thân thể ưu thế, tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, vì vậy tu hành vài năm bước vào thực khí ngũ trọng, cuối cùng bắt đầu trùng kích lục trọng... Nhưng văn bối thất bại, kết quả toàn thân chịu trọng thương, kinh mạch vận vẹo biến hình, đừng nói thực khí, ngay thân thể tu hành cũng không được rồi, nhưng văn bối không có buông tha cho, ngẫu nhiên tìm được Viễn Cổ lưu truyền tới nay thân thể tu luyện pháp, thông qua đã hơn một năm khổ tu, rốt cục đạt đến siêu phẩm cảnh giới. Tiền bối, ta phải trợ giúp gia tộc đi ra khỏi cảnh, ta muốn đi tìm đến phụ thân hài cốt, cùng mẫu thân vui cùng một chỗ, ta muốn tìm đến gia tộc Thần Khí, vì phụ thân chính danh!"

Chẳng biết tại sao đang tại huyết nhân, Tô Phương đem kinh nghiệm của mình, đại khái mà nói đi ra.

Phát ra từ đáy lòng.

Ngoại trừ trong cơ thể Hồn Nguyên Thánh kính.

Huyết nhân nghe xong, lại lâm vào trầm mặc.

Mà một lần không làm Tô Phương đợi bao lâu, hần tự nói chuyện:"Trên đời sự tình không như ý tám chín phần mười... Không thể tưởng được ngươi nhỏ tuổi muốn chịu tải nhiều như vậy thống khổ cùng đau khổ, mà như thế nào tu sĩ? Không đơn thuần là truy cầu lực lượng, cũng là kinh nghiệm tôi luyện, theo cực khổ bên trong đi tới, rèn một khóa vô cùng cường đại nội tâm!"

"Ta cùng với tiền bối có duyên phận, văn bối không muốn bỏ qua lần này cơ hội!" Tô Phương lần nữa dập đầu, thiếu chút nữa đem bả trái tim móc ra cho đối phương xem.

Huyết nhân khẽ chau mày:"Nhưng ngươi nên vậy có lòng tin, đạt tới Viễn Cổ thân thể Đại viên mãn cảnh giới, như vậy ngươi có thể dựa vào bản thân tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, ngươi đã có thể trở thành tu sĩ, vì sao phải bá ta làm thầy?"

Vấn đề này, ngược lại hỏi khó Tô Văn.

Hần tinh táo mà nghĩ một lát, tại huyết nhân ngưng mắt nhìn hạ, rất nghiêm túc trả lời:"Đó là tại vô pháp lựa chọn dưới tình huống, văn bối thể chí muốn thông qua khổ tu, tiến vào Thiên Môn phủ trở thành tu sĩ, nhưng hôm nay đã có lựa chọn, vì sao văn bối không làm ra lựa chọn? Có thể nhanh hơn, càng thêm dễ dàng đạt tới tâm nguyện? Kể từ đó, gia tộc chỉ nguy cùng với tìm phụ tâm nguyện, cũng có thể sớm một ngày qua lâm, hơn nữa văn bối bá sư về sau, y nguyên hội dựa vào chính mình khổ tu, tiền bối chỉ cần ở một bên chỉ đạo, lệnh văn bối thiếu đi chút ít đường quanh co có thể!"

"Quả nhiên lương tài!" Huyết nhân ở trước mặt khen.

"Cái kia tiền bối là đồng ý rồi?" Tô Phương đại hỉ.

Huyết nhân ánh mắt lộ ra dáng tươi cười:"Còn không đổi giọng?"

"Sư phó ở trên, xin nhận đệ tử Tô Phương ba bái!"

Tô Phương đột nhiên đứng lên, long trọng mà toàn thân quỳ tại chỗ, cho huyết nhân lễ bái.

"Sư như cha đẻ, muốn không ta cũng sẽ có người đệ tử..." Huyết nhân ngồi xếp bằng, ánh mắt kia cũng kích động toát ra, xem ra thu được một cái đệ tử giỏi, cũng làm hần thật là cao hứng cùng ngoài ý muốn.

Dập đầu hết đầu về sau, Tô Phương rốt cục nở nụ cười, cũng yên tâm"Sư phó, về sau Tô Phương chẳng những đem ngươi là sư phó, cũng sẽ đem ngươi là phụ thân, đời này Tô Phương đều đem bả sư phó coi là người thân nhất, gia gia xa cách ta, cha mẹ cũng sớm bỏ xuống ta, hôm nay sư phó chính là Tô Phương người thân nhất!"

"Thiên đạo rất rõ ràng, thiên mệnh luân hồi, xem ra ta và ngươi không phải đời này hữu duyên, chính là đời trước hữu duyên... Tóm lại, ta tốt đồ nhi, về sau ngươi cũng là vì sư thân nhân duy nhất!"

Huyết nhân cũng dị thường vui vẻ, lại để cho Tô Phương ngồi tới:"Nếu như ta là sư phó, ngươi tự phải biết rằng vì sư lai lịch, vì sư họ Dương tên Nhất Chân, hôm nay cũng không đạo hiệu, cũng không gia nhập bất luận cái gì thế lực tu hành, trước kia một lần kỳ ngộ, lại để cho vì sư bước chân vào tu

chân thể giới, mới có hôm nay thần thông!”

Dương Nhất Chân!

Cái tên này sẽ vĩnh viễn khắc ở Tô Phương trong óc.

“Sư phó thiên tài, không cần gia nhập Thiên Môn phủ có thể trở thành tu sĩ!” Tô Phương càng thêm cảm thấy Dương Nhất Chân khó lường.

“Thế giới này rất lớn, đương nhiên vì sư cũng cho là mình là thiên tài, hôm nay cũng thu người tên thiên tài này đệ tử, Tô Phương, ta tốt đồ nhi, vì sư thời gian không nhiều lắm, không lâu về sau muốn đổi mặt một lần sinh tử đại kiếp nạn, cho nên chỉ có thể ở tại đây cùng người đã hơn một năm thời gian, trong khoảng thời gian này người cũng sẽ không có tốt ngày qua!”

“Sư phó người xem!”

Tô Phương lập tức cởi áo ra, tại Dương Nhất Chân trước mặt lộ ra khổ tu Bách Khiếu huyết mạch, chỗ lưu lại nhìn thấy mà giật mình thịt kén.

Giờ khắc này, ngay Dương Nhất Chân hốc mắt cũng giống như vì tiếp xúc động, có chút mà ướt át: “Hài tử, khổ người, nhưng người giống như lần này dừng cảm chi tâm, tương lai thành tích thể tất hội vượt qua tất cả mọi người, cả kia Thiên Môn Thánh hoàng, cũng không phải là đối thủ của người, bên ngoài còn có càng thêm đại đại thể giới, tin tưởng người hội từ nơi này đi ra ngoài, tương lai đem danh tự ở lại vô số người trong đầu!”

“Đồ nhi hiện tại thâm nghĩ đạt tới thân thể Đại viên mãn, tiến hành nghịch thiên cải mệnh, tốt mau chóng đi đến Thiên Môn phủ, tìm được phụ thân, tìm hỏi gia tộc Thần Khí!”

“Hảo hài tử, này tướng nhục thể của người công pháp nói cho vì sư nghe, người bây giờ là siêu phẩm cảnh giới, đã trở thành Viễn Cổ luyện thể người, vì sư nhìn xem có cái gì không có thể trợ giúp người!”

Có lẽ là Dương Nhất Chân, bị Tô Phương kinh nghiệm chỗ rung động, lập tức bắt đầu muốn chỉ đạo Tô Phương tu hành.

Tô Phương đem ba Bách Khiếu huyết mạch theo tầng một, đến tầng thứ tư tu hành quá trình, ở trước mặt một chữ không rơi, rõ ràng nói cho Dương Nhất Chân nghe.

Dương Nhất Chân tại có chút véo chỉ, luôn có một cỗ mờ ảo khí tức ở chung quanh quanh quẩn.

Có lẽ người sư phụ này không đơn thuần là nhục thai cảnh, hoặc là càng thêm vô pháp tượng tượng tồn tại!

Thầy trò cứ như vậy gấp rút đầu gối trường nói tới ngày hôm sau.

“Đồ nhi, cái này Bách Khiếu huyết mạch quá mức nghịch thiên, mà hiệu quả cũng rõ ràng, đổi lại bất luận kẻ nào tu hành, cũng khó có thể kiên trì đến người loại tình trạng này, tính toán là một loại không muốn sống tu hành biện pháp...”

Dương Nhất Chân tựa hồ có biện pháp: “Vì sư có biện pháp đem người vận vẹo bế tắc kinh mạch tìm được thay đổi, người có thể vứt bỏ cái môn này tàn nhẫn luyện thể công pháp!”

“Không!”

Nào biết Tô Phương quả quyết phủ quyết, trong ánh mắt mang theo cảm kích, cũng mang theo kiên nghị: “Đã Viễn Cổ thân thể như thế khó có thể tu hành, càng thêm không ai đạt tới thân thể Đại viên mãn, đệ tử kia không nên đi xuống đi, đạt đến đại viên mãn, sau đó làm được nghịch thiên cải mệnh, ta muốn đi ra một đầu thuộc về ta con đường tu hành!”

“Vì sư không nhìn lầm người, vậy mới tốt chứ, hôm nay người ở vào Bách Khiếu huyết mạch ‘Nghịch huyết xông mạch’ cảnh giới, đây là thập phần nguy hiểm, vì sư không thể để cho người không tiếc tánh mạng, ta sẽ tại trong cơ thể người gieo trồng sâu độc, sau đó người đang ở đây tu hành lúc, có thể không chế sâu độc tại kinh mạch của người bò sát, bởi vậy hần hội đem kinh mạch của người chải vuốt thông thuận, tăng thêm sư phó rửa cho người tùy thân thể đan dược, kinh mạch của người vẫn đề, sẽ ở không lâu về sau tìm được thay đổi!”

“Như thế nói đến, kinh mạch bế tắc, đối với chính thức tu sĩ mà nói... Căn bản không phải một cái vô pháp giải quyết vấn đề khó khăn không nhỏ!”

“Àn, những kia cường giả ngay Phá Toái đan điền cũng có thể chữa trị, huống chi là kinh mạch?”

“Ta đây đặc biệt đầu tu hành rồi, sư phó chỉ có đã hơn một năm thời gian... Nhưng ta còn muốn phụ trách cho tộc nhân tìm tìm thực vật!”

“Vì sư thân thể đã muốn tốt không sai biệt lắm, đi sẵn sự tình tự giao cho vì sư, đến lúc đó đánh tới nơi này, người lại khiêng trở về là được, về sau người cũng không lại ăn cái gì đó, đây là lung lay đan, chính dễ dàng giúp người Tẩy Tủy Kinh mạch!”

Dương Nhất Chân không hiểu biến cái gì ảo thuật, trong tay xuất hiện một khối Bạch Ngọc sắc đan dược.

Tiên đan!

Tô Phương kích động đặc không cách nào hình dung, đây chính là tiên đan ah, nghe nói tu sĩ căn bản không ăn bất luận cái gì đồ ăn, tự dùng tiên đan,

nghĩ đến sự phó đãi như lần này đợi hấn, dùng tiên đan cho hấn dùng.

Đã như vậy, Tô Phương cũng trực tiếp ăn vào.

Lập tức thấy lạnh cả người mang tất cả thân thể, dần dần lan tràn, sau đó bàn ngồi xuống, chuẩn bị tu luyện nghịch huyết xông mạch.

Nghịch huyết xông mạch, đã muốn không cần lại như tiên thiên, hậu thiên cảnh giới, tàn nhẫn như vậy khổ luyện thân thể, mà là ngồi xếp bằng nội tu, có trước kia hai đại cảnh giới, thật vất vả tu luyện ra đến thân thể, không chế toàn thân máu tươi, trùng kích kinh mạch toàn thân.

Đương nhiên không phải đơn giản như vậy.

Nếu như Bách Khiếu huyết mạch là đơn giản như vậy tu hành phương pháp, tiên thiên, hậu thiên hai đại cảnh giới cũng sẽ không xưng là khổ tu.

Nghịch huyết xông mạch, là thân thể không chế toàn thân máu tươi, dùng phản phương hướng, nghịch Chu Thiên chỉ lộ tuyến, trùng kích kinh mạch toàn thân, kể từ đó, chẳng khác gì là tẩy tủy thân thể.

Đi ngược chiều máu tươi, tất nhiên thống khổ.

Dần dần, tại không chế thân thể về sau, hấn cũng cảm giác được lung lay đan hàn khí, chính hướng trong kinh mạch ngưng kết, hấn dần dần lại để cho máu tươi tập trung ở trong kinh mạch, cùng tiên đan được lực dung hợp. @++

Mà hấn cũng rõ ràng cảm ứng được kinh mạch vận vẹo đại khái hình dạng, cảm giác tựa như một tháo chạy tháo chạy bánh quay chèo.

Lung lay đan được lực phát ra kỳ hiệu, vậy mà bắt đầu dẫn đạo, hấp thu của hấn huyết khí, chủ động tiến vào trong kinh mạch.

Trộn vụn một ngày, Dương Nhất Chân đều thủ hộ tại Tô Phương bên cạnh, thấy Tô Phương đã không chế được lực, lập tức đứng lên: "Hào hảo phối hợp lung lay đan được lực, sau đó lại bắt đầu nghịch huyết xông mạch, mà quá trình này đồng dạng thống khổ, vì sư đi ra ngoài sân thú!"

Tô Phương đưa mắt nhìn Dương Nhất Chân, chỉ thấy chói mắt trong lúc đó, Dương Nhất Chân đã không thấy tăm hơi.

Cái này không phải thân pháp, quả thực chính là tu sĩ thần thông.

"Lão thiên gia rốt cục mở mắt rồi, để cho ta gặp được sư phó, ta nhất định sẽ bắt lấy lần này cơ hội, nghịch thiên cải mệnh, sẽ không để cho sư phó, gia gia thất vọng!"

Tô Phương tiếp tục bắt đầu ngưng kết toàn thân huyết khí, muốn bắt đầu chuẩn bị đi ngược chiều huyết khí.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Sâu độc kỳ hiệu

Cơ thể tầng bên trong tràn đầy trong cơ thể huyết khí!

Đến từ lung lay đan được lực, đã chủ động bắt đầu ở trong kinh mạch lưu động, nhưng mà bị Tô Phương không chế, dung hợp bản thân máu huyết bên trong, chính thức bắt đầu đi ngược chiều huyết khí.

Đương làm thân thể lớn bộ phận huyết khí dừng lại lúc, lại bắt đầu theo tiên đan được lực, theo kinh mạch chậm rãi nghịch hướng vận hành, vừa mới bắt đầu cơ hồ khó có thể lệnh huyết khí tại kinh mạch đi ngược chiều.

Nhân thể tất cả năng lượng, hô hấp đều là quy luật, đạt tới Chu Thiên tuần hoàn.

Đi ngược chiều huyết khí, chẳng khác gì là muốn cùng bản thân đối nghịch.

Vốn muốn đi về phía đông, nhưng Tô Phương phải không chế huyết khí đi tây phương vận hành.

Bởi vậy huyết khí cùng thân thể các loại năng lượng, kinh mạch thành trong hình thành ma sát, đụng nhau, chẳng những tiến lên một phần đều khó khăn, hơn nữa tiến lên một điểm, huyết khí sẽ nghịch xông trong kinh mạch vách tường, phảng phất muốn đem kinh mạch xé nát.

Nếu như không phải lung lay đan dược lực, chỉ dựa vào Tô Phuong chính mình chỉ sợ càng thêm thống khổ.

Xông mạch, cưỡng ép trùng kích kinh mạch.

Không biết tại sao thời điểm, huyết động bên ngoài xuất hiện không ít món ăn thôn quê, nhỏ đến thỏ rừng, lớn đến lợn rừng, mà Dương Nhất Chân chỉ là nhẹ nhàng mà hư không một trào, giống như ảo thuật đồng dạng xuất hiện nhiều như vậy món ăn thôn quê.

Dương Nhất Chân lúc này đứng ở trên mặt tuyết, thân thể một điểm sức nặng cũng không có, bởi vì hai chân cũng không bước vào tuyết động bên trong mà hấn một thân áo đen, tại lạnh trong gió vù vù động tĩnh.

Lần này hấn không phải dùng miếng vải đen bọc lấy bộ mặt, mà là dùng một cái đầu đen bộ, triệt để tựa đầu bộ bao lại, chỉ có thể nhìn đến một đôi thâm thủy bình tĩnh ánh mắt.

“Giống như lần này nghị lực, ta đây tốt đồ nhi tương lai Tất Thành châu báu!”

Dương Nhất Chân đợi một hồi, bỗng nhiên phát tay nhất quyền, một cỗ lưới lớn loại màu trắng lưới lớn, đem tất cả món ăn thôn quê lẳng không hấp cùng một chỗ, lập tức theo hấn giữa không trung phi hành, bay vào bên trái rừng kia ở chỗ sâu trong.

Mấy hơi thở về sau, hấn liền gặp được mộ tử, cùng với nguyên một đám tuần tra Tô gia thiếu niên.

Lập tức khê hấp, đại lượng món ăn thôn quê xui xẻo RẦM mà rơi vào trên mặt tuyết.

“Có động tĩnh, qua đi xem!”

Tô Dịch vừa vặn tuần tra qua phía trước cánh rừng, nghe được động tĩnh về sau, bọn hấn cảm trong tay cung nỏ một chút tới gần, khi nhìn thấy đầy đất món ăn thôn quê đều ngây ngẩn cả người.

“Dịch ca, thiệt nhiều món ăn thôn quê ah! Hấn là... Là Tô Phuong đánh tới hay sao?” Một tên thiếu niên chảy nước miếng.

“Tự nhiên là Tô Phuong, bằng không thì tại đây băng thiên tuyết địa, lại có người nào đó hội giúp bọn ta, nhưng Tô Phuong vì sao không hiện thân?”

Tô Dịch nhìn quét bốn phía, tìm một lần không thấy bóng dáng, cũng không lại nghi hoặc, lập tức sửa sang lại con mồi.

Mà Dương Nhất Chân lúc này đang đứng tại phía trước mấy trượng xa trên mặt tuyết, nhưng tại mấy cái thiếu niên trước mặt giống như người tàng hình, hấn chậm rãi trong chớp mắt, vài bước tựa vô thanh vô tức biến mất tại tuyết rơi nhiều không trung.

“Rất thống khổ... Không thể tưởng được nghịch huyết xông mạch như thế khó khăn!”

Tập trung tu hành cho nên thời gian qua vô cùng nhanh, đương làm Tô Phuong cảm thấy vô pháp kiên trì lúc, tựa dừng lại tu hành, đương làm mở mắt ra lúc, lần đầu tiên nhìn thấy Dương Nhất Chân xếp bằng ở hấn phía trước, Chính Bình tĩnh mà đánh giá chính mình.

“Đồ nhi, nghe đồn Viễn Cổ tu hành vốn không dễ tu hành, nếu không cũng sẽ không dần dần bị tu sĩ chỗ vứt bỏ, ngươi kiên trì vài ngày đã có thu hoạch, chỉ là ngươi kinh mạch vận vẹo đặc quá lợi hại, chỉ dựa vào chính ngươi cố gắng, ít thì một năm, nhiều thì hai năm mới có thể thuận lợi đem kinh mạch toàn thân xông mạch thành công!” Dương Nhất Chân lập tức an ủi.

Xem ra hấn một mực đều chú ý đến Tô Phuong từng ly từng tý biến hóa.

Cũng đang bởi vì như thế, lệnh Tô Phuong trong nội tâm vọt tới trận trận suối ấm.

Từ gia tộc gặp chuyện không may, gia gia lại đột nhiên qua đời, đoạn thời gian này hấn cũng không thoải mái qua một điểm, lúc này lại rất thụ sướng, bởi vì có người ở quan tâm chính mình.

Cúi chi chi thiếu đốt lên, đây là thầy trò cứ như vậy lẳng lặng mà tự nhiên ngồi trên mặt đất.

Dương Nhất Chân đột nhiên mở ra tay trái, xuất hiện một cái đồ sậm hộp gỗ: “Về phần gia tộc của ngươi đồ ăn vấn đề, ngươi cũng không cần suy nghĩ rồi, vì sư đã xem không ít con mồi dẫn cho bọn hấn, vì sư tại trong mấy ngày này, chuyên môn cho ngươi luyện chế mấy cái sâu độc!”

“Đa tạ sư phó, như thế nào sâu độc?” Tô Phuong mở to hai mắt hỏi.

Cái kia hộp gỗ xem ra là bảo bối, bên trong càng thêm có phạm nhân không thấy được bảo vật.

“Sâu độc sinh trưởng tại xa xôi Nam Cương, có nhiều xa xôi? Phạm nhân chính là cả đời hành tẩu, đi đến lão ngày nào đó, cũng đi không đến Nam Cương đi, chính là lợi hại một ít tu sĩ, cũng muốn hoa thời gian rất lâu, còn tốt hơn nhiều giao dịch thương hội có sâu độc chào hàng, nghe nói sâu độc là Nam Cương tu sĩ, dùng thi thể, hoặc là đặc thù đồ ăn, theo trùng côn trùng mà bắt đầu độc lòng nuôi nhốt!”

“Về sâu độc có rất nhiều nghe đồn, đương nhiên cũng có người nói Nam Cương tu sĩ, đem sâu độc từ nhỏ gieo trồng tại trẻ mới sinh trong cơ thể, do đó lớn lên trở thành sâu độc, tóm lại cũng không thật sao, nghe đồn càng nhiều càng là nói rõ sâu độc bất phạm, vì sư đối với sâu độc cũng có chút hiểu kỳ,

cổ nghiên cứu một thời gian ngắn, có một lần trúng kịch độc, có lẽ hay là dựa vào một chích sâu độc hút giải độc!”

“Sâu độc đối với rất nhiều tu sĩ mà nói, phần lớn đều là dùng để giải độc, thí nghiệm đan dược vẫn... vẫn, mà hẳn một nhóm người cũng dùng để tu hành, tu hành phương pháp cũng nhiều mặt, người kinh mạch vận vận bế tắc, cần dùng lực lượng một lần nữa tẩy tủy, mới có thể thành hình, mà người lại là tu hành Viên Cổ thể xây, giống nhau phương pháp không thích hợp người, cho nên vì sự liên nghĩ đến sâu độc, dùng hẳn phối hợp người tu hành, theo người nghịch huyết xông mạch lúc, hẳn có thể chui vào kinh mạch của người, vì vậy mà khơi thông kinh mạch!”

Dương Nhất Chân đối với cái hộp, thân nhiên giải thích nói.

Nguyên lai sâu độc là bất phẩm như thế, nghe Tô Phương một mực không có hoãn quá thân lai.

Hắn lại từ từ mở ra hộp gỗ, bên trong truyền đến trận trận khó có thể hình dung được thảo hương vị, mà ở bên trong có ba chích có chút nhũn nhích màu đen còn trùng, đại khái chỉ có một tác dụng, so bình thường sâu róm yếu tiểu hứa đa.

Sâu độc không có thể lỏng, thịt vù vù, đào có chút giống vừa mới sinh ra không lâu con tằm, chẳng qua là màu đen.

Dương Nhất Chân lại nói: “Người cũng đừng sợ, thoát nhìn có chút chán ghét, nhưng đây là tu sĩ mà nói không coi vào đâu, người phân biệt giọt ba giọt máu tươi tại ba chích huyết trùng thượng, khiến chúng nó trước thích ứng máu tươi của người!”

Tô Phương xác thực có chút bất an, nào có lại để cho sống trùng tiến vào thân thể.

Nhưng hẳn cùng lúc tin tưởng Dương Nhất Chân, đây là hắn sư phó, giống như phụ thân, một cái khác tắc chính là, siêu phẩm cảnh giới như thế khó có thể tu hành, hẳn nếu như không cần phương pháp kia lời mà nói..., ba năm thật khó dùng đạt đến đại viên đầy mãn.

Không bao giờ... nữa do dự, đâm một chút ngón tay, lập tức toát ra một giọt máu tươi, sau đó nhỏ tại một chích sâu độc thượng, tiếp theo là thứ hai chích, đệ tam chích.

Sâu độc bắt đầu có lẽ hay là lười biếng, nhưng hiện tại hấp thu máu tươi về sau, sâu độc mà bắt đầu sinh hoạt bắt đầu đứng dậy, phảng phất đang tìm kiếm máu tươi tức thể.

“Đồ nhĩ, cái này ba chích sâu độc chính là chưa bao giờ Thị Huyết ấu trùng, sâu độc cũng là có chỗ thiếu hụt, tựu là lần đầu tiên nhiễm thượng người nào đó máu tươi, như vậy cả đời không biết lại thôn phệ người thứ hai máu tươi, cho nên cái này ba chích sâu độc về sau chỉ có người có thể sử dụng, hiện tại nhắm mắt lại, dùng người bây giờ loại trạng thái này, tốt nhất đừng nhìn!”

“Tốt!”

Tô Phương biết rõ sâu độc muốn đi vào thân thể, cũng có chút run rẩy.

Dù sao cũng là còn sống còn trùng, còn có thể Thị Huyết, là người đều sợ.

Dương Nhất Chân vốn là tại Tô Phương bả vai một điểm, sau đó lại đem bả huyết trùng từng chích để vào trong miệng của hắn, đối với cái này Tô Phương không có có một chút bất an phản ứng, tựa hồ không hề cảm giác.

Một hồi qua đi, Dương Nhất Chân lại một ngón tay điểm ra, Tô Phương chậm rãi nhìn về phía hộp gỗ, lại không thấy được ba chích sâu độc, xem ra sâu độc đã tiến vào trong cơ thể hắn, hắn lại không hề cảm ứng.

“Sâu độc rất dịu dàng ngoan ngoãn, cái này người không cần lo lắng, hơn nữa Thị Huyết cũng không lợi hại, hiện tại người lại lần nữa tập trung tinh thần cảm ứng sâu độc, bởi vì sự lại để cho sâu độc phục dụng một điểm lung lay đan thuốc bột, sâu độc sẽ ở trong cơ thể người tìm kiếm lung lay đan khí tức, đem người đan dược lực lượng tập trung ở kinh mạch là được, như vậy sâu độc hội tự hành tại người kinh mạch chậm rãi bò sát, xem chừng nửa năm, ba chích sâu độc sẽ tự nhiên đem kinh mạch của người đã thông, đương nhiên là có thời điểm cũng sẽ cảm giác được đau từng cơn, người muốn nhẫn xuống!” Dương Nhất Chân lại dốc lòng dặn dò, giống như phụ thân tại từng phương diện đều thi dùng quan tâm.

Chậm rãi điều chỉnh hô hấp, làm cho mình an tĩnh lại, Tô Phương một chút cảm ứng, trước đem lung lay đan dược tính lần nữa dừng mãnh vào kinh mạch, lại dùng toàn thân cơ thể không chế huyết khí.

Cái này một cảm ứng chính là ban ngày, hắn quả nhiên phát hiện có ba cổ có chút xé cảm nhận sâu sắc cảm giác từ dưới bụng truyền đến, tùy theo thời gian chuyển dời, hắn có thể cảm giác được này cổ cảm nhận sâu sắc tại chậm rãi di động, xem ra chính là ba chích sâu độc bắt đầu chui vào trong kinh mạch.

Quá thần kỳ, cái gì cũng không làm, vận vận bế tắc kinh mạch, tại mấy tháng hậu có thể thư sướng.

Nhưng hẳn là Viên Cổ luyện thể người, không thể cứ như vậy chờ đợi, đặc tiếp tục bắt đầu nghịch huyết xông mạch.

Đã sâu độc hội tự hành tại trong kinh mạch bò sát, vậy hẳn cũng không cần đi quản, bắt đầu không chế toàn thân huyết khí, lại chậm rãi tại kinh mạch toàn thân bên trong đi ngược chiều.

Đi ngược dòng nước có nhiều khó khăn, cái kia tựu có thể tưởng tượng nghịch huyết xông mạch có nhiều khó có thể tu hành.

Đây là Bách Khiếu huyết mạch chỗ bất đồng, cũng vừa tốt phù hợp Tô Phuong tình huống một môn Viễn Cổ thể xây công pháp.

Bởi vì phục dụng lung lay đan, hôm nay Tô Phuong mấy ngày không ăn cái gì, cũng cảm giác không thấy đói khát, hơn nữa thân thể trạng thái phi thường tốt, tựa hồ luôn luôn dùng không kiệt năng lượng.

Huyết khí chậm rãi tại kinh mạch toàn thân nghịch hướng vận hành, vừa mới bắt đầu rất gian nan, nhưng theo một tháng thời gian đi qua, Tô Phuong lại từ trong thống khổ thích ứng tới, tại cái này trong quá trình, thỉnh thoảng sẽ có Âm Huyết theo lỗ chân lông thẩm thấu đi ra, cái này là nghịch huyết xông mạch mang đến hiệu quả.

Đây là đang cho thân thể tiến hành tẩy tủy, lại có lung lay đan được lực phụ trợ, Tô Phuong xông mạch hiệu quả càng ngày càng... hơn bất đồng.

Dương Nhất Chân không phải tại huyết động chiếu khán Tô Phuong tình huống, chính là mấy ngày đi ra ngoài một lần, tự nhiên là đi đi săn, tạm thời thay Tô Phuong chiếu cố Tô gia người.

“Sư phó, ta đã cảm giác được một bộ phận kinh mạch thông suốt rồi, có huyết khí cùng nội kinh dùng Chu Thiên phương hướng lưu động!”

Không biết qua bao lâu, Tô Phuong đột nhiên kích động mở mắt.

Dương Nhất Chân cũng giống như đỉnh chỉ tu hành, đồng tử lộ ra chắc chắn đáng tươi cười: “Sâu độc có đôi khi chính là chỗ này sao dùng tốt, vượt qua linh đan diệu dược, đương nhiên cái này cùng người ngày qua ngày tu hành phân không mờ quan hệ, cố gắng lên a, tranh thủ trong ba tháng xông mạch thành công, đến lúc đó kinh mạch khôi phục bình thường, vậy người liền trở thành tu sĩ!”

“Đồ nhi sẽ không để cho sư phó thất vọng!” Tô Phuong tiếp tục ngồi xếp bằng, bắt đầu nghịch huyết xông mạch.

Mà trải qua hơn một tháng xông mạch, lúc này hắn cảm ứng bên trong, thân thể huyết khí xông mạch cảnh tượng, tựa giống như một lớp sóng đón lấy một lớp sóng Huyết Sắc thủy triều, trong người nghịch hướng kinh đảo vũ bờ, tuy nhiên đau từng cơn không ngừng, nhưng lần lượt trùng kích về sau, hắn cũng cảm giác được nội kinh có một loại phải về quy kinh mạch lỗi giác.

Cũng bởi vì như thế, trong cơ thể tạp chất càng nhiều mà bị bài xuất.

Tẩy tủy, tu sĩ phần lớn đều là dùng lung lay đan đảm phương thức đến tẩy tủy, rất ít chọn dùng thân thể của mình lực lượng, đến cường ép tẩy tủy.

Bách Khiếu huyết mạch cái môn này Viễn Cổ luyện thể tu hành pháp môn, chính là từ bỏ tất cả đan dược, cùng với sở dụng ngoại lực, dựa vào bản thân lực lượng đến tẩy tủy.

Một khi tẩy tủy thành công, thân thể đem sẽ đạt tới Đại viên mãn cảnh giới.

Đầy trời tuyết rơi nhiều chưa bao giờ có một ngày đình chỉ qua, cơ hồ nhìn không tới ngọn núi, nhìn không tới rừng rậm, thế giới trắng xóa một mảnh.

“Ba tháng...”

Trong gió tuyết, Dương Nhất Chân chậm rãi đi tới, không bị phong tuyết ảnh hưởng, hắn đồng tử lộ ra một phần vội vàng: “Phuong nhi nên vậy không sai biệt lắm muốn thành công a? Tuy nhiên thân thể của hắn chỉ có thể thừa nhận ba kích sâu độc!”

Không biết Dương Nhất Chân đi nơi nào, có chút phong trần mệt mỏi.

Trở lại huyết động, bỗng nhiên tự lộ ra kinh hi đáng tươi cười.

Tại hắn chú ý hạ, Tô Phuong đình đầu thỉnh thoảng toát ra một hồi khói trắng, hơn nữa làn da nhan sắc, rất có quy luật một hồi đón lấy một hồi theo huyết nhuận, trở nên trắn hồng.

Một lần đón lấy một lần, lệnh Tô Phuong trong cơ thể cảm giác có một đạo đạo huyết quang, thỉnh thoảng lại lập lòe.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Xông mạch thành công, siêu phẩm cảnh giới

“Vừa vận cùng ta bấm đốt ngón tay thời gian không sai biệt lắm, đi qua bốn tháng, Phương nhi rốt cục mau đem trong cơ thể kinh mạch khơi thông, mà lại bắt đầu đại diện tích nghịch xông mạch!”

Dương Nhất Chân rất là cao hứng, lúc này ngồi xuống, lại lấy ra một khóa lung lay đan.

Tiên đan mùi thuốc nhất thời làm Tô Phương theo tu hành bên trong tỉnh lại: “Sur phó, sâu độc thực có hiệu quả, cơ hồ đem ta kinh mạch toàn thân cho khơi thông, hơn nữa đồ nhi nghịch huyết xông mạch càng ngày càng thuận lợi, chỉ cần kinh mạch một trận, có thể dùng Chu Thiên xu thế, đem huyết khí bắt đầu toàn thân nghịch xông!”

Dương Nhất Chân rất là vui mừng: “Ngươi điểm ấy vẫn đề tại tu sĩ trong mắt không coi vào đâu, vì sư cũng có thể tự mình giúp ngươi đã thông kinh mạch, không dùng được ba ngày, mà có sâu độc dưới sự trợ giúp, ngươi dùng bốn tháng, trong bốn tháng này, ngươi dựa vào chính mình tu hành đối với thân thể giải càng thêm thấu triệt, tương lai tu hành cũng sẽ càng thêm dễ dàng nhập môn!”

“Đồ nhi có lòng tin tại trong tháng này, bước vào siêu phẩm cảnh giới, bất quá đồ nhi hay là muốn trở lại đi xem một cái, không biết bá phụ bọn hắn qua như thế nào!”

Đột nhiên, Tô Phương toát ra tộc nhân lo lắng.

“Vậy ngươi mau đi trở về, vì sư sẽ không cùng ngươi, cũng tốt một mình yên lặng một chút!” Dương Nhất Chân đồng ý.

“Đa tạ sư phụ!”

Tô Phương kinh hi đứng lên.

Tại hán sắp rời đi huyết động lúc, Dương Nhất Chân đột nhiên nói ra: “Tốt xấu ta cũng là sư phụ của ngươi, người không đi cũng không thể nào nói nổi, như vậy đi, các ngươi gia tộc có bao nhiêu người là võ giả?”

“Hơn hai mươi người a, đối với ngươi bá phụ bọn hắn đều bị Ngô gia cao thủ tàn nhẫn đánh gãy kinh mạch, không cách nào nữa tu hành...” Nghĩ đến cái này vấn đề, Tô Phương lập tức lại khó chịu bắt đầu đứng dậy.

“Bất quá là thực khí cảnh mà thôi, thực khí cảnh tại tu sĩ cảnh giới bên trong, chính là trụ cột tu hành, không cao hơn thực khí cảnh cái kia đều là phạm nhân, cho nên tại vì sư trước mặt, chuyện của bọn hắn chỉ là hạt vừng đậu xanh mà thôi, cho nên vì sư cho ngươi một ít cơ bản nhất lung lay đan, tự xem như sư phó một điểm tâm ý, mà là sư cũng không muốn cho ngươi phân tâm, hi vọng ngươi sớm ngày bước vào Đại viên mãn!”

“Bông!”

Nghe xong Tô Phương, hai chân mềm nhũn, lập tức hướng Dương Nhất Chân quỳ xuống.

Tô Phương lại đem nặng đầu trọng dập đầu trên đất: “Sur phó, đồ nhi thay ta Tô gia tất cả mọi người, cảm kích ngươi đại ân đại đức!”

“Đây chỉ là vì sư một điểm tâm ý, còn nữa chỉ là một chút ít lung lay đan mà thôi!”

“Sur phó chính là cao cao tại thượng tiên nhân, đối với ngươi mà nói không quan tâm sự tình, nhưng nhưng có thể thay đổi ta Tô gia vận mệnh, cùng với tương lai, sư phó, đa tạ ngươi!”

“Đứng lên đi, ngươi ta đã tình như cha con, cố ngươi Tô gia sự tình, kỳ thật cũng là ta thuộc bốn phận sự tình, chỉ có điều vì sư không muốn nhảm quá nhiều thế tục sự tình, nhiều loạn tạp tính, không tiện tự mình gặp ngươi tộc nhân, ta khả năng giúp đỡ điểm đã giúp điểm, ngọc bình này có hơn hai mươi hạt lung lay đan, ngươi muốn khuyên bảo bọn hắn, không nên chủ động hút tiên đan lực lượng, mà là làm cho bọn họ thân thể chậm rãi tiêu hóa, bởi vì bọn họ thân thể bản được trọng thương, được lực lại cường, nếu là quá chỉ vì cái trước mắt, ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại, mau đi đi!”

Dương Nhất Chân cuốn động ống tay áo, một cái Bạch Ngọc bình bay về phía Tô Phương.

Tô Phương cầm bình ngọc, khom người tự chạy đi huyết động.

Dương Nhất Chân cũng không nhiều liếc mắt nhìn, nhắm mắt lại giống như bàn thạch tràn đầy khí thế.

Mộ từ, đất tuyết bên ngoài!

“Ái!”

2 tên thiếu niên nhìn thấy mảng lớn bông tuyết xoắn tới, lập tức nắm chặt cung nỏ.

Tô Phương tùy theo từ đó bay nhanh mà đến, lệnh thiếu niên lập tức mặt mày hớn hớn, trôi qua hơn phân nửa năm, xem ra bọn hắn đã phát đến nội tâm tiếp nhận rồi Tô Phương.

Đương lâm Tô Phương đi vào mộ từ, liền nhìn thấy có chút tộc nhân tại quét dọn trong mộ viên tuyết động, rất nhiều người đều phủ thêm da thú may cặp da.

Tô Đằng đi nhanh chạy đến nghênh đón Tô Phưong, vì Tô Phưong phật đi trên đầu bông tuyết, lòng tràn đầy vui mừng linh nhập đại sảnh: "Phưong nhi, người trở về kịp lúc, chúng ta phải xuống núi thăm tử truyền đến Thiên Tông thành động tĩnh!"

Lúc này Tô Quân Nghiêm bọn người cũng tụ tập mà đến, mọi người từng cái quan tâm Tô Phưong, mà bọn hắn cảm ứng được Tô Phưong biến hóa, lại một lần lệnh Tô gia người phần chấn nhân tâm.

Hơn mười vị Tô gia còn sống sót cao tăng, vây quanh ở đồng lửa chung quanh, nhất tề nhìn về phía Tô Đằng: "Thăm tử cũng cho chúng ta mang đến tin tức tốt, bởi vì tuyết rơi nhiều phong núi, Ngô gia đuổi giết đến đội ngũ, một mực đau khổ dưới chân núi trông mấy tháng, nào biết Lục gia không biết vì nguyên nhân nào, cùng Ngô gia náo trở mình, Ngô gia địa vị bởi vậy tại Thiên Tông thành tràn đầy nguy cơ, về sau Ngô gia chỉ sợ khó có thể lại đề đối phó chúng ta, một khi trận này hiểm thấy trường đông đi qua, chúng ta có thể di chuyển đến xa xôi mặt khác thành trì!"

"Di chuyển? Chúng ta lão Tô gia nhưng ở chỗ này rơi căn bản hơn bồi bồi, tuy nhiên chúng ta hết thấy cho Ngô gia chiếm, nhưng chúng ta có lẽ còn có thể trở lại Thiên Tông thành!"

"Đã Lục gia cùng Ngô gia náo trở mình, chỉ cần Ngô gia thế lực đã bị suy yếu, chúng ta có thể thoải mái trở lại Thiên Tông thành, chỉ cần hướng Lục gia đưa lên chút ít bảo vật, tin tưởng định có thể ở Thiên Tông thành miễn cưỡng chỗ dựa!"

Tô gia cao tăng trong đại sảnh, nghị luận ào ào, đều tự dẫn ra ra ý nghĩ của mình.

Có người cảm thấy có thể lợi dụng Lục gia cùng Ngô gia náo trở mình cơ hội, một lần nữa trở lại Thiên Tông thành.

Có thậm chí nói ra có thể hướng Lục gia cho thuê thổ địa, tương đương trở thành Lục gia đũa ở.

Thương lượng hồi lâu, cuối cùng nhất cũng không có một người nào, không có một cái nào quyết định.

Mà tuyết rơi nhiều phong núi, trận này quý dị trường đông tựa hồ vĩnh viễn không biết đình chỉ, ít nhất Tô gia người bây giờ là an toàn.

Tô Phưong không nói được lời nào, thẳng đến mọi người không hề thảo luận xuống dưới, hắn mới đi đến Tô Đằng bên cạnh: "Bá phụ, Phưong nhi gần đây đã bãi sư phó, lần này trở về, là sư phó ý tứ, lại để cho Phưong nhi mang về tiên đan, trợ giúp bá phụ cùng với chư vị thúc thúc tẩy tủy thân thể, khôi phục tu sĩ thể chất!"

"Tiên đan?"

Tô Quân Nghiêm bọn người nghe xong, nguyên một đám giống như đã trúng sấm sét giữa trời quang.

Tô Đằng không hổ là tộc trưởng, nghĩ đến không phải tiên đan, trước mặt mọi người quát tháo một tiếng: "Bãi sư? Cái kia sư phụ của ngươi như thế nào không theo ngươi cùng đi? Mặc dù chúng ta Tô gia đã xuống dốc, nhưng cũng không thể thất lễ, đem như thế khách nhân ngăn cản ở ngoài cửa, ngươi sao như thế chẳng tỉnh sự tình!"

"Bá, bá phụ, sư phó hắn bản bị trọng thương, là Phưong nhi vô tình ý cứu đến, hắn bây giờ còn đang tĩnh dưỡng, vô pháp phân thân, vì vậy lại để cho Phưong nhi mang đến hơn hai mươi khóa tên là lung lay đan tiên đan!"

"Lung lay đan? Ta tại Thiên Môn phủ đứng vậy thường thường nghe nói, chính là nhục thai cảnh tu sĩ, mới có thể dùng tiên đan, nghe nói chỉ cần một khóa, có thể thay đổi thể chất?"

"Tô Phưong, sư phụ ngươi là người nào? Như thế nào có nhiều như vậy lung lay đan?"

"Vậy ngươi sờ dĩ có thể đánh chết Ngô đại chương, cũng là bởi vì sau lưng có sư phụ của ngươi trợ giúp?"

Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đối với Tô Phưong 'Sư phó' hiểu kỳ không thôi.

Thậm chí liên tưởng đến Tô Phưong tại Tô gia vô đường, một quyền đem Ngô đại chương chấn giết trắng cảnh.

Một đôi ánh mắt tò mò, cơ hồ làm cho Tô Phưong nhanh vô pháp hô hấp.

Lúc này Tô Đằng um tùm quét qua: "Chư vị, đã Phưong nhi tôn sư bị thương, tự nhiên có rất nhiều chỗ không thích hợp, chúng ta cũng không thể làm khó Phưong nhi!"

"Chư vị thúc thúc, mọi người chỉ cần dùng lung lay đan, tin tưởng vài ngày kinh mạch sẽ tẩy tủy, khôi phục bình thường, mà Gia sư từng dặn dò qua, lung lay đan được tính là thực khí cảnh võ giả khó có thể thừa nhận, cho nên dùng lung lay đan về sau, không thể cưỡng ép thúc dục được lực, mà là lại để cho được lực chậm rãi cùng thân thể dung hợp!"

Tô Phưong trước mặt mọi người nói xong, liền đem Bạch Ngọc bình giao cho Tô Đằng.

Với tư cách tộc trưởng, đã vô pháp tu hành trở thành phạm nhân Tô Đằng, bưng lấy Bạch Ngọc bình cơ hồ đều đang run rẩy, những người khác cũng đều là như thế.

Bởi vì này thoát nhìn không ngờ Bạch Ngọc bình, hội lần nữa thay đổi vận mệnh của bọn hắn, cũng chẳng khác gì là cái biến Tô gia vận mệnh.

Có người thậm chí chảy xuống kích động nước mắt, bắt đầu thảo luận lung lay đần, mà Tô Phương lại nhân cơ hội này, lén lút rời đi một từ.

Trở lại huyết động, Tô Phương tự lặng lẽ đi vào Dương Nhất Chân bên cạnh.

Dương Nhất Chân nhìn như không biết, đã từ từ mà mở hai mắt ra: “Đã trở lại?”

Tô Phương đột nhiên thần bí gật đầu: “Ân, sư phó, xem ra đồ nhi không có quấy rầy người tu hành, vừa vặn đồ nhi có kiện đặc thù bảo vật muốn tặng cho sư phó!”

“Bảo vật đưa cho vì sư?” Vốn rất mờ ảo bụi định Dương Nhất Chân, kết quả bị chọc cho lộ ra đáng tươi cười, tựa hồ không tin một phạm nhân thế giới thiếu niên, hội ứng có bảo vật gì.

Lúc này một khối mảnh nhỏ cuốn theo Tô Phương trong ngực móc ra, đương làm tăng một tầng mở ra lúc, một cái màu vàng tiểu cuốn lập tức xuất hiện ở Dương Nhất Chân trước mặt.

“Ồ?”

Bản cũng tò mò Dương Nhất Chân, lúc này thấy đến màu vàng tiểu cuốn, ánh mắt bỗng nhiên bị tiểu cuốn hấp dẫn, chậm rãi cầm trong tay, xem ra đã xác định đây là một kiện bảo vật.

“Ở đâu ra?” Hắn nhìn về phía Tô Phương.

Vì vậy Tô Phương đem bả như thế nào gặp được nữ tử thần bí, thì như thế nào theo nam thi thể thượng tìm được màu vàng tiểu cuốn quá trình, đại khái mà nói đi ra.

“Người đứa nhỏ này, cũng không biết có phải hay không là lão trời mở mắt rồi, lệnh người gặp được tu sĩ tương tàn, còn có thể nhặt về một cái mạng, không đúng, người đã trúng năng kia lực lượng, sao có thể còn sống sót?” Dương Nhất Chân phát hiện mấu chốt.

“Quên nói cho sư phó rồi, đồ nhi ban đầu ở trong nhà kê đơn thuốc phổ, ngoài ý muốn dung hợp một đạo tử mang, liền chui nhập đồ nhi trong cánh tay phải, tựa hồ chính là chỗ này cánh tay phải lúc trước hóa giải năng kia lực lượng..”

Hắn không muốn nói ra Hồn Nguyên Thánh kính tồn tại, chủ yếu là cái kia cổ trong kính còn ở một cái không biết hạng tồn tại cường đại nữ tử, hắn cảm thấy có lẽ hay là tạm thời không muốn nói cho đối phương biết.

“Huyết Thủ? Thật sự là trời đất bao la, cái gì kỳ quái sự tình cũng có, nếu như là một vị tu sĩ đứt tay, như vậy tử mang có thể là đối phương huyết mạch...”

Dương Nhất Chân cũng nghĩ ra được một cái kết luận, bất quá tựa hồ không làm rõ được đồng dạng, nhưng ít ra biết rõ ràng vì sao Tô Phương có thể tại thân thể chịu trọng thương hạ, còn có thể tu hành Bách Khiếu huyết mạch.

Mà Tô Phương hiếu kỳ hỏi: “Sư phó, cái này màu vàng tiểu cuốn là cái gì?”

“Cái này... Vì sư cũng nhìn không ra cái nguyên do, trừ phi coi bỏ bên trong bí mật, bất quá đây là của người này cơ duyên, có lẽ hay là chờ người cường đại lên, chính mình coi khai mở bí mật này, của nó thật sự là bảo vật, là thuộc về người số mệnh!” Lúc này, Dương Nhất Chân đem màu vàng tiểu cuốn lại thận trọng mà trả cho Tô Phương.

Vốn đưa cho sư phó, nào biết sư phó lại không cần phải, hắn cất kỹ màu vàng tiểu cuốn, lại đột nhiên hỏi: “Triệu quốc là cái gì? Nàng kia giết ta trước kia, nói là truyền đi, cả Triệu quốc đều chấn động!”

“Triệu quốc nha! Cái kia trong truyền thuyết so Thiên Môn phủ càng cường đại hơn, xa xôi tu chân thế giới, thập phần mà xa xôi, vì sư cũng không còn đi qua, tốt rồi, kinh mạch của người đã khôi phục thông, vì sư liền đem sâu độc hút vào đến, người bắt đầu trùng kích siêu phạm cảnh giới!”

Tựa hồ Dương Nhất Chân không muốn nói quá nhiều về bên ngoài thế giới chủ đề, vì vậy lòng bàn tay đối với Tô Phương dưới bụng vỗ, qua rồi mấy hơi thở, ba đạo huyết ảnh đã bị hắn một lần nữa nhốt vào trong hộp.

“Kinh mạch của ta rốt cục khôi phục bình thường!”

Giờ này khắc này, Tô Phương tâm tình khó có thể hình dung, cũng là bởi vì kinh mạch vẫn đề, từng mấy bận gặp phải tuyệt vọng.

Điều chỉnh tâm tình về sau, lúc này ngưng kết trong cơ thể tất cả huyết khí cùng nội kinh, bắt đầu dùng phản Chu Thiên nghịch hướng vận hành, đem trong cơ thể huyết khí bắt đầu thúc dục.

Nháy mắt, toàn thân của hắn làn da đều trở nên hồng đỏ thắm.

Loại này hồng đỏ thắm một lần đón lấy một lần cuốn quá Tô Phương thân thể, phảng phất là huyết sắc quang mang, tại lần lượt cuốn quá Tô Phương đỉnh đầu, nửa người dưới, cùng với hai tay.

Vô số lần về sau, Tô Phương đỉnh đầu tạo thành một cỗ Huyết Sắc ngọn lửa, sau đó trong cơ thể truyền ra đùng động tĩnh, mà lại thân thể mặt ngoài tuôn ra đại lượng chán ghét Ám Huyết.

PHỐC!

Cuối cùng một cỗ nghịch huyết chỉ quang cuốn quá, Tô Phương lúc này há miệng phun ra máu tươi.

Khoảng cách huyết quang không thấy, hần thân thể khôi phục bình thường nhan sắc, hơn nữa thân thể tuôn ra một ít kỳ diệu màu trắng Linh Yên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hoạt Huyết Toái Y

Cái này trận khói trắng tán đi, Tô Phương cả người làn da trở nên trong trắng lộ hồng, bởi vì tiên thiên, hậu thiên cảnh giới tu hành lưu lại thịt kén, hoặc là tử da, đang động làm cuốn mà rơi xuống.

“Thượng cổ siêu phạm thân thể... Vì sự may mắn chỉ năm lại hội kiến chứng nhận!”

Dương Nhất Chân vui mừng mà vuốt cằm, cũng chưa bao giờ xem qua loại này thân thể: “Tốt đồ nhi, đạt tới siêu phạm cảnh giới, ngươi mới chánh thức siêu việt đương kim tu sĩ, có được thực khí cảnh võ giả đều không thể có được thân thể!”

Siêu phạm cảnh giới!

Giống như thay đổi cá nhân tựa như Tô Phương, nguyên lai không còn là hậu thiên cảnh giới, mà là siêu phạm cảnh giới.

Siêu phạm nhập thánh, tương đương hần có được Viễn Cổ luyện thể người mới có Thánh thể!

“Ngươi bây giờ cảm giác như thế nào?” Dương Nhất Chân ở trước mặt hỏi.

Tô Phương cẩn thận mà cảm ứng một phen, còn có chút lộn kiếm không rõ biến hóa: “Kinh mạch thông suốt, huyết khí cùng với nội kinh thuận theo tự nhiên mà tại trong kinh mạch vận hành, năng lượng cùng thân thể đạt đến hô hấp nhất trí, cảm giác chỉ cần ra tay, lập tức có thể bộc phát tất cả lực lượng, hơn nữa thị lực, thính lực đều phát sanh biến hóa, ví dụ như sư phó lúc nói chuyện động tác, cảm giác rất chậm rất chậm, bên ngoài hang động bông tuyết bay xuống quỹ tích, đồ nhi đều có thể nghe ra cái đại khái!”

“Nghe nói Viễn Cổ Thánh thể có được lấy ‘Nghe nói tổ kiến’, ‘Xuyên đeo nước xem thạch’ thân thể lực lượng, quả nhiên ah, đây là thực khí cảnh đỉnh phong võ giả, đều không thể có được năng lực, xem ra Viễn Cổ thân thể Đại viên mãn tựu có thể so hiện nay nhục thai cảnh, thực khí cảnh thật là trụ cột tu hành!”

Nghe nói tổ kiến!

Xuyên đeo nước xem thạch!

Đây là đều là Tô Phương chưa từng nghe nói qua: “Sư phó, ta đây hiện tại vượt qua thực khí cảnh?”

“Đây chỉ là thân thể siêu việt, mà ngươi còn không bắt đầu nội tu Ngưng Khí, cho nên ngươi nội khí thì ra là ‘Linh khí’ phương diện, xa so ra kém thực khí cảnh!”

“Đồ nhi đã từng đạt tới qua thực khí ngũ trọng, chỉ biết là ‘Thực khí’, ‘Nội tức’!”

“Thực khí cảnh xem ra không phải rất nhiều người hiểu rõ, hần có lẽ hay là rất có tồn tại, tại Viễn Cổ ah, nhân loại bắt đầu đều dùng thân thể tu hành làm chủ, hậu để đạt tới Ngưng Khí, khi đó nhân loại Luyện Khí phương thức rất cổ xưa, càng về sau, nhân loại tựu đối với thiên địa tinh hoa, ngồi xuống dùng miệng hô hấp thực khí!”

“Diễn biến cho tới bây giờ, không có người biết là như thế nào diễn biến, hôm nay thực khí cảnh thập trọng, Top 5 trọng đều là nội ngoại kiêm tu, đến lực trọng cùng với thập trọng, tựu chủ trọng dưỡng khí ngưng kết ra linh khí, vạn vật có linh, chúng ta nhân loại cũng có linh khí, nhưng nhất định phải thông qua tu hành, mới có thể thông qua từng bước một ngưng kết, có được cực nhỏ linh khí, đợi đột phá nhục thai cảnh lúc, muốn đem linh khí ngưng kết vì linh lực, có được linh lực mới xem như một người tu sĩ, cái này là linh lực!”

Trải qua một ít trụ cột giảng giải, Dương Nhất Chân bỗng nhiên năm ngón tay mở ra, theo trong lòng bàn tay toát ra một cỗ nước xoáy loại màu trắng linh khí.

Cái này là linh lực, tu sĩ chính thức có được lực lượng.

Dương Nhất Chân đem linh khí thu hồi: "Có linh lực, mới có thể học tập các loại khí công, pháp thuật, đương nhiên cái này còn cần rất lâu quá trình đi tu hành, lại nói tiếp đơn giản, chờ ngươi tu hành thời điểm, tự sẽ phát hiện muốn nắm giữ mấy cái gì đó tuyệt đối Thiên Thiên, nhất là muốn có được pháp thuật, nhất định phải trải qua thiên chuy bách luyện, ngươi hôm nay thân thể đã khôi phục bình thường, chỉ cần bước vào thân thể Đại viên mãn, nhục thể của ngươi thì đến được nhục thai cảnh rất cao tình trạng, chỉ cần mở lại thủy nội tu, ngươi tự nhưng trực tiếp theo Đại viên mãn bước vào nhục thai cảnh, không cần lại từ thực khí cảnh bắt đầu tu hành, bởi vì ngươi trong cơ thể dĩ nhiên có được một ít linh khí, kết hợp nội tu về sau, linh khí sẽ gấp đại lượng ngưng kết!"

"Nguyên lai vừa bắt đầu là tu luyện thân thể, nhưng là thực khí, Ngưng Khí, kết khí, hóa khí, đến có được linh khí, mới có thể bước vào nhục thai cảnh, trở thành một người tu sĩ!"

Cái này trong tích tắc, thông qua Dương Nhất Chân hiểu rõ, kết hợp với chính hắn đã từng đối với thực khí cảnh hiểu rõ, tức khắc minh bạch thực khí cảnh tu hành rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Tự giống như thân thể tu hành, một bước một cái dấu chân.

Chỉ dựa vào nội tu không được, chỉ dựa vào ngoại đạo cũng không được, nhất định phải nội ngoại kiêm tu.

"Ngươi nếu như bước vào nhục thai cảnh, vậy ngươi đã siêu việt đại bộ phận nhục thai cảnh tu sĩ, bởi vì ngươi có được cường đại thân thể, bất luận cái gì tu hành đều siêu việt đồng kỳ tu sĩ, đương nhiên, tu hành một chút cũng không có chừng mực, thực khí cảnh là trụ cột tu hành, nhục thai cảnh cũng mới bắt đầu tiến vào tu sĩ cảnh cửa, ngay nắm giữ pháp thuật đều rất khó khăn, chỉ có thể tu hành một ít thô thiển pháp thuật, tốt đồ nhi, dùng ngươi bây giờ tu vi, đã có đầy đủ tư cách bước vào Thiên Môn phủ!"

"Không, ta không nên đạt đến đại viên mãn, đã mỗi người khó có thể đạt đến đại viên đầy mãn, ta Tô Phưong nhất định phải tranh thủ trở thành viên mãn người!"

"Bách Khiếu huyết mạch Đại viên mãn cảnh giới, chủ yếu là 'Hoạt Huyết Toái Y' tu hành!"

Dương Nhất Chân lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, còn tưởng rằng Tô Phưong sẽ buông tha cho trùng kích Đại viên mãn, kết quả hay là muốn tiếp tục kiên trì: "Hoạt Huyết Toái Y, tuy nhiên tại đương đại công pháp bên trong không có ghi lại, nhưng vì sư cũng biết đại khái như thế nào tu hành, cái này cùng nhục thai cảnh cũng có một chút giống nhau địa phương, nhục thai, cái này là nhân thể, là người tặc chính là phủ thêm tầng một quần áo, tầng này quần áo là bảo vệ nhân thể, cũng là giam cầm nhân loại tu hành trở ngại!"

Tô Phưong lập tức dựng đứng lỗ tai, cẩn thận nghe tiếp.

"Như thế nào nhục thai cảnh? Kỳ thật nhục thai cảnh chủ yếu còn thì đối với thân thể tu hành làm chủ, nhân thể là câu thông thiên địa cầu, cổ xưng là nhục thai, dùng để chứa đựng năng lượng, cho nên muốn đem trong cơ thể tất cả tạp chất tẩy tủy, vì nhục thai tinh lọc tất cả tạp chất lực lượng, tạp chất tự giống như tầng một tầng quần áo, giam cầm lấy nhân thể, lần lượt tẩy tủy, chính là lần lượt tinh lọc, Hoạt Huyết Toái Y, chính là một môn đặc thù tẩy tủy công pháp!" Dương Nhất Chân nói rất kỹ càng.

Dùng hắn đối với thực khí cảnh, nhục thai cảnh hiểu rõ, kết hợp với Bách Khiếu huyết mạch, có thể tìm ra giống nhau áo nghĩa đến, vì vậy Tô Phưong vừa nghe tự mình bạch.

"Mà trong cơ thể tất cả tạp chất liền trở thành nhau thai, đây là từ viễn cổ tự lưu truyền tới nay, tự giống như người muốn mặc quần áo, quần áo chính là nhau thai, nhục thai sẽ là của ngươi thân thể, thân thể Đại viên mãn chính là đem trong cơ thể tạp chất tinh lọc!"

"Cái kia tinh lọc rồi, có phải là ta sẽ không có nhau thai tạp chất?"

"Cái này sao, kỳ thật cùng vì sư năm đó vừa bước vào tu hành lúc cách nghĩ không sai biệt lắm, cho rằng đột phá một lần, liền đem trong cơ thể tất cả tạp chất bức ra bên ngoài cơ thể, cũng chưa có tạp chất, kết quả theo kéo lên cảnh giới mới, mới phát hiện đến cảnh giới mới, có được cao cấp linh lực, mà thân thể cũng tương đối hơn ra vô số tạp chất!"

"Cái kia tiếp tục như vậy... Chẳng phải là vĩnh viễn vô pháp đem nhau thai tẩy đi?"

"Lần này ngươi đem vì sư đã hỏi tới, cái này ta cũng không biết, dù sao còn có rất nhiều không biết cảnh giới, còn nghe nói chúng ta chỗ cuộc sống thế giới tuy nhiên vô cùng lớn, nhưng cũng chỉ là bao la mờ mịt bên trong một hạt không có ý nghĩa tiểu thế giới, tại chúng ta cái này tầm tiểu thế giới bên ngoài, còn có mênh mông đại thế giới!"

"Thiên ngoại hữu thiên..."

Tô Phưong nhìn không được theo Dương Nhất Chân ánh mắt, nhìn về phía huyệt động bên ngoài là bầu trời bao la.

Bầu trời... Quá mênh mông.

Bất quá ngay tại phải về ánh mắt lúc, chợt phát hiện tiếp tục hơn nửa năm tuyết rơi nhiều, thoáng cái tựa biến mất, ngay gió lạnh đều có chút mà biến mất mà đi.

Sau đó... Không khí cảm giác chậm rãi bay lên, hơn nữa là không hề dấu hiệu, hoàn toàn không giống mùa biến hóa, một chút đến, nhiệt khí trực tiếp liền từ bầu trời chậm lại.

Tô Phương nhìn không được đi vào huyết động trước: "Chuyện gì xảy ra? Cái quỷ gì thời tiết? Chẳng lẽ vừa muốn đột nhiên đi vào mùa hè không được?"

"Hai năm qua thời tiết luôn xuất hiện dị thường..."

Dương Nhất Chân đi vào trên mặt tuyết, lập tức cảm giác một cỗ hàn khí theo tuyết tầng cuộn tất cả lên, mà không trung lại từ từ quăng đến nhiệt khí: "Sách cổ có nói, mỗi gặp thiên địa dị thường, đều biểu thị điềm không may!"

"Sư phó, người lợi hại như thế, chẳng lẽ người vô pháp suy tính sao?" Đi vào một bên, Tô Phương lạnh lạnh run, bởi vì đất tuyết bắt đầu hòa tan, đánh thẳng toàn thân.

"Vi sư cũng chỉ là một vị bình thường tu sĩ, chỉ là so tầm thường tu sĩ lợi hại chút ít mà thôi, suy tính? Ai biết có hay không loại tu sĩ này tồn tại, người xem khí trời, quả nhiên là dưới cái nóng mùa hè muốn tới phút cuối cùng! Tốc tốc về đi, lúc này là lạnh nhất, mà lại thiên địa dị biến hội sinh ra một ít tạp chất năng lượng, hút vào sẽ không tốt!"

Theo Dương Nhất Chân dẫn dò, Tô Phương tùy theo cùng nhau tiến vào huyết động.

"Chỉ cần mùa đông đi qua, tộc nhân sinh tồn tựa không là vấn đề..."

Trong nội tâm thời thời khắc khắc không quên mất tộc nhân, nhưng hiện tại lo lắng của hắn cũng là dư thừa, chỉ có trùng kích thân thể Đại viên mãn, hắn mới có năng lực trợ giúp gia tộc vượt qua nguy cơ.

Hoạt Huyết Toái Y!

Tại Tô Phương Ngưng Khí về sau, trong cơ thể huyết khí bắt đầu dùng kinh mạch vận hành, bình thường bắt đầu tu hành, loại này thoải mái cảm giác là hắn chưa bao giờ có.

"Hoạt Huyết Toái Y tổng cộng lại để cho huyết khí trùng kích thân thể, đạt tới tám mươi một lần, mới tính toán tiến vào thân thể Đại viên mãn, mà tám mươi một lần trùng kích, mỗi một lần còn muốn trước vận hành tiểu chu thiên, sau đó là đại chu thiên, phối hợp trăm huyết điều khiển, cuối cùng nhất mới trùng kích, cho dù Nhất Khà dùng trùng kích một lần, cũng muốn ba tháng mới có thể hoàn thành, đây là lý luận..."

Tu hành một hồi, Tô Phương bỗng nhiên ột ột một tiếng.

Dương Nhất Chân lỗ tai quá linh rồi, lập tức quát tháo: "Đồ nhi, người đã quyết định đi đến tu hành chi đồ, như vậy nhất định tu có mạng kiên trì bền bỉ nghị lực, người muốn xuất ra trước người tại tiên thiên, hậu thiên tu hành quyết đoán đến, nếu không người tiếp tục như vậy, khó có thể đạt tới người muốn kết quả!"

"Vâng, đồ nhi không nên phân thân!"

Tô Phương vội vàng xin lỗi, sau đó đem trong cơ thể huyết khí, nội kinh đều không chế tới trình độ nhất định về sau, hai tay cùng lúc hướng bản thân đùi, bắp chân, hai tay, lồng ngực điểm ra từng đạo điều khiển.

Trăm huyết điều khiển!

Đại viên mãn Hoạt Huyết Toái Y tu hành quá trình, cũng ẩn chứa trăm huyết điều khiển.

Tám mươi một lần trùng kích thân thể, mỗi một lần trùng kích trước kia, nhất định phải dùng trăm huyết điều khiển đem thân thể là tối trọng yếu nhất huyết vị phong ấn, sau đó đợi toàn thân năng lượng đạt tới vận hành đỉnh phong lúc, lại đột nhiên cởi bỏ tất cả huyết vị phong ấn.

Mà một thân năng lượng sẽ bộc phát, trùng kích toàn thân.

Cái này là tựa Hoạt Huyết Toái Y!

Lại cùng tiên thiên, hậu thiên hai đại cảnh giới bất đồng, hai đại cảnh giới chỉ dùng để trăm huyết điều khiển phong ấn thân thể bất đồng bộ vị, không cho huyết dịch lưu động, mà Hoạt Huyết Toái Y thì là phong ấn huyết vị, trữ hàng năng lượng, sau đó giống như tiết hồng, lệnh năng lượng trùng kích toàn thân, đem nhau thay tẩy tủy.

"Bách Khiếu huyết mạch... Tại sao có thể có như thế nghịch thiên, lại đặc thù thể xây phương thức?"

Dương Nhất Chân nhìn thấy Tô Phương lúc này, thân thể toàn thân hồng đỏ thắm, huyết khí vô pháp lưu động, hơn nữa tại bành trướng thân thể, tự nhiên biết rõ Tô Phương muốn chịu được nhiều khó có thể hình dung thống khổ.

Không khỏi cảm khái liên tục.

Tô Phương bản thân cũng cắn răng, cưỡng ép dùng trăm huyết điều khiển phong ấn trong cơ thể năng lượng, trước tiên ở trong kinh mạch vận hành mấy tiểu chu thiên, sau đó là đại chu thiên.

Đến ngày hôm sau buổi sáng!

“Bồng!”

Hắn đột nhiên dùng hai tay tại trên thân thể chọn mấy cái.

Theo Tô Phương trong cơ thể trực tiếp bộc phát ra một cỗ nội kinh, khí thể phóng ra ngoài!

Này cỗ nội kinh không đơn thuần là bình thường hình thái, hơn nữa dẫn theo một ít huyết vụ, là khí thể cùng huyết khí cùng nhau theo Tô Phương trong cơ thể, giống như bạo tạc nổ tung đồng dạng mãnh liệt bắn ra ra.

Bởi vì này cỗ sức bật lực, mái tóc dài của hắn, toàn thân tóc gáy cũng như cùng bụi gai đồng dạng một cây đứng thẳng.

Trong không khí vậy mà đều nổi lơ lửng một ít huyết vụ.

Lúc này Tô Phương sắc mặt vô cùng tái nhợt, to như hạt đậu mồ hôi lạnh từng khỏa chảy qua gò má, tựa hồ trùng kích mang đến thống khổ vô pháp thừa nhận, móng tay đều trào phá lòng bàn tay.

Lần đầu tiên trùng kích!

Rất cực rất nhanh tới.

“Chịu đựng, cái môn này thể xây quá tàn khốc, nhưng rất đi qua mà nói, người sẽ trở thành vì hôm nay điên cuồng Viễn Cổ Đại viên mãn người!” Dương Nhất Chân cơ hồ cũng không đành lòng xem tiếp đi, đương nhiên hắn có thể trợ giúp Tô Phương.

Dùng linh lực của mình trợ giúp Tô Phương tẩy tẩy, nhưng hắn không muốn như vậy đi làm, mà Tô Phương không muốn mượn ngoại lực đạt đến đại viên mãn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đi không từ già

Lần đầu tiên trùng kích thành công, lệnh huyết động nổi lơ lửng trợn trợn huyết khí!

Một màn này quá mức quỷ dị, nếu như bị người nhìn thấy, còn tưởng rằng trong huyết động có yêu ma quỷ quái!

“Phương nhi, đừng có gấp bắt đầu lần thứ hai trùng kích, trước điều chỉnh hô hấp, đợi bản thân năng lượng đạt tới cân đối mới có thể tiếp tục!” Dương Nhất Chân vội vàng dặn dò.

Tô Phương chậm rãi Ngưng Khí, làn da dần dần khôi phục hồng nhuận phơn phớt, lần đầu tiên trùng kích thành công, rất rõ ràng nhìn thấy một ít nhau thai tạp chất theo trong lỗ chân lông chảy ra, tựa như ra một hồi mồ hôi và máu, lưu lại một hạt hạt Huyết Sắc muối ăn.

Hắn bỗng nhiên cảm giác được cái gì, không khỏi nhìn về phía huyết động bên ngoài: “Tuyệt rồi nhiều biến mất?”

“Tại người trùng kích hai ngày này, tím khí núi tất cả tuyết động đều hòa tan, vạn vật nghênh đón tân sinh!” Hai người cùng nhau nhìn về phía dãy núi cùng rừng rậm, không bao giờ... nữa là trắng xóa một mảnh.

Kinh nghiệm trận này Đại Đông thiên, rừng rậm rất nhiều cây cối trực tiếp chết héo, cơ hồ không thấy được thành tấm màu xanh biếc, giống như thế giới đã trải qua một lần tuyệt đối đóng băng.

Mối cảnh tượng phảng phất biểu thị mới bắt đầu, tại Tô Phương nội tâm lại kích khởi tu hành dục vọng, nghỉ ngơi hồi lâu, hắn lại bắt đầu lần thứ hai trùng kích.

Vẫn là trăm huyết điều khiển, vẫn là gắn kết toàn thân năng lượng, huyết khí dùng Chu Thiên tuần hoàn.

Mà lần đầu tiên trùng kích dùng tới ba ngày, lần thứ hai thì là hai ngày.

Lần thứ ba, lần thứ tư... Cơ hồ đều là không đến hai ngày thời gian hoàn thành, nói tóm lại, một lần trùng kích cần hai ngày thời gian.

Tô Phuong tự kiên trì như vậy hơn hai tháng!

Ban đêm, lại gặp được hạo nguyệt đương không, sao lốm đốm đầy trời.

Lại một lần công kích thành công Tô Phuong, khí sắc khôi phục một ít, Dương Nhất Chân liền tại bên ngoài hang động kêu: "Đêm nay bầu trời đêm đặc biệt trong sáng, Phuong nhi, chúng ta đi tìm khí núi đỉnh núi ngắm trăng!"

Nguyên đến đến buổi tối, vừa mới qua rồi hoàng hôn!

Rời đi huyết động, Tô Phuong nhìn thấy cái kia nguy nga tím khí đỉnh núi, không khỏi thở dài: "Sự pho, muộn như vậy lên không dễ, chúng ta tốt hơn theo liền tìm một chỗ!"

"Tự nhiên muốn đi đỉnh núi, mới có lên cao nhìn xa khí thế, khả quan rồi!"

Xem ra Dương Nhất Chân đêm nay tâm tình thật tốt, tại Tô Phuong do dự hiểu kỳ chi tế, đột nhiên cảm giác được thân thể rời đi mặt đất, lập tức cúi đầu xem xét, quả nhiên, thân thể của hắn vậy mà lẳng không phiêu phù ở một xích(0, 33m) cao trên mặt đất.

Một cỗ màu trắng khí tức, đưa hắn nâng lên, nguyên lai là Dương Nhất Chân phóng ra thần thông chi thuật.

"Vèo!"

Tại Dương Nhất Chân nhẹ nhàng huy động cánh tay phải, hắn cùng với Tô Phuong vậy mà cao cao bay lên bất ngờ vách núi, mà Dương Nhất Chân giống như tại vách núi cùng cỗ cây phía trên tự do hành tẩu.

"Thật là lợi hại!"

Quả thực chính là ngự không phi hành, có thần thông như thế, còn có cái gì nơi hiểm yếu có thể ngăn cản tu sĩ?

Nếu như hắn có loại này thần thông, cho dù Thiên Môn phủ cũng ngăn cản không được bước tiến của hắn, vậy hắn có thể tìm đến phụ thân, cũng đem gia tộc Thần Khí mang về đến.

Tính thời gian thờ công phụ, chỉ thấy Dương Nhất Chân có chút mà đưa cánh tay hướng trước mặt thu nạp, hai người tự đã rơi vào tím khí núi trên đỉnh núi, bát phương bất luận cái gì cảnh vật đều thu hết vào mắt.

Tô Phuong ở chỗ này cuộc sống vài chục năm, chưa bao giờ đi vào qua tím khí đỉnh núi, cũng không nghe nói qua có người leo lên qua đỉnh núi, bởi vì vạn trượng vách núi không ai có thể đi lên.

Tô Phuong gặp được ngọn đèn dầu hết thời Thiên Tông thành, cảm giác giống như là một đám đom đóm tại thành trì phía trên sáng lên tỏa sáng, nhìn nhìn lại chung quanh, chính là rộng lớn đại địa, mặc dù là ban đêm, thực sự có thể nhìn thấy xa xôi thế giới.

Dương Nhất Chân mỉm cười nói: "Như thế nào?"

"Ta còn là lần đầu tiên chứng kiến quen thuộc hết thảy, đột nhiên để cho ta có một loại, có thể lướt qua vô số gian nan hiểm trở, đến một cái khác độ cao cảm giác!" Tô Phuong thật muốn lên tiếng hô to.

"Thế giới rất lớn, tím khí núi cũng chỉ là ranh giới góc, tương lai chờ ngươi đi đến Thiên Môn phủ, có thể nhìn thấy các loại kỳ quái cảnh tượng, chỗ đó có các loại tánh mạng biến thành linh thể, hoặc là yêu ma quỷ quái, yêu vật, chỗ đó không có phạm nhân, chỉ có tu sĩ!"

Dương Nhất Chân vui mừng mà ngưng mắt nhìn Tô Phuong, chợt hư không một trảo, chỉ thấy phía trước xuất hiện hơn một trượng đại da thú, lại nhiều ra chén rượu cùng bầu rượu.

Hai người chợt đi vào da thú ngồi xuống, lúc này Tinh Quang từ từ, thế giới một mảnh sáng tỏ bao la bát ngát, thật là khiến người khó có chút chìm vào giấc ngủ ý niệm trong đầu.

"Rượu này không đơn giản ah, uống vào thể nội, có thể cho huyết khí mình vận hành?" Đương làm Tô Phuong ngẩng đầu uống một ngụm rượu, chẳng những không có phát hiện say lòng người, ngược lại trong cơ thể huyết khí, năng lượng bắt đầu vận hành.

"Đây là vì sư thu thập một ít linh vật, chỗ luyện chế mà thành, có được cường gân cường tráng cốt công hiệu, ngươi ưa thích uống là hơn uống chút, dù sao không phải rất say lòng người!"

"Đa tạ sư phụ!"

“Ta và ngươi giống như phụ tử, đừng quá khách khí, ta cũng vậy đem ngươi trở thành làm nhi tử đối đãi!”

Mặc dù không thấy được Dương Nhất Chân biểu lộ, nhưng hần ngũ khí tràn đầy đều là hòa ái.

Đã như vậy, Tô Phương cũng không lãng phí cơ hội, liên tục hai tháng trùng kích, hần sớm cũng cảm giác lực bất tòng tâm, hiện tại chính dễ dàng bổ sung thân thể lực lượng.

Không trung tịch cuốn tới trần trần làm cho người tinh thần vô cùng phấn chấn gió mát, Tô Phương bỗng nhiên chỉ vào Tinh Không: “Sư phụ, ngươi xem cái này đây trời đây sao, cái kia tinh thần ngôi sao về sau còn có cái gì?”

“Vi sư cũng không biết, nhưng nghe nói tu hành đạt tới đỉnh phong tu sĩ, cũng có thể đi đến thiên khung thế giới nhìn xem!”

“Vòm trời? Đồ nhi tự xem như là một giấc mộng, cuồng đại nằm mơ!”

“Ngươi có mộng tưởng, hoặc là mục tiêu sao?”

“Có ah, ta từ nhỏ kiên trì luyện võ, cũng không dừng lại, chính là muốn hoàn thành mẫu thân tâm nguyện, đem phụ thân hài cốt, cho dù là một sợi tóc cũng muốn mang về đến, an táng tại mẫu thân bên cạnh, làm cho bọn họ vĩnh viễn nghỉ ngơi tại đây trong núi sâu, sau đó cũng phải tìm đến gia tộc Thần Khí, đem ta Tô gia phát dương quang đại, đây cũng là ông nội của ta nguyện vọng!”

“Cũng chưa có?”

“Đây là ta gặp được sư phụ trước kia cách nghĩ, mà gặp được sư phó nửa năm này thời gian, ta liền cho muốn trở thành sư phụ như vậy tu sĩ, ở đâu đều đi đắc, đi ra cái này nho nhỏ thế giới, đi càng thêm bao la thế giới nhìn xem, nhìn xem chính thức tu sĩ có được hạng kinh thiên động địa bốn sự!”

Lúc này, đang tại trăng sáng, đang tại bầu trời đầy sao cùng với Dương Nhất Chân, Tô Phương đem áp trong lòng mình khát vọng, mang theo dáng tươi cười nói một hơi đi ra.

Giờ khắc này, hần cảm giác mình tràn đầy lực lượng, bất luận cái gì cửa ải khó cũng có thể xông qua!

Dương Nhất Chân cũng dừng ở bầu trời đêm, tựa hồ hần có thể nhìn qua, là Tô Phương nhìn không tới: “Người tất phải có mục tiêu, có mộng tưởng, sau đó kiên trì không ngừng, thời thời khắc khắc kiên trì, ngày như một ngày kiên trì...”

Tô Phương tiếp tục uống một ngụm rượu, hưởng thụ trong cơ thể năng lượng vận hành thoải mái.

Thông qua bản thân kiên trì không ngừng cố gắng, hần rốt cục đã thông kinh mạch toàn thân, dựa vào chính mình tu hành Bách Khiếu huyết mạch, từng bước một thành công đạt tới đỉnh phong.

Thầy trò cứ như vậy gấp rút đầu gối mà nói, đến sau nửa đêm mới xuống núi.

Trở lại huyết động, có lẽ là bởi vì uống rượu duyên cớ, cũng hoặc là Tô Phương quá mức buông lỏng, rất nhanh liền ngủ mất.

Vù vù!

Tô Phương mơ mơ màng màng trợn mắt, nghe thấy được bên ngoài hang động cái kia mạnh mẽ cuồng phong mang tất cả bầu trời thanh âm.

“Sư phụ!”

Hần lập tức ngồi xuống, mới nghĩ đến tu hành, nghĩ đến Dương Nhất Chân.

Nhưng trong huyết động trống rỗng, không thấy được Dương Nhất Chân bóng dáng: “Xem ra sư phụ lại đi ra ngoài rồi!”

Tô Phương vượt vượt huyết Thái Dương, cái này một giấc là hần lớn lên đến nay, ngủ được nhất an ổn an tâm một giấc, sau khi tỉnh lại, cảm giác lại có đại bất đồng.

“Ân? Tại sao có thể có trang sâu độc cái hộp? Cùng với ba khối Ngọc Thạch...”

Căn bản muốn tiếp tục trùng kích, tu hành Hoạt Huyết Toái Y.

Có thể thấy được đến Dương Nhất Chân ngồi xếp bằng địa phương, lưu lại một hộp gỗ, cùng với ba khối Ngọc Thạch, cái hộp hạ còn đè nặng một trương tám mở tờ giấy.

Xem ra là Dương Nhất Chân lưu cho hần.

Đi vào bên cạnh ngồi xuống, trước cầm lấy ba khối Ngọc Thạch, bắt đầu vuốt ve trong đó lộ ra một cổ lạnh khí tức, mặt ngoài có một chút vân lạc, thoát nhìn thấp phần thần bí.

Nhìn nhìn lại hộp gỗ, mở ra quả nhiên gặp được ba chích sâu độc.

“Sur phụ đây là?”

Tựa hồ một loại không tốt manh mối, tại Tô Phuong trong óc hiển hiện, hần cảm lấy mỡ bò giấy, chậm rãi mở ra, bên trong không có văn tự, chỉ có Dương Nhất Chân cái kia trông rất sống động bức họa, Tô Phuong xem không rõ.

Mà người nọ tượng đột nhiên có chút mà vừa động, vậy mà mở miệng nói chuyện: “Vi sư tốt đồ nhi, thật sự không muốn làm cho ngươi thấy như vậy một màn, vi sư cũng rất không muốn... Đem ngươi chứng kiến cái này tương tâm ý chí ấn ký, nói rõ vi sư đã xa rồi đi xa tìm khí núi, trở lại thuộc về vi sư thế giới!”

“Sur phụ!” Không thể tưởng được vừa mới có một vị thân nhân, lại lại đột nhiên rời đi chính mình.

“Vi sư cũng không nghĩ tới, gặp được ngươi, thu ngươi cái này hay đồ nhi, cũng thành vi sư duy nhất không bỏ xuống được mấy cái gì đó, vi sư nhớ... quá cảm ơn ngươi, ngươi gặp được ba khối văn phù cùng sâu độc đi à nha? Những này là vi sư đưa tiễn cho lễ vật của ngươi, ba chích sâu độc về sau ngươi có thể dùng đến tu hành, về phần như thế nào không chế sâu độc, tương lai ngươi có thể đi đến Thiên Môn phủ, tại đó tìm được sâu độc phương pháp sử dụng, mà ba khối Ngọc Thạch, tên là ‘Văn phù’, đây là tu sĩ dùng để ngưng kết thần thông cùng năng lượng bảo bối, cũng là vi sư tự mình cho ngươi khắc họa mà thành!”

“Cái này ba đạo văn phù chính là thuận di phù, nhất trương phù lục có thể thuận di mười dặm, tương lai ngươi bước vào tu sĩ thế giới, tất nhiên gặp được rất nhiều vô pháp đối kháng nguy hiểm, mà ba đạo bùa có thể cứu ngươi ba lượt, vi sư không tại bên cạnh ngươi, Nhưng cũng không thể mọi chuyện đều giữ gìn ngươi, ngươi cần một cái độc lập hoàn cảnh phát triển, đương nhiên ngươi cũng sẽ không nguyện ý tại sư phó cánh chim hạ phát triển, có phải là? Tốt hơn tốt sử dụng cái này ba đạo bùa!”

“Về phần những thứ khác ta liền cho không lưu cho ngươi, nếu như cho quá nhiều trợ giúp cho ngươi, ngược lại sẽ ảnh hưởng ý chí của ngươi, kế tiếp ngươi còn có cuối cùng một cái cửa ải khó muốn bước qua, Đại viên mãn, mà Đại viên mãn hội nghênh đón truyền thuyết chi ‘Ngịch thiên kiếp’, chính là tẩy tủy thân thể thiên kiếp, cũng có một chút nguy hiểm, nhưng vi sư tin tưởng ngươi có thể bước qua đạo này khảm, về phần về sau ta và ngươi thầy trò muốn đoàn tụ, tất nhiên là có cơ hội, làm sư ngay tại xa xôi thế giới chờ ngươi, hải tử, vi sư một mực chờ ngươi...”

Bức họa bóng người còn chưa nói xong câu nói sau cùng, đã bắt đầu tán đi, đến nói xong cuối cùng một chữ, đã biến thành một đám mây khói.

“Sur phụ!”

Tô Phuong vội vàng đem mỡ bò giấy khóa cùng một chỗ, dùng cái này không cho Dương Nhất Chân biến mất.

Nhưng là khói trắng còn là xuyên thấu qua hai tay, biến mất trong huyết động.

Chờ hần lại mở ra giấy vàng, bên trong không có cái gì, ngược lại giấy vàng cũng minh hóa thành tro bụi.

“Ta nhất định sẽ tới tìm ngươi, sư phụ, cảm ơn ngươi đối Phuong nhi làm hết thầy... Ta sẽ không để cho ngươi chờ quá lâu...” Tô Phuong chịu đựng nước mắt, sau đó bàn ngồi xuống, bắt đầu thi triển trăm huyết điều khiển, tiếp tục trùng kích.

Hần muốn dùng tu hành đến chuyển di phần này ly biệt, chỗ mạng đến thống khổ.

Mà đây cũng là vụ sự vô bổ, trong lòng hần đã sớm tại khóc ròng, khó được gặp được một vị thân nhân, hơn nữa là tại hần nhất thời điểm khó khăn, cần có nhất trợ giúp thời điểm, cùng hần vượt qua lần lượt dày vò thời khắc.

Mặc dù toàn tâm toàn ý tu hành, hần trong đầu cũng đầy là Dương Nhất Chân bóng dáng.

“Xuy xuy!”

Trong cơ thể bởi vì năng lượng cùng huyết khí bốc lên, tại kinh mạch, thân thể bên trong bắt đầu khởi động, mà truyền đến các loại ma sát chi âm, phảng phất muốn đem hần thân thể đều cho mở ra.

Cẩn rằng không thềm nghĩ nữa Dương Nhất Chân, toàn lực trùng kích, mà vượt qua ngày này, đến sau nửa đêm, hần đột nhiên dùng hai tay điểm tại trên thân thể rất nhiều huyết vị phía trên.

Huyết vị phong ấn biến mất.

Tô Phuong lập tức không hề khống chế toàn thân năng lượng, mà năng lượng, huyết khí mất đi khống chế, lại theo huyết vị phong ấn biến mất, lập tức giống như phần nộ dã thú, hướng thân thể bộc phát ra Cuồng Nộ trùng kích.

Một hồi ba ba ba mà rung động, tăng một tầng hơi mỏng huyết khí bốc lên ra, giờ khắc này, mắt của hần cầu phảng phất đều tràn đầy Huyết Sắc.

Lại một lần công kích thành công.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Viễn Cổ ứng kiếp, cuối cùng chạy nước rút

Vượt qua đại trường đông, thế giới lại nghênh đón đại trường hạ.

Không biết lúc nào, những kia bao la cây khô lâm dài ra rất nhiều lá cây, đại địa cũng không còn là trụi lủi, dài khắp cỏ đại hoặc là nở rộ hoa đại.

Các loại động vật cũng trong rừng rậm bồn tẩu.

“XÍU... UU!!”

Một mũi tên đột nhiên theo đại thụ bên cạnh bắn ra.

Xùy mà một tiếng, cung nỏ bắn trúng một đầu dã hươu nai.

“Hắc hắc, dịch ca, cũng là nguoi lợi hại!”

Vài tên thiếu niên đi ra, đứng vậy Tô Tiểu Long, Tô Dịch bọn người.

Bọn hắn mau tới đến dã hươu nai bên người lúc, dã hươu nai đột nhiên đứng lên, hướng mặt khác một phương chạy đi.

“Chạy đâu!” Tô Dịch lập tức khai mở cung.

“Bông!”

Nào biết không đợi hắn khai mở cung, cái kia dã hươu nai cư nhiên bị chấn trở về, một cổ mạnh mẽ bão táp, theo cánh rừng một mặt bộc phát, trực tiếp đem dã hươu nai cắt nát khí.

“Ai?”

Vài tên thiếu niên lập tức dùng cung nỏ liếc về phía cánh rừng.

“Là ta!” Mà Tô Phương theo bụi cỏ từng bước một xuất hiện.

“Tô Phương! Tiểu tử nguoi đi nơi nào? Mùa đông qua đi, nửa năm cũng không trông thấy nguoi!”

Tô Phương, Tô Tiểu Long lập tức hưng phấn xông tới, nguyên một đám vui vẻ cùng Tô Phương ôm, sau đó hỏi hắn đi nơi nào, còn có hắn thần bí sư phó ở nơi nào.

Tóm lại mọi người đều biết, hôm nay Tô gia cao tăng nguyên một đám có thể lần nữa tu hành, đều là Tô Phương sau lưng cái kia thần bí công lao của sư phó, cho nên đều muốn gặp cái kia thần tiên loại nhân vật.

Nhưng Tô Phương cũng chỉ có thể ăn ngay nói thật, mọi người biết được sư phó rời đi, ai cũng không khỏi thất lạc.

Tô Tiểu Long nâng lên dã hươu nai thi thể, mấy người cười cười nói nói rồi đi cái này tám cánh rừng.

Lần nữa đi vào mộ từ lúc, chung quanh xuất hiện đại lượng đất trồng rau, thoáng một tý Tô gia phụ nữ và trẻ em đang tại vội vàng thu hoạch rau cỏ, mười cái bảy tám tuổi đại hài tử, đang tại đất trồng theo Tô Quân Nghiêm chăm trung bình tấn, tuy nhiên nơi này là thâm sơn, nhưng Tô gia lại lộ ra tinh thần phấn chấn bành trướng, hết thấy đều ở vui sướng hướng quang vinh.

“Tô Phương đã trở lại!”

Mọi người vừa thấy được Tô Phương, hắn tự thành người ở đây người chú ý tiêu điểm.

Phảng phất thoáng một tý trở lại gần như ba năm trước đây thời điểm.

Khi đó Tô Phương dựa vào chính mình tu vi đạt đến thực khí ngũ trọng, tìm được Tô gia tất cả chú ý, nói hắn là Tô gia tương lai.

Hôm nay Tô gia kinh nghiệm diệt tộc tai ương, chính là Tô Phụng, Tô Dịch bọn này hậu sinh trợ giúp Tô gia vượt qua đại kiếp nạn, nhất là Tô Phụng còn lại để cho Tô gia cao tăng đám bọn họ từng cái có thể một lần nữa đứng lên tu hành, lúc này mới lệnh Tô gia chứng kiến trở lại Thiên Tông thành hi vọng.

Bất quá như cũ là các loại tán dương thanh âm, nhưng Tô Phụng không còn là trước kia hài tử, trong lòng của hắn không có bất kỳ gợn sóng, cùng với tâm tình phật phùng, đây hết thảy với hắn mà nói, chỉ là hết chính mình một phần trách nhiệm, không đáng khoe.

“Phụng nhi!”

Vừa tới đến cha mẹ cùng gia gia trước mộ phần, Tô Phụng tự kích động mà đến.

“Bá phụ!” Tô Phụng lập tức khom mình hành lễ.

Tô Phụng phục dụng lung lay đan, trải qua một năm thời gian điều dưỡng, tu hành, hôm nay vậy mà lại đạt đến thực khí cảnh đỉnh phong trạng thái, đi khỏi đường tới soạn soạn sinh phong, bước đi mạnh mẽ uy vũ long lực.

“Hảo tiểu tử, đến mùa hè ngươi mới bỏ được đày trở về, cả Đại Đông thiên, nhờ có ngươi thời thời khắc khắc vì gia tộc đưa tới con mồi, bằng không thì mọi người khó có thể sống qua đến, bá phụ thấy đến bây giờ ngươi, trong nội tâm rất an ủi, bá phụ đại biểu tất cả mọi người, hướng ngươi một tiếng cảm ơn!”

“Bá phụ, Phụng nhi cũng là Tô gia người, chỉ là chỉ mình một phần lực mà thôi!”

“Ta hảo hài tử!”

Tô Phụng lập tức vỗ vỗ Tô Phụng bả vai, chợt nhìn về phía Tô Nghiêu Thiên phần mộ: “Hảo đệ đệ của ta, ngươi để lại một cái ưu tú hảo nhi tử, ta đây cái làm ca ca không có tận tốt trách nhiệm, không nên luôn ngăn cản Phụng nhi tu hành, thiếu chút nữa bởi vì ta, mà trở ngại Phụng nhi đi hướng con đường tu chân!”

Đối mặt Tô Nghiêu Thiên mộ chôn quần áo và di vật, Tô Phụng nhất thời nhẹn không được chảy nước mắt, sau đó lại kích động mà dẫn dắt Tô Phụng đi thăm chung quanh, đi vào mộ từ trước cửa chính, Tô Phụng kích động nói: “Dùng đến từ sự phụ của ngươi tiên đan về sau, ta với ngươi Nghiễm thúc bọn người, kinh mạch toàn thân đều đã phục hồi, cái này một năm thời thời khắc khắc đều ở tu hành, hiện tại tất cả mọi người đã khôi phục năm đó tu vi, hơn nữa bởi vì tiên đan chỉ lực, chúng ta cơ hồ có thể bước vào nhục thai cảnh, chỉ là không có tiến vào nhục thai cảnh pháp môn, đã Tô gia mọi người có được lực lượng, chúng ta chuẩn bị quang minh chánh đại trở lại Thiên Tông thành!”

Tô Phụng ngoài ý muốn hỏi: “Cái kia cùng Ngô gia ân oán đâu này?”

“Ngươi còn không biết à? Ngô gia lại cùng Lí gia đấu mấy tháng, nguyên khí đại thương, mà ngươi lại giết Ngô đại chương, Ngô gia không thể so với trước kia rồi, ta Tô gia nguyên một đám vô gia, bởi vì tiên đan được lực, đều đạt đến thực khí cảnh đỉnh phong, hôm nay chỉ có Lục gia có nhiều như vậy đỉnh phong cao thủ, chúng ta đã là Thiên Tông thành đệ nhị đại gia tộc!” Tô Phụng hào hứng bùng bùng vì Tô Phụng giới thiệu hôm nay tình thế: “Tất cả mọi người nhất trí đồng ý trở lại Thiên Tông thành, cho nên trước đó không lâu ta phái ngươi Nghiễm thúc đi một chuyến Thiên Tông thành Lục gia, thấy thấy Lục gia tộc trưởng Lục Minh Hùng, người này ngược lại không có ý kiến, lại để cho tự chúng ta xử lý cùng Ngô gia ở giữa ân oán!”

“Lục gia không phải cùng Ngô gia âm thầm cấu kết sao?”

“Cái này thì như thế nào? Thiên Tông thành có nhiều như vậy gia tộc, hắn Lục gia còn không có nhất thống thực lực, còn nữa vừa thấy được ngươi Nghiễm thúc đạt đến thực khí cảnh đỉnh phong, chắc hẳn Lục Minh Hùng cũng không muốn làm khó ta Tô gia, cho nên ngày hôm qua chúng ta liên quyết định rồi, tiếp qua mấy tháng trở về quy thiên tông thành, mà quay về đi chuyện thứ nhất, chính là muốn theo Ngô gia đoạt lại ta Tô gia hết thảy, còn có một cùng chiếm Ngô gia hết thảy! Tháng này chúng ta còn cần hảo hảo sinh đường nghỉ ngơi, đồng thời âm thầm cùng gia tộc khác liên lạc, hi vọng bọn họ lần nữa ủng hộ ta Tô gia!”

“Cái kia tốt, Phụng nhi đến lúc đó hội theo tộc nhân cùng nhau phản hồi Thiên tông thành!”

“Bá phụ đợi đúng là ngươi những lời này, ngươi lúc trước có thể giết Ngô đại chương, thực lực có lẽ ngay Bá phụ cũng không bằng ngươi, hơn nữa ngươi giết Ngô đại chương sự tình, đã ở các đại gia tộc truyền ra, đến lúc đó cần ngươi trở về, kinh sợ những gia tộc này, Phụng nhi, cha ngươi nếu như còn sống, nhất định sẽ cao hứng, ngươi có lẽ hay là muốn đi Thiên Môn phủ?” Tô Phụng lời nói thâm thía hỏi.

Thiên Môn phủ!

Cái chữ này không hề như lúc trước như vậy chói tai, Tô Phụng vuốt cằm nói: “Phụng nhi nhất định phải vì phụ thân chính danh, tìm được phụ thân hài cốt, còn có gia tộc Thần Khí Hằng Nguyệt Dao, không đạt được điểm ấy, ta cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình!”

Tô Phụng vuốt ve Tô Phụng đầu, ánh mắt mang theo áy náy cùng tự trách: “Ngươi đừng để ý tộc nhân nói hết thảy, bọn hắn không biết như thế nào tu chân thể giới, Thần Khí Hằng Nguyệt Dao mất đi, cùng ta gia tộc cô đơn không có bao nhiêu quan hệ, chỉ có thể oán bá phụ thế hệ này người không còn dùng được, đừng làm cho mình lưng đeo quá nhiều áp lực, đúng rồi, ta Tô gia tại Thiên Môn phủ hạt giống đám bọn họ cũng có tin tức, bọn hắn đều cũng không tệ lắm, đáng tiếc chỉ có đạt tới nhục thai cảnh mới có thể xuống núi, còn cần thời gian rất lâu, về sau ngươi tiến vào Thiên Môn phủ, nhất định phải cùng ngươi biểu ca đoàn bọn hắn kết, tại Thiên Môn phủ chỗ đó, là một cái nghiêm khắc thế giới, cũng cần bồi cảnh mới có thể hỗn lộn lẫn lộn đắc xuống dưới!”

Tô Phương yên lặng nghe, thẳng đến tối đêm mới rời đi một từ.

...

“Hơn nửa năm rồi, sư phụ, Phương nhi đã muốn làm được bảy mươi tám lần trùng kích thành công, còn có ba lượt có thể đạt tới tám mươi một lần công kích, do đó bước vào thân thể Đại viên mãn...”

Trở lại huyết động, trải qua cả đêm tu hành.

Đến ngày hôm sau, Tô Phương lại thu hồi cái bọc, hướng tím khí núi sau lưng dãy núi đi đến.

Hồi lâu hậu, hần tiến nhập càng sâu dãy núi bên trong, tìm được một cái sơn cốc.

“Trong một ít ai lui tới địa phương, nếu quả thật gặp được trong truyền thuyết thân thể nghịch thiên đại kiếp nạn, có nên không bị người phát hiện...”

Nguyên lai đi vào thâm sơn, là vì chuẩn bị Độ Kiếp.

Còn kém ba lượt trùng kích, hần có thể đạt tới thân thể Đại viên mãn đỉnh phong, do đó nghênh đón nghịch thiên đại kiếp nạn.

Thân thể đại kiếp nạn, đó là trong truyền thuyết Viễn Cổ tồn tại, ai cũng không biết rốt cuộc hần có tồn tại hay không, nhưng Tô Phương mình nhất định muốn chuẩn bị sẵn sàng.

Sơn cốc đất trống bên cạnh, hần đơn giản mà đắp một tòa mộc rạp, sau đó bắt đầu tiếp tục cuối cùng ba lượt chạy nước rút!

Cuối cùng ba lượt!

“Ngao ngao...”

Nào biết đang muốn bắt đầu tu hành thời điểm, bỗng nhiên trong rừng rậm có động tĩnh.

Nghe thấy thanh âm, Tô Phương liền rút ra bảo kiếm, đi vào trung ương đất trống xem xét, tại Hắc Ám trong rừng, xuất hiện một đôi huyết hồng con mắt.

Hơn mười đầu ác lang chậm rãi xuất hiện, mắt lộ hung tàn ánh mắt đủ để sợ tới mức bất luận kẻ nào toàn thân run rẩy.

“Súc sinh, đến đây đi!”

Tô Phương dần dần mà hoành kiếm, thông dong nhìn xem đàn sói.

Vù vù hô!

Ác lang đám bọn họ chạy mà dậm, tốc độ càng lúc càng nhanh, lướt qua nguyên một đám đồng đất, theo trong bụi cỏ xuyên qua, dẫn tới đại lượng lá rụng từ theo xoáy lên.

Trong nháy mắt, vài đầu ác lang cao cao đánh về phía Tô Phương.

“Xuy xuy!”

Một kiếm bổ ra.

Nhô lên cao chính là tất cả ác lang thi thể trụ lạc, đầu sói bị chém xuống, máu tươi bôi ở trong không khí.

Phía sau ác lang liên tiếp đánh tới, Tô Phương cũng không động quá lợi hại, từng bước một đi ra, bảo kiếm trong tay phẳng phất có thêm con mắt, XIU.... XIU... Mà bổ ra, cũng không biết Tô Phương dùng bao nhiêu lực đạo.

Một kiếm liền đem ác lang bổ ra hai nửa, thuần thực, giết hơn mười đầu ác lang, còn lại ba đầu sợ tới mức vội vàng chuồn đi.

Lặng phí thời gian!

Tô Phương đi vào trên đất trống ngồi xếp bằng mà hạ, thi triển trăm huyết điều khiển về sau, bắt đầu vận hành toàn thân năng lượng, rất nhanh thân thể của hần làn da tựa lần lượt kích khởi huyết khí.

Kế tiếp vài ngày, trong sơn cốc thỉnh thoảng truyền đến chấn động, đem cả sơn cốc tất cả động vật đều sợ tới mức rời đi.

Mấy ngày sau.

Oanh!

Trong sơn cốc, quanh quẩn ra một đạo nổ vang loại trùng kích thanh âm.

Tại Tô Phương ngồi xếp bằng xung quang chỗ đất trống, thăm cò đều cho chân khai rồi, một vòng huyết vụ phiêu phù ở chung quanh, nhìn về phía trên thật là quý dị.

Giờ khắc này, một ít vết máu theo lỗ chân lông tràn ra.

“Tám mươi mốt lần trùng kích, rốt cục hoàn thành...”

Hắn không kịp xử lý nhau thai tạp chất, lập tức thi triển trăm huyết điều khiển, đem bản thân huyết vị phong ấn, sau đó nằm xuống nghỉ ngơi thật tốt.

Cần nghỉ ngơi dưỡng sức, bởi vì kế tiếp chính là cuối cùng đại xung đánh, mà bước vào Đại viên mãn lập tức, dựa theo Bách Khiếu huyết mạch nói, tất nhiên hội hàng đến nghịch thiên kiếp, trải qua thiên kiếp tây lễ, trở thành chính thức Đại viên mãn người.

Nghỉ ngơi suốt ba ngày, đương làm khôi phục tinh thần về sau, hắn bắt đầu tập trung tất cả năng lượng, năng lượng cái bọc nội kinh, huyết khí, tại trong kinh mạch lần lượt vận hành, đương làm trăm huyết điều khiển còi bỏ huyết vị lúc, trong cơ thể bắn ra ra kinh người huyết khí khí thể, giờ khắc này thân thể phẳng phát bị xé nát.

Nhưng vào lúc này, hắn chỗ phóng thích huyết khí, vậy mà phiêu hướng bầu trời.

Quát quát!

Nửa canh giờ đi qua, vạn trượng không trung là bầu trời bao la, vậy mà xuất hiện từng đạo Huyết Sắc Lôi Điện.

Huyết Sắc Lôi Điện xuất hiện một hồi, tại Tô Phương hoảng hốt phía dưới, Lôi Điện biến thành bốn đạo, dùng tầm thường tốc độ hướng Tô Phương tịch cuốn tới, mà sơn cốc không trung đã hóa thành u ám sắc.

“Nghịch thiên tây tùy đại kiếp nạn, ta muốn chịu đựng!”

Dựa theo Bách Khiếu huyết mạch, nghịch thiên thân thể đại kiếp nạn không phải dùng để đánh nát ứng kiếp người, mà là lại để cho đại kiếp nạn tiến vào thể nội, tây tùy, dùng thiên đạo kiếp lực tây tùy.

Xuy xuy!

Bốn đạo Huyết Sắc Thiên Lôi đánh trúng thân thể giờ khắc này, Tô Phương cũng cảm giác được chưa bao giờ có thống khổ, mang tất cả toàn thân, hai tay, hai chân, thân thể, đầu tại thời khắc này, lóe ra vô số Lôi Quang kiếp lực, thân thể không hề thuộc về Tô Phương.

Nhưng Tô Phương phải cắn răng kiên trì thừa nhận bốn đạo kiếp lực Lôi Quang, lập tức trong cơ thể cuốn quá một lớp sóng Lôi Quang, tại thân thể của hắn làn da xuất hiện đại lượng vết máu.

Thứ hai sóng Lôi Quang theo hai chân mang tất cả toàn thân, giống như tươi sống xé nát Tô Phương thân thể.

“Ta, ta muốn chịu đựng, không thể nhắm mắt, không thể muốn ngủ...”

Ý thức mơ hồ!

Lúc này vạn không thể ngủ hạ, một khi không có có ý chí khống chế thân thể, thân thể kia cũng sẽ bị kiếp lực Lôi Quang thôn phệ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Nghịch thiên cải mệnh

Bởi vì kiếp lực trùng kích, mang đến lực lượng là khó có thể thừa nhận.

Cái này là tây lễ, Viễn Cổ tu sĩ bước vào Đại viên mãn cảnh giới, hội nghênh đón thiên đạo ban cho thần thánh lễ vật.

Nhưng muốn tiếp nhận phần lễ vật này, tất phải lại để cho tu sĩ chính mình thừa nhận.

Đợt thứ hai kiếp lực cứ như vậy giã vò lấy Tô Phưong, chẳng những thống khổ, hơn nữa cũng muốn cứ như vậy buông tha cho, tùy theo ngủ say.

Nhưng nếu như buông tha cho, lựa chọn ngủ say lờ mờ mà nói..., trước kia cố gắng đều uổng phí.

Rất nhanh đợt thứ ba hạ kiếp lực lượng, từ đầu bộ bắt đầu mang tất cả hạ thân, theo kiếp lực không ngừng thôi động, Tô Phưong xuong cốt cảm giác tại tùy theo Phá Toái, hẳn có thể nghe thấy cốt cách sai chỗ thanh âm, trong cơ thể không phải xuy xuy thanh âm, chính là ùng thanh âm.

Dưới người hẳn bãi cỏ, lại tuôn ra một chuyển màu đen vết máu, đây chính là hẳn hiện tại nhau thai tạp chất, theo kiếp lực mỗi một lần tẩy lễ thân thể, nhau thai chỉ tại không ngừng Phá Toái.

Mà nhau thai một khi côi sạch, cái kia liền còn lại hoàn mỹ thân thể, cũng tự kêu là nhục thai!

Bốn đạo Lôi Quang kiếp lực phảng phất đại biểu thân thể Tứ đại cảnh giới, tiên thiên, hậu thiên, siêu phàm, Đại viên mãn, hôm nay thật vất vả chịu được ba đợt tẩy lễ, cuối cùng một đạo tẩy lễ muốn bắt đầu.

Kiếp lực dung hợp được, lúc này đây theo Tô Phưong trái tim vị trí, bắt đầu hướng toàn thân khuếch tán.

Thân thể của hẳn theo này cổ khuếch tán chi lực, đều ở không tự chủ được pháp phòng, run rẩy, loại này trắng cảnh giống như là một quán mặt hồ, một cái tảng đá lớn đột nhiên rơi vào tiểu hồ trung ương, sau đó hồ nước hướng bốn phương tám hướng bắt đầu khởi động.

Kiếp lực cũng là như thế, tuôn hướng Tô Phưong đầu, hai tay, hai chân, kinh mạch, cốt cách đều ở tùy theo run rẩy, Tô Phưong mặt mũi nhìn xem bầu trời, tựa hồ hết thấy đều là Huyết Sắc.

Chi chi!

Trong lúc đó, một ít Lôi Điện kiếp lực trốn vào bầu trời, theo trên người hẳn không ngừng mà tán đi.

“Kiên, kiên trì chịu đựng!”

Tô Phưong rốt cục có thể thở ra khí, hiện tại cũng không cần lại cắn răng kiên trì, thân thể cảm giác không thấy đau đớn, cũng cảm giác không thấy sức nặng, giống như phiêu phù ở trong sơn cốc.

Mà muốn động thoáng một tý, kết quả sử dụng không xuất ra một thêm chút sức khí, chỉ có thể hô hấp cùng với trát trát nhàn tình, nhưng tùy theo không lâu, thân thể tự xuất hiện máu tươi lưu động cảm giác, thân thể dần dần mà có sức nặng.

Hắn rốt cục có thể ngồi xuống, nhìn xem chung quanh bãi cỏ vậy mà đều bị kiếp lực chắn ra một xích(0, 33m) sâu hố đất, nhìn nhìn lại hai tay, hai chân, vậy mà không thấy được bất luận cái gì bởi vì tu hành lưu lại thịt kén, thịt sẹo, tự giống như vừa mới sinh ra đời hài nhi đồng dạng hồng nhuận phơn phớt, thậm chí nguyên một đám tóc gáy đều ở lộ ra linh quang.

Chỉ là trong tay trái ba đạo vết sẹo, còn y nguyên rõ ràng khắc ở trên mặt.

Mà tác chính là ba đạo vết thương cũng làm cho Tô Phưong lộ ra vui mừng, mà kích động đáng tươi cười:”Gia gia, ta rốt cục làm được, ba năm, vẫn chưa tới ba năm, ta thì đến được thân thể Đại viên mãn, hơn nữa kinh mạch toàn thân cũng trở nên bình thường, ta có thể trở thành tu sĩ, có thể đi hoàn thành mẫu thân nguyện vọng, tìm về phụ thân!”

Ba đạo vết sẹo, đại biểu ý chí của hẳn cùng lời thề, còn có dũng khí.

Xem hướng lên bầu trời, bỗng nhiên cảm giác thế giới thật lớn, thật thâm thúy.

“Thân thể còn không có bao nhiêu khí lực, cũng có chút đầu vầng mắt hoa, ta đắc nghị ngơi thật tốt...”

Xem ra tẩy lễ chấm dứt, thân thể còn phải cần một khoảng thời gian khôi phục:”Dựa theo Bách Khiếu huyết mạch cuối cùng công pháp đến xem, một khi vượt qua nghịch thiên kiếp, tẩy lễ chấm dứt, nhưng thân thể còn cần thời gian rất lâu chậm rãi niết bàn, chính là nghịch thiên cải mệnh, ta phải trở lại mộc rạp, bằng không thì lúc này có dã thú đến tập kích, ta đây chỉ có thể ô hô ai tai rồi!”

Có hết sức mà bò hướng xa xa mộc rạp, thẳng đến nửa nén hương hẳn mới tiến vào mộc rạp, còn dùng giá gỗ đem cửa vào ngăn trở, sau đó mới phóng tâm mà nằm xuống, mà bên người cũng bày đặt bảo kiếm, nếu quả thật có dã thú tập kích, hẳn cũng có thể phản kháng.

Giờ phút này, tại ngoài sơn cốc cao nhất một ngọn núi đỉnh.

Một vị Hắc y nhân, đầu đầy dùng miếng vải đen bao lại, chỉ có thể chứng kiến một đôi thâm thúy song đồng tử.

“Trải qua lần này một kiếp, ngươi cũng học hội kiên cường đi à nha? Ta tốt đồ nhi, vì sư sẽ ở mệnh mệnh thế giới đỉnh chờ ngươi...”

Dương Nhất Chân đứng ở sơn cốc, nguyên lai hẳn không có rời đi.

Mà là che dấu, y nguyên cùng Tô Phưong đi đến một bước cuối cùng, chứng kiến Tô Phưong trở thành Đại viên mãn người.

Lại chờ đợi một hồi, hần liền trong chớp mắt một độn, lúc này đây triệt để là rời đi tím khí núi.

Mấy cái ngày đêm đi qua quá khứ!

Mộc trong rạp Tô Phuong, chậm rãi mở mắt ra, vội vàng ngồi xuống:”Còn thì không cách nào kiên trì, không biết ngủ bao lâu, cảm giác ít nhất cũng có vài ngày...”

Nguyên lai trở lại mộc rạp, hần tự chậm chậm mà đang ngủ.

Tuy nhiên không muốn ngủ, nhưng cuối cùng là một bù không được mỗi một.

Lại cảm giác thân thể, lại có các loại cảm giác.

Chi chi!

Bỗng nhiên, hần nghe được thập phần dị thường thanh âm, vừa vận đứng dậy, lập tức bắt lấy bảo kiếm, trừng mắt mộc rạp bốn phía.

Chẳng lẽ là có dã thú?

Nhưng hần không có phát hiện bất luận cái gì dã thú, nhưng vẫn là có thể nghe được quái dị thanh âm, hần cẩn thận vừa nghe, phát hiện thanh âm ngay tại dưới mặt đất, làm hần cau mày.

Nghe nói tổ kiến!

Xuyên đeo nước xem thạch!

Hần nghĩ tới Dương Nhất Chân nói một câu, nói là đạt tới Viễn Cổ thân thể Đại viên mãn người, thánh lực dị thường, thập phần linh mẫn, có thể nghe thấy dưới mặt đất con kiến đào đất hoặc là kiến sào thanh âm

Hần là...

“Biến hóa, xem ra cái này là thân thể Đại viên mãn mang đến kinh người biến hóa...”

Hần lập tức đi ra mộc rạp, lập tức nghe thấy thanh âm càng nhiều.

Ông Ba~! Ông Ba~!

Một hồi đón lấy một hồi cổ quái thanh âm lần nữa truyền đến, hần chưa từng tính ra trong thanh âm, bị này cổ dị thường thanh âm hấp dẫn, theo thanh âm nguyên nhìn lại, ánh mắt đầu nhập xa xa trong rừng rậm, rõ ràng tại hai khóa đại thụ trong lúc đó, hần thấy được một trương tấm mạng nhện.

Mạng nhện không ngừng run rẩy, nguyên lai trung ương, một cái lớn con nhện đen đang tại đối phó một chích bị cuốn lấy Hồ Diệp, cái kia Hồ Diệp càng là giấy dựa quần càng chặt, chỉ là một lát, đã bị Tri Chu cho chiếm tánh mạng.

Thánh lực đã xảy ra biến đổi lớn, mà thị lực lại cũng có thể đem trăm mét ngoại cảnh vật xem rành mạch, thật là làm cho người lấy làm kỳ.

Giờ khắc này, hần chẳng những cảm giác mình thay đổi, thế giới cũng giống như trở nên lạ lẫm, mới tinh nên vậy càng thêm chuẩn xác.

“Thật đối... Không có sự phụ lung lay đan, chỉ có thể tìm gì đó đỡ đối, trước ăn no nê lại tu hành!”

Cẩn thận vừa nghe, hướng phía bên phải rừng rậm chạy đi, chỉ là ba bước, tự chạy như bay mười trượng rất xa, cơ hồ là một bước mười trượng.

Bá bá!

Mấy hơi thở về sau, hần trở về đến đất trống, mang theo 2 chích gà rừng trở về, bắt đầu nhổ ra lông rửa sạch sẽ.

Một hồi công phu tự nướng chín, hần rất lâu không có nếm qua gì đó, từng ngậm từng ngậm gặm bắt đầu đứng dậy, mặc dù không có đồ gia vị, nhưng bắt đầu ăn có lẽ hay là trơn mềm ngon miệng.

Cảm giác cả đời đều không nếm qua gì đó tựa như, khắp nơi đều là xương gà.

Rốt cục thoải mái chưa, hần đưa tay ra mời hai tay, cốt cách truyền đến chi chi động tĩnh.

“Cũng không biết lực lượng của ta bây giờ có nhiều khủng bố... Bất quá còn phải tu hành một thời gian ngắn, vừa mới đạt đến đại viên đầy mãn, thân thể cảm giác năng lượng rất thừa thớt!”

“Đã đạt đến Đại viên mãn, tiến hành nghịch thiên cải mệnh thành công, kinh mạch cũng thư sướng rồi, ta có thể bắt đầu thực khí cảnh tu hành, nội tu Ngưng Khí, gọn gàng linh khí!”

Nghĩ một lát, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, trong óc xuất hiện về thực khí cảnh tu hành.

Thực khí cảnh biến đổi đến ba biến là sơ kỳ, bốn biến đến sáu biến là trung kỳ, mà bảy biến đến Cửu Biến tắc chính là hậu kỳ, cuối cùng thập biến, chính là viên mãn.

Thực khí cảnh đạt tới trung kỳ, mới có thể bắt đầu Ngưng Khí, thì ra là thông qua tâm pháp đến không chế trong cơ thể nội khí, đạt tới bảy biến đã ngoài, mới có thể bắt đầu hấp thu trong tự nhiên thần bí linh khí.

“Ngưng Khí, hóa khí, còn có một cái quá trình, khá tốt ta hiện tại đạt tới thân thể Đại viên mãn, trong cơ thể cũng có được nội kinh, có thể trực tiếp hấp thu tự nhiên linh khí, tiến vào thể nội dung hợp về sau, cùng nội kinh trong cơ thể dung hợp bắt đầu hóa khí, trở thành tinh khiết linh khí!”

Tu hành cần từng bước một đến, thực khí cảnh tuy là trụ cột tu hành, nhưng Tô Phuong hay là muốn kinh nghiệm quá trình này.

Lúc trước hần vô pháp nội tu, nhưng hiện tại không có vấn đề.

“Cả Thiên Tông thành đồ là tu luyện thực khí quyết, đây là một môn mỗi gia tộc đều nắm giữ trụ cột Ngưng Khí pháp môn, xem ra là theo Thiên Môn phủ lưu truyền tới nay!”

Ngồi xếp bằng về sau, hần bắt đầu không chế nội kinh tiến vào đan điền, mà trong cơ thể hần năng lượng không tiếp tục tạp chất, có thể trực tiếp hấp thu lực lượng thiên nhiên lượng.

“Thực...”

Có chút mà ngửa đầu, khép hờ lấy hai mắt, dùng ba lượt hô hấp làm chủ, mỗi cách ba lượt hô hấp hội nhẹ nhàng mà hé miệng, gọi ra một cái thực chữ, nuốt hấp tự nhiên không khí tiến vào thể nội.

Tiến vào thể nội, tạp khí đã bị nội kinh dung hợp, còn lại tự nhiên linh khí dung nhập kinh mạch, cùng nội kinh bắt đầu dung hợp.

Dần dần, Tô Phuong nội kinh trong cơ thể không còn là chích một thân thể năng lượng, lúc này dung hợp tự nhiên năng lượng, nội kinh bắt đầu đã xảy ra biến hóa vi diệu, so thân mình nội kinh càng thêm bàng bạc, nhiều hết mức biến.

Cũng may hần đối với thực khí cảnh tu hành tuyệt không lạ lẫm, bất luận cái gì một bước tu hành yếu tố, hần đều ghi nhớ tại tâm.

Mà dẫn tới tốt lắm nơi, chính là lại để cho hần Ngưng Khí bắt đầu phát sinh phi tốc biến hóa.

Theo mới bắt đầu hấp thu tự nhiên khí tức, đương làm hôm nay khí tức không ngừng mà tuôn ra vào thể nội, toàn thân nội kinh cùng tự nhiên khí tức bắt đầu dung hợp, hình thành linh khí.

Ào ào!

Tô Phuong lông mày một khóa, lập tức nhìn về phía cánh tay phải, vậy mà làn da tầng trần ra nhàn nhạt ánh sáng tím.

Sau đó rõ ràng mà cảm ứng được bên trong đan điền linh khí, một bộ phận chủ động hướng cánh tay phải vọt tới.

Mới đầu hần còn không có cảm thấy kỳ quái, nhưng linh khí không có ở hần trong không chế, dừng mảnh vào cánh tay phải, cái này tự nhiên kỳ quái, hần là năng lượng cũng dài con mắt?

Càng làm hần lấy làm kỳ sự tình đã xảy ra, năng lượng thông qua kinh mạch, cơ thể tăng đi vào bàn tay nhỏ bé cánh tay, cánh tay tất cả kinh mạch đều hiện ra có chút ánh sáng tím, sau đó dừng mảnh vào tại đây năng lượng, vậy mà không bao giờ... nữa rồi đi.

Hần tranh thủ thời gian không chế, dù sao đan điền là tu sĩ căn bản, là chịu tải hết thảy năng lượng.

Năng lượng tìm được không chế về sau, cũng không phải lại dừng mảnh vào cánh tay phải, nhưng chờ hần lại bắt đầu hấp thu tự nhiên khí tức, toàn thân một bộ phận năng lượng tự nhiên mà vậy lại hướng cánh tay phải vọt tới.

Ngưng mắt nhìn một hồi, hần đột nhiên nghĩ tới điều gì: “Chẳng lẽ là cái kia từ mang tác quái?”

Từ mang!

Lúc trước chính là vì từ mang dừng mảnh vào cánh tay phải, mới lệnh trọng thương thân thể khôi phục năng lượng, có thể bắt đầu tu hành, sau đó tu hành Bách Khiếu huyết mạch đạt đến đại viên đầy mãn.

Cho nên từ mang vô cùng kỳ diệu, lúc trước Dương Nhất Chân cũng không thể nói cái minh bạch, có lẽ là vượt qua hần nhận thức, nói thẳng đây là thuộc về Tô Phuong kỳ ngộ, về sau do chính hần cởi bỏ bí mật này.

Nhưng bây giờ cánh tay phải chủ động hấp thu năng lượng, cái này vấn đề tự nhiên xuất hiện, nhân thể vốn tự nhiên có được đan điền một cái nguồn năng lượng thể giới, mà cánh tay phải chủ động hấp thu năng lượng, tự nhiên làm Tô Phuong trong cơ thể sinh ra thứ hai nguồn năng lượng thể giới.

So thường nhân nhiều ra một cái!

Là tốt là xấu?

“Chớ không phải là cũng cùng nghịch thiên cải mệnh có quan hệ? Vô luận như thế nào, ta cũng không thể vì ngăn cản năng lượng dừng mãi vào cánh tay phải, mà đình chỉ tu hành, thích ứng trong mọi tình cảnh a, đây là thiên ý, để cho ta ngoài ý muốn dung hợp tử mang!”

Lại cảm ứng đan điền, tuy nhiên nhìn không tới đan điền tình huống, nhưng bởi vì thân thể đạt đến đại viên đầy mãn, có thể bị hấn đơn giản khổng chế, cho nên hấn dùng thân thể đi cảm ứng đan điền, tăng thêm đối với năng lượng khổng chế, kinh hỉ phát hiện khí hải trong linh khí càng ngày càng nhiều.

Tại cái này trong quá trình, hấn còn muốn hóa khí!

Hóa khí thì ra là luyện tinh hóa khí!

Do Viễn Cổ tu hành văn minh diễn biến mà đến.

Luyện tinh hóa khí về sau, trong đan điền linh khí, mới thật sự là linh khí, tương lai cũng sẽ lột xác vì linh lực.

“Hơn hai tháng đi qua quá khứ, ta nên trở về mộ từ trông thấy bá phụ, tận lực sớm đi trở về Thiên Tông thành... Như vậy ta cũng vậy nên xuất phát đi Thiên Môn phủ, cha, hải nhi không lâu sẽ đi vào bên cạnh của ngươi, đem ngươi mang về đến cùng mẫu thân vĩnh viễn không chia lìa!”

Mấy ngày đi qua quá khứ!

Tô Phuong mới rời sơn cốc, thâm sơn khổ tu rốt cục thành đi qua quá khứ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Dững mảnh phi thường hơn người

Mộ từ!

Tô Phuong quy đến tự nhiên lệnh Tô gia người cao húng, hấn trước tế bái thân nhân, nhất là gia gia, hôm nay không đến ba năm, hấn tự thực hiện hứa hẹn, đáng tiếc gia gia sinh thời vô pháp chứng kiến một màn này.

“Đã Phuong nhi đã trở lại, chúng ta đêm nay liền đánh lên ban đêm Ngô gia, chính thức trở về Thiên Tông thành!”

Hoàng hôn tiến đến.

Giữa hê Tinh Không đặc biệt thanh tịnh, mộ từ phía trước, đồng lửa soàn soạt thiêu đốt lên.

Tất cả Tô gia trong đám người ba vòng, ba tầng ngoài vây quanh ở đồng lửa chung quanh, dùng Tô Đằng làm trung tâm, kinh nghiệm trường hạo kiếp này, Tô gia đại bộ phận lão nhân đều đã qua đời, hôm nay cũng chỉ có trung niên nhất đại có thể khởi động Tô gia.

Tô Quân Nghiêm nói: “Tối nay theo chúng ta tiến vào Thiên Tông thành, những người khác lưu tại nguyên chỗ chờ tin tức, Ngô gia còn có thật nhiều cao thủ, không được chủ quan!”

“Kiểm tra vũ khí, nửa nén hương hậu xuất phát!”

Tô Đằng lập tức đứng dậy, những người khác cũng lập tức đứng lên.

Phụ nữ và trẻ em trở lại mộ từ nghỉ ngơi, Tô Phuong cùng Tô Dịch, Tô Tiểu Long hai mươi tên thiếu niên tụ tập tại trong rừng, thẳng đến Tô Đằng cùng Tô Quân Nghiêm mang theo hơn bốn mươi cao thủ tiến vào cánh rừng, mọi người thừa dịp ánh trăng hướng dưới núi chạy đi.

Một canh giờ về sau, Tô gia người chẳng những thuận lợi mở cửa thành ra, còn lặng yên không một tiếng động tiến vào thành trì.

Bởi vì là giữa hê, lúc này mỗi đầu trên đường đều có thể chứng kiến cử động gia giải sầu dân chúng.

Tô gia người sau khi đi vào, tốp năm tốp ba tản ra, dùng vây kín xu thế hướng Ngô gia địa bàn dừng mãnh lao tới.

Cách Tô gia mấy cái ngã tư bên ngoài chính là Ngô gia địa bàn.

Ngô gia tại Thiên Tông thành chỗ dựa thời gian so ra kém Tô gia, nhưng bởi vì cái này mấy chục năm gian, không ít hạt giống tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, cho nên những năm này sinh ra đời không ít võ giả, nhất là Ngô đại chủng cái kia đời lợi hại cao thủ, tại đây Thiên Tông thành coi như là nhị lưu gia tộc.

Có lẽ là bởi vì Ngô gia tại hai năm qua lục tục cùng Tô gia, Lí gia phát sinh ma sát, Ngô gia chung quanh mấy cái đường cái không giống địa phương khác khắp nơi có thể thấy được bóng người.

“Mọi người tách ra hành động, ta tự mình đi hội Lục Minh Hùng, những người còn lại phân biệt sát nhập Ngô gia mấy vị chủng sự phủ đệ, ngoại trừ giết đáng chết loại người, tận lực đừng... với hạ nhân, phụ nữ và trẻ em động thủ!”

Hon mười người cơ hồ đồng thời tại đường cái bên trong tụ hợp, Tô Đằng khai báo vài câu, mọi người chia làm năm tổ, mỗi một tổ đều có mười người cao thấp, hướng chung quanh Ngô gia từng tòa phủ đệ dừng mãnh lao tới.

“Bá phụ, Ngô Vinh Nguyên giao cho ta để đối phó!”

Giờ phút này, một tòa thờ mệnh phủ đệ trước cửa.

Hon mười người ngăn chặn cửa chính, theo Tô Đằng vung tay lên, hai người một tổ lập tức nhảy lên tường thành.

Tô Phuong lập tức đi về hướng Ngô gia đại môn.

Tại Tô Đằng vượt cảm về sau, Tô Phuong một chủng bỏ vào chìm thiết đại môn thượng, hai miếng đại môn trọng đạt ngàn cân đã ngoài, cũng tại Tô Phuong chủng lực chấn hậu, chẳng những đánh sập hơn nữa cũng nhô lên cao chấn thành từng khối.

Keng keng!

Kim loại mảnh nhỏ thanh âm tại thanh tịnh Ngô gia đại viện đây ra.

“Có người xâm lấn!”

Động tĩnh thật sự quá lớn, đột nhiên, theo hai bên hành lang, phía trước đại viện hành lang tuôn ra từng vị hắc y gia đình, bọn hắn cầm trong tay cung nỏ, thoáng cái tụ tập tại đại viện, đem Tô Đằng, Tô Phuong bọn người ngăn lại.

Từng nhánh mũi tên lộ ra khiếp người hàn quang, mấy chục Tô gia người nếu như phát động cung nỏ, chỉ sợ dùng Tô gia mấy người kia, lập tức sẽ bị vạn tiễn xuyên tâm.

“Tộc trưởng, đúng, đúng Tô gia dư nghiệt!”

Giữ lẫn nhau một hồi, Tô gia không động, Ngô gia cũng không phát động vây giết.

Từ tiền phương đại viện hành lang tản ra một đầu đạo, chỉ thấy một vị ngẩng đầu ưỡn ngực, bước đi mạnh mẽ uy vũ râu rồng trung niên nam tử, mang theo mấy cái khí thế không phải bình thường cao thủ, xuất hiện ở trong đại viện.

Cái này là Ngô gia tộc trưởng, Ngô Vinh Nguyên!

“Ngô Vinh Nguyên, chúng ta lại gặp mặt, hai năm trước, ngươi đánh lén ta Tô gia, lạm sát kẻ vô tội, lão nhân, tiểu hài tử đều không buông tha, gần như hơn một ngàn cái nhân mạng chôn vùi tại ngươi cùng Ngô đại chủng trong tay, hôm nay ta là tới đòi lại cái này bản huyết sổ sách!”

Tô Đằng nộ quát một tiếng, chấn đắc đại viện bao nhiêu Ngô gia gia đình, lấy tay bịt lấy lỗ tai.

Phục dụng tiên đan, chẳng những thương thế khôi phục, hơn nữa thực lực thêm gần một bước, Tô Đằng đạt tới thực khí cảnh đỉnh phong, khí thế như vậy tự nhiên là người bình thường không chịu nổi.

Ngô Vinh Nguyên cũng đầy là kinh hãi: “Ngươi rõ ràng khôi phục thực lực?”

“Nếu như không là như thế, ta là gì đêm khuya đến thăm tìm ngươi trả thù? Ngô gia mọi người nghe, hiện tại buông tha cho chống cự, ta không biết tìm các ngươi trả thù, nếu là phản kháng, vậy trong này đem máu chảy thành sông!” Trải qua sông to gió lớn, gia tộc suy tàn Tô Đằng, tự nhiên mang theo chúa tể khí thế.

Ngô Vinh Nguyên hai hàng lông mày một hoành: “Chớ để nghe hắn nói bậy, một khi buông tha cho, chúng ta Ngô gia mọi người muốn trở thành Tô gia tù nhân, các ngươi nguyện ý cả đời làm cho người ta làm nô?”

Tô Phuong đột nhiên đi ra một bước: “Bá phụ, tự lại để cho Phuong nhi đem cái này dính đây ta Tô gia máu tươi ác nhân nắm bắt!”

“Hắn chính là giết, giết tổng giáo đầu chính là cái kia Tô Phuong?”

Ngô gia mọi người lập tức sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau ba bước.

“Tốt, nắm bắt tặc từ Ngô Vĩnh Nguyên, những người còn lại cho bọn hắn một con đường sống!” Tô Đằng vui mừng cùng ý.

“Ngô... Vĩnh... Nguyên!”

Giống như phần nộ đã thú, Tô Phuong lúc này không sợ bất luận cái gì cung nỏ, đường kính đi về hướng trung ương Ngô Vĩnh Nguyên.

“Ngươi một cái miệng còn hơi sữa tiểu tử, cũng có thể ngắt trời? Phóng ra!” Ngô Vĩnh Nguyên cũng không phải là thiện mảnh vụn gốc, bị mấy câu có thể dọa phá gan nhân vật.

Đúng vậy, hắn không sợ, nhưng các gia đình kia sợ phải chết.

Ra lệnh một tiếng, không ai dám động thủ.

“Phé vật!”

Ngô Vĩnh Nguyên phía sau năm người nam tử, đột nhiên vài bước lờ ra, xuất ra cung nỏ lập tức nhắm vào Tô Phuong, không chút do dự, sát ý bốc lên mà phóng ra mũi tên.

XIU.... XIU...!

Năm vài mũi tên giống như màu đen Lưu Tinh, đánh về phía Tô Phuong.

Lúc này Tô Đằng cùng Tô gia cao thủ đều vì hắn ngắt một bả đồ mồ hôi, nhưng là Tô Phuong vậy mà không có né tránh ý tứ, cũng không có ra tay bộ dạng, trụ đứng ở nơi đó, lạnh lùng mà nhìn xem năm vài mũi tên bắn trúng thân thể.

Ba ba ba!

Lệnh người không thể tin một màn đã xảy ra.

Năm mũi tên lại một điểm khác biệt cũng không có, tại đồng thời bắn trúng Tô Phuong lồng ngực.

Mũi tên giống như là đầu gỗ khô, chẳng những không có đâm thủng Tô Phuong lồng ngực, ngay lần da đều không làm bị thương nửa phần, thân thể của hắn không phải huyết nhục chi thân thể, đơn giản chỉ cần đem bả mũi tên ngăn lại, đây là sắt thép chi thân thể ah.

“Quái vật, quái vật!”

Ngô gia người sợ tới mức ngay cung nỏ đều nắm không yên.

“Đại viên mãn... Chẳng lẽ là Đại viên mãn?”

Lúc này từ cửa chính xông tới mười mấy người, đứng vậy Tô Quân Nghiễm, xem ra là chiến thắng trở về, vừa thấy được Tô Phuong dùng huyết nhục chi thân thể, ngăn trở mũi tên liền không nhận được kinh hồ.

Tô Đằng so Ngô gia người còn muốn rung động: “Cái gì là Đại viên mãn?”

Tô Quân Nghiễm thở dài: “Ban đầu ở võ đường, ta cùng với Phuong nhi tâm sự lúc, vô tình ý nói ra Viễn Cổ thân thể tu hành truyền thuyết, dụng ý chính là lại để cho Phuong nhi có một trông cậy vào, nào biết... Nào biết Phuong nhi hắn là luyện thành rồi!”

Tô Phuong có chút vuốt cằm: “Bá phụ, Phuong nhi hoàn toàn chính xác tại trong hai năm này, thông qua tại tím khí núi khổ tu, đạt đến Viễn Cổ thân thể Đại viên mãn cảnh giới, hôm nay bất luận cái gì thực khí cảnh võ giả ở trước mặt ta, không hề uy hiếp, hơn nữa Phuong nhi cũng đem toàn thân bế tắc biến hình kinh mạch tu bổ thông, đã nhưng nội tu!”

“Hảo đệ đệ của ta ah, ngươi nếu như trên trời có linh, ngươi cũng nghe được a?”

Giọt giọt nước mắt theo Tô Đằng hốc mắt rơi xuống.

Tô Quân Nghiễm múa trong tay, mang theo máu tươi đại đao: “Ngô gia người nghe xong, oan có đầu nợ có chủ, các ngươi Ngô gia mấy vị chương sự, kẻ hết bị giết, những người còn lại đều miễn ở vừa chết, ta Tô gia không phải người Ngô gia, một điểm không để lối thoát, lấy việc đuổi tận giết tuyệt, chỉ cần các ngươi không làm chống cự, chúng ta không biết khó cho các ngươi!”

“Đừng bọn hắn tà thuyết mê hoặc người khác hoặc chúng, diệt cái này tiểu súc sanh, năm đó lần lượt giết không được Tô Nghiêu Thiên, lần này cần đem con của hắn cho ngoại trừ!” Ngô Vĩnh Nguyên đối với cái kia năm đại cao thủ, lại hạ sát lệnh.

“Vù vù!”

Năm đại cao thủ chính là Ngô Vinh Nguyên chỗ dưỡng năm con chó, nghe được sát lệnh, năm người lập tức bỏ qua cung nỏ, cầm ra bảo kiếm, hoặc là nhảy lên, hoặc là đi nhanh chạy nước rút, rất mạnh đánh về phía Tô Phuong.

Tô Phuong lông mày có chút mà ngưng tụ: "Cho các người lao động chân tay không đi, không nên đi tìm cái chết, vậy ta còn lãng phí miệng lưỡi làm chi? Đưa tiễn các người ra đi là được!"

Mắt thấy năm đại cao thủ múa lợi kiếm, liền muốn đem bà Tô Phuong đánh chết.

Tô Phuong đột nhiên một quyền, mang theo một cỗ mắt thường nhìn thấy khí thế, một quyền đánh ra, cỗ khí thế này giống như là một đạo hồng thủy, theo năm tay quả đấm kích động tại giữa không trung.

Đùng, đùng!

Trước mặt đánh tới năm người, lập tức bị này cỗ quyền mang, oanh đặc lui ra phía sau một trượng xa.

Phanh phịch một tiếng, năm người nhô lên cao đảo ra rồi, nguyên một đám lại không một chút sinh cơ, nằm trên mặt đất tựa như lợn chết tiết một đầu.

"Phóng ra!"

Ngô Vinh Nguyên sợ tới mức luống cuống thần, cái đó bái kiến như thế dũng mãnh phi thường loại người?

Chung quanh những kia Ngô gia cao thủ, đại bộ phận sợ tới mức lạnh run, có người đã nước tiểu ướt đũng quần, một nhóm người không biết bởi vì kinh hãi quá độ, còn là nguyên nhân gì, tóm lại phóng ra mũi tên.

Nhất là Ngô Vinh Nguyên chung quanh mười cái người bắn nỏ, không nên đem Tô Phuong bắn thành tổ ong vò vẽ, liên tục phóng ra mũi tên.

Tô Phuong lại nổi giận đùng đùng bước đi hướng Ngô Vinh Nguyên, không đếm xỉa bắn chết mà đến mưa tên, những này mũi tên bắn trúng thân thể của hán bất đồng bộ vị, nhưng kết quả đều đồng dạng, tổn thương không đến nửa phần, ngược lại chính mình bị chấn đặc Phá Toái.

Lập tức những kia phóng ra mũi tên gia đình, triệt để sợ tới mức ào ào chạy tứ tán.

"Vây giết người này, mở một đường máu!"

Tại Ngô Vinh Nguyên bên người chỉ còn lại có hơn mười người cao thủ, lập tức đánh về phía Tô Phuong.

Tô Phuong nhìn thấy trên mặt đất một mảnh toái rơi mũi tên, chân phải đột nhiên quét qua.

Bồng mà một tiếng, mấy chục chích đoạn tiễn oanh hướng mười cái gia đình, kết quả không có một người nào, không có một cái nào có thể còn sống sót, trên người đều cắm đầy kết thúc mũi tên.

"Trốn chỗ nào!"

Tô Phuong đột nhiên nhảy lên mà đi, bởi vì Ngô Vinh Nguyên lựa chọn hướng vào phía trong đình đào tẩu.

"Không thể lạm sát kẻ vô tội, truy!"

Tô Đằng hét lớn một tiếng, cũng cùng Tô Quân Nghiêm truy hướng vào phía trong đình.

Bành!

Nào biết đội hai người vừa tới đến trong đại viện, còn chưa leo lên tiến vào trong đình địa giai bậc thang, đột nhiên Tô Phuong cả người bị nhô lên cao chấn đi ra, tại giữa không trung lui về phía sau chày xuống mặt đất.

Sau đó, tay phải xuất hiện một đạo vết máu.

"Muốn chết, người một cái tiểu súc sanh, cha người đem bà Hằng Nguyệt Dao lưng kiếm ném, đối với người Ngô gia còn có gia truyền Thần Khí Tiên cứu giáp", người căn bản giết không được ta!"

Ngô Vinh Nguyên vậy mà phản hồi, hơn nữa quang minh chánh đại đi ra trong đình, nguyên lai trên người hán xuất hiện một kiện màu đen màu đen áo hai dây bó sát, cái này áo hai dây bó sát có thật nhiều tiểu đàm chọc, cũng không sâu, nhưng là rậm rạp chằng chịt đều là.

Mà tiên cứu giáp đúng vậy Ngô gia gia truyền Thần Khí, chính là tu sĩ mới có thể sử dụng pháp bảo!

Bất luận cái gì bình thường binh khí cũng không phải hán đối thủ, chỉ có Tô gia trấn tộc chi bảo, Hằng Nguyệt Dao.

Tô Quân Nghiêm cũng rung động liên tục: "Cái này là tiên cứu giáp?"

“thật là Ngô gia tiên cực giáp, bảo vật này là một kiện phòng ngự pháp bảo, cho nên khó có thể nhìn thấy, chỉ có mỗi một thời đại tộc trưởng mới có thể dung hợp...” Tô Đằng ngưng mắt nhìn Tô Phuong: “Phuong nhi, người không sao chứ?”

Tô Phuong lắc đầu: “Bị chấn một chút mà thôi, mọi người không cần lo lắng, hấn chẳng khác nào là có mai rùa bảo vệ con rùa đen, đầu của hấn, hai tay, hai chân đều là uy hiếp, hơn nữa hấn cũng không thể giống như con rùa đen như vậy co lên!”

“Người cái này tiểu súc sanh...” Ngô Vĩnh Nguyên vừa nghe, đường đường tộc trưởng bị chửi thành con rùa đen, cái này tấm mặt mo này hướng ở đâu đặt?

“Muốn chết!”

Ngô Vĩnh Nguyên bắt lấy một bả nhuyễn kiếm, thủ đoạn nhiều lắm, có thể thấy được người này có thể trở thành tộc trưởng, hoàn toàn chính xác vô cùng có thủ đoạn nhân vật.

Vù vù!

Ngô Vĩnh Nguyên chủ động đánh giết mà đến, bởi vì có tiên cực giáp hộ thân, người này không sợ Tô Phuong đánh chính diện, cho nên múa nhuyễn kiếm, từng đạo kiếm hoa đan vào mà thành.

“Chú ý!”

Tô Đằng cùng Tô Quân Nghiêm có lẽ hay là vì Tô Phuong ngắt một bả đồ mồ hôi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Bảo khố đoạt bảo

Dù sao một người là tại Thiên Môn phủ tu hành tồn tại!

Một cái vừa rồi mười sáu thiếu niên!

Tô Phuong cặp kia mắt to không biết tại đang suy nghĩ cái gì, đối mặt Ngô Vĩnh Nguyên đánh tới, hướng bên phải lóe lên, qua đến mấy trượng bên ngoài hành lang trước.

“Cái này tiểu súc sanh tốc độ...”

Hấn là thật sự là Viễn Cổ thân thể Đại viên mãn.

Ngô Vĩnh Nguyên thề tất yếu đem Tô Phuong chém giết, có được pháp bảo, lại công kích rất mạnh, còn không đối phó được một tên tiểu tử?

Nào biết hấn lại chụp một cái cái không.

“Lúc trước cùng sư phụ nói chuyện phiếm lúc, khi rảnh rồi nhưng đề cập tới pháp bảo, tuy nhiên ta đối với pháp bảo không phải rất hiểu rõ, nhưng này dù sao cũng là tu sĩ mới có thể sử dụng pháp bảo, Ngô Vĩnh Nguyên chỉ là một thực khí cảnh, còn chưa tụ tập linh lực, làm sao có thể chính thức thúc dục tiên cực giáp uy lực? Cũng tự xem như một kiện áo hai dây bối tâm đến xuyên đeo!”

Nhìn xem tay phải, Tô Phuong lần đầu tiên lĩnh giáo pháp bảo lợi hại.

Hơn nữa, hấn nhìn thấy cái kia tiên cực giáp, trong nội tâm bắt đầu đã khởi bàn tính: “Ta muốn đi Thiên Môn phủ, còn muốn sờ Thiên Môn, nếu như có thể tìm được cái này tiên cực giáp, chẳng phải là càng thêm nhiều hơn một phần chỗ dựa át chủ bài?”

“Trước hết giết là các ngươi!”

Lúc này, Ngô Vĩnh Nguyên tạm thời không đối phó được Tô Phuong, lại hướng Tô Đằng, Tô Quân Nghiêm ra tay.

“Xùy!”

Hắn vừa tiến lên một trượng, vậy mà một đạo kiếm quang, theo hấn cánh tay trái hiện lên.

Thoáng chốc huyết quang vắng khắp nơi, Ngô Vĩnh Nguyên cánh tay trái, cả đầu tại thoáng hiện mà đến Tô Phuong huy động lợi kiếm hạ, cùng thân thể của hấn tách ra, loảng xoảng mà một tiếng rơi xuống đất.

Ah!

Cả Tô phủ vang lên Ngô Vĩnh Nguyên thống khổ kêu thảm thiết.

Tô Đăng cùng Tô Quân Nghiêm mồ hôi lạnh biến mất, trước hướng Tô Phuong vuốt cằm, sau đó hướng Tô gia người phát tay: "Người bắn nỏ chuẩn bị bắn về phía hai chân của hấn, đầu, cánh tay!"

XIU.... XIU... XÍU... UU!!

Hon hai mươi người cùng nhau phát sinh cung nỏ.

Thừa dịp Ngô Vĩnh Nguyên thống khổ nhất thời điểm, cho hấn trí mạng bắn chết.

Đương đương!

Một ít mũi tên bắn trúng tiên cứu giáp, kết quả ào ào chấn vỡ, vài mũi tên ngược lại bắn trúng Ngô Vĩnh Nguyên, nhưng hấn giống như nổi điên đánh về phía Tô Đăng, tựa hồ biết rõ hôm nay đại nạn đã đến.

"Há có thể cho phép người thương tổn bá phụ?"

Tô Phuong đột nhiên chấn động tay phải, một đạo bạch quang phá không ra, trong nháy mắt liền từ Ngô Vĩnh Nguyên cái cổ xuyên qua.

Ngô Vĩnh Nguyên thân thể chấn động, yết hầu lập tức xì xào mạo hiểm máu tươi, nhưng hấn không biết ở đâu ra lực lượng, không hổ là thực khí cảnh võ giả, trong cơ thể linh khí tất nhiên sự dư thừa, hấn toàn thân bộc phát ra thập trọng khí lăng.

"Đây là... Chú ý!"

Tô Đăng, Tô Quân Nghiêm thấy thế, phảng phất biết rõ muốn phát sinh cái gì chuyện đáng sợ, hai người phóng xuất ra thập trọng khí lăng, lập tức khí thể phóng ra ngoài, áp hướng chung quanh tất cả Tô gia cao thủ.

Bồng!

Tô gia người cùng nhau ngã xuống đất, bị hai đại cao thủ phóng thích thập trọng khí lăng bảo vệ!

Oanh!

Cùng lúc đó, Ngô Vĩnh Nguyên thân thể phóng ra một bước cuối cùng, dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai, từ dưới bụng bộc phát ra kinh người bạo tạc nổ tung, một cổ huyết quang khí thể, hướng bốn phương tám hướng cường thế lay động ra, chấn đặc đại viện không khí đều hình thành một vòng bốc lên khí lăng.

Huyết quang khí thể còn mang theo đại lượng mảnh nhỏ, oanh địa bắn ra bát phương, một ít huyết nhục càng đem hành lang cột đá đều cho đánh rách tả tơi.

Ngô Vĩnh Nguyên một cái đại người sống, không thấy!

Tại hấn bạo tạc nổ tung chung quanh dưới mặt đất, cũng xuất hiện một mảnh dài hẹp rộng thũng thình vết rách, là về này bạo tạc nổ tung chỉ lực cho chấn ra tới, nếu có người tại trong phạm vi này, còn không tươi sống bị chấn nát.

"Tiên cứu giáp!"

Mấy trượng bên ngoài, Tô Phuong theo huyết vụ bộc phát lập tức, bắt được đánh bay mà đến tiên cứu giáp.

Tô Đăng, Tô Quân Nghiêm bốn người mới chậm rãi xem hướng phía sau, từng đột nghĩ mà sợ, sau đó mới ào ào đứng lên.

"Ân?"

Tay phải bắt lấy tiên cứu giáp Tô Phuong, cảm giác cái này pháp bảo hấp thu máu tươi của mình, không nhiều lắm, tựa như vậy vài giọt.

"Vô tình ý tự dung hợp bảo vật này?" Tô Phuong kinh hi đánh giá tiên cứu giáp, thoạt nhìn là thiết, nhưng mà nhẹ như lông vũ.

"Nhanh chóng đem Ngô gia người áp đến đại viện, không thể buông tha những kia tàn sát tộc của ta đao phủ, những người còn lại tranh thủ thời gian trở lại ta Tô gia khu vực, thông tri tất cả mọi người, nói ta Tô gia từ hôm nay trở đi khổng chế Ngô gia, Tô gia hết thấy!"

Tô Đăng bắt đầu bố trí bước tiếp theo hành động, rất nhanh thì có đại lượng Ngô gia người bị xua đuổi đi vào đại viện, những người này sớm đã bị dọa phá gan.

Nhanh đến hừng đông lúc, đại viện chật ních Ngô gia người, chung quanh cũng không có bao nhiêu người thủ vệ, thì Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long hơn mười người thiếu niên.

“Mở ra Ngô gia phòng bảo tàng!”

Lúc này, phủ đệ nội viện phía sau.

Một tòa cấm trong nội viện, tại một tòa thạch cung bên ngoài, Tô Đăng cùng Tô Phuong mang theo mấy vị Tô gia cao thủ, đang tại ép hỏi hai gã thủ vệ.

“Cái này, cái này bảo khổ chỉ có tộc trưởng có thể mở ra, người xem cái này đại môn cùng ổ khóa, đều là dùng hàn thiết chế tạo mà thành!”

Thủ vệ trung thực giải thích.

“Hàn thiết?” Tô Đăng nhíu mày.

Như thế không dễ làm rồi, nhìn về phía Tô Phuong: “Ngô gia chiếm ta Tô gia, ta Tô gia đại lượng bảo vật đều trong này bày đặt, phải nhanh một chút chờ dựa Thiên Tông thành, phải có tài lực ủng hộ!”

“Bá phụ, ta tới!”

Tô Phuong bỗng nhiên xuất ra màu trắng đoản kiếm kiếm tám, cái này là vừa rồi cấp cho Ngô Vinh Nguyên trí mạng công kích bạch quang.

Hàn thiết là kiên cố nhất, muốn đối phó hàn thiết, tất nhiên cũng muốn là pháp bảo mới được.

Mà lại cái này thạch cung đều là dùng cực lớn hoành thạch, từng khối từng khối, tầng một tầng một xây thành, coi như là Tô Phuong dùng thân thể lực lượng, cũng vô pháp đơn giản mở ra, trừ phi là có được linh lực.

Mọi người lui ra phía sau một ít, Tô Phuong bắt lấy kiếm tám, nhìn về phía màu đen đại ổ khóa, thúc dục trong cơ thể linh khí, tốc độ ánh sáng, đem kiếm tám hướng cái kia đại ổ khóa một mặt vạch tới.

Răng rắc một tiếng, đại ổ khóa lại đứt gãy!

Chỉ là không có cho đắc Tô Phuong cao hứng, kiếm trong tay hấn tám vậy mà cũng rách nát rồi.

“Sử dụng nhiều lần... Lần này đối phó hàn thiết cuối cùng nhất rách nát rồi!”

Đau lòng!

Cái này khối kiếm tám đối với hấn đại chỗ hữu dụng, chính là lợi hại thủ đoạn công kích, đừng nói đối phó thực khí cảnh võ giả, chính là đối phó nhục thai cảnh tu sĩ, có kiếm này tám hấn cũng rất có lòng tin.

Ít nhất là hấn thắng vì đánh bất ngờ pháp bảo.

“Đây là cái gì bảo vật? Đáng tiếc rách nát rồi!” Tô Đăng cũng không kịp cao hứng, xem ra mình bạch lại để cho Tô Phuong tổn thất tốt bảo vật.

“Đây là hài nhi tại tìm khí núi lấy được một khối pháp bảo mảnh nhỏ, rất là sắc bén, đáng tiếc là mảnh nhỏ, cổ cũng không dùng được mấy lần, nát tụn nát!”

“Cũng thế, dù sao người cũng nhận được tiên cơ giáp, chúng ta vào đi thôi!”

Tô Đăng an ủi một câu, tựu lại để cho Tô gia cao thủ thủ ở bên ngoài, hấn đẩy ra hàn thiết đại môn, lập tức gặp được chói mắt đại sảnh, tuy nhiên không là phi thường lớn, đúng vậy bên trong lấy rất nhiều thùng.

Tiến vào bảo khổ lập tức bị một ít châu báu hào quang đâm vào vô pháp mở mắt ra, mà Tô Đăng nước mắt tuôn đầy mặt, nhiều như vậy bảo vật trùng kiến Tô gia là dư dả.

“Ông!”

Tô Phuong chỉ là tiến đến xem náo nhiệt, hấn đối với mấy cái này bảo vật không có hứng thú, cũng là đến bảo vệ Tô Đăng, lo lắng trong lúc này sẽ có cơ quan.

Đúng vậy chờ hấn trải qua nơi hẻo lánh, lại bị một người bình thường thùng hấp dẫn ánh mắt, bởi vì tay phải của hấn đối với cái này thùng có chút lắc lư.

“Chẳng lẽ...”

Tay phải chỉ có đối với pháp bảo mới có phản ứng, chứ không phải là?

Cởi bỏ thùng, nhất thời đến một ít hoàng dây chuyền vàng, cùng với một ít hoàng kim vật phẩm trang sức, bất quá thoát nhìn đều là tàn phá, mới bị đặt ở cùng một cái thùng.

Hắn mở ra, tay phải lập tức phản ứng càng lớn, nguyên lai tại thùng dưới, gấp được hơn mười khối Phá Toái pháp bảo mảnh nhỏ, nhan sắc khác nhau, hình dạng bất đồng, màu vàng xanh nhạt, màu vàng kim óng ánh, màu ngân bạch.

“Ngô gia tại Thiên Tông thành chỗ dựa nhiều năm như vậy, xem ra cũng trong lúc vô tình, góp nhặt không ít pháp bảo mảnh nhỏ...” Tô Phương kích động mà đem mảnh nhỏ từng khối lấy ra.

Tô Đằng đi tới, tò mò hỏi: “Phương nhi, chuyện gì cao hứng như thế? Những này...”

“Nên vậy đều là pháp bảo mảnh nhỏ, những này mảnh nhỏ đối với tu sĩ mà nói đều là phế phẩm, ta muốn lấy ra nghiên cứu!” Tô Phương cũng không muốn lại để cho Tô Đằng biết rõ dụng ý của hắn.

“Cái kia chính người rồi đến nơi tìm tìm, có bao nhiêu người mượn bao nhiêu, bá phụ đi trước thẩm tra đối chiếu khế ước mua bán nhà!” Tô Đằng không cho là đúng, cũng đem bà Tô Phương cho rằng con của mình, tại đây hết thảy là Tô gia, cũng là Tô Phương, hắn muốn cái gì cứ việc cầm chính là.

Tô Đằng sau khi rời khỏi, còn làm cho người ta đóng lại hàn thiết đại môn.

Mười ba khối mảnh nhỏ, hắn lúc này đây thoáng cái tìm được như vậy pháp bảo mảnh nhỏ, tìm một phen, không còn có tìm được có thể dùng đến trực tiếp công kích mảnh nhỏ.

Hắn lại đi vào bên trong đi, thả chậm tốc độ, đưa cánh tay tới gần nguyên một đám thùng.

Quả nhiên, tại cái này trong quá trình, hắn lại phát hiện mấy khối mảnh nhỏ.

Về sau hắn sẽ cầm tất cả mảnh nhỏ đi vào bảo khố cuối cùng, tại hơi nghiêng tới gần nơi hẻo lánh vị trí, đem từng khối pháp bảo mảnh nhỏ đặt ở cánh tay phải.

Cánh tay phải lập tức phóng thích nhàn nhạt ánh sáng tím, giống như lấy trước kia loại hấp thu pháp bảo mảnh nhỏ thượng lực lượng.

“Tàn phá pháp bảo cũng có được còn sót lại lực lượng, ta đây cánh tay phải hấp thu về sau, không biết sẽ phát sinh hạng quái dị biến hóa...”

Lẳng lặng cùng đợi, theo cánh tay phải hấp thu pháp bảo mảnh nhỏ lực lượng, hắn lại cảm thấy toàn thân một ít năng lượng tự động hướng cánh tay phải vọt tới, làm hắn rõ ràng cảm giác được trong tay phải tràn đầy lực lượng, cỗ lực lượng này thậm chí vượt qua hắn đan điền lực lượng.

Mà lại cánh tay phải hấp thu pháp bảo mảnh nhỏ lực lượng thật nhanh, so trước kia nhanh vài lần, đơn giản liền đem tất cả pháp bảo mảnh nhỏ tới gần cánh tay phải, kết quả cùng nhau bắt đầu hấp thu.

“Tiên cứ gấp vậy mà cũng có phản ứng, cũng không thể bị tay phải cho hấp thu...”

Hắn lại hiếu kỳ đem tay phải tới gần thân thể của mình, kết quả hắn cảm ứng được mặc ở trong quần áo tiên cứ gấp, lại cũng có chút nhúc nhích, phảng phất cũng muốn bị cánh tay phải hấp thu tựa như, bất quá so về pháp bảo mảnh nhỏ, tiên cứ gấp chỉ là có một chút phản ứng mà thôi.

Ban ngày đi qua quá khứ!

“Răng rắc!”

Hơn mười khối pháp bảo mảnh nhỏ, tại thời khắc này đồng thời Phá Toái.

Mà Phá Toái đồng thời hình thành một cỗ khí thế, cuốn hướng về phía chung quanh.

Tầm tắc!

Tô Phương đang muốn đứng lên, nhưng nghe thấy bên trái có động tĩnh gì, tùy ý nhìn lại, phát hiện thạch bích trung ương có ba bức họa, trung ương bức họa kia lại cuốn bắt đầu đứng dậy.

Nhìn kỹ lại, bức họa cuộn tròn đằng sau là không.

Hốc tới!

Tô Phương lập tức đi vào bức họa cuộn tròn, đem bức họa cuộn tròn dời, lập tức nhìn thấy một cái hình chữ nhật hốc tới, bên trong lấy một cái trường hộp gỗ.

Hắn đem hộp gỗ gỡ xuống, trong lòng thầm nhủ nói: “Hoa như thế tâm tư ẩn núp đi, xem ra thị là không tầm thường bảo vật!”

Đương làm cẩn thận từng li từng tí coi bỏ hộp gỗ nhảy mắt, hần liền gặp được quen thuộc một kiện đồ vật, đồng tử mang theo ngạc nhiên, nguyên lai là một khóa lưng lay đan.

Tiên đan!

Trách không được Ngô gia muốn giấu như thế che giấu, nguyên lai là tiên đan.

“Đây là cái gì?”

Ngay tại tiên đan bên cạnh còn có... Nhất trương phù!

Một trương tám dùng đại lượng hóa vân đan vào mà thành hồng phù.

“Hần là... Cái này là sư phụ đề cập tới vân phù? Giống như hần để lại cho ta ba đạo ngọc giản đồng dạng?”

Tô Phuong trước kia còn cảm thấy lạ lẫm, nhưng rất nhanh tự nhận ra cái này là vân phù.

Vân phù, hết sức lợi hại tu sĩ, mới có thể ngưng kết bảo vật.

Đáng tiếc Tô Phuong cảnh giới quá yếu, đối với tu hành cũng là kiến thức nửa vơi, nếu như Dương Nhất Chân ở chỗ này, liếc có thể nhìn ra đây là cái gì.

“Trước thu lại, hiện tại không dùng được, về sau tắc chính là có thể sử dụng!” Tô Phuong đem hộp gỗ thả lại đi, hai kiện bảo vật tự nhiên giữ lại.

Mà lại lưng lay đan cùng màu đỏ vân phù đã ngay Ngô Vĩnh Nguyên vô pháp sử dụng, vậy đối với Tô gia người mà nói cũng không dùng được, về sau chờ hần đi đến Thiên Môn phủ, những vật này có thể phái thượng công dụng.

“Tô Phuong, Thiên Tông thành tất cả gia tộc đều phải tới sứ giả đến đây chúc mừng, tộc trưởng cho người chạy đến đi đại sảnh!”

Bảo khố bên ngoài, truyền đến Tô Dịch tiếng la.

Đây chính là đại sự, chi sợ cũng phải có gia tộc đến thăm dật chuyện.

Hần đặc tại mau chóng thời gian trợ giúp gia tộc vượt qua cửa ải khó, sau đó đi tìm Thiên Môn phủ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Ngự Chủ Hà, long quy tinh

Ngô gia trong đại viện, mấy chục số đến từ Thiên Tông thành gia tộc sứ giả, tụ tập ở chỗ này, ào ào hướng Tô Đẳng tỏ vẻ chúc mừng.

Tô gia cũng phát triển hiện nay thực lực, một pho tượng tôn đặt tới thực khí cảnh đỉnh phong cao thủ cố ý phóng thích khí thế, hiển lộ rõ ràng vương giả ra oai, đêm nay là Tô gia người mấy năm qua, cao hứng nhất một đêm.

“Phuong nhi, người cái này phải ly khai Thiên Tông thành? Đi Thiên Môn phủ?”

Cuồng hoan (vui vẻ đến điên cuồng) thẳng đến đêm khuya, sáng sớm sắp đã đến.

Giờ phút này, tại Tô gia nội viện hành lang, Tô Đẳng cùng Tô Quân Nghiêm men say hun hun, kết quả nghe được Tô Phuong muốn đi Thiên Môn phủ, hơn nữa ngay tại hừng đông, cái này lệnh hai người dị thường giật mình.

Tô Quân Nghiêm nói: “Lần đi Thiên Môn phủ dựa vào người lời của mình, ít nhất cũng phải ba tháng, trên đường còn có thể kinh nghiệm rất nhiều nơi hiểm yếu, nhất là ‘Ngự Chủ Hà’, nơi đó là đi Thiên Môn phủ phải qua đường, qua rồi ‘Ngự Chủ Hà’ thì phải là mặt khác một phiên thể giới, chỗ đó có thật nhiều có được yêu tính dã thú, chính là tu sĩ cũng khó có thể đối phó, nơi nào còn có ‘Sa ma động’, đến chỗ đó lời mà nói..., chính là Thiên Môn phủ khu vực!”

Ngự Chủ Hà!

Sa ma động!

Những người phạm tục này không có khả năng biết đến thế giới, nhưng đối với Tô Phương mà nói cũng không xa lạ gì, từ nhỏ hẳn chợt nghe đến Tô gia võ giả nghị luận cái này hai cái địa phương.

Ngư Chủy Hà, đó là một chỗ chỗ hung hiểm, trong sông sinh tồn lấy thực nhân ngư, muốn qua sông lời mà nói..., phạm nhân chỉ có thể đi qua, nhưng phần lớn đã thành thực nhân ngư đồ ăn.

Về phần sa ma động!

Đó là một chỗ đặc thù cứ điểm, bởi vì là do Thiên Môn phủ kiến tạo, có đến từ Thiên Môn Thánh hoàng cường giả tọa trấn một mảnh kia thế giới, có được cường đại động chủ, chính là một phương hoàng đế, nghe nói chỗ đó cũng không so hung hiểm.

Phạm nhân nếu muốn tu hành, đều dựa theo Thiên Môn phủ chế định quy củ, ba năm cử hành một lần khảo hạch, lúc sau sử giả tự mình tiếp đi thông qua khảo thí hạt giống đi đến Thiên Môn phủ, bởi vậy cũng sẽ không tạo ngộ nguy hiểm.

Nhưng nếu cá nhân muốn đi Thiên Môn phủ, chỉ có đi bộ đi về phía trước.

“Nghiêm thúc, ta sẽ cẩn thận, nếu như thật sự không được, ta sẽ gặp trở về!”

Vì không lại để cho hai vị trưởng bối lo lắng, hẳn chỉ có thể cho mình một cái hạ bậc thang.

Trở về?

Hẳn là cái loại này không đạt tới mục đích, sẽ không dễ dàng buông tay người.

“Người đứa nhỏ này, từ nhỏ tính tình tự mềm dai, cùng phụ thân người một cái dạng...”

Tô Đằng đột nhiên ôm Tô Phương đầu, trong mắt ướt át: “Năm đó ah, Thiên Môn phủ lần kia triệu tập vốn nên là ta đi, kết quả cha người đại thế ta, suốt đêm mang đi Hằng Nguyệt Đảo, người cùng cha người tính tình đồng dạng, chỗ quyết định sự tình, không có người có thể thay đổi, bá phụ chỉ có thể đem đối với Thiên Môn phủ nhận thức tận lực nói cho người biết!”

Tô Phương yên tĩnh mà nhìn xem Tô Đằng, giống như thân sanh con giống nhau.

“Thiên Môn phủ do Thiên môn Thánh hoàng kiến tạo, người này nghe nói tu chân ngàn năm, lại không người bá kiến hẳn, nhưng mà Thiên Môn phủ mặc dù là mỗi người hưởng tới tu chân thánh địa, nhưng tại ở phía trong tu hành điều kiện phi thường gian khổ, mỗi người tiến vào trong đó, phải tại quy định thời gian đạt tới nào đó cảnh giới, nếu không sẽ bị vô tình mà xua đuổi, khôn sống mong chết, thông qua tầng một tầng sàng chọn, cuối cùng nhất có thể ở lại Thiên Môn phủ tiếp tục tu hành xác rất ít người, ví dụ như bá phụ cùng với người Nghiêm thúc, còn có phụ thân của người, chúng ta đều là bất đắc dĩ bị chạy xuống, tại đây Thiên Tông thành, còn không ai có thể tại Thiên Môn phủ tu hành vượt qua hai mươi năm, cũng không ai vĩnh viễn ở lại Thiên Môn phủ, tất cả đi người, đều là tại mười năm cao thấp đào thải, hoặc là tại lần lượt tu hành, trong khi huấn luyện!”

“Tại bá phụ trong mắt, Thiên Môn phủ cạnh tranh quá khích lệ, người bình thường căn bản không chiếm được tu hành tài nguyên, tấn chức nhục thai cảnh tỷ lệ vẫn chưa tới 1%, Lục gia tộc trưởng Lục Minh Hùng ngược lại tấn chức nhục thai cảnh, nhưng về sau có lẽ hay là rời đi Thiên Môn phủ, cho nên chỗ đó không là các người suy nghĩ giống như thánh địa, mà là một chỗ địa ngục, nhưng ở Thiên Môn phủ tu hành cũng sẽ có rất nhiều thu hoạch, người có thể nhìn xem tiên nhân chân chính là dạng gì, có thể nhìn thấy các loại kỳ lạ quý hiếm cô quái đại yêu!”

Nói tới chỗ này, Tô Đằng thật lâu cũng vô pháp theo ngày xưa trong trí nhớ phục hồi tinh thần lại.

Tô Phương cũng kinh ngạc thần, không thể tưởng được Thiên Môn phủ nguyên lai cũng là một chỗ cần cố gắng, mới có thể sáng lên nóng lên địa phương.

Tô Đằng lời nói thâm thúy, cực kỳ không muốn dẫn dò: “Phương nhi, nhất là người tiên cực giáp, chớ để tùy tiện bị người biết được, tại Thiên Môn phủ chính là nhục thai cảnh tu sĩ, tốt đến pháp bảo cũng không phải rất dễ dàng, mà chỗ đó tu sĩ mỗi một người đều là giết người cướp của hạng người, lần đi một đường gian khổ, bá phụ tin tưởng người sẽ như nguyện tiến vào Thiên Môn phủ!”

“Nghiêm thúc, bá phụ, hài nhi như vậy từ biệt!”

Tô Phương cúi đầu trong chớp mắt đi về hướng đại viện.

“Phương nhi, trân trọng ah!”

Tô Đằng cùng Tô Quân Nghiêm đi nhanh đuổi đi lên, nhưng đi vào Ngô gia đại môn, cái đó còn thấy đến Tô Phương nửa điểm bóng dáng.

“Mẹ, gia gia, hài nhi lần sau khi trở về, nhất định sẽ đem cha mang về đến!”

Tím khí núi!

Tô Phương chính bay qua cuối cùng một đạo sườn núi, quay đầu lại nhìn nhìn xa xôi mộ từ, mạng không muốn cùng dừng khí, lập tức hướng tiền phương mệnh mệnh đẩy núi xuất phát.

Hắn tự dẫn theo một cái bao, cùng với túi nước, tăng thêm một thanh lợi kiếm!

Trong bao có Dương Nhất Chân lưu lại bảo bối, tăng thêm mấy ngày lương khô, cùng với một bộ đồ dự bị quần áo.

Trời dần dần phóng sáng, lại quay đầu lại tìm khí núi chỉ có nắm đấm lớn nhỏ.

Tô Phuong cũng triệt để buông ra tốc độ, vận dụng Đại viên mãn lực lượng, chỗ phóng xuất ra tốc độ, giống như báo săn tại thâm sơn chạy.

Mà lại Đại viên mãn thân thể còn có thật nhiều ưu thế, ví dụ như vài ngày không cần ăn cơm, cũng cảm giác không thấy đói, thánh lực, thị lực, cảm ứng lực có thể phát giác chung quanh động tĩnh, như thể tránh cho tao ngộ dã thú.

Bất tri bất giác hơn một tháng đi qua quá khứ!

“Đáng tiếc tại Thiên Tông thành chỉ có thực khí cảnh tu hành phương pháp, nếu là có nhục thai cảnh tu hành công pháp, ta liền có thể bước vào nhục thai cảnh!”

Một tòa giống như cự thú đứng thẳng tại bầy trong núi trên ngọn núi.

Hoàng hôn hạ, Tô Phuong đang tại Ngưng Khí, đan điền có được đại lượng linh khí, ngay tay phải hắn cũng cảm giác được tràn đầy lực lượng.

Trải qua hóa khí tu hành về sau, trong cơ thể hắn tất cả năng lượng đều là tinh thuần linh khí.

Hiện tại còn kém một bước, hắn có thể ngưng kết linh lực, do đó bước vào nhục thai cảnh.

Có được linh lực hắn mới có thể thúc dục tiên cực giáp, cùng với khác bảo vật.

“Dùng ta tốc độ, nên vậy lập tức muốn đến Ngự Chủy Hà...”

Nghỉ ngơi suốt một ngày, hắn ăn được chút ít thịt nướng, sau đó bầu trời đêm dần dần biến thành ban ngày.

Lại nhìn lúc này Tô Phuong, một bộ quần áo rách tung toé, tóc cũng bao trùm tầng tầng sương mù châu, hắn thể trạng càng thêm cường tráng, cao ngất, cái đầu cũng sắp tiếp cận 1m8 cao thấp.

Thu thập xong gánh nặng, cả người biến mất tại hơi biển sương mù ở chỗ sâu trong.

“Rừng rậm?”

Lại qua vài ngày nữa!

Hắn lướt qua trước kia cái kia tầm mệnh mông vùng quê, lúc này đi vào vô cùng bằng phẳng đại rừng rậm trước mặt, trong rừng rậm ngẫu nhiên cũng có thể nhìn thấy một ít ngọn núi đột lập.

Tiến vào rừng rậm trước nghe ngóng bên trong động tĩnh, quả nhiên phát hiện rất nhiều dã thú thanh âm, hắn tận lực nhỏ giọng đi về phía trước, đương làm đến đến xế chiều, hắn phát hiện cái này tầm đại trong rừng rậm bộ là ẩm ướt địa phương.

Rất nhiều đầm lầy ẩm ướt đất một mảnh đón lấy một mảnh, hơi không chú ý sẽ thôn phệ tánh mạng.

Khá tốt đạt đến đại viên đầy mãn, hắn có thể mượn bất luận cái gì vật chất ngự không chạy như bay, tận lực dọc theo cỏ dại cùng với đại thụ sinh trưởng bãi cỏ tiến lên.

Thùng thùng!

Trước mắt đột nhiên xuất hiện một mặt đại khái qua loa đầm lầy, đương làm Tô Phuong vừa muốn lướt qua lúc, lại tranh thủ thời gian một cái lão đảo trốn ở phía sau một cây đại thụ, bởi vì phía trước có động tĩnh.

Lại nhìn đầm lầy hình thành mặt hồ, tạo nên từng vòng sóng nước.

“Tựa hồ tại đây phát qua một hồi lũ lụt, hẳn là cái này tầm cánh rừng phía sau chính là Ngự Chủy Hà?”

Lúc này mới nhìn kỹ xem chung quanh, phát hiện đại thụ đều có bị lũ lụt chìm qua dấu vết.

Ào ào!

Trong lúc đó, phía trước cái kia trong ao đầm truyền đến trận trận sóng nước thanh âm, lo xem xét, một đầu bóng đen không ngừng vận vẹo, tại trong ao đầm xuyên thẳng qua, giả dụ, tựa hồ là một đầu lũ lụt quái.

Kết quả đợi Tô Phuong ngưng tĩnh hội thần nhìn lại, thật là một đầu lũ lụt quái, là một đầu lũ lụt xà, mà hắn trên người tràn đầy hơn một thước trường

hồng cá.

Hồng cá có hơn một trăm đầu, chúng cần lũ lụt xà cơ thể, đem da rắn ăn tươi, hơn nữa phía sau cái kia bùn sóng bên trong, lại thoát ra mấy chục đầu hồng cá, há mồm tựa cần hướng đại xà đầu, phần cổ.

Xem ra đại xà bị công kích hồi lâu, vùng vẫy một hồi, sẽ không cử động nữa hạ, hồng cá vây quanh lũ lụt xà hung tàn mà kéo xuống từng khối huyết nhục, mà ở cái này trong quá trình, máu rắn lại đưa tới một ít hồng cá.

Chỉ là nửa nén hương, một đầu gần mười trượng đại xà, đã bị mấy trăm đầu hồng cá ăn sạch sẽ, chỉ còn lại có bộ phận khung xương.

“Hắn là cái này là Ngư Chủy Hà truyền thuyết thực nhân ngư? Hoàn toàn chính xác không bỏ, ngay đại xà cũng không là đối thủ, phạm nhân thì như thế nào đối phó chúng?”

Lặng lẽ đợi một hồi, bảy cá dần dần tán đi, Tô Phương mới tiếp tục đi tới.

Ước chừng tiến vào mấy trăm mét sâu đầm lầy lầy, hần nhìn thấy vài cụ quái vật khung xương, không thể tưởng được thực nhân ngư như thể hung mãnh, cơ hồ quét ngang cánh rừng rậm này, đứng ở đó ăn liên hoàn dây xích đỉnh phong nhất.

Không ngừng tiến lên, tại đây trên đường hần nhìn thấy đại lượng quái vật bạch cốt, còn có nhân loại.

Ừ ừ!

Hai ngày sau đó, hần nghe gặp được Giang Hà lao nhanh gào thét thanh âm.

Xuyên qua cuối cùng một mảnh rừng rậm, sẽ không còn được gặp lại đầm lầy, mà một đầu bề rộng chừng gần ngàn m sông lớn, đột ngột xuất hiện mà đến, cái này là Ngư Chủy Hà.

Ngư Chủy Hà nước chảy chảy xiết, không ngừng phát hai bờ sông nham thạch, nhấc lên trận trận bọt nước, mà xem hướng thượng du cùng hạ du, có thể nhìn thấy một ít đường sông cực kỳ giống cá miệng.

Có lẽ đây chính là ‘Ngư Chủy Hà’ tồn tại.

“Mặt sông quá rộng, chỉ có một biện pháp qua sông, chém đại lượng tròn mộc lần nhập đường sông, sau đó dùng tròn mộc vì điểm rơi, rất nhanh đập đập bay qua mặt sông.”

Như thế nơi hiểm yếu thật sự khó có thể lướt qua, hơn nữa thỉnh thoảng thì có đại lượng thực nhân ngư bày theo nước chảy nước xoáy cuốn quá, nếu là muốn đi qua, không thể nghi ngờ là tự sát hành vi.

Hần nghĩ tới một cái điểm quan trọng, nếu như tại mặt sông có có thể đặt chân tròn mộc, hần có thể thi triển Đại viên mãn thân thể tốc độ, giảm phải tròn mộc lướt qua Ngư Chủy Hà.

Nhưng làm như vậy nắm chắc cũng không phải rất lớn.

Răng rắc, răng rắc!

Suy nghĩ gần nửa ngày, hần cũng không có ngồi xuống quyết định, như thế nơi hiểm yếu cũng không phải là dừng cảm có thể càng quá khứ.

Bất quá dưới sông đột nhiên truyền đến quái dị tiếng va đập, lại một hồi bang bang vang lên.

Một cái thờ mạnh ngâm mình ở Tô Phương hiếu kỳ ngưng mắt nhìn hạ, đột nhiên theo chảy xiết đường sông phía dưới xuất hiện.

Chẳng lẽ có lũ lụt quái?

Tô Phương đập đập hậu lùi lại mấy bước, tim đập như trống trong ngực bang bang nhanh hơn, lập tức nhìn thấy một cái đại mai rùa xông ra, mai rùa có hơn một trượng dài, hiện lên hình trứng, mà mai rùa xuất hiện về sau, chung quanh vây quanh một đám thực nhân ngư, chúng dùng răng nanh công kích mai rùa, trách không được sẽ có bang bang tiếng vang.

Lệnh Tô Phương không tưởng được khàn giọng thanh âm theo cái kia đại mai rùa truyền đến: “Nhân loại bằng hữu, nghĩ tới sông sao? Chúng ta có thể làm giao dịch

“Ngươi, ngươi...” Tô Phương toàn thân lập tức loáng cái lạnh run.

Cái kia yêu quy lại nói chuyện: “Ta là long quy tinh, một mực sinh hoạt tại cái này vạn nguyên dưới sông, thường xuyên cùng nhân loại giao dịch, ta mặc dù là yêu, thành tinh, nhưng chúng ta Huyền Quy nhất tộc chưa bao giờ hội thương tổn nhân loại, ta quanh năm ở chỗ này cùng nhân loại hợp tác, cùng nhân loại qua sông, mà nhân loại tự đánh chút ít con mồi cho ta!”

“Phải không? Ngươi chỉ cần con mồi?” Tô Phương bán tín bán nghi hỏi.

“Chúng ta quy tộc tu hành chậm chạp, chỉ có dựa vào bản thân sinh trưởng mà có được lực lượng, mà là đại trong sông đồ ăn lại bị thực nhân ngư ăn hết sạch rồi, chúng ta quy tộc thời gian không tốt qua ah, hơn nữa ta cùng với sa ma động tu sĩ quan hệ không tệ, bọn hán đều biết ta, cũng thường xuyên cùng ta hợp tác, người hoàn toàn không cần lo lắng!”

“Có thể hay không tin hán?”

Một cái đại đầu chấm hỏi (???) , bốc lên tại Tô Phuong trong óc.

Cái kia Huyền Quy tinh còn nói:”Người tốc độ phải nhanh rồi, lập tức muốn thủy triều, đến lúc đó nước hội khắp qua trên bờ, đại lượng thực nhân ngư xuất hiện, người đến lúc đó nếu muốn qua sông tự không khả năng rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Quy yêu, ta sớm muộn sẽ tìm người tính sổ

Muốn thủy triều?

Cái này lệnh Tô Phuong nghĩ đến trong rừng những kia thành đàn thực nhân ngư, nếu thật là như vậy, vậy hán đừng nói qua sông, chính là tánh mạng cũng muốn đã bị uy hiếp.

Chỉ cần qua rồi cái này đầu Ngư Chùy Hà, bờ bên kia chính là sa ma động lãnh địa, sa ma động lại là Thiên Môn phủ khổng lồ chế ranh giới một trong, vì vậy chỉ cần bước vào bờ bên kia, thực tế đã đạt tới Thiên Môn phủ.

“Người muốn bao nhiêu con mồi?” Một hồi công phu, trải qua cân nhắc Tô Phuong, có lẽ hay là trải qua không ngừng hấp dẫn, lựa chọn cùng Huyền Quy tinh long quy tinh hợp tác.

Long quy tinh lập tức trả lời:”Càng nhiều càng tốt, một bộ phận dùng để hấp dẫn thực nhân ngư, tốt để cho chúng ta an toàn quá độ mặt sông, còn lại một bộ phận lưu cho ta đương làm đồ ăn là được!”

“Một lời đã định, chờ ta một hồi!”

Tô Phuong trong chớp mắt lập tức chạy vào cánh rừng.

Cái kia chỉ lộ ra mai rùa Huyền Quy tinh, lúc này thân thể trước bộ phận bỗng nhiên theo mặt nước ở chỗ sâu trong đầu.

Đầu lại tượng đại xà đầu, vừa giống như trong truyền thuyết Long, bởi vì đỉnh đầu dài ra một cây ô sừng.

Long quy tinh cặp kia mặc lục yêu đồng tử nhìn thoáng qua bên cạnh bờ, đầu lập tức Trầm Thủy, đại lượng thực nhân ngư lại vây quanh công kích hán, chỉ là như thế chắc chắn mai rùa, thực nhân ngư thì như thế nào cần.

Ba canh giờ hậu, mắt thấy mau tới đến hoàng hôn, một đạo nhân ảnh RẦM một tiếng, theo lá cây tuôn rơi mà rơi vào bên cạnh bờ, nguyên lai là Tô Phuong đã trở lại.

Hán kéo đi mấy chục chiếc gà rừng, thỏ rừng, thật không có sẵn được thể tích lớn con mồi.

Long quy tinh xem ra cảm ứng lực rất lợi hại, không cần nhìn chỉ biết Tô Phuong đã trở lại:”Người phải cẩn thận một bộ phận thực nhân ngư, đi vào ta trên lưng, sẽ đem con mồi lấy máu, tận lực vớt xa chút ít, thực nhân ngư ưa thích máu tươi, chúng đại bộ phận sẽ bị hấp dẫn đi qua, chúng ta có thể đi đến bờ bên kia!”

Phanh!

Tô Phuong cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, theo một trượng cao bên cạnh bờ hồ nhảy mà hạ, vững vàng rơi vào long quy tinh trên lưng.

Lúc này thực nhân ngư phảng phất cũng cảm ứng được động tĩnh, có vẻ càng thêm hưng phấn hưng tàn.

Long quy tinh bắt đầu bắt đầu khởi động, tốc độ cũng không nhanh, thực nhân ngư như thế nào cũng không rời đi, Tô Phuong tranh thủ thời gian chiếu long quy tinh dẫn dò, đem bả gà rừng, thỏ rừng lấy máu, ném ra ngoài vài chục trượng xa mặt sông, chỉ là một lát, thực nhân ngư tự cảm nhận

được, ào ào phía sau tiếp trước bơi đi lên.

Còn lại thực nhân ngư phát hiện lưu lại trong không khí máu tươi, chúng một mảnh dài hẹp nhảy ra mặt nước, há mồm liền hướng Tô Phuong cắn tới.

Ba ba ba!

Cũng may Tô Phuong sớm làm chuẩn bị, cầm ra trong cơ thể linh khí, hóa thành một cổ khí thế, đem đánh tới thực nhân ngư đánh bay, nếu như là phạm nhân, sớm đã bị tươi sống đánh chết, nhưng là những này thực nhân ngư chỉ là bị chấn khai, không thể tưởng được giống như thực khí cảnh võ giả đồng dạng lợi hại.

Hắn lại ném ra ngoài một ít con mồi, bởi như vậy, thực nhân ngư càng ngày càng ít, long quy tinh cũng xuôi dòng xuống phía dưới lưu chậm rãi bơi đi, một nén nhang hậu mới thoát khỏi tất cả thực nhân ngư.

Về phần những kia ném đi con mồi, sớm đã bị một mảnh màu đỏ quái ngư giành ăn.

Tô Phuong nhìn thấy một màn này, rốt cục có thể nhả ra khí ngòi xồm xướng, trong mắt lờ lờ ra một phản chiếu kỳ: "Người mới vừa nói đây là vạn nguyên sông? Không phải Ngư Chủy Hà sao?"

Long quy tinh khàn giọng trả lời: "Ngư Chủy Hà chỉ là các người nhân loại lấy danh tự, nhưng cái này sông nhưng thật ra là vạn nguyên sông, chỉ có các người trong nhân loại cường giả, mới biết được cái này đầu sông chính thức danh tự!"

"Cứ như vậy một đầu sông, cũng không phải Giang Hải, còn bị cường giả nhớ kỹ?"

"Người chớ xem thường cái này vạn nguyên sông, cái này sông đúng vậy sâu không thấy đáy, nhất thiên địa phương cũng có vài chục trượng, đại bộ phận tràn đầy trăm trượng, có địa phương thậm chí ngàn trượng!"

"Sông có sâu như vậy?"

"Bởi vì này vạn nguyên sông là các người nhân loại cường giả, tại trước đây thật lâu đầu pháp lúc, dùng dư uy chỗ chấn ra tới, cho nên hình thành dưới mặt đất sâu không thấy đáy hấp cốc, về sau Giang Hà chảy ngược, liền tạo thành hôm nay vạn nguyên sông!"

"Hạng cường giả mới có như thế thực lực..."

Tô Phuong nghe được cái cảm đều ở run lên, không thể tưởng được tu sĩ giống như lần này lực lượng.

Long quy tinh lại mở miệng: "Ta gọi Cách Ba Đồ, một mực sinh hoạt tại cái này vạn nguyên sông ở chỗ sâu trong, đối với nơi này như lòng bàn tay, cùng các người nhân loại tu sĩ cũng rất quen thuộc, cho nên người không cần lo lắng, vượt qua mặt sông là một bữa ăn sáng!"

Cách Ba Đồ!

Rất quái lạ danh tự, mà Tô Phuong cũng nhớ kỹ cái tên này, bởi vì đây là hắn gặp được đệ nhất đầu có thể nói yêu quái.

Cách Ba Đồ đột nhiên hỏi: "Người là sa ma động tu sĩ? Có lẽ hay là Thiên Môn phủ hay sao?"

"Ta đây là lần đầu tiên đi ra ngoài, phải đi Thiên Môn phủ sở Thiên Môn, do đó gia nhập Thiên Môn phủ tu hành!" Song phuong tán gẫu qua một phen, Tô Phuong đối với cái này long quy tinh đảo là không có bao nhiêu cảnh giác.

"Sở Thiên Môn? Ta cũng vậy thường xuyên nghe người ta loại nói về, nguyên lai người là đi Thiên Môn phủ!" Long quy tinh nói xong đột nhiên tự không nói.

Giờ phút này, Tô Phuong cũng dần dần chứng kiến bờ bên kia tới gần, ước chừng tự hai mươi trượng khoảng cách, mà nước sông y nguyên chảy xiết, càng thêm không biết thực nhân ngư hội sẽ không xuất hiện, vì vậy chỉ có thể đợi Cách Ba Đồ chậm rãi tới gần.

Quy nhanh chóng, hắn bây giờ đối với lần này thăm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

"Cái kia trong nhà người người yên tâm người đi ra?" Cách Ba Đồ lại nói chuyện.

"Cha mẹ ta đều đã qua đời, ngay gia gia đã ở trước đó không lâu cách ta mà đi, lần này tới, ta chính là đi Thiên Môn phủ tìm kiếm cha ta hài cốt!"

"Thật là một cái đáng thương nhân loại!"

"Lần này đi đến Thiên Môn phủ, ta nhất định sẽ đạt tới mục tiêu!"

"Dùng khí có thể khen, dùng khí có thể khen!"

Long quy tinh cái kia phiêu phù ở mặt sông mai rùa, muốn xem muốn đến bờ bên kia lúc, trong lúc đó trầm xuống, mà Tô Phuong bởi vì đối phương nâng lên người nhà, chính lâm vào tưởng niệm bên trong, đợi phát hiện lúc, cả mai rùa chui vào mặt sông, sau đó hai chân của hắn cũng không còn vào trong nước.

“Ngươi đây là?”

Tô Phuong mộng, không biết long quy tỉnh vì sao đột nhiên trầm xuống.

Nhưng thấy đến nước sông ngập đến bắp chân, thừa dịp còn có thể mượn lực, lập tức ra sức lướt trên, tận tốc độ lớn nhất bước về phía bờ bên kia, nhưng chỉ là đi tới mấy trượng, hần tựa phù phù một tiếng, người cùng cái bọc cùng nhau rơi vào vạn uyên trong sông.

Xi xào!

Dưới mặt nước, Tô Phuong vừa rụng nhập tựa đã uống vài ngụm nước, mà khi hần nhìn thấy long quy tỉnh đột nhiên hướng hần bơi lại lúc, thực tế nhìn thấy Cách Ba Đồ đầu duỗi ra, vậy mà dài đến một trượng, hơn nữa miệng rộng mở ra về sau, lộ ra sắc bén hàm răng.

“Nguyên lai cái này quy yêu theo bắt đầu tựa cho ta hạ bẫy rập, làm như vậy là để ăn tươi ta!”

Cái này trong tích tắc, hần rốt cục hiểu được, trong nội tâm đem bả cái này long quy tỉnh hận không thể xé nát rồi, nhưng hần biết rõ trong nước không phải quy yêu đối thủ, lập tức hướng bên cạnh bờ bơi đi.

Long quy tỉnh tốc độ đột nhiên nhanh hơn, nguyên lai hần tại dưới nước tốc độ, nhanh gấp 10 lần.

Gấp 10 lần là cái gì khái niệm.

Tô Phuong vừa bơi ra không đến vài thước xa, cái kia long quy tựa ọt ọt một tiếng, bơi tới Tô Phuong phía trước, từ phía dưới một nhảy dựng lên, đi vào Tô Phuong phía trước mở ra miệng rộng, hoàn toàn lộn Tô Phuong vô pháp giãy dụa, phản kháng, miệng rộng lại đem bả Tô Phuong ngay đầu một ngụm cắn vào đi, đem Tô Phuong hơn phân nửa thân thể cắn lấy trong miệng.

“Ha ha, lại một nhân loại tu sĩ thành ta đồ ăn!” Quy yêu thập phần đắc ý.

“Ah!”

Nhưng hần vừa dùng sức muốn đem Tô Phuong cắn lúc, đột nhiên phát ra thống khổ kêu thảm thiết.

“Tiên cực giáp, may mắn có tiên cực giáp, ngươi ghê tởm kia quy yêu, ta liều mạng với ngươi rồi!”

Nguyên lai Tô Phuong mặc trên người pháp bảo, tiên cực giáp.

Tô Phuong không thể tưởng được.

Quy yêu càng thêm không thể tưởng được một người bình thường tu sĩ, trên người sẽ có pháp bảo, còn là một kiện bảo giáp.

Quản hần khi gió mọi việc, Tô Phuong toàn lực đem trong cơ thể mình linh khí, dũng mãnh vào tiên cực giáp bên trong, tuy nhiên không là linh lực, nhưng đối với tiên cực giáp cũng có thể sẽ có thúc dục năng lực tác dụng.

Cách Ba Đồ ngăn chặn Tô Phuong liền hướng vạn uyên sông ở chỗ sâu trong bơi đi, xem ra là muốn buồn chết Tô Phuong, ăn không hết hần, cũng muốn lại để cho hần chết không có chỗ chôn.

Bồng!

Hần quy miệng mãnh liệt một hồi, máu tươi toát ra, đau đến hần chỉ có thể nẩy nở miệng rộng, Tô Phuong ọt ọt một tiếng, nắm lấy cơ hội liền hướng bên cạnh bờ bơi đi, trên người phóng xuất ra một vòng ám quang.

Xem ra là tiên cực giáp vừa rồi bọc phát ra nhất định năng lực, làm bị thương long quy tỉnh.

“Đây là đan dược lực lượng?”

Long quy tỉnh không cam lòng nhìn xem con vịt đã đun sôi bay mất, lập tức đuổi theo, mà ở Tô Phuong phía sau hần, bỗng nhiên nhìn thấy theo Tô Phuong trong bao tuôn ra một ít màu trắng hơi nước.

Tô Phuong cũng nghe thấy được kỳ lạ mùi thuốc: “Nguy rồi, cái kia khóa tại Ngô gia phát hiện lung lay đan, bị nước cho tan ra mất!”

“Vù vù!”

Thực tiện nghi Cách Ba Đồ, hần phun ra một đạo yêu quang, đem bả cái kia màu trắng hơi nước, xui xẻo RẦM mà hút vào trong miệng rộng, xem ra so thôn phệ một người tu sĩ còn muốn kích động.

“Hô!”

Tại lung lay đan chỗ tạo thành thời gian kém, lệnh Tô Phuong rốt cục phốc lên bờ, liều lĩnh xông lên trên bờ.

Long quy tình cũng RẦM một tiếng, xuất hiện ở mặt sông, hai mắt mạo hiểm tức giận: "Nhân loại tiểu tử, có gan đừng chạy, nhìn ngươi đem bà Quý gia gia hàm răng đều cho lộng kiếm chặt đứt!"

"Cho ta có gan đi lên!" Tô Phuong đứng ở trên bờ, rốt cục có thể nhả ra tức giận, nghĩ đến lung lay đan cái kia đau lòng ah, chỉ có thể dậm chân, sớm biết như vậy cũng không cần bao vải khóa, sớm cắn nuốt.

Nhưng không thể phủ nhận, đúng vậy cái này hạt lung lay đan cứu được hắn.

"Có gan xuống, Quý gia gia như thế nào đem ngươi cho xé, tức chết lão tử rồi!" Cách Ba Đồ chỉ có thể trừng mắt Tô Phuong, cái gì cũng không làm được.

Tô Phuong nhưng không có ý định cùng Cách Ba Đồ dây dưa xuống dưới, bởi vì trên người bị cắn tổn thương: "Quý yêu, ngươi cho ta nhớ kỹ, đợi ta nắm giữ thân thông, tương lai định muốn trở về thu thập ngươi!"

"Quý gia gia chờ ngươi!"

Cách Ba Đồ chỉ có thể biến mất tại mặt nước.

"Trong sông có thủy quái quấy phá, sa ma động!"

Vừa tới đến cánh rừng, lại gặp được một khối đá xanh bìa, nhìn thấy trên mặt khắc chữ, Tô Phuong thiếu chút nữa một ngum bốc lên huyết.

Vì sao cái này khối tám bìa đá, không phải đứng ở bờ bên kia?

"Sa ma động, trải qua sa ma động chính là Thiên Môn phủ..."

Tiến nhập cánh rừng, thực sự nhìn thấy bị lũ lụt bao phủ dấu vết, xem ra ở lại rừng rậm sớm muộn gặp nguy hiểm, lập tức chạy như bay mà đi.

Qua rồi một canh giờ, hắn mặc dù không có bay ra cánh rừng, nhưng mà đi vào một ngọn núi thượng, ngọn núi này tuy nhiên không phải núi lớn, nhưng cũng không có bị lũ lụt chìm qua dấu vết.

Rửa sạch mấy chỗ dấu răng miệng vết thương, lại dùng thuốc bột bôi lên thượng, đau từng cơn lúc này mới biến mất.

"Sâu độc không có sao chứ?"

Nghĩ đến hòa tan lung lay đan, hắn lại nghĩ tới trong bao mặt khác bảo vật.

Lập tức lật xem một lần, ba khối do sự phụ lưu lại thuần di phù đều ở, mà Ngô gia lấy được ngọn lửa vân phù đã ở, cái kia màu vàng tiểu cuốn đã ở, lại vạch trần hộp gỗ, ba chích sâu độc cũng sống hảo hảo.

"Nếu như đi đến Thiên Môn phủ, những này bảo vật tất nhiên muốn trước ẩn núp đi, nếu không bị người phát hiện, này tương một kiện không dư thừa..." Trong nội tâm tính toán, muốn bắt đầu sớm làm chuẩn bị.

Hắn ngồi xuống thực khí, trải qua mấy giờ hấp thu tự nhiên khí tức, thân thể rốt cục khôi phục bình thường, mới an ổn nằm xuống ngủ.

Chi chi!

Trong núi bay qua một đám chim bay, liú rú gọi không ngừng, lệnh Tô Phuong mở hai mắt ra.

Sửa sang lại một phen, hái một ít hoa quả, hắn liền hướng dưới núi đi đến.

Đến giữa trưa, hắn rốt cục đi ra cái này tám tới gần vạn nguyên sông mênh mông lớn cánh rừng, trước mắt là càng thêm hùng tráng dãy núi, cùng với mênh mông lớn nguyên thủy rừng rậm.

Mà hắn vừa đi ra cái này tám cánh rừng, đi vào cùng dãy núi tương giao khe suối nơi, đột nhiên làm hắn run lên.

Xem ra đêm qua quả nhiên trường qua triều, phía trước tụ tập lấy một ít giọt nước, có thể thấy được rất nhiều thực nhân ngự ở bên trong bất động bất động, có chút dọa người.

Cũng may tích nước không sâu, nếu không Tô Phuong đã sớm chuẩn đi.

Ầm ầm!

Đang lúc Tô Phuong vượt qua giọt nước mà lúc, khác một bên cánh rừng, đột nhiên chạy đi đến vài đầu đại Hắc Hùng.

thật là gấu, đương làm Tô Phuong nhìn thấy những này Đại Hùng, sợ tới mức vội vàng chạy ra.

Nguyên lai cái này vài chích đại Hắc Hùng con mắt, là màu đỏ như máu.

Hung tính!

Những này là có được yêu tính dã thú.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Sa Ma động, La Trung Vân

Cực kỳ khủng khiếp, có được yêu tính dã thú, chẳng khác nào là vừa vận tu hành tu sĩ, ừng sẽ vượt qua bình thường dã thú yêu lực.

Tô Phuong chạy đi bỏ chạy, nhìn lại, có ba đầu đại Hắc Hùng lưu lại bắt giọt Thanh Thủy đất thực nhân ngư, đáng tiếc cái kia thực nhân ngư tại vạn uyên sông kiểu như trâu bò vô địch, nhưng bây giờ trung thực thành đại Hắc Hùng đồ ăn.

Mà có hai đầu thẳng ngu này, gào khóc về phía hấn đuổi đi theo.

“Yêu tính dã thú...”

Tô Phuong chỉ có thể dùng tốc độ nhanh nhất chạy trốn, hấn cũng kinh ngạc đến ngây người phát hiện, hai đầu thẳng ngu này tốc độ cũng kỳ quái, vượt qua hấn nhận thức.

Thế giới này điên rồi, công kênh thẳng ngu này cũng có thể bay lên trời.

Àm àm!

Tô Phuong cố ý vòng quanh đại thụ chạy trốn, cái này có tác dụng, Bồn Hùng tốc độ nhanh, trực tiếp dùng thân thể đụng gãy ngăn trở chúng đại thụ, kết quả tốc độ càng ngày càng chậm.

“Ngao!”

Cái này lệnh Tô Phuong đang đắc ý lúc, không thể tưởng được cái này tám cánh rừng, lại phát ra một đạo đình tai nhức óc dã thú tiếng kêu.

Thanh âm sơn hết cả gai ốc, chẳng những đem Tô Phuong sợ tới mức run rẩy một hồi, cả kia hai đầu thẳng ngu này cũng dọa chạy.

Tuôn rơi!

Chung quanh cánh rừng đột nhiên có đại động tĩnh, rừng cây, cỏ đại thế giới không ngừng mà cuốn quá từng đạo Phong Lang.

“Ngay thẳng ngu này cũng dọa chạy... Như thế nói đến nơi này có một đầu càng thêm đáng sợ dã thú?”

Vừa cỡi miệng hổ, lại nhập sói huyết.

Sợ tới mức Tô Phuong lập tức hướng phía sau bỏ chạy, mà thần bí kia quái dị hồ có thể chú ý nhất cử nhất động của hấn, một lát trong lúc đó, Tô Phuong chạy đi một dặm mà xa, phía trước đột nhiên xuất hiện một đạo bóng đen.

Bóng đen kia đứng ở một tòa núi nhỏ phía trên, không biết là sói có lẽ hay là sư tử, đại khái chứng kiến quái vật có hai cái đuôi, mà lại thiêu đốt lên nhân nhạ yêu hỏa.

“Yêu...”

Đây là trong truyền thuyết yêu, cùng cái kia Cách Ba Đồ đồng dạng, mà đầu yêu hiển nhiên so Cách Ba Đồ lợi hại không biết bao nhiêu đi, vô luận hấn yêu khí, có lẽ hay là tốc độ kia, đều là biến thái đến cực hạn.

Xôn xao!

Hai đuôi yêu quái khoảng cách Tô Phuong có 200m xa, hấn trong một khoảng cách phía dưới, đột nhiên cao cao nhảy lên, tại giữa không trung hé miệng

phun ra một đạo nước xoáy gió yêu ma.

Nước xoáy gió yêu ma hướng Tô Phương rơi xuống, Tô Phương tranh thủ thời gian trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh).

Gió yêu ma trước đánh trúng một gốc cây khóa đại thụ, phách đạo đem đại thụ cắn nát thành mảnh gỗ vụn, và đánh trúng mặt đất, oanh ra một cái ba trượng sâu hố đất.

Toái đất, toái thảm cỏ, gỗ vụn mảnh mạn thiên phi vũ (bay đầy trời).

“Ngoan ngoan, muốn chết ah!”

Từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên chứng kiến yêu quái lực phá hoại, lệnh Tô Phương ghen hờn nhìn trần trời.

Nhưng hần lo lắng hơn hôm nay có thể hay không sống sót.

Khó khăn!

“Súc sinh, nguyên lai ngươi ở nơi này!”

Nào biết không tưởng được một màn đã xảy ra.

Một đạo nhân ảnh theo bên phải giữa không trung xoắn tới, là một vị mặc màu đen áo giáp bóng người, dưới chân của hắn rõ ràng đạp trên một thanh phi kiếm, trong tay cầm một cây màu vàng kim óng ánh dây thừng.

Dây thừng chỉ có hơn một trượng dài, thoát nhìn giống như một đám kim quang, mà lại liên tục vô lực.

Về phần cái kia thanh phi kiếm, thật là đáng sợ, phóng thích kiếm khí lệnh chung quanh không khí đều bị cắt mở.

“Ngươi truy sát ta tốt, vài ngày... Hại, hại ta trọng thương...”

Bóng người đột nhiên nửa đường giết ra, lệnh cặp kia đuôi yêu quái cũng mở miệng nói chuyện.

Hắc giáp bóng người nhô lên cao lạnh lùng vừa quát: “Viêm Hỏa Song Vĩ Tông, trung thực hướng ta Sa Ma động thần phục, khi ta động chủ tọa kỵ, không thật là tốt sao? Ngươi phải biết rằng, tại đây tám cực đại ranh giới, ngoại trừ Thiên Môn Thánh hoàng bên ngoài, nhà của ta động chủ chính là không... nhất định tồn tại, ngươi trở thành tọa kỵ của hắn, cũng không ủy khuất ngươi!”

“Hô...”

Tên kia vì Viêm Hỏa Song Vĩ Tông yêu quái, hiển nhiên không muốn cho cái gì Sa Ma hang hốc chủ đương làm tọa kỵ, cao cao mà nhảy lên, lẳng không lóc lên, phun ra vài đạo xé rách Phong Nhận.

Xé rách Phong Nhận vụn vụn biến hóa, nhìn về phía trên giống như không gian tại vụn vụn.

Tựa hồ uy lực cũng không kinh người.

Nhưng là những này Phong Nhận rất nhanh tự một lần nữa ngưng kết, hóa thành từng đạo giống như lưỡi đao đồng dạng, dài hơn một thước sắc bén Phong Nhận, hướng cái kia hắc giáp nam tử mạng tất cả mà đi.

Tăng thêm gió vốn chính là trong tự nhiên, tốc độ nhanh nhất tồn tại, Phong Nhận lập tức đánh về phía cái kia hắc giáp bóng người trước mặt.

“Ông!”

Hắc giáp người phát tay một trào, thuận thế vỗ bên hông, bỗng nhiên tự bay ra một đạo linh quang, tay phải xuất hiện một thanh trường thương.

Trường thương phóng thích ngân bạch sáng bóng, tại hắc giáp người liên tục đâm ra trường thương hạ, chỉ nghe rầm rầm rầm bạo tạc nổ tung luân phiên trùng kích, những kia Phong Nhận đều bị trường thương chấn vỡ.

“Hô!”

Viêm Hỏa Song Vĩ Tông tốc độ quá là nhanh!

Trong chớp mắt tránh đến hắc giáp người phía trước, lần này không phải há mồm công kích, mà là hai cây thiêu đốt lên yêu hỏa cái đuôi, hướng phía cái kia hắc giáp người quét qua.

Lại tuôn ra một cổ yêu hỏa, oanh hướng về phía hắc giáp người.

“Kết!”

Hắc giáp nhân thủ trái nhô lên cao một họa, vài đạo bạch sắc đường cong đan vào ra, lập tức ở trước mặt hắn tạo thành hình tròn màu trắng khí tầng.

Rầm rầm rầm!

Đánh tới yêu quang đánh trúng khí tầng, đem hắc giáp người cả người cuốn trung.

“Đây mới là tu sĩ ah!”

Khoảng cách gần trăm m xa, Tô Phuong đều toát ra mồ hôi, cái kia yêu hỏa phóng xuất ra nóng rực khí lẫm, cơ hồ ngay không khí đều có thể thiêu đốt.

“Bồng!”

Yêu hỏa công thế sắp chấm dứt, cái kia Viêm Hỏa Song Vĩ Tông đột nhiên hung ác bỏ nhào về phía trước.

“Chú ý!” Nhìn thấy như thế một màn, Tô Phuong đều vì cái kia hắc giáp người lo lắng.

Kết quả cái này bỏ nhào về phía trước, đến từ yêu hỏa hai đuôi tông lợi trào, bẻ vụn khí tầng, kết quả bị hắc giáp người lấy tay trung ngân thương ngăn trở vây đôi lợi trào.

“{ngự kiếm thuật}!”

Hắc giáp người cũng biết Viêm Hỏa Song Vĩ Tông lợi hại, tay trái một ngón tay, theo hắn chung quanh bay ra từng đạo hư không kiếm khí, cũng là phóng thích tia sáng trắng sáng bóng.

Xùy!

Thần thông, Tô Phuong gặp được đại thần thông.

Lăng không thi triển ra kiếm khí, cái này là bực nào tu sĩ?

Kiểm khí tốc độ quá kinh người, 2 đạo kiếm khí đâm vào Viêm Hỏa Song Vĩ Tông trên người, máu tươi văng khắp nơi.

Hắc giáp người khí thế um tùm rống to: “Viêm Hỏa Song Vĩ Tông, ngươi tốc độ tuy nhiên kinh người, nhưng ta lần này dẫn đủ pháp bảo đối phó ngươi, nếu không phải động thủ không cho ta giết ngươi, ta đã sớm thúc dục phi kiếm, đem ngươi chém giết, còn già không nên chết?”

“Vù vù!”

Viêm Hỏa Song Vĩ Tông là yêu!

Yêu là cái gì? Dã thú hung tính, dã tính, lệ khí ngưng kết mà thành tồn tại, cái đó có nhân tính.

Hắn phần đuôi lại là quét qua, hai cái đuôi lập tức cuốn quá, hai cổ yêu hỏa quát Ba~, quát bách... ~ hình thành yêu hỏa trường tiên, đập tại hắc giáp người đánh ra khí tầng phía trên.

Mà một ít Hỏa tinh, lại chấn ra mảnh nhỏ, hướng chung quanh cánh rừng rơi xuống.

Vù vù hô!

Rừng rậm lập tức dấy lên đại hỏa, tăng thêm trên không 2 đại quái vật chiến đấu hình thành khí thế, lập tức đại hỏa căn nuốt chung quanh cánh rừng.

“Nguy rồi...”

Tô Phuong nhất thời bị bên trên bầu trời chiến đấu mà hấp dẫn, đột phát hiện chung quanh bị đại hỏa thôn phệ, hắn mới cảm giác được uy hiếp.

Chung quanh cánh rừng đều bị đại hỏa vây quanh, không chỗ có thể trốn.

Hắn nhìn về phía dưới chân, lập tức song chưởng hướng bãi cỏ phát, rầm rầm vài tiếng, tựa đánh ra một cái hố đất, cả người nhảy vào đi, vừa vận đại hỏa cuốn quá cái này tám cánh rừng, ngừng đầu nhìn thấy đại hỏa vô tình mà thôn phệ hết thảy.

“Ta ngoan ngoãn, nếu như trận này đấu pháp là ở Thiên Tông thành phát sinh, cái kia cả Thiên Tông thành không phải muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát?”

Tô Phuong lạnh run, không nhưng thấy được tu sĩ, yêu quái lợi hại, cũng kiến thức đến phạm nhân tại tuyệt đối lực lượng hạ, là cỡ nào nhỏ bé.

Ầm ầm!

Một lát sau, đại hỏa cuốn quá chỉ tế, đột nhiên một đạo tiếng va đập, ngay tại phụ cận chấn động mà dậy, cảm giác tựa như động đất lại bạo phát.

Tô Phuong nhảy ra hố đất, sợ tới mức đạp đạp lui về phía sau, rõ ràng phía trước vài chục trượng xa cháy đen mặt đất, trước kia còn dị thường hung

mảnh Viêm Hỏa Song Vĩ Tông bị màu vàng dây thừng cuốn lấy, trên mặt đất gãy dựa.

Vị nào tóc dài thanh niên, cầm trong tay ngân thương đứng ở một bên, lúc này cũng đúng lúc gặp được Tô Phuong.

Thanh niên ngày thường mày râu mắt to, một thân áo giáp làm hắn nhìn về phía trên giống như bách chiến bách thắng tướng quân, thanh niên mỉm cười: "Tiểu huynh đệ, lần này cần cảm ơn ngươi!"

"Tiền bối, cảm ơn ta làm chi?" Tô Phuong nhìn thấy đối phương không có ý, ngược lại mang theo dáng tươi cười, liền thả lá gan.

"Nếu như không phải ngươi ở nơi này ngăn chặn Viêm Hỏa Song Vĩ Tông một thời gian ngắn, ta cũng vô pháp đuổi theo hắn, ít nhất phải tốn vài năm công phu, mới có thể đem hắn chế ngự!"

Thanh niên nói xong, nhìn về phía bên hông một cái màu đen túi, dương tay vỗ.

Túi phun ra một cỗ hào quang, phản phát một tiếng, đem cái kia trung thực Viêm Hỏa Song Vĩ Tông hút vào trong bao vải.

Cái này một thần kỳ xem Tô Phuong trợn mắt há hốc mồm.

Thanh niên lại đem ngân thương hút vào túi, tựa thừa trên người hắc giáp, ngưng mắt nhìn Tô Phuong: "Ngươi tu vi đạt đến thực khí thập trọng, chẳng lẽ là mới từ Thiên Môn phủ xuống núi đệ tử?"

Tô Phuong khách khí trả lời: "Không, ta đến từ Thiên Tông thành, phải đi Thiên Môn phủ tu hành!"

"Thiên Tông thành? Ta lại là biết rõ, từng cũng từ nơi ấy trải qua hơn lần, ở đằng kia chung quanh còn trừ đi vài đầu hung yêu, chỗ đó cũng coi như phạm nhân trong thế giới, một chỗ địa linh nhân kiệt chỉ địa, ngươi đã đến từ Thiên Tông thành, vậy ngươi đã trải qua vạn uyển sông?"

"Đúng vậy tiền bối, văn bối còn kém điểm chết tại một đầu gọi Cách Ba Đồ long quy tinh trong miệng!"

"Ta đang muốn trao cái kia Cách Ba Đồ, giết ta Sa Ma động không ít tu sĩ, cùng với trải qua ta Sa Ma động địa bàn nhân loại, tiểu huynh đệ, ta và ngươi hữu duyên, đi cái gì Thiên Môn phủ? Không bằng đến ta Sa Ma động, ta tự mình đem ngươi dẫn tiến cho động chủ, ngươi đang ở đây Sa Ma động cũng có thể làm theo tu hành!"

"Đa tạ tiền bối!"

Tô Phuong lập tức khom người, tự đáy lòng nói cảm ơn, không thể tưởng được mới thấy một mặt, hắn tựa có được như thế tiền duyên.

Tiền duyên, hắn có thể thông qua dẫn tiến, tại Sa Ma động tu hành, cái này là bao nhiêu tu sĩ tha thiết ước mơ.

Nhưng Tô Phuong lại lúc này lắc đầu: "Văn bối hay là muốn đi Thiên Môn phủ tu hành!"

"Ngươi tính tình rất cường ah, hiện tại trở thành Thiên Môn phủ đệ tử, chỉ có sờ Thiên Môn một cái biện pháp, nhưng đó là trừng phạt phạm vào quy củ đệ tử mà thiết lập, dùng ngươi thực khí cảnh tu vi, cơ hồ là không thể nào leo lên Thiên Môn, mà ngươi gia nhập Sa Ma động, tương lai biểu hiện xuất sắc, đồng dạng có thể đi Thiên Môn phủ tu hành!" Thanh niên có lẽ hay là quyết định phải giúp một bả.

"Văn bối cũng là sự tình ra có nguyên nhân, bởi vì văn bối phụ thân tại Thiên Môn phủ mất đi tung tích, văn bối gia nhập Thiên Môn phủ, chính là vì tìm được phụ thân, cho dù hải cẩu cũng có thể!" Tô Phuong nói ra bản thân không nên đi Thiên Môn phủ mục đích.

Thanh niên đột nhiên vỗ túi trữ vật, dưới chân lại xuất hiện phi kiếm: "Thì ra là thế... Ta đây tự mình đưa tiễn ngươi đi Thiên Môn phủ, mấy canh giờ đã đến, bằng không thì dùng chính ngươi, lần đi không biết sẽ gặp gặp bao nhiêu mãnh thú công kích, đến đây đi!"

"Làm phiền tiền bối rồi!"

Lại cự tuyệt đối phương vậy thì thật là không nên rồi, Tô Phuong đơn giản đáp ứng.

"Vèo!"

Thanh niên phóng thích lực lượng vô hình khổng lồ Tô Phuong, phi kiếm kia phát ra một đạo Kiếm Minh, lập tức chở lấy hai người bay vào giữa không trung, trong nháy mắt sẽ mặc qua rồi vài trọng ngọn núi.

Tô Phuong có một loại đầu vầng mắt hoa, muốn nôn mưa khó chịu cảm giác

Có lẽ bởi vì này chúng khó chịu cảm giác, hắn đều không đi chú ý mặt khác, tốc độ đều độ thả chậm lúc, hắn vậy mà nhìn thấy phía trước vạn núi trùng điệp bên trong, có một cao cao nhô lên cực lớn hòn đá.

Mà hòn đá quá khổng lồ, hơn nửa chiều cao trăm trượng, hòn đá kia phía trên là vài ngọn núi, trên ngọn núi, có thể nhìn thấy từng tòa vàng bạc làm chủ cung điện.

"Chẳng lẽ... Thiên Môn phủ?" Tô Phuong miễn cưỡng đứng thẳng người.

“Cái này là Thiên Môn phủ!” Thanh niên cũng mang theo kính sợ thờ dài, lại nhìn hướng Tô Phuong, lúc này phi kiếm đã rơi vào một cái ngọn núi thượng.”Ta gọi La Trung Vân, trước mắt đi theo Sa Ma động động chủ đại nhân, mà Sa Ma động tọa lạc tại kiếm đâm đây núi, tiểu huynh đệ, hi vọng người có thể ở chỗ này hỗn lẩn lộn cái trò, về sau còn có thể đi Sa Ma động tìm ta họp gặp!”

“Vân bối Tô Phuong, sẽ không quên La tiên bối ân đức!” Tô Phuong nhớ kỹ La Trung Vân cái tên này.

“Ngày sau gặp lại!”

La Trung Vân cước đạp phi kiếm, như trong truyền thuyết tiên nhân đồng dạng, trốn vào bầu trời, biến mất tại tầng mây kia bên trong

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Sờ Thiên Môn, đạp tiên phủ, đấu đẳng xà

Cước đạp phi kiếm!

Chỉ sợ sẽ là Dương Nhất Chân cũng không có bức này thần thông bốn sự!

Tô Phuong tuyệt đối không thể tưởng được, mới đi đến cái này tu chân thế giới, liền có may mắn gặp được một vị nhân vật lợi hại.

Tiên duyên, đáng tiếc hắn không có nhận lấy phần này tiên duyên.

Tự như năm đó khổ tu Bách Khiếu huyết mạch lúc, kỳ thật có thể cho Dương Nhất Chân trợ giúp tây tùy, không dùng được mấy tháng, hắn có thể khôi thông kinh mạch.

Đưa mắt nhìn La Trung Vân rời đi, Tô Phuong lại nhìn kỹ hướng Thiên Môn phủ.

Thiên Môn phủ giống như một khối nham thạch, đột ngột từ mặt đất mọc lên, tọa lạc tại bầy trong núi, từ nơi này nhìn lại không giống như là tự nhiên điều luyện sắc sảo chỗ thành, ngược lại là nhân loại đem cái kia núi lớn bổ ra, kiến tạo ra cái kia đại nham thạch.

Lại nhìn hướng Thiên Môn phủ cái kia từng tòa màu vàng, ngân sắc cung điện, cái kia là bức nào rầm rộ.

Tô Phuong rút cuộc đợi không vội, chạy xuống ngọn núi, hướng bay qua vài trọng sườn núi, Thiên Môn phủ càng ngày càng gần.

“Mùi thịt?”

Còn kém cuối cùng một đạo sườn núi.

Khi hắn đi vào sườn núi lúc, ngay tại xuống núi sườn núi trong rừng rậm, hương vị thịt nướng mùi thơm.

Cái này nhưng không bình thường, hắn hiểu kỳ phía bên trái bên cạnh rừng rậm tới gần, mà lại nhìn thấy một ít ánh lửa tại khe núi chậm rãi chớp động.

Lửa kia quang nơi phát ra nơi, không nhìn còn không có cảm thấy gì, đứng vậy xem xét sẽ đem Tô Phuong ánh mắt cho hấp dẫn ở, hai mươi mấy người thanh niên vây ở chung quanh nghỉ ngơi, có mấy người đang thịt nướng.

“Những người này xem ra đều là tu sĩ... Bọn hắn vì sao tụ tập ở chỗ này?”

Tô Phuong rất ngạc nhiên!

Nhưng hiểu kỳ quy hiểu kỳ, hắn bắt đầu nhỏ giọng rời đi, lướt qua cuối cùng một đạo sườn núi, hắn tự xuất hiện ở hùng tráng Thiên Môn phủ phía dưới.

Ngẩng đầu nhìn lên, chính là trăm trượng rất cao Thiên Môn phủ.

“Thiệt nhiều bạch cốt...”

Nhìn nhìn lại cảnh vật chung quanh, từ nơi này đến Thiên Môn phủ cái kia núi lớn có một km khoảng cách, địa thế rất bằng phẳng, hiển nhiên là con người

làm ra kiến tạo mà thành, từ nơi này nhìn lại, không có bất kỳ lộ có thể thông hướng trăm trượng độ cao Thiên Môn phủ.

Cái này là tu chân thánh địa, lệnh phạm nhân dừng lại tồn tại.

Tô Phương hướng một cây đứng ở Thiên Môn phủ phía trước Thông Thiên Đại Trụ chạy đi, cái kia Đại Trụ phía trên vừa vặn cùng Thiên Môn phủ song song, một cái đại môn cùng cầu vượt lệnh Đại Trụ cùng Thiên Môn phủ tương thông.

Đó mới là duy nhất có thể dùng đi hướng Thiên Môn phủ đường.

Thực là!

Nào biết khoảng cách Thông Thiên Đại Trụ càng ngày càng gần, không trung đột nhiên xuất hiện vài đầu quái vật.

Tập trung nhìn vào, đó là cái gì quái vật, rõ ràng chiều dài 2 đôi cánh, hình thể cũng lớn dọa người, toàn thân đều là xương cốt tựa như, nhìn không tới một điểm huyết nhục.

Tranh thủ thời gian chạy!

Yêu, đây là yêu!

Tô Phương vội vàng trong chớp mắt, trong một trống trải trên mặt đất, quả thực chính là yêu công kích bia thịt.

“Hắc hắc, xem xét chính là cái mới tới!”

Bỗng nhiên trong chớp mắt, lại phát hiện không biết lúc nào, phía trước đứng hai gã thanh niên, bọn hắn trần trụi nửa người trên, hoặc là dẫn theo trường thương, hoặc là lưng cõng đại đao, theo cánh tay đến cơ bụng chẳng những tràn đầy cơ thể, cũng nhìn thấy vô số vết sẹo.

Hắn một người trong người, Tô Phương còn có chút ấn tượng, đứng vậy tại cánh rừng thịt nướng ăn trong đó một thành viên.

Cái khác mặt chữ quốc (国) thanh niên, thô cuồng phát phát tay: “Mới tới, ngươi đừng sợ ah, đó là Thiên Môn phủ tuần tra ‘Phục Dục thú’, chúng chỉ là phụ trách tuần tra có hay không để từ từ tiện đào tẩu, hoặc là có người lên vào Thiên Môn phủ, không sẽ công kích chúng ta những lũ tiểu nhân này vật!”

Phục Dục thú!

Hắn ngẩng đầu nhìn hướng cái kia vài đầu yêu khí phóng lên trời quái vật, y nguyên trong nội tâm nhút nhát.

Cái khác anh tuấn cảm thương thanh niên nói: “Mới vừa rồi là ngươi tới gần chúng ta? Ngươi muốn một người tới gần Thiên Môn phủ làm gì vậy? Qua một tháng chính là ba năm một lần khảo hạch thời gian, đợi một tháng là được, chúng ta đều là đến bái Thiên Môn phủ!”

Tô Phương vừa nghe, liền song đồng tử thu nhỏ lại: “Ta tại tìm khí núi tu luyện hơn hai năm thời gian, tăng thêm trên đường tiêu hao một thời gian ngắn, chẳng lẽ lại đã Thiên Môn phủ ba năm một lần tuyển nhận đệ tử thời điểm?”

Anh tuấn thanh niên tiếp tục nói: “Đã tất cả mọi người là vì tiến Thiên Môn phủ mà đến, chính là người trong đồng đạo, theo chúng ta cùng một chỗ chờ a, nếu không một người ở chung quanh gặp được dã thú, còn có hung yêu, ngươi còn chưa đạt tới nhục thai cảnh, nhưng sống không được đến!”

“Ta muốn đi lên thiên môn!” Nào biết Tô Phương chỉ hướng cái kia Đại Trụ trên nhất phương đại môn.

Thì phải là Thiên Môn!

Đi tới đó, liền có thể trở thành Thiên Môn phủ tu sĩ.

Mà lại, tại đó có thể tìm được phụ thân tung tích, cũng có thể nhìn thấy Tô Viêm.

“Tiểu tử này điên rồi... Sờ Thiên Môn, ngày đó cột dọc dài khắp đẳng xà, kịch độc vô cùng, mà Thiên Môn trụ là Thiên Môn phủ dùng để trừng phạt phạm sai lầm tu sĩ, ngoại trừ đẳng xà, còn sẽ phải chịu một ít mãnh thú công kích, chưa bao giờ có thực khí cảnh có thể thông qua Thiên Môn, chỉ có nhục thai cảnh mới có thể, chúng ta hai người chính là nhục thai cảnh tu sĩ, cũng không dám đi đánh ngày đó cột dọc chú ý!”

“Vương Động, được rồi, tiểu tử này không biết sống chết!”

Mặt chữ quốc (国) thanh niên cường ép dất lấy một vị khác thanh niên hướng dãy núi đi đến.

Không phải người một đường, không đi một đầu đạo.

Cái này là Tô Phương lựa chọn, hẳn cự tuyệt sự phụ Dương Nhất Chân hảo ý, trước kia còn bỏ lỡ La Trung Vân cái kia tiên duyên, hôm nay y nguyên lựa chọn một người, kiên trì chính mình kiên trì.

Dừng cảm tiến tới!

Chờ hán đi vào Thiên Môn trụ hạ, cuối cùng gặp được trong truyền thuyết sờ Thiên Môn!

Thiên Môn trụ quả nhiên có trăm trọng rất cao, đường kính đạt tới mười trọng, theo trên mặt đất dài khắp một ít cổ xưa dây leo, chậm rãi kéo dài đến trăm trọng phía trên cầu vượt.

Híz-khà zz Híz-zzz!

Thể xác và tinh thần đều đã bị thị giác mang đến rung động trùng kích, mà mấy trọng cao dây leo bên trong, đột nhiên xuất hiện một đầu cánh tay thô, cùng dây leo đồng dạng nhan sắc đại xà.

Cái này đầu đại xà phun lưỡi rắn, phảng phất đang chờ đợi Tô Phuong leo lên đi.

“Ta lặc cái đi, tiểu tử kia không phải thật muốn lên đi?”

Còn chưa đi xa hai gã thanh niên, tại trăm mét bên ngoài bỗng nhiên trong chớp mắt, nhìn thấy Tô Phuong đứng ở Thiên Môn trụ hạ ngăn người, sau đó xoay lên ông tay áo, hai người đều cảm thấy không thể tin.

Cảm giác, cảm thấy Tô Phuong chính là một thiếu niên, một cái không biết trời cao đất rộng mao hải tử.

Hai người hô hấp bỗng nhiên ngưng tụ, trơ mắt nhìn thấy Tô Phuong chính bắt đầu hướng lên trời cột dọc bỏ đi, cái này sát hai người kia mới biết được Tô Phuong không phải nói cười, vội vàng về phía sau phát ra một đạo bén nhọn lệnh âm.

Hơn mười người theo cái kia rừng rậm chạy tới, mấy hơi thở tụ đi tới hai gã thanh niên bên cạnh, cùng nhau ngưng mắt nhìn đã bỏ lên trên hai rất cao, cái kia nhỏ gây bóng người.

“Lại một cái muốn bị độc chết gia hỏa!”

“Đúng vậy a, kỳ thật cái khác không khủng bố, chính là đẳng xà, thật sự là phi thường lợi hại!”

“Chúng ta đánh cuộc, xem tiểu tử này có thể hay không kiên trì nửa nén hương!”

“Đi, đến, đặt cược rồi, đừng cầm phá binh khí đi ra!”

Xem náo nhiệt mọi người, ngay tại chỗ cầm Tô Phuong lên thiên môn, dùng để đặt cược.

“Duật.”

Thiên Môn trụ không trung, bỗng nhiên một đầu Phục Dực thú cấp tốc đáp xuống.

Mọi người nhìn thấy cái kia Phục Dực thú: “Cũng kinh động Thiên Môn phủ người tuần tra...”

“Chẳng lẽ là để đối phó ta hay sao? Ta chỉ là sờ Thiên Môn, cũng không phải muốn lên vào Thiên Môn phủ!”

Thiên Môn trụ cách mặt đất ba trọng cao đẳng từng, Tô Phuong cẩn thận từng li từng tí tìm kiếm đẳng xà, đồng thời chú ý hướng lên leo, nào biết lúc này nghe thấy một cô khí lạnh cuốn xuống, vừa thấy được Phục Dực thú tụ toàn thân sợ run.

Rút ra bảo kiếm, trận địa sẵn sàng đón quân địch!

“Ngươi là muốn sờ Thiên Môn?”

Nào biết Phục Dực thú tại vài chục trọng đẳng trụ thượng lưu lo dừng lại, cái kia trên lưng lộ ra khuôn mặt, là một cái làn da ngăm đen, một cặp gần như đôi mắt ưng trung niên nam tử.

Tựa hồ có này đôi kỳ lạ con mắt, lệnh nam tử này có thể bất khi đến phượng đã phát sanh bất luận cái gì tình huống.

“Vâng, tiền bối, chẳng lẽ không cho phép sao?” Mang theo kính ý cùng tức giận, Tô Phuong hừ một câu.

“Không là không cho phép, ta chỉ là tới xác định thoág một tý, phạm là sờ Thiên Môn người, ta đều ghi chép trong danh sách, nhìn xem trong ba năm có bao nhiêu người chết ở chỗ này, sau đó đem thi thể thưởng cho Phục Dực thú mà thôi!”

Nam tử lạnh lùng nói xong, liền không chế Phục Dực thú chậm rãi rời đi tầng trời thấp, bắt đầu ở giữa không trung xoay quanh.

Nghe hán con tức này, cùng với miệt thị ánh mắt, tựa hồ Tô Phuong nhất định hội chết ở chỗ này, cũng trở thành cái kia Phục Dực thú đồ ăn.

“Tĩnh táo... Tĩnh táo, ta hiện tại có sự phụ lưu lại sâu độc, tựa hồ sự phụ trước kia tụ dự liệu được ta có hôm nay, mới có thể đem bả sâu độc lưu lại? Đề cho ta đối phó rắn độc?”

Điều chỉnh tâm tính, ngưng mắt nhìn phía trên cái kia không thấy được cuối cùng Thông Thiên cầu, Tô Phuong hô hấp đều đều, chậm rãi hướng chỗ cao

leo mà đi.

Bắt tri bắt giác tự leo đến hơn ba mươi trượng cao, gần như Thiên Môn trụ một phần ba khoảng cách, phía dưới tụ tập không ít người xem náo nhiệt, ước chừng có hơn trăm người.

“Xem ra ta vận khí không tệ, lại tới đây còn không có gặp được đẳng xà tập kích, tăng thêm lại là Đại viên mãn thân thể, một chút cũng không cảm giác được mệt mỏi!”

Cố gắng khổ tu thể hiện rồi kết quả.

Lệnh Tô Phuong nhận được rồi thu hoạch, gần như đi vào Thiên Môn trụ một phần ba khoảng cách, tiếp tục như vậy, đến ngày mai sẽ có thể leo lên Thiên Môn phủ.

Một lát sau, trời tự tối xuống, phượng đông cái kia một vòng dư huy chậm rãi biến mất, đêm tối bao phủ tại đại địa, mà ngẩng đầu nhìn lên, cái kia Thiên Môn phủ trên không nhưng lại lóe ra các loại phục trang đẹp đẽ, linh khí ngưng tụ, giống như bầu trời đêm nở rộ một đóa sáng chói vòng hoa, không hổ là tu chân thánh địa.

“XÍU... UU!!”

Trong đêm tối, cuồng gió gào thét, tuy nhiên cũng không rét lạnh, tuy nhiên giống như roi quật lấy thân thể.

Tô Phuong chính tả chậm tốc độ, nào biết đột nhiên một đầu bóng đen theo phía bên phải đẳng đã bên trong thoát ra.

Ah!

Bóng đen đứng vậy đẳng xà!

Đến quá nhanh, quá rất mạnh, Tô Phuong tránh tránh không kịp, cánh tay phải bị cắn một cái.

Lập tức phát ra hét thảm một tiếng, thuận thế một kiếm, chém tại đẳng xà phía trên, máu rần nước bắn, hai cái thân rắn cũng mất đi lực lượng, hướng đại địa rớt xuống đi.

“Cánh tay vậy mà bắt đầu chết lặng... Giống như thi triển trăm huyết điều khiển, hơn nữa miệng vết thương phỏng dị thường, sâu độc!”

Ban ngày không gặp được một đầu đẳng xà, nào biết vừa tới đến ban đêm, đẳng xà liền hướng hấn phát động tập kích.

Đẳng xà hiển nhiên bắt đầu ngay tại đợi ban đêm đã đến, sau đó đối với Tô Phuong phát động công kích, hấn lập tức thúc dục tiềm phục tại huyết trong thịt ba chích huyết trùng, bỏ hướng cánh tay phải, mà lại bắt đầu hút khuếch tán rần độc.

“Nếu như không có sâu độc, thân thể rất nhanh hội mất đi không chế, sau đó... Từ nơi này té xuống, phần thân toái cốt, lên thiên môn không khó, khó tự khó tại đẳng xà, một khi trúng độc cái kia sẽ trễ!”

Tuôn rơi!

Hấn vừa nói xong, trong lúc đó phía trên đẳng từng đại diện tích động.

Đến rồi!

Tô Phuong lập tức huy động bảo kiếm, tận lực dùng lồng ngực, phía sau lưng đến độc ngăn cản đẳng xà, bởi vì có tiên cực giáp bảo vệ, đẳng xà lại có thể cảm tiên cực giáp thế nào.

XIU.... XIU...!

Mấy cái đẳng xà thừa cơ theo đẳng điệp bên trong dọc theo đầu, mở ra miệng rộng giống như quỷ miệng, hướng về Tô Phuong cắn tới.

Tay trái bắt lấy dây leo, hai chân cũng cuốn lấy nhánh dây, sau đó tay phải huy kiếm, tay trái ngưng kết ra linh khí, hai tay cùng nhau hướng đẳng xà phát động công kích.

Tuôn rơi!

Bá bá!

Nào biết chung quanh đẳng từng lập tức cũng bắt đầu run rẩy, một mảnh dài hẹp đẳng xà giống như mũi tên, hướng Tô Phuong phốc cắn mà đến.

Tô Phuong một chương đón lấy một chương, một kiếm đón lấy một kiếm, dùng hai chân lực lượng chèo chống thân thể, thân thể đôi chiều tại cao vài chục trượng giữa không trung.

Kiểm quang như dệt!

Chường khí như bực!

Tô Phuong cùng một mảnh dải hẹp bóng đen đằng xà triển khai cận thân chém giết, máu rần tràn ngập tại bầu trời đêm.

Đêm nay vừa mới không có trăng sáng, cũng không có tinh thần ngôi sao, ngược lại tại bầu trời đêm tràn ngập tầng một Huyết Sắc khí tức, quá không tầm thường.

Loại này trong đêm tối, Tô Phuong không biết cùng bao nhiêu đằng xà chém giết, không biết chiến đấu bao lâu, may mắn hẳn là Viễn Cổ luyện thể người, thân thể đạt đến Đại viên mãn, đan điền linh khí cũng thập phần sự dư thừa, bằng không thì tự xong đời.

Chính yếu nhất chính là có sâu độc thôn phệ rần độc, bằng không thì trước kia bị đằng xà cắn tổn thương, hẳn tự ô hô ai tai.

Tô Phuong cắn răng, đầu cái gì cũng không muốn, cũng không còn thời gian muốn, chỉ có một ý niệm trong đầu, chiến đấu xuống dưới, cùng đằng bày rần kiên trì, chỉ đã tới rồi ban ngày khôi phục thị lực, đằng xà tự chiếm không có bao nhiêu thượng phong.

Ah!

Nào biết bấp chân lại bị cắn một cái.

Giờ khắc này cảm giác ngay chân đều muốn bị đằng xà cho xé nát.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Leo lên Thiên Môn, Thực Nhật dị tượng

Oanh địa một tiếng, không để ý đau đớn, một cỗ khí thể theo chân trái lan tràn, sau đó chấn phát mà thành, đem cái kia đằng xà tươi sống chấn vỡ.

Đằng rần cắn ở bấp chân không tha, đem đại lượng nọc độc rót vào thể nội, tê liệt Tô Phuong.

May mắn Tô Phuong có sâu độc, hẳn lại đem sâu độc thúc dục đến bấp chân miệng vết thương, hai tay tiếp tục cùng theo đằng từng đánh giết ra tới đằng xà đã đấu.

Những này đằng xà cũng rất giáo hoạt, lại giỏi về che dấu, một lần công kích về sau, lại liên tục phát động công kích, tựa hồ muốn Tô Phuong linh khí cùng thể lực tiêu hao không còn.

“Tại kiên trì một hồi, bầu trời muốn sáng..”

Tô Phuong đầu đầy mồ hôi, lại phân không rõ là máu rần có lẽ hay là mồ hôi, khi hẳn nhìn về phía bầu trời đêm, y nguyên không thấy được tinh thần ngôi sao cùng trăng sáng, bầu trời đêm tràn ngập tầng một đỏ sậm hào quang.

“Nguy rồi, đan điền linh khí nhanh tiêu hao không còn...”

Mắt thấy đêm tối càng ngày càng mờ hồng, sáng sớm muốn đã đến, nhưng Tô Phuong trong đan điền linh khí, đã muốn còn thừa không có mấy, nếu như không có linh khí, chỉ dựa vào thân thể chỉ lực, căn bản không đối phó được bày rần.

Lại kiên trì một hồi, phương đông bầu trời rốt cục phát sáng lên, thị lực bắt đầu khôi phục, trước kia chỉ có thể nhìn đến một đỉnh điểm, hôm nay đằng xà công kích xem nhất thanh nhị sở, chúng tại đằng từng du động cũng có thể thăm dò rõ ràng, cho nên đằng xà vừa phát động công kích, đã bị Tô Phuong hủy động bảo kiếm, đem đằng xà vùng giết.

Đương thời giới triệt để phóng sáng, đằng xà thể công tán đi, chỉ có linh tinh đằng xà ngủ đông, ở ẩn tại bốn phía, tùy thời mà động, tìm kiếm Tô Phuong trí mạng khuyết điểm.

“Hắn, hẳn vậy mà kiên trì xuống dưới, đầy đất đều là đằng xác rần thể!”

Thiên Môn trụ phía dưới, theo ngày hôm qua mà bắt đầu tụ tập tu sĩ, không có có bất cứ người nào tán đi.

Bọn hắn đang chờ đợi Tô Phuong đến rơi xuống, trở thành Phục Dực thú đồ ăn.

Kỳ thật bọn hắn càng muốn chứng kiến Tô Phuong cho bọn hắn mang đến một điểm hi vọng.

Ánh sáng chiếu xuống, hơn một trăm người lập tức chứng kiến Thiên Môn trụ chung quanh mặt đất, rơi là tả lỵ không dưới trăm đầu đẳng xác rắn thê, đã sớm bế tắc hoặc là co rúc ở mặt đất.

Lại ngẩng đầu nhìn lên, Tô Phuong đã qua đến Thiên Môn trụ một nửa vị trí, vẫn còn y nguyên hướng lên leo.

“Hôm nay giữa trưa, cố gắng leo lên Thiên Môn... Không thể cố gắng nhìn cả đêm!”

Rốt cục đi tới ban ngày, cũng không biết vì sao, hôm nay là bầu trời bao la còn ngưng lấy một ít đỏ sậm hào quang, Tô Phuong thành một cái huyết nhân, lông mày đều ngưng lấy huyết khối.

Nhìn nhìn phía trên cầu vượt, đã không hề xa xôi.

“Hô!”

Một chích Phục Dực thú từ đằng xa không trung lao xuống xuống, Tô Phuong thuận thế cúi đầu xem xét, song đồng tử phóng đại, cảm thấy kinh ngạc không thôi.

Ở đằng kia cả vùng đất, chỉ để lại hơn mười người, còn lại tu sĩ vậy mà đều ở leo Thiên Môn trụ, hơn nữa bọn hắn tốc độ rất nhanh, bởi vì trong đó có ít người là nhục thai cảnh tu sĩ, thực lực, tốc độ, tổng hợp lại năng lực là muốn vượt qua hắn.

Xem ra chém giết đại lượng đẳng xà, cũng lại để cho những tu sĩ này chứng kiến sờ Thiên Môn hi vọng.

Ai không muốn sớm một ngày gia nhập Thiên Môn phủ.

Ngược lại cũng kích khởi Tô Phuong toàn thân nhiệt huyết, hắn cũng nhanh hơn tốc độ tiếp tục hướng thượng leo.

Về phần cái kia chích Phục Dực thú bắt đầu xoay quanh ở chung quanh, trên lưng ngồi ngày hôm qua cái đôi mắt ưng nam tử, và từ chung quanh không trung xuất hiện từng chích Phục Dực thú, xem ra quá nhiều người cùng nhau lên thiên môn, lệnh những thiên môn phủ tu sĩ không thể không chú ý.

Càng lúc càng nhanh!

Nhanh!

Trong đầu không ngừng la lên, khoảng cách phía trên ngày đó cầu chỉ có vài chục trượng khoảng cách, có lẽ là trên người lấy dính quá nhiều máu rắn nguyên nhân, mấy canh giờ leo trong quá trình, không còn có đẳng xà xuất hiện qua, dùng hắn Đại viên mãn thân thể, chỉ là leo Thiên Môn trụ tự nhiên không nói chơi.

P phía dưới cái kia hơn mười người sẽ không may mắn, lực tục có người té xuống, tươi sống ngã chết, đương nhiên cũng bởi vì những người này đều là thực khí cảnh tu sĩ, không bằng những kia nhục thai cảnh tu sĩ có thể đối phó đẳng xà.

“Thiên Môn...”

Lại là một canh giờ!

Tô Phuong một tay vậy mà chộp vào Thiên Môn ven, cẩn thận từng li từng tí về phía mặt đất leo, tại thời khắc này, một đạo nhân ảnh từ từ mà xuất hiện ở trước mắt hắn, không là một nhân ảnh, còn có mấy cái bóng người.

Mà phía trước nhất là một vị nữ tử, ước chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, một thân hắc y, trên người khắp nơi có thể thấy được ngân sắc hộ giáp, nhất là bộ ngực 〇〇 xuyên thẳng mặc vào một kiện như như lông vũ ngân sắc áo giáp.

Những bộ phận khác hộ giáp, cũng có được lông vũ đồ đẳng, ngay nữ tử hắc y cũng thêm lên đại lượng màu đen lông vũ.

Tô Phuong dò xét nữ tử, mà nữ tử cũng tự nhiên đánh giá hắn.

Lúc này đối với Tô Phuong là tối trọng yếu nhất, chính là lướt qua cuối cùng chướng ngại, hai tay dùng sức khê chống, tại nữ tử cùng mười cái mặc áo giáp tu sĩ trước mặt, một nhảy dựng lên, bỗng mà một tiếng rơi xuống đất, xuất hiện ở một tòa cao tới hơn mười trượng thiên dưới cửa.

“Không thể tưởng được leo lên Thiên Môn, là một cái thực khí cảnh võ giả mà thôi, còn có như thể thể lực...”

P phía sau có người bắt ngờ thở dài.

“Người rất không tài, là cái này trăm năm trong người thứ nhất leo lên Thiên Môn tu sĩ!”

Ngân giáp nữ tử nói chuyện, không có nữ tử nên có dịu dàng, chỉ có giống như nam tử lạnh như băng thanh âm, lạnh lùng mây quét qua.”Dựa theo quy

củ, phàm là leo lên Thiên Môn tu sĩ, đều muốn gia nhập ta' Phi Vũ bộ'!"

Phi Vũ bộ!

"Ta gọi Thu Lãnh Cơ, chính là Phi Vũ bộ giáo thừa, mà ta Phi Vũ bộ chính là Thiên Môn phủ rất nhiều trong thế lực, mạnh nhất một trong, chỉ có thiên chi kiêu tử có thể tiến vào ta Phi Vũ bộ tu hành, hiện tại theo bốn quan đi thôi!"

Ngân giáp nữ tử' Thu Lãnh Cơ' như trước lạnh lùng.

Trong chớp mắt nháy mắt, ngay phía sau những kia nam tử cũng chủ động tránh ra một lối.

Tô Phuong nào dám tiếp tục sừng sốt, lập tức đi theo Thu Lãnh Cơ phía sau.

Tại cái này trong quá trình, hẳn cũng nhìn ra một ít mảnh khỏe, những người này đều kiêng kỵ người này đến từ Phi Vũ bộ Thu Lãnh Cơ, xem ra quả nhiên như nàng nói, Phi Vũ bộ không phải người người cũng có thể đi vào.

"Chư vị, ta Phi Vũ bộ chỉ thiếu một người, nếu có những người khác leo lên Thiên Môn, chính các người nhìn xem xử lý!" Tiến vào cái kia cao cao tại thượng đại môn, Thu Lãnh Cơ hướng phía sau lưu lại một câu hồ hững thoi ngủ, tiếp tục trực tiếp leo lên cầu vượt.

Bước trên cầu vượt gờ khắc này, ngoại trừ đạt thành mục tiêu kích động, còn có chính là kính sợ.

Từ nơi này nhìn về phía đại địa giống như đi vào thế giới đỉnh, có một loại quan sát chứng sinh rung động cảm giác, lại xem xét phía trước Thiên Môn phủ cái kia từng tòa cung điện, giống như phiêu phù ở giữa không trung phía trên, lúc này hẳn tự muốn đi vào tiên cảnh giống nhau.

Khắc khế-x-xxxxx!

Hai người đang tại đi vào cầu vượt vị trí trung ương, đột nhiên xoay quanh tại giữa không trung từng chích Phục Dực thú, phảng phất được kinh hãi, tại giữa không trung phát ra sồn hết cả gai ốc tiếng kêu.

"Những này súc sinh muốn chết?" Thu Lãnh Cơ ngưng mắt nhìn cái này một dị thường cử động, càng nhiều hơn một phần sát ý.

Tuôn rơi!

Dị thường lại đã xảy ra, từ tiền phương Thiên Môn phủ chạy đi rất nhiều yêu quái, chúng bối rối mà tại giữa không trung hoặc là rừng rậm chạy trốn, giống như Phục Dực thú đồng dạng bất an.

Cùng lúc đó, một cỗ âm trầm chìm ánh sáng, bỗng nhiên mang tất cả Thiên Môn phủ, cùng với chung quanh đại địa, trong lúc đó, Thiên Môn phủ tự bao phủ tại về lo lắng bên trong.

Tô Phuong cùng Thu Lãnh Cơ cũng đặt mình trong giống như trời đầy mây, hai người không tự chủ được chậm rãi ngừng đầu, chỉ thấy bầu trời cũng tối xuống, đại lượng mây đen bốc lên, hình thành che khuất bầu trời ra oai.

Cái kia khóa ngọn lửa đồng dạng mặt trời, phảng phất cũng muốn bị mây đen che đậy.

Nhưng vào lúc này, một khóa hắc ám hình tròn, cùng mặt trời không sai biệt lắm đại dị vật, chính chậm rãi tới gần mặt trời, thẳng đến một bộ phận gần trở mặt trời mới chậm rãi dừng lại.

"Chẳng lẽ là Thiên Cầu Thực Nhật?"

Thu Lãnh Cơ cái kia ngân giáp tại âm u trong thế giới, phóng xuất ra trắng sáng đồng dạng Quang Huy."Sách cổ có nhiều ghi lại, Viễn Cổ đến bây giờ, thường xuyên có sẽ xuất hiện Thực Nhật dị tượng..."

Thiên Cầu Thực Nhật!

Nghe thế lời nói, Tô Phuong cũng hiểu được cũng không xa lạ gì, từ nhỏ hẳn chợt nghe qua vô số thần thoại truyền thuyết, trong đó có Thiên Cầu Thực Nhật, nhưng cái này thật sự là Thiên Cầu Thực Nhật sao?

Tô Phuong trong lúc vô tình bị Thiên Môn phủ giữa không trung hấp dẫn ánh mắt, không biết lúc nào, sỗ dĩ ngàn số tu sĩ, hoặc là cười dị thú, hoặc là nhô lên cao cước đạp phi kiếm, đều ở cùng nhau ngưng mắt nhìn vòm trời dị tượng.

"Đi, cái này Thực Nhật dị tượng sẽ đi qua!"

Thu Lãnh Cơ dùng mệnh lệnh ngữ khí, quét Tô Phuong liếc, hai người tiếp tục hướng Thiên Môn phủ đi đến.

Thiên Môn phủ có nhiều như vậy tu sĩ, còn có như La Trung Vân cái loại này cước đạp phi kiếm tồn tại, hết thấy hết thấy, đều hấp dẫn lấy Tô Phuong ánh mắt, hẳn phảng phất đoán trước tương lai một ngày nào đó, hẳn cũng có thể trở thành trong đó một phần tử.

"Ta phải đem bà mấy thứ bảo vật ần núp đi, nếu không mang theo bảo vật tiến vào Thiên Môn phủ, quá đáng chú ý..." Thông qua cầu vượt, Tô Phuong

ở trong lòng tính toán, nắm chắc cái bọc.

“Ông!”

Cầu vượt cuối cùng còn có một đạo môn hộ.

“Thu đại nhân!” Môn hộ nhìn về phía trên một mảnh sương trắng bốc lên.

Bên trong bỗng nhiên đi ra một vị nam tử, đồng dạng là một thân màu đen áo giáp, hướng Thu Lãnh Cơ thi lễ về sau, sương trắng tán đi, lộ ra một đầu rộng lớn lên núi thông đạo.

Tiến vào đại môn, lại bị sương trắng huyền diệu vây quanh.

Xem ra là trận pháp, bằng không thì không sẽ như thế vô cùng kì diệu.

Ở trên núi trong quá trình, Tô Phương chẳng những lưu ý bốn phía, cũng nhìn về phía vòm trời, phát hiện Thực Nhật dị tượng vẫn còn tiếp tục, trên đường cũng nhìn thấy một ít không có mặc áo giáp hắc y tu sĩ, thỉnh thoảng xuyên qua cánh rừng.

Lên núi thêm đá thông đạo thông hướng bát phương, rất dễ dàng lạc đường, qua rồi một hồi, Tô Phương theo Thu Lãnh Cơ hướng phía bên phải một cái ngọn núi đi đến, không một lát nữa liền gặp được một tòa quảng trường, trên quảng trường có một tòa màu đỏ cung điện.

Quảng trường cũng có mười cái tu sĩ đang tại ngưỡng mắt nhìn vòm trời dị tượng, trong những người này, Tô Phương không có nhìn thấy một cái thực khí cảnh tu sĩ, xem ra đều là nhục thai cảnh tồn tại.

Một người trung niên nam tử từ một bên vội vàng đi tới: “Thu sư tỷ, làm sao ngươi có rảnh đến ta danh lục điện?”

Thu Lãnh Cơ vuốt cằm: “Người này leo lên Thiên Môn, vừa vặn ta Phi Vũ bộ trước đó không lâu gây cái hạt giống, ngươi làm xuống ghi chép, về sau hẳn chính là ta Phi Vũ bộ người!”

“Tính danh, xuất xứ, cảnh giới!” Nam tử lập tức um tùm về phía Tô Phương đặt câu hỏi.

Xem ra người này lục điện, chuyên môn đăng ký tại Thiên Môn phủ tu hành tất cả tu sĩ, Tô Phương khom người: “Đệ tử Tô Phương, đến từ Thiên Tông thành, trước mắt là thực khí thập trọng!”

“Thiên Tông thành!”

Nam tử sững sờ, mà ngay cả bên cạnh Thu Lãnh Cơ cũng là lập tức dò xét Tô Phương.

Về mặt mờ mịt Tô Phương, không biết đã xảy ra chuyện gì, trong nội tâm lập bộp xuống.

Nam tử lại nhìn về phía Thu Lãnh Cơ: “Xem ra Thiên Tông thành luôn ra nhân tài, lần này hạt giống bên trong, dần sinh ra đến thiên tài hạt giống Lục Lam, cũng là đến từ Thiên Tông thành, nghe nói thiếu chút nữa tụt vào Phi Vũ bộ, cuối cùng vẫn là gia nhập ‘Ngọc lộ bộ’!”

Lục Lam!

Vậy mà ở chỗ này nghe thấy được Lục Lam danh tự, hơn nữa nhìn đến tại Thiên Môn phủ hỗn lộn rất không tồi.

“Chẳng những là Lục Lam, bọn hắn Lục gia nhiều cái hạt giống đều tư chất không tệ, Tô Phương, ngươi ở bên ngoài chờ ta một hồi, ta cùng với Lưu sư huynh có chút việc muốn vào danh lục điện xử lý!”

Thu Lãnh Cơ lưu lại một câu nói, tụt cùng nam tử hướng tên lục điện đi đến.

“Vừa vặn có cơ hội đem bảo vật ẩn nấp đi...”

Đưa mắt nhìn hai người tiến vào tên lục điện, nắm chặt thời gian hướng dưới núi đi đến.

Tìm kiếm một hồi, hắn rốt cục phát hiện một khóa trăm năm đại thụ, vừa vặn khoảng cách danh lục điện không xa, Tô Phương theo trong bao đem vân phù, màu vàng tiêu cuốn, cùng với bức ra trong cơ thể sâu độc, mấy thứ bảo vật lập tức nhét vào đại thụ hốc cây, cũng đem cửa động che tốt, còn bái một khóa cây nhỏ tại hốc cây khẩu làm tốt che dấu.

Làm nửa canh giờ, hắn vô cùng lo lắng mà trở lại danh lục điện, may mắn không có gặp Thu Lãnh Cơ.

Trì hoãn khẩu khí, Thu Lãnh Cơ đang ở đó vị họ Lưu nam tử đưa tiễn hạ, rồi đi tên lục điện.

Theo Thu Lãnh Cơ đi vào một cái khác đầu trong rừng con đường nhỏ, nàng xuất ra một tấm lệnh bài, giao cho Tô Phương: “Cái này sẽ là của ngươi lệnh bài, trước nhỏ lên máu tươi kích hoạt!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Phi Vũ bộ

Tô Phuong bắt lấy lệnh bài, cẩn thận mà đầu ma một hồi, cảm giác là không tầm thường linh mộc điêu khắc mà thành, mặt sau có Phi Vũ bộ ba chữ to, phía trước tắc chính là có tên của hắn.

“Kiểm giữ cái này tầm lệnh bài, người mới có thể ra nhập nguyên một đám quan khẩu, mới được là Thiên Môn phủ một phần tử!” Thu Lãnh Cơ lại dặn dò một tiếng, mới tiếp tục hướng rừng rậm ở chỗ sâu trong đi đến.

Nhỏ máu tại lệnh bài về sau, lệnh bài lập tức biến nhẹ, Tô Phuong liền đem lệnh bài thất ở bên hông.

“Lần này cách Phi Vũ bộ còn cách một đoạn, ta liền cho hướng người đại khái giới thiệu thoáng một tý Phi Vũ bộ tình huống, ta Phi Vũ bộ chính là Thiên Môn phủ trong hơn mười nơi, chuyên môn vì hạt giống tu hành mà thành lập tồn tại, mặt khác còn có ngọc lộ bộ, thiên võ bộ, tiềm văn bộ, Phi Long bộ vân... vân tu hành thể lực, ta Phi Vũ bộ trong đó xem như tiền tam, có thể đi vào Phi Vũ bộ người, đều là khoá trước hạt giống bên trong nổi tiếng tồn tại, còn lại hạt giống chỉ có thể ở những kia tầm thường thể lực tu hành!”

“Thiên Môn phủ chính là trấn thủ cái này một phương ranh giới duy nhất thể lực, vô thượng Thiên Môn Thánh hoàng càng thêm là danh chấn thiên hạ vương giả, tại đây kiến tạo Thiên Môn phủ đã có hơn ba ngàn năm, hôm nay có được hơn vạn tu sĩ, dưới trướng còn có một phương phương động phủ, ví dụ như kiểm đầm dãy núi Sa Ma động, chính là do Thiên Môn phủ thiết lập, trấn thủ một phương ranh giới!”

“Mà ta Thiên Môn phủ sau lưng còn có càng thêm khổng lồ thể lực, về sau người sẽ hiểu, tại ta Thiên Môn phủ tu hành, tự nhiên vô cùng nghiêm khắc, nếu như chịu không được tu hành, chỉ có thể xua đuổi xuống núi, nghĩ đến người đang ở đây Thiên Tông thành cũng đã gặp không ít thực khí cảnh võ giả, những kia đều là bị loại bỏ tu sĩ!”

Đi ở âm u trong rừng con đường nhỏ, Thu Lãnh Cơ phảng phất tại lâm bầm lâu bầu, cũng không quản Tô Phuong phải chăng đang nghe.

Về phần Tô Phuong tự nhiên đem bả từng cái lời nhớ rõ nhất thanh nhị sở, nếu là có bất luận cái gì lệch lạc, hắn cũng không muốn bị đuổi ra Thiên Môn phủ.

“Trước mắt trước hết nói với người nhiều như vậy, còn lại chờ người đến Phi Vũ bộ, sẽ có người cẩn thận nói cho người biết về các phương diện quy củ!” Thu Lãnh Cơ bắt đầu bảo trì trầm mặc.

Tô Phuong cứ như vậy thành thành thật thật một mực đi theo nàng đằng sau, xuyên qua từng tòa rừng rậm, trải qua từng tòa ngọn núi.

Một lúc lâu sau, Thu Lãnh Cơ mang theo Tô Phuong hướng một cái ngọn núi đi đến.

Ngọn núi khắp nơi đều là cung điện, nhưng đại bộ phận đều là rất bình thường tồn tại, mà trên nhất phương cùng với trung ương những kia cung điện, mới có vẻ không giống người thường.

Rất nhanh trải qua từng tòa cung điện, cũng nhìn thấy một ít rộng lớn quảng trường.

Đương lâm đi vào sườn núi một mảnh cung điện bầy lúc, đầu tiên một khối khắc có ‘Phi Vũ bộ’ ba chữ to tám bia đá, xuất hiện ở trên cầu thang.

“Giáo thừa đã trở lại!”

Đến đến đại điện chỗ quảng trường, hai gã mặc áo giáp nam tử bay nhanh mà đến.

Thu Lãnh Cơ ngưng mắt nhìn hai gã nam tử: “Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, đây là vừa gia nhập Phi Vũ bộ mới hạt giống, Tô Phuong, từ hôm nay trở đi, chủ yếu do Liên Chiến người phụ trách Tô Phuong một thời gian ngắn tu hành!”

“Dạ!” Bên trái vị kia hắc giáp nam tử ‘Liên Chiến’, lập tức ôm quyền trả lời.

“Hồ Lô Kỳ, người theo ta đi xem đi!” Thu Lãnh Cơ tắc chính là mang theo một vị khác nam tử Hồ Lô Kỳ rời đi cái này tám quảng trường.

Tô Phuong cũng thừa này, hướng Liên Chiến thi lễ: “Bái kiến Liên sư huynh!”

Liên Chiến cao thấp dò xét trải qua, ôn hoà hỏi: “Người là sở Thiên Môn đi lên hay sao?”

“Dạ!”

“Trách không được sáng sớm đã có người tới thỉnh giáo thừa đại nhân, nguyên lai là người thành công leo lên Thiên Môn, ngược lại đáng giá giáo thừa đại nhân tự mình đi Thiên Môn Tiếp Dẫn người, mà người cũng đủ để cảm thấy tự ngạo, chúng ta tại đây có rất ít người là tìm được qua giáo thừa tự mình chỉ dẫn lên núi!”

Liên Chiến có chút vuốt cằm, sau đó mang theo Tô Phuong hướng trung ương đại điện đi đến.

Đến đến đại điện phía trước, lại xem xét bên trong thậm chí có một đạo giống như sương trắng môn hộ, trải qua trước kia kinh nghiệm, Tô Phuong nhìn ra cái này sương trắng đằng sau tất nhiên là có khác động thiên.

“Đây là ta Phi Vũ bộ tu hành điện, vừa tới hạt giống đều ở đây ở phía trong tu hành, bước vào nhục thai cảnh mới có thể tiến hành mật khác tu hành, mà ta Thiên Môn phủ có hơn mười nơi tu hành thể lực, mỗi một chỗ quy củ, tu hành phương thức đều không giống nhau, mà có thể tới ta Phi Vũ bộ đều là tinh anh, bởi vậy tu hành phương thức cũng bất đồng!”

Liên Chiến cũng không dẫn Tô Phuong tiến vào tu hành điện, mà là nghiêm túc mà bàn giao quy củ: “Người mới tới Thiên Môn phủ, đầu tiên phải hiểu không phải tu hành, mà là quy củ!”

“Thỉnh sư huynh chỉ điểm!” Tô Phuong thành thành thật thật ôm quyền.

Thấy Tô Phuong như thế biết rõ cấp bậc lễ nghĩa, Liên Chiến cái kia lạnh lùng mày có chút biến mất: “Chúng ta Phi Vũ bộ phải không tuyển nhận thực khí thất trọng trở xuống hạt giống, chỉ có thất trọng đã ngoài người mới hạt giống mới có tư cách trở thành Phi Vũ bộ một thành viên, ở chỗ này tự nhiên cũng có nghiêm minh quy củ, ví dụ như tại quy định trong thời gian bước vào tương ứng cảnh giới, nếu không sẽ bị xua đuổi xuống núi, nếu như là bảy trọng cảnh giới, phải tại sáu năm trong bước vào nhục thai cảnh, nếu như không đạt được, cái kia chỉ có thể tiếc nuối xuống núi, hoặc là bị mật khác động phủ sử giả mang đi, vì những kia trấn thủ ranh giới động phủ hiệu lực, dù sao đạt tới thực khí thất trọng coi như là một gã võ giả, người bây giờ là thực khí cảnh thập trọng, vậy người thì có 2 năm thời gian đột phá nhục thai cảnh, bước vào nhục thai cảnh bên trong, theo một trọng đến thập trọng tu hành, cũng là có thời gian quy định, những này chờ người bước vào nhục thai cảnh lại kỹ càng nói cho người nghe!”

Hai năm trong muốn đạt tới nhục thai cảnh!

Này bằng với là cho Tô Phuong hạ một đạo, vô pháp lựa chọn pháp chỉ.

“Người bây giờ chủ yếu tu hành, chính là bước vào nhục thai cảnh, mà chủ yếu chính là muốn học hội nắm giữ linh vân, linh vân nắm giữ về sau, người mới có thể ngưng kết ‘Khí hải’!” Liên Chiến lại nói: “Khí hải chính là nhục thai cảnh đan điền ở chỗ sâu trong nguồn năng lượng, người xem xem đan điền của người, bên trong linh khí loạn cả một đoàn, tất cả đều chen chúc trong đan điền, mà nắm giữ linh vân, người muốn chái vượt đan điền linh khí, sau đó ngưng kết khí hải, đột phá nhục thai cảnh, chờ người dùng linh vân ngưng kết khí hải một thành công, vậy người tự sẽ từ từ không chế linh lực, có linh lực, người mới có thể tu luyện một ít thô thiển thân thông, hoặc là không chế vân phù, pháp bảo!”

Linh vân!

Khí hải!

Những điều này đều là đạt tới nhục thai cảnh, nhất định phải nắm giữ lực lượng.

“Đi theo ta!”

Liên Chiến đại khái dặn dò về sau, liền mang theo Tô Phuong tiến vào đại điện, mà lại đi vào cái kia màu trắng môn hộ trước, hẩn xuất ra lệnh bài: “Người chỉ cần quân lệnh bài tới gần trận pháp, đại môn tự nhiên sẽ mở ra!”

“Phải không? Dễ dàng như vậy?” Tô Phuong ngoài ý muốn liên tục.

“Người trên lệnh bài có đến từ Phi Vũ bộ trận pháp linh vân, tại Phi Vũ bộ sử dụng, không phải ta Phi Vũ bộ hạt giống, là khó có thể tiến vào tại đây, đồng dạng người cũng cầm lệnh bài vào không được thể lực khác trận pháp!”

Liên Chiến lắc đầu, bất đắc dĩ cười một tiếng, xem ra là nghe quá nhiều nói như vậy lời nói.

Ông!

Hắn quân lệnh bài tới gần màu trắng mây mù, quả nhiên xôn xao mà một tiếng, môn hộ mở rộng ra.

Chờ hắn đi vào, Tô Phuong cũng cầm lệnh bài tới gần mây mù môn hộ, môn hộ cũng lập tức mở ra, hắn vội vàng tiến vào bên trong, lập tức thấy được một cái không thể tưởng tượng nổi thế giới.

Có khác động thiên.

Nguyên lai thực sự can khôn, trước mắt hoàn toàn là một cái mây mù không gian, tọa lạc lấy đại lượng độc lập trận pháp, có thể nhìn thấy trận pháp bên trong có các loại tu hành sân bãi, tiếp cận cửa vào độc lập trong trận pháp bộ, có thể thấy được đến rất nhiều luyện võ dùng khoá đá, thạch kiếm, đương nhiên những này không phải bình thường tảng đá, là một loại đặc thù bảo thạch.

Đằng sau trận pháp không gian lại không giống với, có tràn đầy có chút xoay tròn màu trắng linh khí, bên trong có một cái ngòi xuống tu hành cột đá, lại nhìn ở chỗ sâu trong không gian, tựa vô pháp thấy rõ.

“Bên ngoài những này không gian chủ yếu là thực khí thất trọng đến cửu trọng giai đoạn tu hành, đằng sau cái kia đạo không gian thì là thập trọng sở tu làm được thể giới!”

Trải qua Liên Chiến một phen giải thích, Tô Phuong trong lòng hiểu rõ rồi, mà đi ngang qua bát trọng, cửu trọng độc lập không gian lúc, hẳn gặp được mười mấy người tại đây hai đại không gian tu hành, hiển nhiên đều là thực khí bát trọng đến cửu trọng tu sĩ.

Đi vào tầng thứ tư độc lập không gian, làm theo cảm lệnh bài nhoáng một cái, không gian tự động mở ra một cánh cửa, Tô Phuong theo Liên Chiến tiến vào không gian.

Thu Lãnh Cơ nói không sai, lệnh bài quả nhiên là phải vật, nếu không ngay tu tâm diện đều không thể tiến đến.

“Thiệt nhiều... Linh khí!”

Đi vào thực khí thập trọng không gian, hẳn lập tức chứng kiến ánh huỳnh quang loại linh khí, trên không trung bay múa.

“Mỗi một cái không gian, nhằm vào từng cái cảnh giới mà định ra, tại đây chủ yếu là Ngưng Khí, gắn kết linh vân cùng ngòi xuống, tại cách đó không xa trong không gian, tắc chính là quan có dã thú cùng với hung yêu, hoặc là lợi hại yêu vật, đó là tu luyện chém giết không gian, chờ người nắm giữ linh vân, cũng muốn đi những kia không gian tu hành kinh nghiệm chiến đấu, hiện tại ta tới dạy người ngưng kết linh vân!”

Liên Chiến ý bảo Tô Phuong xếp bằng ở cột đá thượng.

Đội Tô Phuong tĩnh tọa về sau, Liên Chiến chậm rãi phát tay, lòng bàn tay tuôn ra một cỗ bất động linh khí dày đặc bạch quang, bạch quang vậy mà tại Liên Chiến dưới sự khống chế, giống như cẩn thận thăm dò, hình thành một cây màu trắng đường cong.

Vì để Tô Phuong xem minh bạch, Liên Chiến lại lập lại ngưng kết mấy lần.

Cái này là linh vân!

“Linh vân tựa là thông qua đối với linh khí luyện tinh hóa khí, chỗ biến hóa hình thái lực lượng, về phần linh vân có làm được cái gì, vậy người khả quan rồi!”

Liên Chiến đột nhiên nắm ngón tay một trào, trong lòng bàn tay từng đạo linh vân, lại rất nhanh mà đan vào bắt đầu đứng dậy, chỉ là ba giây đồng hồ, rõ ràng đan vào thành một bả hơn một thước trường kiếm khí.

Thấy như vậy một màn, Tô Phuong lập tức nghĩ tới La Trung Vân cùng Viêm Hỏa Song Vĩ Tông đấu pháp lúc, lăng không thi triển ra kiếm khí.

Nguyên lai tựa là đến từ linh vân chỗ diễn biến thần thông.

Liên Chiến đem kiếm khí hút vào lòng bàn tay: “Đến khắp cả quá trình cần chính người hiểu được, thông qua tu hành mới có thể nắm giữ, đại bộ phận đạt tới thập trọng người, tại một năm rưỡi thời gian có thể nắm giữ linh vân, do đó ngưng kết khí hải đột phá nhục thai cảnh, thực khí cảnh lại chỉ là trụ cột tu hành, vì nhục thai cảnh đánh tốt trụ cột!”

“Sư huynh, ta đây một mực tại đây tu hành?”

“Ba ngày có thể bỏ tức một lần, tại cái này trong quá trình, ta sẽ cho người ‘Cường tráng cốt đan’, cho người trong vòng 3 ngày có được lực lượng tu hành, quyển sách này là về Thiên Môn phủ pháp quy, cùng với khác đàn tràng giới thiệu, người có rảnh sẽ đem pháp quy nhớ kỹ, về sau đừng phạm vào quy củ, cái này là cường tráng cốt đan, chuyên môn là thức ăn khí thập trọng luyện chế!”

Đang tại Tô Phuong, Liên Chiến lăng không cảm ra một quyển sách, cùng với một khối màu trắng đan dược.

“Ta cùng với Hồ Lô Kỳ sư đệ một mực canh giữ ở tu hành điện, có khi hẳn tại nội bộ, có khi ta ở bên ngoài, tóm lại ba ngày sau đó chúng ta sẽ thông báo cho người, có tu hành biến hóa cũng sẽ sớm nói cho người biết, người tựa một lòng tu hành, ta hiện tại đi ra ngoài giúp người chuẩn bị chỗ ở!”

Bàn giao hết hết thảy, Liên Chiến rời đi chỗ ngòi này độc lập kết giới.

“Không thể tưởng được bước vào Thiên Môn phủ ngay khẩu nghị nơi cơ hội cũng không có...”

Nắm giữ linh vân?

Hắn hiện tại sao có thể tĩnh hạ tâm, ăn vào cường tráng cốt hoàn, nhìn xem cùng lung lay đan có nhiều hơn chênh lệch.

Đương làm được lực mạng tất cả toàn thân, trong lòng của hắn thì có tính ra, cường tráng cốt đan dược lực không kịp lung lay đan một phần mười, xem ra thực khí cảnh chỉ có thể dùng cường tráng cốt đan.

Hắn lại từ cái bọc xuất ra duy nhất một bộ chuẩn bị quần áo, thay về sau, mới bàn ngồi xuống, mở ra có ngón tay dày sách cổ, lập tức gặp được Thiên Môn phủ răn dạy, cùng với vô số quy củ.

Ví dụ như cấm chế đồng môn tương tàn.

Phải nghiêm khắc thời gian không chế, bất luận kẻ nào tại quy định thời gian phải hoàn thành tu hành.

Đệ tử không thể một mình rời đi Thiên Môn phủ vân... vân.

Mà ở phía sau, Tô Phương gặp được một tấm bản đồ.

Là Thiên Môn phủ địa đồ, tại trên bản đồ, hắn còn tìm được rồi Thiên Tông thành, cùng với Ngự Chủ Hà, đương nhiên cũng có La Trung Vân hiệu lực Sa Ma động.

Thiên Môn phủ chung quanh có hơn mười nơi động phủ, mỗi một chỗ động phủ đều có một vị thực lực bí hiểm động chủ, địa vị chỉ ở Thiên Môn Thánh hoàng phía dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Độc lập động phủ, vô tình gặp được người quen

Ngoại trừ địa đồ, tại sách cổ cuối cùng còn hữu quan với 'Triệu quốc' ghi chép.

Triệu quốc!

Tô Phương không khỏi khẽ giật mình.

Suy nghĩ phảng phất trở lại mấy năm trước tại tín khí núi hàn đàm, ngoài ý muốn gặp được vị kia thần bí tiên nữ, hiện tại tường tượng cũng có chừng đầu choáng váng, tim đập như trống trong ngực nhanh hơn cảm giác.

Lúc ấy nàng tự đề cập tới Triệu quốc.

Còn tưởng rằng nàng cũng là đến từ Thiên Môn phủ, dù sao Thiên Môn phủ lúc ấy tại Tô Phương trong óc, chính là duy nhất tu chân thánh địa, mà bây giờ đến xem, nguyên lai Thiên Môn phủ đối lập trên bản đồ ghi rõ Triệu quốc đến tương đối, chỉ là nơi chật hẹp nhỏ bé.

Triệu quốc có nhiều hơn hắn tuy nhiên không biết, có lẽ địa đồ trực quan đến xem, ít nhất lớn vạn lần.

Đối với Triệu quốc ghi chép cũng rất ít, bên trong ngược lại nâng lên Thiên Môn phủ chỗ cái này tám ranh giới, sinh tồn lấy đại lượng yêu quái, dã thú, chúng hội tập kích nhân loại hoặc là tu sĩ, dùng nhân loại là thức ăn vật, mà ngoại trừ quái vật dã thú uy hiếp Thiên Môn phủ, còn có nạn trộm cướp cùng với chư hầu, đại lĩnh chủ.

Nạn trộm cướp dùng một ít giặc cỏ, tán tu, tội phạm chỗ tạo thành tu sĩ thế lực, bọn hắn rời xa Thiên Môn phủ hoặc là Triệu quốc, thường xuyên cướp đoạt tu sĩ tài nguyên.

Đại lĩnh chủ, thì là một phương phương kiêu hùng, lại nói tiếp đại lĩnh chủ kỳ thật chính là một cái chiếm núi làm vua cường đạo đầu lĩnh.

Đương nhiên những này cường đạo đầu lĩnh cũng không hay đương làm, nguyên một đám đại lĩnh chủ thực lực thâm bất khả trắc, thủ hạ cũng tụ tập một đám bộ hạ hạng người, cả đám đều cùng Sa Ma hàng hộc chủ đồng dạng cường đại.

Về phần chư hầu!

Đây chính là cùng Thiên Môn phủ đồng dạng tồn tại, thậm chí còn muốn vượt qua Thiên Môn phủ, chính là trực tiếp do Triệu quốc khống chế, là đến từ Triệu quốc cường đại vương giả, vì Triệu quốc thành lập một chút vô thượng công huân, sau đó bị Triệu quốc phong thưởng lãnh địa, nhiều thế hệ vôong thế, trở thành nhiều đời chư hầu, sự hiện hữu của bọn hắn đã vượt qua Thiên Môn phủ.

Đây hết thảy đều dùng Triệu quốc làm trung tâm, Triệu quốc mới thật sự là tu chân quốc gia.

“Trách không được sự phụ khi đó nói ta tới đến Thiên Môn phủ, mới sẽ biết trời đất bao la, từ nhỏ chợt nghe mỗi người nói đến Thiên Môn phủ, cho nên đã cảm thấy thế giới này chỉ có Thiên Môn phủ, không thể tưởng được còn có vượt qua Thiên Môn phủ tồn tại chư hầu, Triệu quốc...”

Nhất quyền rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy thế giới, cứ như vậy xuất hiện ở Tô Phưong trước mặt.

Thật lâu vô pháp tự kiềm chế, Dương Nhất Chân như vậy nhân vật lợi hại, thực sự đương làm mình là một tiểu nhân vật, xem ra hẳn chẳng những là khiêm tốn, cũng là một cái chính thức hiểu rõ thế giới này có nhiều hơn nhân vật lợi hại.

“Cái này là mới tới hay sao?”

“Nghe sư huynh nói hẳn gọi Tô Phưong, là thông qua sờ Thiên Môn mà gia nhập chúng ta Phi Vũ bộ!”

Trận pháp kết giới đột nhiên ngưng kết một cánh cửa, đạo này động tĩnh lệnh Tô Phưong đi xuống cột đá, còn tưởng rằng là Liên Chiến hoặc là Hồ Lô Kỳ, kết quả là đồng dạng vài tên hạt giống.

Những này hạt giống không phải thực khí bát trọng chính là cửu trọng hoặc là thập trọng, bọn hắn dò xét một hồi, một người trong đó hướng Tô Phưong ôm quyền nói: “Tô sư đệ, người vừa tới Phi Vũ bộ, không bằng nhân cơ hội này, đi ra ngoài cùng mọi người nhận thức nhận thức!”

Tô Phưong liên tục gật đầu, đã muốn tại Phi Vũ bộ tu hành, tất nhiên là phải hiểu Phi Vũ bộ.

Hắn lúc này cùng mấy người khách sáo vài câu, cũng cùng nhau rời đi tu hành kết giới, đến đến đại điện liền gặp được Hồ Lô Kỳ cùng Liên Chiến, mà lại còn có hơn mười vị hạt giống.

Bọn hắn kỳ thật đã chưa tính là hạt giống, bởi vì vì cả đám đều đạt đến nhục thai cảnh.

“Chư vị, lần trước mọi người đi ra ngoài bắt ‘Khôn địa ma’, nguyên sư đệ làm mất mạng, cho nên giáo thừa đại nhân lại đưa tới một vị hậu bổ hạt giống, chính là chỗ này vị Tô Phưong!”

Đang tại mọi người, Liên Chiến đem Tô Phưong chính thức gọi ra đến.

Dù sao Tô Phưong là dựa vào sờ Thiên Môn, theo mà tiến vào Phi Vũ bộ, mọi người đối với hắn cũng thi dùng kính ý.

Liên Chiến càng làm các đệ tử giới thiệu cho Tô Phưong, trong đó có mấy cái nhân vật Tô Phưong nhớ rõ thập phần tình huống, tại đây hơn mười người Phi Vũ bộ hạt giống bên trong, có một loại hạch giữa bầy gà ngao khí, mấy người kia tên là Hàn Lập, Lí Tố Thanh, Trương Du, bởi vì bọn họ tu vi đều đạt tới nhục thai cảnh rất cao cảnh giới.

Xem ra là Phi Vũ bộ nhất đệ tử xuất sắc.

“Qua một thời gian ngắn chúng ta còn muốn đi tìm kiếm khôn địa ma, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc đó hội theo trong các người chọn một nhóm người đi qua, mọi người tán đi đi!”

Hồ Lô Kỳ cũng nói một câu.

Mọi người tán ra, duy chỉ có Tô Phưong lưu lại, sau đó theo Liên Chiến rời đi tu hành điện.

Giờ khắc này, Tô Phưong phát hiện tất cả mọi người ngưng mắt nhìn vòm trời, hắn cũng tùy theo nhìn lại, lại phát hiện phía trên thành linh nổi lơ lửng hai khóa mặt trời.

Hai khóa mặt trời!

Sẽ không sai, Tô Phưong tin vào hai mắt của mình, càng thêm tin tưởng Liên Chiến, Hàn Lập, Lí Tố Thanh, Trương Du những người này, bọn hắn cũng đều dừng ở cái kia hai khóa mặt trời.

Một viên là rất bình thường Hóa Diễm Thần mặt trời, đó là vĩnh viễn không rơi thần mặt trời.

Ngay tại mặt trời bên cạnh xuất hiện một khóa màu đỏ sậm mặt trời, nói là mặt trời thực sự miễn cưỡng, hẳn không có phóng thích mặt trời nên có Thất Thái thần mạng, tái đi lại đỏ lên, phảng phất tà khí ngưng kết mà thành, hơn nữa cũng so bình thường mặt trời muốn nhỏ một vòng.

Bởi vì này viên thứ hai tương lai xuất hiện, thiên địa tuy nhiên nhìn về phía trên có lẽ hay là như thường, nhưng phía chân trời như thế nào cũng tràn ngập nhân nhạ màu đỏ sậm trạch, cùng cái kia Thất Thái thần mạng gần bó tương dung.

“Giáo thừa đại nhân không phải nói Thực Nhật hội qua rất nhanh đi, vì sao?” Tô Phưong rung động mà lắc đầu, cái này hoàn toàn vượt qua hắn có thể tưởng tượng độ cao.

Liên Chiến phảng phất thành thói quen bầu trời treo hai khóa mặt trời, hắn nhìn về phía Tô Phưong: “Giáo thừa đại nhân tự nhiên nói chính xác, nhưng đó là sách cổ chỗ ghi lại Thực Nhật bí văn, mỗi lần Thực Nhật nhiều nhất tiếp tục một canh giờ, nhưng lần này tiếp tục suốt ba ngày, không biết lúc nào sẽ biến mất, mấy năm trước lại là một đêm bắt đầu mùa đông, một đêm nhập hạ, tất cả cái địa phương lại phát sinh động đất, chẳng những có thiên địa dị tượng liên tiếp xuất hiện, tăng thêm hôm nay tương lai xuất hiện, chỉ sợ đây là điềm không may ah!”

Điềm không may.

Tô Phuong một mặt ngưng mắt nhìn vòm trời tương lai, một mặt theo Liên Chiến rời đi đại điện, phía bên trái bên cạnh sơn cốc đi đến.

Xuyên qua vài miếng cánh rừng, cùng với một ít cung điện, lập tức gặp được một ngọn núi động.

Đây không phải bình thường sơn động.

Cửa động thành hình trướng, phía trước có 2 chiếc Bạch Hạc pho tượng, Bạch Hạc một chân rơi xuống đất, giương cánh muốn bay, tăng thêm cửa sơn động tràn ngập tầng một sương trắng, đây quả thực nhìn về phía trên chính là tiên nhân động phủ.

“Chỗ này động phủ vốn là nguyên sư đệ vốn có, đáng tiếc hôm nay người đã qua đời, chúng ta Phi Vũ bộ điều kiện không phải mặt khác bình thường thế lực có thể so sánh, bình thường đàn tràng hạt giống, chỉ có thể ở tại bình thường nhà gỗ, thạch bảo, mà chúng ta Phi Vũ bộ chính là trọng điểm đàn tràng, từng hạt giống đều sẽ có được như vậy một tòa độc lập động phủ!”

Liên Chiến vốn là giới thiệu một phen, sau đó theo Tô Phuong trong tay lấy ra lệnh bài, cũng quân lệnh bài tới gần sương trắng trận pháp, nhanh chóng mà theo bạch trong sương mù cầm ra từng đạo linh vân rót vào lệnh bài bên trong.

Sẽ đem lệnh bài giao cho Tô Phuong, ý bảo lại để cho hắn nắm lấy lệnh bài tiến vào động phủ.

Tô Phuong chậm rãi quân lệnh bài tới gần kết giới, cái kia sương trắng lập tức trung ương lập tức xuất hiện hai người rộng cửa vào, cái này lệnh Tô Phuong kinh hãi, cũng kích động tiến vào trong động phủ.

Mà trong động phủ bộ tác chính là rất bình thường, chính là một mười trượng đại sơn động, ngoại trừ cửa động cái kia huyền diệu kết giới, bên trong cái gì cũng không có.

“Có độc lập động phủ đã muốn rất tốt, chờ người có thể trở thành giáo thừa đại nhân cái loại này tồn tại, có được cao đẳng động phủ, như vậy có thể hưởng thụ trong động phủ trân quý tài nguyên, người có hai ngày thời gian nghỉ ngơi, ta sẽ không quấy rầy người, đến canh giờ muốn đứng giờ đi tu hành điện báo cáo, nhưng trộm không được lười, nếu không tương lai ta sẽ thân đem người từ nơi này đuổi ra!”

Liên Chiến ngưng lấy thần sắc quát to một tiếng, trong chớp mắt rời đi động phủ, biến mất tại kết giới một khắc này, trên người hắn đen nhánh áo giáp phóng thích ra um tùm hàn khí.

“Ta muốn trở thành động chủ, Nguyên Tinh Mộng lưu!”

Tô Phuong rốt cục có thể tự do mà hô hấp, đi vào giường đá vừa ngồi xuống, liền phát hiện bên cạnh có khắc một hàng chữ.

Cái này Nguyên Tinh Mộng xem ra chính là bị khôn địa ma giết chết người đệ tử kia.

Có thể thấy được người này tại đây trong động phủ, lúc nào cũng ôm trong lòng mộng tưởng, đáng tiếc cuối cùng là một chết tại đây kỳ quái thế giới.

“Ta phải đem sâu độc loại bảo vật mang về động phủ phụ cận ẩn nấp đi, cách quá xa trong nội tâm luôn bất an...”

Nghỉ ngơi hồi lâu, lại đem động phủ đơn giản thu thập về sau, Tô Phuong nghĩ đến giấu ở danh lục điện phụ cận bảo vật, càng nghĩ càng phải không an, liền dẫn lệnh bài rời đi động phủ.

Khá tốt hắn trí nhớ kinh người, nửa canh giờ tự đi tới danh lục điện, đem bảo vật lấy ra về sau, lại đem sâu độc hấp vào thể nội, những vật khác khóa lại trong bao, vừa vội hừng hực đuổi đến trở về.

Mất thấy sắp trở lại Phi Vũ bộ, cũng tại dưới sườn núi phượng, cùng khác một cái ngọn núi tương liên rừng rậm lộ khẩu, nhìn thấy 2 đoàn người chính giương cung bạt kiếm.

“Phi vũ bộ sư huynh, một phương khác phái.. Cùng Phi Vũ bộ tương liên đàn tràng hẳn là Phi Long bộ, xem ra những này hạt giống là Phi Long bộ người!”

Thoáng nhìn hai nhóm người, nhìn ra song phương nóng tính rất lớn.

Phi Vũ bộ tám chín cái thanh niên chú ý tới Tô Phuong, ào ào ngoác: “Này, Tô Phuong, còn không mau tới đứng thành hàng!”

Đứng thành hàng?

“Tô Phuong? Người là Tô Phuong?” Không đợi Phi Vũ bộ chúng đệ tử kịp phản ứng, Phi Long bộ bỗng nhiên đi ra một thanh niên, mở to hai mắt, không thể tưởng tượng nổi mà chăm chăm vào Tô Phuong.

Tô Phuong vừa tới đến một bên, nhìn thấy người này thanh niên, lập tức kinh ngạc: “Lí Nguyên Đông!”

Lí Nguyên Đông!

Cũng là đến từ Thiên Tông thành, mà lại là cùng Tô gia quan hệ không tệ Lí gia công tử, cũng là Lí gia xuất sắc nhất thiên tài, cũng cùng Tô gia công tử Tô Viêm quan hệ đặc biệt thiết, bởi vậy cùng Tô Phưong cũng không xa lạ gì.

Hai người lại ở chỗ này đột nhiên gặp nhau, bất kể là Lí Nguyên Đông có lẽ hay là Tô Phưong đều dị thường ngoài ý muốn.

Tha hương ngộ cố tri sao!

Phi Long bộ người lại quát to:“Lí Nguyên Đông, ngươi tự đối phó tiểu tử kia, những người khác giao cho chúng ta!”

Phi Vũ bộ một vị thanh niên một cái tát xếp hạng Tô Phưong bả vai:“Phi Long bộ nhiều lần khi dễ chúng ta Phi Vũ bộ, tính toán là của chúng ta đối thủ một mất một còn, tiểu tử kia lưu cho ngươi!”

“Đây là động hồi sự...”

Tô Phưong mộng, mới nhìn thấy Lí Nguyên Đông, tuy nhiên không tính quá bạn tốt, nhưng ở chỗ này coi như là bằng hữu rồi, ngoài ý muốn gặp lại còn muốn giao thủ?

“Các ngươi vậy ở chỗ này làm chi?”

Tô Phưong cùng Lí Nguyên Đông đều rất xấu hổ, không biết làm sao bây giờ lúc, nào biết theo một phương khác cánh rừng, đột nhiên xuất hiện mười cái thuộc về Phi Vũ bộ đệ tử.

Mà dẫn đầu là một cái dáng người thon dài, người mặc Hắc Vũ áo giáp tóc dài thanh niên, đại khái là hai mươi bảy hai mươi tám tuổi cao thấp.

“Là Lục Phong, đi mau, đi mau!”

Phi Long bộ đệ tử, vừa thấy được tóc dài thanh niên, liền xám xịt tán đi.

“Lục sư huynh!”

Phi Vũ bộ đệ tử lập tức hướng tóc dài thanh niên khom người.

“Những người này tựa hồ mới trải qua chiến đấu...” Một bên Tô Phưong ngưng mắt nhìn những người này, nhìn thấy bọn hắn đầy người sát khí, có trên người mấy người mang theo thương thế, trong nội tâm yên lặng phỏng đoán.

Tên kia gọi Lục Phong nam tử, quét qua tất cả mọi người, lạnh như băng quát:“Các ngươi còn có tâm tư cùng Phi Long bộ cãi nhau, cũng không nên tốt tu hành, chuẩn bị vậy giết khôn địa ma!”

Chuyện đó giáo huấn mọi người thờ mệnh cũng không dám thờ gấp hạ, nam tử cũng hiểu được không có ý nghĩa, mang theo những người còn lại hướng ngọn núi khí thế nặng nề mà đi.

Những người này vừa đi, mọi người cũng đều tán đi, Tô Phưong hiếu kỳ đi vào một vị thanh niên bên cạnh:“Sư huynh, cái này Lục sư huynh ta chưa bao giờ thấy qua, cùng chúng ta cách ăn mặc không giống với? Hắn là cùng Liên sư huynh địa vị đồng dạng?”

“Lục Phong, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ đều là chính thức Phi Vũ quân thành viên, tu vi vượt qua nhục thai cảnh, trước mắt đi theo giáo thừa đại nhân phụ trách chúng ta tu hành, đúng rồi, cái này Lục Phong tựa hồ cùng ngươi tới từ cùng cái địa phương, ngươi không biết sao?” Người thanh niên kia hỏi ngược lại.

Trái tim của hắn phảng phất muốn theo cổ họng xuất hiện:“Lục Phong... Không biết trùng hợp như vậy a? Hắn là Lục gia người?”

Chỉ như vậy làm hắn kinh hãi, là bởi vì Lục gia từ trước đến nay cùng hắn Tô gia không hợp, lần trước Tô gia diệt tộc, nghe đồn chính là Lục gia cùng Ngô gia âm thầm hợp tác, nếu thật là như vậy, hôm nay tại Lục Phong quân hạt phía dưới, cái kia Tô Phưong còn có ngày tốt lành qua?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Hạc tiên tử

Trở lại động phủ chung quanh, Tô Phương tranh thủ thời gian tìm tìm địa phương đem bảo vật giấu kỹ.

Về phần sâu độc hắc vân dưỡng trong người, như thế gặp được bất luận cái gì đột phát tình huống, nhưng tùy thời thi triển sâu độc.

Trong động phủ!

Cái này mặc dù là độc lập động phủ, cũng đúng như Liên Chiến nói, tại Thiên Môn phủ chỉ có vài thiếu thể lực có thể có được độc lập động phủ, nhưng động này phủ là quá bình thường, nghe nói như Thu Lãnh Cơ cái loại này cường giả, động phủ có được tu hành cần có linh khí, cùng với khác tài nguyên, cố tu vi có thể liên tiếp kéo lên.

“Đan điền cùng cánh tay phải năng lượng đã đạt tới đỉnh phong trạng thái, chỉ cần nắm giữ linh vân, ngưng kết khí hải, liền có thể bước vào nhục thai cảnh, có được bị linh khí càng cường đại hơn linh lực, quá trình này cũng gọi là dưỡng linh...”

Xếp bằng ở trên giường đá, tại nghỉ ngơi đồng thời bắt đầu Ngưng Khí, suy nghĩ hồi tưởng Liên Chiến ngưng kết linh vân quá trình.

Kỳ thật Liên Chiến có thể đem tu luyện linh vân công pháp truyền cho Tô Phương, chẳng phải là tu luyện càng thêm dễ dàng?

Công pháp, tại đây Thiên Môn phủ nơi này là trân quý nhất tồn tại, từng cái hạt giống, tu sĩ sở trường cảm thần thông, pháp môn, đều là thông qua quan trên thì ra là như Thu Lãnh Cơ cái loại này giáo thừa, truyền miệng, mà Thu Lãnh Cơ nắm giữ công pháp, lại đây tự Thiên Môn phủ phía trên cao tầng.

Truyền miệng, như vậy có thể tiết chế công pháp dẫn ra ngoài, Thiên Môn phủ cũng có thể lợi dụng điểm ấy, không chế tất cả tu sĩ.

Cái này là Liên Chiến vì sao chỉ ở Tô Phương trước mặt thi triển linh vân, mà không cho hắc vân về linh vân tu hành công pháp cùng bí quyết nguyên nhân chỗ.

Trong óc một mực hiện lên Liên Chiến phóng thích linh vân hình ảnh, cùng với về linh vân tu hành từng chữ mắt.

Luyện tinh hóa khí, hay là muốn đem linh khí tăng lên tới càng tinh thuần độ cao, phương mới có thể thay đổi linh khí hình thành, tu thành linh vân.

“Bách Khiếu huyết mạch chính là Viễn Cổ thể xây công pháp, đáng tiếc vô pháp ở bên trong xây trợ giúp ta... Cổ trong kính nàng kia bảo là muốn cho ta Cửu Dương Cửu Biến tu hành pháp môn, đối với người hiện tại đã thành công thay đổi trong cơ thể kinh mạch, mà lại đạt tới thân thể Đại viên mãn, vì sao nàng cũng không hiện ra?”

Bỗng nhiên lại nghĩ đến ban đầu ở cổ trong kính tao ngộ.

Hỗn Nguyên Thánh trong kính cái kia tồn tại thể giới kia nữ tử, chính là tuyệt thể đại năng.

Chỉ cần hắc lần nữa gặp được nàng kia, có thể có được Cửu Dương Cửu Biến tu hành công pháp, đến lúc đó còn dùng xem Thiên Môn phủ sắc mặt, hèn mọn mà cầu xin công pháp?

Nhưng vấn đề là khi nào mới có thể nhìn thấy nàng kia?

Đó là một vấn đề lớn.

Ngày hôm sau, Tô Phương đứng giờ đi vào tu hành điện.

Bước vào đại điện hắc lần liền gặp được Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phong Tam đại cường giả, Tô Phương tận lực lảng tránh cùng Lục Phong ánh mắt tiếp xúc, lại qua một hồi, tu hành đại điện xuất hiện hơn một trăm Phi Vũ bộ đệ tử.

“Mọi người nghe kỹ, mấy ngày nữa do ta dẫn dắt các người trong đó một nhóm người đuổi theo giết khôn địa ma, vì vậy mấy ngày nay các người muốn dùng tâm tu hành, nắm giữ càng nhiều kinh nghiệm chiến đấu, không cần phải có đi không về!”

Liên Chiến đang tại chúng đệ tử quát lớn.

Vây giết khôn địa ma, bao nhiêu đệ tử trong nội tâm một hồi thật lạnh thật lạnh, quái vật kia đã giết một người, lần trước chưa bắt được hắc, nói rõ khôn địa ma không phải bình thường hung yêu, có khả năng chính là yêu.

Mọi người lục tục tiến vào tu hành không gian, Hồ Lô Kỳ lại để cho nhục thai cảnh phía dưới hạt giống, theo hắc đi vào trung ương một chỗ độc lập không gian, mấy chục thực khí cảnh hạt giống vừa thấy được bên trong giam giữ một pho tượng tôn đã thủ, tựa sợ tới mức hàm răng run lên.

Trong không gian giam giữ hơn mười đầu hung yêu, đây đều là Phi Vũ bộ đệ tử, lần lượt tại Thiên Môn phủ chung quanh cương trong đất bắt trở lại.

Hung yêu trên đầu, đều dán một trương tấm vân phù, Tô Phương tiếp xúc qua vân phù, liếc tựa nhận ra, nói rõ những này hung yêu đã bị giam cầm.

Hồ Lô Kỳ đang tại quái vật nói ra:“Chờ các người đạt tới nhục thai cảnh, muốn theo chúng ta ra ngoài săn giết yêu quái, hoặc là phục (V) tịch giặc cỏ nạn trộm cướp, đi đi ra bên ngoài thể giới tựa không được đến Thiên Môn phủ bảo vệ, cho nên chính các người tất phải nắm giữ kinh nghiệm chiến đấu, nếu không gặp được hung yêu chỉ có một con đường chết, mấy người một tổ cùng hung yêu giao thủ, chúng tuy nhiên sẽ không giết là các người, nhưng có thể cắt ngang tay chân của các người, chúng sẽ không cùng người đám bọn họ khách khí!”

Hạt giống đám bọn họ động, từ chung quanh cầm ra các loại binh khí.

Tại đây từng hạt giống đều là thực khí cảnh thất trọng tu vi đã ngoài, tại thế tục thế giới chính là là cao thủ, nhưng cũng không thể có thể cùng hung yêu chống lại, vì vậy cái nào không đối hung yêu nhút nhát?

Vừa mới trận không có người động thủ, tốt xấu có mấy cái gan lớn, cầm binh khí công kích mãnh thú, những người khác mới dám tới gần yêu thú.

Ba ba ba!

Tô Phương cùng ba cái hạt giống đối mặt một đầu hình thể cường tráng, có chút giống vượn loại mãnh thú, triển khai công kích.

Này đầu mãnh thú rõ ràng không sợ đau, mấy người binh khí làm bị thương hấn làn da, đối với nó mà nói giống như gãi ngứa ngứa, sau đó song đồng tử giống như huyết đèn lồng, yêu khí um tùm trũng mất mấy người, mở ra rõ ràng phun ra một cỗ yêu khí.

Chỉ một thoáng, ngoại trừ Tô Phương tránh ra rồi, còn lại ba người ào ào bị yêu khí đánh trúng, ngã xuống đất hậu liên tục thổ huyết.

Mãnh thú công kích như thế phách đạo, đơn giản, làm sao cho biết dùng người loại lừa gạt động tác võ thuật đẹp.

Hồ Lô Kỳ tại không gian bên ngoài hồ hững dò xét đây hết thấy, không thêm để ý chút nào cái kia bị thương hạt giống.

“Ta cũng vậy là lần đầu tiên cùng lớn như vậy gia hỏa đối mặt, Cách Ba Đồ mặc dù là yêu, thế nhưng không dọa người...” Chỉ còn lại Tô Phương một người cầm một cây trường mâu, cùng hung quái cách một trượng xa.

Cái kia hung quái nộ khí đằng đằng trũng mất Tô Phương, tựa hồ muốn nói đám đến, sẽ đem người tháo thành tám khối.

Hung quái mặc dù không có tiến hóa thành yêu, giống như Viêm Hỏa Song Vĩ Tông như vậy có thể mở miệng nói chuyện, nhưng là tư duy trí lực cũng đến trình độ nhất định, không phải cái loại này bình thường động vật.

“Bất cứ giá nào rồi, đã tu sĩ thế giới vốn là như thế tàn khốc, hiện thực, ta nếu không có sinh tồn kỹ năng, kinh nghiệm chiến đấu, như thế nào đi tìm phụ thân hài cốt? Cùng với Hằng Nguyệt Dao?”

Tô Phương khề cần môi, thừa dịp cái kia đắc ý hung quái, hấn bước xa lao ra, một thương đâm vào hung quái phần eo.

Ah!

Hung quái cảm giác được đau đớn, không phải bình thường đau nhức, bởi vì trường thương nửa thanh đều đâm vào trong cơ thể của nó.

“Vù vù!”

Hấn thuận thế giờ lên cấp kia tay cự cánh tay, quét về phía Tô Phương.

Cặp kia cánh tay triển khai có dài hai thước, vừa vặn có thể đập trúng Tô Phương cái ót, Tô Phương phản ứng rất nhanh, cũng sớm ở vào ứng chiến trạng thái, cho nên ngồi xổm xuống lại là một đâm chọc.

Hung quái nổi giận, đối mặt Tô Phương hai tay một trái một phải trực tiếp hướng Tô Phương thân thể đánh tới, nếu thật là bị đập trúng lời mà nói..., trên mặt đất chỉ là còn lại một quán thịt người thịt nát.

Đập đập!

Tự nhiên là không thể cùng hung quái thân thể cứng đối cứng, hung quái sức lực có nhiều làm cho người ta sợ hãi?

Tránh ra lập tức, cái kia hung quái lại là há miệng một phun, phun ra chán ghét gió yêu ma, lệnh ở vào né tránh Tô Phương vô pháp cảm giác phản ứng, hung hăng đã kích cuốn tại trên người hấn.

Oanh!

Cái này nện ngoan độc, ngã gục xuống.

Tô Phương nằm trên mặt đất như thể toàn thân xương cốt đều cho vỡ vụn rồi, sử không xuất ra đỉnh thêm chút sức khí, cũng may cái kia hung quái cũng không thể thực giết được hấn, không có thừa cơ đối với hấn ra tay.

“Chênh lệch quá xa, loại này có được yêu tính hung quái, dùng ta hiện tại lực lượng căn bản không phải đối thủ, nhất là không có tiện tay binh khí, nhưng đánh không thắng, chạy trốn cần phải có thể!”

Lau khóe miệng máu tươi, Tô Phương chiến chiến nguy nguy đứng lên, cũng rút cuộc vô pháp cùng hung quái động thủ.

“Mấy người các người tới!”

Không biết lúc nào, Lục Phong đứng ở Hồ Lô Kỳ bên cạnh.

Là hần?

Tô Phuong vừa thấy được Lục Phong thì có chút xúc động bất an hương vị, hần cũng hi vọng tượng loại nhân vật này chớ để làm khó hần.

Mấy người đi ra kết giới, theo mặt khác không gian cũng đi tới vài người.

Lục Phong tuần lạnh đối với mọi người vuốt cằm:”Lần này đến phiên chúng ta Phi Vũ bộ đi thú linh động, vì tọa kỵ rửa sạch, cho ăn vãn... vãn, nhanh chóng tiến đến báo cáo!”

“Vâng! Sư huynh!”

Tổng cộng chín hạt giống đều là thực khí cảnh, lúc này hướng trận pháp môn hộ đi đến.

Rời đi tu hành điện, mấy người liền hướng cách đó không xa một cái ngọn núi đi đến, lò mờ có thể trông thấy xa xa cao nhất vài ngọn núi.

Tại cái này trong quá trình Tô Phuong cũng hiểu rõ rất nhiều chuyện.

Ví dụ như bọn hần hằng ngày tu hành cũng kể cả khắp nơi tất cả mặt, không phải thời thời khắc khắc đều ở tu hành trong điện tu hành, thú linh động là nuôi nhốt hung yêu, hoặc là yêu quái địa phương, bị Thiên Môn phủ cao thủ bắt trở lại dưỡng thành tọa kỵ, trở thành Thiên Môn phủ đệ tử xuất hành công cụ.

Thực khí cảnh đệ tử tự muốn phụ trách chiếu cố những này tọa kỵ.

Không có gặp thú linh động trước kia, hần còn cảm thấy chính là một động phủ, nhưng đi vào thú linh động, hần phát hiện trước mắt một cái ngọn núi khắp nơi đều là sơn động.

Tốt tại trong bọn họ có người đến mấy lần, biết rõ từ chỗ nào bắt đầu.

Sườn núi nơi có một tòa cung điện, bên trong có mấy vị phụ trách thú linh động đệ tử, bọn hần giống nhau là đăng ký tọa kỵ xuất nhập, không biết phụ trách chiếu cố tọa kỵ, cái này liền trở thành mặt khác thực khí cảnh đệ tử nhiệm vụ.

Mọi người chọn lấy thùng nước, mang theo các loại công cụ đi vào tại một chỗ sơn tuyến mức nước, sau đó đều tự hướng nguyên một đám động phủ đi đến.

Tô Phuong một mình tiến vào một cái hố phủ, may mắn ánh sáng không phải quá mờ, hần vừa vào sơn động liền gặp được quen thuộc Phục Dực thú, chỉ có một chút, hần cuộn mình trong động phủ, tựa hồ đang ngủ.

Phục Dực thú!

Đây chính là yêu ah!

Cũng may thú linh động đệ tử đối với bọn họ ở mọi phương diện từng có bàn giao, biết rõ những này tọa kỵ chắc là không biết thương tổn Thiên Môn phủ đệ tử, Tô Phuong mới dám tới gần Phục Dực thú.

Trong động từng đợt tanh tươi, bởi vì Phục Dực thú mặc dù là yêu, nhưng vẫn là như động vật đồng dạng, ăn uống cùng với đều trong động hoàn tất, cảm giác tựa như một cái phóng đại chuông heo.

Phục Dực thú cũng rất hưởng thụ mà đứng lên, lại để cho Tô Phuong cho nó tẩy trừ yêu thân, bắt đầu Tô Phuong có lẽ hay là trong lòng run sợ, khả thi gian lâu, hần cũng thành thói quen.

“Này, mới tới, còn lại mấy cái động phủ tự giao cho ngươi, chúng ta quá mệt mỏi vô pháp nhúc nhích, nếu như mười ngày sau làm không được những này tọa kỵ, ngươi nhưng không có một ngày tốt lành qua!”

Bề bọn hồi lâu, nào biết Tô Phuong vừa muốn nhả ra khí, đi vào ngoài động tự gặp được đệ tử khác.

Nguyên tới một cái vây quanh hần, muốn cho hần thanh lý còn lại một ít động phủ.

Cái này nói rõ là ở khi dễ người.

Hần một người trong mặt ngựa nam tử đặc biệt đặc ý:”Ngươi đừng không biết phân biệt, ngươi nếu không phải đem cả chuyện này hoàn tất, chúng ta đây hướng Lục sư huynh báo cáo lúc, đừng trách chúng ta không khách khí!”

“Người này tên là liêu linh... Ngươi cuồng không có bao nhiêu!”

Nhìn thấy cái này Mã Diện nam tử, lại nghĩ tới chuyện này là Lục Phong an bài, hần chỉ có thể chọn lấy nước, kiên trì rời đi.

Bề bộn vài ngày, thật vất vả hoàn tất hơn mười nơi động phủ, mắt thấy chỉ còn lại một bộ phận.

Tô Phuong lúc này đi vào một cái lã lẫm động phủ, vừa vào son động tựa mặt lộ vẻ kỳ quái:”Cái son động này cũng không phải thói, chỉ là có một cổ tanh hôi...”

Khó được không hề thói son động.

Chờ hần đi vào son động xem xét, lập tức minh bạch, trách không được không phải quá thói, bởi vì nơi này ở một chích Bạch Hạc, nhìn về phía trên rất nhiều lông vũ đều là màu xám, ngòi xồm nơi hẻo lánh tựa hồ rất khó chịu.

Tô Phuong cẩn thận từng li từng tí tới gần, mới biết được Bạch Hạc bị thương, chân trái đùi mục nát, đỏ lên lại phát tím, xem ra là trúng độc, miệng vết thương còn có thể nhìn thấy một đạo dấu răng, xem ra là bị cái gì đã thủ cho cắn tổn thương.

Bắt đầu cho Bạch Hạc chải vuốt lông vũ, phát hiện cái này Bạch Hạc thật sự là không giống người thường, không có bao nhiêu yêu khí, hơn nữa lông vũ thật xinh đẹp, chỉ là thời gian dài không ai cho Bạch Hạc thanh lý.

Đang lúc hần muốn cho Bạch Hạc miệng vết thương tẩy trừ lúc, Bạch Hạc vậy mà nói chuyện, như cùng một cái tiểu cô nương:”Ta không nhớ người đâm bọn họ nhân loại hư tình giả ý, cút!”

Oanh!

Sợ tới mức Tô Phuong đặt móng cô định, gặp quý? Có thể nói Bạch Hạc?

Đây chỉ có chính thức yêu, mới có thể có được nói chuyện năng lực.

Cái này Bạch Hạc quả nhiên không đơn giản.

Bạch Hạc có chút mở mắt ra, lạnh lùng chăm chăm vào Tô Phuong:”Nhân loại không có một người nào, không có một cái nào là đồ tốt, thiết thời ta toàn tâm toàn ý vì chủ nhân, kết quả chủ nhân bởi vì ta được kịch độc, lại làm nằng ngoài ý muốn bị thương, còn đã đánh mất pháp bảo, liền đem ta bỏ qua không sai, để cho ta chậm rãi độc dậy thì xong, toàn thân thói rửa, còn không bằng một kiếm giết ta!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Hạc tiên tử truyền pháp, bước vào nhục thai cảnh

Được kịch độc!

Làm hại chủ nhân bị thương, lại mất đi pháp bảo?

Bạch Hạc cũng chỉ có chậm rãi chờ chết phần.

Tô Phuong bay lên đồng tình:”Chẳng lẽ thú linh động những kia sư huynh, không có nghĩ biện pháp giải độc cho người?”

“Nhân loại nào có như vậy tốt?”

Hạc tiên tử thấy Tô Phuong cũng không rời đi, vẫn mở thủy chuẩn bị cho hần chải vuốt lông vũ, tựa hồ địch ý cũng biến mất một ít:”Bọn hần biết rõ ta phạm vào sai lầm lớn, rốt cuộc không chiếm được thượng vị giả chiếu khán, cố để cho ta ở chỗ này tự sinh tự diệt, hơn nữa ta trúng độc đến từ bên kia mãnh thú, muốn giải độc phải bắt được cái kia mãnh thú, còn muốn tồn tinh lực phôi chế cách điều chế, đừng nói ta một cái tại các người nhân loại trong mắt súc sinh, chính là các người nhân loại chính mình được loại này kịch độc, cũng chỉ có đợi chết một người kết cục!”

“Ta trước giúp người rửa miệng vết thương!”

“Được rồi, dính vào loại này thú độc người cũng sẽ tử!”

“Phải không?”

Tô Phương sợ tới mức lập tức lui ra phía sau một bước, dính vào độc cũng muốn trúng độc?

Vậy hần mạng nhỏ chẳng phải là nói không có cũng sẽ không có? Trách không được không có người phản ứng cái này chích Bạch Hạc.

Bạch Hạc nhìn thấy Tô Phương từng bước một lui ra phía sau, lại mang hận ý, mà lại thất vọng mà cúi đầu xuống, dùng cánh đem bả miệng vết thương che đây.

Tô Phương đi vào cửa động, bỗng nhiên lại dừng lại rồi, chẳng biết tại sao, hần không thể gặp cái này Bạch Hạc chết đi, thực tế hần còn là một đứa bé, cứ như vậy làm cho nàng không công chết đi?

“Ngươi trở về làm chi?” Tô Phương bước xa đi vào Bạch Hạc bên cạnh, lệnh hạc tiên từ lạnh quát lạnh nói.

Tô Phương ngưng mắt nhìn hư thối miệng vết thương tốt một hồi, đề thấp thanh âm tuyên: “Ta nghĩ tới ta có biện pháp giải độc cho ngươi!”

“Ngươi? Một cái thực khí thập trọng con sâu cái kiến? Đừng nói thực khí cảnh, chính là nhục thai cảnh cũng không đối phó được cái này thú độc, ngươi tâm ý ta nhận được, ta không giống các ngươi nhân loại như vậy lạnh lùng tuyệt tình, không muốn xem lấy ngươi nhiễm thú độc, nhanh chóng rời đi!”

“Ta thực có biện pháp!”

“Ngươi có hết hay không?”

Hạc tiên từ không kiên nhẫn sử lấy tính tình, thật đúng là một cái tiểu cô nương nên có tính tình.

Tô Phương ánh mắt vô cùng chân thành: “Ngươi tự để cho ta thử xem, mà lại ta cũng sẽ không nhiễm thú độc, cho dù nhiễm lên, chỉ tính toán tự chính mình không may, thế nào? Ngươi không phải thử xem, cái kia chỉ có thể như vậy chờ chết!”

“Tùy ngươi liền!” Hạc tiên từ xem ra không có nhiều khí lực, chẳng muốn lại để ý tới Tô Phương.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Đưa bàn tay đặt ở hạc tiên từ hư thối trên vết thương lúc, 2 chích sâu độc bị một cỗ linh khí bức ra, theo lòng bàn tay chui ra, sau đó đã rơi vào hạc tiên từ trên vết thương.

Hạc tiên từ kinh hãi: “Cái này... Sâu độc, ngươi lại có sâu độc!”

“Đừng vậy a, tất cả ta có biện pháp giải độc cho ngươi, ngươi bây giờ tin chưa? Nhưng ngươi ngàn vạn, ngàn vạn đừng... với ngoại nhân nâng lên sâu độc, nếu không ta liền cho có đại phiền toái rồi!”

“Ta đương nhiên sẽ không nói rồi, ta mặc dù là tiểu hài tử, nếu không phải ngu ngốc ah!”

“Vậy ngươi buông lỏng, ta phóng thích linh khí đi ra, tiến vào thương thể của ngươi khẩu trong, khống chế sâu độc đến hút độc!” Tô Phương chuẩn bị bắt đầu khống chế sâu độc.

“Không!”

Hạc tiên từ thoáng cái đem cánh dôi, giống như nỡ nữ vung tay: “Ta mình có thể khống chế sâu độc!”

“Chẳng lẽ ngươi... Ngươi cũng có được linh khí?” Tô Phương khê giạt mình.

Hạc tiên từ đắc ý ngẩng đầu lên so: “Đương nhiên, ta nhưng không phải bình thường loại thú, ta là theo yêu tính lột xác mà đến linh thú, ngươi không muốn nói cho ngoại nhân, kỳ thật ta đi theo chủ nhân bên người lúc, từng âm thầm học trộm rất nhiều công pháp, cũng đang âm thầm tu hành một ít thích hợp công pháp của ta, cho nên trong cơ thể ta có được không thể so với nhân loại thiếu linh lực!”

Cái này đánh vỡ Tô Phương đối với loại thú hiểu rõ: “Ngươi còn có thể tu hành ah? Cái này có cái gì không thể nói!”

“Ngươi nên biết tại Thiên Môn phủ, công pháp có nhiều trọng yếu, các ngươi những này đáng thương đệ tử đều Vô Pháp Tùy Ý tu hành khí công, ta đây một cái tọa kỵ, còn có thể trộm xây khí công sao? Nếu là bị người phát hiện, ta còn không bị cho bọn hần rút lông vũ, hãm cách thủy súp uống?”

“Cũng là, cái kia chính ngươi đến, ta đem động này phủ cho ngươi thu thập hạ, tốt xấu có một mới hoàn cảnh!”

Đã hạc tiên từ có thể chính mình khống chế sâu độc, Tô Phương liền phóng tâm mà bắt đầu dò xét động phủ, dù sao hần nhiệm vụ còn rất nặng, còn có nhiều động phủ muốn phản ứng.

Hần cũng không muốn có bất kỳ tay cầm rơi người ở bên ngoài trong tay.

Một lúc lâu sau, Tô Phương liền đem hạc tiên từ động phủ quét sạch sẽ, thấy nàng vẫn còn vận công giải độc, liền chọn lấy gì đó rời đi, tiếp tục quét dọn kế tiếp động phủ.

Bè bọn suốt một cái ban ngày, đến buổi tối Tô Phương lại thanh lý ra ba chỗ động phủ.

Một đến ngất ngư, vừa rồi không có cường tráng cốt đản dùng, trên đường hẳn còn nhìn thấy liều linh bọn người, không có việc gì trong núi lác lư, rất thanh nhàn.

Tô Phương lại đi thú linh điện lấy ra rất nhiều linh thảo, cho mỗi một đầu tọa kỵ ôm đi một bộ phận.

Thăng đến nửa đêm, hẳn mới bè bọn hết cũng ôm một bó linh thảo đi vào hạc tiên tử động phủ.

Thấy hạc tiên tử phóng thích tăng một linh quang, bao vây lấy miệng vết thương, Tô Phương đem nằng giật nảy mình, loại thú cũng có như thế không thể tưởng tượng nổi thú đoạn."Cho người dẫn, chịu chút a!"

Hạc tiên tử thực đói bụng lắm, một hồi công phu liền đem linh thảo ăn sạch."Lại nói người một cái gì cũng không phải bình thường đệ tử, vì sao có thể có được đại nhân vật mới có thể có sâu độc?"

Tô Phương nghĩ tới Dương Nhất Chân, nghĩ đến cùng hẳn nhô lên cao ngẩng trắng một màn."Đây là ta sư phó để lại cho ta, nói là hướng ta có đại tác dụng, quả nhiên đã giúp vượt qua nhiều lần đại nạn!"

Hạc tiên tử lại hỏi:"Cái kia sư phụ của người rất lợi hại ah, khả năng có được động chủ thực lực, vậy người vì sao không đi theo hẳn tu hành? Chạy tới Thiên Môn phủ thấp kém!"

"Kỳ thật ta cũng vậy muốn cùng sư phụ tu hành, nhưng cha ta tại mười mấy năm trước đi tới nơi này Thiên Môn phủ, không còn có tin tức, ta phải tìm được cha ta, đưa hẳn mạng về, cho dù là tìm được hải cốt muốn cho hẳn hồn về quê cũ, cùng mẫu thân của ta chôn cất cùng một chỗ... Không phải là vì cái này, ta cũng không lại ở chỗ này!"

"Nguyên lai người còn là một hiếu tử, tại đây tu sĩ thế giới, người thật là một cái đặc thù nhân loại!"

"Thương thế của người tốt đi một chút không có?"

"Thú độc hấp thu một phần mười, cũng may là ngăn cản thú độc hướng trong cơ thể tiếp tục lan tràn, phỏng chừng còn phải hoa một tháng mới có thể đem thú đầu độc giải!"

"Ah, đây là tin tức tốt, xem ra sâu độc hoàn toàn chính xác đại chỗ hữu dụng!"

Biết được hạc tiên tử tình huống, Tô Phương cũng lộ ra dáng tươi cười, đi vào một bên nằm xuống, nhìn xem ngoài động cảnh đẹp cùng Tinh Quang, rốt cục có thể yên tĩnh một hồi.

Hạc tiên tử hỏi:"Ta gọi 'Bạch Linh', người tên gì?"

Bạch Linh.

Cái tên này thật sự là vì hạc tiên tử lượng thân mà định ra.

Tô Phương mỉm cười nói:"Tô Phương, Phi Vũ bộ đệ tử, đang suy nghĩ biện pháp nắm giữ linh vân, sau đó bước vào nhục thai cảnh, lại từng bước một cường đại, ta cũng có thể đi danh lục điện tìm kiếm về cha ta manh mối!"

Bạch Linh lại nói:"Người cũng là nhân tài, người muốn nắm giữ linh vân, ta có thể giúp người!"

"Người có thể giúp ta?" Tô Phương đặt mộng ngồi xuống.

"Đúng vậy a, ta không phải nói qua cho người sao? Ta trước kia học lén không ít khí công, linh vân chỉ là một bữa ăn sáng, người hãy nghe cho kỹ ta đem tâm pháp khẩu quyết truyền cho người!"

Dưới bóng đêm, Tô Phương cúi cái đầu, mà hạc tiên tử lặng lẽ ở bên bạch đang nói gì đó.

"Ta phải hảo hảo cảm ơn người, đây chính là ta tiên duyên, để cho ta có thể tại thời gian ngắn bước vào nhục thai cảnh!"

Nửa nén hương hậu, chỉ thấy Tô Phương lòng tràn đầy kích động, hận không thể đem cả hạc tiên tử ôm vào trong ngực.

"Bởi vì người sâu độc, tương đương cứu được tánh mạng của ta, mà ta vừa vặn khả năng giúp đỡ thượng người, về sau ah, chờ người nắm giữ linh lực, ta lại vụng trộm tìm người, truyền thụ cho người một ít thô thiển pháp thuật, nhưng sâu độc người phải tạm thời cho ta mượn một tháng thời gian!"

"Không có vấn đề, ta cũng vậy không có nghĩ tại người thú độc không giải lúc lấy đi sâu độc!"

"Chúng ta đây nhưng phải giữ bí mật, về sau tại đây Thiên Môn phủ, người ta chính là bằng hữu, ai cũng không thể bán đứng ai, nếu không đều không có kết cục tốt!"

"Người như vậy cần thận?"

Bạch Linh thanh âm tuyến lập tức chói tai: “Sao có thể không cẩn thận, người đối với Thiên Môn phủ, đối với tu sĩ thế giới căn bản không biết, như người loại này thực khí cảnh, nhục thai cảnh đệ tử, đều là pháo hôi, Thiên Môn phủ bồi dưỡng các người, thu các người làm đệ tử, là đem bọn người bồi dưỡng thành Thiên Môn phủ binh sĩ, vì Thiên Môn Thánh hoàng hiệu lực, nhất thống cái này tám ranh giới, nếu như người không chỗ hữu dụng, Thiên Môn phủ sẽ vô tình đem người đuổi đi ra, mà đệ tử trong lúc đó cũng là người lừa ta gạt, lục đục với nhau, bao nhiêu tu sĩ là chết thảm tại tín nhiệm nhất bằng hữu trong tay, nói những này người tạm thời cũng sẽ không minh bạch, người chậm rãi tự sẽ minh bạch rồi, kết quả của ta là người tận mắt thấy, ta là chủ nhân làm trâu làm ngựa, nhưng một cái không cẩn thận, còn không phải bị giáng chức ở chỗ này chờ tử!”

Lần này lời nói lệnh Tô Phưong trong nội tâm trần trần thối hèn: “Nhưng ta gia tộc trưởng bối chưa nói qua những này!”

Bạch Linh có gan chỉ tiếc rèn sắt không thành thép hương vị: “Những kia thực khí cảnh đều là phạm nhân, đối với Thiên Môn phủ mà nói không đáng giá nhắc tới, trừ phi là loại người như người đạt tới thực khí cảnh đỉnh phong phạm nhân, thực khí cảnh tu sĩ chỉ đứng ở Thiên Môn phủ tầng dưới chót nhất, nào biết được Thiên Môn phủ sự tình, người đừng đem bả Thiên Môn phủ muốn cao lớn thượng, bên trong nước rất sâu, cũng may loại thú so các người nhân loại sống lâu dài quá nhiều, để cho ta đối với Thiên Môn phủ đại khái đều có thể biết một ít!”

Tô Phưong bắt đầu trầm mặc, lại nằm trên mặt đất, nhìn như ngẩn người.

Nhưng thật ra là tại cẩn thận dư vị Bạch Linh lời nói này, một lần nữa xem hẩn chỗ nhận thức Thiên Môn phủ.

Lạ lắm!

Thăng đến sáng sớm đã đến, hẩn cuối cùng nhất chỉ phải ra hai chữ này.

Tô Phưong sáng sớm lại đi quét dọn mặt khác động phủ, cam nguyện vì những kia đồng môn đệ tử chịu một nhọc, bọn hẩn từ đầu đến cuối cũng không có đến chủ động hỏi đến qua, ngược lại càng thêm làm tầm trọng thêm, lại để cho một mình hẩn đem tất cả động phủ quét dọn sạch sẽ.

Đến ban đêm, hẩn hãy theo lấy hạc tiên tử Bạch Linh, một mình tu hành linh vân tâm pháp, mà hạc tiên tử cũng thành đạo sư của hẩn, bằng hữu, chỉ điểm hẩn các mặt tu hành.

Một người một thú thành một chút cũng không có lời nói không nói bạn thân.

Mất thấy mười ngày tự đã tới rồi.

Ngày cuối cùng buổi tối.

“Đầu óc người đừng toàn cơ bắp ah!”

Tô Phưong toàn thân tuôn ra không ít linh khí, hai tay của hẩn từng đợt cảm ra một vòng linh quang, linh quang bên trong xuất hiện một ít đường cong linh quang, mà Bạch Linh ở một bên lo lắng kêu to.

Vù vù!

Hạc tiên tử thật đúng là không khách khí, như cùng một cái lão đại nhân quát tháo Tô Phưong.

Bỗng nhiên, hai tay gian linh khí tức thì hóa thành từng đạo linh vân, theo Tô Phưong không ngừng phóng thích, chung quanh linh khí cũng tuôn ra thành một cây linh vân.

Mà hẩn phóng thích khí thế, tạo thành mười tầng, đại biểu cho thực khí thập trọng tu vi.

“Người bây giờ nắm giữ linh vân, muốn ở đan điền ngưng kết càng nhiều linh vân, cũng dùng linh vân phương thức vận hành, sẽ tại người đan điền hình thành một cái linh khí cầu, thì phải là khí hải rồi!”

Hạc tiên tử là tính nôn nóng, so Tô Phưong còn sốt ruột.

Hẩn lập tức đem linh vân hút vào lòng bàn tay, lại vận khí đi vào đan điền, trong đan điền ngưng kết càng nhiều linh vân, sau đó ngạc nhiên một màn đã xảy ra, linh vân càng nhiều, linh vân tự giống như máu tươi đồng dạng tại hẩn kỳ kinh bát mạch dùng Chu Thiên phương thức vận hành.

Không là linh khí, mà là vô số đạo linh vân.

Đương làm hình tròn mấy chu ngày sau, trong Đan Điền vậy mà chủ động hình thành một đoàn linh vân năng lượng.

Khí hải!

Cái này là khí hải!

Linh vân phảng phất có một loại vô hình hấp lực, đem tất cả linh vân hút vào đan điền, cũng đem linh khí hút vào linh vân bên trong, đan vào mà thành khí hải.

Đến sau nửa đêm, Tô Phương nhẹ nhàng thở ra: “Kỳ thật ngưng kết khí hải cũng không khó, khó tựa khó tại không có nắm giữ linh vân tâm pháp!”

“Thiên Môn phủ chính là dựa vào khí công khổng chế tất cả tu sĩ, bằng không thì ai hội nguyện ý cam tâm vì hắn cống hiến?” Hạc tiên từ ngang ngược quát.

“Bành!”

Cái này trong tích tắc, đang khí hải ngưng kết đồng thời, Tô Phương dựa theo đột phá nhục thai cảnh pháp môn, giống như tu luyện Bách Khiếu huyết mạch, lập tức phóng thích trong cơ thể toàn thân năng lượng.

Năng lượng lập tức trùng kích toàn thân, làm hấn làn da lại xuất hiện đại lượng Âm Huyết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Hấp thụ giáo huấn, hết thả im miệng

Khí hải ngưng tụ thành về sau, trong cơ thể lại nhiều ra đại lượng linh vân, kể từ đó, toàn thân linh khí lại đạt tới một cái độ cao mới, vượt qua lại một lần hóa khí quá trình.

Toàn thân lực lượng bắt đầu trùng kích nhau thai, thì ra là trong cơ thể tạp chất, tạp chất theo làn da tầng chảy ra.

Hạc tiên từ nhìn thấy một màn này, cánh có chút mà giọng lên: “Chúc mừng bước chân vào nhục thai cảnh, cái này cảnh giới cũng chia là thập trọng, chậm rãi hội có được linh lực, sau đó đạt tới hậu kỳ, người muốn bắt đầu tìm kiếm các loại {Linh Bảo}, hấp thu trong đó tinh hoa, lại để cho trong cơ thể có được linh căn!”

Tô Phương hướng thụ lấy đi vào nhục thai cảnh cảm giác kỳ diệu: “Linh căn vậy là cái gì?”

“Linh căn chính là tư chất, hay là tu chân thiên tư, linh căn tựa như một khối thổ địa, thổ địa có phi nhiêu chi phân, vì sao phi nhiêu thổ nhượng có thể dài ra to lớn trái cây?”

“Là vì trong đất chất dinh dưỡng không giống với!”

“Linh căn thì ra là đạo lý này, nhục thai cảnh là tu sĩ trong cả đời, là tối trọng yếu nhất giai đoạn, nhục thai cảnh phải cần chính là tu luyện linh căn, linh căn chính là vạn vật tinh hoa, vạn vật tinh hoa tựa là nhân thể chất dinh dưỡng, là nhân thể năng lượng cơ bản nhất Linh nguyên, cái này được xưng là linh căn, người bình thường dựa vào chính mình tu hành, không mượn dùng ngoại lực, cái kia linh căn phi thường bình thường, nhưng nếu là tìm được một ít thiên địa linh bảo, hấp thu trong đó tinh hoa linh lực, cái kia sở được đến lực lượng, tự nhiên không giống người thường!” Hạc tiên từ Bạch Linh êm tai nói tới: “Thiên Môn phủ trước kia xảy ra một vị kỳ tài, nghe nói hắn tại trong tự nhiên ngẫu nhiên tìm được một đạo Thiên Hóa biến thành linh thạch, hấp thu trong đó hòa hệ tinh hoa về sau, cả người hắn cũng có thể hóa thành ngọn lửa, cũng là bởi vì hắn có được hòa hệ linh căn!”

Tô Phương đột nhiên minh bạch: “Nói như vậy nhục thai cảnh chủ yếu chính là tu hành linh căn?”

“Là như vậy, nhục thai cảnh có khi cũng xưng là linh căn cảnh, cho nên người chó xem thường cảnh giới này, ta cũng là nghe chủ người tu hành ghi chép tâm đắc lúc, mới hồi hận không có hảo hảo miêu tả linh căn, linh căn hội quyết định một người tu sĩ có thể đi đến rất xa, mà về linh căn những bí mật này, giống nhau tu sĩ căn bản không biết, Phi Vũ bộ những kia tài trí bình thường chắc là không biết nói cho người nghe!”

“Như là lúc sau có khả năng khai mở Thiên Môn phủ, ta sẽ tại trong tự nhiên tìm kiếm thiên địa linh vật, miêu tả linh căn, đem chính mình căn cơ đánh lao, trời đã sáng, ta phải đi cùng đồng môn tụ họp, người hảo tốt đường thương!”

Thu hoạch quá lớn, chẳng những nắm giữ linh vân, lại đột phá nhục thai cảnh, hiện tại lại phải biết linh căn tồn tại.

Tô Phương cáo biệt hạc tiên từ, chờ hấn đi vào thú linh điện lại không thấy được Trương Cuồng bọn người.

Kết quả vừa hỏi mới biết được, bọn hấn ngày mới sáng rồi rồi đi.

Mà chờ hấn trở lại Phi Vũ bộ, nào biết Trương Cuồng bọn người chính chờ ở đại điện trước, nguyên một đám không có hảo ý mà theo dõi hấn.

Chẳng biết tại sao, tại Tô Phương trong nội tâm bay lên không tốt điềm báo.

“Tô Phuong, người đừng tưởng rằng người là giáo thừa đại nhân linh đi lên, có thể tại thú linh động lười biếng, bọn hấn đứng giờ trở về, người lại ngủ đến bây giờ mới trở lại?”

Liên Chiến cùng Lục Phong đi nhanh theo tu hành điện đi ra, Liên Chiến cảm giác ăn được hòa được, nhìn thấy Tô Phuong chính là lớn tiếng trách cứ.

“Cái này... Xem ra là Trương Cuồng bọn hấn ở sau lưng nói gì đó!”

Tô Phuong cung lấy thân nhìn về phía Trương Cuồng, phát hiện mấy người bọn họ mỗi người rất là đắc ý, đang xem hấn chê cười.

Quả nhiên là đám người kia sau lưng nói tiêu lời nói, lúc này Tô Phuong rất muốn đem bà sự thật nói ra, nhưng thấy tình thế như vậy, trừ phi hấn có một trăm há mồm mới có thể tỏ về bị oan uổng.

“Hạc tiên tử nói không sai, ta đây loại hảo ý, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục giúp bọn hấn, bọn hấn lại còn ở sau lưng chọc ta một đao, những người này nguyên một đám tâm như rắn rết, ước gì ta chết!”

Hấn lúc này, tâm như gương sáng.

Lục Phong ngao nghể nói: “Kẻ này phải hảo hảo cho hấn biết quy củ, Liên sư huynh, tựu lại để cho người này quý gối cái này tu hành điện một tháng, một tháng trong lúc không thể rời đi một bước, không thể cùng bất luận kẻ nào nói lời nói, để cho ta Phi Vũ bộ mỗi người đệ tử đều ghi nhớ pháp không thể nghịch!”

“Việc này liền từ người cùng hồ sư đệ đến phụ trách, ta sắp dẫn mọi người đi vây giết khôn địa ma!”

Liên Chiến tức giận mà ném một cái cánh tay, cùng cái kia Lục Phong trở lại tu hành điện.

Tô Phuong tự giác đất đến trước cổng chính, hai đầu gối quỳ xuống, sau đó nhìn về phía Trương Cuồng bọn người: “Các người hơi quá đáng, ta hảo ý giúp các người quét dọn động phủ, các người lại sau lưng bày ta một đao?”

“Đó là người ngốc, về sau nghe lời của chúng ta, vậy người còn có thể có thể hỗn lẩn lộn xuống dưới, nếu như không nghe lời, vậy người từ cũng không biết như thế nào tử, quên nói cho người biết, chúng ta Phi Vũ bộ có bản ưu khuyết điểm sổ ghi chép, người lần này nhất định sẽ ghi tội, đương làm tội nhiều hơn, cũng muốn đem người đuổi ra Thiên Môn phủ, chúng ta đi vào tu hành!”

Trương Cuồng cái kia phó sắc mặt, thật sự là cực kỳ đắc ý.

Một nhóm người đang tại Tô Phuong châm chọc khiêu khích về sau, liền vào nhập tu hành điện.

Ưu khuyết điểm sổ ghi chép?

Tô Phuong thiếu chút nữa khí đi qua, cũng may hấn rất nhanh điều chỉnh tâm tính, đã sự tình đi đến một bước này, hấn chỉ có thể kiên trì, dù sao thời gian còn rất dài, ăn miếng trả miếng.

Trương lai ai có thể cuối cùng nhất ở lại Thiên Môn phủ, bây giờ còn là không biết bao nhiêu.

Cuối cùng mới có thể quyết một thành bại.

Tô Phuong xuất ra khỏi tu Bách Khiếu huyết mạch quyết đoán đến, nếu là bị phạt, vô pháp thay đổi, vậy cũng có kiên trì một loại lựa chọn.

Trong lúc đi ngang qua đối với hấn chỉ trở người nhiều lắm, các loại ác lời nói hợp nhau, Tô Phuong hoàn toàn cho rằng không nghe thấy, nhắm hai mắt kỳ thật tại tu luyện thân thể cùng khí hải.

Mới đột phá tiến vào nhục thai cảnh, thân thể cùng khí hải đều muốn thời thời khắc khắc tu hành, Đại Lăng Đào Sa, cuối cùng đem trong cơ thể nhau thai rút đi.

Nhưng hấn không có bất kỳ công pháp, tâm đắc tham khảo, Phi Vũ bộ lại để cho hấn như thế nào tu hành, hấn nhất định phải y hồ lô họa vẽ hồ lô, mà ngay cả linh căn đều không biết.

Như vậy dưới tu hành đi, nói chuyện gì tiến bộ.

Nếu như muốn tại Phi Vũ bộ chính thức chỗ dựa, nhất định phải thực lực, sau đó bỗng nhiên nổi tiếng.

Lúc này hấn tính toán là chân chính mình bạch người ở dưới mái hiên, không thể không hấn cúi đầu cảm thụ.

Tinh lực tập trung ở trên tu hành, mà không phải bị phạt, bởi vậy thời gian qua nhanh chóng, hấn căn bản không nhớ rõ có bao nhiêu người xem qua hấn chê cười.

“Lần này ngưng kết khí hải, cánh tay phải đao là không có bao nhiêu biến hóa, cũng không biết cái kia tử mạng rốt cuộc là bảo bối gì, có thể bên phải cánh tay tự thành một chỗ năng lượng không gian!”

“Có lẽ hay là ta cảnh giới quá yếu, căn bản khó có thể cảm ứng cánh tay phải từ mang tồn tại...”

Hơn nửa tháng đi qua quá khứ!

Liên tục rơi xuống mấy ngày mưa to, mà Tô Phưong trải qua dầm mưa dài nắng, ngược lại trở nên tinh lực tràn đầy.

“Khá lắm Trương Cuồng, ngươi cho rằng làm hại ta phạt quỳ một tháng, ta liền cho sẽ trở thành vì chó rơi xuống nước?”

Lại trải qua mấy ngày nữa âm thầm tu hành, Tô Phưong trên mặt hiển hiện tin tưởng tràn đầy đáng tươi cười.

Thật vất vả ngày cuối cùng đã đến.

Tựa hồ chẳng những là Tô Phưong đang chờ đợi cái này thời gian, những người khác cũng đang chờ đợi, sáng sớm tính ra mười đệ tử đi vào tu hành điện, vây quanh Tô Phưong chỉ trò, Hồ Lô Kỳ cùng Lục Phong mới từ tu hành điện đi tới.

Mọi người lập tức đứng thật chỉnh tề, Hồ Lô Kỳ ngưng mắt nhìn Tô Phưong: “Ngươi cũng biết hối cải?”

“Đệ tử sai rồi, về sau không biết lại lười biếng!” Đang lúc mọi người cười trộm, cùng với các loại ánh mắt ngưng mắt nhìn hạ, Tô Phưong thông dong mà ôm quyền trả lời.

“Có thể đi lên!” Hồ Lô Kỳ trước mặt mọi người nói ra.

Tô Phưong đứng lên, thân thể cũng không có nửa điểm không khỏe, sau đó ánh mắt xéo qua nhìn lướt qua Trương Cuồng: “Hai vị sư huynh, đệ tử đêm qua làm giấc mộng, mộng trải qua hậu, đệ tử đột nhiên tự nắm giữ linh vân, ngưng kết khí hải, cũng liền tiếp bước vào nhục thai cảnh!”

Không đợi 2 đại quân sự nói chuyện, đệ tử khác giễu cợt: “Ngươi nói nói mơ a?”

Lục Phong trừng mắt: “Mọi người im lặng, ngươi phóng thích khí thể!”

Bis bis...!

Tô Phưong song chưởng đột nhiên mở ra, khí thể bộc phát, lòng bàn tay tuôn ra từng đạo linh vân, phóng thích ra khí thể, cũng như chiếu sáng có chút mà đem Tô Phưong bao phủ.

Mà tầng này khí thể rõ ràng so thực khí cảnh phóng thích khí thể không giống với.

“Thật sự là linh vân!”

“Nhục thai một trọng!”

Hơn mười người hạt giống sợ ngây người, linh vân nhưng là bọn hắn tha thiết ước mơ muốn nắm giữ, ai không muốn có? Nhưng bị một cái mới vừa tiến vào Phi Vũ bộ người mới, tại hơn một tháng thời gian tự nắm giữ.

Bọn hắn một bụng hâm mộ ghen ghét hận.

“Tốt, tốt, ta Phi Vũ bộ lại bồi dưỡng được một cái nhục thai cảnh!” Vậy mà cái kia một mực mặt lạnh Lục Phong, vậy mà trước mặt mọi người vì Tô Phưong vỗ tay bảo hay.

Dẫn tới những người khác cũng gấp bẻ bọn chiếu vỗ tay.

“Người này đột nhiên đến 180° đại chuyển biến! Như thế nào cảm thấy cười so không cười càng thêm làm cho người đoán không ra?”

Tô Phưong muốn đứng là hiệu quả như vậy, trước mặt mọi người lại để cho Phi Vũ bộ cao thấp biết rõ hắn đã là nhục thai cảnh tu sĩ, đã là Phi Vũ bộ trong trọng điểm đệ tử.

Có thể thấy được đến Lục Phong cười bộ dáng kia, hắn ngược lại trong nội tâm bay lên bất an.

Đợi nhìn thấy Trương Cuồng những người kia rung động thần sắc, lúc này vừa rồi giải hận.

Hắn dùng nhục thai cảnh thân phận, đạt thành tốt nhất trả thù hiệu quả, lệnh những này hết thảy cảm miệng.

“Hết thầy đi vào tu hành!”

Lục Phong lúc này hạ lệnh, mang theo tất cả mọi người tiến vào trận pháp môn hộ.

Đi vào tu hành không gian, Tô Phưong nhìn thấy Trương Cuồng đám người kia giống như sương đánh qua cà pháo, vô tình, nhưng trong lòng nghĩ đến những người này không biết từ bỏ ý đồ.

Hồ Lô Kỳ đem Tô Phương dẫn vào tới gần trung ương một tòa độc lập trận pháp.

Trận pháp trong có một chút bảo thạch, càng nổi lơ lửng một ít bùa, nhưng những này bùa thoát nhìn rất bình thường, mà ở trận pháp phía trước nhất có một khóa linh thạch phóng xuất ra cường thịnh linh quang.

Tô Phương lập tức bị cái kia linh thạch hấp dẫn.

Hồ Lô Kỳ dặn dò: “Nhục thai một trọng, chủ yếu là tu luyện linh lực, cùng với linh vân, những này bùa chính là dùng để tu hành linh vân, đã bước vào nhục thai cảnh người càng muốn dùng tâm khổ tu, bởi vì nhục thai cảnh vừa muốn đi ra tham dự các loại hành động, tại dã ngoại không có người nhưng để bảo vệ người, chỉ có người mình có thể không chế tánh mạng của mình, mà đem người linh vân tu hành đến tùy tâm sở dục tình trạng, liền có thể dùng linh vân ngưng kết đơn giản một chút phòng ngự, đến lúc đó sẽ có người dạy người những này phòng ngự!”

Tô Phương cẩn thận nghe xong, tựa đưa mắt nhìn Hồ Lô Kỳ rời đi, hẩn nhìn thấy Hồ Lô Kỳ một mực bên ngoài, liền trung thực tiếp xúc những kia trời nổi bùa.

Bùa đều là ngọc giản mài chế mà thành, trên mặt có chút hấp thu linh khí khí tức.

Ngưng kết ra một ít linh vân, bùa lại chủ động hấp thu linh vân, trong đó một đạo bùa hấp thu linh vân, linh vân giống như chảy nhỏ giọt nước chảy tại ngọc giản mặt ngoài lưu động, hình thái bắt đầu phát sinh biến hóa, ngọc giản đây là đang dẫn đạo linh vân, dễ dàng cho Tô Phương tu hành.

Như vậy tu hành hồi lâu, Hồ Lô Kỳ phương mới rời đi.

Tô Phương mới tốt kỳ tới gần cái kia khối thần kỳ linh thạch, cũng không biết là cái gì ngoạn ý chơi đùa, mà hẩn không tới gần khá tốt, khẽ dựa gần phát hiện cánh tay phải của hẩn lại tại hấp thu linh thạch một ít khí tức.

“Hẩn là đây chỉ có nắm đầm lớn loại nhỏ tảng đá, chính là hạc tiên từ theo lời linh vật? Ta đây tay phải hấp thu khí tức của nó, chẳng phải là chính là tại miêu tả linh căn?”

Lần này tay phải không có bất cứ động tĩnh gì, cho nên lệnh Tô Phương bắt đầu còn chưa phát hiện dị thường, đợi nhìn thấy cánh tay xuất hiện một mảnh dài hẹp màu tím mạch lạc, hẩn mới phát hiện dị thường.

Nguyên lai là lấy tay tiếp xúc đến tảng đá trực tiếp phóng thích khí tức, sau đó chậm rãi hấp thu mới hình thành dị tượng.

Cần nhắc một hồi, hẩn phỏng chừng cái này bảo thạch tựa là một loại linh vật, hấp thu linh vật khí tức chẳng khác nào là miêu tả linh căn, hẩn còn không biết như thế nào hấp thu bảo vật linh khí, mà tay phải dùng như thế đơn giản phương thức, trực tiếp hấp thu linh thạch khí tức, thật là kinh người.

Hẩn vội vàng che dấu tốt tay phải, đương làm làm cũng không có chuyện gì, tại ở gần linh thạch địa phương bàn ngồi xuống, phóng thích linh vân nhìn như tại phối hợp vân phù tu hành, kỳ thật đem tay phải ẩn dấu ở phía sau, lặng lẽ hấp thu linh thạch khí tức.

Tuy nhiên hấp thu vô cùng chậm, giống như ốc sên không sai biệt lắm, nhưng này đã không dễ dàng, dù sao hẩn đây là lén lút tại hấp thu.

Hẩn âm thầm Ngưng Khí, đem cánh tay phải hấp thu bộ phận linh thạch khí tức hút vào trong kinh mạch, dùng cái này tiến vào đan điền.

“Chui vào tay phải cái kia đạo tử mang rớt cuộc là cái gì? Có thể trực tiếp hấp thu pháp bảo lực lượng, hiện tại lại có thể hấp thu linh vật lực lượng?”

Tô Phương phát hiện hẩn thực vô tình ý nhận được rồi bảo vật, trong mắt hẩn, thậm chí vượt qua Hồn Nguyên Thánh kính.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Lúc đến vận chuyển, thành mã phu

Hồn Nguyên Thánh kính quá kì quái, tìm được hẩn đến bây giờ đều không thể cảm ứng.

Nhưng này tử mang lại thời thời khắc khắc tại hấp thu năng lượng, hôm nay còn có thể trực tiếp theo linh thạch bên trong, vụng trộm hấp thu linh khí, trợ giúp hẩn miêu tả linh căn, cái này là bao nhiêu người tha thiết ước mơ chuyện tốt.

Kết quả là như vậy rơi vào trên người của hắn.

Trong nội tâm vui thích, tiếp tục giả bộ tu luyện linh căn, kì thực một mực dùng tay phải hấp thu linh thạch khí tức.

“Liên sư huynh bọn hắn đã trở lại!”

Thính lực đạt tới nghe thấy tổ kiến tình trạng Tô Phưong, chợt nghe bên ngoài có động tĩnh.

Liên Chiến?

Hắn cũng tò mò rời đi trận pháp, chớ không phải là Liên Chiến bắt được khôn địa ma?

Vừa tới đi ra bên ngoài không gian, liền nhìn thấy tất cả mọi người vây ở chung quanh, dò xét Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phưong ba người, tại Liên Chiến đằng sau còn đứng lấy hơn hai mươi người, bọn hắn xem ra rất mệt mỏi, đi tới nơi này tu hành điện mới dần dần khôi phục bình thường.

“Chư vị, lần này lại cho khôn địa ma chạy, bất quá chúng ta bắt được Địa giáp yêu thú!”

Liên Chiến ba người đi về hướng trung ương trận pháp, lập tức tiến vào một tòa chuyên môn giam cầm hung quái dã thú trận pháp.

Ba~!

Mọi người thấy hắn tại bên hông vỗ, theo cái kia màu đen trong bao vải bay ra một đạo yêu quang.

“Túi càn khôn...” Chằm chằm vào cái kia màu đen túi, Tô Phưong nhiều muốn có như vậy một cái túi.

Nhìn như bình thường, nhưng đây cũng là một kiện pháp bảo, có lẽ hay là thường dùng nhất bảo vật, là tu sĩ dùng để tồn trữ vật phẩm pháp bảo, tên là túi càn khôn, chỉ có giáo thừa Thu Lãnh Cơ mới có được.

Oanh!

Yêu quang nhảy ra, một đầu dài khắp xám Sắc lân giáp, hai trượng dài hơn cự quái âm âm nện trên mặt đất.

Địa giáp yêu thú!

Cái này yêu thú lân giáp rất là sắc bén, mà lại móng vuốt cũng như thương lưỡi kiếm vô cùng sắc bén, hắn không giống người thường địa phưong ở chỗ miệng, miệng dài nhỏ giống như vệt miệng không sai biệt lắm.

Hắn bị một đầu màu vàng dây thừng chỗ cuốn lấy, cái này đầu kim dây thừng đối với Tô Phưong cũng không xa lạ gì, lúc trước La Trung Vân trấn áp Viêm Hóa Song Vĩ Tông lúc thi triển qua, tựa hồ chuyên môn dùng để giam cầm yêu thú.

Liên Chiến trong chớp mắt nhìn về phía tất cả mọi người: “Giáo thừa đại nhân lần này cũng là hạ quyết tâm phải bắt được khôn địa ma, cho chúng ta nhiều như vậy pháp bảo, nhưng vẫn là lại để cho cái kia khôn địa ma trốn thoát rồi!”

“Địa giáp yêu thú xử lý như thế nào?” Hồ Lô Kỳ hỏi.

“Phải xem giáo thừa đại nhân an bài như thế nào, chúng ta tu hành điện dùng để tu hành yêu thú số lượng cũng không thiếu!” Liên Chiến trả lời.

“Giáo thừa đại nhân!”

Nào biết một đạo ngân giáp bóng người thoáng hiện mà đến, lệnh một bộ phận hạt giống thất kinh.

Quả nhiên là Thu Lãnh Cơ!

Mọi người lập tức hành lễ: “Bái kiến giáo thừa đại nhân!”

Thu Lãnh Cơ như trước giống như Tô Phưong lần đầu tiên nhìn thấy như vậy cao ngạo lãnh diễm, cái kia một thân ngân giáp cũng không biết là hạng pháp bảo, tất nhiên là vượt qua tiền cục giáp, Thu Lãnh Cơ vốn tự tươi đẹp xinh đẹp người, tăng thêm cái này một thân ngân giáp áo giáp, lệnh trên người nàng lại nhiều hơn một phần nam tử mới có khí phách.

Đã xinh đẹp lại thực lực cường đại, loại cô gái này mỗi người nhìn thấy đều sinh lòng ý sợ hãi.

Nàng ngưng mắt nhìn Liên Chiến: “Có hay không nắm giữ khôn địa ma tung tích?”

Liên Chiến lúc này ôm quyền: “Chúng ta chỉ cùng khôn địa ma tao ngộ rồi một hồi, người này quá hội chui xuống đất, chờ chúng ta trở mình cái ngọn nguồn chỉ lên trời, kết quả bắt được này đầu địa giáp yêu thú!”

“Lần sau bọn tọa muốn tự thân xuất mã, bằng không thì khôn địa ma như vậy làm âm ỉ xuống dưới, không biết có bao nhiêu người chết thảm!”

Thu Lãnh Cơ nói xong một mình trầm mặc một khắc, trong đoạn thời gian này, tất cả mọi người cúi đầu, Thu Lãnh Cơ bỗng nhiên nhìn về phía đứng ở đám người ven Tô Phưong.”Người tới!”

“Ta?”

Cái này lệnh Tô Phưong ngạc nhiên, vì sao Thu Lãnh Cơ sẽ tìm tới chính mình?

“Còn có trước đó lần thứ nhất đi thú linh động đệ tử!” Thu Lãnh Cơ lại là vừa quát.

Trương Cuồng cùng một khác tám người đệ tử vội vàng đứng ra, đều lạnh run, xem ra cực kỳ bất an, bọn hắn đoán không ra vì sao Thu Lãnh Cơ còn sẽ quan tâm những chuyện nhỏ nhặt này.

Mà ngay cả Lục Phong, Hồ Lô Kỳ, Liên Chiến cũng hiểu được trận trận ngoài ý muốn.

Một khác hạt giống trạm ở chung quanh cũng không dám nửa tùy tiện động thoảng một tý, tượng Hàn Lập, Lí Tố Thanh, Trương Du những này nhục thai cảnh cao thủ, cũng đều cung lấy thân.

Thu Lãnh Cơ ánh mắt lộ ra ai cũng đoán không ra thâm thúy:”Vừa rồi bốn tọa tìm được theo thú linh điện tin tức truyền đến, nói là lần này ta Phi Vũ thuộc cấp thú linh động quét dọn thêm vào sạch sẽ, lại đem mỗi một đầu tọa kỳ giặt rửa sạch sẽ, uy đức thân thể khoẻ mạnh, bởi vậy bốn tọa cảm thấy nên vậy khen ngợi các ngươi!”

Xôn xao!

Mọi người vừa nghe, lập tức mặt mày hơn hớn.

Thu Lãnh Cơ ánh mắt rơi vào trên người mấy người:”Các ngươi cho ta Phi Vũ bộ cái khẩu khí, ban thường tự nhiên không phải ít, bốn tọa chuẩn bị ban thường các ngươi một người một khóa đạt tới nhục thai một trọng phẩm chất lung lay đan, nhưng bốn tọa lại nghe nói, trong các ngươi có người lười biếng?”

Một gã đệ tử lập tức chỉ vào Tô Phưong:”Đại nhân, là Tô Phưong lười biếng, chúng ta tần tần khổ khổ quét dọn từng tòa động phủ, nhưng hắn cả ngày ngủ ngon, ngày cuối cùng chúng ta đều trở về rồi, hắn lại chậm quá ngủ đại lười cảm giác trở về!”

“Cái kia mười ngày tất cả chúng ta đều rất chân thành, tuyện hắn không yên lòng, cũng không nghe chỉ huy, nói là đi quét dọn động phủ, nhưng lại tại lười biếng!”

“Chúng ta đều cố gắng hoàn thành công tác, Tô Phưong trộm gian dùng mảnh lối, kết quả trở về còn bị trách phạt rồi!”

Trương Cuồng bọn người thừa cơ ào ào chỉ trích Tô Phưong, mà bọn hắn nguyên một đám có vẻ lễ thắng khí hùng.

Tô Phưong nhưng lại không đứng ra giải thích, há miệng nói như thế nào qua nhiều như vậy há mồm?

Còn nữa hắn đã được qua trách phạt, về phần ban thường coi như xong, chỉ cần đừng có lại bị phạt, mà buồn bức thiết thời hắn chỉ có thể đơn giản chỉ cần nuốt vào bụng ở phía trong.

“Tô Phưong, hắn là bởi vì ngươi là bốn tọa lĩnh đến, ngươi tuyện lười biếng? Chẳng lẽ ngươi cũng không biện giải cho mình?” Tất cả ánh mắt bá bá rơi vào Tô Phưong trên người, Thu Lãnh Cơ cũng nhân nhạ mà hỏi một câu.

Tô Phưong thì lễ:”Đệ tử đã được qua trách phạt, về sau đệ tử hội càng thêm dụng tâm tu hành!”

Lời này vừa nói ra, Trương Cuồng những người kia đều lộ ra nụ cười đắc ý, cũng nhẹ nhàng thở ra, xem tới một cái cũng lo lắng Tô Phưong không phục, đem cả tình hình thực tế nói ra đến.

Thu Lãnh Cơ như trước như thường nói:”Nhưng bốn tọa lấy được thuyết pháp nhưng không giống với, thú linh điện những người kia nói, có rất nhiều tọa kỳ đều cho thấy chỉ có một người tận tâm tận lực vì chúng tẩy trừ phân và nước tiểu, quét dọn động phủ, chải vuốt bộ lông, mà người này vì sao lại nói chính là ngươi Tô Phưong?”

“Cái này...” Tô Phưong nghe được trong nội tâm càng thêm chập bông bất an, cái này Thu Lãnh Cơ rốt cuộc đến tốt cùng tại đánh cái gì bàn tính?

“Bốn tọa ưa thích trung thực làm việc ngươi, không thích những kia lừa gạt tiểu người thông minh, hiện tại tuyện cho các ngươi một cái cơ hội, bốn tọa không muốn oan uổng ngươi, càng thêm không muốn đem đan dược thưởng cho không nên phần thưởng tiểu nhân!”

Lúc này Thu Lãnh Cơ ánh mắt giống như một tia ánh mắt tia chớp, đảo qua Trương Cuồng bọn người, chỉ có Tô Phưong như trước không có bất kỳ động dung:”Các ngươi không giao đãi, cái kia bốn tọa chỉ có thỉnh thú linh điện đệ tử tới trước mặt mọi người nói cái rõ ràng, đến lúc đó cái kia cũng không phải là trách phạt, mà là trực tiếp chém rơi đầu!”

Bang bang!

Chuyện đó rất có uy lực, chỉ thấy ngoại trừ Tô Phưong, Trương Cuồng bọn người đồng thời sợ tới mức quỳ xuống, mỗi người đầu đổ mồ hôi lạnh, sắc

mặt tái nhợt, tim đập như trống trong ngực giống như sấm rền tại đập.

Giống như chuột chạy qua đường hận không thể lập tức chui vào cái động chui vào xuống dưới.

“Mấy người các ngươi là gan cũng quá lớn rồi, công nhiên thu về cùng đến oan uổng Tô Phương, làm hấn tại tu hành ngoài điện quỳ một tháng, hôm nay nghe nói có ban thưởng rồi, vừa muốn cưỡng đoạt thuộc về Tô Phương công lao, Hồ Lô Kỳ!”

“Tại!”

Theo Hồ Lô Kỳ đứng ra, Thu Lãnh Cơ ánh mắt như điện: “Mỗi người và miệng một trăm cái, nhớ rõ chuông chuông thấy máu, lần này dứt khoát sửa, cái kia lần sau liền trực tiếp đuổi ra Thiên Môn phủ, hoặc là chém đầu!”

Ba~!

Chỉ thấy Hồ Lô Kỳ tay phải một trào, một cổ linh vân thuận thế dùng phía bên phải theo Trương Cuồng bắt đầu, đồng thời oanh khi bọn hấn trên mặt, một chuông này tự làm nguyên một đám phun ra máu tươi, nhưng ai cũng không dám hô một chữ.

Ba~!

Lần này Hồ Lô Kỳ theo bên trái bắt đầu, lại một cái tát phiến trở về, kết quả làm mất vài cái răng.

Thu Lãnh Cơ trước mặt mọi người cảm ra một khóa bạch nhũ sắc tiên đan: “Tô Phương không oán không hối, đem mình thuộc bốn phận công tác làm tốt, đem tất cả tọa kỵ dưỡng đắc béo béo mập mập, thật sự cho ta Phi Vũ bộ cải khẩu khí, cái này khóa lưng lay đan tự phần thưởng ban cho ngươi, còn có từ hôm nay trở đi, ngươi tự chuyên môn phụ trách chiếu cố bốn tọa Tử Linh một sùng cầu!”

“Đây không phải là thành mã phu...” Chẳng những phải đến tiên đan, từ nay về sau còn chuyên môn vì Thu Lãnh Cơ chiếu cố tọa kỵ, đây quả thực giống như nằm mơ đồng dạng.

Cho Thu Lãnh Cơ chiếu cố tọa kỵ ý vị như thế nào? Từ nay về sau chính là thời thời khắc khắc đi theo tại nàng khoảng chừng gì đó nhân vật, mặc dù là cái người chặn ngựa, cái kia ai còn dám đắc tội hấn?

Hồ Lô Kỳ đi vào Tô Phương bên cạnh: “Còn không tiếp thụ đại nhân ban thưởng?”

“Đa tạ Đại nhân!” Hấn vội vàng kích động mà đem lưng lay đan tiếp được.

Lục Phong dắt cuồng hống, lớn tiếng hô: “Giáo thừa đại nhân từ trước đến nay luật pháp nghiêm minh, hi vọng mọi người về sau đừng tại có đầu cơ trục lợi tâm tư, hảo hảo trở thành ta Phi Vũ bộ tính anh!”

“Ngươi thu thập xong gì đó sẽ tới Phi Vũ điện!”

Thu Lãnh Cơ thoả mãn mà đi.

“Cung kính giáo thừa đại nhân!”

Mọi người gấp vội vàng khom người.

Bis bis...!

Mà trên mặt đất Trương Cuồng bọn người, không biết bị quạt bao nhiêu cái tát, nguyên một đám sưng đỏ như heo đầu.

“Đáng đời, đây là các ngươi chính mình tìm đường chết, quái được người phương nào?”

Cáo biệt Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ cùng Lục Phong, Tô Phương lạnh lùng rồi đi tu hành điện.

Trở lại động phủ đem gì đó thu thập xong, về phần giấu ở phụ cận bảo vật cũng cho lấy ra, lập tức lên đỉnh núi trèo lên đi, đương làm mau tới đến đỉnh núi chỉ tể, lập tức gặp được một tòa so tu hành điện còn lớn gấp đôi, khí thế nguy nga kim cung.

Tô Phương lập tức đem bảo vật vụng trộm giấu ở phụ cận, đi vào kim cung, liền nhìn thấy Phi Vũ điện ba chữ tại vách núi vách đá dựng đứng thưng lập lòe chói mắt quang mang.

“Không thể tưởng được những kia tọa kỵ còn vì ta nói chuyện... Đại khái có thể là hạc tiên tử Bạch Linh, nàng hấn là đang âm thầm trợ giúp ta?”

Bước nhanh đi vào Phi Vũ điện, Tô Phương nhưng trong lòng nghĩ đến rốt cuộc thú linh điện những kia đệ tử, là làm thế nào biết động phủ là một mình hấn thanh lý ra tới.

Nghĩ nghĩ, hấn thâm nghĩ đến một lời giải thích, thì phải là hạc tiên tử.

Vèo!

Lúc này một đạo gió lạnh theo Tô Phuong phía sau cuốn quá.

Hắn trong chớp mắt tựa sọt tới mức lui về phía sau một bước, rõ ràng một đầu mọc ra cánh một sừng bạch mã chính nhìn mình chăm chăm, này đầu bạch mã gần một trượng cao, so Tô Phuong cao hơn nhiều lắm.

Chẳng những trường cao, hơn nữa cũng thập phần cường tráng, bạch mã một sừng là màu tím, tại trên cổ buộc lên một cái màu tím lục lạc chuông.

Nếu như không phải hắn đi vào Thiên Môn phủ, tu hành một thời gian ngắn, đột ngột nhìn thấy như vậy một đầu mọc cánh bàng nhiên quái vật, không dọa ngất đi chính là lợi hại.

Càng làm Tô Phuong cả kinh hàm răng run lên chính là quái vật kia nói chuyện, hơn nữa ngẩng lên đầu: "Nhìn cái gì vậy? Hèn mọn gã sai vật!"

"Gã sai vật? Ta thật sự là người chặn ngựa rồi?" Dờ khóc dờ cười.

"Cái gì người chặn ngựa?"

Quái vật phát ra thiếu niên loại, hùng tráng hữu lực thanh âm: "Ta là Tử Linh một sừng câu, chính là giáo thừa tọa kỵ, cũng là Thiên Môn phủ vì số không nhiều, đạt tới yêu cấp tọa kỵ, tuy là tọa kỵ, nhưng cũng chỉ có tại Thiên Môn phủ lập được công lao, hoặc là cao tăng mới có thể có được, cho nên người đang ở đây bốn tọa trước mặt chính là gã sai vật, về sau đem ba câu gia hầu hạ tốt, sẽ để cho người có tốt ngày qua, bằng không thì không đợi giáo thừa ra tay, câu gia liền có thể thu thập người!"

"Súc sinh còn ngất trời rồi!"

Tử Linh một sừng câu thật ngông cuồng.

Không phải là một đầu súc sinh?

Càng lợi hại yêu, tại nhân loại trước mặt chính là súc sinh.

"Khi dễ ta? Súc sinh này còn không tốt thu thập hẳn, trường lấy há miệng ba, hội nói cho giáo thừa... Chẳng lẽ vận khí ta đen đui như vậy? Trước bị Trương Cuồng bọn người khi dễ, bây giờ còn bị một chích súc sinh giẫm trên đầu?"

Còn tưởng rằng có tốt ngày qua, kết quả thực thành một cái người chặn ngựa.

Còn là một cái bị súc sinh trái lại khi dễ người chặn ngựa.

Ngày sau phải sống sao?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Ngoài ý muốn phát hiện Hỗn Nguyên Thánh kính bí mật

Tử Linh một sừng câu cứ như vậy, dùng ngẩng cao tư thái quan sát lấy lấy Tô Phuong, tựa như một vị cường giả.

"Cái này là bốn tọa Tử Linh một sừng câu!"

Lúc này, Thu Lãnh Cơ theo Phi Vũ điện xuất hiện.

Không dám chậm trễ, Tô Phuong vội vàng hành lễ.

"Nhiệm vụ của người chính là hảo hảo chiếu cố hắn, cụ thể muốn chính người nhìn xem xử lý, nếu như chiếu cố không tốt hắn, cái này Phi Vũ bộ người cũng không cần chờ đợi, bốn tọa chỉ bàn giao người hai điểm, đầu tiên là mỗi ngày một khóa lung lay đan, muốn tại sáng sớm đúng giờ đút cho hắn dùng tiếp theo là đi tìm trong núi linh thảo, muốn nhất non tươi mới nhất linh thảo mới được!"

Thu Lãnh Cơ nói xong cũng xuất ra một cái bình ngọc, giao đến Tô Phuong trong tay: "Một ngày một khóa, đây là một tháng được lượng, tháng sau lại hướng bốn tọa nhận lấy, ngươi không được tư khấu trừ một hạt đan dược, thượng một cái bản tọa chiếu cổ Tử Linh một sừng câu đệ tử, cũng là bởi vì cắt xén đan dược, mới bị đuổi xuống núi!"

"Đại nhân, đệ tử không dám!" Hắc liên tục gật đầu.

"Ngoại trừ điểm ấy, ngươi còn phải nhớ kỹ, Tử Linh một sừng câu chỉ có bốn tọa mới có tư cách kỵ ngồi, ngươi nếu là dám dùng ngươi cái kia bờ mông ồ ồ đụng thoáng một tý, chú ý bốn tọa dùng chân hỏa, đem ngươi bờ mông nướng chín cầm lấy đi thú linh động uy dã thú!"

"Phải."

"Bảo câu, hảo hảo theo dõi hắc!"

"Chủ nhân yên tâm, ta sẽ nhượng cho hắc thành thành thật thật!"

"Tô Phuong, động phủ của ngươi cùng bảo câu động phủ tựu tại phía trước cánh rừng, về sau ngươi tựu chủ muốn phụ trách chiếu cổ bảo câu, về phần tu hành tựu từng bước một đến, ngươi nếu là dưỡng tốt bảo câu, bốn tọa không biết bạc đãi ngươi, hội phần thưởng ngươi một ít thô thiển pháp thuật, hoặc là một ít pháp bảo, tiền đan đều cũng có khả năng, nhưng ngươi vạn không thể phạm sai lầm, phạm vào sai bốn tọa cũng sẽ không khinh xuất tha thứ, nghe thấy không có?"

"Đệ tử chữ chữ ghi nhớ tại tâm!"

Tất nhiên là chữ chữ không dám quên, nghĩ đến Trương Cuồng những người kia kết cục, hắc còn dám chủ quan?

Tô Phuong đưa mắt nhìn Thu Lãnh Cơ tiến vào Phi Vũ điện, nhìn nhìn lại Phi Vũ điện, so tu hành điện bằng bạc thờ mạnh nhiều lắm, đáng tiếc hắc ngay đi vào tư cách cũng không có.

Tử Linh một sừng câu đột nhiên giọng lên phải đề: "Gã sai vật, còn không hầu hạ câu gia hồi phủ?"

"Hảo hảo!"

Vội vàng cầm dây cương, cẩn thận từng li từng tí mà hướng tiền phương cánh rừng đi đến, Tử Linh một sừng câu một mực bảo trì nhân nhả dạo chơi, ngẩng cao lấy thân thể, so thiên tử đi tuần càng thêm có khí thế.

Tiến vào cánh rừng lại hướng tiền phương đi một khoảng cách, lập tức nhìn thấy vách núi dưới có hai tòa động phủ, một tòa là Tử Linh động, cái khác động phủ thì là vô danh động.

Hiển nhiên Tử Linh một sừng câu địa vị, cao hơn ra tầm thường đệ tử nhiều lắm.

"Hiện tại không vào động phủ, câu gia muốn phơi nắng phơi nắng, ngươi vào động phủ đem cây quạt lấy ra, còn có ấm nước, đừng làm cho câu gia khát lấy, nhiệt nóng lấy!"

Đang muốn đem một sừng câu khiên nhập Tử Linh động, nào biết người này như dưới sự chỉ huy người đồng dạng, trọng cái nhà giàu gia công tử, không chút khách khí hạ đạt mệnh lệnh.

"Ah!"

Tô Phuong một mình hướng Tử Linh động đi đến, ngoài động có một đạo trận pháp, Tô Phuong nghĩ nghĩ, không biết mình lệnh bài có thể không thể.

"Ngươi yên tâm đi, giáo thừa trước kia liền đem trận pháp thay đổi, dung hợp ngươi trên lệnh bài ấn ký!" Một sừng câu ở đằng kia nhìn thấy Tô Phuong tặc mô hình tặc dạng, có vẻ càng thêm đắc ý.

"Ông!"

Quả nhiên quân lệnh bài tới gần trận pháp, môn hộ liền mở ra, mà hắc mới vừa gia nhập động phủ, vậy mà cảm nhận được kinh người linh khí, không thua gì tu hành trong điện bộ không gian.

Lại xem xét trong động phủ bộ, hắc càng thêm rung động.

Trong động phủ vây quanh lấy không ít bảo thạch, không gian cũng so với bình thường động phủ lớn gấp hai, chung quanh còn bày đặt một ít tinh xảo bồn hoa, nhất là tại động phủ trên nhất phương trong vách tường, vây quanh lấy ba khối linh thạch, cùng tu hành điện cái kia linh thạch không sai biệt lắm, chỗ phóng xuất ra linh khí, lệnh cái này cả động phủ tràn đầy linh khí, khắp nơi đều là tu hành tài nguyên.

"Ta xem như mở rộng tầm mắt rồi, ngay tọa kỵ động phủ đều như thế chẳng được, cái kia giáo thừa động phủ hạng kinh người?" Tô Phuong hâm mộ mà thờ dài, lập tức mang theo cây quạt cùng ấm nước rời đi.

Đáng tiếc giống nhau đệ tử cho dù có được loại này động phủ, cũng không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì bọn họ nắm giữ không được khí công cùng tâm pháp, chỉ có thể hấp thu tài nguyên, mà vô pháp miêu tả linh căn, vô pháp gọn gàng pháp thuật, cùng với khác thần thông.

Nếu có công pháp, lại có tu hành tài nguyên, thì phải là Thiên đường thánh địa.

“Cây quạt chậm rãi phiến!”

Cánh rừng bên ngoài, một chỗ vách núi bên cạnh bằng phẳng trên đồng cỏ.

Từ Linh một sừng câu thoải mái mà nằm ở phía trên, màu trắng lông dài dưới ánh mặt trời giống như tơ bạc, hần ngược lại ngủ thoải mái, mà Tô Phuong tắc chính là ngồi ở bên cạnh cho nó phiến cây quạt.

Hoàn toàn là hạ nhân khiến trách Hậu lão gia.

Đã một sừng câu ưa thích phơi nắng, vậy thì cùng cùng một chỗ phơi nắng a, dù sao thời tiết thật không sai, mặt trời rực rỡ cao chiếu, tuy nhiên bầu trời có hai khóa mặt trời, nhưng lại không lệnh ánh sáng có vẻ quá nóng rực.

Bất tri bất giác một sừng câu lại ngủ thiếp đi, Tô Phuong cũng có chút muốn ngủ, chẳng biết tại sao, cái này ánh mặt trời phơi nắng tại trên thân thể lâu, tựa làm trong cơ thể hần linh khí tự động vận hành, ngay khí hải cũng chậm rãi xoay tròn.

Đã một sừng câu đang ngủ, Tô Phuong cũng rời đi mấy trượng, xếp bằng ở trên đồng cỏ bắt đầu tu hành trong cơ thể linh khí, trong người ngưng kết đại lượng linh vân, thúc dục khí hải xoay tròn càng nhanh hơn, hy vọng có thể sớm một ngày đem linh lực ngưng kết đi ra.

“Như thế nào khí hải năng lượng hội Hưởng Đan điền ở chỗ sâu trong một chỗ dừng mảnh lao tới?”

Đối với linh vân nắm giữ càng thuần thực, vậy đối với toàn thân linh khí tự nhiên mò càng thấu, tăng thêm không ngừng hấp thu dưới thái dương nóng bức tự nhiên khí tức, Tô Phuong cảm giác cổ gan cùng tự nhiên tan ra làm một thể lỗi giác.

Lúc này hần phát hiện có cỗ linh khí, không bị hần khống chế, tiến vào đan điền ở chỗ sâu trong nào đó cái địa phương.

Lúc này đánh trúng tinh thần, tinh tế mà theo linh khí lưu động, mà cảm ứng đan điền ở chỗ sâu trong rốt cuộc có cái gì.

Không biết là đánh bậy đánh bạ, còn là cái gì cái gì, hần rất nhanh cảm ứng được một cái vật thể, phiêu phù ở hần đan điền ở chỗ sâu trong, thần sắc hần bỗng nhiên kích động lên.

Vèo!

Càng thêm kỳ diệu chính là, vật kia tại hần toàn lực chú ý hạ, vậy mà đột nhiên vừa động, theo hần chỗ bụng dưới bùng lên, đợi Tô Phuong nhìn về phía dưới, dĩ nhiên là Hồn Nguyên Thánh kính.

Màu hồng đỏ thắm Hồn Nguyên Thánh kính!

“Ta ngoan ngoãn, người rốt cục bỏ được đi ra rồi?”

Từ tìm được Hồn Nguyên Thánh kính bắt đầu, hần vẫn muốn xem thật kỹ xem nó, hoặc là nghĩ biện pháp lần nữa tiến vào cỗ trong kính, tốt gặp được nàng kia, tìm được tên là Cửu Dương Cửu Biến song tu công pháp.

Như vậy vài năm qua đi, một lần cũng không có thành công, nào biết hôm nay ở chỗ này phơi nắng, vô tình ý đem Hồn Nguyên Thánh kính cho hoán đi ra, mà hần vẫn không có tìm được như thế nào khống chế Hồn Nguyên Thánh kính tốt biện pháp.

“Không bằng dùng linh khí thúc dục thoáng một tý nhìn xem?”

Tô Phuong xa rời đi xa một sừng câu, tại vách núi đứng cạnh tức theo song chương phóng thích linh khí cái bọc Hồn Nguyên Thánh kính.

Ong ong, Hồn Nguyên Thánh kính tại linh khí bên trong có chút lắc lư, nhưng một mực không có bất kỳ biến hóa nào?

“Chẳng lẽ linh khí không là linh lực, không nên có được linh lực mới có thể thúc dục Hồn Nguyên Thánh kính?”

Hần nghĩ tới hần hần pháp bảo thúc dục máu chốt, thì phải là linh lực.

Ví dụ như trong cơ thể hần xuyên thẳng mặc vào tiên cực giáp, nhất định phải dùng linh lực thúc dục, lần kia tại Ngư Chủy Hà, bị cái kia Cách Ba Đồ cần, nếu có linh lực thúc dục tiên cực giáp lời mà nói..., đã sớm chấn đắc hần vút xuống dưới mai rùa, chạy trốn chết.

“Lại kì quái, vì sao cánh tay phải tới gần tiên cực giáp sẽ có phản ứng, có một loại thôn phệ tiên cực giáp năng lượng hương vị, tin cậy gần Hồn Nguyên Thánh kính ngược lại một điểm cảm giác cũng không có?”

Tô Phuong ngạc nhiên nhìn xem cánh tay phải, lại nhìn xem Hồn Nguyên Thánh kính, tay phải đối với cỗ kính không có phản ứng?

Thử nhiều lần y nguyên như thế, hần là cánh tay phải cũng không phải có thể hấp thu tất cả pháp bảo năng lượng?

“Ông...”

Nghiên cứu một canh giờ!

Vốn không có bất kỳ phát hiện nào, đã nghĩ ngợi lấy thông qua mình tưởng, không chế Hồn Nguyên Thánh kính trở lại trong cơ thể, miễn cho bị người khác phát hiện, lúc này Hồn Nguyên Thánh kính đột nhiên có một ít phản ứng.

Nguyên lai màu đỏ mặt kính thượng, do trời nhảy dù đến nóng rực ánh sáng chiếu xuống, lại bị cổ kính đem một vài ánh mặt trời một tia hút vào trong mặt gương.

“Chẳng lẽ Hồn Nguyên Thánh kính bí mật, ngay tại ở nhất định phải dùng mặt trời thẳng phơi nắng, mới có động tĩnh?”

Phảng phất phát hiện thiên đại bí mật, Tô Phương kích động đắc không ngậm miệng được, nếu như không phải một sừng câu tại, hẳn khả năng đã muốn hưng phấn hoa tay múa chân đạo.

Cái này là vô tâm sáp liễu liễu thành rừng.

Nếu như hẳn tiếp tục đợi tại tu hành điện, không biết lúc nào mới có thể gọi ra Hồn Nguyên Thánh kính, nếu như không là trở thành Thu Lãnh Cơ người chần chừ, mang theo một sừng câu đi ra phơi nắng, vậy hẳn càng thêm không sẽ phát hiện Hồn Nguyên Thánh kính có thể hấp thu thiên địa, hoặc là ánh mặt trời lực lượng.

Tóm lại, cái này thật sự là thu hoạch ngoài ý liệu.

“Quả nhiên đem bả kính quay mặt về phía mặt trời, mặt kính hấp thu ánh mặt trời tốc độ sẽ tăng nhanh một ít, nhanh cũng như ốc sên!”

Lúc này mới vừa rồi là nhanh tới gần giữa trưa, Độc Giác Thú ở đằng kia đầu thoải mái ngủ đại cảm giác, Tô Phương tiếp tục bắt đầu chú ý Hồn Nguyên Thánh kính, phát hiện cổ kính một mực hấp thu ánh mặt trời lực lượng, không khỏi nhượng mảy: “Cổ kính rốt cuộc có gì năng lực? Lại có thể hấp thu ánh mặt trời, chẳng khác gì là hấp thu lão thiên gia lực lượng?”

Đối với Tô Phương cảm giác, phảng phất cái này cổ kính là trong truyền thuyết Thao Thiết, có thể đem thiên địa đều ăn thịt, hoặc là hấp đắc sạch sẽ.

“Ông ơng!”

Lại qua một canh giờ, đi tới giữa trưa, mặt trời dị thường nóng rực, rõ ràng so dĩ vãng tầm thường ngày mùa hè muốn nóng vài phần.

Tô Phương một mực bảo trì lại để cho Hồn Nguyên Thánh kính kính quay mặt về phía vòm trời, hấp thu ánh mặt trời, đột nhiên, mặt kính một bộ phận tuôn ra một đám màu hồng đỏ thắm cổ xưa linh quang.

Mà lại lệnh Tô Phương hai tay chấn động, hẳn nhìn thấy màu đỏ linh quang, cũng cảm giác được cái này linh quang nóng lên, mà lại so về Tử Linh động, tu hành điện không gian những kia linh khí cao cấp vụn vặt.

Còn không biết cái này màu đỏ linh khí là cái gì, hẳn vậy mà chủ động mà trôi nổi đi vào Tô Phương trước mặt, sau đó chậm rãi chia làm ba cổ, một cổ hướng miệng tới gần, hai cổ hướng lỗ mũi vọt tới.

“Cái này... Hấp thu có lẽ hay là không hấp thu?”

Tô Phương toàn thân lóe lạnh run, hẳn tại do dự, tại bất an, nhưng hẳn đột nhiên hoành lấy hai hàng lông mày: “Hồn Nguyên Thánh kính đã cùng ta dung hợp, nằng kia còn nói là cái thể cấp bảo vật, ta đây tụ lớn mặt hấp thu, hơn nữa cũng không có bất kỳ kinh nghiệm nào có thể tham khảo, ta phải dựa vào chính mình khai quật ra Hồn Nguyên Thánh kính bí mật!”

Cường tráng lấy đảm lượng, hẳn dựa vào nội khí con đường, có chút mà hừ ra một cái thực chữ, một hơi đem ba cổ màu đỏ linh quang hấp thu trong miệng, trong lỗ mũi.

Đương lâm sau khi tiến vào, ba cổ linh khí lập tức thâm thấu tiến vào kinh mạch, sau đó trắng trợn hấp thu toàn thân linh khí, phảng phất màu đỏ linh khí bao trùm trong người linh khí phía trên, muốn chinh phục chúng.

Tô Phương muốn ngăn cản cũng không ngăn cản được, cái này đến từ cổ kính hấp thu ánh mặt trời, mà thấu ra tới màu đỏ linh khí, cũng vượt qua hẳn không chế phạm vi, bất đắc dĩ mà nhìn xem toàn thân linh khí đều bị này cổ màu đỏ linh khí chỗ dung hợp.

Đây vẫn chỉ là theo Hồn Nguyên Thánh kính, thâm thấu ra tới một đám một tia hồng linh quang, nếu như đại lượng mà hiện lên loại này màu đỏ linh khí, cái kia còn phải rồi?

Hấp thu bản thân linh khí về sau màu đỏ linh khí, bắt đầu tìm được Tô Phương không chế, dẫn vào đan điền khí trong nước, như thế rất tốt, khí hải cũng bắt đầu cùng màu đỏ linh khí dung hợp, hết thấy trở thành một loại hoàn toàn mới linh khí.

“Đã cái này màu đỏ linh khí đến từ pháp bảo, hẳn là pháp bảo lực lượng? Nhưng tay phải vì sao cũng không có phản ứng?”

Tô Phương một mực chú ý cánh tay phải, nhìn xem cánh tay phải có thể hay không hấp thu pháp bảo linh quang, kết quả cánh tay phải không có bất cứ

động tĩnh gì.

Hồ!

Đang lúc Tô Phương kích động nghiên cứu này cổ màu đỏ linh khí lúc, cái kia Tử Linh một sừng câu lại bắt đầu chuyển động.

Hắn vội vàng đem Hỗn Nguyên Thánh kính giấu vào lòng ở phía trong, bắt đầu mình tưởng Hỗn Nguyên Thánh kính, đến khổng chế cổ kính, theo đứng lên đồng thời, cổ kính quả nhiên thâm thấu vào hạ trong bụng.

Kỳ diệu!

Tô Phương cảm lấy cây quạt tiếp tục vì một sừng câu quạt gió, một sừng câu rất là thoải mái, lười biếng mà đứng lên, hướng cánh rừng đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Nhận biết cái tử tử

“Còn không mức nước cho câu gia tắm rửa?”

Trở lại Tử Linh động trong chốc lát, mắt thấy nhanh đến hoàng hôn, Tử Linh một sừng câu ăn được điểm linh thảo, lại ồn ào lấy muốn tắm rửa.

“Cái giá đỡ lớn như vậy, rửa giặt rửa chết người!”

Nói thầm vài tiếng, khoi mào thùng nước hần rồi rồi đi động phủ.

Bản muốn nhân cơ hội hấp thu cái kia ba khóa linh thạch lực lượng miêu tả linh căn, nhưng Tử Linh một sừng câu thật là phiền toái, không để cho hần một điểm khe hở.

Đánh tốt nước hậu, một sừng câu ngồi chồm hổm trên mặt đất, trước hết để cho Tô Phương cho nó sơ bộ lông, trả lại cho hần lao ngựa.

Mắt thấy muốn giặt xong, ai biết một sừng câu một cái buồn bực cái rầm phóng xuất, đón lấy bài xích một ọt ọt gì đó đến: “Người cái tên này phân bánh thối quá... Tiêu hóa bất lương, ngày mai ăn nhiều một chút hoa quả!”

“Các người nhân loại phân bánh là hương hay sao? Còn không mau thanh lý sạch sẽ, sau đó người mới có thể nghỉ ngơi, buổi sáng ngày mai đừng quên đứng giờ đưa tới lung lay đan!”

Một sừng câu ngẩng đầu vuốt vuốt khí tức, liền tới đến khô ráo địa phương, tới gần ba khóa linh thạch ngồi xổm xuống, phảng phất cũng có thể tại Ngưng Khí bên trong, hấp thu ba khóa linh thạch khí tức.

Còn có thể hưởng thụ như vậy tài nguyên, đừng nói Tô Phương hâm mộ ghen ghét hận, ngay Lục Phong, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ cái loại này cao thủ chi sợ cũng chỉ có thể giương mắt nhìn, chảy nước miếng hâm mộ phần.

Lúc này đã đến ban đêm, hần trở lại sơn động cũng không nghỉ ngơi, mà là tiếp tục tu hành trong cơ thể về này đến từ cổ kính màu đỏ linh khí.

“Về sau đã kêu cái này màu đỏ linh khí vì Hỗn Nguyên linh khí!”

Ngưng Khí trong quá trình, hần cũng cho hoàn toàn mới linh khí dùng Hỗn Nguyên Thánh kính mà giao phó mới danh tự.

Hỗn Nguyên linh khí.

Cái này linh khí chính là lợi hại, trong cơ thể hần thật vất vả tu hành đại lượng linh khí đều biến mất, đi nơi nào? Tự nhiên là bị Hỗn Nguyên linh khí cắn nuốt, phảng phất luyện tinh hóa khí, linh khí giống như tạp chất bài xuất bên ngoài cơ thể.

Cảm giác được ngay khí hải cũng chỉ còn lại có cực nhỏ Hỗn Nguyên linh khí.

“XIU.... XIU...!”

Ngưng Khí về sau, từng đạo linh vân theo trong lòng bàn tay bay ra, giống như ngọn lửa.

Mà ngay cả động phủ cũng có chút phản chiếu lấy hồng sắc quang mang, rất rõ ràng cùng bình thường linh vân không hề cùng dạng, mà lại có một loại tình cảm ấm áp từ đỏ sắc linh vân truyền lại đi ra.

“Trước mắt chỉ có thể ngưng kết ra nhiều như vậy linh vân, còn phải theo cổ trong kính hấp thu đại lượng Hỗn Nguyên linh khí, từng bước một đột phá... Nhìn xem do linh vân phóng xuất ra một trọng kính khí, ta mới được là nhục thai một trọng!”

Đầu ma một hồi, Tô Phương cảm thấy cái này Hỗn Nguyên linh khí quả nhiên không đơn giản, về sau tựu lấy hần vì tu hành nguồn suối, lại có chút chứng kiến linh vân chung quanh xuất hiện tăng một khí tức quang quang sáng, cái này cũng đại biểu hần cảnh giới bây giờ khí thể, nhục thai một trọng, chỉ có được một trọng kính khí thể.

Thực khí cảnh phóng thích khí thể là khí lãng, nhưng là nhục thai cảnh phóng thích khí thể chính là kính khí, đây là một loại phách đạo vô cùng khí thể, kính khí phóng ra ngoài, có thể đem bất luận cái gì thực khí cảnh chấn tổn thương, bao trùm tại bình thường khí lãng phía trên.

Nhục thai cảnh chủ yếu là tu luyện linh khí cùng với thân thể tẩy tủy, nhục thai, tựu chỉ trong cơ thể các loại bộ phận, ví dụ như kinh mạch, nội tạng, cốt cách, huyết dịch.

Thực khí cảnh chính là cơ bản tu hành, đi vào nhục thai cảnh chẳng những muốn tu hành khí hải, ngưng kết linh lực, cũng muốn tiếp tục tu luyện thân thể lực lượng, cường hóa thân thể, tẩy tủy nhau thay, y nguyên ở vào nội ngoại kiêm tu độ cao.

Nhìn như hai đại cảnh giới không có đại khái qua loa phân chia, kì thực nhục thai cảnh tu hành xa khổ sở thực khí cảnh.

Đầu tiên chính là muốn miêu tả linh căn, đây chính là liên quan đến về sau cảnh giới tu hành, phải có các loại linh vật với tư cách tài nguyên, nếu không như thế nào nhục thai cảnh miêu tả xuất siêu phẩm linh thể?

Linh căn trọng yếu, ngưng kết ra linh lực càng thêm trọng yếu, bao nhiêu nhục thai cảnh tu sĩ vô pháp ngưng kết linh lực?

Linh lực kỳ thật tựu là đến từ đối với linh căn miêu tả, hấp thu linh khí tài nguyên càng nhiều, tất nhiên trong người hình thành siêu việt tầm thường linh khí, những này linh khí trải qua luyện tinh hóa khí, có thể ngưng kết ra linh lực.

Cuối cùng chính là đối với thân thể thân mình tu hành, kinh mạch còn lần lượt trùng kích, từng bước một cường gân cường tráng cốt.

Một khi thân thể cùng linh khí có lộ xác, đang khí hải hoặc là thân thể phóng thích linh khí lúc, sẽ xuất hiện càng thêm mãnh liệt khí lãng, lúc này mới nói rõ nhận được rồi tấn chức.

Dùng Tô Phương hiện tại như vậy rất thừa thớt Hỗn Nguyên linh khí, còn cần thời gian rất lâu rất có thể tấn chức nhục thai nhị trọng.

Trong lúc lơ đãng, vừa mới trong nháy mắt bên ngoài có lẽ hay là đêm tối, nhưng bây giờ dần dần trở nên trắng.

Nghĩ đến Tử Linh một sừng câu cái kia sắc mặt, Tô Phương lập tức rời đi động phủ.

“Chỗ dựa, hiện tại ta chỗ dựa chính là Thu Lãnh Cơ, nàng đứng vậy Phi Vũ bộ giáo thừa, ta không đem một sừng câu cấp dưỡng tốt, như thế nào tìm được nàng coi trọng? Tại trong núi này có chỗ dựa, chính là Lục Phong muốn làm khó ta, hần cũng vô pháp ra tay!”

“Ta muốn đem bà một sừng câu dưỡng béo béo mập mập, kể từ đó một sừng câu cũng thành ta chỗ dựa, ngày nào đó rời đi Thu Lãnh Cơ, ta cũng vậy có thể tiếp tục chiếu cố hần!”

Trong rừng, sương mù quá nặng đi, tăng một tầng đè nặng người không thể hô hấp.

Tô Phương đang tìm kiếm hoa quả, mà Thiên Môn phủ dãy núi thật là linh khí sung túc địa phương, bằng không thì có thể nổi lên ra linh thảo, cũng có thể nổi lên ra ẩn chứa một ít linh khí hoa quả.

Trong lòng của hần dần dần có lâu dài ý định, chính là muốn có một chỗ dựa.

Vì sao muốn có chỗ dựa?

Không có chỗ dựa lời mà nói..., hần cùng với Lục gia hạt giống tại đây Thiên Môn phủ không hề địa vị, ai cũng có thể giẫm trên đầu, theo hần trước một tháng kinh nghiệm hoàn toàn có thể chứng minh điểm này.

Hiện tại ai không có chỗ dựa?

Hần một người bình thường hạt giống, có thể được đến Thu Lãnh Cơ khí nặng, đối với hần mà nói chỗ tốt quá nhiều, nhất là có thể nhanh hơn hần tìm kiếm phụ thân tung tích bước tiến.

Kết!

Tại trở lại Tử Linh động trong quá trình, Tô Phương cũng hái hoa quả, ăn về sau, quả nhiên cảm giác có một loại sáng khoái tinh thần cảm giác.

Đi vào trong động phủ, Từ Linh một sừng câu hữu khí vô lực mà nhìn về phía Tô Phuong: "Câu gia đói bụng, trước cho ta lung lay đan, sau đó là linh thảo!"

Tô Phuong nào dám chậm trễ?

Hiện tại chỉ có đem ba một sừng câu chiếu cố tốt rồi, hần mới có thể bị Thu Lãnh Cơ coi trọng.

Một sừng câu trước nuốt một khóa lung lay đan, sau đó nhìn mấy chục hoa quả, một ngum ăn được mấy cái, cái kia nước trái cây ào ào mà ra bên ngoài lưu, mà lại thanh thủy vô cùng, lệnh hần cực kỳ hưởng thụ. "Hoa quả mùi vị không tệ ah!"

"Hoa quả so linh thảo tốt tiêu hóa!"

"Còn ngại câu gia cái rắm thối? Lại ghét bỏ cho nguoi lập tức giặt rửa bờ mông!"

Lại bày ra đặc ý bộ dáng, một sừng câu hoàn toàn lẩn tại Tô Phuong trên đầu, ngược lại thành tọa kỵ của nó.

Từ Linh một sừng câu ăn no một châu, kế tiếp tự nắm hần đi ra ngoài tản bộ, thẳng đến xế chiều, Tô Phuong cũng lợi dụng hần ngủ khe hở, gọi ra Hỗn Nguyên Thánh kính hấp thu ánh mặt trời lực lượng, sau đó đem theo cổ kính chạy ra Hỗn Nguyên linh khí hấp vào thể nội.

Người chăn ngựa phần này công tác cũng bởi vậy biến thành thói quen, mỗi sáng sớm thu thập hoa quả, hầu hạ một sừng câu ăn uống cùng với, mỗi ngày còn muốn phơi nắng, cùng với tản bộ tập thể hình.

Cái này so người thời gian qua thoải mái nhiều hơn.

Bất tri bất giác, cứ như vậy đi qua nửa tháng.

Tô Phuong đi vào Thiên Môn phủ cũng có một thời gian ngắn rồi, ngày này sáng sớm, hần nắm một sừng câu giống như ngày xưa tại trong rừng tản bộ, đột nhiên một đạo linh quang hướng một sừng câu bay tới.

Một sừng câu một ngum cắn linh quang: "Chủ nhân muốn ra ngoài, chính kêu gọi ta đi qua, còn không mau điem?"

Ra ngoài? Cái này tốt, hần có thể một người ở chỗ này yên tĩnh tu hành.

Xuyên qua cánh rừng tự đi tới Phi Vũ điện, chờ một hồi, mười cái khuôn mặt xa lạ tu sĩ xuất hiện, bọn hần mỗi người mặc màu đen áo giáp, nguyên một đám thực lực cũng như Lục Phong, Liên Chiến như vậy.

"Nghe nói Thiên Môn phủ tu hành hạt giống, thông qua tầng tầng thi đấu tuyển, có thể trở thành tinh anh, những người này chính là Phi Vũ quân?" Tô Phuong thành thành thật thật đứng ở một bên, âm thầm đánh giá.

"Hôm nay chúng ta ra vây giết khôn địa ma, giết hần, thu hồi hần nội đan!"

Thu Lãnh Cơ xuất hiện, y nguyên có lẽ hay là một thân ngân giáp, mọi người lập tức hướng nàng hành lễ: "Ngoại trừ chém giết khôn địa ma, lần này chúng ta đi ra ngoài cũng phải chú ý 'Thiên Ngọc núi' động tĩnh!"

Một vị tráng hần nói: "Đại nhân, Thiên Ngọc núi không phải mới lần nữa sinh ra đời một vị đại linh chủ sao? Nghe nói người này tên là 'Vũ Hoàng', thân phận thần bí, thực lực cường đại, mới được vì Thiên Ngọc núi đại linh chủ, hần hội lập tức nhìn thẳng ta Thiên Môn phủ?"

"Vũ Hoàng nếu là đại linh chủ, mà Thiên Ngọc sơn nhân mã thường xuyên tập kích quấy rối ta Thiên Môn phủ địa bàn, sẽ không bài trừ cái này Vũ Hoàng tương lai hội châm đối với chúng ta, cũng may có mặt khác động chủ dưới trướng cường giả đang âm thầm giám thị, nhiệm vụ của chúng ta chỉ là phối hợp bọn hần, xuất phát!"

Thu Lãnh Cơ một nhảy dựng lên, lập tức cười Từ Linh một sừng câu trên lưng.

Hần giương giọng một hô, cánh đập động, lập tức phóng lên trời.

Khắc khệ-x-xxxxx!

Phía trước rừng rậm xuất hiện hơn mười con yêu thú, mấy chục cường giả lập tức chạy như bay mà đi, nhô lên cao ngồi ở yêu thú trên lưng, cùng nhau hướng ngọn núi trong lúc đó phi thoi mà đi.

"Thiên Ngọc núi? Trên bản đồ ngược lại đề cập tới, không thể tưởng được còn có được một vị đại linh chủ Vũ Hoàng, người này tất nhiên là cùng Sa Ma động động chủ đồng dạng thực lực, thậm chí càng cường đại hơn, bằng không thì như thế nào chiếm cứ một phương trở thành cùng Thiên Môn phủ đối kháng bá chủ?"

Lúc này Tô Phuong cảm giác mình tại đây Thiên Môn phủ, chính là éch ngồi đáy giếng, không có tới Thiên Môn phủ trước kia, hần cảm thấy Thiên Môn phủ chính là duy nhất thế giới.

Nhưng hôm nay đến xem thiên ngoại hữu thiên, Thiên Môn phủ mặc dù là Cự Vô Phách (Big Mac), nhưng bên ngoài còn có các loại đại linh chủ, chư hầu, cùng với không... nhất thượng tồn tại, Triệu quốc.

Hắn, còn đặt mình trong tại một cái nhỏ hẹp thế giới.

Trở lại động phủ, hắn vốn định tiến vào Tử Linh động, thừa cơ hấp thu linh thạch lực lượng, nhưng này trận pháp có cái gì thần kỳ tác dụng, hắn căn bản không thể tưởng được, nếu là ra vào số lần quá nhiều, khiến cho Thu Lãnh Cơ bất mãn thì phiền toái.

Nghĩ nghĩ có lẽ hay là đi vào vách núi bên cạnh, xuất ra Hỗn Nguyên Thánh kính hấp thu đến từ hai khóa mặt trời ánh sáng lực lượng.

“Bá...”

Ai ngờ tại hắn vừa xuất ra Hỗn Nguyên Thánh kính giờ khắc này, chung quanh bãi cỏ cùng rừng cây, bỗng nhiên nhấc lên một cỗ khí thế, chấn đắc cỏ dại, lá cây đều ở lay động.

“Nguy rồi!”

Hắn vội vàng đem Hỗn Nguyên Thánh kính ẩn nấp đi, thị là có người nào đó vật đến.

Một cái quen thuộc tiểu cô nương từ thanh âm, từ sau phương truyền đến:”Tô Phương, nhìn đem người dọa thành như vậy!”

“Bạch Linh?”

Mộng xoay người, lập tức lộ ra kinh hi đáng tươi cười, nguyên lai là hạc tiên từ theo không mà hàng, đến cái hoa lệ tin tức mạnh mẽ rơi vào.

Tô Phương đi vào hạc tiên từ lời bộc bạch:”Thương thế của người khẩu đều khép lại rồi? Chúc mừng!”

Bạch Linh tiên khí bốc lên, so với kia một sừng câu càng giống là vạn vật chi linh:”Đúng vậy a, may mắn mà người sâu độc, chẳng những thương thế tốt lên rồi, ta cũng vậy trọng hồi chủ nhân chỗ đó, hiện tại khôi phục tự do, có thể tùy thời đi bất kỳ địa phương nào, cho nên trước tiên tới thăm người một chút, cũng đem bà hai cái sâu độc trả lại cho người!”

“Đắc lần nữa chúc mừng người, trở lại chủ nhân bên người!”

“Kỳ thật có lần này tao ngộ, ta đối với cái gì chủ nhân, đối với nào nhân loại đã mất đi tin tưởng.. Ta cái kia chủ nhân cũng là xem ta khôi phục, mới triệu ta trở về, nếu như không phải thương thế tốt lên lời mà nói..., chết ở thú linh động năng cũng không biết... Đến!”

Bạch Linh rất thất lạc nói một câu, lập tức đem 2 chích sâu độc theo trong miệng phóng thích một cỗ linh khí cái bộc ra.

Sâu độc đụng phải Tô Phương bàn tay, tự kinh hi chui vào về thân thể, xem ra có lẽ hay là chủ nhân thân thể tốt nhất.

“Ồ trên đời này ta liền cho tin tưởng một mình người loại, người cũng là bằng hữu ta!” Bạch Linh chậm rãi ngồi xổm xuống.

“Người giống nhau là ta tại đây Thiên Môn phủ duy nhất bằng hữu, người nếu như nguyện ý, về sau làm ta thân nhân cũng có thể, tại đây lạ lẫm Thiên Môn phủ, ta và người thân như người nhà, về sau cũng có chiếu cố!” Hắn mỉm cười nhìn xem Bạch Linh.

“Kết thân người đắc có một xưng hô ah, các người nhân loại quan tâm nhất cái này, như vậy, ta so người lớn tuổi, đem người trưởng bối có vẻ bổn tiền từ quá già rồi, mà ta tại loại thú mới tính toán là tiểu hài tử, không bằng ta hôm nay hãy thu người cái này đệ đệ, như thế nào?”

“Đệ đệ nha? Người làm muội muội của ta thích hợp, người xem người có lẽ hay là tiểu cô nương sao!”

“Hừ, ta sống gần ngàn năm, tuy nhiên trăm năm mới có thể miễn cưỡng mở miệng nói chuyện, nhưng bổn tiền từ lúc nói chuyện gian cũng vượt xa người, còn không có tư cách đương làm tỷ tỷ người?”

“Được rồi, ta nhận biết còn không được sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Gặp lại Tô Viêm

Rõ ràng hạc tiên tử đây là đang khi dễ Tô Phương ah.

Tư lịch, người ta có tư lịch.

Bạch Linh cười hi hi đem đầu tới gần:”Nhìn người cái này ủy khuất bộ dạng, được rồi, vì đền bù tổn thất người, cùng với tận ta đây cái tỷ tỷ nghĩa vụ, ta liền cho truyền cho người một bộ công pháp như thế nào?”

“Tốt, tốt, ta hiện tại ở vào nhục thai một trọng, đối với như thế nào tu hành căn bản đoán không ra!”

Khí công, cái này nhưng là đồ tốt.

Lần trước cũng là bởi vì hạc tiên tử truyền thụ cho linh vân tâm pháp, hẳn có thể tại làm sao thời gian ngắn bước vào nhục thai cảnh.

Không thể tưởng được mới bị bách nhận biết cái tỷ tỷ, lập tức thì có ngoài ý muốn hồi báo.

Bạch Linh nghĩ nghĩ:”Người bây giờ mở ra nhục thai cảnh tu hành, dùng miêu tả linh căn làm chủ, cảnh giới này người không cần quá sốt ruột, cho nên ta phải nghĩ biện pháp chuẩn bị cho người {Linh Bảo}, hoặc là có được linh khí tài nguyên cho người tu hành!”

“{Linh Bảo} cũng không hay lộng kiếm, tại Thiên Môn phủ khắp nơi đều là pháp luật, ta cũng vậy không hy vọng người đi cầu người cái kia người chủ nhân... Không biết nói đồ có vứt đi pháp bảo, tàn phế cũng có thể!”

“Vứt đi pháp bảo có ah, tại phục (V) bảo điện, hơn nữa rất nhiều!”

“Rất nhiều?”

“Thiên Môn phủ quanh năm phái ra đại lượng cao thủ, tại cương trong đất đối phó yêu thú, cùng với khắp nơi phân loạn đại linh chủ, cho nên quanh năm đều có một chút chiến tranh, mà mỗi lần chiến tranh đều từ không ít người, ví dụ như tâm thường đệ tử đã thành pháo hôi, cũng bởi vậy tổn hại đại lượng bảo vật, những kia pháp bảo bị bắt trở lại phục (V) bảo điện, dùng cho tu bổ, thật sự không thể tu bổ tựu chồng chất phóng ở bên ngoài, thực tế mảnh nhỏ tán lạc tại phục (V) bảo điện chung quanh, người muốn những thứ vô dụng kia pháp bảo mảnh nhỏ làm chi?”

“Ta trong tay phải ngoài ý muốn dung hợp một loại lực lượng, có thể hấp thu pháp bảo lực lượng, chỉ cần tới gần bảo vật, có thể có phản ứng, người xem xem!”

Tô Phương cảm quần áo cởi bỏ một ít, lại đẩy ra tầng một nội y, lập tức gặp được tiên cực giáp.

“Người còn có một kiện phẩm chất kém cõi nhất nhục thai pháp bảo? Không tệ ah, hẳn là lại là người người sư phụ kia để lại cho người?” Bạch Linh kinh ngạc mà đánh giá tiên cực giáp.

Lại muốn gặp được Dương Nhất Chân:”Là tự chính mình có được, sư phụ ta nói cho ta pháp bảo, ta liền cho sẽ quá phận ý lại pháp bảo, hẳn hi vọng ta có một tự do phát triển hoàn cảnh!”

“Sư phụ của người thực sự thấy xa, hẳn nói rất đúng ah, người đang đứng ở đặt nền móng thời điểm, hảo hảo miêu tả linh căn là được rồi, dùng loại người như người tu vi, rất ít sẽ trực tiếp tham dự các loại hành động, có lẽ hay là chuyên chú tu hành!”

Tại Bạch Linh nói xong, nàng liền gặp được Tô Phương đem tay phải tới gần tiên cực giáp, quả nhiên, tiên cực giáp bắt đầu bắt an mà lắc lư.

“Xem ra ta đây cái đệ đệ tiên duyên sâu ah, người chờ!”

Vèo một tiếng, Bạch Linh nhảy xuống vách núi.

Tại vách núi phía dưới bốc lên xoay tròn mà dậy, sau đó bay về phía trái phía trước cái kia càng thêm hùng tráng núi lớn.

Đội chưa tới một canh giờ, Bạch Linh sẽ trở lại.

Ào ào!

Hé miệng phun ra một đạo linh quang, đạo này linh quang rơi xuống đất, lập tức xuất hiện hơn mười kiện pháp bảo tàn phế.

Tay phải tới gần những này pháp bảo, quả nhiên có động tĩnh, pháp bảo từng cái hướng cánh tay phải dòi đến.

Bạch Linh ngồi xổm xuống, nhìn xem quỹ dị này một màn:”Pháp bảo bên trong cũng có linh khí, đó là luyện khí sư hấp thu thiên địa tinh hoa, dùng một ít thiên địa linh bảo luyện chế mà thành, đệ đệ, người tựu hấp thu những này pháp bảo còn sót lại lực lượng, dùng để dưỡng linh, miêu tả linh căn, đáng tin người vượt qua những kia phế vật hạt giống, tương lai tại đây Thiên Môn phủ trở thành thượng vị giả đại nhân vật!”

“Đúng rồi, có phải là người hướng thú linh điện đệ tử nói ta lời hữu ích rồi?” Bắt đầu hấp thu khối thứ nhất pháp bảo mảnh nhỏ.

Bạch Linh dương dương đắc ý: “Hi hi, người cứu được tỷ tỷ mệnh, tỷ tỷ tự nhiên muốn cho người vượt qua ngày tốt lành ah, tự lại để cho những kia tọa kỵ vì người nói chuyện, chúng cũng nguyện ý vô cùng, ước gì người tự ở lại thú linh động thăng chiếu cổ chúng, còn nữa người nếu hỗn lẫn lộn đắc không tốt, chẳng phải là cho ta mất mặt?”

Mặt?

Thiếu chút nữa cắn rơi đầu lưỡi, vốn là một sừng câu, hiện tại lại là hạc tiên tử, Tô Phương cảm giác cả đời này tựa hồ cùng động vật rất có duyên phận ah.

“Ta phải đi về rồi, đắc vài ngày mới có không tới một lần, còn không biết lúc nào đi theo chủ nhân đi ra ngoài, bắt quá nghe nói gần đây Thiên Ngọc núi ra đời một vị tên là Vũ Hoàng đại linh chủ, nghĩ đến Thiên Môn phủ có bề bộn rồi, ta cũng vậy phải được thưởng đi ra ngoài.”

“Lại là Thiên Ngọc núi Vũ Hoàng? Phi Vũ bộ giáo thừa cũng nâng lên việc này, Thiên Ngọc núi rất lợi hại phải không?”

“Thiên Ngọc núi tự nhiên lợi hại, tồn tại cũng có mấy trăm năm, cũng có đại lượng tu sĩ, từng vị đại linh chủ, thực lực tuy nhiên so ra kém Thiên Môn Thánh hoàng, nhưng cũng là nhất đẳng tuyệt thế cao thủ, nhưng xem các người cái kia Thu Lãnh Cơ, tại đại linh chủ trước mặt cũng là một con kiến mà thôi, ta đi, nghe lời đệ đệ!”

Bạch Linh giả không mà đi.

Thật sự là đến nhanh, cũng đi nhanh.

Hắn bắt đầu chuyên chú tu hành, lúc này đây tại khác một bên vách núi tìm tốt vị trí, coi như che giấu, xuất ra Hỗn Nguyên Thánh kính phóng tại mặt đất, đối với nhô lên cao hai đợt mặt trời.

Hỗn Nguyên Thánh kính chậm rãi hấp thu ánh sáng, tựa hồ còn ở vào trong lúc ngủ say.

“Đúng rồi, Bạch Linh chưa cho ta công pháp đã đi?”

Còn muốn cẩn thận nghiên cứu thoáng một tý nhục thai cảnh tu hành, kết quả nhận được rồi pháp bảo tàn phiến, đến quên khí công.

Tay phải hấp thu lấy pháp bảo tàn phiến, lại ngưng Khí đem nhất bộ pháp bảo linh lực, hút vào trong Đan Điền, mà Hỗn Nguyên linh khí trực tiếp thôn phệ pháp bảo lực lượng.

Tựa hồ pháp bảo lực lượng cũng đánh không lại Hỗn Nguyên linh khí.

Hắn lại phát hiện tay phải không có hấp thu Hỗn Nguyên linh khí, hình thành thập phần độc lập nguồn năng lượng thế giới, đáng tiếc hắn trước mắt vô pháp khống chế tay phải ở chỗ sâu trong không gian, thực lực còn chưa đủ.

Pháp bảo tàn phiến đến linh khí quá bằng bạc rồi, vượt xa theo cổ kính phóng thích mà đến Hỗn Nguyên linh khí, bởi vậy trong cơ thể hắn khí hải có được Hỗn Nguyên linh khí càng ngày càng nhiều.

Hỗn Nguyên linh khí cùng pháp bảo lực lượng, cùng với khí tức thiên nhiên, cứ như vậy dung hợp tại thân thể của hắn, tại cái này trong quá trình, thân thể mỗi cái địa phương hội bởi vì các loại linh khí, mà bắt đầu phát sinh biến hóa, người là máu tươi mang đến tánh mạng, người cũng cần không khí, đương làm các loại linh khí tiến vào thân thể, trong cơ thể khí quan, huyết nhục cũng muốn hấp thu các loại khí thể.

Hấp thu càng nhiều, thân thể cũng sẽ có không đồng dạng như vậy biến hóa, cái này là thần bí linh căn, cũng chính là một người tu hành tư chất.

Người tựa như một thân cây, cần bắt đồng chất dinh dưỡng mới có thể phát triển.

Vài ngày sau!

Thiên Môn phủ danh lục điện!

Nơi này là mỗi người tiến vào Thiên Môn phủ, nhất định phải kinh nghiệm địa phương.

Tô Phương đến đến đại điện trước, nhìn thấy chung quanh đều là cách ăn mặc khác nhau tu sĩ, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy nhiều đệ tử như vậy, mà hắn bởi vì là Phi Vũ bộ đệ tử, cho nên một lại tới đây đã bị rất nhiều người chú ý.

Phi Vũ bộ quả nhiên là không giống bình thường tồn tại.

Tiến vào danh lục điện, liền nhìn thấy một ít tu sĩ ngồi ở bất đồng phương hướng, xử lý các loại sách vở, Tô Phương đi vào một người trong đó trước mặt: “Sư huynh, ta muốn nghe được gia tộc một ít hạt giống nơi đi, phiền toái sư huynh rồi!”

“Phi vũ bộ đệ tử Tô Phương? Người quả nhiên đột phá nhục thai cảnh!”

Cái này vị đệ tử tuổi cũng không lớn, không đến 30 tuổi, tuy nhiên không xuyên đeo bất luận cái gì áo giáp, nhưng tu vi cũng là thâm tàng bất lộ, nếu

không cũng không thành được danh lục điện cao tăng.

Hắn dò xét Tô Phương liếc, phải có được xác nhận: “Lần trước chúng ta phái người đi Phi Vũ bộ, theo như lệ hiểu rõ mỗi người đệ tử tu hành tình huống, mới biết được người tấn chức nhục thai cảnh tin tức, người là đến từ Thiên Tông thành? Rất tốt, thượng một lần người Tô gia đến sáu cái hạt giống, chính người nhìn xem tên lục sổ ghi chép!”

Đối phương cũng không làm khó dễ Tô Phương, thuận thực mà xuất ra một quyển sách đưa cho hắn.

Nói lời cảm tạ về sau, hắn mở ra xem xét, phía trên này chính là ghi chép Thiên Tông trên thành một lần tất cả hạt giống tình huống, tên lục trước ghi chép có lẽ hay là Lục gia hơn hai mươi cái hạt giống, trong đó đều là đều đặn quen thuộc, ví dụ như Lục Lam, Lục Minh, Lục Thiên Long đám Lục gia thiên tài, cùng với Lí gia Lí Nguyên Đông, Ngô gia hạt giống, Vương gia hạt giống, cũng rốt cục thấy được Tô gia hạt giống.

“Rõ ràng...”

Qua rồi nửa canh giờ, Tô Phương khách khí trả lại cho nam tử, lần nữa sau khi nói cảm ơn rồi đi danh lục điện.

“Ba năm qua đi, Thiên Tông thành có gần trăm hạt giống, kết quả có một nửa đều ở tu hành trong quá trình ra ngoài ý muốn, ta Tô gia sáu cái hạt giống, cũng chỉ còn lại có bốn người...”

Thôn thức mà thờ dài, rồi đi danh lục điện về sau, hắn hướng mặt khác một mảnh lạ lẫm khe núi đi đến.

Qua rồi một canh giờ, hắn đi vào một khối khắc có ‘Trúc tía cốc’ tảng đá lớn bên cạnh, phía trước chính là một cái sơn cốc.

Tòa sơn cốc này chính là Tô Viêm, Tô Đại Lực tu hành chi địa.

Tiến vào sơn cốc xem xét, quả thật như Liên Chiến nói, trúc tía cốc hoàn cảnh so về Phi Vũ bộ một cái tại trời, một cái tại đất.

Trúc tía cốc chỉ có một tòa bình thường tượng chính là hình thức cung điện, mặt khác đều là nhà đá, thậm chí nhà gỗ, nào có cái gì độc lập động phủ, chỉ có một chút tầm thường sơn động mà thôi.

Hoắc hoắc!

Tự muốn đi vào trúc tía cốc, lại nghe thấy theo hai bên tất cả một tòa luyện võ trường, truyền đến quyền phong thanh âm cùng chấn động thanh âm.

Đi vào phía bên phải triển núi, dọc theo con đường nhỏ nhìn về phía luyện võ trường, phát hiện hơn một trăm tên thanh niên đang tại tu hành, tuổi đều đồng dạng, mười tám mười chín tuổi.

Bọn hắn tu hành dùng binh khí làm chủ, trước mắt là ở tu luyện các loại võ học, chủ yếu dùng thân thể làm chủ, lại xem bọn hắn khí thế, cơ hồ đều là phóng thích lực trọng sóng hoặc là thất trọng sóng, đạt tới bát trọng sóng cực nhỏ.

Nếu như là tại Phi Vũ bộ, Phi Long bộ, đại bộ phận hạt giống đều là bát trọng sóng đến thập trọng sóng cảnh giới.

“Ngừng dừng lại!”

Đang có một gã nam tử phụ trách 100 người người tu hành, lúc này hắn gặp được đứng ở đằng xa Tô Phương, tựa hồ nhìn thấy Tô Phương ăn mặc cùng với lệnh bài, cảm thấy có lai lịch lớn, lập tức uống khiến cho mọi người dừng lại.

Tô Phương phát hiện vị nam tử này cũng là một vị cao thủ, hắn không phải là nhục thai cảnh, vì vậy tiến lên chủ động thi lễ: “Vị sư huynh này, tại hạ là Phi Vũ bộ đệ tử Tô Phương, đến đây tìm tìm ta Tô Viêm, Tô Đại Lực hai vị tộc nhân!”

“Phi vũ bộ?”

Nam tử vừa nghe, tự lộ ra khách khí vẻ, xem ra Phi Vũ bộ tại trúc tía cốc trong mắt, quả thực cao cao tại thượng.

Hắn lập tức về phía sau hô to: “Tô Viêm, Tô Đại Lực, hai người các ngươi ra khỏi hàng!”

Lập tức từ hậu phương trận doanh tranh thủ thời gian chạy tới hai bóng người, đứng vậy Tô Viêm, vài năm không thấy, trên người nhiều hơn một phần cường tráng khí, đến ở bên cạnh chính là Tô Đại Lực, cũng là Tô gia hạt giống.

Ai ngờ hai người nhìn thấy Tô Phương nhảy mắt, giống như bị sấm sét giữa trời quang đánh trúng, so tất cả mọi người còn khiếp sợ: “Tô Phương!”

“Đây là tới từ Phi Vũ bộ thiên tài, kế tiếp hỏi lâu các ngươi không cần tu hành!” Vị nam tử kia ngược lại rất cho Tô Phương mặt mũi, có lẽ là Tô Phương đạt tới nhục thai cảnh, lại là Phi Vũ bộ đệ tử quan hệ.

“Tô Phương, ngươi, sao ngươi lại tới đây?” Lớn lên cao lớn thô kệch Tô Đại Lực, một mực đánh giá Tô Phương.

Tô Viêm cũng đem bả Tô Phương cho rằng quái vật đối đãi: “Đứng vậy a, ngươi, chẳng lẽ tại lần này trong khảo hạch, tuyển lên? Còn trở thành Phi Vũ bộ đệ tử?”

Đương nhiên bọn hắn không biết đến Tô Phưong là nhục thai cảnh, nếu biết rõ, còn không chấn kinh rãng hàm.

Tô Phưong ý bảo hai người rời đi luyện võ trường, ba người tiến vào trúc tía trong cốc bộ, nhìn thấy mấy trăm tòa gian phòng, xem ra tại trúc tía cốc tu hành hạt giống có ba trăm người cao thấp.

“Ta là tại ba tháng trước, thông qua sờ Thiên Môn lại tới đây, không nói cái này rồi, ta thật vất vả theo danh lục điện hiểu rõ các người cùng Tô Khang, Tô Dục Vân tu hành chỗ đàn tràng, các người nên vậy không biết gia tộc mấy năm này phát sinh biến cố a?”

Trải qua vài năm tôi luyện, mấy người cũng không còn là lúc trước thiếu niên, đã thành kinh nghiệm các loại đau khổ thanh niên.

Ngồi chung một chỗ trên mặt ghế đá, Tô Phưong đem ba mấy năm trước Tô gia diệt tộc, cùng với về sau một lần nữa trở lại Thiên Tông xây thành lập gia tộc nội tình, đại khái mà nói thuật một lần.

Nghe được Tô Phưong, Tô Đại Lực một hồi tức giận bất bình, lại lộ ra người đối diện người tưởng niệm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Đất đen dãy núi

Trừ dùng chính hấn khiêu chiến Ngô đại chương, Ngô Vĩnh Nguyên những chi tiết này không có nói tới bên ngoài, sự tình khác đều hướng hai người lôi nhấn nhủ rành mạch.

“Ngô gia sống khá giả phân!”

Tô Viêm lúc này tức giận: “Lúc ấy chúng ta mới lên Thiên Môn phủ, là như thế nào tu hành hay sao? Gần vạn hạt giống, còn tưởng rằng đi vào Thiên Môn phủ có thể trực tiếp tu tiên, nguyên lai là để cho chúng ta đi dã ngoại cùng dã thú cùng ăn cùng ngủ, lại đào chiến hào, tu kiến thạch bảo, cái kia Ngô Dịch đã chết, là hấn tươi sống bị dã thú ăn tươi, chúng ta chỉ là cùng hấn cùng một chỗ, Ngô gia sẽ đem Ngô Dịch đã chết trách tội tại trên đầu chúng ta?”

“Các người mới đến Thiên Môn phủ, không phải trực tiếp tới đây trúc tía cốc tu hành?” Ngoài ý muốn nghe thế hết thảy, Tô Phưong cũng lâm vào trong lúc kinh ngạc.

Tô Đại Lực lúc này cũng mở miệng nói ra, cái kia cổ chung quanh cũng có thể nhìn thấy cơ thể: “Chúng ta không phải trực tiếp thượng Thiên Môn phủ, mà là bị dẫn vào dã ngoại, còn lấy bên ngoài chỉ có chúng ta Thiên Tông thành hạt giống, nào biết được đi địa điểm tập hợp, có gần vạn hạt giống, bọn họ đều là đến từ Thiên Môn phủ chung quanh thành trì, đế quốc, có còn là cái gì thể tử, Vương Tử, Hầu gia, chúng ta tại dã ngoại chờ đợi mấy tháng, ngày ấy từ không phải người qua, chết... rồi không ít người, có rất nhiều một chết, có rất nhiều chết công, tại dã ngoại chờ đợi một năm, mới đi đến Thiên Môn phủ bắt đầu phân phối, cuối cùng chúng ta phân đến cái này trúc tía cốc, nghe nói Lí Nguyên Đông không lâu đi Phi Long bộ, mà Lục gia không ít người đều đi những địa phương kia!”

“Lí Nguyên Đông chỗ Phi Long bộ cùng ta Phi Vũ bộ tựu lần lượt một cái đỉnh núi, trước trận ta còn nhìn thấy hấn, Lục gia nên vậy tại Thiên Môn phủ hỗn lẫn lộn rất không tồi? Bởi vì ta tại Phi Vũ bộ gặp một thứ tên là Lục Phong cao thủ, chính là Lục gia vài giới trước kia hạt giống!”

“Lục gia là hỗn lẫn lộn vô cùng tốt, hơn hai mươi cái hạt giống, một nửa đều đã trở thành thiên tài hạt giống, nhất là Lục Lam, Lục Minh, nghe nói là trực tiếp bị cho rằng thiên tài mang đi!”

“Tô Phưong, người bây giờ đã tiến vào trong truyền thuyết Phi Vũ bộ, chúng ta đây Tô gia tại Thiên Môn phủ cũng coi như có một dựa vào đầu, không thể lại để cho gia tộc khác tổng cười nhạo chúng ta, nhất là Lục gia, trước trận bọn hấn còn dầm nát trên đầu chúng ta, mỗi ngày nói bọn hấn những thiên tài kia cực kỳ khủng khiếp!”

“Ta tiến vào Thiên Môn phủ mới mấy tháng, trước mắt đến xem, chúng ta căn bản không tính là chính thức đệ tử, chỉ có đạt tới nhục thai cảnh, hoặc là rất cao cảnh giới, mới được là tại đây một phần tử, cho nên Đại Lăng Đào Sa, chúng ta phải được được khảo nghiệm, từng bước một hiểu rõ chính thức Thiên Môn phủ!”

Ba người ngồi ở cánh rừng hạ, cứ như vậy đàm một chút buổi trưa.

Đến tối đêm, Tô Phưong còn nhìn thấy hai gã khác Tô gia hạt giống, Tô Khang, Tô Dục Vân.

Hai người này tại trúc tía cốc bên cạnh Chính Dương cốc tu hành, trước mắt tu vi đều ở thực khí bát trọng, cũng coi như biểu hiện không tệ, có khả năng bước vào nhục thai cảnh, do đó gia nhập tượng Phi Long bộ, Phi Vũ bộ những kia đàn tràng.

Nhưng vừa nghe Tô Phương đã là nhục thai cảnh, nguyên một đám hâm mộ lại kích động, một cái nhục thai cảnh tại Thiên Môn phủ đã là bọn hắn không thể trào cao tồn tại, kể từ đó Tô gia tại Thiên Môn phủ cũng coi như có một dựa vào đầu.

Trở lại Phi Vũ điện, đối với Tô Phương mà nói, cảm giác trên người đột nhiên nhiều hơn rất nhiều trọng trách, nếu như hắn có thể ở Phi Vũ bộ chỗ dựa xuống dưới, tương lai cũng có khả năng lại để cho Tô Viêm bọn hắn tiến vào rất tốt đàn tràng.

Xây chiến hào? Xây thạch bảo?

Đó cũng không phải là chính thức tu hành, nguyên lai Thiên Môn phủ nguyên một đám đàn tràng chênh lệch có như thế cách biệt một trời.

“Tô Phương!”

Cái này một năm sáng sớm, Phi Vũ điện phía trước xuất hiện hai gã thanh niên.

“Hàn Lập, Lí Tổ Thanh?”

Nghe tiếng mà đến Tô Phương, đến một lần đến đại điện phía trước, liền nhìn thấy hai quen thuộc gương mặt, đứng vậy tại phi hành trong điện, biểu hiện không tệ mấy cái hạt giống.

Hàn Lập nói: “Lục sư huynh để cho chúng ta đến thông tri ngươi, giữa trưa đến tu hành điện tập hợp!”

Tô Phương hướng hai người hành lễ: “Hai vị sư huynh, đã xảy ra chuyện gì?”

Lí Tổ Thanh nói tiếp: “Nghe nói là giáo thừa đại nhân bọn hắn phát hiện chỗ ẩn thân, không đủ nhân thủ, cần đặt tới nhục thai cảnh đệ tử tiến đến tiếp viện!”

“Đối với chúng ta cái gì pháp thuật cũng không khống chế, có thể là khôn địa ma đối thủ?”

“Ngươi đây không cần lo lắng, cùng khôn địa ma giao thủ là sư huynh chuyện của bọn hắn, chúng ta chủ phải chịu trách nhiệm xây dựng bảy rập vân... vân việc nhỏ, hiện tại nhân thủ không đủ, tiểu tử ngươi tại đây phi hành điện đi theo giáo thừa đại nhân bên người trải qua ngày tốt lành, chúng ta đều hâm mộ ah, bất quá lần này ngươi có thể trốn không được!”

“Cái đó cái gì ngày tốt lành, mỗi ngày hầu hạ súc sinh, phóng cái rắm đều muốn nói hương!”

“Không với ngươi giết, chúng ta còn phải đi về phục mệnh, nhớ rõ giữa trưa đứng giờ, nếu không đến lúc đó vừa muốn được trừng phạt!”

Hàn Lập cùng Lí Tổ Thanh hàn huyên vài câu, liền vung tay mà đi.

Rời đi Thiên Môn phủ?

Mặc dù có chút đột nhiên, nhưng hắn đang chuẩn bị tốt hết thảy, không đến giữa trưa liền đi tới tu hành điện.

Đến nơi này, kết quả gặp Trương Cuồng, không thể tưởng được người này cũng bước chân vào nhục thai cảnh, nếu là ngẩng đầu không thấy cúi đầu cách nhìn, Tô Phương chủ động cùng hắn chào hỏi.

“Tô Phương, ngươi chớ đắc ý, ta cũng vậy đến nhục thai cảnh!” Ngược lại không nịnh nọt, Trương Cuồng vung quá mức, không bao giờ... nữa xem Tô Phương liếc.

Một lát sau người càng ngày càng nhiều, đại khái hơn hai mươi người, đều là nhục thai cảnh.

Lục Phong cũng tới, thì lại theo giữa không trung mà đến, hắn khống chế bốn đầu hung yêu, một tiếng thét ra lệnh, không được phép Hàn Lập, Lí Tổ Thanh, Trương Du, Trương Cuồng, Diệp Quân bọn người thờ một ngụm, phân biệt leo lên bốn con yêu thú trên lưng, bảo trì nửa ngồi tư thế.

Vù vù!

Bốn đầu hung yêu đều là Phi Dực loại, hai đầu trưởng còn giống ung, mặt khác hai đầu là quen thuộc Phục Dực thú!

Chờ lấy hơn hai mươi người lướt qua khe núi, lại phóng tới tầng mây, lập tức đi vào Thiên Môn phủ phía trên.

Tô Phương lại nhìn hướng Thiên Môn phủ, đã muốn giấu nhập khí tầng phía dưới.

Cũng may từng tại Dương Nhất Chân dưới sự dẫn dắt, Tô Phương từng có lần không phi hành kinh nghiệm, nếu không lúc này đây không sợ tới mức phải chết, tựa như Trương Cuồng, sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Ngày đêm liên tục phi hành, qua rồi hai ngày, dần dần đi vào một mảnh màu đen xám thảo nguyên.

Đất đen dãy núi!

Đây là Thiên Môn phủ cương trong đó một mảnh bao la, nổi danh chỗ hung hiểm, quanh năm chiếm cứ các loại mãnh thú, hoặc là đáng sợ đại yêu.

Trong chớp mắt, bốn đầu tọa kỵ từng cái rơi vào núi non trùng điệp bên trong rừng rậm.

“Lục sư đệ, đến kịp lúc, mọi người nhẹ giọng chút ít, cái này đất đen dãy núi có đại lượng yêu thú, tuy nhiên e ngại ta Thiên Môn phủ, thế nhưng sẽ đối với ta ra tay!”

Liên Chiến mang theo hơn ba mươi nhục thai cảnh cường giả theo cánh rừng ở chỗ sâu trong đi tới, nghênh đón mọi người.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người cơ hồ điểm lấy mũi chân tiến vào cánh rừng, mà bốn đầu tọa kỵ cũng che dấu.

Mọi người tụ tập cùng một chỗ, Lục Phong nhìn về phía Liên Chiến: “Giáo thừa đại nhân đâu?”

“Đại nhân đang tại dẫn người tiếp tục tìm kiếm khôn địa ma tung tích, trước kia khôn địa ma bị giáo thừa đại nhân kích thương, lại đi tới nơi này đất đen dãy núi che dấu, mọi người xem!”

Liên Chiến xuất ra một trận chiến địa đồ, chỉ thấy trên bản đồ ghi rõ một vòng tròn, trung ương có một điểm đỏ: “Chúng ta ở đây điểm đỏ tại đây đào bẫy rập, chủ yếu là lộ hổ, càng sâu càng tốt, đào tốt về sau giáo thừa đại nhân hội trong đó để vào trấn Bãng Phủ, một khi khôn địa ma tiến vào bẫy rập, lập tức hội bị bãng phong!”

Xem ra lần này Thu Lãnh Cơ muốn dẫn lấy Phi Vũ bộ đàn tràng tất cả cao thủ, muốn đem khôn địa ma trấn áp.

Sau đó mọi người xuyên qua vài trọng ngọn núi, đi vào một mảnh ngọn núi ít, lại thập phần khoáng đạt rừng rậm, phòng chừng cánh rừng rậm này đường kính có mấy chục cây số.

“Các ngươi nghe!”

Đi vào trong rừng, Liên Chiến ý bảo mọi người im lặng xuống, ánh mắt nghiêm túc vô cùng: “Thiên Môn phủ từng đàn tràng, hàng năm đều phân phối nhiệm vụ, đã lệnh mọi người tu hành, cũng là vì Thiên Môn phủ kính dâng cống hiến, như thế nào cống hiến? Thì phải là săn giết yêu quái, những này yêu quái thành tinh, trong cơ thể hội trường ra nội đan, như thế nào nội đan? Cái kia chẳng khác gì là bên trong đan điền khí hải, là yêu tinh tu hành ngàn năm đạo hạnh, khôn địa ma chính là một đầu ngàn năm yêu tinh, săn giết khôn địa ma là cao tăng sai khiến cho chúng ta Phi Vũ bộ nhiệm vụ!”

Ngoại trừ Lục Phong, mọi người tại đây đều bị kinh ngạc.

“Ngàn năm yêu tinh nội đan đối với cao tăng có mặc đại tác dụng, chúng ta nếu là hoàn thành nhiệm vụ, cái kia đều cũng tìm được ban thưởng, hơn nữa sang năm chính là Thiên Môn phủ các đại đàn tràng mười năm một lần tranh phong thi đấu, vốn từng đàn tràng chỉ có thể có năm cái danh ngạch, nhưng nếu chúng ta giết khôn địa ma, chúng ta Phi Vũ bộ thì có mười cái danh ngạch, nếu là nhận được rồi thứ tự, chúng ta có thể trực tiếp tiến vào Phi Vũ quân, các ngươi cũng biết Phi Vũ quân?”

Liên Chiến đối mặt một đôi rung động ánh mắt, cùng với hiếu kỳ thần sắc, tiếp tục nói: “Phi vũ bộ là cái gì? Phi Vũ bộ bất quá là vì Phi Vũ quân bồi dưỡng nhân tài địa phương, Phi Vũ quân mới thật sự là tu hành thánh địa, chúng ta Phi Vũ bộ chỉ có giáo thừa đại nhân tới từ Phi Vũ quân, là Phi Vũ quân đệ tử, ngay cả ta cùng Lục sư đệ cũng còn chưa đủ tư cách, mà ở tranh phong thi đấu thượng đạt được thứ tự, hoặc là biểu hiện hài lòng, có thể tìm được Phi Vũ quân coi trọng, muốn pháp bảo có pháp bảo, muốn linh thạch có linh thạch, muốn tài nguyên có tài nguyên, các ngươi cảm thấy nhục thai cảnh là cao thủ rồi, nhưng ở Phi Vũ trong quân, không có một người nào, không có một cái nào nhục thai cảnh tu sĩ, phải đạt tới mật đạo cảnh!”

“Mật đạo cảnh!”

Lục Phong đón lấy Liên Chiến, vì mọi người giải thích mật đạo cảnh: “Thực khí cảnh là trụ cột tu hành, học sẽ như thế nào Ngưng Khí, tu luyện thân thể, kích phát trong cơ thể lực lượng, có được linh khí; nhục thai cảnh thì là đem linh khí ngưng kết vì linh lực, đồng thời nắm giữ linh vân; mà mật đạo cảnh liền muốn học tập pháp thuật, pháp thuật chính là khai phát thiên địa chi mật cùng nhân thể chi mật, nắm giữ một ít tầm thường pháp thuật, nắm giữ pháp thuật, mới xem như tu sĩ, mà nhục thai cảnh cũng chỉ là có được linh lực mà thôi!”

“Lục sư đệ nói rất chính xác, hôm nay chúng ta đang tại trùng kích mật đạo cảnh, hi vọng có thể bước vào mật đạo cảnh, trở thành Phi Vũ quân đệ tử, vậy coi như là Thiên Môn phủ đệ tử, tìm được cao tăng che chở, mà gợn găng mật đạo cảnh cũng có thể vì gia tộc làm vẻ vang, trở thành mật đạo cảnh cường giả, trở lại thế tục cũng có thể mở một phương đề quốc!”

“Nói nhiều như vậy, chính là lại để cho mọi người có lòng tin chém giết khôn địa ma, dùng cái này tẩm cánh rừng làm trung tâm, muốn đào 10 nơi bẫy rập, sáu người một tổ, do đạt tới nhục thai thất trọng đệ tử, dẫn đầu một chút nhục thai thấp trọng cường giả làm một tổ, hiện tại bắt đầu phân phối, tổ 1, Hàn Lập, Trương Tuyết Kiếm, Tô Phưong...”

Theo Lục Phong đọc lên mỗi một cái tên, đám người bắt đầu sáu người làm một tổ tản ra.

Tô Phưong vừa lúc là tổ 1, dùng Hàn Lập làm chủ, bởi vì hắn tu vi cao nhất, đạt tới nhục thai cao trọng, nghe nói còn có thể điểm thô thiển pháp thuật, nhưng đây chỉ là nghe đồn, dù sao pháp thuật chính là mỗi người đòn sát thủ, sẽ không để cho ngoại nhân biết rõ.

“Chỗ này khoáng đạt cánh rừng chính là bầy rập tọa độ, bầy rập thành hình trụ hình, đường kính năm trượng, sâu mười trượng, dùng chúng ta sáu người thực lực đến xem, xem chừng muốn sáu ngày, vì rất tốt mà đề cao tốc độ, ba người làm một tổ, hồi lâu thay phiên, mọi người nhưng có ý kiến?”

Tiến vào mặt khác một mảnh cánh rừng, tại một chỗ khoáng đạt trên đồng cỏ, Hàn Lập vẽ ra một vòng.

Tất cả mọi người không lên tiếng, xem ra là đồng ý.

Tô Phuong cùng hai gã đệ tử với tư cách một tổ lên trước, như thế nào đào móc? Tự nhiên không phải tầm thường cầm công cụ đi đào, mà là dụng công lực chấn khai.

Bành!

Ba người lưng tựa lưng trạm ở chính giữa, dùng hình tam giác phát động công kích, Diệp Quân phóng xuất ra linh khí, thân thể phóng xuất ra một trọng kính, mặt khác tên là Trương Tuyết Kiếm, thường cang đệ tử, tắc chính là phóng xuất ra tam trọng kính cùng ngũ trọng kính.

Xem ra tựa Tô Phuong tu vi yếu nhất, mới được là nhục thai một trọng, hai người khác đều đạt tới tam trọng cùng ngũ trọng.

Kinh khí bộc phát, sau đó là kinh khí phóng ra ngoài, ba người phân biệt dùng song chưởng bô đất, một chưởng xuống dưới, phía trước bãi cỏ chấn đất thâm cỏ ném đi, bùn đất, đá vụn mang tất cả giữa không trung.

Trương Tuyết Kiếm, thường cang hai người cang thêm lợi hại, một chưởng đón lấy một chưởng, có thể chấn ra ba thước sâu hố đất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Sống mỗi nhử, tìm sống trong chết

“Hàn sư huynh, ngươi xem Tô Phuong kinh khí thật kỳ quái, vậy mà không phải tầm thường màu trắng, mà là một loại... Màu đỏ nhạt?”

Hàn Lập cùng hai người khác chính ở bên cạnh nghỉ ngơi, một người trong đó phát hiện Tô Phuong phóng thích kinh khí, có chút không giống với.

“Có lẽ thể chất bất đồng... Ta đi bốn phía nhìn xem!”

Hàn Lập đứng lên, dạo dò một câu liền trong chớp mắt đi vào phía sau trong rừng.

Lúc này, một đạo Âm Ảnh lóe ra đến, chính là Lục Phong.

Hai người tới mặt rừng, Hàn Lập nói nhỏ: “Sư huynh, ta có thể giúp ngươi diệt trừ Tô Phuong, nhưng ngươi trước muốn đem chỗ tốt cho ta!”

“Đây là hai khóa lung lay đan, dùng ngươi ngũ trọng tu vi, diệt trừ hắn là dễ dàng, ngươi chỉ cần tìm cách gián tiếp giết chết hắn là được, không cần tự mình vượt quá.”

Lục Phong phóng thích ác độc ánh mắt, lạnh lẽo kín đáo đưa cho hắn một cái bình ngọc nhỏ.

“Cái kia Tô Phuong đắc tội sư huynh? Giết hắn cũng không dễ dàng ah, hôm nay trực tiếp cho giáo thừa đại nhân hiệu lực, có một không hay xảy ra, ta cũng vậy sẽ đưa tới phiền toái, không phải xem tại sư huynh trên mặt mũi, loại sự tình này ta sẽ không làm!”

“Cũng không được tội ta, chỉ là hắn như vậy phát triển xuống dưới, tương lai tất nhiên sẽ đề cho hắn Tô gia tại Thiên Tông thành lớn mạnh, uy hiếp được ta Lục gia mà thôi, trước kia ta cũng vậy không có muốn diệt trừ hắn, nào biết được bị giáo thừa đại nhân nhìn trúng, cái gọi là một núi không thể chứa hai cọp, ta chỉ là sớm đem uy hiếp diệt trừ, Hàn sư đệ lúc đó chẳng phải như vậy đi tới hay sao?”

“Cho dù Tô Phuong không may...”

“Nghĩ như vậy là được rồi, chúng ta bị gia tộc hoa đại một cái giá lớn đưa lên đến, trên người ai không gánh vác cường tráng đại gia tộc trách nhiệm?”

Vỗ vỗ Hàn Lập bả vai, Lục Phong khỏe miệng có chút hơi lên, lệnh cái này Đại Hạ ngày bỗng nhiên âm lãnh.

Hàn Lập sau khi trở về đương làm chuyện gì cũng không còn phát sinh qua, lúc này do Tô Phuong, Trương Tuyết Kiếm, Thường Việt ba người đã đào

ra một cái gài trượng sâu hố to.

Rất nhanh gặp được nham thạch tầng, tốc độ rõ ràng chậm lại, lại đổi lại Hàn Lập ba người xuống dưới tiếp tục đào móc.

Sáu người chia làm hai tổ cứ như vậy thay thế lấy, bất tri bất giác tại vài ngày sau, một cái mương trượng Thâm Đại lọt hố chuẩn bị cho tốt rồi, sáu người cũng mệt đến ngất ngư.

“Nếu như ta không phải có được Đại viên mãn thân thể, cái đó có thể kiên trì xuống!”

Tô Phuong lại cùng mọi người bắt đầu bố trí bẫy rập, Liên Chiến dẫn người đi tới, hẳn tại bên hông túi võ, hô mà thoáng một tý, liền đem tất cả tạp đất, đá vụn, bùn đất hút vào trong bao vải.

“Mười cái bẫy rập hiện lên hình tròn tản ra, khôn địa ma ở này ngoài mười dặm biến mất, kế tiếp chính là dụ dỗ khôn địa ma hiện thân, hẳn bị chúng ta mấy lần đuổi giết, không có thời gian vô tất nhiên cực đối rồi, có lẽ hay là dùng trước kia tiểu tổ làm chủ, lập tức săn bắn, sau đó tại ngoài mười dặm chung quanh bố tốt mồi nhử!”

Hon mười người lại tụ tập lại, Liên Chiến cùng Lục Phong bố trí tốt bước tiếp theo hành động, mọi người lại dùng sáu người vì tiểu tổ tản ra.

Đến ban đêm, Hàn Lập khiêng một đầu dã hươu nai, những người khác cũng dẫn theo các loại con mồi, tính một cái vị trí hậu, tại một cái tiểu đất pha đem con mồi buông.

Sáu người vây tại một chỗ, con mồi chồng chất ở chung quanh, Hàn Lập nắm tay quả đấm giơ lên, trên mặt có lực căn cây tằm thô nhánh cây: “Rút thăm, ai rút thăm được ngắn nhất cái kia căn, coi như mồi nhử, những người còn lại phụ trách che dấu, cùng với đối phó những dã thú khác!”

Ào ào xôn xao!

Cũng không đợi Tô Phuong phản ứng, những người còn lại gần như đồng thời cầm ra một cây nhánh cây, kết quả là còn lại hai cây, mặt khác bốn người lấy ra vừa so sánh với, kết quả nhánh cây đều đồng dạng dài, mà còn lại cái kia hai cây nhánh cây, tất nhiên có một căn là ngắn nhất.

Hàn Lập hướng bốn người trừng mắt: “Các ngươi cũng không nhường một chút Tô sư đệ, sư đệ, ngươi trước, nếu như ngươi cầm trúng dài, ta đây coi như mồi nhử!”

Mồi nhử, thì phải là muốn cùng mãnh thú mặt đối mặt, thời thời khắc khắc còn sống từ nguy hiểm.

Chẳng biết tại sao, tại Tô Phuong trong đầu bay lên một thanh âm, hôm nay cái này mồi nhử là đương làm định rồi.

Hắn quyết đoán mà cầm lấy bên phải một cây, do dự một hồi, xuất ra một đôi so, kết quả so bốn người ngắn thượng một ít đoạn.

Quả nhiên...

Không khỏi lộ bộ thoáng một tý, vì sao như thế không may? Chẳng lẽ ngay rút thăm vận khí cũng kém như vậy.

“Sư đệ, nhịn một chút rồi!”

Những người khác bắt đầu hành động, từng đao từng đao đem các loại con mồi lấy máu, mà huyết dọc theo Tô Phuong trên bờ vai hạ gội, lập tức thành một cái huyết nhân, huyết tinh khí đâm vào ngay chính hắn đều nhanh chịu không được.

Hàn Lập bọn người đem con mồi thì thể trải thành thẳng tắp, Tô Phuong ghé vào thông hướng bẫy rập thảo trong đất, Hàn Lập lưu lại một khối màu trắng ngọc tám: “Đây là ngọc phù, một khi gặp được khôn địa ma, tuy nói điều đó không có khả năng, vạn nhất, ta nói vạn vừa gặp phải, ngươi tự trực tiếp dựa theo lộ tuyến hướng bẫy rập chạy trốn, đem khôn địa ma dẫn vào bẫy rập, tại nửa đường sớm bóp nát ngọc giản, lại để cho giáo thừa đại nhân phát hiện tín hiệu!”

“Ngươi không cần lo lắng, chúng ta sẽ cùng theo ngươi hấp dẫn khôn địa ma chú ý!” Trương Tuyệt Kiếm, Thường Việt dị thường ‘Quan tâm’ Tô Phuong, năm người cũng rất nhanh rời đi cái này tám cánh rừng.

“Mọi người xem!”

Một cái khác tám cánh rừng dưới đại thụ, năm người vây tại một chỗ, Hàn Lập xuất ra trong tay hắn nhánh cây, kết quả cùng bốn người vừa so sánh với, cũng ngắn rất nhiều.

Một gã thanh niên hỏi: “Sư huynh, như vậy cả Tô Phuong, có phải là quá mức điểm?”

Hàn Lập mất hứng: “Ngươi không phải không biết rõ đến khôn địa ma lợi hại, hơn nữa những kia con mồi cũng sẽ hấp dẫn những dã thú khác tập kích, ai làm mồi nhử chẳng khác gì là chỉ còn đường chết, các ngươi nếu ai hối hận, vậy thì cùng Tô Phuong đòi cái vị trí?”

“Ta nghe Hàn ca!” Trương Tuyệt Kiếm người thứ nhất cho thấy lập trường.

Còn lại người cũng không găm thanh âm, rõ ràng cho thấy theo Hàn Lập lại xếp đặt Tô Phuong một đạo.

“Chúng ta mấy người tiến vào Phi Vũ bộ ít thì vài năm, mà Tô Phưong mới bao lâu thời gian? Ta là không nỡ nhìn xem trong các người một người chết ở chỗ này!”

“Đa tạ Hàn ca!”

Muru hại Tô Phưong, còn nói như thế lễ thẳng khí hùng, Hàn Lập cũng thật là một cái nhân vật.

Bốn người đối với hắn cũng dễ bảo, nào biết được bọn họ cùng Tô Phưong đều bị mông tại cô lí (mơ mơ màng màng), thành trong tay hắn từng khóa quân cờ mà thôi.

Ong ong!

Huyết tinh thảo chồng chất chung quanh bay tới rất nhiều ruồi muỗi, không phải nằm sấp lấy con mồi thì thể, chính là tại Tô Phưong trên mặt bay tới bay lui, mà hắn cứ như vậy thành thành thật thật cùng đội khôn địa ma mắc câu, nhưng cũng không biết muốn đợi bao lâu.

Điều khiến hắn cảm giác tại đây tựa một mình hắn, lạnh làm cho người run rẩy, tĩnh làm cho người ta hít thở không thông.

Duy nhất động tĩnh chính là tiếng tim đập, cùng ruồi muỗi kiếm ăn vù vù thanh âm.

Như vậy thẳng hàng đã đến ngày hôm sau, sương mù nồng đậm mà nhồi vào cánh rừng, cả mặt đất đều là cuộn cuộn mà đầy sương mù sóng.

Dùng con mồi hành động mồi như biện pháp này có hiệu quả, bỗng nhiên có lá cây tuôn rơi lay động thanh âm, Tô Phưong chính là Đại viên mãn người, thính lực sao mà kinh người, lập tức cảm thấy nguy hiểm, không khỏi nắm chặt ngọc giản cùng với bảo kiếm.

Nhưng chờ hắn nhìn thấy là đàn sói lúc, tựa dị thường thất vọng, lại cảm thấy may mắn.

Nếu như đây là khôn địa ma, vậy hắn còn không sợ tới mức toàn thân như nhũn ra.

“Suru Suru!”

Vài khóa hòn đá từ một bên bay ra, lúc này đánh chết vài đầu ác lang, cũng dọa đi đàn sói, là Hàn Lập bọn người ở tại cách đó không xa phối hợp tác chiến.

Đàn sói lợi hại, lại qua một hồi xuất hiện hai đầu mãnh thú, có được một ít yêu tinh, Tô Phưong lòng to đều bị dựng lên, mãnh thú rất không cho phép dễ dàng đối phó.

Chi chi!

Lúc này, Tô Phưong thính lực lần nữa nghe được dị thường, là đến từ dưới mặt đất truyền đến động tĩnh.

Cẩn thận vừa nghe, dưới mặt đất lại có bùn đất buông lỏng, thậm chí nhanh bị xốc lên động tĩnh, chẳng lẽ là khôn địa ma từ dưới đất đến rồi? Khôn địa ma có được độn địa năng lực, cho nên nhân loại khó có thể đối phó hắn.

Còn lần này lại lệnh Tô Phưong bạch lo lắng vô ích một hồi, là xà, một loại biến thành màu đen độc xà, tuy nhiên không cực lớn, nhưng độc tính đủ để giết bằng thuốc độc nhục thai cảnh tu sĩ.

Không có biện pháp, Tô Phưong chỉ có thể lui ra phía sau một ít.

Lại xem xét phía trước, sương mù tản một ít, 2 con yêu thú đang tại gặm thức ăn con mồi thì thể, một ít độc xà không ngừng từ dưới đất chui đi ra, cắn xé con mồi.

“Chỉ có chờ chúng ăn hết sạch rồi con mồi, nặng hơn nữa mới bố trí mồi nhử...” Tô Phưong cúi đầu xuống, thật muốn đem bà quần áo cởi, nhìn thấy cái kia độc xà chui tới chui lui cũng cảm giác trận trận sợ hãi.

“Oanh...”

Chỉ một lát sau, đang tại yêu thú cùng độc xà ăn no nê lúc, dưới mặt đất truyền đến đại động tĩnh, đội Tô Phưong xem hướng tiền phương lúc, 2 con yêu thú chỗ bãi cỏ đột nhiên lồm, đem bà yêu thú đánh bay rồi, đội yêu thú rơi xuống đất tranh thủ thời gian trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh).

Theo cái kia dưới cỏ lại toát ra một khóa ‘Nhân sâm’.

Đột nhiên xem xét là đại nhân sâm, nhưng hiện tại xem xét, cái đó là nào nhân sâm, rõ ràng chính là một con yêu thú, giống như hình người đồng dạng quái vật, hơn nữa đội hắn hoàn toàn từ dưới đất xuất hiện lúc, lộ ra mỡ bò dầu làn da, thập phần bóng loáng, có chút ẩm ướt dính dính, thật là ác tâm, cảm giác mới từ từ trong bụng mẹ chui đi ra.

Khôn địa ma!

Thế giới phẳng phát tại thời khắc này theo quái vật xuất hiện, mà cứng lại xuống.

Đối với Tô Phương mà nói giống như gặp được ma quỷ, bởi vì này chính là khôn địa ma, một cái độn địa, lệnh tu sĩ khó có thể đối phó yêu, còn không phải mãnh thú!

“Hàn Lập bọn hán đầu này?”

Khôn địa ma cứ như vậy đến rồi, đến quá đột ngột, làm hán nhất thời khó có thể tiếp nhận, vội vàng ngồi xổm xuống, nhìn nhìn lại chung quanh, lại không thấy được, nghe không được bất luận cái gì động tĩnh.

Hàn Lập bọn hán người đầu này?

Về phần cái kia khôn địa ma dọa đi mãnh thú, cảm lấy còn sót lại thì thể cần bắt đầu đứng dậy, cả kia độc xà cũng không còn buông tha, mà lại sức ăn phi thường lớn, dọc theo con mồi thì thể từng bước một tiến lên, mỗi một bước có thể đem mặt đất giẫm ra một cái chân to ấn.

Bỗng nhiên khoảng cách Tô Phương không đến năm trượng xa.

“Chờ đợi thêm nữa thì xong rồi, liều mạng!”

Tô Phương nhanh chóng mà luồn lên, xem ra tựa là quái vật, rõ ràng còn tròng khôn địa ma liếc, một người một thú đối mặt suốt một cái hô hấp, Tô Phương tranh thủ thời gian quay đầu bỏ chạy.

Khôn địa ma hai tay nắm lên trên mặt đất con mồi thì thể, trái một ngum, phải một ngum cắn máu chảy đầm đìa thịt tươi đuối theo.

Sát!

Đốc sức liều mạng chạy trốn bên trong Tô Phương, đem ngọc giản bóp nát, nhìn lại, khôn địa ma rõ ràng theo trên một cây đại thụ nhảy xuống, rơi vào hán phía sau một trượng xa, đem bãi cỏ chấn ra một cái hố to đến.

Tốc độ này động tác quá nghịch thiên, lệnh Tô Phương bắt đắc dĩ thúc dục toàn thân máu tươi, phối hợp trong cơ thể năng lượng, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, mắt thấy phía trước cách đó không xa chính là bầy rập chỗ cánh rừng.

Kiên trì một hồi, là hán có thể đem khôn địa ma dẫn vào bầy rập, sau đó có Thu Lãnh Cơ, Liên Chiến dám cao thủ, ra tay đem khôn địa ma tru sát.

Vèo!

Hán tốc độ nhanh hơn, khôn địa ma cũng là như thế.

Sau khi nghe thấy phương không trung có cái gì vật thể ầm ầm rơi xuống, một cổ khí thế nện ở Tô Phương đằng sau, nguyên lai là khôn địa ma lúc này đây rơi vào Tô Phương sau lưng vền vền một trượng xa trên mặt đất, rơi xuống đất bạo phát đi ra yêu khí, hung hăng chấn động tại Tô Phương phía sau lưng.

PHỐC!

Tô Phương cả người bay lên không, mất đi cân đối, ở hậu phương yêu khí cùng bùn đất tiếp tục thôi động hạ, như cùng là một người cầu rơi xuống đất, lăn trăm thước xa.

Toàn thân mệt rã rời như vậy, may mắn tiên cực giáp hộ thân, thể nhưng chấn ra mấy ngum máu tươi, ngẩng đầu nhìn lên, khôn địa ma chạy nước rút đi lên, hán lại trong chớp mắt liều lĩnh phóng tới bầy rập, phía trước chính là bầy rập chỗ khoáng đạt cánh rừng.

Hán cũng cảm giác cùng tử thần tại thi chạy, nếu như chậm một chút, sẽ bị khôn địa ma cho rằng đồ ăn chém giết, hán hoàn toàn không là đối thủ, tánh mạng của mình cuối cùng là một nắm chắc tại trên tay mình.

Cho dù Thu Lãnh Cơ bọn người nhìn xem hán, cũng khó có thể ra tay, hiện tại nếu là thân thủ, khôn địa ma tự nhiên phát hiện là nhân loại thiết hạ cái bầy, còn không sớm chuẩn bị?

Liều mạng, Tô Phương cảm giác chân đều không có rơi qua đất, cả người phi tốc xuyên qua cánh rừng, thế giới chỉ có phía trước cái kia nơi bầy rập.

“Người là của ta đồ ăn...”

Khôn địa ma thanh âm cơ hồ theo Tô Phương vang lên bên tai.

Xong rồi?

Tô Phương không quay đầu lại, nhưng hán cảm giác được khôn địa ma tựa ở sau người, có lẽ một mét, có lẽ tựa cách một xích(0, 33m), hán cái gì cũng không có muốn, dùng hết toàn lực hướng tiền phương bầy rập nhảy đi lên.

Khôn địa ma quả nhiên tại hán phía sau một mét xa, đã giơ lên cánh tay phải chụp vào Tô Phương cổ, cũng cùng nhau theo Tô Phương nhảy lên, một

người một thú tại giữa không trung bay lên không, mà Tô Phương mục tiêu chính là bầy rập.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Nhân họa đặc phúc

Mắt thấy khôn địa ma ẩm ướt dính dính tay phải, muốn đem Tô Phương cổ vắn gãy.

Oanh!

Một người một thú vừa chạm đất, bãi cỏ mặt lập tức sụp đổ, Tô Phương cùng khôn địa ma cùng nhau rơi bầy rập.

“Ngũ phương trần Băng Phù!”

Suru suru suru!

Bầy rập chung quanh bay ra nguyên một đám hắc giáp bóng người.

Nhất là Thu Lãnh Cơ, nàng cười Từ Linh một sừng câu trên lưng, hai tay đánh ra đến màu tím hàn mang, mà lại theo hàn mang bên trong bay ra năm đạo huyền quang, theo cái kia rơi xuống thâm cỏ, bắn vào đại trong hầm.

Một sừng câu phát ra âm thanh: “Chủ nhân, Tô Phương kia nhân loại không cứu hần?”

“Bây giờ là trần áp khôn địa ma làm chủ, hần nội đan đứng vậy cao tăng chi định muốn bảo vật, nếu là kết thúc không thành nhiệm vụ này, đối với ta hội có rất lớn ảnh hưởng, về phần Tô Phương... Cho dù vì Phi Vũ bộ hi sinh!”

Thu Lãnh Cơ lạnh lùng nói.

Cái kia năm đạo huyền quang bắn vào khóa thân lộ ra bầy rập, chi nghe ken két một mảnh động tĩnh, cả trống không trong cạm bẫy, lập tức tụ kết đầy Bạch Băng.

“Trần áp!”

Mặt khác hắc giáp cường giả ném ra ngoài một cây trường thương, ba ba ba mà đánh trúng bị đóng băng hồ to phía trên, mà lại theo trường thương bên trong phóng thích một ít huyền quang, phảng phất có vô pháp tượng tượng lực lượng.

“Ngao ngao!”

Cùng lúc đó, từ chung quanh vọt tới không ít mãnh thú, một ít hành động mỗi như đệ tử trốn tới, hung yêu tại truy giết bọn hần.

“Khôn địa ma lần này lại cũng vô pháp đào thoát, tranh thủ thời gian giết lùi yêu thú, giải cứu mọi người, sau đó trở về lại đối phó khôn địa ma!”

Xem ra là các nơi mỗi như đưa tới đại lượng mãnh thú, tại đây đất đen dãy núi vốn là yêu thú sào huyệt, Thu Lãnh Cơ mang theo hơn mười vị cường đại tu sĩ, ào ào không chế tọa kỵ, sát nhập chung quanh rừng rậm.

“Thân thể muốn đông thành băng, ta cứ như vậy chết... rồi? Ngay một sừng câu cũng có thể nghĩ ra được cứu ta, nhưng Thu Lãnh Cơ...”

Thời gian tĩnh không tiếng động, tại bầy rập ở chỗ sâu trong, chung quanh đều biến thành hàn băng, một cái đại khối băng bên trong, khôn địa ma đóng băng ở chính giữa, mà ở ngọn nguồn đầu, Tô Phương cũng vô pháp nhúc nhích thoáng một tý, ngay tóc cũng đông thành băng.

Thân thể căn bản không nhúc nhích được nửa phần, ngay hần Đại viên mãn thân thể lực lượng cũng không làm nên chuyện gì, ai bảo cái này đóng băng chi lực vượt xa nhục thai cảnh.

Chỉ có con mắt còn có thể động vài cái, lúc này Tô Phương cảm giác không thấy thống khổ, ngoại trừ rét lạnh có lẽ hay là rét lạnh, trái tim nhảy lên càng ngày càng chậm, phảng phất cả người sắp đông thành băng khối.

Mà hần so về khôn địa ma thiệt nhiều rồi, ít nhất ánh mắt hần còn có thể động vài cái.

Khôn địa mà tuyệt đối đóng băng tại pháp thuật lực lượng phía dưới, đáng tiếc là yêu cũng vô pháp ngắt trời.

“Ta... Cứ như vậy... Chết mất...”

Dần dần, hần lại như thế nào dùng sức, giấy dựa, ý thức càng ngày càng mơ hồ, quá muốn cứ như vậy nằm ngủ đi.

Trong lúc mơ mơ màng màng, một mảnh hồng mang có chút đâm vào cặp mắt của hần.

Không còn chút sức lực nào mà mở hai mắt ra, đã thấy đến chính mình không tại đóng băng bên trong, mà là đang rất quen thuộc cổ xưa màu đỏ không gian.

Tô Phuong lập tức đại hi? “Đây là Hỗn Nguyên Thánh kính nội bộ không gian!”

Đồng thời một cái quen thuộc cô gái xa lạ thanh âm, xa xa sâu kín mà truyền đến: “Tiểu tử, ngươi rốt cục đến rồi, cũng thật sự là đúng dịp, bổn tọa tiến vào cổ kính không gian, tựu vừa vận cảm ứng được ngươi cũng tồn tại!”

“Tiền bối, ta hiện tại bị hàn băng vây khốn, khả năng đã...” Tô Phuong lại lập tức cười không nổi.

“Ngươi không có việc gì, bổn tọa cảm giác được Hỗn Nguyên Thánh kính đang tại hấp thu ngươi bên ngoài cơ thể hàn khí, nguyên lai trong cơ thể ngươi đã hình thành nhất định Hỗn Nguyên dương khí, dương khí chuyên môn khắc chế hàn khí, bất luận cái gì hàn khí cuối cùng nhất cũng giết không chết ngươi, không cần lo lắng vấn đề này!”

“Ta không sao rồi?”

“Ngươi nếu là chết... rồi, còn có thể cùng bổn tọa đối thoại? Ngươi tu thành Đại viên mãn rồi?”

“Nhờ có tiền bối ban cho Bách Khiếu huyết mạch, vẫn bối trải qua vài năm khổ tu, rốt cục đạt tới thân thể Đại viên mãn, hôm nay cũng tiến vào nhục thai một trọng!”

“Bách Khiếu huyết mạch dị thường khó có thể tu hành, ví dụ như trước dùng điểm huyết điều khiển, khống chế thân thể bộ phận huyết dịch lưu động, tê liệt thân thể, dùng cái này đến rèn thân thể, ngươi có thể kiên trì tới, đúng là không dễ, theo ta được biết, bộ này Bách Khiếu huyết mạch nếu như mười người đồng thời tu hành, cũng chỉ có vừa đến hai người có thể thành công đạt tới thân thể Đại viên mãn!”

Tô Phuong vừa nghe, cấp bách không thể đợi trọn to hai mắt: “Vẫn vẫn bối có thể tu hành Cửu Dương Cửu Biến?”

“Ta xem ngươi không có chút nào linh lực, ngươi phải trước ngưng kết linh lực lại vừa tu hành Cửu Dương Cửu Biến, mà trong cơ thể ngươi đã có Ti Ti Hỗn Nguyên dương khí, chờ ngươi ngưng kết linh lực, có thể có được thuần khiết Hỗn Nguyên dương khí, đến lúc đó mới có thể tu hành Cửu Dương Cửu Biến, đúng rồi, ngươi là như thế nào có thể hấp thu Hỗn Nguyên Thánh trong kính bộ dương khí?”

Nữ tử thần bí hiếu kỳ hỏi.

Tinh thần hần vô cùng phấn chấn mở miệng: “Lại nói tiếp cũng là vận khí, vẫn bối không có việc gì đã nghĩ ngợi lấy như thế nào gọi ra Hỗn Nguyên Thánh kính, vô tình ý thông qua suy nghĩ ngoài ý muốn gọi ra cổ kính, lại đang vào lúc giữa trưa, phát hiện cổ kính có thể hấp thu ánh mặt trời, mà lại hấp thu ánh mặt trời về sau, lại từ cổ kính truyền ra một tia năng lượng, vẫn bối sẽ đem năng lượng hút vào trong cơ thể!”

“Nói rõ ngươi cùng cổ kính hữu duyên, có thể đánh bại đánh bại, cho ngươi tìm được hấp thu cổ kính dương khí phương pháp xử lý, ngươi cái kia mặt dương kính tu hành rất đơn giản, ngươi tựu đối với mặt trời là được, bởi vì bầu trời mặt trời là thiên địa dương khí nguồn suối, ngươi muốn tu luyện Cửu Dương Cửu Biến, trực tiếp theo cổ kính hấp thu mặt trời lực lượng hiệu quả là tốt nhất, mà ta mặt này hàn kính, đây là muốn tại ban đêm hấp thu chí âm khí!” Nữ tử tiếp tục truyền đến hư vô thanh âm, cũng không lớn thanh âm, vừa vận đủ Tô Phuong nghe nhất thanh nhị sở: “Kế tiếp trong khoảng thời gian này, ngươi tựu lấy lần này biện pháp hấp thu thiên địa dương khí, trong người ngưng kết Hỗn Nguyên dương khí, chờ ngươi có linh lực, bổn tọa sẽ đem Cửu Dương Cửu Biến truyền đưa cho ngươi, môn công pháp này cũng chỉ có phối hợp cổ kính mới có thể tu hành, lần này tựu đến nơi đây a, bổn tọa còn muốn dưỡng thương tu hành!”

Nữ tử thần bí như cũ là không tiếng động mà rời đi.

Mà lại một cổ hư vô lực lượng, bao vây lấy Tô Phuong, đưa hần ý thức lập tức hút đi.

“Khục...”

Tầng băng phía dưới, nhìn như đã chết cứng Tô Phuong đột nhiên chấn động, mở mắt ra giờ khắc này, hần song đồng tử mạo hiểm nhàn nhạt hồng sắc quang trạch, làn da cũng bắt đầu khởi động một ít màu đỏ khí tức.

Bởi vì này chút ít màu đỏ khí tức, lập tức làm hần chung quanh hàn băng hòa tan.

“Đại nạn không chết tất có hậu phúc ah, bảo kính ah bảo kính, ngươi nhưng đã cứu ta Tô Phuong hai lần...”

Chậm rãi theo đóng băng leo ra, trước kia hần còn cảm thấy tay phải dung hợp từ mạng là vô thượng bảo vật, mà khi cổ kính lại cứu hần một lần, trong

ốc chi có Hồn Nguyên Thánh kính.

“Nguyên lai theo cổ kính thăm thấu ra tới màu đỏ khí tức vì Hồn Nguyên dương khí, càng như thế huyền diệu, mà cổ kính lại càng cực kỳ khủng khiếp, có thể trực tiếp hấp thu thiên địa cùng mặt trời lực lượng...”

Vượt qua đại kiếp nạn kích động khó có thể hình dung, lại nhìn về phía tầng băng, tất phải rời đi, mà một trọng cao cũng không phải đại khoảng cách, chỉ là hẳn muốn một mặt trên lên bờ, một mặt dọc theo thành động đào ra một cái lối đi mới có thể chạy đi.

Xuất ra dao găm lập tức bắt đầu đào động, một chút hướng mặt đất chui vào đi lên.

Ta cũng không biết hôn mê bao lâu, đào động cũng đào chỉ ít có hai ngày thời gian, dần dần lỗ tai nghe được mặt đất tiếng gió, hoặc là thỉnh thoảng có tiếng bước chân truyền đến.

“Tô Phương nghe nói theo khôn địa ma cùng nhau rơi vào bẫy rập, sau đó trực tiếp bị trấn Bãng Phù cấp trấn trụ...”

“Chết chắc rồi, giáo thừa cùng chư vị sư huynh cũng không có biện pháp, nếu như không trấn áp khôn địa ma, lại sẽ cho hẳn đào tẩu!”

Cũng sắp tới gần mặt đất, Tô Phương siêu phàm thánh lực, nghe thấy được mấy người tiếng nghị luận.

Mà lúc này lại một cái quen thuộc tiếng cười lạnh truyền đến: “Hàn sư đệ, ngươi làm vô cùng tốt!”

“Lục Phong cùng Hàn Lập?” Nghe thấy thanh âm, Tô Phương cũng biết là ai đang nói chuyện.

Hàn Lập nhỏ giọng nói: “Sư huynh mặc quá lớn tiếng, lần này lại để cho Tô Phương đương làm mọi như, là ta thủ đoạn xếp đặt thiết kế, Trương Tuyết Kiếm bọn người cũng bị mông tại cổ lý (mơ mớ màng màng), lệnh Tô Phương làm mọi như, ta còn cố ý sai sử mấy người, không để cho bọn hắn nửa đường ra tay giúp trợ Tô Phương, sư huynh, ngươi một khi trùng kích mật đạo cảnh thành công, tương lai nhưng không thể quên sư đệ!”

“Ngươi lần này giúp ta diệt trừ Tô Phương, tương lai ta tự nhiên sẽ chiếu khán ngươi, bất quá ngươi cũng muốn âm thầm cho ta tìm một ít yêu thú nội đan, cốt tủy cũng có thể, ta muốn tấn chức mật đạo cảnh, còn cần tại Thiên Môn phủ hướng người âm thầm mua sắm tấn chức tài nguyên, ta cũng sẽ không khiến ngươi toi công bận rộn, chờ ta trở thành mật đạo cảnh, tương lai chắc chắn cho ngươi không ít tiền đan, hơn nữa ta tấn chức mật đạo cảnh có kinh nghiệm, về sau ngươi trùng kích mật đạo cảnh chẳng phải là lại càng dễ?”

“Về sau Hàn Lập tự là sư huynh hiệu lực!”

“Tô Phương ah, lần trước mượn Ngô gia chi thủ không có tiêu diệt ngươi Tô gia, nhưng ta không biết cho ngươi cơ hội, ngươi cùng ngươi Tô gia hạt giống, đem đến cả đám đều cũng bị ta diệt trừ, Thiên Tông thành chỉ là có một gia tộc, mà ta Lục gia cũng muốn thành lập một phương đế quốc, cho nên các ngươi những gia tộc này phải biến mất!”

“Đạp đạp...”

Tại Lục Phong lộ ra hít thở không thông sát ý nói xong, hai người rời đi bẫy rập.

“Nguyên lai Lục Phong sớm đã nghĩ ngợi lấy diệt trừ ta, lần này còn đón mua Hàn Lập...”

Thân thể đánh úp lại thấy lạnh cả người, vô pháp áp chế, cơ hồ tự vô pháp hô hấp.

Tô Phương giờ mới hiểu được nguyên lai lại một lần bị người đang âm thầm xếp đặt một đạo, hết thấy là Lục Phong ở sau lưng không an hảo tâm, nói không chừng lần trước Trương Cuồng bọn người cũng là thụ Lục Phong ý.

“Trách không được ta Tô gia, Ngô gia, Lí gia trước sau phát sinh biến cố, kết quả là là tự giết lẫn nhau, hết thấy đều là Lục gia ở sau lưng giờ trò quỷ, thành lập đế quốc? Muốn san bằng tất cả địch nhân? Ta phải cường đại lên, bằng không thì Tô gia cao thấp đến lúc đó một cái cũng sống không được!”

Rất cực hiểu rõ hết thấy, lần này lại làm coi tiền như rác, nhưng cuối cùng biết rõ ràng là ai đang làm trò quỷ.

Tiếp theo, hẳn cũng sẽ không lại đơn giản gặp Lục Phong độc thủ.

“Oanh!”

Một chương đem thăm cỏ chấn khai, rất cực nhìn thấy đã lâu ánh mặt trời, Tô Phương cố hết sức mà leo ra, cảm giác đã không có dư thừa lực lượng.

“Tô Phương không chết!”

Bên cạnh truyền đến tiếng kinh hô.

“Thật không có từ ah!”

Rất nhiều người vội vàng chạy tới, nhìn thấy Tô Phương lại là vết máu, lại là rồi bù mà theo mặt đất chui đi ra, cái nào không phải chấn động.

“Kỳ lạ rồi?”

Xa xa cánh rừng hạ, Lục Phong cùng Hàn Lập còn chưa đi xa, nghe được động tĩnh gấp lại sau đến sống phải hảo hảo Tô Phuong, hai người cũng là chấn kinh dưới ba.

“Tiểu tử này mệnh ghê gớm thật!” Lục Phong khinh thường cười cười, nhìn Hàn Lập liếc, hai người lập tức làm làm ra một bộ kinh hi đáng tươi cười, hướng Tô Phuong đi qua.

Liên Chiến bọn người cũng xuất hiện.

Tô Phuong nhìn về phía bốn phía, rừng rậm sớm bị san thành bình địa, nguyên một đám mây rập lộ dưới ánh mặt trời, một ít yêu thú thi thể bị mở ngực bẻ bụng, cũng có Phi Vũ bộ hơn mười đệ tử thi thể.

“Đại nhân tới rồi!”

Lúc này vài đạo cuồng phong đánh úp lại, ngừng đầu nhìn lại, Thu Lãnh Cơ cười Từ Linh một sừng câu, mang theo mấy vị hắc giáp cao thủ lẳng không khổng chế tọa kỵ, lóc lên bay thấp mặt đất.

Thu Lãnh Cơ nhìn thấy Tô Phuong còn sống cũng có chút ngoài ý muốn, nhưng cũng chỉ là lập tức, rất hiển nhiên Tô Phuong chết sống tại trong mắt nàng, không có bao nhiêu ý nghĩa.

Mọi người tiếp tục thanh lý yêu thú thi thể, gỡ xuống da lông, móc xuống cốt tủy, xuất ra từng khóa trân châu loại lớn nhỏ yêu khí hạt châu, ào ào hiện cho Thu Lãnh Cơ.

Cốt tủy là trân quý linh dược, da lông có thể luyện chế pháp bảo, mà cái kia yêu khí hạt châu chính là trân quý nhất nội đan, nhân loại vây giết yêu thú, chủ yếu chính là vì nội đan.

Nội đan là yêu thú tu hành tinh hoa, nghe đồn cường giả dùng cho tu hành, hoặc là luyện chế pháp bảo, diệu dụng vô phương, chính là tu sĩ thế giới mỗi người đều muốn có bảo vật.

Mà chủng bảo vật đối với nhục thai cảnh, mật đạo cảnh cường giả mà nói, tác chính là tác dụng không lớn, chủ nếu là không có năng lực luyện hóa nội đan, khổng chế yêu khí.

Bê bọn đã hơn nửa ngày, Tô Phuong bỗng nhiên bị Liên Chiến dẫn đến Thu Lãnh Cơ trước mặt, đối phương trước mặt mọi người xuất ra ba khóa lung lay đan: “Tô Phuong, người lần này biểu hiện phi thường tốt, bốn tọa cũng là thưởng phạt phân minh loại người, săn giết khôn địa ma cũng có người một phần, đây là ba khóa đạt tới nhục thai tam trọng đến ngũ trọng lung lay đan, là người nên được ban thưởng!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Liên tục tấn chức, nhục thai tam trọng

Ban thưởng ba khóa lung lay đan!

Mọi người ai không ngoài ý cùng hâm mộ?

Tô Phuong tiếp nhận ba khóa lung lay đan, tăng thêm lần trước ban thưởng một khóa, hẳn thì có bốn khóa lung lay đan, đây chính là một số không nhỏ tài phú.

Đúng vậy Tô Phuong lần này biểu hiện rất tinh táo, bởi vì hẳn nhìn trước mặt Thu Lãnh Cơ, Lục Hàn, Liên Chiến, Hàn Lập, Trương Tuyết Kiếm, Thương Việt, Trương Cuồng vân... vân tất cả mọi người, không còn có chút nào cái gọi là đồng môn tình nghĩa.

Theo Trương Cuồng đến Thu Lãnh Cơ, những người này cái nào đưa hẳn trở thành qua đồng môn? Hoặc là bằng hữu? Cho dù người xa lạ cũng là một loại xa xỉ, có giá trị thì có tồn tại cảm giác, không có giá trị chết... rồi cũng không có ai hội lưu giọt nước mắt.

“Dưới có Lục Phong, trên có Thu Lãnh Cơ, nhìn như ta tại Phi Vũ bộ thời gian xem ra so Tô Viêm tại trúc tía cốc tốt hơn nhiều, kì thực khắp nơi đều cất dấu nguy cơ cùng mây rập!”

Ba khóa lung lay đan lạnh như băng nằm ở lòng bàn tay, Tô Phuong tỉnh táo dị thường, đi vào một bên nghỉ ngơi, dùng hấn hiện tại loại trạng thái này cũng không giúp được gấp cái gì.

Lần này hấn cũng rất hào phóng, trực tiếp thôn phệ một khóa lung lay đan.

Tuy có tiên cực giáp ngăn trở khôn địa ma yêu khí chấn động, nhưng hấn còn là bị trọng thương, lung lay đan được lực hấn biết rõ, đây chính là tiên đan, không cần vài ngày thương thể có thể khôi phục.

“Nguyên lai trong cơ thể màu đỏ linh khí vì Hỗn Nguyên dương khí, ta phải nghĩ biện pháp hấp thu càng nhiều linh khí, dùng để miêu tả linh căn, may mắn tạm thời có pháp bảo mảnh nhỏ linh lực!”

Lung lay đan được lực mang tất cả toàn thân, mỗi một thân thể bắt đầu khôi phục.

Qua vài ngày nữa, mọi người tại Thu Lãnh Cơ dưới sự dẫn dắt, khổng chế tọa kỵ rời đi đất đen dãy núi.

Về phần khôn địa ma bị Thu Lãnh Cơ hút vào trong bao vải, cái này đầu yêu mệnh là nhất định không có.

Thiên Môn phủ, Phi Vũ điện!

“Câu gia muốn phơi nắng!”

Trong rừng, Tô Phuong vừa vừa trở về, bờ móng còn không có ngồi xuống, Từ Linh một sừng câu tỵ ở bên ngoài ồn ào bắt đầu đứng dậy.

Thay đổi một bộ quần áo liền rời đi động phủ.

Phơi nắng?

Tốt, Tô Phuong còn ước gì thời thời khắc khắc phơi nắng, như vậy mới có thể vụng trộm xuất ra Hỗn Nguyên Thánh kính hấp thu thiên địa dương khí, dùng cho tu hành.

Đến giữa trưa, một sừng câu tỵ quỳ rạp trên mặt đất đang ngủ.

Tô Phuong cách khá xa xa, xuất ra Hỗn Nguyên Thánh kính đặt ở song trên gối, mặt đối với thiên không hai đợt mặt trời, đồng thời xuất ra hai khối pháp bảo mảnh nhỏ đặt ở trên tay phải.

Không lâu sau, theo Hỗn Nguyên Thánh kính mặt kính tỵ thẩm thấu ra nhàn nhạt Hỗn Nguyên dương khí, giống như từng đạo tàn thuốc lá, Tô Phuong vội vàng đem Hỗn Nguyên dương khí hấp vào thể nội, cũng đem hấp thu tay phải pháp bảo linh khí, một bộ phận dẫn vào trong Đan Điền.

“Ông..”

Bất tri bất giác, khí hải đột nhiên mãnh liệt mà một hồi, một cỗ kinh khí không tự chủ được theo Tô Phuong trong cơ thể mang tất cả ra.

Lệnh Tô Phuong đều không hề chuẩn bị, lập tức xem xét trong cơ thể tại sao lại xuất hiện loại tình huống này.

Kết quả cảm ứng về sau liền phát hiện khí hải lớn một vòng, nhưng bên trong năng lượng lại thiếu rất nhiều, tại lỗ chân lông ra thẩm lấy nhàn nhạt tầng một màu đen hạt cát.

“Nguyên lai bước chân vào nhục thai nhị trọng!”

Lại phóng xuất ra trong cơ thể khí thể, rõ ràng chứng kiến hai tầng kinh khí có chút mà tại làn da tầng ngoài phóng thích.

Nhị trọng kinh khí!

Ngoài ý muốn cứ như vậy theo một trọng bước chân vào nhị trọng.

“Linh khí rất thưa thớt nguyên nhân, còn là vì bước vào nhị trọng, linh khí càng thêm tinh thuần, lại một bước đã trải qua luyện tinh hóa khí, nhị trọng ngược lại cảm giác không thấy lực lượng có rất kinh người biến hóa, thân thể cũng chỉ là có chút tẩy tủy, có thể đột phá nhị trọng, cùng ta hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, pháp bảo lực lượng, lung lay đan đều không xa rời nhau quan hệ!”

Tô Phuong lông mày sắc bên trong nhìn không tới bất luận cái gì hưng phấn, đối lại dĩ vãng hấn tất nhiên hội kích động một phen.

Trong khoảng thời gian này hấn đã trải qua quá nhiều, cũng biết nhục thai cảnh phía trên còn có mật đạo cảnh, ví dụ như Thu Lãnh Cơ này loại nhân vật chính là mật đạo cảnh cường giả, mà nhục thai cảnh bất luận cái gì cảnh giới cũng khó khăn dùng ngưng kết pháp thuật, vì vậy nhục thai cảnh thủy chung chỉ so với thực khí cảnh cường một ít, nhưng so với mật đạo cảnh không có ý nghĩa.

Thì ra là mặc dù bước vào nhục thai nhị trọng, hấn vẫn là kẻ yếu.

“Hiện tại mở ra Hỗn Nguyên Thánh kính bí mật, có thể hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, tăng thêm pháp bảo lực lượng, kế tiếp đột phá tam trọng, tứ

trọng nên vậy sẽ rất dễ dàng!”

Đem làn da tăng tạp chất lau một lần, hần tiếp tục hấp thu theo cổ kính phóng xuất ra Hồn Nguyên dương khí.

Hần khi thì cũng cảm giác được trong cánh tay phải có một loại sự dư thừa cảm giác, nghĩ đến là cánh tay phải hấp thu không ít pháp bảo tàn phiến lực lượng, bên trong đã ở phát sinh một ít vô pháp giải thích biến hóa.

Đáng tiếc nhục thai cảnh vô pháp có được nội thị thần thông, nếu không là hần có thể chứng kiến cánh tay phải ở chỗ sâu trong rốt cuộc là trạng huống gì.

Nhanh đến hoàng hôn, một sừng câu đã tỉnh, còn gọi là Tô Phương hầu hạ hần tắm rửa.

Cái này một bề bộn đến buổi tối, cái này trong quá trình, Tô Phương cũng không khách khí, tại Tử Linh trong động, âm thầm hấp thu trong động linh khí, dùng để miêu tả linh căn, mà cánh tay phải hấp thu tốc độ so trước kia nhanh một ít, đã thấy ra là đột phá nhục thai nhị trọng quan hệ.

Như thế hấp thu xuống dưới lời mà nói..., dùng không được bao lâu, ba khóa linh thạch bị hần hấp thu đặc không còn một mảnh.

Buổi tối hần y nguyên bảo trì tu hành, cũng chỉ có buổi tối mới có thể yên tĩnh mà tu hành, trải qua đột phá nhị trọng, tăng thêm hoàn toàn tiêu hóa lung lay đan được lực, thương thế đã khôi phục bình thường, trạng thái vượt xa quá trước kia.

Vài ngày sau, tu hành điện!

Thu Lãnh Cơ hiếm thấy lại tới đây, đem Tô Phương tất cả mọi người hoán cùng một chỗ.

“Khôn địa ma thành công sẵn giết, năm nay chúng ta nhiệm vụ là hoàn thành, hiện tại mỗi người ban thưởng một khóa lung lay đan, ngoại trừ tiền đan, chúng ta Phi Vũ bộ cũng nhận được mười cái tham gia tranh phong thi đấu danh ngạch, vì vậy mọi người khỏe tốt tu hành, tranh phong thi đấu tại một năm về sau cử hành, chúng ta Phi Vũ bộ tắc chính là muốn sớm tuyển ra mười người với tư cách đại biểu!”

Nàng đối mặt tất cả mọi người, trước xuất ra bình ngọc, lệnh Liên Chiến phát cho lung lay đan, lại tiếp tục nói: “Các ngươi người người đều có cơ hội, nhưng nhất định phải đạt tới nhục thai cảnh mới có thể dự thi, cho nên một năm sau chúng ta nội bộ hội trước cử hành luận võ, theo trong các ngươi xác định mười cái danh ngạch, nhìn qua các ngươi trong khoảng thời gian này hảo hảo tu hành, Hồ Lô Kỳ, mới một lần hạt giống đã lên núi, ngươi ngày mai đi danh lục điện chọn lựa một ít tư chất không tệ nhân tài tiến đến, lần này chúng ta tại đất đen dãy núi tồn thất không ít người!”

“Ta ngày mai hội sớm đi đi danh lục điện chọn lựa hạt giống!” Hồ Lô Kỳ đi tới đáp.

Những người còn lại kích động mà nghiên cứu lung lay đan, lần này nhân thủ một khóa ban thưởng, là Phi Vũ bộ chưa bao giờ có một lần, cho nên mỗi người đều có vẻ thật cao hứng.

Tô Phương lại thêm một khóa lung lay đan, như vậy chính là bốn khóa đan được.

Rời đi phi hành điện hần lập tức chạy tới trúc tía cốc, tìm được Tô Phương cùng Tô Đại Lực, lại đem Tô gia mật khác hai vị hạt giống, Tô Khang, Tô Dục Vân tụ cùng một chỗ.

“Lung lay đan! Đây chính là trong truyền thuyết đan được!”

“Tô Phương, ngươi cái đó lấy được?”

Tìm đến bốn người mục đích rất đơn giản, chính là đem bốn khóa lung lay đan phân cho bốn người.

Tô Viêm, Tô Đại Lực, Tô Khang, Tô Dục Vân cái đó bái kiến lung lay đan, bọn hần căn bản không có tư cách có được loại này tiên đan, có thể có cường tráng cốt đan cũng không tệ rồi.

Đang tại bốn người, Tô Phương đem Lục gia dã tâm, cùng với đối với Tô gia địch ý kỹ càng mà nói đi ra, lệnh Tô Viêm bốn người nghe được ghen hòng nhìn trần trối, tuyệt đối không thể tưởng được Lục gia có xưng bá Thiên Tông thành, thành lập đế quốc dã tâm.

Kể từ đó, không cần Tô Phương lại giải thích, bốn người cũng minh bạch Tô gia tại Lục gia trong mắt chính là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt.

Tô Viêm bỗng nhiên mở miệng: “Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long cũng lên núi rồi, tại cái khác đàn tràng tu hành, ta sẽ đi tìm hần đám bọn họ, hỏi một chút ta Tô gia tình hình gần đây!”

Xem ra Tô gia tại Thiên Môn phủ lại thêm hai gã hạt giống.

Cáo biệt bốn người, sớm về tới Phi Vũ điện.

“Một sừng câu không tại động phủ? Xem ra là Thu Lãnh Cơ có việc ra ngoài, vừa vặn ta có thể yên tĩnh tu hành!”

Tô Phương tại vách núi nơi tìm một cái phi thường che giấu cánh rừng, vừa vặn lại có thể lại để cho ánh mặt trời chiếu vào đến, bàn ngồi xuống, tập trung tinh thần suy nghĩ gọi ra Hồn Nguyên Thánh kính, lại lấy ra còn thừa lại mấy khối pháp bảo mảnh nhỏ, tiếp tục hấp thu năng lượng.

“Hào đệ đệ của ta! Ngươi giấu thật tốt!”

Vừa vặn tĩnh hạ tâm, đột nhiên một ngọn gió cuốn khí lãng theo vách núi đánh úp lại.

Nguyên lai là hạc tiên tử xuất hiện.

Tô Phương vội vàng thu hồi Hồn Nguyên Thánh kính, đi vào vách núi thấy hạc tiên tử: “Kỳ rồi, ta giấu tốt như vậy, làm sao ngươi có thể tìm tới ta? Còn có lần trước, ngươi chỉ biết ta tại phi hành điện?”

Hạc tiên tử nhô ra không ít pháp bảo mảnh nhỏ, lần này càng nhiều, hơn hai mươi khối: “Ngươi mùi nha, ta có khứu giác thiên phú, chỉ muốn nhớ kỹ ngươi hương vị, liền có thể tại đây Thiên Môn phủ tìm được ngươi, như thế nào nhìn thấy ta mất hứng?”

“Nào có mất hứng, đúng rồi, ta còn có rất nhiều trên tu hành vấn đề muốn thỉnh giáo ngươi!”

Một người một thú đi vào trên đồng cỏ, Tô Phương nắm lấy cơ hội: “Ta vừa mới đột phá nhục thai nhị trọng, như thế nào đột phá trước kia không có dấu hiệu?”

“Nhục thai cảnh chủ yếu là linh khí ngưng kết vì linh lực, mà đột phá mấu chốt tựu là linh khí biến hóa, đem ngươi hấp thu rất nhiều năng lượng, hoặc là kỳ lạ linh khí, sử dụng trong cơ thể ngươi năng lượng phát sinh biến chất, thì ra là đột phá thời khắc, ngươi có thể đột phá nhị trọng, nói rõ ngươi linh khí thêm gần linh lực một bước, nhục thai cảnh đột phá đó là có thể lượng biến hóa một cái quá trình, ngươi cũng muốn nhiều tu luyện linh văn, bất quá dùng ngươi bây giờ trình độ đến xem, linh văn còn vô pháp nắm giữ quá nhiều, đợi đạt tới cao trọng cảnh giới lại tu linh văn cũng không sai biệt lắm, đến lúc đó ta truyền cho ngươi linh văn ngưng kết một ít bí quyết!”

“Nhục thai cảnh phía trên chính là mật đạo cảnh?”

“Mật đạo cảnh thì phải là có thể tu hành pháp thuật cảnh giới, bởi vì có được linh lực, trải qua nhục thai cảnh tu hành, trong cơ thể cũng miêu tả linh căn, liền có thể tu hành một ít thô thiển pháp thuật, chờ ngươi đến mật đạo cảnh, mới có thể có thực lực cùng người đầu pháp, khi đó ngươi cũng có thể sử dụng pháp bảo, pháp bảo phối hợp pháp thuật, uy lực vô cùng!”

Mật đạo cảnh!

Nhục thai cảnh!

Có hạc tiên tử cái này lợi hại tinh linh, vì Tô Phương chỉ đạo tu hành, một hồi trò chuyện ngày sau, Tô Phương tự biết rõ ràng trên tu hành rất nhiều vấn đề.

Lần này Bạch Linh không có ngừng ở lại bao lâu liền rời đi, chủ yếu có lẽ hay là vì Tô Phương mang đến pháp bảo mảnh nhỏ.

Lại có nhiều như vậy pháp bảo mảnh nhỏ, tăng thêm cỗ kính phóng xuất ra Hồn Nguyên dương khí, hiển hiện tại căn bản không thiếu hụt năng lượng, duy nhất chính là cần phải thời gian tu hành, miêu tả linh căn, đem toàn thân linh khí cô đọng vì linh khí.

Ông!

Gần kề qua rồi mười ngày!

Rừng rậm không lớn không trong đất, đang tại hấp thu Hồn Nguyên dương khí cùng pháp bảo mảnh nhỏ lực lượng Tô Phương, đột nhiên theo trong cơ thể lại phun trào một cỗ kính khí.

Kính khí đến đột nhiên, lại đi đột nhiên, làn da tầng lại gặp được quen thuộc tạp chất viên bi.

“Nhục thai tam trọng!”

Không thể tưởng được im lặng tu hành những ngày này, liên tục hấp thu tự nhiên khí tức, Hồn Nguyên dương khí cùng pháp bảo lực lượng, không ngờ ngoài ý muốn đột phá nhục thai tam trọng.

Còn tưởng rằng nhục thai cảnh tấn chức, hội tượng tu luyện Bách Khiếu huyết mạch, mỗi một lần đột phá đều mang đến đại động tĩnh.

Hắn còn phát hiện nhục thai cảnh tu hành bất đồng thực khí cảnh, cũng bất đồng Viễn Cổ thể xây, tính toán là một loại tinh tu cùng suy nghĩ.

“Trong cơ thể Hồn Nguyên dương khí lại rất hiếm một ít, bất quá hóa thành linh văn về sau, trở nên rõ ràng rất nhiều, trước kia ngưng kết linh văn, thoát nhìn hỗn hỗn độn độn, có không ít tạp khí hỗn lẫn lộn trong đó!”

Cảm ứng một phen biến hóa, sau đó phóng thích khí thể.

Khí thể phóng ra ngoài.

Lập tức nhìn thấy phóng thích khí thể bên ngoài, hiện lên tương đối mơ hồ tầng ba khí tức, cái này là tam trọng kính khí, đại biểu cho nhục thai tam trọng.

Đem làn da tầng ngoài tạp chất lau sạch sẽ, mới bắt đầu hấp thu Hồn Nguyên Thánh kính phóng thích Hồn Nguyên dương khí, tốc độ rõ ràng nhanh một ít, mà cánh tay phải hấp thu pháp bảo linh khí tốc độ cũng nhanh hơn.

“Cũng không biết Thu Lãnh Cơ lúc nào trở về, ta phải nắm chắc cái này tinh tu cơ hội!”

Tâm tình bình phục về sau, hắn bắt đầu suy nghĩ, đem ý thức của mình thả lỏng, như vậy tu hành càng thêm thuận tiện tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tu giả chi tâm

Tu hành nửa tháng, hắn lại đi đến tu hành điện, bắt đầu cảm mãnh thú tu hành chém giết kinh nghiệm.

Tại đây tu hành thể giới, nếu là không có thực lực, như thế nào có thể còn sống sót?

Thực tế kiến thức đến khôn địa ma cái loại này lợi hại quái vật, ai biết mệnh mạng thể giới còn có bao nhiêu.

Liên tục tại tu hành điện tu hành mấy ngày, hắn mới trở lại Phi Vũ điện tiếp tục bắt đầu ngưng kết linh lực.

“Tô sư đệ!”

Kết quả vừa trở về không lâu, một cái thanh âm quen thuộc tại tu hành ngoài điện xuất hiện.

Đội Tô Phương đi ra xem xét, đồng tử hiện lên một vòng lãnh ý, xem ra sớm nghe ra là ai: “Hàn sư huynh, tìm tại hạ có chuyện gì sao?”

Hàn Lập một bộ lão bằng hữu tựa như hô: “Ta tới là cùng ngươi đàm nói chuyện làm ăn, tiểu tử ngươi lần trước bắt giết khôn địa ma lại lập công, ngươi không phải có ba khóa lung lay đan sao?”

“Lung lay đan?” Chẳng lẽ lại đánh đan được chủ ý? Tô Phương tâm cơ vừa động.

“Hắc hắc, ta không phải không công bắt ngươi đan được, ngươi nếu có dư thừa có thể bán cho ta, ngươi cầm lấy đi” Quần tiên cốc’ bán cho những người khác, giá cả cũng đều không sai biệt lắm, còn không bằng tự bán cho sư huynh!”

“Quần tiên cốc?”

“Ngươi không biết sao? Quần tiên cốc ngay tại ngọc lộ bộ, Phi Vũ bộ, Phi Long bộ hướng vào phía trong kéo dài một cái sơn cốc, nơi đó là rất nhiều đàn tràng giao hội chi địa, xa hơn ở chỗ sâu trong chính là Thiên Môn phủ cấm đi vào đàn tràng, bởi vậy các đàn tràng sư huynh sư đệ không có việc gì sẽ tại quần tiên cốc tụ tập, một lúc sau, chỗ đó tự thành Thiên Môn phủ lên giao dịch chi địa, phạm là có bảo thạch, linh thạch, nội đan, tiên đan các loại... Bảo vật, cũng có thể cầm lấy đi lên giao dịch!”

“Sư huynh, không phải ta không đem đan được cho ngươi, mà là đan được đã sớm bán cho mặt khác sư huynh rồi!”

Bán cho ngươi? Ta lại không phải người ngu.

Hàn Lập bây giờ là Lục Phong chó săn, thời thời khắc khắc cũng có thể mưu hại hắn, làm sao có thể đem bả đan được bán cho hắn.

“Hảo hảo, lần sau nếu là bất quá tiên đan, nhưng nhất định phải nhớ rõ cùng sư huynh trao đổi!”

Thấy Tô Phương thờ ơ, Hàn Lập chỉ có thể cười ha hả rồi đi, trong chớp mắt cái kia trong mắt chỉ còn lại có lạnh trào về.

Trở lại cánh rừng đất trống, hắn liền xuất ra Hồn Nguyên Thánh kính, tiếp tục hấp thu thiên địa dương khí.

Trong lúc bất tri bất giác, hắn lâm vào giống như ngủ không phải ngủ trạng thái.

“Hàn Lập, lần sau nhất định phải đem Tô Phương làm thịt, ta Lục gia không được phép Tô gia...”

“Sư huynh, ta sẽ muốn tất cả biện pháp đưa hấn diệt trừ, lần trước là hấn vận khí tốt, lần sau ta xem hấn có thể có mấy cái mệnh!”

Tô Phuong trong đầu thủy chung bất an lắng, ý thức ở vào mờ ảo trạng thái hạ, y nguyên lo lắng Lục Phong lại để cho Hàn Lập muốn tất cả biện pháp mưu hại mình.

Đồng tử đột nhiên phóng đại, loáng cái nhìn mình, trước mắt không thấy được Hàn Lập, chỉ có quen thuộc màu đỏ thế giới.

Pháp bảo không gian?

Hắn nhìn xem chung quanh, bước chân cũng vô pháp di chuyển một bước, cũng may là pháp bảo không gian, còn tưởng rằng là Hàn Lập muốn giết hấn: “Quần từ báo thù, mười năm không muộn...”

“Mười năm không muộn?”

Ai ngờ nữ tử thần bí thanh âm sâu kín mà đến.

Tô Phuong đại hỉ, khách khí hỏi: “Tiền bối đã ở?”

“Gần đây ta một mực cố trong kính tu hành, chỉ cần người tiến tới một lần, ta liền cho sẽ phát hiện người, vừa rồi người nói nói mới ta cũng vậy nghe được, xem ra người tại cái đó cấp thấp thế giới qua cũng không vui, còn nói cái gì quần từ báo thù, mười năm không muộn!”

“Tiền bối, chẳng lẽ không phải như thế sao? Đều nói người muốn nhẫn nại, nghĩ biện pháp báo thù!”

“Sai rồi!”

Đối phương chém đinh chặt sắt mà phủ quyết nói.

“Sai ở nơi nào?”

“Người đang ở đây không có gặp được ngăn trở trước kia, có một khóa tám lòng son, người có thể gọn gàng Đại viên mãn thân thể, tự chứng minh người là một cái có dũng khí người, nhưng người bây giờ theo tu hành, chậm rãi có chú ý kế, có thần phục, như thể đem người lâm vào tại tính toán, báo thù bên trong, người cảm thấy người còn có thể như lấy trước kia loại, bùng ra hết thảy, đi nhanh về phía trước sao?”

“Nhưng ta đây cũng là hữu dũng hữu mưu!”

“Gì gọi hữu dũng hữu mưu? Có cừ oán ta liền cho báo thù, có oán ta liền cho báo oán, người ta đánh ta một quyền, ta muốn đánh người gia hai quyền, tương lai ai cũng không thể đoán trước, chỉ còn lại hiện tại, bây giờ là hết thảy, không cầu tương lai gì dạng, chỉ cầu nắm chắc hiện tại, nhân sinh cuộc sống khổ đoản, Hoàng Lương một giấc chiêm bao, mười năm lâu dài, chỉ tranh sớm chiều, mang dũng cảm chi tâm, vượt qua tất cả gian nan hiểm trở, sống được thống thống khoái khoái, dám yêu dám hận!”

“Tu tiên không phải âm mưu quỷ kế, mà là sát phạt quyết đoán, tu tiên cũng không phải khắp nơi ẩn nấp đương lâm rùa đen rút đầu, vô pháp thi triển, mà là quyết định thật nhanh, tu tiên không phải tham lam phú quý, mà là thanh liêm, tu tiên không phải cho người sống lâu trăm tuổi, mà là sống tốt mỗi một ngày, mặc dù phía trước quanh co khúc khuỷu, bụi gai đầy nham đường, cũng muốn dũng cảm về phía trước, cương mãnh tinh tiến, gặp thần Sát Thần, gặp ma tàn sát ma, phạm là ngăn cản ta lộ người, giết, phạm là nhiễu lòng ta người, tử, đây mới là tu giả chí tâm!”

Nữ tử thần bí phát ra lãnh lạnh chi âm, phảng phất đến từ viễn cổ, từng chữ đều tràn ngập mệnh mông cuồn cuộn khí thần thánh.

Sát phạt quyết đoán!

Nắm chắc hiện tại!

Mười năm lâu dài, chỉ tranh sớm chiều!

Phạm là ngăn cản ta lộ người, giết!

Tô Phuong trong đầu tất cả đều là nữ tử theo như lời nói, từng chữ, mỗi một câu đều ở trong óc quanh quẩn, lặp lại một lần lại một lần, rung động thật sâu lắng Tô Phuong tâm linh.

Hắn từ nhỏ bị người nói ra, nhưng là lúc này đây, hắn lại không phản bác được, không lời nào để nói, vô lý nhưng biện.

Bởi vì nữ tử thần bí theo lời từng chữ, đều là chữ chữ châu ngọc.

Nữ tử thần bí lại nói: “Con đường tu hành cái đó dung hạ được quá nhiều quanh co khúc khuỷu, tiểu tử, người là một khối chính phải kinh thụ đánh bóng tốt ngọc, nhưng là muốn gặp được một vị tốt sư phó, nếu không bằng không thì, người hội đều rời đi tu đạo chính đồ, vĩnh viễn thành vì một phạm nhân, một con đường khác chính là đánh nát hết thảy, hủy diệt bất luận cái gì ngăn cản người khó khăn, cuối cùng nhất bước vào rất cao thế giới, mà ta hiện tại nếu như không nói những này, vậy người thật sự là không có thuốc nào cứu được rồi!”

“Chưa từng có người cho vấn bối nói qua những này...” Tô Phuong y nguyên lâm vào trong rung động.

“Đó là bởi vì người sinh hoạt tại phạm nhân thế giới, cái nào phạm nhân đi ra tiểu thế giới? Đi đến đại thế giới? Bái kiến đại thế giới như thế nào mệnh mệnh? Văn minh phồn hoa? Mà bốn tọa bái kiến hết thầy, vượt qua vô số tuế nguyệt, theo như lời dạy hết thầy đều là đến từ bốn tọa kinh nghiệm, người thật sự là một khối tốt ngọc, ta không muốn xem người cứ như vậy không công hủy, vì vậy người muốn kiên định Đạo Tâm, siêu việt chính mình, người bây giờ quan trọng nhất là ngưng kết linh lực!”

“Tiền bối, nghe nói linh căn trọng yếu phi thường, có thể không dạy ta miêu tả linh căn phương pháp xử lý?”

“Miêu tả linh căn biện pháp rất nhiều, nhưng người bây giờ đã tại miêu tả linh căn!”

“Thỉnh tiền bối giải thích nghi hoặc!”

“Hỗn Nguyên Thánh kính, hấp thu thiên địa dương khí, thì phải là siêu việt hết thầy linh khí, mà hóa thành Hỗn Nguyên dương khí, thì phải là tốt nhất miêu tả linh căn lực lượng, tại phạm giới, không, tại đại thế giới cũng tìm không thấy như Hỗn Nguyên dương khí lực lượng như vậy, người đã tại miêu tả linh căn, hơn nữa còn là Thuần Dương linh căn, ngăn ngừa một thời gian ngăn người đã đột phá nhục thai tam trọng, chẳng lẽ người không có phát hiện Hỗn Nguyên Thánh kính dẫn cho biến hóa của người sao?”

“Thì ra là thế, không thể tưởng được Hỗn Nguyên dương khí lợi hại như thế, vượt qua linh vật!”

“Người cho rằng cái kia chút ít linh vật, tại bốn tọa trước mặt ngay đồ bỏ đi cũng không bằng, Hỗn Nguyên dương khí đến từ thiên địa tự nhiên, là miêu tả Thuần Dương linh căn tốt nhất lực lượng, hơn nữa tương lai người sẽ trở thành vì Thuần Dương thân thể, tiểu tử, người đã muốn có được cực lớn bảo khối, nhưng lại bị chính người mở ra, người thật là một cái đầu đất, trông coi một tòa bảo khối cũng không biết, còn suy nghĩ lấy mặt khác, hôm nay tự nói tới chỗ này a, ta truyền một thiên tên là ‘Đại đạo tranh phong’ kính văn cho người!”

“Đại đạo tranh phong!”

“Đây là Viễn Cổ đại năng sở hữu tinh túy kinh văn, có thể giúp người nhận rõ cái gì mới là trọng yếu nhất, mà người bây giờ là tốt nhất tiếp nhận tẩy lễ, quán thủ đại đạo chi tâm giai đoạn, người tự như một đứa tám tuổi hài tử, không phải thường nói ba tuổi xem dài, bảy tuổi xem lớn sao? Người tự ở vào tu hành bảy tuổi giai đoạn, lúc này người nếu không phải mình xác tu hành bản chất, vậy người sẽ có được kém tính, kém căn bản, người bái kiến những kia dân cờ bạc, có thể đơn giản giới đánh bạc sao? Mặc dù bấm tay của bọn hắn, bọn hắn có lẽ hay là sẽ đi đánh bạc, đại đạo tranh phong có thể cho người còn chưa học hội đánh bạc trước kia, cho người thích hợp nhất hấp thu gì đó thời điểm, sớm cho người nhận rõ con đường của mình!”

Nữ tử thanh âm biến mất, đột nhiên một ít vận vẹo sáng bóng dừng mảnh vào Tô Phương trong ý thức.

Quá trình này mấy hơi thở tự đã xong, đợi hẳn hiểu được lúc, ý thức đã trở về thân thể.

Hắn trong đầu lập tức tuân hướng không dài một mảnh văn tự, lo lắng quên, lập tức cất kỹ Hỗn Nguyên Thánh kính, đi vào một chỗ mặt đất, cảm lấy nhánh cây tại mặt đất viết ra một chữ cái kinh văn.

“Đạo là đường, chỉ có thể phân biệt phương hướng người, mới có thể đi đến cuối cùng, bởi hồi hạn người vĩnh viễn cũng vô pháp phân rõ phương hướng, chỉ có thể bị lạc tại trên đường, có được dừng giả chi tâm người, hội dừng cảm tiến tới...”

Đương làm ghi xong sau, Tô Phương hảo hảo mà dư vị một lần, tuy nhiên cùng nữ tử thần bí nói kia phen lời nói có chút bất đồng, nhưng bản chất đều là đồng dạng, thì phải là hướng phía mục tiêu dừng cảm tiến tới, kết hợp với nữ tử thần bí cái kia một phen ngôn luận, đột nhiên một cái tu hành chi môn, bỗng nhiên tại trong óc mở ra.

“Lục Phong muốn diệt trừ ta, ta trốn không xong, ta cũng vậy tránh không được, Thiên Môn phủ nghiêm ngặt các loại pháp môn, không cho ta tùy ý khống chế pháp thuật, ta không có lựa chọn nào khác, cha mang theo Hằng Nguyệt Đạo vì Thiên Môn phủ cống hiến, ta vô pháp ngăn cản, mẫu thân vì cha cho ta mà đi, ta cũng vậy tay không vô lực!”

Trầm tư hồi lâu, hắn đem trên mặt đất văn tự xóa đi, đi vào vách núi trước, thì thảo tự than thở, song đồng tử càng phát ra mà sáng ngời hữu thần: “Trời muốn làm khó ta, ta không có khả năng tránh trời, người muốn mưu hại ta, ta cũng không thể dùng âm mưu quỷ kế đi hóa giải, Thiên Môn phủ cũng muốn gông cùm xiềng xích ta, ta đây chỉ có thể dựa vào chính mình từng bước một đánh vỡ gông cùm xiềng xích... Tiền bối nói rất đúng, tu hành chỉ đạo cái đó dung hạ được nhiều như vậy đúng sai, quanh co khúc khuỷu...”

Thăng đến đêm khuya, hắn đều đứng ở vách núi trước suy nghĩ.

Rốt cục, hắn đứng lên, chỉ toát ra một câu: “Mạng của ta, do tự chính mình khống chế, tương lai của ta, do ta mình lựa chọn!”

Nói xong, hắn liền hướng Từ Linh động đi đến.

Xuất ra lệnh bài nhoáng một cái, hắn tự đi tới một sừng câu động phủ, mà lại đi vào ba khóa linh thạch bên cạnh, trực tiếp đem cánh tay phải đặt ở giữa không trung, thúc dục toàn thân năng lượng cùng thân thể lực lượng, hấp thu ba khóa linh thạch phóng thích linh khí.

“Đánh vỡ hết thầy gông xiềng, đi ra gông cùm xiềng xích, chỉ có thực lực!”

Tựa hồ một thiên tự thay đổi cá nhân tựa như, Tô Phương không ngừng đem hấp thu cánh tay phải linh khí, một bộ phận hút vào đan điền khí hải, lệnh Hỗn Nguyên dương khí không hoàn toàn phát sinh thay đổi, đồng thời cũng xuất ra hai khối pháp bảo mảnh nhỏ, đặt ở cánh tay phải cùng nhau hấp thu.

“Lần sau nhìn thấy tiền bối, nhất định phải làm cho nàng giúp ta nhìn xem cánh tay phải rốt cuộc là cái gì...”

Nhìn thấy cánh tay phải có thể hấp thu linh thạch, pháp bảo linh khí, hắn bỗng nhiên khẽ giật mình, mới hối hận không nghĩ tới lại để cho nữ tử thần bí đến giải thích nghi hoặc, nàng đứng vậy không gì làm không được tồn tại.

Cánh tay phải đồng thời hấp thu hai chủng lực lượng, hơn nữa không cần Tô Phương khống chế, rất nhanh cánh tay phải thì có một loại lực lượng cảm giác.

“Bốn khóa lưng lay đan nếu là cầm lấy đi quân tiên cốc lên giao dịch, nói không chừng còn có thể lấy được một ít linh vật dùng cho tu hành, nhưng cho Tô Viêm bọn hắn rất tốt, dù sao ta có Hồn Nguyên Thánh kính, duy nhất không đủ chính là buổi tối không có thể hấp thu thiên địa dương khí, nếu không ngày đêm không ngừng hấp thu, thời gian ngắn tiếp theo đạt tới nhục thai tứ trọng!”

Hấp thu mấy canh giờ, Tô Phương rồi rồi đi Từ Linh động.

Thu Lãnh Cơ đã chỉ khi hắn là có cũng được mà không có cũng không sao người chần ngửa, vậy hắn vì sao còn ngu xuẩn vì đối phương suy nghĩ?

Chính mình có thực lực, cái eo mới có thể thẳng tắp.

Lại cũng không thể không kiêng nể gì cả tại Từ Linh động hấp thu linh khí, linh khí tiêu hao quá nhanh, một khi bị Thu Lãnh Cơ phát giác cái kia thì phiền toái, dù sao cái này Từ Linh động chỉ có một mình hắn có thể ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Nhục thai tứ trọng, Hồn Nguyên Thánh kính kính người lực lượng

“Một tháng có thể theo nhục thai một trọng bước vào tam trọng, nếu như truyền đi, tất nhiên hội làm cho người hiểu kỳ, tranh phong thi đấu ta liền cho không tham gia rồi, đợi bước chân vào mật đạo cảnh, ta lại bỗng nhiên nổi tiếng, gia nhập khác đàn tràng, rồi đi cái này Phi Vũ bộ, lại để cho cái kia Thu Lãnh Cơ không có biện pháp lại áp chế ta, mà đi đến một cái mới hoàn cảnh, càng thêm phương liền bắt đầu tại Thiên Môn phủ sống động tay chân!”

Lại qua vài ngày nữa, Tô Phương chính trong rừng hấp thu Hồn Nguyên dương khí, cùng với pháp bảo lực lượng.

Cái này trong quá trình hắn lại nghĩ nghĩ đại đạo tranh phong.

Hắn bây giờ có được chú ý cơ, hắn là trí tuệ, hiểu được tự hỏi về sau nên như thế nào tại Thiên Môn phủ chỗ dựa.

Vì vậy hắn quyết định không tham gia tranh phong thi đấu, tạm thời dùng cho tu hành, đợi đột phá mật đạo cảnh, lại nghĩ biện pháp tại Thiên Môn phủ dương danh.

“Duật!”

Theo phi hành điện bên kia bầu trời, truyền đến động tĩnh.

Tô Phương cất kỹ Hồn Nguyên Thánh kính hướng cái kia phương tiến đến, đi vào phi hành điện liền gặp được Thu Lãnh Cơ theo Từ Linh một sừng câu nhảy lên rơi xuống đất, bên cạnh còn có vài vị cường giả.

“Đại nhân, người đã trở lại?” Tô Phương lập tức đi tới.

“Người chuẩn bị hạ, ngày mai muốn đi Đấu Tinh Sa Nguyên, khả năng muốn nghỉ ngơi hơn nửa năm thời gian, người phải đi chăm sóc tọa kỵ!” Thu Lãnh Cơ cao cao tại thượng mà bàn giao một câu, trong chớp mắt tiến vào tu hành điện.

Đấu Tinh Sa Nguyên!

Tô Phương theo trên bản đồ bái kiến cái chỗ này, là một mảnh đại sa mạc, khoảng cách Thiên Môn phủ có rất dài một khoảng cách, bởi vì ngoại hình tượng Bắc Đấu Thất Tinh, cho nên xưng là Đấu Tinh Sa Nguyên.

Mà lại để cho hần nhớ kỹ Đẩu Tinh Sa Nguyên còn có một nguyên nhân khác, là bởi vì Đẩu Tinh Sa Nguyên bên trong chiếm cứ đại lượng hung tàn cát phi, trong bọn họ có đủ loại màu sắc hình dạng tu sĩ, nghe nói Thiên Môn phủ một mực thất cổ cát phi, nhưng nhiều lần không có có thành công.

Nghe đồn là vì 'Xích Yên sơn'.

Xích Yên sơn tại Đẩu Tinh Sa Nguyên phía sau, chính là danh chấn Thiên Môn phủ tồn tại, chỗ đó chiếm cứ đại lượng cao thủ, bởi vì chỗ đó có một vị đại lĩnh chủ, người xưng 'Xích Yên Đại hoàng'.

Xích Yên Đại hoàng hết sức lợi hại, hần tựa hồ dẫn đầu xích Yên sơn cùng Đẩu Tinh Sa Nguyên cát phi âm thầm cấu kết, một mực trợ giúp cát phi đối phó Thiên Môn phủ, vì vậy tại Thiên Môn phủ bên trong, Đẩu Tinh Sa Nguyên cùng xích Yên sơn thường bị người bàn về.

Tô Phuong cũng không cần biết những kia, hần chỉ cần làm tốt bản chức công tác, tại không lúc tìm cơ hội tu hành cũng được.

Cho một sừng câu tắm rửa, cho ăn, đến ngày hôm sau, Tô Phuong sáng sớm tựu nắm một sừng câu tại tu hành điện chờ.

Rất nhanh đến hơn mười vị cường giả, bọn hần đều cười tọa kỵ, Tô Phuong theo một vị tên là 'Vưu Quân Kha' cường giả, bước trên một đầu tọa kỵ sau lưng, lập tức phá không rời đi Thiên Môn phủ.

Đây là Tô Phuong lần thứ hai rời đi, còn lần này so đất đen dãy núi càng thêm xa xôi, bởi vì Đẩu Tinh Sa Nguyên đã ở vào Thiên Môn phủ biên giới.

Dùng suốt nửa tháng, sẽ không còn được gặp lại mảng lớn rừng rậm, mà là trụi lủi, xích màu nâu núi lớn, thiên địa cũng nhiều một ít cát vàng.

Tại một tòa giống như ngẩng đầu Hùng Sư loại cự trên núi, lại tọa lạc lấy một cái thành nhỏ.

Theo tọa kỵ rơi xuống đất, Tô Phuong lập tức gặp được rất nhiều người mặc Hắc Vũ áo giáp cường giả, không có một người nào, không có một cái nào là nhục thai cảnh, đều là Thu Lãnh Cơ cái loại này nhìn không thấu tồn tại, giống như trong núi bàn thạch cở đại tự nhiên tồn tại cường giả.

Xem ra đều là mật đạo cảnh.

"Tô Phuong, đây là Phi Sa Bảo, do ta Phi Vũ quân trấn thủ thời gian rất lâu rồi, chính phía trước chính là Đẩu Tinh Sa Nguyên, phía sau chính là ta Thiên Môn phủ khu vực, chỗ đó có thâm sơn rừng hoang, ngươi nếu là muốn tìm kiếm tọa kỵ ăn tài liệu, tựu đi hậu phương tìm kiếm, mà Đẩu Tinh Sa Nguyên là tuyệt đối đi không được!"

Vưu Quân Kha một mặt mang theo Tô Phuong đi về hướng một tòa rất cao tròn kiến trúc, một mặt hướng hần giải thích tại đây đại khái tình huống.

Mọi người đem ba tọa kỵ từng cái khiên nhập cao rạp phía dưới, ở chỗ này có quá nhiều tọa kỵ rồi, trên trăm đủ loại màu sắc hình dạng tọa kỵ, trong đó dùng Phục Dực thú chiếm hơn phân nửa.

Thu Lãnh Cơ đem Tô Phuong gọi vào một bên: "Ngươi tựu phụ trách chúng ta mang đến hơn mười đầu tọa kỵ, mặt khác tọa kỵ có Phi Vũ quân chỉ điểm người phụ trách, sa mạc khu vực thiếu nước, ngươi nhiều đi tìm chút ít quả đại, đây là trống trơn túi, chuyên môn dùng cho trữ vật, chỉ có mật đạo cảnh đệ tử mới có thể có được, tạm thời cho ngươi mượn sử dụng, thuận tiện ngươi tại dã ngoại thu thập thực liệu chăm sóc, về phần thức dục chỉ có hai cái thủ ấn, ngươi xem rồi rồi!"

Nàng xuất ra một cái màu đen túi, giao cho Tô Phuong.

Cái này hắc cái túi với hần mà nói tuyệt không lạ lẫm, theo La Trung Vân, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ chỗ đó đều đã từng gặp.

Trống trơn túi!

Pháp bảo ah!

Có lẽ hay là tu sĩ chuẩn bị pháp bảo, tại Thiên Môn phủ chỉ có mật đạo cảnh tu sĩ mới có tư cách có được, không thể tưởng được hần một cái người chần ngạ, hôm nay sẽ có may mắn có được trống trơn túi.

Đương nhiên, tạm thời mượn cũng không tệ.

Thức dục thủ ấn chỉ có hai chủng, một loại là phóng thích trống trơn túi lấy gì đó, một loại là hấp thu vật phẩm.

Trống trơn túi ngoại trừ hỏa, cái gì cũng có thể cũng có thể phóng, ngay người cũng có thể, nhưng cũng phải nhìn trống trơn túi không gian có nhiều hơn, hần lấy được trống trơn trong túi bộ chỉ có hơn một trượng lớn, chứa không có bao nhiêu vật phẩm, Tiểu chút chút còn có thể, nếu như là một con yêu thú, tự nhiên là chứa không nổi.

Thu Lãnh Cơ như vậy rời đi, Tô Phuong quen thuộc hoàn cảnh về sau, mới phát hiện ở chỗ này đều là mật đạo cảnh cường giả, duy chỉ có hần một người là nhục thai cảnh.

Hần đánh tới nước, trước cho tọa kỵ uy thượng đan dược, lại cho chúng nó tắm rửa uống nước.

“Tại đây thời tiết nóng như vậy... Nếu như dùng Hỗn Nguyên Thánh kính hấp thu thiên địa dương khí, chẳng phải là tốc độ so tại Thiên Môn phủ mau hơn...”

Tọa kỵ là hạ nhiệt độ thoải mái chưa, nhưng hần nhưng lại mồ hôi đầm đìa, nhưng là bởi vậy trong nội tâm bay lên trận trận hưng phấn, chuẩn bị cho tốt hậu hần rồi rồi đi Phi Sa Bảo.

Xuất nhập Phi Sa Bảo còn cần xét duyệt lệnh bài, là lo lắng có cát phi gian tế trà trộn vào đến.

Đi bộ một canh giờ, tại hoàng hôn lúc hần rốt cục đi tới rừng rậm, mà lại một hơi cũng không kịp tu hành, lập tức đã khôi phục được tìm kiếm quả đại, còn không phải là vì ban ngày tranh thủ thời gian, hần muốn tại ban ngày tu hành.

Loại này xa xôi địa phương tất nhiên cũng có yêu thú, khá tốt khoảng cách Phi Sa Bảo rất gần, mặc dù có mãnh thú, chúng cũng không dám ở chỗ này gây ra động tĩnh đến, sợ kinh động Phi Vũ quân tướng chúng chém giết.

Đến ngày hôm sau, hần thu thập không ít quả đại, cơ hồ đem trống trơn túi chứa đầy mẫn, loại này trong núi sâu, quả đại, các loại linh thảo quá phong phú.

Sáng sớm tiến đến, hần tắc lại đến đỉnh núi phụ cận trên đất trống, ăn được một ít trái cây hậu, gặp được quá mặt trời mọc, mà viên thứ hai tương lai y nguyên theo mặt trời từ từ đi lên.

Một hơi nhiệt khí tự mang tất cả đại địa, phảng phất đại địa đều muốn bốc cháy lên.

Càng là như thế Tô Phương càng là cao hứng, gọi ra Hỗn Nguyên Thánh kính đối với thiên không, mà hần ngồi xếp bằng chính phía trước chính là xa xôi Phi Sa Bảo, lúc này Phi Sa Bảo cũng như tại trong ngọn lửa tiêu tan.

Ong ong!

Hỗn Nguyên Thánh kính rất nhanh tự phóng xuất ra Hỗn Nguyên dương khí, tuy nhiên cũng là một tia, từng sợi, nhưng là số lượng nhiều gần gấp đôi, quả nhiên là độ ẩm càng cao, Hỗn Nguyên Thánh kính phóng thích dương khí thì càng nhiều.

Cổ kính là trong lòng của hần đại yêu, có được như thế pháp bảo, hần căn bản không thiếu hụt năng lượng.

Lấy khí hải làm trung tâm, Hỗn Nguyên dương khí vận hành càng lúc càng nhanh, Tô Phương không chế Hỗn Nguyên dương khí trong người, trong kinh mạch không ngừng lưu động, mà trong cơ thể bắt đầu hiển hiện nóng rực, loại cảm giác này phảng phất trong người bốc hơi.

Chủ yếu là bởi vì Hỗn Nguyên dương khí càng ngày càng đậm hơn, trong cơ thể hần dương khí cũng đang gia tăng, càng thêm kỳ diệu chính là, trong cơ thể hần linh căn cũng đang không ngừng miêu tả, cho nên mới phải có loại cảm giác này.

Một ngày dưới tu hành đến, rõ ràng phát hiện toàn thân nhiều hơn không ít tăng Hỗn Nguyên dương khí, phảng phất muốn tại cơ thể hình thành một đạo dương khí màng tầng.

Ban đêm hần tiếp tục thu thập quả đại, đêm đó liền đem trống trơn túi chứa đầy mẫn, còn nghỉ ngơi nửa đêm, đến ngày hôm sau lúc, tinh thần hần no đủ bắt đầu một ngày mới tu hành.

Tới ngày thứ ba!

Bồng!

Giữa trưa đứng vậy mặt trời mãnh liệt nhất thời điểm, bỗng nhiên một cổ màu đỏ kinh khí, theo Tô Phương thân thể bộc phát, đưa hần quần áo chấn đắc cao thấp mà động.

Mà kinh khí nhìn như có bốn tầng, trên vai cánh tay cùng cổ xuất hiện một ít đỏ sậm viên bi, lệnh Tô Phương tại trong vòng vai ngày, liên tục hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, lại bước chân vào nhục thai tứ trọng.

Nhưng Tô Phương không có nhiều kích động, đây là hần sớm dự liệu được, sửa sang lại một hơi, hần liền hướng Phi Sa Bảo tiến đến.

Trở lại Phi Sa Bảo, hần đã thấy đến Phi Vũ quân nguyên một đám gác tại mỗi người cửa ải.

Nguyên lai là Phi Vũ quân cùng cát phi đưa trước phát hòa, bắt mười cái cát phi trở về.

Cát phi.

Tô Phương hiếu kỳ tại đường đi nơi hẻo lánh nhìn về phía trung ương đất trống, nguyên một đám cát phi quả nhiên cũng là nhân vật lợi hại, có mấy người là nhục thai cảnh, mặt khác đều là mặt đạo cảnh, có nhân thủ bị chặt rơi, có người hai chân cũng không còn rồi, bị dán tại dưới thái dương, sống không bằng chết.

Có Phi Vũ quân đang tại bàn hỏi bọn hần, nghe ngóng cát phi sào huyệt, những này cát phi thật đúng là mạnh mẽ, khó đối phó.

Bị đánh được hình cái gì, Tô Phuong tự không tâm tư xem nào nhiệt rồi, sau khi trở về lập tức xuất ra hoa quả cho Độc Giác Thú ăn, tại loại này thời tiết hạ, hoa quả đúng vậy xa xỉ vật, mà hẳn phát hiện có vài con yêu thú trên người có thương tích nặng, xem ra Thu Lãnh Cơ bọn người cũng tham gia cùng lúc trước trận kia chém giết.

“Người, chính là người, tôi đem những thi thể này ném ra đi chôn rồi!”

Lúc này đến hai gã Phi Vũ quân, không là đến từ Phi Vũ bộ, bọn hắn lại để cho Tô Phuong tranh thủ thời gian đi qua, hẳn ngăn người mới đi qua.

Nguyên lai là muốn hắn chôn kĩ cát phi thi thể.

Chỉ thấy nhìn thấy cát phi, đều bị chém mất đầu, một cái người sống cũng không còn lưu, Tô Phuong cũng chỉ có thể cùng một chút ít đều là làm việc vất vả mệt mỏi, đem thi thể ném ra Phi Sa Bảo, đi vào xa xa cát vàng hồ to, đem thi thể ném bỏ vào đi.

Cái này cát trong hầm lại có vài chục cỗ hài cốt, đại bộ phận đều mục nát, có trực tiếp bị bốc hơi phơi nắng trưởng thành thịt khô.

Bề bọn hồi lâu, trở lại Phi Sa Bảo, Tô Phuong lại bắt đầu hầu hạ tọa kỵ, bề bọn vài ngày, lại rời đi Phi Sa Bảo ra ngoài hái hoa quả.

Tô Phuong đi vào một chỗ cánh rừng, gọi ra Hồn Nguyên Thánh kính chuẩn bị tu hành.

“Tốc tốc!”

Có lẽ là động tĩnh lớn rồi, đột nhiên theo cánh rừng ở chỗ sâu trong lều ra một đạo cự ảnh, lập tức một đầu lông màu đen quái giết đi ra, này đầu yêu ma quỷ quái toàn thân đều là lông màu đen, chỉ có thể nhìn đến con mắt cùng cái kia huyết hồng song đồng tử.

“Yêu, yêu thú!”

Huyết hồng song đồng tử phóng thích yêu tính, đây là một đầu có được yêu lực yêu tính.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, lông màu đen quái thoáng cái nhảy dựng lên, hai tay hướng Tô Phuong đập tới.

“Xùy!”

Tô Phuong tự nhiên muốn đào tẩu, dùng hắn nhục thai tứ trọng tu vi, pháp thuật cũng sẽ không, như thế nào là yêu thú đối thủ?

Trong lúc vô tình trong tay Hồn Nguyên Thánh kính mất kính, đối với cái kia đang tại giữa không trung lông màu đen quái một chiếu, Tô Phuong lập tức phát hiện lại cũng vô pháp khống chế Hồn Nguyên Thánh kính, phảng phất bị định trụ.

Quay đầu nhìn lại, sợ tới mức thiếu chút nữa buông ra Hồn Nguyên Thánh kính, bởi vì cỗ kính mất kính bắn ra một đạo hồng mang, lại đem cả cái kia lông màu đen quái bao lại, khiến cho lông màu đen quái tại giữa không trung vô pháp nhúc nhích nửa phần, thành thành thật thật bị tóc đỏ khống chế.

Ngay tiếng kêu đều không thể phát ra.

Vốn sợ tới mức muốn chạy trốn Tô Phuong, ngược lại bởi vậy tỉnh táo lại, dò xét Hồn Nguyên Thánh kính cùng lông màu đen quái, chẳng lẽ cỗ kính phóng xuất ra hồng mang, cứ như vậy có thể đem lông màu đen quái chế trụ?

Tô Phuong cảm giác cỗ kính chính là một mặt ma kính, phảng phất cái gì cũng có thể thôn phệ.

Có thể thôn phệ thiên địa lực lượng, cũng có thể thôn phệ lông màu đen quái.

Tư tư!

Cỗ kính hơi khẽ chấn động, cái kia bị hồng mang bao lại lông màu đen quái, vậy mà bắt đầu tự cháy, hơn nữa tự cháy về sau hóa thành màu đỏ ngọn lửa, lại bị Hồn Nguyên Thánh kính trực tiếp hút vào trong mặt gương.

Biến mất không thấy!

Như vậy khủng bố lông màu đen quái, cứ như vậy bị chôn sống chết cháy!

Mà lại tiêu đốt lực lượng lại bị cỗ kính hút vào, cứ như vậy xong rồi? Dễ dàng như thế giết hại một con yêu thú?

Đương nhiên không có chấm dứt, đương làm đem cả lông màu đen quái tươi sống chết cháy, cỗ kính bắt đầu hấp thu hồng mang lúc, kính trên mặt lại bắt đầu ngưng kết một khóa màu đỏ đan dược.

Chương 45: Yêu thú khắc tinh, nhục thai ngũ trọng

Làm sao sẽ xuất hiện một khóa đan được?

Tô Phuong đã muốn vô pháp có bất kỳ cách nghĩ, cái này một hệ biến hóa mang cho hắn quá lớn rung động.

Hỗn Nguyên Thánh kính điều này có thể lực thật là dọa người, có thể ở thời gian ngắn đem lông màu đen quái đốn giết, hôm nay lại nhiều ra một khóa đan được?

An tĩnh lại về sau, hắn lại xem xét đan được, không phải đan được.

Là một khóa phảng phát do năng lượng ngưng kết thành hạt châu, bởi vì là hơi mờ, cũng người không thấy đan được mùi thơm, cũng không thấy được đan được nên có vật chất.

Cái gì ngoạn ý chơi đùa?

Cánh rừng chung quanh nên vậy đã không có mãnh thú, hắn đi vào giữa sườn núi, đem Hỗn Nguyên Thánh kính đối với bầu trời, khoanh chân mà ngồi, một bên hấp thu Hỗn Nguyên Thánh kính lộ ra Hỗn Nguyên dương khí, biến đổi tiếp tục nghiên cứu hạt châu.

Tựa hồ hấp thu lông màu đen quái, cổ kính mới ngưng kết cái này hạt châu.

Hạt châu tất nhiên cùng lông màu đen quái có liên lạc, nhưng trong hạt châu cũng không có chút nào yêu khí, ngược lại là đặc hơn Hỗn Nguyên dương khí, cùng với vô pháp giải thích năng lượng khí tức.

Nếu là đến từ cổ kính, vậy hắn là chính là dương khí, Tô Phuong cả gan đem hạt châu nuốt xuống.

Lại mang tâm thần bất định tâm tình cùng đợi, gần kề qua vài phần chung, hạt châu đột nhiên bộc phát ra không gì sánh kịp năng lượng, mà lại dừng mãnh vào huyết nhục, trong kinh mạch, dẫn tới toàn thân Hỗn Nguyên dương khí bắt đầu Hưng Bạo.

“Cái khóa hạt châu này ẩn chứa năng lượng, vượt qua trong cơ thể ta tất cả năng lượng, không thể tưởng tượng nổi, nếu có đại lượng loại hạt châu này dùng?”

Tô Phuong một mực há to mồm, trong mắt lộ ra vô pháp tin, vội vàng bắt đầu Ngưng Khí, đem này cổ mới tinh năng lượng dung hợp trong cơ thể, tại trong kinh mạch bắt đầu Hưng Bạo.

Khí hải bên trong năng lượng nhiều gấp đôi, đột nhiên tự làm Tô Phuong có lực lượng cảm giác.

Cái này một khóa hạt châu so ra mà vượt Tô Phuong một tháng tu hành, hơn nữa còn là thuần khiết Hỗn Nguyên dương khí.

Toàn thân năng lượng bắt đầu dung hợp, nhưng vài ngày còn thì không cách nào hoàn toàn dung hợp.

Hắn thu thập tốt hoa quả, lại chạy về Phi Sa Bảo, đem tọa kỵ đám bọn họ uy khinh khất, chờ đợi mấy ngày, lại từ Phi Sa Bảo ly khai về đến cánh rừng.

“Không biết cổ kính khổng chế lông màu đen quái luyện hóa vì hạt châu, là ngẫu nhiên có lẽ hay là cổ kính năng lực? Ta phải tìm đến một con yêu thú thử một lần!”

Tu hành một hồi, Tô Phuong trong nội tâm tự già không nên nết rồi, hắn sốt ruột tìm được càng nhiều hạt châu, càng thêm muốn hiểu rõ có phải là đến từ Hỗn Nguyên Thánh kính năng lực.

Lớn như vậy rừng rậm cũng không hay tìm kiếm yêu thú, hắn nghĩ đến lần trước đối phó khôn địa ma biện pháp, lập tức sẵn giết không ít bình thường động vật, đi vào một chỗ mặt trời có thể thẳng phơi nắng đất trống, đem động vật máu tươi hất vẩy tại trên đồng cỏ, rồi sau đó trốn ở một bên, đem Hỗn Nguyên Thánh kính đối với mặt trời, một mặt chờ đợi yêu thú mắc câu, một mặt hấp thu cổ trong kính Hỗn Nguyên dương khí.

“Lúc nào hảo hảo suy nghĩ thoáng một tý cổ kính, tranh thủ ý thức có thể tiến vào cổ trong kính, bởi như vậy lại để cho vị tiền bối kia giải thích thoáng một tý cổ kính cái này kỳ quái năng lực!”

Đợi hồi lâu thẳng đến tối thượng, yêu thú cũng không có đi ra, xem ra Phi Sa Bảo rất có uy hiếp lực.

Ban đêm lời mà nói..., cổ kính không có thể hấp thu dương khí, Tô Phuong cũng rời xa cánh rừng.

Thừa dịp buổi tối hần bắt đầu tìm kiếm hoa quả, đến ngày hôm sau lại nhớ tới bấy rập nơi chờ đợi.

Đến giữa trưa còn là không có bất cứ động tĩnh gì, buổi chiều mặt trời mãnh liệt nhất, Tô Phuong còn tưởng rằng hôm nay muốn mức nước trời nổi như này, vô pháp xác định cổ kính năng lực.

Nhưng vào lúc này, lỗ tai của hần nghe thấy dưới mặt đất có động tĩnh.

Gục xuống đến cẩn thận vừa nghe, dưới mặt đất quả nhiên có có chút động tĩnh, tổng hợp lại trước kia kinh nghiệm, tất nhiên có cái gì tại dưới có phương đào thành động, vô cùng có khả năng là yêu thú.

Chỉ chốc lát, mặt đất bắt đầu lay động, khắp cánh rừng đều ờ có chút xóc nảy, sau đó oanh địa một tiếng, phía trước cái kia đất trống đột nhiên thoát ra một chích yêu thú, toàn thân dài khắp lân giáp.

“Địa giáp yêu thú!”

Tựa như một chích gai đất vị, từ dưới đất như trường xà thất cổ, chấn đắc thâm cỏ, đá vụn bay tứ tung.

Tô Phuong vừa vận bái kiến cái này yêu thú, lập tức đề nặng bất an, chăm chăm vào địa giáp yêu thú xuất hiện về sau, tham lam mà nắm lên trên mặt đất con mồi thi thể, từng khối xé nát.

“Hỗn Nguyên Thánh kính!”

Lặng lẽ ló, đem cổ kính mặt kính dời về phía đang tại thôn phệ con mồi địa giáp yêu thú.

Giờ khắc này Tô Phuong hô hấp kiết nhiên nhi chí, nếu như cổ kính thực sự khắc chế yêu thú, chuyển hóa làm năng lượng hạt châu năng lực, vậy hần tương lai thì sợ gì yêu thú?

Ông!

Mặt kính đối mặt địa giáp yêu thú nháy mắt, tựa từ bên trong bắn ra một cổ hồng mang, hồng mang giống như một đạo đường cong, đột nhiên phóng đại, nếu như đầu phóng lên trời, cuốn trùng phản ứng không kịp nữa địa giáp yêu thú.

Quả nhiên, địa giáp yêu thú tại hồng mang phía dưới cũng vô pháp nhúc nhích, trừng lớn mắt châu lộ ra sợ hãi.

PHỐC PHỐC!

Địa giáp yêu thú đột nhiên bài xuất một đồng phân và nước tiểu, vốn là phân và nước tiểu, sau đó là một ít màu đen huyết dịch, tại cái này trong quá trình, địa giáp yêu thú thống khổ, nhưng gọi cũng kêu không được, cái kia cực lớn yêu thú thân đột nhiên rút lại, chỉ còn lại có một phần hai.

Tô Phuong nắm bắt cái mũi, bởi vì thú quá, chẳng những có phân và nước tiểu còn có quen thuộc chán ghét hương vị, nhìn thấy những kia Âm Huyết, hần cảm thấy rất giống là nhau thai, thì ra là địa giáp yêu thú trong cơ thể tạp chất.

Hần là cổ kính phóng xuất ra hồng mang, chẳng những có thể dùng đốt giết yêu thú, cũng có thể tại đốt cháy yêu thú trước kia, đem yêu thú tạp chất cho tinh lọc, bài xuất bên ngoài cơ thể?

Nếu thật là như vậy, cái này cổ kính quá kiểu như trâu bò rồi, tuyệt đối là tuyệt đối bên trong tuyệt thế bảo vật ah.

“Hắc hắc, các ngươi những này quái vật từ trước đến nay hung tàn, hôm nay gặp được ta, ta có thể so sánh các ngươi càng thêm hung tàn!”

Bụng Hỗn Nguyên Thánh kính dần dần tới gần địa giáp yêu thú, nhìn kỹ lại, yêu thú đã thất khiếu chảy máu, cái kia trông mắt tràn đầy sợ run cùng muốn sống dục vọng, tựa hồ hi vọng Tô Phuong phóng hần một cái mạng, hơn nữa bị cổ kính hồng mang bao lại, xem ra là sống không bằng chết ah.

Thả hần?

Tô Phuong thật là có điểm động tâm, nhưng yêu thú giết bao nhiêu nhân loại, chúng sẽ bỏ qua nhân loại sao?

Đương nhiên không biết, quan trọng hơn một điểm, Tô Phuong căn bản không biết như thế nào không chế cổ kính này cổ hồng mang, cho nên chính là muốn cứu, hần cũng là không xen tay vào được.

Vù vù!

Trong chớp mắt, một cổ ngọn lửa cái bọc địa giáp yêu thú!

Tô Phuong còn là lần đầu tiên khoảng cách gần nhìn thấy ngọn lửa này, không phải bình thường ngọn lửa, mà là một loại màu vàng kim óng ánh, cũng không phải phi thường cường liệt một cổ ngọn lửa.

Từ từ!

Ngon lửa theo địa giáp yêu thú miệng, cái mũi, lỗ tai tuôn ra, cả yêu thân lập tức bị ngọn lửa vây quanh, sau đó từng đạo ngọn lửa bị Hồn Nguyên Thánh kính hút vào mặt kính.

Cả quá trình tiếp tục không đến mười lần hô hấp, một đầu địa giáp yêu thú liền ly kỳ biến thành ngọn lửa, biến mất tại cổ trong kính.

Sau đó dò xét mặt kính, quả nhiên đang tại chậm rãi ngưng kết một khóa giống như trân châu màu đỏ hạt châu, cùng lúc trước cái kia khóa hạt châu nhan sắc không sai biệt lắm, chỉ là hạt châu ngưng kết về sau, không có trước kia hạt châu kia lớn, muốn có chút nhỏ một vòng.

Chuyện gì xảy ra?

Tô Phương gãi gãi đầu hạo hạo hồi tưởng, hạt châu cái đầu không giống với... Mà lông màu đen quá so địa giáp yêu thú lớn rất nhiều, cũng cường tráng hơn, tự nhiên thực lực cũng càng tăng kinh khủng, chứ không phải là yêu thú thực lực bất đồng, ngưng kết ra tới hạt châu lớn nhỏ, năng lượng cũng không giống nhau?

Nếu thật là như vậy, cái kia cổ kính chẳng phải là càng thêm huyền diệu? Còn có thể phân biệt ra được yêu thú lợi hại trình độ?

Kỳ rồi, quái!

Tô Phương nắm bắt cái mũi, vội vàng mang theo Hồn Nguyên Thánh kính rời đi cái này tám cánh rừng: "Hắc hắc, cái này một đồng lớn bài tiết vật tăng thêm tạp chất, có thể đem người hun chóng mặt!"

Đi vào một chỗ đất trống, bảo trì hấp thu Hồn Nguyên dương khí, sau đó đại lượng trong tay cái khóa hạt châu này, thoát nhìn cùng lúc trước cái kia khóa hạt châu đồng dạng đồng dạng, mặc dù lớn nhỏ bất đồng, nhưng bên trong khí ngân, khí tức đều là giống nhau.

"Bảo bối của ta cổ kính, ngươi thật sự là quá trâu rồi... Không biết cái này tám gương đối với yêu thú có tác dụng, đối với người có tác dụng hay không?"

Đột nhiên, Tô Phương xuất hiện ngay chính hắn đều cảm thấy rung động ý niệm trong đầu đến.

Hồn Nguyên cổ kính đối với người có tác dụng hay không!

Vội vàng sờ lên bảo bối, thái huyền hay rồi, vô pháp giải thích vô thượng bảo bối, cái gì tiên cực giáp so về cái này bảo bối đến, vung ra vài phổ đi.

Tô Phương sờ lên lông mi: "Không thể tùy tiện bắt người đến thí nghiệm, có rồi, đây không phải là có cát phi thi thể sao? Đợi trở về cảm thi thể thử một lần!"

Càng làm hạt châu cho nuốt vào trong miệng.

Rất nhanh theo trong hạt châu bộ bộc phát ra khí thể mãnh liệt năng lượng, cỗ năng lượng này mang tất cả toàn thân, khí hải lập tức bắt đầu chuyển động, toàn thân năng lượng bắt đầu hình thành lao nhanh xu thế, dùng Chu Thiên không ngừng tuần hoàn lấy.

Bồng!

Gần kề qua rồi mấy canh giờ, tại hoàng hôn tiến đến chi tế, một cổ kính khí theo trong cơ thể hắn bộc phát, đem chung quanh cổ đại lấy khí kinh lực đánh gãy, tại giữa không trung cao thấp múa.

Làn da xuất hiện màu đỏ sậm viên bi, cùng với một ít chất lỏng.

Khí thể bùng bùng phản chấn biến mất, Tô Phương lại kích động mà phóng thích trong cơ thể lực lượng, rất nhanh ngũ trọng yếu ớt kinh khí, có chút mà theo khí thể bên trong lộ ra đến.

Ngũ trọng, nhục thai ngũ trọng!

"Ngịch thiên ah, có Hồn Nguyên cổ kính chẳng những phóng thích Hồn Nguyên dương khí, tăng thêm đốt giết yêu thú đối lấy hạt châu, kể từ đó, chỉ cần có thể tìm được yêu thú đốt giết, ta có thể thôn phệ hạt châu năng lượng không ngừng đột phá tấn chức, bây giờ là nhục thai ngũ trọng, tương lai không lâu có thể bước vào mặt đạo cảnh, trở thành mặt đạo cường giả, đến lúc đó ta mới có thể chân chánh thăng cấp cái eo, mà lại bắt đầu tìm kiếm phụ thân tung tích!"

Kích động vô cùng, mỗi một tháng không đến, hắn tự liên tiếp tấn chức, theo nhục thai tam trọng đột phá tứ trọng, hiện tại lại đạt tới ngũ trọng.

Lúc này hai đợt thái dương hạ sơn, trong rừng lại lâm vào trong bóng tối.

Nắm chặt thời gian thu thập hoa quả, đi ra vài ngày, ngày mai sẽ phải trở lại Phi Sa Bảo, nếu như dẫn không quay về hoa quả, ai biết Thu Lãnh Cơ sẽ như thế nào trừng phạt hắn.

Khá tốt tu vi đạt tới nhục thai ngũ trọng, tuy nhiên không biết thi triển bất luận cái gì pháp thuật, tốc độ so trước kia đề cao quá nhiều, ước chừng đến sau nửa đêm, liền đem túi trữ vật chứa đầy áp, sau đó nghỉ ngơi thật tốt.

Hùng đông hậu, hắn lại bắt lấy thời gian tu hành cho tới trưa, hấp thu không ít Hồn Nguyên dương khí, đến giữa trưa lập tức hướng Phi Sa Bảo tiến đến.

Khoảng cách Phi Sa Bảo vài dặm bên ngoài cát vàng khu vực, Tô Phuong đi vào hố cát, lập tức nghe thấy được trận trận tanh tưởi, chung quanh nhìn nhìn về sau, nhìn thấy một cụ máu chảy đầm đìa, tựa hồ mới chết cát phi thi thể, hắn đem Hồn Nguyên Thánh kính lấy ra, đem mặt kính đối với hướng thi thể.

Một lần hô hấp!

Hai lần hô hấp!

Đến lần thứ ba hô hấp, mặt kính lại còn không có phản ứng, không có phát ra cái gì hồng mang.

Cái này lệnh Tô Phuong trận trận nghi hoặc: "Chẳng lẽ cỗ kính đối với người không có tác dụng? Không, có lẽ không phải là không có tác dụng, là đối người chết không có tác dụng?"

Thất vọng tâm tình khó có thể ngôn ngữ, nếu như Hồn Nguyên Thánh kính có thể đốt giết người, vậy hắn còn lo lắng Lục Phong?

Nhưng là bây giờ Hồn Nguyên Thánh kính một chút phản ứng cũng không có, trong đó tất nhiên có nguyên nhân, nhất thời cũng nghĩ không ra cái như thế về sau.

"Này!"

Bỗng nhiên từ hậu phương xuất hiện mấy cái lôi kéo tám ván gỗ xe Phi Vũ quân.

Tô Phuong cảm giác thu chặt khỏi Hồn Nguyên Thánh kính, chạy tới hỗ trợ, mộc trên xe chứa một xe cát phi thi thể, máu tươi từ bảo cát bảo một mực lưu đến nơi đây, đáng tiếc rất nhanh bị gió cát chỗ chôn.

Hỗ trợ đem thi thể ném vào hố cát, sau đó đi theo mọi người trở lại Phi Sa Bảo, lập tức xuất ra hoa quả cho ăn tọa kỵ.

"Tô Phuong!"

Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha vừa vặn đi ngang qua: "Từ nay trở đi theo chúng ta đi một chỗ công hãm cát phi sào huyết, nhớ rõ sáng sớm tại quảng trường chờ đợi!"

"Dạ!" Tô Phuong đáp, sau đó đưa mắt nhìn hai người mà đi.

"Cát phi sào huyết? Đến một tháng, Phi Vũ quân thực lực thực cường đại, nhanh như vậy có thể công phá cát phi sào huyết, không biết cát phi sào huyết có hay không mất đi xuống bảo bối các loại..."

Hắn một cái mười phần tiểu nhân vật, bị người uống đến hoá đi, sớm thành thói quen.

Biết rõ muốn đi cát phi sào huyết hắn liền nổi lên tâm cơ, nói không chừng lần đi sào huyết, có thể tại đó phát hiện cát phi còn sót lại bảo bối cũng nói không chừng.

Suy nghĩ hồi lâu, hắn tiếp tục bắt đầu bận rộn chiếu cố tất cả hung thần tọa kỵ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Lãnh Phong đàn chủ

Đến ước định thời gian, Tô Phuong sáng sớm tựu nắm tất cả tọa kỵ, đi vào Phi Sa Bảo ban ngày quảng trường chờ đợi.

Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha dẫn hơn mười người cường giả sau đó cũng tới đến quảng trường, mọi người không chế tọa kỵ lập tức hướng lên bầu trời bay đi.

Từ trên cao nhìn về phía Đẩu Tinh Sa Nguyên như trước nhìn không tới cuối cùng, phía trước bầu trời đầy trời cát vàng, thỉnh thoảng có bảo cát long quyền, giống như con quay cuốn quá sa mạc.

Sa mạc ở chỗ sâu trong còn có một chút không bị gió Thực đỉnh núi, có địa phương còn có thể nhìn thấy thành trì di chỉ, xem ra tại nào đó thời đại, tại đây tựa hồ cũng ứng có nhân loại lúc này sinh tồn.

Tất cả tọa kỵ theo Từ Linh một sừng câu bắt đầu tăng trời thấp phi hành, đồng thời tránh né bão cát con quay long quyền, một sừng câu thật là bất phàm tọa kỵ, nhất là trên đầu cái kia cần một sừng, chỉ sợ không thua gì pháp bảo độ cứng.

Ào ào xôn xao!

Ước chừng nửa cái thời điểm, tất cả tọa kỵ đột nhiên rơi xuống đất.

Nơi này là một mảnh tảng đá lăm, trước kia hẳn là dãy núi, dần dần bị sa mạc bao trùm, phong thực thành nguyên một đám trụ lúi độc lập nham thạch.

Chung quanh có thể rõ ràng nhìn thấy chiến đấu lưu lại ở dưới dấu vết, trên mặt đất còn có vết máu, cùng với không ít phế tích dấu vết.

Thu Lãnh Cơ mang theo mọi người tiến vào đá nhiều như rừng ở chỗ sâu trong, chỉ thấy một ít núi đá bên trong lại có mấy cái cửa động, xem trước khi đến là che dấu đặc thập phần che giấu, đáng tiếc bị Phi Vũ quân tìm được cửa động, hiện tại cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thu Lãnh Cơ quát: "Ba người một tổ, tìm kiếm trong sào huyệt bộ có hay không cửa ngầm, cất giấu trên bảo!"

"Tô Phương, theo ta đi!"

Vưu Quân Kha cùng một tên hắc giáp tráng hán điểm danh Tô Phương, ba người phía bên trái bên cạnh một cái cửa động đi đến.

Cửa động vừa vặn cho đắc một người đi vào, Tô Phương đi tại phía trước nhất, Vưu Quân Kha làm hán tại phía trước dò đường, phát hiện bất luận cái gì gió thổi cỏ lay đều muốn nói cho hán biết.

Dò đường? Là dò đường không giả, hán cuối cùng minh bạch vì sao Thu Lãnh Cơ muốn thật xa dẫn hán tới nơi này, kỳ thật tựu lại để cho hán làm cái kẻ chết thay, vì nàng dưới trướng cường giả mở đường mà thôi.

Lúc này mới trong lòng run sợ đã không có chút nào tác dụng, Tô Phương trong đầu xuất hiện nữ tử thần bí theo lời tu giả chi tâm, cùng với đại đạo tranh phong kinh văn, đã đặt mình trong nghịch cảnh bên trong, vậy hán chỉ có dựa vào chính mình tìm ra một con đường sống đến.

Âm thầm phui liếc phía sau Vưu Quân Kha: "Quả nhiên không có chuyện tốt chờ ta, như thế, chẳng những không có kỳ ngộ, ngược lại có gặp được bầy rập khá năng!"

Xâm nhập hơn mười trượng về sau, ám đạo càng ngày càng rộng rãi, thẳng đến một cái hình trứng trong lòng đất cũng xuất hiện ở trước mặt, nói là địa cung kỳ thật đây là một tự nhiên huyệt động, vẫn còn tương đối rộng lớn, có thể thấy được khắp nơi nơi đều là vết máu, bên trong khắp nơi là gỗ vụn, hoặc là một ít Phá Toái Ngọc Thạch, cũng có một chút bảo thạch mảnh nhỏ, nguyên nhân chính là như thế, huyệt động ánh mắt coi như khoáng đạt.

Vưu Quân Kha cùng tráng hán yên tĩnh cảm ứng chung quanh động tĩnh, đương nhiên Tô Phương đã ở phóng thích Đại viên mãn người siêu phẩm thánh lực, lại một bản tia hiện cũng không có.

Tráng hán nói: "Ba người chúng ta tách ra hành động, cẩn thận tìm được mỗi hẻo lánh, một khi có phát hiện, lập tức lẫn nhau thông tri, chú ý gặp được mặt khác tiểu tổ huynh đệ, đừng lẫn nhau giết lẫn!"

Tô Phương lẻ loi một mình hướng phải phía trước một cái cửa ngầm đi đến, cửa ngầm vốn có cửa trước, đáng tiếc sớm bị người phá hư, bởi vậy có thể thấy được cái này cất phi sào huyệt, trước kia đã bị đánh vào tại đây Phi Vũ quân, đã muốn trắng trợn tìm kiếm qua một phen, nếu như cái này cửa ngầm bên trong có bảo vật, tất nhiên đã bị trước kia Phi Vũ quân lấy đi.

Cũng không còn ôm tâm tư khác, hiện tại chỉ muốn không cần phải thúc dục cơ quan mới tốt, nếu không dùng hán tu vi khó có thể sống sót.

Xâm nhập trong chốc lát, liền gặp được mấy cổ cát phi thi thể, vốn định xem có hay không bảo vật, kết quả những này cát phi quần áo đều cho cời không sai biệt lắm, thân thể đã bắt đầu thi sùng, làm sao lưu lại cái gì bảo vật.

"Nếu quả thật gặp được bảo vật, ta mới không biết nộp lên trên, ta lại không phải người ngu, không công thay ngoại nhân bán mạng!"

Nhưng hán có lẽ hay là mạng hiếu kỳ, mở ra thi thể, như trước không có phát hiện, tay phải của hán cũng một mực không có động tĩnh.

Nếu quả thật có khả năng phát hiện bảo vật, tất nhiên chỉ có Tô Phương có lớn nhất khả năng, bởi vì hán hữu thần kỳ tay phải, gặp được pháp bảo sẽ gặp có phản ứng.

Ai ngờ trên đường lại phát hiện hai cái phân nhánh ám đạo, ông trời của ta, cái này lệnh Tô Phương một hồi do dự, cát phi sào huyệt có nhiều như vậy ám đạo, ai biết thông tới đâu.

Hán cũng lưu lại tường tượng, bắt đầu cảm một ít cục đá làm xuống ký hiệu, ít nhất không biết lạc đường.

"Ông!"

Tiến vào đầu thứ hai ám đạo, đương làm trải qua một người bình thường huyết động, lại thâm sâu nhập ám đạo một hồi, tay phải đột nhiên có động tĩnh, lệnh Tô Phưong kích động nhìn về phía phía bên phải, không có cái gì, chỉ có một chén đèn đầu đèn rãnh.

Ám đạo có quá nhiều như vậy đèn rãnh, mà ngoại trừ đèn rãnh chính là nham thạch, hắn kiểm tra đèn rãnh về sau, không có phát hiện bất luận cái gì bất thường chỗ, nhưng tay phải lại có phản ứng.

Hắn là ám đạo bên kia có phòng tối?

Tìm tìm cũng không phát hiện có cửa trước, cuối cùng đem chú ý đặt ở đèn rãnh, lấy tay khoảng chừng gì đó đi lòng vòng, đáng tiếc vô pháp động xuống.

“Như thế nào có căn bậc đèn?”

Đã có phòng tối, Tô Phưong sẽ không bỏ qua cái này hay cơ hội, hảo hảo dò xét đèn rãnh, không buông tha mỗi hẻm lách, rốt cục tại đèn rãnh trong nhìn thấy làm hắn cau mày khó hiểu chỗ.

Nguyên lai đèn trong máng bộ có một căn nằm ngang bậc đèn, chưa bao giờ thiêu đốt qua, hắn tò mò tiếp xúc bậc đèn, bậc đèn chỉ hướng phải có thể di động, liền tăng lớn độ mạnh yếu.

Cột kẹtzz!

Nào biết vách tường đột nhiên nhích qua bên trái, một cái phòng tối bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt, mà phòng tối cuối cùng lại lóe ra rất nhiều châu báu quang mang.

“Phòng bảo tàng!”

Tô Phưong kích động mà bước vào phòng tối, trực tiếp phóng tới bảo vật, nhưng lại trong chớp mắt đem ám cửa đóng lại, nhin không được hiểu kỳ, đi nhanh kích động về phía Bảo Quang chạy đi, tay phải phản ứng càng phát ra lợi hại.

Két!

Tay phải bỗng nhiên thúc dục giữa không trung cái gì đó, thoáng cái bức đứt, tựa hồ là một cây tơ bạc.

Xuy xuy!

Không tốt, xúc động cơ quan!

Tô Phưong nhìn thấy hai đoạn tơ bạc hiện lên, liền biết rõ cho mình đưa tới đại phiền toái.

Một hồi quái dị thanh âm tùy theo bộc phát, hắn cảm giác đùi hai bên truyền đến giống như kim đâm đồng dạng đập choạng cảm nhận sâu sắc, vội vàng xem xét, hơn mười căn bản châm nhỏ đâm vào trên đùi, mà lại bắt đầu nóng lên phát đau nhức.

“Độc châm, là độc châm!”

Cảm giác được dị thường thống khổ, trên mặt đã tràn đầy mồ hôi lạnh, vội vàng ngồi xếp bằng, thúc dục trong cơ thể ba chích sâu độc gục xuống đùi hai bên, mà lại lấy tay cẩn thận từng li từng tí đem một cây độc châm rút ra.

Miệng vết thương đã bắt đầu biến thành màu đen, tái đi, còn lợi hại hơn kịch độc.

“Sư phụ, người lại đã cứu ta một lần!”

Sâu độc phát huy ra kỳ hiệu, ngay tại kịch độc lan tràn đồng thời, đột nhiên đau từng cơn tại biến mất, nóng rực cũng rút đi, sâu độc đại khẩu hấp thu lấy kịch độc bộ vị tất cả độc huyết.

Bởi vậy cảm giác dần dần biến mất, sâu độc thật sự là tốt bảo bối, nhân loại e ngại kịch độc, nhưng là sâu độc hết lần này tới lần khác ưa thích kịch độc, cũng may mắn mà ba chích sâu độc, nếu không năm đó hắn vô pháp thuận lợi leo lên Thiên Môn.

Trong đầu không tự chủ được hiển hiện Dương Nhất Chân cái kia mờ ảo thân ảnh, lệnh Tô Phưong cảm giác được trần trần vui mừng, mà sợ hãi cũng lập tức biến mất, trong óc chỉ có cương mãnh tinh tiến, dừng cảm tiến tới quyết tâm.

Đợi nửa canh giờ, hắn liền đứng lên dứt khoát hướng tiền phương đi đến, đã trông thấy đại lượng hoàng kim, bảo thạch, lần này hắn rất cẩn thận, tinh tế quan sát có hay không cơ quan, quả nhiên lại phát hiện mấy cây giấu ở giữa không trung ngân tuyến, vượt qua ngân tuyến rốt cục đi vào trong mật thất, đại lượng bảo vật chất đầy đầy đất.

Mà mật thất hai bên còn có hai cái ám đạo, không biết đi thông nơi nào.

“Trần châu, bảo thạch, hoàng kim, Ngọc Thạch... Những này bảo vật ta lấy cũng dẫn không đi, không có thực dụng chi địa, nếu như ta có chính mình trồng tron túi, đào là có thể lấy về cho bá phụ, đây chính là một số tài phú kinh người!”

Tô Phuong lắc đầu thở dài, nhìn xem vàng bạc trên bảo, bắt đắc dĩ mà buông tha cho, sau đó dùng tay phải tiếp tục cảm ứng, phía trước một cái mặt tường, bỗng nhiên lệnh tay phải phản ứng càng ngày càng kinh người.

Mặt tường có một pho quái dị mãnh thú bích họa, mà bích họa đằng sau nên vậy có bảo vật, tựa như năm đó ở Ngô gia trong bảo khố bộ bức họa đằng sau, hẳn liền phát hiện bảo vật.

Tìm tìm rốt cục phát hiện mãnh thú bích họa thượng cái trán có một khóa điểm đỏ, cẩn thận sờ lên là một khóa hạt châu, tựa trên châu lớn như vậy, có chút mà dùng sức ngón tay giữa giáp đè nén xuống.

Ken két!

Bích họa đột nhiên hướng ra phía ngoài thối lui, như có người ở trong mặt đẩy cửa, bỗng nhiên liền mở ra, quả nhiên một cái nho nhỏ dọc hình vuông hốc tối xuất hiện, bên trong không có gì cái hộp, chỉ có một trống trơn túi.

Tay phải gấp được trống trơn túi tựa phát ra mãnh liệt phản ứng, trống trơn túi chính là pháp bảo, tay phải tự nhiên sẽ có cảm ứng.

Chú ý xuất ra trống trơn túi, phát hiện cái túi phi thường mềm, phẩm chất so với hẳn bên hông trống trơn túi cao hơn không ngừng một cái cấp bậc.”Lại là một cái trống trơn túi, trong lúc này không biết là không, vẫn có bảo vật giấu như thế kín đáo, không thể nào là không!”

Có gan dự cảm, hẳn hôm nay sẽ có trọng đại thu hoạch.

“Muốn mở ra trống trơn túi cũng không dễ dàng, đợi trở về tìm Bạch Linh hỗ trợ, hiện tại cũng đem bảo trống trơn túi giấu kỹ, tranh thủ thời gian rời đi cái này mật thất, cho rằng không có phát hiện cái này phòng tối!”

Tâm cơ vừa động, hẳn bắt đầu nghĩ đến như thế nào thoát thân.

Chính là đem bảo trống trơn túi giấu kỹ, sờ lên cái này cái túi như thế tơ lụa, liền cỡi giầy ra, đem trống trơn túi trải tại giầy dưới đệm mặt, sau đó lại xuyên thẳng mặc vào, mặc dù có điểm nhanh, bất quá như vậy ẩn nấp đi, ít nhất sẽ không để cho người phát hiện.

“Ông!”

Nào biết vừa muốn rời đi mật thất, bỗng nhiên theo bên trái một cái ám đạo phương hướng, lệnh tay phải có chút phản ứng.

Hẳn là cái này ám đạo bên trong cũng có bảo vật?

Vậy hẳn hôm nay vận khí không phải thật tốt quá?

U-a.. aaa!

Khi hẳn vừa tới đến lỗ hổng, bỗng nhiên nghe thấy được tiếng hít thở, chính là trước mặt quanh co khúc khuỷu ám đạo bên trong truyền đến, như sóng mây, lập tức hướng tiến vào phía bên phải ám đạo, mà lại cũng phát hiện mấy cây ngăn tuyến, xem ra cái này mật thất tam phương ám đạo, đều tỉ mỉ bố trí rơi xuống cơ quan.

Ah!

Tô Phuong vừa giấu ở phía bên phải ám đạo, chỉ nghe thấy theo bên trái ám đạo truyền đến tiếng kêu thảm thiết, đây là có người gây ra cơ quan, thân trúng độc châm.

“Hi vọng không phải Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha, chính là bọn họ trúng kịch độc, cũng khó có thể sống sót...” Theo Hắc Ám trong bóng ma thò ra một con mắt.

Lúc này, một đạo run rẩy, tuyệt vọng nam tử thanh âm vang lên:”Đàn, đàn chủ... Cứu, cứu chúng ta!”

“Cứu các người?”

Cái khác chết lặng thanh âm xuất hiện ở phòng tối, sau đó một người áo đen trung niên nhân xuất hiện trên bảo bên cạnh, người này dáng người cũng không cường tráng, như cùng một người bình thường, nhưng hẳn bước tiến không làm ra một điểm động tĩnh, đây là một vị cao thủ.

Mà lại hẳn nhìn thấy các loại bảo vật cũng không cảm thấy kinh ngạc, tựa hồ hẳn chính là chỗ này phòng tối chủ nhân.

Tô Phuong vụng trộm dò xét người áo xám:”Tốt đặc hơn sắt thép, người này làn da biến thành màu đen, xem ra là cát phi, làm sao có thể? Cái này sào huyệt không phải là bị Phi Vũ quân cho nhỏ sao?”

Hắn lạnh lùng mà dò xét hơi nghiêng:”Bốn tọa lần này mất chỗ này phân đàn, không có khả năng còn có thể còn sống trở về thấy đến lão đại, đã như vậy, bốn tọa trả lại làm chi? Những bảo vật là bốn tọa nhiều năm bắt được, cuốn sau khi đi rồi đi cái này Đẩu Tinh Sa Nguyên, đổi tên đổi họ, tùy tiện đầu nhập vào phương nào đại lĩnh chủ, đều có thể mưu cái chuyện tốt!”

Lại một cái suy yếu thanh âm truyền đến: “Lãnh Phong đàn chủ, ngươi dám phản bội lão đại? Ngươi muốn chết!”

“Cái gì lão đại? Ta Lãnh Phong đàn chủ chưa bao giờ đương làm mình là một tiểu nhân vật, từ nhỏ ta chính là làm đại sự mệnh, ta biết rõ các ngươi là đến giám thị ta, sau đó thu hồi ‘Thất tinh truy mệnh phi kiếm’ hiến cho lão đại, cho nên ta sớm tự tại này thiết hạ bẫy rập, cái này chính là ta nghiên cứu chế tạo đặc thù kịch độc, các ngươi hóa giải không được!”

‘Lãnh Phong đàn chủ’ nói xong, liền hướng bích họa phương hướng đi đến.

“Nguy rồi, hần theo lời thất tinh truy mệnh phi kiếm, nên vậy tự giấu lúc trước ta được đến trống trơn trong túi...” Nghĩ tới đây, Tô Phương vội vàng trong chớp mắt hướng ám đạo một chỗ khác bỏ chạy.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Kiếp nạn gặp sinh, lần nữa bảo vật

Trốn!

Phải ah!

Giấu ở bích họa đằng sau trống trơn túi bị hần được, như bị cái kia Lãnh Phong đàn chủ phát hiện, còn không xé hần!

“Đáng ghê tởm, ngươi chạy không được!”

Ba cái hô hấp về sau!

Mặt thất phương hướng truyền đến một đạo phản nộ tiếng hô, xem ra Lãnh Phong đàn chủ đã phát hiện trống trơn túi không thấy, cũng nghe thấy Tô Phương chạy trốn động tĩnh, nổi trận lôi đình.

Tô Phương thính lực cũng là không giống phàm nhân, nghe thấy Lãnh Phong đàn chủ nổi trận lôi đình thanh âm, vội vàng hướng quanh co khúc khuỷu ám đạo ở chỗ sâu trong chạy trốn, cũng không để ý không được cái gì cơ quan.

“Xùy!”

Mấy hơi thở hần tự chạy đi ám đạo, đi vào có một cái huyết động phân nhánh nơi, Tô Phương mới xuất hiện, lập tức sợ tới mức toát ra mồ hôi lạnh, trước mặt huyết động nơi hẻo lánh, rõ ràng nằm mười cái cát phi.

Những này cát phi nên vậy ở chỗ này nghỉ ngơi, trong đó mấy người nhìn thấy Tô Phương, sợ tới mức một nhảy dựng lên: “Đúng, đúng Phi Vũ quân!”

“Chạy!”

Không cần suy nghĩ, liền hướng phía bên phải một đầu mới tỉnh ám đạo chạy như điên.

Mười cái cát phi đều đứng lên: “Phi vũ quân, không thể buông tha hần, đàn chủ còn chưa có trở lại, nếu để cho hần hướng Phi Vũ quân báo cáo chúng ta chỗ ẩn thân, chúng ta đây đều phải chết!”

Cát phi như ong vỡ tổ hướng ám đạo đuổi theo.

Vèo!

Một cái hô hấp về sau, Lãnh Phong đàn chủ cơ hồ là lẳng không chạy như bay mà đến, rơi vào huyết động, lập tức nhắm mắt, lập tức nhìn về phía bên phải ám đạo: “Cũng thế, đã giết cái kia 2 chỉch tự lão đại phải tới con sâu cái kiến, đơn giản cái này tất cả mọi người cho diệt khẩu, đến lúc đó lão đại cũng không biết là ta gây nên, thực tế nhất định phải bắt lấy cái kia Phi Vũ quân tiểu tử, dám cướp đoạt bốn tọa mây cái gì đó!”

Lãnh Phong đàn chủ lập tức đuổi theo.

“Những này cát phi thật là lợi hại, chỉ sợ đều là nhục thai cao trọng thậm chí mật đạo cảnh tồn tại, càng đuổi càng chặt!”

Ám đạo ở chỗ sâu trong, đây là Tô Phương từ lúc chào đời tới nay lần thứ hai liều lĩnh mà trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh).

Trước đó lần thứ nhất hấn ký ức hãy còn mới mẻ, là bị Hàn Lập bọn người làm hại, trở thành khôn địa ma mồi nhử, sau đó bị khôn địa ma đuổi giết, lần này lại là cát phi.

“Nhiều như vậy ám đạo, tùy tiện tuyển một đầu!”

Trước mắt lại xuất hiện một cái giao hòa huyết động, Tô Phương cũng không còn rất muốn, trực tiếp hướng chính phía trước ám đạo chạy đi.

Hai chân cảm giác đã mọc cánh, tăng thêm nhưng hấn là thân thể Đại viên mãn người, vốn bản thân lực lượng cũng rất kinh người, tăng thêm trong cơ thể Hỗn Nguyên dương khí, tốc độ cũng cơ hồ đạt đến nhục thai cảnh đỉnh phong.

Mà hấn lại nghe thấy có hô hấp tại đuổi theo phía sau, cách xa nhau không đến trăm mét, may mắn nơi này là ám đạo, quanh co khúc khuỷu, nếu như là thẳng tắp lời mà nói..., hấn đã bị cát phi đuổi tới.

“Àn?”

Xem ra nhất định mệnh không có đến tuyệt lộ, khi hấn đi vào ám đạo cuối cùng, nhìn về phía trên không có lối ra, nhưng ven xuất hiện một vòng ánh sáng, nói rõ cái này ám đạo không phải tuyệt lộ.

“Phá cho ta!”

Gắn kết thân thể lực lượng, một quyền oanh tại vòng sáng phía trên.

Phanh!

Thạch bích bị hấn cường thế một quyền đánh nát, lập tức lao ra trong bóng tối, đi vào chói chang trong sa mạc, nhìn lại, nguyên lai ám đạo lối ra là một tòa Thạch Đầu sơn.

Cát phi quả nhiên giao hoạt, trách không được Phi Vũ quân không có đem những này cát phi nhất cử chém giết.

Chạy, Tô Phương cũng chia không rõ phương hướng, bất quá phía bên trái bên cạnh nhìn lại, thấy được Thạch Đầu sơn bày, chỗ đó hấn là bọn hấn tiến vào cát sào huyết huyết địa phương.

“Đuổi tới, đừng làm cho hấn trốn thoát rồi!”

Cái kia đánh nát trong động khẩu, thỉnh linh giết ra hai cái cát phi, nhìn thấy phía trước Tô Phương trong sa mạc chạy trốn, hai người này đi nhanh về phía trước, giống như chuồn chuồn lướt nước, không hề sức nặng mà xẹt qua trên sa mạc.

“Nguy rồi, như vậy ta căn bản không có ưu thế!”

Tô Phương nghĩ đến gấp lại sau đến mấy chục thước phía sau hai cái cát phi, hô to không ổn, hiện tại hấn không hề ưu thế, đào mắt chỉ sợ cũng cũng bị cát phi bắt lấy.

Thình thịch!

Phân thân chi tế, Tô Phương cảm giác dưới chân tựa hồ bắt đầu chấn động, cúi đầu xem xét, rõ ràng dưới chân sa mạc xuất hiện một cái đại nước xoáy, sau đó một mảnh dải hẹp xút tua theo nước xoáy bên trong ầm ầm hiện ra.

Hai gã cát phi sợ tới mức sắc mặt như xám, vội vàng dừng lại.”Sa Đà quái, tiểu tử, mau trở lại, cái kia Sa Đà quái cuốn lấy ngươi, ngươi tự xong đời!”

“Sa Đà quái?”

Tô Phương vừa nghe, nguyên lai quả nhiên là gặp yêu quái, có lẽ hay là trong sa mạc lệnh cát phi đều sợ hãi yêu quái.

Vèo!

Cùng lúc đó, Lãnh Phong đàn chủ vậy mà chạy như bay mà đến, dưới chân của hấn là một thanh ánh vàng rực rỡ phi kiếm, bởi vậy làm hấn trong nháy mắt bay qua trăm mét.

“Người này quả nhiên lợi hại, có lẽ cùng La Trung Vân hiểu được liều mạng!”

Lãnh Phong đàn chủ lợi hại như thế?

Nếu như bị hấn bắt được, cử tử nhất sinh ah, Tô Phương lại nhìn chung quanh nào có lao động chân tay?

Đột nhiên nghĩ đến cái gì, mang kiên nghị ánh mắt nhìn xuống phía dưới phương nước xoáy trung tâm, vậy mà cắn răng, dùng hết lực lượng thả người nhảy vào nước xoáy bên trong.

“Quái vật, người nọ là của ta!”

Sa mạc nước xoáy lập tức đem Tô Phương cuốn xuống dưới không thấy người, Lãnh Phong đàn chủ lóe lên tới, hai tay kết ấn, dưới chân phi kiếm kia lập tức phóng xuất ra Kinh Hồng ánh sáng, đâm về sa mạc nước xoáy.

Xuy xuy!

Phi kiếm đâm vào dưới sa mạc phương, lập tức một đạo cột máu theo sa mạc nước xoáy bên trong bắn ra ra, sau đó phi kiếm cũng theo cột máu xông lên thiên.

Mà cái kia nước xoáy nước xoáy dần dần bình tĩnh, tựa hồ không có chút nào dị thường.

Ông!

Lãnh Phong đàn chủ bắt lấy phi kiếm, tức giận đến rơi vào trên sa mạc, không cam lòng mà dậm chân: “Ta thất tình truy mệnh phi kiếm ah, đây chính là từ nơi này Đâu Tinh Sa Nguyên một chỗ di tích cổ bên trong, thật vất vả lấy được... Cái kia là vượt qua mật đạo cảnh tồn tại, nếu như không phải kiên kị lão đại, ta sớm liền mang theo bảo vật này rời đi, có bảo vật này, đương làm một phương đại lĩnh chủ cũng không là vấn đề ah, thậm chí còn có thể đi đến Triệu quốc, tìm kiếm Triệu quốc che chở!”

Lòng đang nhỏ máu, mà không phải phi kiếm tại nhỏ máu, Lãnh Phong đàn chủ tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, ngưng mắt nhìn sa mạc: “Sa Đà quái tại dưới sa mạc không gì làm không được, thất tình truy mệnh phi kiếm vĩnh viễn muốn ngủ say tại đây dưới sa mạc rồi!”

“Đàn chủ, làm sao vậy?” Hai gã cát phi vội vã chạy đến.

Lãnh Phong đàn chủ trong chớp mắt nhìn về phía hai gã cát phi, trong tay phi kiếm đột nhiên rời tay.

Giống như một đạo Lưu Tinh, hiện lên hai cái cát phi cổ.

Thùng thùng!

Hai khóa đầu lâu theo cổ ngã xuống, thi thể cũng ngã quy trong sa mạc.

Phi kiếm giết người, không chỗ nào che giấu, ẩn trốn!

Lãnh Phong đàn chủ cước đạp phi kiếm, nhìn về phía sào huyết phương hướng: “Chi sự chung quanh nơi này đều là Phi Vũ quân, bọn hắn người đông thể mạnh khó đối phó, ta phải tiếp tục trở lại trong sào huyết bộ ẩn núp đi, qua rồi cái này trận gió đầu mới rời đi!”

Lóe lên, hắn lại bay vào cái kia trong thạch động.

“Xuy xuy!”

Một cỗ kịch liệt đau nhức đột nhiên lệnh Tô Phương khôi phục ý thức.

Hắn cảm giác có đồ vật gì đó tại cắn xé cơ thể của mình, gãy dựa lấy mở to mắt, phát hiện mình vậy mà tại một cái nhục nhích thực quản bên trong, một ít chán ghét chất lỏng đã đem hắn quần áo ăn mòn đặc không sai biệt lắm, hiện tại bắt đầu ăn mòn da của hắn, nguyên lai là bị đau nhức tình.

“Chẳng lẽ là Sa Đà quái trong thân thể?”

Muốn ngồi dậy cũng không được, bởi vì thực quản vừa vận dụng hạ hắn thân thể, hiện tại đầu chính hướng thực quản ở chỗ sâu trong chậm rãi tiến lên, mà phía dưới ăn mòn chất lỏng càng ngày càng nhiều.

“Sa Đà không lạ biết đã ăn bao nhiêu tu sĩ!”

Tô Phương lúc này lại một điểm bối rối về cũng không có, cùng trước kia tưởng như hai người.

Trầm tư một hồi, lập tức dụng ý niệm tượng tượng Hồn Nguyên Thánh kính.

Cổ kính ông mà một tiếng xuất hiện ở trong tay, thân thể không khỏi buông lỏng: “Trời không tuyệt đường người, lúc trước ta đột phá thực khí lực trọng thất bại, kính mạch vận vẹo biến hình, vô pháp tu hành, cùng cấp phế nhân, nhưng ai biết từng bước một lại tới đây, còn siêu việt phần lớn tộc nhân!”

Tô Phương vội vàng nắm chặt Hồn Nguyên Thánh kính, phóng thích trong cơ thể Hồn Nguyên dương khí: “Cổ kính, bảo bối của ta, lần này ngươi nhất định phải hiển linh, ngươi nếu không phải hiển linh, ta đây muốn A đi đả phạt rồi!”

Ông!

Có lẽ là cổ kính thực nghe được Tô Phuong cầu xin, mặt kính lập tức bắn ra một cổ hồng mang, này cổ hồng mang tiếp xúc đến Sa Đà quái thực quản Nhục Bích, chờ giây lát, Nhục Bích bắt đầu xuất hiện quen thuộc ngọn lửa, sau đó trắng trợn thiêu đốt.

“Xi xào...”

Sa Đà quái nên vậy cảm thấy thống khổ, Tô Phuong cũng cảm giác được khoảng cách chấn động, mà thực đạo hỏa điểm càng ngày càng kinh người, cổ kính hồng mang không ngừng phóng đại, thiêu đốt phá sa mạc quái thực quản, sau đó là nội tạng cùng với huyết nhục.

Ngọn lửa càng ngày càng tràn đầy, Sa Đà quái trong cơ thể đã trở thành ngọn lửa thể giới.

Mới đầu còn có thể cảm giác Sa Đà quái tại giây dựa, nhưng qua đi một điểm động tĩnh cũng không có, thẳng đến hỗn hển một tiếng, ngọn lửa thiêu đốt mặc sa mạc quái thân thể, xuất hiện một trạng đại cháy đen đại động, Tô Phuong lập tức leo ra đại động.

Nguyên lai đây là một tòa đại điện, mặc dù có chút Phá Toái dấu vết, nhưng ít ra không có hạt cát, hơn nữa trong cung điện y nguyên vây quanh lấy không ít châu báu, cho nên cung điện hết thảy cũng có thể xem rành mạch.

Mà chỗ cửa lớn, bị cát vàng chỗ ngăn chặn, xem ra đây là cung điện này bị cát vàng cho bao trùm.

“Lớn như vậy Sa Đà quái?”

Tô Phuong lại nhìn khét lẹt quái vật thi thể, quái vật kia tượng một chích giáp mềm mỏng quái vật, có thêm một ít xúc tua, thân thể có năm trượng dài hơn, thật là dọa người.

“Hừ, muốn ăn ta, ta cũng là người có thể ăn? Xem ta đem người luyện hóa rồi!”

Tiếp tục cảm Hồn Nguyên Thánh kính hướng về Sa Đà quái thi thể chiếu đi, hồng mang bao phủ quái vật toàn thân, ngọn lửa chậm rãi sinh ra đòi, Tô Phuong lại gặp được quái vật đầu có một đạo thật sâu vết kiếm. “Lãnh Phong đàn chủ thực lực xem ra vượt qua Sa Đà quái, nếu không phải quái vật kia có thể trong sa mạc sinh tồn, ta đây thật sự là có chạy đằng trời!”

Vù vù!

Lớn như thể quái vật thi thể, tại cổ kính phóng thích đáng sợ ngọn lửa hạ, rất nhanh tự thiêu đốt thông thấu, thẳng đến hóa thành hóa thành từng đạo ngọn lửa bị cổ kính hấp thu.

Cổ kính mặt ngoài cũng quả nhiên xuất hiện một khóa hạt châu, cái khóa hạt châu này trước nay chưa có lớn, cơ hồ có óc chó lớn nhỏ, xem ra Sa Đà quái so với bình thường quái vật lợi hại nhiều hơn.

“Hiện tìm địa phương rồi đi, không thể vây ở chỗ này!” Xử lý quái vật thi thể, hẩn đi vào chánh điện trước xem xét, kết quả chậm rãi đều là cát vàng, lại đang đại điện chung quanh tìm tìm, không có phát hiện bất luận cái gì lỗi ra.

“Thiệt nhiều bạch cốt? Tay phải như thế nào có phản ứng?”

Đến đến đại điện phía trên, đột nhiên nhìn thấy đại lượng nhân loại hài cốt, mà chung quanh cũng có chút phân và nước tiểu, xem tới nơi này là Sa Đà quái nghỉ ngơi địa phương, mà hài cốt chính là bị hẩn ăn tươi nhân loại.

Tay phải đột nhiên có phản ứng, hẩn là cái này bạch cốt bên trong còn có bảo vật?

Hẩn lập tức tìm kiếm, bỗng nhiên kích động mà gặp được một cái trống trơn túi.

“Lại là một cái trống trơn túi, ha ha, bởi như vậy ta liền cho có hai cái trống trơn túi, cái này hẩn là bị Sa Đà quái chém giết tu sĩ, chỗ đeo bảo vật!”

Tô Phuong kinh hỉ vuốt ve trống trơn túi, trong nội tâm kích động dị thường, và phát hiện tay phải y nguyên tại có chút địa chấn đập đánh, chớ không phải là còn có bảo vật?

Đúng vậy a, Sa Đà quái chém giết nhiều người như vậy, tuy nhiên không có khả năng đều là mật đạo cảnh, nhưng cũng sẽ có một hai cái là mật đạo cảnh cao thủ a.

Tay phải tới gần bạch đồng cốt bắt đầu run rẩy, nằm sấp khai mở bạch cốt xem xét, trên mặt đất lại có một quả mặc lục sắc chiếc nhẫn.

Nhặt lên chiếc nhẫn lập tức cảm giác được một cổ thấu tâm mát hương vị, quả nhiên là bảo vật. “Một cái trống trơn túi, một cái nhẫn, hắc hắc, lần này chẳng những tìm được đường sống trong chỗ chết, còn ngoài ý muốn tìm được nhiều như vậy bảo vật, Thiên Môn phủ ah, ta Tô Phuong còn dùng lấy nhìn người nhan sắc, hướng người khẩn cầu pháp bảo?”

Suy nghĩ một chút có thể theo hung tàn cát phi đuổi giết sống sót, hậu lại bị Sa Đà quái nuốt vào trong bụng, hẩn như vậy đều có thể còn sống sót? Kỳ tích, thật sự là kỳ tích!

“Cái giới chỉ này là cái gì pháp bảo? Hy vọng là công kích loại pháp bảo, nói như vậy, ta cũng không cần thời thời khắc khắc đem Hồn Nguyên Thánh kính loại này dị bảo lấy ra, một khi bị cao thủ nhìn xem, chắc chắn bị đến tai họa bất ngờ, đặc có một kiện bình thường lại có thể bảo vệ tánh mạng pháp

bảo, cái giới chỉ này không tệ, còn có Lãnh Phong đàn chủ chỗ nói cái gì thất tình truy mệnh phi kiếm, cái kia tất nhiên là lợi hại công kích pháp bảo!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Thất Tình Truy Mệnh kiếm

“Còn có vài khóa có được linh khí tàng đá?”

Nhìn nhìn lại còn có... hay không bảo vật.

Lại đang ven phát hiện vài tảng đá, hiển nhiên không phải bảo thạch, tảng đá lộ ra yếu ớt linh khí, Tô Phuong bỗng nhiên nghĩ đến: “Nguyên lai là linh thạch, cái này là cùng Tử Linh động cái kia ba khóa linh thạch giống như đúc bảo vật, xem ra là trải qua Sa Đà quái tiêu hóa, qua đi không được năng lượng!”

Ông!

Tay trái nắm lên ba khối linh thạch, cũng cao hứng mà vút lên đến ước lượng, có thể thấy được liên tục tìm được bảo vật về sau Tô Phuong, tâm tình đến cỡ nào phấn khởi.

Nào biết ba khóa linh thạch đột nhiên đứng ở ở phía trong lòng bàn tay một xích(0, 33m) cao giữa không trung bất động.

Trong tay phải Hồn Nguyên Thánh kính phát ra một đạo hồng mang, hồng mang cuốn trúng ba khóa linh thạch, chỉ là lập tức, ba khóa linh thạch rút nhỏ một nửa, mà lại rơi xuống một ít bụi bặm.

Mà hồng mang trở lại mặt kính, ba khóa linh thạch rơi vào lòng bàn tay lúc, đã thay đổi hoàn toàn bộ dáng, không còn là bạch trọc sắc, mà là nửa tươi sáng, còn phóng xuất ra linh thạch nên có óng ánh sáng bóng.

“Không thể nào? Cổ kính còn có hóa mục nát vì thần kỳ năng lực?”

Linh thạch trước kia tự hồ chỉ còn lại một ít linh khí, nhưng Hồn Nguyên Thánh kính lực lượng phía dưới, ai bảo thể tích thu nhỏ lại, nhưng linh khí lại khôi phục không ít.

Hồn Nguyên Thánh kính rốt cuộc là cái gì bảo vật?

Chẳng những có thể dùng đốt giết yêu thú, chuyển hóa làm năng lượng hạt châu.

Hôm nay còn có thể đem nhanh mất đi linh khí linh thạch, rực rỡ hẳn lên.

“Cũng không biết cổ kính đối với người có tác dụng hay không, nhược quả hữu dụng, trước kia nhìn thấy cái kia Lãnh Phong đàn chủ, tất nhiên sẽ để cho hắn toàn thân không khống chế, cho hắn đến tẩy lễ!”

Tô Phuong nghiên cứu một hồi cổ kính, mới nghĩ đến đặt mình trong khốn cảnh bên trong, lập tức đem bả cổ kính hút vào đan điền, sau đó đem trống trơn túi đồ vào cái khác để giày ẩn nấp đi, về phần ba khóa linh thạch cùng chiếc nhẫn, tạm thời phóng trong ngực.

Vừa cẩn thận ở đại sảnh tìm kiếm đường ra, tới tới lui lui tìm tằm vài vòng, phát hiện hai bên có tai điện, kết quả cũng bị cát vàng bao trùm, ở đâu còn có đường ra?

Hắn đi vào khô lâu khung xương trung ương hình chữ nhật bảo tọa, bàn ngồi xuống nhìn xem phía trên: “Đã không có đường ra, ta đây tự nghĩ biện pháp đánh nát cung điện này, không có đường, ta đánh ra một con đường đến!”

Lúc này đem bả lấy được hai cái trống trơn túi lấy ra, cùng với ba khóa linh thạch cùng chiếc nhẫn.

Mà bên hông buộc lên trống trơn túi, bên trong may mắn còn có đại lượng hoa quả, còn có thể chống đỡ thật lâu.

“Muốn đánh nát một con đường, nhất định phải lực công kích kinh người pháp bảo, Thất Tình Truy Mệnh phi kiếm...”

Cầm lấy thuốc về Lãnh Phong đàn chủ trống tron túi, hiện tại hắn có thể đi ra ngoài hi vọng, chính là chỗ này trống tron trong túi Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm, hắn đặc đem trống tron túi dung hợp, từ bên trong lấy ra phi kiếm.

Nhưng mỗi một chủng trống tron túi mở ra thủ ấn không giống với, hơn nữa cái này trống tron túi không biết có hay không bị Lãnh Phong đàn chủ dung hợp, loại khả năng này nên vậy không cao, nghe hắn nói là giao cho cái gì lão đại, tất nhiên là vật vô chủ, bằng không thì bị hắn dung hợp, còn không cho người lo lắng hắn muốn độc chiếm bảo vật.

“Chủ yếu là ta không chiếm được bất luận cái gì tu hành bí tịch, ngay không chế trống tron túi kinh nghiệm cũng không có...”

Cắn nát ngón tay, lập tức nhỏ máu tiến vào trống tron túi.

Nhỏ máu nhận thức bao, đây là rất tầm thường nhận thức bảo biện pháp, năm đó cùng Dương Nhất Chân cùng một chỗ thời gian, tại hắn dung hợp sâu độc lúc, may mắn Dương Nhất Chân nói cho hắn giải qua một ít nhận thức bảo học vấn.

Ong ong!

Trống tron túi quả thật có phản ứng, bắt đầu chuyển động, ý niệm vừa động, trống tron túi tự bay vào lòng bàn tay, Tô Phuong bức thiết mình tưởng, phóng thích chính mình ý niệm tiến vào trống tron túi, dần dần cảm giác được một cái không gian, một cái so với hắn bên hông trống tron túi, không gian lớn gấp ba không gian.

Sau đó cảm ứng bên trong vật phẩm tuy nhiên không nhiều lắm, nhưng là không ít, mà cảm ứng cảm ứng vật phẩm bộ dáng, thì không cách nào cảm ứng được nhan sắc, trừ phi hắn tương lai có được nội thị thần thông.

Qua hồi lâu, hắn mới tập trung một thanh hơn một thước trường kiếm hình vật chất, sau đó không chế ý niệm đem bảo kiếm dời đi ra, đồng thời hắn cũng phát hiện trống tron trong túi bộ vài đạo thủ ấn, đưa tay ấn thuận tiện nắm giữ, tương lai có thể tùy thời thức dục trống tron túi.

Kiểm hình vật chất chậm rãi theo hư vô màu đen trong thế giới, khoảng cách Tô Phuong càng ngày càng gần.

Ông!

Trống tron túi đột nhiên chấn động, một đạo kiếm quang bay ra.

Tô Phuong xem xét, quả nhiên là một thanh kiếm, cùng nhau chỉ có hơn một thước trường kiếm nhỏ màu bạc, ước chừng một ngón tay trường, tại thân kiếm hai mặt vừa vặn có giống nhau Bắc Đẩu Thất Tinh, trông rất sống động, thời thời khắc khắc theo thất tinh phóng thích ra thần bí Tinh Quang.

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm!

Tại chỗ chuôi kiếm có một đi xà hình văn tự, đúng lúc là ‘Thất Tinh Truy Mệnh kiếm’.

Tiên Kiếm, bình thường tại tu sĩ trong mắt xưng là phi kiếm, có thể cước đạp phi hành, cũng có thể ngự không giết người, chính là vô thượng thần binh lợi khí, cũng là tu sĩ thường dùng nhất, nhất thiện dùng pháp bảo.

“Cũng không biết là nhục thai cảnh, có lẽ hay là mật đạo cảnh phẩm chất pháp bảo...”

Hắn cũng không dám tùy ý chạm đến mũi kiếm, chỉ có thể tĩnh tế mà quan sát, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm vượt xa quá Lãnh Phong đàn chủ không chế chuôi phi kiếm, mà lại bị hắn xem như thế trọng yếu, tất nhiên phải không phạm bảo vật.

Lại bài trừ đi ra một giọt máu tươi, chậm rãi đem máu tươi nhỏ tại Thất Tinh Truy Mệnh trên thân kiếm.

Ông!

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm chính là vật vô chủ, bất luận cái gì pháp bảo chỉ nếu không có nhỏ máu nhận chủ, bất luận kẻ nào máu tươi một khi bị hấp thu, là được không chế pháp bảo.

Máu tươi xuy xuy mà bốc hơi, bị Thất Tinh Truy Mệnh kiếm hút vào trong thân kiếm, cái kia ngân sắc thân kiếm lập tức tuôn ra rậm rạp chẳng chịt Tinh Quang, nhất là trên thân kiếm thất tinh, xem ra là bảy khóa trấn quý bảo thạch vây quanh mà thành, không biết có gì năng lực, nhưng là lúc này phóng thích Tinh Quang, cùng bầu trời đêm giống như đức.

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm dần dần mà Phù Không, mà lại tới gần Tô Phuong, phảng phất tại cẩn thận dò xét trước mắt vị này tân chủ nhân, qua rồi nửa nén hương, Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm mới chậm rãi mà an tĩnh lại, lại hóa thành ngón tay dài độ rơi vào Tô Phuong lòng bàn tay.

“Bất luận cái gì pháp bảo đều là dụng ý niệm không chế, trống tron túi như thế, tiên cực cấp, Hỗn Nguyên Thánh kính đều là như thế, cái này ta muốn nhìn Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm, có phải là cũng dụng ý niệm không chế!”

Chậm rãi ngưng mắt nhìn Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, phảng phất tại lòng bàn tay tự là một kiện đồ chơi, ngón tay lớn nhỏ, là một khối Ngân Thiết chế tạo mà thành.

Chú ý, ý thức lực không ngừng cùng Thất Tinh Truy Mệnh kiếm dung hợp, rất nhanh Tô Phương tự nhiên phát hiện, phảng phất thấy được Thất Tinh Truy Mệnh trong kiếm bộ không gian.

“PHÁ...!”

Sau đó ngón tay chỉ ra, phương hướng là phía bên phải một pho tượng quái vật tượng đá.

Ông!

BOANG...!

Trong lòng bàn tay Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, đột nhiên bộc phát một cỗ ngân sắc kiếm khí, sau đó giống như một đạo ngân sắc Lưu Tinh, theo lòng bàn tay bay ra, chỉ nghe ạch một tiếng, cái kia cao hơn một thước quái vật tượng đá, theo lồng ngực nơi phá vỡ, trở thành 2 đoạn, đầu một đoạn loảng xoảng lang rơi trên mặt đất đảo quanh.

Cái kia Thất Tinh Truy Mệnh kiếm biến thành Lưu Tinh, đi vòng vèo lóe lên, liên lư lững tại lòng bàn tay mà không động.

“Qua lại chỉ là trong nháy mắt, Tiên Kiếm liền đem tượng đá chặt đứt, lại nhớ tới lòng bàn tay...”

Tranh thủ thời gian đi vào tượng đá mở ra xem xét, Thái Bình cả bóng loáng rồi, hết thấy đều là lập tức hoàn thành, như thể uy lực lệnh Tô Phương rung động đặc thật lâu vô pháp phục hồi tinh thần lại, đột nhiên cảm giác trong tay cái này Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, tựa là từ thân hóa thân, giống như lần này tuyệt thể Tiên Kiếm, yêu thú, tu sĩ, ai có thể chịu đựng được một kiếm này uy lực?

Thời gian sao giống như lần này kinh thiên động địa thần binh?

Cảm giác lấy tánh mạng người ta, ngay tại hô hấp trong lúc đó, chém giết yêu thú, cũng là dễ dàng!

Đây mới thực sự là tu giả lực lượng?

Tô Phương vuốt ve bảo kiếm, trong nội tâm âm thầm mừng thầm “Kiếm này nơi tay, Hàn Lập, Trương Cuồng cái loại này nhân vật, thôi phát nhưng giết, mà Lục Phong cũng sẽ như tượng đá này, lập tức cắt lấy đầu lâu!”

“Dùng ta hiện tại tu vi, vô pháp chứng kiến Thất Tinh Truy Mệnh kiếm nội bộ hết thấy, cho nên cũng chỉ có thể thúc dục Tiên Kiếm thân mình lực lượng, mà vô pháp cước đạp hân ngự không phi hành, có lẽ chỉ có bước vào mật đạo cảnh mới có thể thúc dục!”

“Thất Tinh Truy Mệnh kiếm chính là ta đòn sát thủ, người ngăn cản giết người, thần cản sát thần, bất quá ta tu vi quá yếu ớt, nếu là gặp được cao thủ chân chánh, cho dù có thể thúc dục Tiên Kiếm lại có thể thế nào? Còn không phải bị đối phương trấn áp thu?”

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm không phải vạn năng, có thể đối phó mật đạo cảnh cao thủ, nhưng là không đối phó được cường giả chân chính, ngay La Trung Vân, Thu Lãnh Cơ, Lãnh Phong đàn chủ cái loại này cường giả cũng không dễ dàng đối phó.

Tu vi quá yếu, hân muốn sớm ngày tranh thủ bước vào mật đạo cảnh.

“Hắc hắc, trước kia không có đòn sát thủ, ta mới tại Thu Lãnh Cơ bên người cam làm người chăn ngựa, hôm nay có đòn sát thủ, lần này Thiên Môn phủ cử hành tranh phong thi đấu, ta nhất định phải tham gia, hơn nữa muốn dẫn tới cao tầng chú ý trở thành thiên tài, có địa vị, ta mới có thể đi danh lục điện truy tra về phụ thân tung tích!”

Có Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, lập tức đưa hân đi vắng kế hoạch chỗ đánh vỡ.

Hân lại đem Thất Tinh Truy Mệnh kiếm hút vào trống trơn trong túi, sau đó ý niệm vừa động, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm tự bay ra, kể từ đó thời thời khắc khắc cũng có thể thôi phát.

Từ từ đứng lên, nhìn nhìn chung quanh, lập tức ngưng mắt nhìn đại sảnh phía trên, sau đó bắt đầu tập trung tinh thần, không chể trong tay Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

Đại sảnh có năm trọng rất cao, hi vọng cát vàng không phải quá dày, bằng không thì...

“Tranh!”

Ý niệm phóng thích, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm phát ra Lưu Tinh chi nhanh chóng, lưu lại một đạo dài nhỏ tinh mang.

Oanh!

Một kiếm đâm vào đỉnh điện trên vách đá, quả nhiên như Tô Phương sở liệu, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm một kiếm sẽ đem đỉnh vách tường đâm ra một cái đại khố lâu, phát ra một tiếng bạo tạc nổ tung, lập tức phát sinh sụp đổ, từng khối tảng đá lớn rơi xuống, tận lực bồi tiếp cuộn cuộn đập xuống đến cát vàng, một lớp sóng đón lấy một lớp sóng, lệnh Tô Phương không thể không lui về phía sau.

Ai cũng không biết cái này cung điện cổ xưa bị chôn dấu bao lâu, cát vàng sâu đậm, Tô Phương không thể ngồi ở chỗ này chờ chết, hân chỉ có vật lộn đo

sức, khí thế bành trướng, giết ra một con đường sống đến.

Ầm ầm!

Đại lượng mảnh nhỏ cùng cát vàng một trận dưng mãnh vào đại điện đến, tựa hồ muốn đem cả cung điện đập vụn, cát vàng bay múa, Tô Phuong cũng không biết đến tột cùng có thể hay không đạt được một con đường sống đến.

“Ồ?”

Hoàng trong cát đột nhiên giống như một đạo quang mang phi kiếm quang hạ, Tô Phuong kích động mà nhìn về phía phía trên vậy mà xuất hiện ánh sáng, quả nhiên có đường ra, lập tức bộc phát trong cơ thể năng lượng, xem chuẩn từng khối đá rơi, một bước phóng ra, Suru Suru vài tiếng, liền từ y nguyên truy lạc cát vàng thác nước bên trong bay ra.

Vèo!

Tô Phuong theo ánh mặt trời bên trong, cuốn ra đại lượng cát vàng, một bước rơi vào còn đang di động giết tăng thượng, vội vàng lại là cao cao nhảy lên, đi vào mây trượng phía trước còn cát, xoay người nhìn lại, phía sau xuất hiện một cái sa mạc nước xoáy.

Nước xoáy giống như Sa Đà quái sáng lập sa mạc con quay nước xoáy, đem bả chung quanh cát vàng hút vào trong đó, còn có thể nhìn thấy một ít cung điện tàn vách tường, nhưng đương làm sa mạc nước xoáy cứng lại sau khi xuống tới, rốt cuộc nhìn không tới cung điện, chỉ còn lại cát vàng.

Có ai biết phía dưới này đã từng có một tòa cung điện, có lẽ còn có một tòa bị chôn thành trì.

Vạn hạnh ra tới kịp thời, bằng không thì sẽ bị cát vàng vùi ở dưới mặt, hấn lập tức điều chỉnh tâm tính, muốn nhìn nhìn canh giờ, hai khóa mặt trời chính hướng tây phương chệch đi, xem đi tới sau giờ ngo, lúc này Đẩu Tinh Sa Nguyên độ ẩm, chỉ sợ đạt đến bốn mươi đến năm mươi độ trong lúc đó, có thể tại mây canh giờ, đem bả người sống phơi nắng từ.

“Núi đá...”

Nhìn ra xa một phen, lập tức đại hỉ, vài Km bên ngoài sa mạc cuối cùng, vừa vặn có vài toà như Liệt Viêm núi đá, xem chừng chỗ đó chính là cát phi sào huyết.

Vội vàng hướng cái kia phương chạy đi, lấy được cùng Thu Lãnh Cơ tụ hợp, bằng không thì một người tại đây Đẩu Tinh Sa Nguyên, trăm phần trăm muốn lạc đường.

Nhìn như vài Km, kì thực chỉ ít có mấy chục cây số, cũng may hấn tốc độ không chậm, như báo săn trong sa mạc chạy như điên.

“XIU... UU!!”

Ước chừng đến một phần ba khoảng cách, từ tiền phương núi đá phương hướng, tại giữa không trung xoắn tới một đạo chướng mắt kiếm quang.

Tô Phuong lập tức dừng lại bước tiến, ngồi xổm xuống xem xét, song đồng tử bỗng nhiên phóng sáng, hận đến tổn hơi thừa lời: “Ngẩng đầu không thấy cú đầu thấy ah, Lãnh Phong đàn chủ, không thể tưởng được mới trong khoảng thời gian ngắn, ta và ngươi lại gặp mặt, không phải oan gia không tụ đầu!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nhục thai thất trọng

Lãnh Phong đàn chủ!

Tô Phuong vạn không thể tưởng được vừa chạy ra tìm đường sống, ở chỗ này nhìn thấy Lãnh Phong đàn chủ.

“Vèo!”

Lãnh Phong đàn chủ đang tại cách cách mặt đất cao hơn mười trượng giữa không trung, giẫm phải Tiên Kiếm ngư không phi hành, Tô Phuong vội vàng đem chính mình che dấu tốt, đột nhiên nhìn thấy Lãnh Phong đàn chủ mất đi cân đối, theo giữa không trung truy lạc hoàng trong cát, hung hăng ngã một lộn nhào.

Không bình thường ah, dùng Lãnh Phong đàn chủ cường giả loại này, cũng không phải sơ học khổng chế phi kiếm, như thế nào chịu có thể đột nhiên bị té nhào?

Hắn tò mò nhìn lại, Lãnh Phong đàn chủ đang tại nửa dặm xa trong sa mạc giấy dựa, nguyên lai là bị thương, trên người tùy ý có thể thấy được loang lổ vết máu.

Mặc dù là bị thương, Lãnh Phong đàn chủ vẫn kiên trì khổng chế phi kiếm, lại từ hoàng trong cát bay ra, chỉ là tốc độ không đạt được trước kia một nửa, xem ra thương thế không nhẹ.

“Nếu như ta là mặt đạo cảnh cao thủ, tất nhiên sẽ âm thầm đánh lén người này, không biết trên người hắn có bao nhiêu bảo vật...” Nhìn xem Lãnh Phong đàn chủ dần đi xa bóng lưng, Tô Phuong rất muốn đuổi đi lên.

Ào ào!

Vừa định chạy tới cát phi sào huyết, nào biết theo cái kia phuong lại truyền tới hai đạo âm thanh xé gió, đợi Tô Phuong quay đầu nhìn lại, lại là 2 đạo kiếm khí boong boong tập không mà đến.

“Phi vũ quân!”

Theo kiếm trên ánh sáng, loáng thoáng nhìn thấy quen thuộc hắc giáp, Tô Phuong liền không hề ần núp, lại trong nháy mắt, 2 thanh tiên kiếm đã đi tới ba thước ngoài trước mặt, Tô Phuong vội vàng tránh, hai đạo kiếm khí boong boong tập không mà đến.

Tô Phuong đột nhiên loáng cái rùng mình: “Thu Lãnh Cơ!”

“Là ngươi, Tô Phuong?”

Một đạo kiếm quang lóe lên tới, nguyên lai là Phi Vũ đàn tràng giáo thừa, Thu Lãnh Cơ.

Nàng cũng có chút ngoài ý muốn, vừa thấy Tô Phuong chật vật bộ dáng, vội vàng hỏi: “Ngươi có thể thấy được qua một gã cát phi, giẫm phải Tiên Kiếm, từ nơi này bay qua?”

“Bá kiến! Bá kiến, tựa hồ còn bị thương!” Tô Phuong hành lễ nói.

Giữa không trung truyền tới một boong boong nam tử hùng âm: “Hắn hướng phuong hướng nào đi?”

Nghe người này thanh âm, Tô Phuong ngẩng đầu vừa nhìn, phát hiện một vị 30 tuổi hắc giáp, mà lại mang theo đen nhánh mũi bảo hiểm nam tử, đang dùng thâm nghiêm ánh mắt quăng xuống: “Liền hướng ta chính phía sau bay đi, tốc độ không có hai vị đại nhân nhanh, xem ra bị thương!”

“Thu sư muội, chúng ta nhanh chóng khởi hành, người này khả năng tìm được cái thanh kia bắt phạm phi kiếm!” Nam tử lại ngưng mắt nhìn Thu Lãnh Cơ.

“Sư huynh!”

Thu Lãnh Cơ ứng một câu, cong ngón búng ra, dưới chân phi kiếm lại bắn ra ra kinh người kiếm khí, nếu như muốn chém giết Tô Phuong, cái kia Tô Phuong đầu lâu đã muốn rơi xuống, đến từ Thu Lãnh Cơ thực lực tựa là đáng sợ như thế.

Suru Suru!

Phi kiếm chờ lấy hai người lập tức hướng Lãnh Phong đàn chủ bỏ chạy phuong hướng đuổi giết mà đi, dùng như thế tốc độ đến xem, lập tức có thể đuổi tới Lãnh Phong đàn chủ.

Đến khi hắn đám bọn họ hai đại cao thủ có thể hay không đem Lãnh Phong đàn chủ giết chết, cái kia cũng không phải là Tô Phuong đi lo lắng, hắn vội vàng Hướng Sào huyết tiến đến, cũng không thể gặp lại đến cát phi.

Chờ hắn đi vào sào huyết chỗ đá nhiều như rừng, liền gặp được vài tên cao thủ đang từ thạch động thoát ra vô số cổ thi thể, đại bộ phận đều là cát phi, cũng có mấy cổ là Phi Vũ quân cường giả, những người khác hoặc nhiều hoặc ít cũng mang một ít thương thế, điều này nói rõ tại đây trong sào huyết, hoàn toàn chính xác khắp nơi tràn ngập nguy hiểm.

Vưu Quân Kha đột nhiên theo một cái thạch động lóe ra đến: “Tô Phuong, còn không mau hỗ trợ!”

Tô Phuong tranh thủ thời gian hành động, trợ giúp những người khác chuẩn bị chôn thi thể, Vưu Quân Kha hiếu kỳ ở một bên hỏi: “Trước ngươi đi nơi nào? Chúng ta đi tìm qua ngươi, có thể đi ngươi chỗ ẩn đạo, vừa vặn gặp cát phi!”

“Tại hạ không may cực kỳ, không biết như thế nào, đi tới đi tới chỉ nghe thấy có người nói chuyện, nghe được bọn họ là cát phi, ta liền cho dốc sức liều mạng hướng ám đạo trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh), nào biết ngoài ý muốn từ đằng xa một cái ám đạo ló ra trốn thoát, nhặt về một cái mạng!”

“Những này cát phi thật sự là giảo hoạt đến cực điểm, còn tưởng rằng bị ta Phi Vũ quân toàn bộ tiêu diệt, nào biết một cổ cát phi ẩn núp ở bên trong, cũng may bị chúng ta phát ra hiện, bất quá cũng tổn thất vài vị huynh đệ!”

Vưu Quân Kha hỏi cái đại khái, liền không hề để ý tới Tô Phương, một mình đi địa phương khác bận rộn.

“May mắn ta trước kia nghĩ tới bọn hán hội hỏi vấn đề này, có lẽ hay là chú ý thì tốt hơn!”

Tô Phương tựa như làm việc cực nhọc, bất luận kẻ nào lại để cho hán làm gì hán tự làm gì, nhưng những... này người làm sao cũng không nghĩ ra, trong mắt bọn hán chính là con sâu cái kiến tồn tại, cũng đã có được siêu phàm thủ đoạn.

“Không thể tưởng được tại sao huyết phát hiện bảo vật, đều quy Phi Vũ quân rồi!”

Nhanh đến hoàng hôn, hán lại bắt đầu xuất ra một ít hoa quả cho tọa kỵ dùng ăn, trong lúc này, nghe thấy Vưu Quân Kha cùng mọi người chuyện phiếm, nâng lên bảo vật... Thuộc sở hữu, trong nội tâm không khỏi hiếu kỳ.

“Suru Suru!”

Mắt thấy trời sắp tối rồi, nếu như trong sa mạc vượt qua ban đêm, cái kia phi thường nguy hiểm, các loại độc vật, Sa Đà quái đều chọn tại buổi tối qua lại.

Mọi người đột nhiên nghe nói âm thanh xé gió, ào ào xem hướng lên bầu trời lộ ra cuồng hỉ, nguyên lai là Thu Lãnh Cơ cùng nam tử kia đã trở lại, hơn nữa nam tử kia trong tay còn cầm một khóa đầu người.

“Đại nhân!”

Mọi người tụ tập ở chính giữa, đội hai người rơi xuống đất, đều khom người đón chào.

“Sư muội, người này đầu ta liền cho mang đi, còn hữu dụng nơi, có thể kinh sợ cát phi, các người trước một bước chạy về Phi Sa Bảo!” Nam tử hướng Thu Lãnh Cơ nhàn nhạt vuốt cằm, lại hướng sa mạc ở chỗ sâu trong bay đi.

Không ít người đều tốt kỳ, Vưu Quân Kha hỏi lên: “Đại nhân, vị sư huynh này là ai ah? Thật cường đại, ban đêm còn có thể trong sa mạc Tung Hoành!”

“Đây là chúng ta Phi Vũ trong quân bộ một vị cường giả chân chính, chỉ có hán là cát phi đàn chủ đối thủ, không có hán mà nói, lần này chúng ta tổn thất càng lớn, liệu kiểm xong chưa? Thừa dịp trước khi trời tối, chạy về Phi Sa Bảo!”

Thu Lãnh Cơ cũng không làm quá nhiều giải thích, ứng phó rồi vài câu, thét ra lệnh một tiếng, mọi người tranh thủ thời gian sửa sang lại một phen.

Tất cả tọa kỵ do Tô Phương dắt tới, mọi người từng cái cỡi tọa kỵ, Tô Phương lại theo Vưu Quân Kha ngồi ở Phục Dực thú trên lưng, tại Thu Lãnh Cơ không chế Độc Giác Thú bay lên lập tức, mọi người cùng nhau nhảy lên không trung.

Trong đêm tối sa mạc quả nhiên nguy hiểm, đại lượng bão cát mang tất cả phía chân trời, cuồng phong có thể đem người xé rách, mặt đất một ít còn cát xuất hiện nước xoáy, xem ra là Sa Đà quái cũng đi ra kiểm ăn.

Sau nửa canh giờ, rốt cục trở lại Phi Sa Bảo.

Tô Phương như trước phụ trách chiếu cố tọa kỵ, mà những người khác bị Thu Lãnh Cơ tụ tập tại một tòa trong đại điện, tựa hồ tại hỏi kỹ hành động lần này chi tiết, tỉ mỉ.

Lại qua vài ngày nữa, Phi Vũ quân tựa hồ cũng không có trước kia như vậy bận rộn, Thu Lãnh Cơ cùng Vưu Quân Kha bọn người cũng không rời đi Phi Sa Bảo, nhưng là Tô Phương vẫn phải là ra đi tìm linh thảo, hoa quả.

Nhìn như Tô Phương ra ngoài cần cù chăm chỉ, kì thực là vì bản thân tu hành.

Bất tri bất giác hơn bốn tháng đi qua quá khứ.

“Gần đây bận quá lực, đi ra tu hành thời gian càng ngày càng ít, bất quá vẫn là tại hai tháng trước bước vào nhục thai lực trọng, hôm nay Hồn Nguyên dương khí lại tăng gia tăng nhiều như vậy, xem ra rất nhanh muốn đột phá nhục thai thất trọng!”

Trong núi sâu, nhanh đến vào lúc giữa trưa.

Một mặt hồng quang tại trong rừng rậm có chút lập loè, chỉ thấy Tô Phương xếp bằng ở trên đất trống, hai đầu gối thượng bày đặt Hồn Nguyên Thánh kính, đang tại hấp thu thiên địa dương khí.

Một màn này thoạt nhìn thật là quý dị.

Thiên địa cùng với mặt trời quang mang, cứ như vậy bị Tô Phương một chút hấp vào thể nội, cái kia cổ trong kính bộ phẳng phát tại thiêu đốt, có một loại muốn tránh thoát trốn vào thiên địa ở chỗ sâu trong thần bí khí tức.

Lại từ cổ trong kính lộ ra từng sợi dương khí, không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, Hồn Nguyên Thánh kính có đáng sợ như thể năng lực, còn đối với Tô Phương mà nói, hán tự nhiên ước gì như thế, bởi vì này dạng hán có thể tiếp tục đột phá, cường đại.

Bất tri bất giác lại đến ban đêm, Tô Phuong ăn được một ít hoa quả, đi tới nơi này Phi Sa Bảo cơ hồ có nửa năm thời gian, theo bắt đầu đến bây giờ hắn cũng không đạt được bất luận cái gì đan dược dùng ăn, chỉ có thể ăn một ít hoa quả đỡ đói, cũng may đạt tới nhục thai lục trọng, có thể dùng thiên địa linh khí là thức ăn vật.

“Ông!”

Theo giày kê lót lấy ra thuốc về Lãnh Phong đàn chủ trống trơn túi, trong lúc đó Tô Phuong hiện lên một cái ý niệm trong đầu: “Thu Lãnh Cơ cùng nam tử kia chém giết Lãnh Phong đàn chủ, không biết Lãnh Phong đàn chủ trước khi chết, có cũng không nói đến là ta được bảo bối của hắn? Nếu như nói rồi, ta đây chỉ có một con đường chết!”

Cái trán chảy ra vài giọt mồ hôi lạnh, nhưng hắn cũng không có chút bối rối: “Có nên không, nếu không Thu Lãnh Cơ cùng nam tử kia đã sớm tìm ta câu hỏi...”

Chỉ mong là không công lo lắng một hồi, lập tức phóng thích ý niệm, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm theo trống trơn túi lóe lên ra, dọc theo phiêu phù ở Tô Phuong trước mặt, sau đó phóng thích ra đạo đạo kiếm quang.

Kiếm quang hiển hiện về sau, thì có kiếm linh khí từ đó lộ ra, mà Tô Phuong tay phải lại bắt đầu run nhè nhẹ, tựa hồ cũng muốn đem cả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm hấp thu sạch sẽ.

“Nói rõ Thất Tinh Truy Mệnh kiếm còn không phải phi thường lợi hại pháp bảo, tay phải có thể cảm ứng hắn, hấp thu khí tức của nó, mà Hồn Nguyên Thánh kính lại không có phản ứng chút nào!”

Vừa dùng ý niệm cùng Tiên Kiếm dung hợp, một mặt dò xét bản thân cùng pháp bảo ở giữa liên lạc.

Pháp bảo là đối tu sĩ vũ khí một loại gọi chung là, mà pháp bảo còn có mặt khác một loại xưng hô, thì phải là {Linh Bảo}, vạn vật có linh, pháp bảo do tu sĩ luyện chế, tự nhiên cũng có linh.

“Ta tu vi quá yếu, lại không hiểu không chế pháp bảo pháp môn, ta phải trở về tìm Bạch Linh lấy kinh nghiệm, trước mắt chỉ có nàng có thể vì ta giải thích nghi hoặc, làm ta sớm ngày bước vào mặt đạo cảnh, sớm ngày không chế pháp bảo, nắm giữ pháp thuật, hơn nữa dùng ta thực lực bây giờ, có thể học tập một ít thô thiển pháp thuật rồi!”

Cả đêm cứ như vậy ngồi xếp bằng, cùng Tiên Kiếm cùng nhau hô hấp, cùng nhau cảm ứng lẫn nhau tồn tại.

Hừng đông về sau, chờ đợi hai khóa mặt trời xuất hiện, hắn lại gọi ra Hồn Nguyên Thánh kính tiếp tục hấp thu thiên địa năng lượng.

Về phần đang sa mạc địa cung lấy được linh thạch, từ lâu hấp thu sạch sẽ, mà hắn biết rõ hai cái trống trơn trong túi tất nhiên có bảo vật, hoặc là tài nguyên, nhưng hắn hiện tại lại không có thời gian sửa sang lại, cho dù sửa sang lại đi ra, cũng không có thực lực cõng bỏ phong ấn.

“Bồng!”

Vừa tới đến giữa trưa, hai khóa mặt trời phẳng phất muốn đem cả đại địa đều cho đốt cháy.

Theo cổ trong kính lộ ra dương khí càng thêm mãnh liệt, đột nhiên y phục của hắn hướng chung quanh tán ra, một cỗ Kinh Phong mang tất cả ra, đem chung quanh hòn đá đánh bay.

Kính khí so trước kia càng thêm phách đạo.

Đương làm kính khí biến mất về sau, theo Tô Phuong làn da lập tức tuôn ra đại lượng ám dịch, rất nhanh biến thành viên bi, mà Tô Phuong trong hơi thở, xuất hiện loáng thoáng có thể thấy được tầng tầng kinh khí.

Thất trọng kinh khí, Tô Phuong theo nhục thai lục trọng bước chân vào nhục thai thất trọng.

“Mới hiểu được sư phụ năm đó nói, tu hành vĩnh viễn không chừng mực, nhau thai tạp chất theo bất đồng cảnh giới, hội sinh ra đòi bất đồng tạp chất...”

Nhìn xem tạp chất viên bi, Tô Phuong tự đối với Dương Nhất Chân nói qua lời mà nói..., cảm thấy thổn thức không thôi.

Tu hành quả nhiên không phải hắn trong tưởng tượng như vậy dễ dàng.

“Đáng tiếc không có tiền đan, nếu là có tiền đan, hiện tại dùng một khóa, còn có thể trợ giúp thân thể tinh lọc một ít tạp chất, bất quá ta đứng vậy Đại viên mãn người, ưu thế của ta chính là thân thể!”

Hắn nghĩ tới một loại rất nhanh tinh lọc tạp chất phương pháp xử lý, bởi vì lúc này hắn cảm giác làn da tầng còn có chút tạp chất không bài trừ bên ngoài cơ thể.

Rậm rập rồi bù!

Trăm huyệt điều khiển, nguyên lai hắn thi triển trăm huyệt điều khiển, tại hai chân, hai tay, bụng điểm hạ mấy lần, sau đó trong cơ thể máu tươi bắt đầu

bành trướng.

Máu tươi, chính là là nhân thể tánh mạng chi dịch, mà trăm huyết điều khiển là chuyên môn đối với huyết mạch mà sinh ra đời, không phải tầm thường kinh mạch, chỉ dùng để đến tu luyện thân thể, phối hợp Tô Phương là thân thể Đại viên mãn, Viễn Cổ luyện thể người, môn công pháp này, chỉ sợ hội một mực làm bạn hấn tu hành thân thể.

“Thử một lần lực lượng của ta bây giờ!”

Bất tri bất giác lại đi qua quá khứ một ngày, hấn muốn chạy về Phi Sa Bảo.

Nhìn về phía cánh rừng chung quanh từng khóa đại thụ, lập tức khí thế phóng ra ngoài.

Rầm rầm!

Đương lâm thất trọng kinh khí bộc phát, vừa mới tiếp xúc đến chung quanh đại thụ, những cây to này ào ào chấn vỡ, ước chừng có bảy khóa đại thụ, lá rụng cũng đầy trời rơi xuống.

Tô Phương thoả mãn cười cười, rất nhanh rồi rời đi dãy núi.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Bạch Linh dục thụ pháp thuật

Phi Sa bảo!

“Câu gia rất nóng ah, tiểu tử, mau mau quạt gió!”

Lại qua một thời gian ngắn.

Đột phá nhục thai thất trọng về sau Tô Phương, thời gian càng thiếu, bởi vì bọn họ lập tức tựu sắp trở về Thiên Môn phủ.

Nghe nói diệt Lãnh Phong đàn chủ chỗ sào huyết, Phi Sa bảo chung quanh không. . . nữa đại cổ cát phi thể lực, ít nhất có thể đều biết năm an bình.

Còn nữa Thu Lãnh Cơ cũng phải đi về chuẩn bị tranh phong thi đấu, cùng với tại Phi Vũ bộ chọn lựa mười cái dự thi đệ tử.

Đến giữa trưa, Thu Lãnh Cơ tựu cùng Vũ Quân Kha mang theo còn lại cao thủ xuất hiện, Tô Phương lập tức đem bả bên hông trống trơn túi gở xuống, trước mặt mọi người giao cho Thu Lãnh Cơ, mọi người lập tức cỡi tọa kỵ, tại Phi Sa bảo cao thủ hộ tống hạ, rồi đi Đẩu Tinh Sa Nguyên.

Lần này tới đến Đẩu Tinh Sa Nguyên, lệnh Tô Phương tìm được không tưởng được thu hoạch, chẳng những tu vi tăng nhiều, hơn nữa còn chiếm được Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, có bảo vật này, hấn có thể lệnh Tô gia tại Thiên Tông thành thành vì đệ nhất đại gia tộc, mà lại đem bả Lục gia cho diệt trừ, sau đó thành lập một cái Tô gia thủ đô để quốc không là vấn đề.

Thiên Môn phủ!

“Rốt cục đã trở lại, lần này vất vả mọi người, mỗi người ban thưởng ba khóa lung lay đan!”

Thiên Môn phủ không trung, đội Thu Lãnh Cơ mang theo mọi người xuất hiện, lập tức có người tuần tra xuất hiện thẩm tra đối chiếu thân phận, một hồi tựu bay vào Phi Vũ bộ chỗ đàn tràng.

Thu Lãnh Cơ lần này xuất ra giải thưởng lớn lệ, mỗi người nhận được rồi ba khóa lung lay đan ban thưởng, đây là phi hành diện những đệ tử bình thường kia, vô pháp hưởng thụ đến đài ngộ, trừ phi bọn hấn có thể đạt tới mật đạo cảnh.

Tô Phương cũng nhận được ba khóa lung lay đan, người ta đều là mật đạo cảnh phẩm chất lung lay đan, mà hấn mới được là nhục thai một trọng đẳng cấp lung lay đan, loại đan dược này đối với Thu Lãnh Cơ mà nói, nên vậy có thể xuất ra không ít, cho nên giao cho Tô Phương cũng không chút do dự.

“Tô Dịch, Tô Tiểu Long lên núi có nửa năm, chính cần đan dược chỉ lực miêu tả thân thể...”

Cất kỹ ba khóa lung lay đan, hẳn chuyện thứ nhất, liền đem giầu ở động phủ phụ cận bảo vật thu hồi, để vào trống trơn trong túi, giầu phải hảo hảo.

Hậu càng làm tất cả tọa kỵ mang về thú linh động, trở về tiếp tục chiếu cố Từ Linh một sừng câu!

Thật vất vả có nửa ngày thời gian, hẳn tự tranh thủ thời gian rời đi Phi Vũ đàn tràng, sau nửa canh giờ, hẳn ngay tại trúc tía cốc tìm được Tô Viêm, lại để cho hẳn đi tìm đến Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long.

Tô Viêm hiện tại đã là thực khí cảnh thập trọng, chính là phục dụng lung lay đan kỳ hiệu, chẳng những là hẳn, ngay Tô Đại Lực, Tô Khang, Tô Dược Vân đều đạt đến thập trọng.

Tiên đan lực lượng, có thể mang đến tẩy tủy công hiệu, uy lực vô pháp tưởng tượng, mà đan dược đối với mới đi vào tu hành chi đạo tu sĩ hiệu quả tốt nhất, bởi vậy, bốn người bọn họ đã trở thành đều tự đàn tràng tinh anh, một khi đột phá nhục thai cảnh, tự có thể đi mặt khác trọng điểm đàn tràng bắt đầu nhục thai cảnh tu hành.

“Tô Phương!”

Một mảnh trong rừng rậm, Tô Phương đang đợi.

Đột nhiên nghe thấy một cái thanh âm quen thuộc, xoay người nhìn lại, hẳn liền gặp được Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long.

Tô Tiểu Long y nguyên có chút béo, bất quá so với trước kia quả thực thay đổi cá nhân tựa như, về phần Tô Dịch tu vi đạt đến thực khí cảnh ngũ trọng, xem ra lên núi nửa năm này, thực lực cũng có tăng lên.

Mấy người tụ một hồi, Tô Phương mượn ra đan dược: “Đây là lung lay đan, ta vừa mới lấy được ban thưởng, các người lập tức dùng, nếu không bị những người khác nhìn thấy, tất nhiên muốn đoạt đi qua, nhớ kỹ, tiên đan dược tính cương mãnh, các người không thể cưỡng ép hấp thu dược tính, lại để cho dược tính chậm rãi cùng thân thể dung hợp, phỏng chừng đặc muốn mấy tháng, một khi chờ các người hấp thu chấm dứt, đạt tới thực khí cảnh thập trọng cũng không là vấn đề!”

“Tiên đan ah!”

Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long kinh hãi đại hi, bọn hắn biết rõ chính là chỗ này đan dược, lại để cho Tô gia cao tăng một lần nữa đã trở thành tu sĩ.

Hai người yêu thích không buông tay, cho rằng vô thượng bảo vật vuốt ve.

“Gia tộc tình hình gần đây như thế nào?” Tô Phương chấm dứt tâm Tô gia.

“Đương nhiên rất tốt rồi, người đi không lâu sau, chúng ta Tô gia tự tiếp quản Ngô gia địa bàn, tăng thêm tộc trưởng đảm cao thủ kinh sợ tất cả gia tộc, hiện tại chúng ta Tô gia chính là Thiên Tông thành đệ nhị gia tộc...” Tô Dịch hướng Tô Phương cùng Tô Viêm, nói ra Tô gia cái này một năm đã phát sinh biến hóa.

Một năm, tăng thêm Tô Phương tại tím khí núi khổ tu ba năm, bốn năm cứ như vậy thoáng một cái đã qua.

Nếu như là phạm nhân, bốn năm đủ để tại cái gì người trên mặt, lưu lại tuế nguyệt khắc vân, thật là đối tu sĩ mà nói, bốn năm trong nháy mắt mà qua, Tô gia tử tử tuy nhiên cũng trưởng thành, nhưng bọn hắn như trước bảo trì mười bảy mười tám tuổi bộ dáng, ngoại trừ thân cao cùng với thành thực, bộ dáng không có bất kỳ biến hóa nào.

Bầu trời tối đen Tô Phương liền trở về Phi Vũ điện, đem một sừng câu hầu hạ tốt, Tô Phương tắc chính là không dám lấy thêm ra Thất Tinh Truy Mệnh kiếm trong động phủ tu hành, thành thành thật thật ngồi xếp bằng Ngưng Khí.

“Phi Vũ điện đến không ít người mới?”

Ngày này, Thu Lãnh Cơ lại để cho tất cả mọi người tại tu hành điện tập hợp.

Tô Phương cũng sớm chạy đến, đầu tiên nhìn thấy không phải quen thuộc gương mặt, mà là lần lượt từng cái một khuôn mặt xa lạ, tổng cộng có hơn hai mươi người, xem ra là lần này tiến vào Thiên Môn phủ kiệt xuất hạt giống.

Hoàn toàn chính xác rất kiệt xuất, đại bộ phận đều là thực khí thất trọng, có mấy người có lẽ hay là bát trọng, mới lên núi nửa năm, nguyên một đám thì có tu vi như thế, đúng là không dễ.

“Bái kiến sư huynh!”

Người mới đệ tử, theo Tô Phương xuất hiện, nguyên một đám gấp bệ bọn khom mình hành lễ.

Tô Phương cũng nhàn nhạt mà ứng ứng.

“Ồ, Tô sư đệ cũng tới!” Một đám nhân ảnh theo tu hành điện bay vọt ra, dẫn đầu chính là Trương Cuồng.

Tô Phuong nhìn thấy những người này, cũng phát hiện bọn hắn cả đám đều trở thành nhục thai cảnh tu vi, xem ra lần trước ban thưởng mọi người cái kia khóa đan dược, khiến cho mọi người đều đột phá nhục thai cảnh, có còn bước vào nhị trọng thậm chí tam trọng.

Tô Phuong đã không là trước kia cái kia người mới, nhân nhạ hành lễ về sau, như trước đứng ở một bên yên lặng chờ đợi, mà Trương Cuồng luôn mang theo địch ý dò xét hắn, xem ra người này vẫn muốn như thế nào thu thập hắn.

Người mới cũng cảm giác ra Tô Phuong bị cô lập tư thế, không hề có người chủ động cùng Tô Phuong nói chuyện, ngược lại đứng ở Trương Cuồng bọn người một phe cánh.

“Hàn sư huynh!”

Một lát sau, Hàn Lập cũng xuất hiện, chẳng những có hắn, còn có Lí Tố Thanh, Trương Du, Trương Tuyết Kiếm, Thường Việt những này từng có tiếp xúc người quen.

Hàn Lập bọn người xuất hiện, trong lúc vô tình liền phóng xuất ra từng đạo kinh khí, mấy người bọn họ cơ hồ đạt đến nhục thai cảnh thất trọng, bát trọng, tiếp tục như vậy, có thể tại về sau trong vài năm, bước vào mật đạo cảnh.

“Yên tĩnh!”

Hơn một trăm người tụ tập tại phi hành điện, qua rồi một hồi, ba cái đại nhân vật tựu đi ra.

Liên Chiến đi tại phía trước nhất, sau đó là Lục Phong cùng Hồ Lô Kỳ, ba người này vốn là đạt tới nhục thai cảnh đỉnh phong tồn tại, mặc dù không có phóng thích khí thế, nhưng thân phận đã mọi người thành thành thật thật.

“Cũng không biết ba người bọn họ có phải là đã bước vào mật đạo cảnh... Ba người bọn họ đều không đơn giản, có lẽ đã tại trong khoảng thời gian này, trùng kích mật đạo cảnh thành công, sau đó muốn tại tranh phong thi đấu phía trên, giết ra một cái thứ tự, có lẽ như ta đồng dạng, thậm chí nghĩ tại thi đấu phía trên dương danh!”

Tô Phuong âm thầm dò xét ba người, nhất là cái kia Lục Phong, lần trước không có diệt trừ hắn, về sau còn có thể động thủ với hắn, nếu như tại đây không phải Thiên Môn phủ, Tô Phuong đã xem người khác đầu lấy xuống.

Thu Lãnh Cơ cuối cùng một vị xuất hiện, sự xuất hiện của nàng khiến cho mọi người đứng nghiêm.

Hờ hững quét qua, Thu Lãnh Cơ không giận tự uy.”Các ngươi những này tân tân đệ tử, càng thêm muốn chăm chỉ tu hành, không thể chậm trễ mỗi một ngày!”

“Vâng, đại nhân!” Hơn mười người lúc này khom người.

“Còn có hơn nửa năm thời gian, chính là tranh phong thi đấu, chúng ta nơi này có mười cái danh ngạch, bởi vì chúng ta lần trước thành công chém giết khôn địa ma, dựng lên cái công lao, đây là thật vất vả tranh thủ đến, ta cũng vậy hi vọng các ngươi có thể đạt được thứ tự!”

Thu Lãnh Cơ dò xét mỗi người:”Nếu là biểu hiện tốt, đã lấy được thứ tự, các ngươi liền trở thành trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, mỗi tháng đều có lung lay đan hường dụng, gia nhập Phi Vũ quân cũng không phải việc khó, một khi gia nhập Phi Vũ quân, các ngươi tựu có tư cách, có được pháp bảo, nắm giữ pháp thuật!”

“Ba tháng hậu, ở chỗ này cử hành tỷ thí, đạt tới nhục thai cảnh đệ tử đều có thể báo danh, các ngươi hảo hảo chuẩn bị, hảo hảo quý trọng ba tháng này thời gian!”

Thu Lãnh Cơ nói xong về tranh phong thi đấu sự tình, đón lấy tựu nâng lên hằng ngày tu hành.

Thẳng đến nửa canh giờ, tụ hội mới chấm dứt.

Tô Phuong lập tức rời đi tu hành điện, bởi vì Thu Lãnh Cơ cũng cho hắn tự do tu hành thời gian, thì ra là trong ba tháng này, hắn có thể tự do mà tu hành, hắn cũng có thể báo danh dự thi.

Nếu là may mắn thông qua, trở thành mười người đại biểu, vậy hắn còn có nửa năm tự do thời gian, nếu như không có thông qua, ba tháng hậu, chỉ có thể lại trở thành người chặn ngựa.

Hắn tiến vào tu hành điện nhìn nhìn, muốn dùng yêu thú đến tu hành kinh nghiệm chiến đấu, bất quá lo lắng Liên Chiến bọn người nhìn ra hắn thực lực bây giờ, nghĩ nghĩ coi như xong, còn muốn những biện pháp khác.

Trở lại phi hành điện, Tô Phuong tìm nơi yên tĩnh địa phương tu hành.

Đợi vài ngày, hắn mới lộ ra dáng tươi cười.

Nguyên lai là hạc tiên tử Bạch Linh xuất hiện, Tô Phuong cùng hắn đi vào vách núi.”Hảo tỷ tỷ, ta cuối cùng quản đem ngươi cho trông mong đến rồi!”

Bạch Linh ngẩng lên đầu: “Có nghĩ như vậy ta? Ngươi đi Đẩu Tinh Sa Nguyên, ta còn cho ngươi lo lắng, ngươi cũng không biết cát phi có nhiều hung hãn, Đẩu Tinh Sa Nguyên ngay cả chúng ta những này yêu thú đều e ngại chỗ đó!”

“Hắc hắc, ta liền cho ngươi cái này một cái tỷ tỷ, ta không muốn ngươi muốn ai đi?” Tô Phương cười ha hả quẩn quẩn đầu: “Đừng nói lần này đi Đẩu Tinh Sa Nguyên, ta còn thực đã trải qua một ít nguy hiểm, cũng may có lão thiên gia giúp ta vượt qua một kiếp!”

Bạch Linh nghe xong, không khỏi lộ ra vài phần lo lắng: “Ngươi nếu có thể đột phá mật đạo cảnh, trở thành Thiên Môn phủ hạch tâm đệ tử, vậy ngươi có thể làm một ít chuyện ngươi muốn làm!”

“Kỳ thật ta đã đạt tới nhục thai bảy trọng cảnh giới, hi vọng tỷ tỷ dạy ta pháp thuật, cùng với khác phương diện tu hành tri thức!”

“Ngươi đột phá nhục thai thất trọng?”

“Ngươi xem!”

Tô Phương tranh thủ thời gian phóng thích khí thế của mình, đương làm Bạch Linh nhìn thấy thất trọng kinh lực, rung động e rằng pháp tin.

“Hảo đệ đệ của ta ah, ngươi thật là một cái thiên tài, tiến vào Thiên Môn phủ mới bao lâu? Một năm, ngươi liền từ thực khí cảnh bước chân vào nhục thai thất trọng, đừng nói Thiên Môn phủ chưa bao giờ xuất hiện qua như thế tu hành cực nhanh nhân vật, chính là địa phương khác cũng không có ah, trừ phi là cái kia Triệu quốc!”

“Cũng là ngoài ý muốn mà thôi, ta tại Đẩu Tinh Sa Nguyên phục dụng một đóa linh hoa, kết quả cho ta thân thể tẩy tủy rồi, cũng ngoài ý muốn liên tục tấn chức nhục thai thất trọng!”

“Cái kia thật sự của ngươi có thể học tập một ít thô thiên pháp thuật!”

“Ta còn phải đến một thanh phi kiếm, cùng một cái trống tròn túi, ta còn thanh phi kiếm cho dung hợp, cho nên còn muốn học tập một ít pháp bảo không chế chi thuật!”

“Ngươi còn chiếm được pháp bảo? Phi kiếm, nhanh cho ta nhìn một cái quá!”

Bạch Linh so Tô Phương còn kích động, không thể chờ đợi được.

Tô Phương theo trong giày lấy ra trống tròn túi, mùi hôi lênh Bạch Linh vội vàng lắc đầu, đương làm Tô Phương dụng ý niệm phóng xuất ra Thất Tinh Truy Mệnh kiếm lúc, Bạch Linh lập tức sợ tới mức chấn động.

“Đáng sợ, thật đáng sợ kiếm khí!” Bạch Linh cũng có sợ thời điểm. Phi kiếm này căn bản không phải tầm thường pháp bảo, vượt qua nhục thai cảnh, mật đạo cảnh bảo vật, khí thế như thế làm cho người ta sợ hãi, chính là đại bảo bối ah, ta tốt đệ đệ, ngươi đi gì vậy? Đi ra ngoài một chuyến, lộng kiếm trở lại như vậy một cái bảo bối!”

“Dù sao không có dám lên cút chó!”

“Sạch ba hoa, cho ngươi chào hỏi ah, phi kiếm này ngươi cũng đừng làm cho người thứ hai biết rõ, nếu là biết rõ, cái này Thiên Môn phủ cao thấp, mỗi người đều muốn cái mạng nhỏ của ngươi!”

“Tốt như vậy bảo vật?”

“Đương nhiên, đây chính là đại bảo bối, không phải mật đạo cảnh tu sĩ có thể có được, chờ ngươi bước vào mật đạo cảnh, cũng không thấy đắc có thể hoàn toàn thúc dục cái này thanh tiên kiếm!”

“Càng là phẩm chất cao pháp bảo, càng là cần tương ứng cảnh giới đi thúc dục, tu hành, dung hợp pháp bảo bên trong rất nhiều cấm chế, ví dụ như ngươi bây giờ tự vô pháp không chế kiếm này ngại không phi hành!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Môn thứ nhất pháp thuật, long xà cuốn

“thật sự của ta vô pháp không chế phi kiếm...” Tô Phuong tội nghiệp ngưng mắt nhìn hạc tiên tử Bạch Linh.

Bạch Linh vuốt vuốt lông vũ, ngưng mắt nhìn Tô Phuong song đồng tử tràn ngập linh tính: “Tốt đệ đệ, nhớ kỹ tỷ tỷ lời mà nói..., mặc kệ bất luận cái gì bảo vật cũng không muốn tùy tiện làm cho người ta biết rõ, mà ngươi bây giờ làm phi thường tốt, có được nhục thai thất trọng tu vi lại không lập tức hướng Phi Vũ đàn tràng báo cáo, biết rõ ẩn dấu thực lực, tỷ tỷ mặc dù là linh thú, nhưng tại đây Thiên Môn phủ xem quen giết chóc, có thể ở chỗ này chỗ dựa, chỉ là có thực lực là không đủ!”

Tô Phuong phi thường khó hiểu: “Có thực lực còn không được? Cái kia còn cần gì?”

“Tại đây Thiên Môn phủ, đáng sợ nhất không phải những kia mặt ngoài hung thần ác sát, hoặc là đem giết ngươi, hại ngươi động ở bên miệng ngươi, mà là những kia đối với ngươi cười, cùng ngươi trở thành bằng hữu, thời thời khắc khắc tiếp xúc ngươi của ngươi!”

“Ta lại là nghĩ tới Lục Phong, hắc Lục gia cùng ta Tô gia từ trước đến nay không hợp, tại ta tới đến Phi Vũ đàn tràng, hắc biểu hiện được giống như không biết ta đến từ Thiên Tông thành, không biết ta là người của Tô gia, nhưng về sau lại âm thầm chỉ thị Hàn Lập mưu hại ta, hắc là chính là hắc loại người này?”

“Đúng đây loại người này, bọn hắc thoát nhìn quen mặt, nhưng nội tâm xảo trá, tàn nhẫn, giết người không thấy máu, đã có thực lực, lại có thủ đoạn, ngươi muốn tại tu sĩ thế giới chỗ dựa, vốn có thực lực điều kiện tiên quyết, cũng phải hiểu linh hoạt đối mặt các loại nhân vật, các người nhân loại có câu tục ngữ nói phi thường đứng, gặp người lại nói ba phần lời nói, không thể toàn bộ vút một mảnh tâm!”

“Vậy sau này ta cũng không đứng tỷ tỷ nói thật?”

“Thiếu nợ đánh ah...”

“Ai bảo ngươi đem ta dạy hư mất!”

“Dạy hư? Ta đây là tốt rồi thật xấu ngươi xấu!”

Tô Phuong thật đúng là hiện học hiện bán, kết quả bị đến Bạch Linh một phen khi dễ.

Bạch Linh lại ngẩng lên thân: “Tốt rồi, thời gian của ta không là phi thường nhiều, lần này cho ngươi mang đến không ít pháp bảo mảnh nhỏ, ngươi muốn học cái gì pháp thuật, toàn bộ nói cho ta biết!”

Hắn cũng không khách khí: “Ta cũng không biết có cái gì pháp thuật, có thể là công kích, có thể là chạy trốn, ta đặc biệt tưởng nhớ học sẽ như thế nào không chế trống trơn túi, phi kiếm, nhiều hơn hiểu rõ pháp bảo!”

“Ta biết rõ ngươi muốn không chế cái thanh này Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, nhưng ngươi cảnh giới vẫn chưa tới mật đạo cảnh, có mấy cái gì đó ngươi nắm giữ không được, ta xem ngươi bây giờ nhiệm vụ thiết yếu chính là nghĩ biện pháp đột phá mật đạo cảnh, ngươi nếu thật muốn tại Thiên Môn phủ chỗ dựa, đặc biệt nổi tiếng, thành làm hạc tâm đệ tử!”

“Về phần pháp thuật nha, ngược lại có một môn ‘Long xà cuốn’, này đây không chế linh vân bộc phát linh khí pháp thuật, chỉ cần ngươi có thể thuận thực ngưng kết linh vân, có thể thi triển pháp thuật này, ta đem bảo ta đối với pháp bảo hiểu rõ đều nói cho ngươi biết, tuy nhiên không nhiều lắm, đối với ngươi cũng có trợ giúp, về sau ngươi đi quân tiên cốc nhìn xem, nghe nói chỗ đó có chút đệ tử lên hội chào hàng một ít từ bên ngoài đến bí tịch, tâm pháp, nói không chừng ngươi có thể tìm tới ngươi muốn!”

Bạch Linh nói xong, lúc này phóng thích một cỗ sóng âm

Tô Phuong lắng lắng nghe, tranh thủ từng chữ đều muốn nhớ rõ nhất thanh nhị sở, tại cái này trong quá trình, hắn với long xà cuốn có một chút hiểu rõ, còn có đối với pháp bảo các mặt một ít tri thức.

Qua rồi nửa canh giờ, Bạch Linh tự vội vã cáo biệt mà đi.

Tô Phuong cũng không lập tức tu hành long xà cuốn, mà là sửa sang lại một phen, đi Phi Vũ điện gặp mặt Thu Lãnh Cơ, bảo là muốn rời đi Thiên Môn phủ đi trong núi sâu tu hành.

Hắn cũng không làm khó dễ hắn, Tô Phuong lập tức chạy xuống núi.

Thiên Môn, tiến vào Thiên Môn phủ cầu vượt thông đạo.

Đi vào cầu vượt phía trước, phát hiện ngày đó cột dọc y nguyên làm cho người ta dùng rung động, Tô Phuong xuất ra lệnh bài tiếp xúc trận pháp môn hộ, chợt xuất hiện một vị cường giả, kiểm tra rồi một phen, đánh ra một đạo pháp ấn.

Vào!

Một đầu Phục Dực thú phi đến cầu vượt, vị này người giữ cửa nghiêm khắc bàn giao: “Nắm giữ cái môn này thủ ấn, chờ ngươi phải về Thiên Môn phủ, ở

ngoại vì phát ra đạo này pháp ấn, liền có Phục Dực thú đi đón người!”

“Đa tạ sư huynh!”

Ôm quyền tạ ơn, hần liền ngồi ở Phục Dực thú trên lưng.

Phục Dực thú hai chân đạp một cái, lập tức bay về phía trăm trượng không trung, phát ra gió yêu ma cùng tự nhiên cuồng phong hình thành đụng nhau.

Gần kề không đến 10 cái hô hấp, Phục Dực thú rơi vào mấy cây số xa ngọn núi, đem Tô Phưong phóng trên mặt đất, hần lại đi vòng vèo hướng lên Thiên môn phủ bay đi.

Tô Phưong giống như một đầu sói, ngủ đông, ở ẩn tại rừng rậm hồi lâu, xác định không ai theo dõi, hần mới lên núi mạch chạy đi, ven đường cũng cố ý tha mấy cái vòng.

Suốt hai ngày, hần rốt cuộc tìm được một chỗ đại rừng rậm.

Tại đây mỗi khóa đại thụ đều cao tới trăm trượng, cành lá tươi tốt, hần bò lên trên trong đó một cây đại thụ, tại cao vài chục trượng địa phương, tìm được một cái cành lá sum xuê cây xiên nơi, tìm một hồi công phu, dùng dây leo biên chế thành một cái phóng đại tổ chim, sau đó đem vật phẩm tùy thân phóng ở bên trong.

Đón lấy xuất ra sa mạc địa cung phát hiện túi trữ vật, rót vào linh khí cùng với ý niệm, nhìn thấy bên trong cấm chế pháp ấn, hần liền từng cái học tập nắm giữ, thẳng đến hần có thể tùy ý mở ra cấm chế.

Ào ào!

Đón lấy hần đem miệng túi nghiêng, phóng thích ý niệm, đem bả bên trong gì đó tất cả đều đổ ra, hần cũng không biết bên trong rốt cuộc có đồ vật gì đó.

Lập tức một ít bảo thạch, linh thạch, dược thảo, hộp gỗ ào ào xuất hiện, linh thạch có hơn một trăm khóa, trước mắt Tô Phưong còn phân không rõ có phải là rất trân quý, mà dược thảo cũng phi thường không tệ, về phần bảo thạch coi như xong, mà hần lại phát hiện một kiện pháp bảo, cũng là duy nhất một kiện pháp bảo.

Một cây cung, chính thể hiện lên màu vàng kim nhạt, không có mũi tên, trước mắt chỉ có dài một thước, nhưng không biết dung hợp thức dục về sau có nhiều cực lớn, cảm giác cái cung này so tiên cực giáp phẩm chất xuất chúng nhiều hơn, còn là một kiện tính công kích {Linh Bảo}.

“Cây mạnh linh cung!”

May mắn tìm được một chuyển nòng nọc loại văn tự, biết được cái cung này danh tự, đáng tiếc không có mặt khác dư thừa giới thiệu.

“Cái này cung không tệ, tốt một kiện lợi hại {Linh Bảo}, xem ra chết ở Sa Đà quái trong bụng vị này trống trơn túi chủ nhân, cũng có thể là mật đạo cảnh cao thủ...”

Ước lượng, cảm giác đại cung vẫn còn tương đối chìm, phi thường có khuynh hướng cảm xúc, hoàn toàn chính xác ưu tú qua tiên cực giáp.

“Mấy chục khóa kỳ kỳ quái quái tiên đan!”

Mà mở ra một cái gần dài một thước hình chữ nhật hộp gỗ, Tô Phưong tự kích động vận phần, bên trong yên tĩnh Địa Thảng lấy từng khóa tiên đan, hơn phân nửa đều là lung lay đan, mặt khác tiên đan là hần chưa bao giờ thấy qua, có chừng sáu bảy mươi khóa nhiều.

“Cái này ta muốn trong ba tháng, tu vi đạt tới nhục thai thập trọng càng thêm có nắm chắc!”

Nguyên lai hần phải ly khai Thiên Môn phủ, tại đây trong núi sâu tu hành, như thế cẩn thận từng li từng tí mở ra cái này trống trơn túi, làm như vậy là để phải tìm tài nguyên, tranh thủ đạt tới nhục thai thập trọng.

Trống trơn túi cũng không phụ hần hi vọng, hoàn toàn chính xác có nhiều như vậy tài nguyên, một bả cây mạnh linh cung, gần bảy mươi khóa tiên đan, còn có một bộ phận linh thạch, như thế tài nguyên, nhục thai cảnh tu sĩ là không thể nào có được, chỉ có mật đạo cảnh tu sĩ mới có thể có được.

“Tiên trong nội đan có vài khóa là mật đạo cảnh phẩm chất, phần lớn đều là nhục thai cảnh, vậy là đủ rồi, đừng nói nhiều như vậy, thập khóa đều cũng đủ để cho ta bước vào nhục thai thập trọng!”

“Về phần thuộc về Lãnh Phong đàn chủ cái này trống trơn túi, bên trong bảo vật nhiều lắm, vô pháp ở chỗ này mở ra, đợi về sau tìm cái càng yên lặng địa phương mới hảo hảo thanh lý một phen, có cái này cái túi thu nạp tài nguyên đã đầy đủ!”

Càng làm không cần tài nguyên một lần nữa hút vào trống trơn túi, chỉ để lại một khóa lung lay đan, chợt rời đi cây sào, leo lên một cây kéo dài vươn đi ra đại thụ xiên, vừa vận mặt đối với thiên không hai đợt mặt trời.

Chung quanh chính là rừng rậm, cùng với dày đặc Diệp Hải, xuất ra Hồn Nguyên Thánh kính, như trước đặt ở song trên gối, phục dụng lung lay đan!

“Ba tháng quá ngắn, muốn bước vào nhục thai thập trọng, ta liền cho đắc lần lượt tẩy tủy thân thể, dùng trăm huyết điều khiển kích phát thân thể, phối

hợp ngưng kết linh lực!”

Trăm huyết điều khiển!

Rậm rạp rồi bù bồng!

Một ngón tay đón lấy một ngón tay điểm tại toàn thân, chờ thêm hồi lâu, lại cởi bỏ toàn thân huyết mạch, mà cởi bỏ huyết vị chi tế, huyết khí cùng với bành trướng năng lượng thoáng chốc trùng kích toàn thân.

Thống khổ, lại là sinh sinh xé nát thân thể đau đớn.

Lại phối hợp hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, cái này cả ngày liền tại vôi vàng cùng trong thống khổ sống qua, ngày này dưới tu hành đến, trong cơ thể năng lượng chẳng những sự dư thừa một ít, trăm huyết điều khiển lại trùng kích ra một ít tạp chất.

Nội ngoại kiềm tu, đây mới thực sự là nội ngoại kiềm tu!

Đến ban đêm, hần hãy thu khởi cổ kính, bắt đầu Ngưng Khí, đồng thời tiếp tục dung hợp Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

Cái này trong quá trình, hần vốn định xuất ra cái kia cái nhẫn pháp bảo nghiên cứu thoáng một tý, muốn đến thời gian nóng này, hần lại có Thất Tinh Truy Mệnh kiếm cùng tiên cực giáp, sẽ chờ về sau hiểu rõ càng nhiều về pháp bảo tri thức, lại đến nghiên cứu chiếc nhẫn.

Như vậy nhoáng một cái đã trôi qua rồi một đoạn thời gian rất dài.

“Vù vù hô!”

Sáng sớm đã đến rừng rậm trên đồng cỏ, trong lúc đó có cỏ bão táp, tượng là quái vật xoay quanh đoạt thức ăn, bỗng nhiên theo mặt đất một nháy dựng lên, xoay tròn bay lên không, cuốn đặc Diệp Hải tầng một tầng tuôn rơi chấn động, rơi xuống đại lượng cành lá.

Này cỏ như cùng một cái đại xà trong gió lốc, nguyên lai là đứng bất động, hai tay rất mạnh tách ra Tô Phương.

Bồng!

Cổ khí thể này nhất quyền mà dậy, đem chung quanh bãi cỏ trực tiếp cuốn ra ba thước sâu hố.

“Long xà cuốn, chính là dùng linh vân làm cơ sở, lợi dụng linh vân vẽ vân, đan vào mà thành một loại Ngự Khí thuật, cái này là thô thiển pháp thuật!”

Trong khoảng thời gian này hần bắt đầu tu luyện đến từ Bạch Linh truyền thụ cho pháp thuật, long xà cuốn!

Pháp thuật cũng không phải muốn ngưng kết ra Long, xà, mà là một loại công kích khí thể, cũng là hình thái, đem linh khí dùng linh vân khống chế, tại thời gian ngắn bộc phát, phóng xuất ra trong cơ thể, hình thành xoay tròn hủy diệt xu thế, giống như Long, xà cuốn đánh con mồi, muốn chính là phách đạo, là khí thể.

Hần lại nhiều lần tu luyện long xà cuốn, dưới chân hố đất cũng càng ngày càng sâu, chung quanh lá cây cũng càng ngày càng dày.

Đương làm đạt tới trình độ nhất định về sau, hần đi vào một khối một trượng cao tảng đá lớn khối phía trước.

“Long xà cuốn, khởi!”

Kết án về sau, trong cơ thể ngưng kết đại lượng linh vân, giống như vô số suối nước dung hợp cùng một chỗ, hòa tan thành một cỗ khổng lồ linh vân, mà lại bỗng nhiên lao ra thân thể.

Rậm rạp rồi bù!

Khí thể phá thể ra, hần song chưởng hướng phía phía trước hòn đá rất mạnh đẩy.

Vù vù!

Thân thể hai bên trái phải khí thể lập tức phóng tới tảng đá lớn, mà lại tại giữa không trung lẫn nhau quán quanh, một tiếng ầm vang, long xà cuốn đánh trúng tảng đá lớn, tảng đá lớn chấn đặc đá vụn bay tứ tung, cả khối thiếu chút nữa Phá Toái, trong nháy mắt chỉ còn lại không đến một nửa thể tích.

“Nắm giữ hình thái, mà lại khống chế hình thái, liền có thể đem long xà cuốn tùy ý thi triển, mà long xà cuốn đạt đến đại thành, có thể hóa thành chính thức long xà hình thái!”

Pháp thuật, tự nhiên cũng là muốn từng bước một tu thành, Tô Phương muốn hoàn toàn nắm giữ long xà cuốn, còn cần khắc khổ tu hành, mà lại bản thân tu vi cũng muốn liên tiếp kéo lên, mới càng có thể nắm giữ linh vân thúc dục long xà cuốn.

Thâm sơn khổ tu đã có hơn phân nửa tháng, tiến bộ rất rõ ràng, nhưng lại có lung lay đan phụ trợ tu hành, cả ngày lẫn đêm kiên trì tu hành, rốt cục có hồi báo.

“Bồng!”

Lại là một cái giữa trưa!

Dị thường nóng bức, ngay trong rừng rậm đều là nhiệt khí.

Xếp bằng ở trên nhánh cây Tô Phuong, đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khí, đem chung quanh mấy trượng trong phạm vi lá cây, hết thảy đánh rơi xuống, chỉ còn lại quang lồi lồi nhánh cây.

Làn da bữa nay lúc tuần ra quen thuộc nhau thai tạp chất viên bi, chợt theo phóng xuất ra khí thể bên trong, xuất hiện nhàn nhạt tám tầng kinh khí, chậm rãi thẩm thấu lấy.

“Nhục thai bát trọng, ha ha, tầm thường tu sĩ cần một năm mới có thể theo thất trọng bước vào bát trọng, đối với người chỉ cần một tháng...”

Lại đột phá!

Tấn thẳng đến nhục thai bát trọng!

Hắn lập tức theo nhánh cây bay thấp mặt đất, về phía trước chạy như bay một hồi, lại tìm được một khối hơn một trượng đại nham thạch.

“Đi!”

Song chương bỏ không.

Vào!

Hai cổ khí thể giống như mãnh thú quán lấy hòn đá!

Rắc một tiếng, như rỗng giống như xà khí thể, khoảng cách đem cuốn lấy hòn đá cuốn toái, hóa thành trên đất đá vụn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nhục thai cửu trọng

“Theo cảnh giới tăng lên, long xà cuốn thực lực, hình thái đều ở phát sinh thay đổi...”

Kích động mà nhìn xem trên đất đá vụn, uy lực làm cho người ta sợ hãi.

Như thế uy lực có thể so với tầm thường {Linh Bảo} uy lực, cái này là pháp thuật?

Hắn mới được là nhục thai bát trọng, không đến mật đạo cảnh, có thể đem long xà cuốn uy lực, phát huy đến loại tình trạng này, một khi truyền đi, Thiên Môn phủ cao thấp ai không lấy làm kỳ.

Đồng thời hắn cũng phát hiện muốn triệt để đem long xà cuốn tu luyện tới cực hạn, thiệt tình không dễ dàng.

Mới bắt đầu thi triển long xà cuốn lúc, chỉ là một cổ khí thể.

Mấy ngày trước kia, có thể làm tới trình độ nhất định không chế hình thái biến hóa.

Hiện tại đột phá nhục thai bát trọng về sau, thi triển long xà cuốn dễ dàng hơn, hình thái cũng so với trước càng thêm rõ ràng, rất mạnh, tựa giống một đầu Long, một con rắn tại phát động công kích.

“Thình thịch!”

Đột nhiên mặt đất có chấn động.

Tô Phuong thỉnh lực lại có tiến bộ lớn, nghe thấy được chấn động, liền phát hiện phía dưới có cái gì đang muốn thoát ra mặt đất, hai hàng lông mày một hoành, lập tức về phía sau lóe lên.

Oanh!

Một đầu địa giáp yêu thú lao tới, giương miệng rộng, khí thế hung hung, lập tức chụp mồi.

Đáng tiếc hán đến rất mạnh, công kích cũng đột nhiên, chính là không thể tưởng được Tô Phuong chính là thân thể Đại viên mãn người, có được tâm thường tu sĩ vô pháp có được năng lực, nghe ra hán đào đất thanh âm, có thể đại khái phân biệt ra được khoảng cách.

Vì vậy tại hán đập ra đến một khắc, Tô Phuong đã tránh đến một bên khác.

Tô Phuong ngưng mắt nhìn địa giáp yêu thú, không còn có trước kia gặp được cự quái như vậy bất an, cùng với sợ hãi, phách đạo quát: "Tới tốt lắm, xem ta như thế nào đem ngươi giết đi, sau đó dùng cổ kính đem ngươi luyện hóa vì năng lượng hạt châu!"

Băng băng băng!

Địa giáp yêu thú không biết có hiểu hay không ý của hán, hai chân đập một cái, Đại Lực đánh giết, giống như một tòa di động núi nhỏ, trực tiếp áp hướng Tô Phuong.

"Long xà cuốn!"

Tay trái vỗ, tuôn ra một đạo bốc lên khí thế, tay phải vỗ, đồng dạng là một cỗ khí thế đập ra.

Oanh!

Mắt thấy địa giáp yêu thú móng vuốt khoảng cách Tô Phuong không đến vài thước xa, hai cỗ khí thế lập tức cuốn lấy địa giáp yêu thú, giống như măng xà thất cổ, đem trầm trọng địa giáp yêu thú trực tiếp xuống phía dưới kéo một phát, oanh địa một tiếng, tại mặt đất ném ra một cái hố to đến.

"Bách Khiếu huyết mạch cuối cùng còn nâng lên, một khi luyện thành Đại viên mãn, thân thể hội bộc phát ra thập thất liệt mã thần lực, không biết là địa giáp yêu thú đánh giết độ mạnh yếu lợi hại, có lẽ hay là thập thất liệt mã lao nhanh lực đạo mạnh hơn!"

Đột nhiên, hán trong đầu toát ra một cái cá gan làm loạn cách nghĩ, chính là muốn cùng địa giáp yêu thú so đấu lực đạo.

Người, thú, nhân loại như thế nào là thú quái đối thú?

Hai tay rơi xuống, long xà cuốn lập tức tán đi.

Địa giáp yêu thú gào khóc vừa gọi, phần nộ mà ngóc lên đầu lâu, trực tiếp mạnh mẽ đâm tới.

Tô Phuong linh hoạt lóe lên, lui ra phía sau mười trượng xa, không chế toàn thân thân thể, cảm giác thân thể chính là thép tấm, từng khối cơ thể so tảng đá còn muốn cứng rắn ngang.

Xôn xao!

Địa giáp yêu thú chạy vài bước, sau đó lại lần bay lên không đánh về phía Tô Phuong.

Lần này yêu thú dùng hết tất cả lực lượng!

"Viên mãn thân thể, thập thất thần lực!"

Mắt thấy địa giáp yêu thú tại trong chớp mắt, muốn đem Tô Phuong thân thể bẻ vụn, bỗng nhiên phóng ra một bước, giống như Huyết Sắc Lưu Tinh đột ngột lóe lên, nắm tay quả đấm cùng yêu thú lợi trào cơ hồ là song song sát qua.

Bồng!

Đến từ thập thất liệt mã, bị Tô Phuong xưng là thập thất thần lực nắm tay quả đấm, đánh trúng địa giáp yêu thú lồng ngực, mà càng như là địa giáp yêu thú đâm vào Tô Phuong trên người.

Sấm mùa xuân tựa như tiếng va đập, theo địa giáp yêu thú đánh bay, mà lại mất đi trọng tâm ngã ra sau lập tức, tại đây tám cánh rừng thoáng cái quanh quẩn, kinh phi một mảnh điêu bầy.

"Vai trái còn bị yêu thú móng vuốt cho trào bị thương!"

Tô Phuong cũng không lui lại một bước, hai chân mọc rễ tựa như, chỉ là đánh bay quái vật một khắc này, quái vật móng vuốt mất đi trọng tâm, ngoài ý muốn đưa hán cánh tay trái quệt làm bị thương, lưu lại một thật sâu miệng máu.

Lúc này Tô Phuong cảm giác đầu ong ong mà động tĩnh, tại đây lập tức giống như đã không có suy nghĩ, thân thể cũng vô pháp khống chế, mà loại cảm

giác này trong nháy mắt tức thì.

Chủ yếu là hấn toàn thân phát lực, phát lực về sau, đương làm thân thể lỏng chi tế, hội làm hấn có một loại không còn chút sức lực nào, mê muội lỗi giác.

“Xem ra ta thân thể thần lực, đã vượt qua thập thất liệt mã, có hai mươi thất liệt Mã Lực lượng, về sau theo cảnh giới không ngừng nhấc đến thăng, ta sẽ có được trăm thất liệt mã, ngàn thất liệt mã cùng với vạn mã lao nhanh thần lực... Vạn mã lao nhanh, chỉ sợ một đám có thể đánh nát một cái ngọn núi!”

Mang theo tự tin mỉm cười, đi vào địa giáp yêu thú trước mặt xem xét, yêu thú còn không có tất thõ, đã bị hấn thần lực chấn đắc thất khiếu chảy máu, xem ra cách cái chết không xa.

Ông!

Cổ kính xuất hiện ở trong tay, Tô Phuong muốn luyện hóa yêu thú vì năng lượng hạt châu, cái này so cái gì cốt tủy, thú huyết, lưỡng phí huyết nhục mạnh hơn gấp trăm lần.

“Nội đan tại tu sĩ trong mắt đúng vậy bảo vật ah, thu thập nội đan về sau nhưng cầm lấy đi giao dịch!”

Ngưng kết một đạo linh vân, hướng về yêu thú dưới bụng hết thấy, Xùy mà thoảng một tý, dày đặc da thú bị cắt mở, lấy tay vuron vào yêu thú trong bụng tìm tìm, lập tức cầm ra một khối óc chó lớn nhỏ huyết hồng hạt châu, thoát nhìn cũng không chắc chắn.

Có chút dùng sức có thể bóp nát, nội đan bên trong thoát nhìn cũng là năng lượng, chỉ là mặt ngoài có một tầng gần như thực chất yêu khí, bảo hộ lấy bên trong năng lượng.

Tô Phuong còn là lần đầu tiên nhìn thấy nội đan, lần trước Thu Lãnh Cơ mang theo Phi Vũ đàn tràng đại bộ phận đệ tử, đi chém giết khôn địa ma, chính là vì cướp lấy nội đan.

Đương nhiên khôn địa ma là tinh, là yêu, địa giáp yêu thú chỉ là bình thường có được yêu tính quái vật, còn chưa thành yêu, nội đan tự nhiên không kịp khôn địa ma 1%.

Đem nội đan thu vào trống tròn túi, chợt đem Hỗn Nguyên Thánh kính hướng địa giáp yêu thú một chiếu.

Ông!

Hồ hấp qua đi, một cỗ hồng mang tự bắn trúng địa giáp yêu thú.

Xi xào!

Đại lượng Âm Huyết từ phía sau bài xuất, ngoại trừ một phần nhỏ là phân và nước tiểu, đại bộ phận đều là tạp chất.

“Tiểu tử...”

Một cái hư vô nữ tử thanh âm, đột nhiên theo cổ trong kính phát ra.

Tô Phuong cũng bị lại càng hoảng sợ, vội vàng nhìn về phía mặt kính: “Cái này... Là tiền bối?”

“Đương nhiên là ta, có tiểu tử nguoi, rõ ràng có thể phóng thích thần trong kính Cửu Dương Chân Hỏa!”

“Cửu Dương Chân Hỏa?”

Ngưng mắt nhìn thiêu đốt yêu thú thi thể ngọn lửa, Cửu Dương Chân Hỏa?

So về cái này, Tô Phuong càng thêm hiếu kỳ: “Tiền bối, làm sao nguoi có thể thông qua cỗ kính cùng ta đối thoại?”

Nữ tử hư vô nói: “Tu vi của ta không ngừng tại khôi phục bên trong, nguyên thần càng phát ra cường đại, đem nguoi thúc dục thần kính lúc, bốn tọa nguyên thần cũng có chút có thể làm được theo lực lượng chảy ra, mà phóng thích ý niệm chi lực, nếu là ở nguoi không thúc dục thần kính trạng thái hạ, bốn tọa thì không cách nào cùng nguoi đối thoại, đương nhiên cũng bởi vì bốn tọa vừa vận phóng thích nguyên thần đưa lên đến nguoi cỗ kính không gian, trùng hợp mà thôi!”

“Vân bối đã sớm chờ mong nhìn thấy tiền bối, cái này Hỗn Nguyên Thánh kính thật sự thần kỳ!”

“Nói nghe một chút!”

“Không lâu vô tình ý dùng cỗ kính kính quay mắt về phía yêu thú, lập tức theo mặt kính bắn ra ra một cỗ hồng mang bao lại yêu thú, sau đó phóng xuất ra tiền bối theo lời Cửu Dương Chân Hỏa, đem yêu thú đốt cháy, mà lại lại đem đốt cháy hết thấy hút vào cỗ kính, sau đó tại mặt kính hội hình thành một khối hạt châu, trong hạt châu tràn đầy đều là dương khí, cỗ kính còn có một loại năng lực, chiếu một chiếu mất đi linh khí linh thạch, có thể lệnh linh thạch trở nên linh quang rạng rỡ!”

“Phải không?”

Nữ tử thần bí bắt đầu trầm mặc.

Lệnh Tô Phương đợi trong chốc lát, thanh âm của nàng mới có chút mà truyền đến: "Bồn tọa cũng không phải rất rõ ràng, dù sao 2 cái gương có thể tách ra, là ừg không có cùng năng lực, trước mắt bồn tọa chỉ biết cổ trong kính ẩn chứa Cửu Dương Chân Hỏa!"

"Mà cổ kính đối với người vừa rồi không có tác dụng!"

"Có lẽ không phải là không có tác dụng, chỉ là người không có thực lực thúc dục thần kính, đợi tương lai người trở nên cường đại, người mới sẽ phát hiện thần kính chính thức năng lực, cổ kính lực lượng tại hướng vào phía trong bộ không gian co rút lại, sau này hãy nói a!"

Ông!

Hồng mang từ tiền phương biến mất, Hồn Nguyên Thánh kính mặt ngoài bắt đầu ngưng kết một khóa hạt châu.

Về phần yêu thú thi thể sớm đã không có, nữ tử thần bí cũng đột nhiên rời đi.

"Cái khóa hạt châu này thể tích nhỏ không ít, khí tức cũng không phải phi thường cường liệt, chẳng lẽ là cùng mất đi nội đan có quan hệ?"

Hạt châu định hình rồi, cầm lên xem xét, chỉ so với trân châu lớn một chút, mà lại bên trong năng lượng thoát nhìn thập phần mỏng manh, xa gần không nổi trước kia những kia hạt châu no đủ mượt mà.

Quần hán khi gió, cái khóa hạt châu này trước thu lại, đợi lúc tu luyện lại thôn phệ.

Thấy sắc trời không còn sớm, hán lại nhớ tới nhánh cây, bàn ngồi xuống dung hợp Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

"Đáng tiếc cổ trong kính vị tiền bối kia không dễ nhìn thấy, nếu có đại lượng trao đổi cơ hội, ta có thể hướng nàng học tập đại lượng pháp thuật..."

Trong cơ thể tại Ngưng Khí, chủ yếu ngưng kết linh vân, cho nên cũng nghĩ đến long xà cuốn.

Tu hành vẫn phải là từ từ sẽ đến, một bước một cái dấu chân.

Phi Vũ đàn tràng!

Tu hành trong điện bộ không gian.

Linh khí trận pháp bên trong, Hàn Lập đứng ở Lục Phong trước mặt, thấp giọng mang theo cười lạnh: "Sư huynh, lần trước Tô Phương mạng lớn, lần này không có khả năng còn có lần trước cái loại này cơ hội tốt, chỉ cần hán báo danh, ta nhất định có thể đem hán phế bỏ, kỳ thật muốn diệt trừ hán biện pháp rất nhiều, hán không phải phụ trách chiếu cố Tử Linh một sùng câu sao? Tại cô khô bên trong tầng điểm kịch độc, hạ độc chết một sùng câu, cho dù độc bắt từ, giáo thừa đại nhân cũng sẽ đem hán đuổi đi, thậm chí giết, nghe nói Tô Phương theo giáo thừa đại nhân trước mặt, chỉ là một có cũng được mà không có cũng không sao người chần ngơ mà thôi!"

"Biện pháp này trước mắt không thể được, phải đợi tranh phong thi đấu về sau, người có thể cho Trương Cuồng tại trên lôi đài phế đi Tô Phương, một cái Trương Cuồng không được, người khiến người khác thay phiên đối phó hán, nếu ai phế đi Tô Phương, ta cho hán năm khóa lung lay đan, cái này khóa lung lay đan người trước cầm, cho ta làm việc không thể thiếu người chỗ tốt!"

"Đa tạ sư huynh, ta lập tức an bài chuyện này!"

Tìm được tiên đan Hàn Lập, lộ ra tham lam đáng tươi cười.

Lục Phong rời đi tu hành điện, trong chốc lát đi vào mặt khác một tòa càng cao vút trong mây ngọn núi.

"Đường ca!"

Một đạo bóng hình xinh đẹp tựa như Bạch Tuyết rơi xuống, bóng trắng lóe lên, tựa xuất hiện ở Lục Phong trước mặt.

Thiếu nữ một thân áo trắng, lãnh diễm tuyệt trần, mà lại dùng khăn lụa che mặt.

Lục Phong hướng bạch y nữ tử vuốt cằm: "Lam Nhi, người hội tham gia lần này tranh phong thi đấu sao?"

Áo trắng thiếu nữ nhàn nhạt mở miệng: "Loại sự tình này đối với ta đã không có ý nghĩa, đúng rồi, ta nghe ca ca nói người muốn gia tộc tất cả hạt giống, từng bước một diệt trừ đến từ Thiên Tông thành tất cả gia tộc tu sĩ?"

"Ta đã sớm lại để cho Lục Minh đi làm chuyện này, cũng là thúc thúc ý tứ, dù sao tương lai người tiền đồ bất khả hạn lượng, chúng ta Lục gia chắc chắn tại Thiên Tông xây thành lập đế quốc, đã từng bước bắt đầu diệt trừ những kia vương quốc chân thật!"

"Nơi đây nói chuyện không có phương tiện, chúng ta đi rừng rậm nói chuyện, mà lại cho người mang đến một kiện pháp bảo, phối hợp người mật đạo cảnh tu vị, tại đây Thiên Môn phủ đã dùng bước cùng!"

“Còn phải đa tạ Lam Nhi giúp ta đột phá mật đạo cảnh!”

Áo trắng thiếu nữ mang theo Lục Phong hướng một cái khác đầu khe núi con đường nhỏ đi đến.

Thâm son!

Thình thịch..

Răng rắc...

Theo một cỗ kinh khí bộc phát, giống như khí lăng xốc lên, đem chung quanh nhánh cây ào ào đánh gãy, mà lại ngay Tô Phương chỗ ngồi vừa thô vừa to thân cây, cũng bị chấn đặc phát ra đứt gãy răng rắc thanh âm.

Này cỗ kinh khí thật là đáng sợ, nếu có phạm nhân ở chung quanh, chỉ sợ giây phút gian hội chấn thành thịt nát.

“Nhục thai cửu trọng!”

Hô mà một tiếng rơi xuống đất, chung quanh rơi lá tả lầy không ít nhánh cây, lá rụng càng nhiều.

Tô Phương đồng tử rớt cục lộ ra đã lâu kích động ánh mắt: “Ban ngày không gián đoạn hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, ban đêm kiên trì Ngưng Khí, cắn nuốt mấy viên lung lay đan, tăng thêm luyện hóa yêu thú mà đến hạt châu, rốt cục đột phá nhục thai cửu trọng, thập trọng cảnh Đại viên mãn, còn kém một bước ngắn!”

“Long xà cuốn!”

Mở ra hai tay, theo song chưởng tâm tuôn ra một đầu giống như Long không phải Long, giống như xà không phải xà hai cỗ linh mang.

Chẳng những đột phá cửu trọng, ngay long xà cuốn hình thái cũng phát sinh rõ ràng biến hóa.

Hình thái rất thật, tùy ý thôi phát, khoảng cách long xà cuốn chính thức trạng thái càng tiến một bước.

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Hạc tiên tử chủ nhân, Lạc Mộ Tuyệt

Phi Vũ đàn tràng!

“Không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng...”

Tô Phương về tới Phi Vũ điện, ra ngoài tu hành hai tháng có thừa, tấn chức nhục thai cửu trọng, nếu như muốn tấn chức thập trọng, thời gian quá chặt, còn lại thời gian tốt hơn tốt tu hành.

Chỉ thấy hấn xoải bước ngừng đầu, đối với lần này mười cái danh ngạch là ôn thao thắng khoán.

Tô Phương có lẽ hay là thu thập một ít hoa quả, linh thảo cho một sừng câu, cũng đem bả động phủ cho quét dọn một lần, về phần cái kia ba khóa linh thạch đối với hấn đã không có bất kỳ lực hấp dẫn, miêu tả linh căn, hấn hiện tại dùng Hỗn Nguyên Thánh kính, có thể miêu tả Thuần Dương linh căn.

Hết thầy quy về sau khi bình tĩnh, hấn tự đi tới xa xa trong rừng tĩnh tu ngồi xếp bằng, chủ yếu là nội tu Ngưng Khí, trong người tu hành linh vân, linh vân lần lượt ngưng kết, hội lệnh linh khí không ngừng tinh khiết, cuối cùng nhất đạt tới linh lực.

Dùng hấn lúc này tu vi, chủ yếu chính là ngưng kết linh lực, nắm giữ pháp thuật cũng trở nên thứ yếu.

“Vù vù!”

Cánh rừng phía trước xoáy lên cuồng phong, Tô Phưong cũng không xuất ra cổ kính tu hành, đột nhiên nhìn thấy loại dị thường động tĩnh, trong nội tâm cũng rất trấn định, cho dù bị người phát hiện hấn ở chỗ này tu hành thì như thế nào?

Không có pháp bảo, không có bất kỳ đặc thù chỗ, chỉ là một tầm thường đệ tử tại tu hành mà thôi.

Hạc tiên tử Bạch Linh theo bão táp bay vào trong rừng:”Đệ đệ!”

Tô Phưong lập tức hiện hiện dáng tươi cười, đi nhanh nghênh đón:”Bạch tỷ, ta chính nhớ ngươi!”

Nhưng Bạch Linh sau khi rơi xuống đất, cũng không tượng bình thường như vậy rất sống động, ngược lại xử tại đó không động xuống.

Vào!

Đang lúc Tô Phưong cảm thấy kỳ quái, bỗng nhiên phía sau xuất hiện một ngọn gió cuốn chi âm.

Chẳng lẽ còn có người? Trách không được hạc tiên tử lúc này có chút khác thường.

Xoay người nhìn lại, một người áo đen đang từ trong rừng rậm đi tới, nhìn không tới dung mạo, toàn thân dùng lụa đen bao phủ, chỉ có thể nhìn thấy cặp kia che dấu sâu đậm song đồng tử, nhưng nhìn đối phương dáng người cao gầy, cũng không cường tráng, bước tiến cũng có chút phiêu dật, xem ra là một nữ tử.

Tô Phưong lập tức nhìn về phía Bạch Linh, vì sao có người sẽ cùng nàng cùng nhau xuất hiện:”Bạch tỷ, đây là?”

Hạc tiên tử Bạch Linh lại vẫn đứng tại chỗ, cực kỳ bất đắc dĩ mà cúi đầu xuống, cũng không sẽ cùng Tô Phưong đối mặt.

“Xùy!”

Càng làm hấn không tưởng được chính là, hắc y nhân kia đột nhiên phun ra một cổ khí thể, cuốn đắ chung quanh thậm cò không ngừng tản ra, khí thể lại hướng Tô Phưong cuộn cuộn tịch cuốn tới.

Đây là muốn đối với Tô Phưong ra tay.

“Xem ra Bạch Linh hữu nan ngôn chỉ ẩn, mà lại người này đột nhiên đối với ta ra tay, ta cũng không thể không công chờ bị đánh ah!”

Nghĩ tới đây, Tô Phưong cũng bộc phát khí thể, giống như sóng gió phốc hướng tiền phương đạo kia khí thể.

Bồng!

Hai cổ khí thể thoáng chốc va chạm, lệnh cái này tám cánh rừng tràn một đạo khí vòng.

Hắc y nhân quả nhiên là một nữ tử, chắc chắn mà lại lạnh như băng nói:”Xuất ra ngươi toàn bộ thực lực, loại này nhục thai tam trọng khí thể không đủ xem!”

“Thật là lợi hại, theo ta phóng xuất ra khí thể, có thể chuẩn xác kết luận ra ta dùng bao nhiêu thực lực...” Tô Phưong khẽ giật mình, y nguyên có chút do dự.

“Ngươi không ra tay, ta đã tới rồi! Ánh sáng tím Lôi Điện đao!”

Đối phương bỗng nhiên dương tay, theo ống tay áo múa mà cuốn hướng Tô Phưong, phảng phất từ trong tay áo, bay ra một cây tinh tế từ khí khí thể, phát ra hung phấn điện giật.

“Pháp thuật? Thần thông?”

Tô Phưong hoảng hốt, vội vàng thúc dục nhục thai cửu trọng ẩn chứa thân thể cùng với thực lực, mà lại lui ra phía sau ba bước.

Từ khí khí thể lập tức hóa thành một đạo Từ Lôi lưỡi đao, khoảng chừng hơn một trượng dài, giống như là một vòng nửa tháng công kích, tư tư mà mang tất cả hướng Tô Phưong.

Vào!

Pháp thuật, đây chính là so long xà cuốn cao thâm vô số lần pháp thuật, Tô Phưong nào dám cứng rắn ngạnh, vội vàng nhảy lên, cơ hồ cùng ánh sáng tím Lôi Điện đao gặp thoáng qua.

Tô Phưong quá coi thường Hắc y nhân, cùng với đạo này ánh sáng tím Lôi Điện đao.

Bồng!

Nguyên lai ánh sáng tím Lôi Điện đao nhìn như chỉ là một đạo lưỡi đao, chung quanh lại mang theo mạnh mẽ khí thể, Tô Phưong tuy nhiên tránh thoát ánh

sáng tím Lôi Điện đao, nhưng mà tránh không khỏi khí thế.

Vô hình khí thế đưa hấn hung hăng chấn động, ở trên không mất đi cân đối, cũng chấn ra hơn một trượng xa, cũng may bị một cây đại thụ ngăn lại.

Thân thể thiếu chút nữa vô lực mà ngã sấp xuống, đứng lên Tô Phuong cảm giác nửa người không có bao nhiêu tri giác, sắc mặt cũng rất yếu ớt, thị lực bị chấn thương.

Hắc y nhân lại tiếp tục phóng thích một đạo ánh sáng tím Lôi Điện đao: "Người một cái nhục thai cảnh, làm thế nào biết ta đây ánh sáng tím Lôi Điện đao lợi hại? Người còn có thực lực không bộc phát, lại để cho ta nhìn người còn mạnh bao nhiêu!"

Tô Phuong lại nhìn thoáng qua Bạch Linh, nàng còn cúi đầu không dám nhìn liếc, cái này lệnh Tô Phuong cũng rốt cục có lựa chọn, xem ra người áo đen này tuy nhiên cùng Bạch Linh cùng nhau xuất hiện, nhưng cũng không phải bằng hữu, ngược lại là địch nhân.

Mà nữ tử khí thế làm cho người ta muốn giết người lỗi giác, nhưng nàng cũng không toàn lực ra tay, phảng phất tại thăm dò Tô Phuong, muốn kích phát thực lực của hấn.

Suy nghĩ nhiều như vậy, Tô Phuong ánh mắt đột nhiên trở nên dứt khoát mà sáng ngời hữu thần.

"Cái này là được rồi, dùng toàn lực của người đến ngăn cản ta đây ánh sáng tím Lôi Điện đao, ta xem người vừa rồi khí thế, tu vi của người nên vậy đạt đến nhục thai cửu trọng, mà ta đây ánh sáng tím Lôi Điện đao uy lực, đại khái là nhục thai thập trọng, người nếu như tiếp được, vậy người có thể sống sót, nếu như tiếp không dưới đến..."

"Từ?"

Tô Phuong không đợi đối phương mở miệng, trước hừ ra một chữ.

"Người đã minh bạch, tự xem như là cứu người tánh mạng của mình, toàn lực đối kháng ta đây đạo từ quang Lôi Điện đao!" Nữ tử bỗng nhiên dương vung tay lên.

Ào ào... Từ từ!

Ánh sáng tím Lôi Điện đao nguyên một trượng dài, bất quá chung quanh khí thế cũng rất bàng bạc, xem ra cô gái áo đen phải không muốn lệnh Tô Phuong lại lóe lên qua công kích, làm cho hấn ra tay.

"Long xà cuốn!"

Không có đường lui rồi!

Cẩn rằng, chỉ có thể ra sức đánh cược một lần, chống lại đạo này công kích.

Vù vù!

Hai tay cương mãnh mà đẩy, song chưởng chân không, theo trong lòng bàn tay lập tức phun ra hai cỗ nắm đấm lớn khí thế, giống như long xà đồng dạng đập ra.

"Long xà cuốn, tại nhục thai cảnh có thể đem pháp thuật này nắm giữ đặc như vậy vừa đúng..." Nàng kia đứng chấp tay, cùng đợi Tô Phuong có thể hay không chống cự năng ánh sáng tím Lôi Điện đao.

Sưu Sưu!

Từ từ!

Rậm rập rồi bù!

Hai cỗ pháp thuật bốc lên mang tất cả, tại giữa không trung một tràng, cái kia ánh sáng tím Lôi Điện đao phảng phất muốn đem cả long xà cuốn chém nát, mà long xà cuốn vừa muốn đem ánh sáng tím Lôi Điện đao thất cô, hai cỗ pháp thuật giống như có sinh mạng tựa như tại trong hai người giữa không trung đối kháng.

"Thập thất thần lực!"

Nhìn như long xà cuốn cuối cùng nhất không phải ánh sáng tím Lôi Điện đao đối thủ, nếu để cho đối phương giãy dụa đi ra, Tô Phuong tự vô pháp ngăn cản.

Thừa dịp long xà cuốn cuốn lấy ánh sáng tím Lôi Điện đao, Tô Phuong ba bước bước ra, thân thể thần lực theo cánh tay phải tuôn ra, một quyền xuyên thấu long xà cuốn khí thế, sau đó đánh trúng ánh sáng tím Lôi Điện đao.

Oanh!

Thập thất thần lực đem ánh sáng tím Lôi Điện đao chấn động.

Long xà cuốn, ánh sáng tím Lôi Điện đao, tăng thêm Tô Phuong thập thất thần lực, ba cổ đáng sợ lực lượng lập tức mất đi cân đối, mãnh liệt Phá Toái, này cổ Phá Toái chi lực cũng đánh trúng Tô Phuong lồng ngực, đem cả người hất ném đi ngã xuống đất.

“Cường, không chịu thua kém...”

Nằm trên mặt đất, Tô Phuong cảm giác sẽ chết rồi, tim còn đang nhảy nhót, đây là vì cái gì?

Rất muốn ngồi dậy, vừa vận thể một điểm khí lực cũng vô pháp ngưng kết, ngoại trừ hô hấp của mình, cùng với yếu ớt trái tim, toàn thân có một loại thúc dục trầm huyệt điều khiển bởi vậy tê liệt cảm giác vô lực.

“Một cái nhục thai cửu trọng con sâu cái kiến, rõ ràng có thể ngăn cản đạt tới mật đạo cảnh một trọng pháp thuật lực lượng...”

Đội lạt nữa Tô Phuong xem càng thêm tinh tường lúc, không biết lúc nào, cô gái che mặt kia đã đứng ở trước mặt, lạnh lùng mà quan sát lấy chính mình, ánh mắt kia lộ ra một phần kinh ngạc.

“Chủ nhân, ngươi, ngươi không phải đã nói, không giết hấn sao?” Bạch Linh vọt lên, dùng cánh bảo vệ Tô Phuong, sợ hãi về phía nữ tử thần bí cầu xin tha thứ.

“Ngươi im miệng!”

Cô gái áo đen lẳng lẹ ác liệt mà quét qua Bạch Linh, làm nàng lui về phía sau một ít, cô gái áo đen lại cao cao mà dò xét Tô Phuong: “Ngươi một cái nhục thai đệ tử, dám học trộm pháp thuật, học trộm võ công, ngươi cái này là muốn chết, dựa theo pháp quy, ngươi cũng bị chém đầu!”

“Ta...” Pháp quy, Tô Phuong vô cùng rõ ràng, đúng vậy a, hấn là học lên long xà cuốn, Thiên Môn phủ muốn giết hấn, lý do này đã muốn rất đầy đủ.

Đầy đủ đặc hấn không có bất kỳ giải thích, phản bác lý do.

Cô gái áo đen lại nói: “Ngươi muốn sống sao?”

“Muốn...” Tô Phuong dùng sức nhẹ gạt đầu, y nguyên vô pháp theo mà ngồi dậy đến.

“Ngươi nhưng mình bạch tánh mạng của ngươi, hiện tại nắm giữ ở bốn tọa trên tay?”

“Ân!”

“Ta nghe Bạch Linh nói về ngươi con đường tu hành, cảm thấy ngươi là một cái có thể đáng giá bồi dưỡng nhân tài, tiến vào Phi Vũ đàn tràng trong khoảng thời gian ngắn, có thể theo thực khí cảnh bước vào nhục thai cửu trọng, như thể tốc độ viên siêu bốn tọa năm đó, giết ngươi thật sự đáng tiếc, cho ngươi chết ở Thiên Môn phủ cái kia lạnh như băng pháp quy phía dưới, bốn tọa cũng là rất không bỏ, cho nên ta muốn cho ngươi một con đường sống!”

“Cảm ơn tiên bối!”

“Ngươi trước đừng cảm ơn ta, ngươi về sau nên vì ta làm việc, cho ta hiệu lực, thì ra là từ hôm nay về sau... Ngươi chính là ta đây phượng trận doanh loại người, không thể làm ra phản bội bốn tọa sự tình, ta cho ngươi xử lý cái gì, ngươi phải xử lý cái gì, đương nhiên bốn tọa không phải cho ngươi đi tìm chết, bốn tọa hi vọng ngươi có thể phát triển xuống dưới, tương lai có thực lực cho ta làm việc!”

“Có loại chuyện tốt này?”

Sợ hãi rồi đột nhiên biến mất, nghe được nữ tử lời nói này, hấn ngược lại có tia hưng phấn.

Nàng đứng vậy hạc tiên tử Bạch Linh chủ nhân, Bạch Linh đều lợi hại như thế, nắm giữ không ít pháp thuật, mà nữ chủ nhân có bao nhiêu lợi hại? Địa vị vượt xa quá Thu Lân Cơ.

Nếu vì nàng làm việc, về sau chẳng phải là cũng coi như tìm được một cái cường hữu lực hậu trường?

“Ngươi có bằng lòng hay không?”

“Vân bối nguyện ý!”

Tô Phuong vội vàng đáp ứng, cũng không khỏi không đáp ứng.

“Ngươi cố ý không cho Phi Vũ đàn tràng biết rõ tu vi của ngươi, tựu là hy vọng tại tranh phong thi đấu bỗng nhiên nổi tiếng, ngươi là rất có tâm cơ đệ tử, ngươi đã nguyện ý vì ta làm việc, ta tự nhiên cũng muốn tài bồi ngươi, nhưng ngươi nhất định phải tại tranh phong thi đấu thượng lộ tỏa sáng, sau đó tìm được Phi Vũ bộ cao tăng coi trọng, dần dần tại Phi Vũ quân cao tăng bên trong chỗ dựa, tốt nhất có thể thành vì trong bọn họ nhân vật trọng yếu!”

“Chỉ đơn giản như vậy?”

“Còn đơn giản sao? Ngươi một người bình thường đệ tử, làm sao có thể hỗn lẫn lộn thành cao tăng? Cái này đối với ngươi mà nói, cơ hồ là vô pháp hoàn thành nhiệm vụ, ta cũng vậy hi vọng ngươi có thể mang theo như vậy tin tưởng, hoàn thành cái này nhiệm vụ, chờ ngươi đột phá mật đạo cảnh lúc, ngươi muốn cái gì tài nguyên, hoặc là trợ giúp, bốn tọa đều đáp ứng ngươi!”

“Bạch Linh...”

Nữ tử nói xong, ném ra ngoài một khóa đan dược rơi vào Tô Phương lồng ngực, sau đó nàng trong chớp mắt lóe lên, biến mất không thấy.

Hạng tu vi?

Bạch Linh vội vàng đem đan dược ụy nhập Tô Phương trong miệng, rất nhanh một cỗ hùng lực dừng mãnh vào trong cơ thể của hắn, sau nửa canh giờ, hắn chậm rãi ngồi dậy.

“Không có ý tứ...” Bạch Linh ngồi chồm hổm ở bên cạnh, ủy khuất thút thít nỉ non.

Tô Phương không thể gặp Bạch Linh được ủy khuất: “Tỷ tỷ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Ngươi không phải nhu yếu giải pháp bảo sao? Ta liền cho vụng trộm đi chủ nhân thư phòng đọc qua bí tịch, kết quả bị chủ nhân phát hiện, nàng, nàng hỏi ta muốn bí tịch làm cái gì, ta liền cho nói muốn chính mình tu hành, nhưng nàng thần thông vô địch, nếu như ta không nói thật, nàng tự đối với ta thì triển mê Hồn Thủ đoạn, đến lúc đó hết thấy đều không tự chủ được nói ra, ta liền đem ngươi nói ra...”

“Bạch tỷ, làm khó ngươi, vì ta... Không đáng ngươi đi bóc lột lớn như vậy nguy hiểm!” Tô Phương thân thể đau nhức, trong lòng không khoái, lập tức cho hòa tan rơi.

“Ta nghĩ đến nếu như chủ động nói ra, nói không chừng ta và ngươi còn có một con đường sống, mà nàng một khi thi triển thần thông, ta và ngươi căn bản sống không được...”

“Bạch tỷ, ngươi làm vô cùng đúng, như vậy ta và ngươi đều sống sót rồi, ngươi cái kia chủ nhân là ai? Lợi hại như thế?”

“Nàng gọi Lạc Mộ Tuyết, chính là Thiên Môn phủ một vị ‘Thiên Môn Thánh nữ tướng’, đã là Thiên Môn phủ cao tăng, không tại cái này tâm thường đàn tràng, ở đẳng kia Thiên Môn phủ bên trong đàn tràng tu hành!”

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Đi ra bước đầu tiên

Lạc Mộ Tuyết!

Hào một cái lợi hại cường giả!

Vô luận là tốc độ, có lẽ hay là thi triển pháp thuật năng lực, đều giết này mình.

Tô Phương lại hỏi: “Thiên Môn Thánh nữ tướng?”

Bạch Linh nói: “Đó là Thiên Môn phủ chủ đối với dưới trướng cường giả phong hào, nghe nói cái này phong hào còn có thể lệnh Lạc Mộ Tuyết tương lai đi đến Triệu quốc, trở thành Triệu quốc vô thượng tồn tại, cụ thể ta cũng không phải rất rõ ràng, Thiên Môn phủ nước rất sâu, chỉ có cao tăng mới biết được trong đó bí mật!”

“Mà Lạc Mộ Tuyết đến tốt cùng là tốt là xấu?”

“Tốt xấu? Đệ đệ của ta nha, thế giới này chỉ có phạm nhân mới sẽ có vấn đề này, ngươi chính là tu sĩ, tu sĩ thế giới khắp nơi là cơ quan tính toán, ngươi lừa ta gạt, không có tốt xấu chi phân, chỉ có thực lực có khác, có thực lực có thể trở thành người tốt, có thực lực cũng có thể trở thành người xấu, mà Lạc Mộ Tuyết rất có lòng dạ, nhiều năm qua ta đều không nhìn thấu nàng, mà nàng có bí mật gì cũng khó có thể để cho ta biết rõ, chỉ là của ta cảm thấy nàng tại đây Thiên Môn phủ, tựa hồ có nguyên nhân khác, không phải thật tâm dùng Thiên Môn Thánh hoàng vi tôn!”

“Để cho ta lẫn vào Phi Vũ quân cao tăng? Tựa hồ không cần nằng an bài, ta cũng là muốn từng bước một trở thành Phi Vũ quân hạch tâm tồn tại, sau đó tìm được cha ta tung tích...”

“Tạm thời ngươi tựa dựa vào nằng, mà lại ta và ngươi có tay cầm bị nằng nắm, nếu là phản bội, nằng nếu đem chúng ta học trộm pháp thuật sự tình vạch trần, ta và ngươi tất nhiên hội phần thân toái cốt, tại đây Thiên Môn phủ bắt luận cái gì pháp thuật đều là một bậc thang bậc thang một mực không chế!”

“Bạch tỷ, về sau ngươi cũng đừng lại vì ta đi mạo hiểm!”

“Có lần này, còn dám có lần thứ hai? Ngươi không chê mệnh dài, ta cũng vậy ngại mệnh ngắn ah!”

“Có thể còn sống cũng không tệ rồi...”

“Về sau Lạc Mộ Tuyết có ra lệnh gì truyền cho ngươi, tựa do tỷ tỷ đến truyền lời, tóm lại ngươi tựa tương kế tựu kế, Lạc Mộ Tuyết thực lực bí hiểm, hiện tại lợi dụng ngươi, ngươi cũng có thể lợi dụng nằng đạt tới cường đại mục đích, còn một điều quên dặn dò ngươi, nằng nói cho ngươi về sau đừng tại Thiên Môn phủ, đập vào nằng cớ hiệu rêu rao khắp nơi!”

“Ta hiểu được, nữ nhân này quá khó đối phó rồi, để cho ta cho nằng làm việc, lại không nhận con người của ta, xảy ra chuyện còn phải do tự chính mình ôm lấy!”

“Háo hão nghĩ đến như thế nào mới có thể bò lên trên Phi Vũ quân cao tăng, hỗn lẫn lộn cá nhân dạng đến, tỷ tỷ đi!”

Bạch Linh khai báo không ít, mới phát cánh bay về phía Thiên Môn phủ ở chỗ sâu trong dãy núi.

Nơi đó là cấm chế đàn tràng, ngay Thu Lãnh Cơ cũng không có tư cách tiến vào.

“Lẫn vào Phi Vũ quân cao tăng? Chính hợp ý ta, thành cao tăng, ta mới có thể trợ giúp gia tộc hạt giống tại Thiên Môn phủ đều đứng vững gót chân, còn có thể tìm tới phụ thân tung tích, đúng vậy, dùng ta hiện tại nhục thai cảnh thân phận, trước tiên có thể đi danh lục điện tìm xem thử xem, nói không chừng có thể tìm tới phụ thân tin tức?”

Trải qua một phen sinh tử khảo nghiệm, Tô Phương không kịp an thần Ngưng Khí, một cái bước xa lao ra phiến rừng rậm này, rồi đi Phi Vũ đàn tràng.

Danh lục điện!

“Sư huynh, sư đệ muốn nghe được ta Tô gia sớm mấy năm, một vị tiên bối tung tích, kính xin sư huynh đi cái thuận tiện!”

“Thuận tiện? Chúng ta còn phải xử lý lần này hạt giống rất nhiều sự tình, nào có không cho ngươi đi tìm?”

Đại diện hơi nghiêng, Tô Phương chính hướng từng có gặp mặt một lần danh lục điện đệ tử khom người.

Đối phương cự tuyệt hần, mà lại phát phát tay: “Ta có thể giúp ngươi tra lần này, thượng một lần hạt giống các mặt, nhưng xa hơn trước kia ta đây tựa không thể giúp ngươi!”

“Diêm sư huynh!”

Tô Phương bắt lấy bốn bề vắng lặng khe hở, lập tức đem một khóa lung lay đan kín đáo đưa cho đối phương.

Cái kia họ Diêm nam tử vừa thấy là lung lay đan, lập tức giấu ở trong tay áo, sau đó dò xét Tô Phương: “Không thể tưởng được ngươi mới tiến vào Phi Vũ đàn tràng đã hơn một năm thời gian, đảo hỗn lẫn lộn đặc không tệ lắm, nghe nói ngươi còn thành Thu sư tỷ bên người người hầu?”

“Cái gì người hầu, chính là người chặn ngựa, thay đại nhân chiếu khán tọa kỵ, có cái gì sơ xuất, tùy thời mạng nhỏ khó bảo toàn!” Thấy họ Diêm nam tử rốt cục không hề có vẻ này cự người ngoài ngàn dặm thần sắc, Tô Phương cũng an quyết tâm đến.

“Ngươi muốn tìm ai? Cái đó một lần, hoặc là cái đó một năm hạt giống?”

“Tô Nghiêu Thiên, đại khái là 19 năm trước, hần là ta Tô gia một vị trưởng bối, do Thiên Môn phủ hạ đạt chiếu lệnh, trực tiếp từ phía thiên tông thành điều đi, về sau vừa đi một chút cũng không có âm tín!”

“19 năm trước... Ngươi đi ra ngoài trước tại cánh rừng chờ một chút, muốn đọc qua bản án cũ sổ ghi chép cũng không dễ dàng!”

“Làm phiền sư huynh!” Tô Phương lúc này rồi đi danh lục điện.

Trong nội tâm rất kích động, xem ra tám chín phần mười có thể tìm đến phụ thân tung tích.

Đi vào cánh rừng, Tô Phương đang muốn tìm cái địa phương chờ đợi họ Diêm nam tử.

“Công tử, ngươi xem hần có phải là Tô Phương?”

Phía trước trong rừng con đường nhỏ, bỗng nhiên đi tới mấy cái thanh niên.

Tô Phuong nghe thấy thanh âm cau mày nhìn lại, khi nhìn thấy trong đó một gã thanh niên lúc, thần sắc trong nháy mắt biến, nhưng vẫn là ôm quyền: "Lục Minh, đã lâu không gặp!"

Lục Minh, chính là Lục Lam thân ca ca, cũng là lục gia công tử, tại mấy năm trước Thiên Tông thành, Tô Phuong cùng Lục Minh cũng coi như ngẩng đầu không thấy cúi đầu thấy.

Tại Lục Minh bên cạnh còn có Lục gia hai gã hạt giống, những người còn lại thì không phải vậy Thiên Tông thành ra tới hạt giống.

Lục Minh thân thể thon dài, không có cường tráng chi giống như, nhưng lại có khỏe đẹp cân đối thân thể, cùng với cái kia mày rậm mắt to, khí khái hào hùng bức người tướng mạo.

"Tô Phuong!"

Lục Minh cũng ôm quyền, đánh giá liếc, liền dương miệng cười một tiếng: "Nghe ta đường ca nói người thông qua sờ Thiên Môn, cũng bước chân vào Phi Vũ đàn tràng, mới đầu ta còn có chút không tin, nhưng bây giờ tin, không hổ là chúng ta cái này một đám bên trong, dùng thân thể tu hành đạt tới thực khí ngũ trọng đệ nhất nhân!"

Nhìn hần bộ dáng như là tại tán dương Tô Phuong, nhưng hần nghe cũng rất chói tai.

"Ta muốn đi danh lục điện làm ít chuyện, về sau có thời gian rồi sẽ tìm người trò chuyện!" Lục Minh nhất phái đại nhân vật tác phong, ngày xưa thiếu niên, hôm nay đã trở thành phong độ nhẹ nhàng thanh niên tuấn tú tài giỏi.

Mấy người sau khi rời đi, Tô Phuong lại có vẻ có chút khản trương: "Lục Phong quả nhiên trong bóng tối, cùng Lục gia tất cả hạt giống đều có liên lạc, nói không chừng đem bà đến từ Thiên Tông thành tất cả hạt giống tình huống, đều cho khiến cho nhất thanh nhị sở!"

"Lục Minh xem ra so với ta trước một bước bước vào nhục thai cảnh, có Lục Phong cái này một cao thủ âm thầm trợ giúp, Lục Minh bước vào nhục thai cảnh cũng không phải việc khó, không biết Lục Lam hôm nay đến hạng cảnh giới? Nàng ngay tại Phi Vũ đàn tràng một bên ngọc lộ bộ, dùng của nàng thiên phú, khả năng đạt đến nhục thai cảnh ngũ trọng, lục trọng..."

Chằm chằm vào đám người kia bóng lưng, hần dựa vào tại dưới một cây đại thụ, suy nghĩ một hồi.

"Tô sư đệ!"

Họ Diêm nam tử vội vã chạy xuống thêm đá, đi vào trong rừng con đường nhỏ.

"Có tin tức?" Tô Phuong lập tức chào đón, không thể chờ đợi được muốn biết phụ thân tung tích.

Nếu như hiện tại phải biết phụ thân năm đó đi nơi nào, chấp hành nhiệm vụ gì, một khi tranh phong thi đấu qua đi, chờ hần trùng kích mật đạo cảnh về sau, là được đi tìm phụ thân.

Hần tự nhiên kích động.

Đây là hần từ nhỏ hiểu chuyện đến nay, cả ngày lẫn đêm đều ở tưởng tượng tràng cảnh.

Họ Diêm nam tử lắc đầu, cho Tô Phuong vào đầu tạc một chậu nước lạnh: "Tình thế mà đọc qua một lần, phát hiện về 19 năm trước, cái kia cả năm hồ sơ cũng không trông thấy rồi, ta còn hỏi mật khác sư huynh, ai cũng không biết vì cái gì, cái này tuyệt không bình thường, đoán chừng là bị bên trong trực tiếp niêm phong cất vào kho rồi!"

"Không có cách nào sao?" Vạn không thể tưởng được là loại này đáp án.

"Danh lục điện tuy nhiên phụ trách Thiên Môn phủ cao thấp rất nhiều lớn nhỏ sự vụ, nhưng chỉ là đối với phần đông đàn tràng mà nói, Thiên Môn phủ bên trong đại sự tắc chính là bất quy danh lục điện khống chế, do tin tức phủ phụ trách, tin tức phủ cũng không bên ngoài bộ đàn tràng, mà là đang bên trong đạo trong tràng, địa vị vượt qua danh lục điện, nghe nói là do vô thượng Phủ chủ thủ đoạn khống chế, phạm là bị đóng cửa tồn tại án sổ ghi chép, cũng sẽ ở tin tức phủ gửi, ta phỏng chừng người muốn tìm cái này gọi Tô Nghiêu Thiên nhân vật, có khả năng năm đó bị đột nhiên triệu tập, là một việc nhiệm vụ bí mật, nguyên nhân chính là như vậy mới bị niêm phong cất vào kho!"

"Ta đây như thế nào có thể đi tin tức phủ?"

"Trở thành cao tăng, như vậy mới có thể tiếp xúc tin tức phủ, xin lỗi, viên đan dược kia..."

"Sư huynh người thu lấy, người giúp sư đệ lớn như thế bề bộn, tương lai nói không chừng còn có chuyện phiền toái người!"

Như thế nào tốt đem bà đan dược thu hồi lại.

Họ Diêm nam tử ôm quyền tỏ vẻ bất lực, trong chớp mắt rời đi cánh rừng.

“Về phụ thân cái kia cả năm sự kiện không hề ghi chép? Ngay danh lục điện bên trong đều cảm thấy không bình thường... Chẳng lẽ phụ thân năm đó bị Thiên Môn phủ triệu tập, trong đó đại hữu văn chương (có nhiều bí ẩn)? Tin tức phủ, cái này không cần Lạc Mộ Tuyệt hạ lệnh, ta cũng vậy muốn từng bước một trở thành Phi Vũ quân cao tăng!”

Lần này không có đi một chuyến uống công, ít nhất cho hắn biết ở đâu có thể tìm đến phụ thân tung tích.

Tin tức phủ.

Trở lại Phi Vũ điện, Tô Phưong tại động phủ ngồi xếp bằng, không có tu hành, mà là đang suy nghĩ.

Trộn vẹn ba ngày sau đó, hắn xuất ra một cái hộp gỗ, đi vào Phi Vũ điện.

Một vị Phi Vũ quân cường giả, trong điện đi ra, rùng rậm vừa quát: “Tô Phưong, ngươi có chuyện gì sao? Phi Vũ điện không phải ngươi có thể bước vào!”

Tô Phưong hành lễ: “Thỉnh sư huynh thay thông bẩm, đệ tử có việc cầu kiến giáo thừa đại nhân!”

“Ngươi vận khí cũng tốt, giáo thừa đại nhân vừa trở về trong chốc lát!”

Nam tử cùng Tô Phưong cũng không tính toán người xa lạ, tại đây Phi Vũ điện cũng là ngáng đầu không thấy cúi đầu thấy.

Một lát sau, Thu Lãnh Cơ liền từ đại điện xuất hiện, đi vào nơi hẻo lánh, đang tại đây núi kiêu diễm bao la hùng vĩ phong cảnh, nàng hỏi: “Tìm ta chuyện gì?”

Tô Phưong ôm quyền: “Đệ tử lần này tới hoàn toàn chính xác có việc muốn gặp đại nhân, đệ tử đi vào Phi Vũ đàn tràng, không biết như thế nào lệnh đại nhân mất hứng, hoặc là làm sai cái gì sự tình, lệnh đại nhân một mực không đợi thấy đệ tử!”

“Ngươi tìm ta chính là hỏi cái này sự tình?” Thu Lãnh Cơ ngưng lại hô hấp, trộn vẹn đưa mắt nhìn Tô Phưong ba cái hô hấp: “Phi vũ đàn tràng chỉ có dùng thực lực mới có thể dùng bước, ngươi nếu có mới có thể, đem đến từ nhưng cũng tìm được ta coi trọng!”

“Đệ tử bất tài, ngu dốt vô cùng, đến từ Thiên Tông thành nhỏ nhỏ tam lưu gia tộc, không phải Lục sư huynh cái kia đám tài cao, lại một lòng nghĩ đến muốn tại Thiên Môn phủ sinh tồn được, chẳng những là sinh tồn, còn muốn từng bước một trở thành người thượng nhân, đây hết thấy chỉ có giáo thừa đại nhân có thể trợ giúp đệ tử!”

Tô Phưong đang tại Thu Lãnh Cơ, ăn nói khép nép, lại cơ hồ là muốn đem trái tim tử móc ra, xuất ra hộp gỗ, mở cái nắp, hai mươi khóa hình thù kỳ quái đan được, bỗng nhiên nằm ở bên trong: “Đây là đệ tử một điểm tâm ý!”

“Toái cốt đan, Đại Lực Đan, phi thần đan... Những này cũng không phải ta Thiên Môn phủ tiên đan, Tô Phưong, ngươi là muốn nhận mua bốn tọa sao? Ngươi chẳng lẽ không tinh tường, tại đây phải có thực lực mới có thể chỗ dựa, dựa vào những này thủ đoạn nhỏ, tâm địa gian xảo ở chỗ này của ta không thể thực hiện được!”

Nhìn thấy nhiều như vậy đan dược, Thu Lãnh Cơ cũng có chút thay đổi thần sắc, bất quá như cũ là cái kia phó lãnh ngạo, sau đó tức giận mà dục rời đi.

Tô Phưong gấp nói gấp: “Đệ tử tu vi đã đạt tới nhục thai cửu trọng!”

“Nhục thai cửu trọng?”

Chuyện đó mang đến hiệu quả, vượt xa quá những đan dược kia, lệnh Thu Lãnh Cơ trong chớp mắt: “Thật sao?”

Tô Phưong lập tức phóng thích khí thế, quả nhiên theo toàn thân cao thấp lộ ra chín tầng không ngừng kéo dài kinh khí.

“Nhục thai cửu trọng!”

Thu Lãnh Cơ kinh hô một tiếng, chợt cao thấp dò xét Tô Phưong: “Ngươi là dùng thực khí thập trọng tiến vào ta Phi Vũ đàn tràng, làm sao có thể tại đã hơn một năm thời gian, liên tục đột phá mười cái cảnh giới?”

“Đệ tử lần trước đi đất đen dãy núi, vô tình ý nhặt được cái này cái hộp gỗ, bên trong có hơn sáu mươi khóa đan dược, đại bộ phận hay sống lạc đan, bị đệ tử mỗi ngày luôn luôn tự dùng một khóa, thực tế có ba khóa hết sức kỳ lạ đan dược, đệ tử phục dụng hai khóa, tự liên tiếp tấn chức, linh khí ngày từng ngày không ngừng tinh lọc!”

“Ngươi phục dụng hai khóa, còn có một khóa đâu này?”

Xem ra Thu Lãnh Cơ không phải không ưa thích đan dược, mà là không thích tầm thường tiên đan.

Tô Phưong mọi nơi nhìn nhìn, móc ra một khóa màu hồng đỏ thẫm hạt châu, đúng vậy dùng yêu thú luyện hóa, ẩn chứa cổ kính dương khí hạt châu, lập tức đưa cho Thu Lãnh Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Một cước trả một cước

“Ờ?”

Bảo vật chính là bảo vật!

Đương lâm Thu Lãnh Cơ nhìn thấy hạt châu đầu tiên mất, một đôi sâu đồng tử liền bị hạt châu hấp dẫn.

Theo Tô Phuong trong tay tiếp nhận, tinh tế dò xét, cảm giác trong mắt của nàng, chỉ có hạt châu tồn tại.

Tô Phuong ở một bên yên lặng chờ đợi, nhưng trong lòng tại nói thầm: “Đây chính là ẩn chứa thiên địa dương khí Bảo Châu... Vì tìm được phụ thân, ta phải từng bước một trở thành Phi Vũ quân hạch tâm, nếu là tìm được Thu Lãnh Cơ coi trọng, cái kia hết thảy đều muốn nước chảy thành sông, xuôi dòng đi thuyền!”

Trộn vụn nửa nén hương qua đi, Thu Lãnh Cơ mới ngưng mắt nhìn Tô Phuong: “Chỉ còn lại có cái này một khóa?”

“Mới đầu có ba khóa, đệ tử không biết hẳn là đan dược gì, tựu một ngưng nuốt vào, nào biết toàn thân khí thể bắt đầu bộc phát, vô pháp khống chế, đợi mấy ngày qua đi, đệ tử một thân linh khí đề cao mấy lần, tựu minh bạch đây là tuyệt thế đan dược, về sau lại phục dụng một khóa, mới đột phá đến nhục thai cửu trọng!”

“Người vì sao phải hiến cho ta?”

“Đệ tử... Đệ tử muốn có ngày nổi danh, cho nên hi vọng tìm được đại nhân nể trọng, vì đại nhân hiệu lực, tương lai có thể hỗn lãn lộn cá nhân dạng, trở lại Thiên Tông thành cũng có thể đem Lục gia so xuống dưới!”

“Một núi không thể chứa hai cọp, người cùng Lục Phong đều đến từ Thiên Tông thành, thực tế Lục gia còn xây ra cái Lục Lam, nàng chính là tuyệt thế kỳ tài, hẳn là Lục Phong tại lên hại người không được?”

Hiển nhiên Thu Lãnh Cơ tại nghi kỵ Tô Phuong đối với nàng hiến vật quý ý đồ, coi hẳn cường giả loại này, sẽ không dễ dàng tin tưởng một người, càng thêm sẽ không tùy ý sử dụng ngoại nhân.

“Không có, hẳn thật không có nhằm vào ta, sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, có lẽ là đệ tử quá mức thần kinh!” Tô Phuong lắc đầu liên tục, cảm thấy có lẽ hay là không muốn nói cho nàng về Lục Phong mưu hại chuyện của mình.

“Khá lắm sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, Tô Phuong, tâm ý của người ta sáng tỏ, bảo vật này ta tựu thu hạ rồi, người cũng đừng tu vì chứng minh sự hiện hữu của người cảm giác, kế tiếp người hay dùng hành động hảo hảo biểu hiện, người muốn hỗn lãn lộn trưởng thành dạng, cũng phải có năng lực làm được, chờ người tại tranh phong thi đấu bên trong đạt được thứ tự, ta sẽ thân dẫn tiền người, đến lúc đó tấn chức mật đạo cảnh, ta cũng vậy sẽ thân cho người trấn, xuống dưới hảo hảo tu hành, mấy ngày nữa chính là bên trong tuyển bạt, người phải trước đạt được tham gia tranh phong thi đấu tư cách!”

Thu Lãnh Cơ nói rất rõ rồi, sau đó đem hộp báu cùng với cái kia khóa hạt châu hút vào trống trơn túi, tại Tô Phuong đưa mắt nhìn phía dưới, trở lại Phi Vũ điện.

Thành rồi!

Yên lặng trở lại động phủ, Tô Phuong mới rút cục nhẹ nhàng thở ra, xếp bằng ở trên giường đá, trước nghĩ tới Lạc Mộ Tuyết, sau đó lại hồi tưởng Thu Lãnh Cơ nhận lấy bảo vật một màn.

Mấy chục khóa đan dược, đây cũng không phải là một số con số nhỏ.

Lần này coi như là hướng Thu Lãnh Cơ lộch: “Lạc Mộ Tuyết để cho ta lẫn vào Phi Vũ quân cao tầng, hôm nay Thu Lãnh Cơ cũng coi như chính thức đem bà ta để vào mắt, chỉ cần lần này tại tranh phong thi đấu có biểu hiện xuất sắc, chỗ dựa Phi Vũ quân vấn đề không lớn, về sau có thể đồng thời hướng Lạc Mộ Tuyết, Thu Lãnh Cơ lấy lòng, hai bên lợi dụng, đối với ta có lợi ta đây tốt hơn tốt lợi dụng, đối với ta bất lợi, vậy thì nghĩ biện pháp bãi bình phiền toái, hai bên ăn sạch!”

Hắn đã có ứng phó hai đại cao thủ đại khái cách nghĩ, lợi dụng chính mình thân phận đặc thù ưu thế, hai bên kiềm chế, lợi dụng ưu thế hóa giải phiền toái.

Trọng yếu nhất một điểm, nói không chừng có thể lợi dụng hai người, tương lai tiếp xúc tin tức phủ, y nguyên không thể chờ đợi được muốn tìm được phụ thân tung tích.

“Bị Thu Lãnh Cơ biết rõ tu vi của ta, có lẽ sẽ bị đến nàng âm thầm nhìn xem, về sau tại Thiên Môn phủ, ta không thể xuất ra Hồn Nguyên Thánh kính tu hành, ngay trong túi cũng không thể lấy ra...”

Suy nghĩ hồi lâu, tinh táo lại tiếp tục tu hành.

Lúc giá trị sáng sớm, Phi Vũ đàn tràng tu hành ngoài điện, đã tụ tập trên trăm đệ tử.

“Tô Phương quả nhiên báo danh rồi, xem ta như thế nào thu thập người!”

Hôm nay chính là Phi Vũ đàn tràng bên trong, quyết định mười cái danh ngạch thời gian, cho nên chúng đệ tử sớm tựu lại tới đây, hoặc là tham gia, hoặc là đến xem náo nhiệt.

Trương Cuồng cùng Hàn Lập đứng chung một chỗ, chăm chăm vào biên giới không chút nào vượt trội Tô Phương. Trương Cuồng chính hướng Hàn Lập lộ ra vài phần khinh thường.

Hàn Lập trầm giọng nói: “Người cũng phải cẩn thận, hấn sớm một thời gian ngăn so người bước vào nhục thai một trọng, đừng quá khinh địch!”

“Nhìn hấn có phải là báo danh tham gia tiểu tổ, nếu là tổ trọng, ta còn gặp không được hấn!”

“Ta đã ở một tổ, hai tổ, thậm chí ba tổ tiểu tổ đều an bài nhân thủ, Tô Phương lần này là chạy không được, mà lại dùng hấn nhục thai một trọng tu vi, còn có thể báo danh tham gia cao trọng tiểu tổ trận đấu?”

Hai người lén chính thương lượng như thế nào đối phó Tô Phương.

Liên Chiến, Lục Phong, Hồ Lô Kỳ ba người cùng Thu Lãnh Cơ xuất hiện, hiện trường lập tức lặng ngắt như tờ, do Liên Chiến trước mặt mọi người nói ra: “Tranh phong thi đấu là chúng ta các đàn tràng tranh phong chi địa, trong đó đạt được thứ tự đệ tử, có thể tìm được cao tầng trọng điểm bồi dưỡng, ví dụ như ba người chúng ta đã từng đều là tại tranh phong thi đấu bên trong lấy được qua thứ tự, hôm nay tại Phi Vũ đàn tràng bồi dưỡng hạ, bước vào mật đạo cảnh, các người cũng có cơ hội như vậy, hiện tại ta nói nói tranh phong thi đấu thi đấu chế, thi đấu chia làm ngũ đại thi đấu sân, cho nên có năm tiểu tổ, nhục thai một trọng, nhị trọng xếp vào một tổ, tam trọng, tứ trọng xếp vào hai tổ, dùng cái này đến nhục thai thập trọng, loại này phân tổ nhìn như không công bình, cảm một tổ đến ví phương, một tổ là một trọng cùng nhị trọng đệ tử hàng rào thi đấu sân, không bày rõ ra một trọng đệ tử không phải nhị trọng đệ tử đối thủ sao? Có lẽ các người đều có như vậy nghi hoặc, đàn tràng sở dĩ như vậy phân tổ, chính là muốn khích lệ một trọng, nhị trọng cùng với khác cảnh giới các đệ tử, lại để cho thấp trọng khiêu chiến cao trọng đệ tử, kích phát mỗi người đệ tử tiềm năng, mà cao trọng đệ tử cũng không nhất định hội áp chế thấp trọng đệ tử, chúng ta giáo thừa đại nhân, từng tại nhục thai cửu trọng, đánh bại không ít nhục thai thập trọng cao thủ!”

U-a... aaa!

Mọi người phát ra kinh hô, không hẹn mà cùng mang theo sùng bái, kiêng kỵ ánh mắt quang hướng Thu Lãnh Cơ.

Liên Chiến lại nói: “Ngũ đại tiểu tổ chung thiết ba cái thứ tự, đệ nhất danh đạt được ban thưởng nhất mê người, thì phải là trong túi, tên thứ hai cũng tìm được cao tầng ban cho pháp thuật, danh thứ ba tìm được thập khóa lung lay đan, mà tất cả đạt được thứ tự đệ tử, đều cũng tìm được cao tầng bồi dưỡng trở thành mật đạo cảnh cường giả, mặc kệ người ở đâu tiểu tổ đạt được thắng lợi, ban thưởng đều là giống nhau, cho nên đối với một trọng đến thất trọng nhục thai đệ tử mà nói, tranh phong thi đấu chính là ngư được Long Môn tuyệt hảo cơ hội, có thể ở thấp trùng tu vi lấy được pháp bảo, có được pháp thuật, cho dù không thể sử dụng hoặc là tu hành, vậy cũng hội khiến cho mọi người hâm mộ, kế tiếp do Lục sư đệ công bố chư vị chỗ báo tiểu tổ, mọi người theo như tiểu tổ phân tốt trận doanh, chột bắt đầu luận võ!”

Lục Phong đón lấy đi ra ba bước, đi vào trung ương, cảm ra một khối ngọc giản, lớn tiếng đọc lên mỗi một cái tên: “Trước theo tổ 5 bắt đầu, Hàn Lập, Lí Tổ Thanh, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng, Tô, Tô... Phương!”

Cuối cùng một cái tên đọc lên lúc, Lục Phong rõ ràng cả lăm.

“Tô Phương... Báo danh tổ 5!”

Rất nhanh chung quanh tất cả mọi người nhất tề nhìn về phía đứng ở biên giới vị trí Tô Phương, tràn đầy phải không nhưng tin cùng với nghi hoặc nặng nề.

Bởi vì đều có tương cùng một cái nghi vấn, hấn một cái nhục thai một trọng, vì sao báo danh năm tổ? Năm tổ chính là cửu trọng, thập trọng cường giả tranh phong lôi đài!

Hồ Lô Kỳ thấy Lục Phong cũng đánh giá Tô Phương, hấn lập tức run lấy bầy cuồng hống: “Khục...”

“Tổ 4, Thường Việt, Trương Tuyết Kiếm...”

Thu Lãnh Cơ ở đây, Lục Phong lại biểu hiện dị thường, may mắn Hồ Lô Kỳ nhắc nhở kịp lúc, Lục Phong mới tiếp tục tuyên đọc tổ 4 mỗi một cái tên.

Tiếp theo là tổ 3, tổ 2, tổ 1.

Tại hán tuyên đọc trong quá trình, không còn có người đi chú ý mặt khác dự thi đệ tử, chú ý đặt ở ngoài cùng bên phải nhất đứng năm vị cường giả, nhất là Tô Phương trên người.

Bọn hán đối đãi Tô Phương ánh mắt, tựa như nhìn thấy một con chim sè, đột nhiên liền trở thành bay lượn Cự Ưng.

Cả trong quá trình, Tô Phương đều bình tĩnh mà bình tĩnh, cùng Hàn Lập, Lí Tố Thanh, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng bốn đại ca thủ đồng dạng, mang theo chắc chắn tin tưởng.

Lục Phong trở lại hơi nghiêng, trong nội tâm hận ý cuộn cuộn: "Thiên đường có đường người không đi, Hàn Lập... Lần này đúng vậy người cuối cùng cơ hội, nếu không phải diệt trừ Tô Phương, ta cũng sẽ không cho người còn sống trở thành mặt đạo cảnh!"

Lúc này ngũ đại tiểu tổ trận doanh xếp thành một hàng, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phong phân biệt tại phía trước giám thị, Thu Lãnh Cơ ngồi ở tu hành điện cửa chính, chú ý đang tại làm chuẩn bị mỗi người đệ tử.

Đương làm năm tổ đệ tử chuẩn bị cho tốt lúc, Liên Chiến hô to: "Chúng ta có mười cái danh ngạch, cho nên năm tổ bên trong có thể sinh ra đời hai cái danh ngạch, trận đấu quá trình rất đơn giản, tự nguyện giao thủ, biểu hiện tốt nhất hai người, liền có được danh ngạch!"

"Ta tới trước!"

Tự nguyện lên sân khấu, vậy thì cần phải có cá nhân đứng ra, tuyệt đối mọi người không nghĩ tới chính là, trước hết nhất đứng ra người, là năm tổ Tô Phương.

Bị tất cả mọi người miệt thị tiểu nhân vật.

Hàn Lập sớm không quen nhìn Tô Phương trở thành tiêu điểm, mà lại cũng được Lục Phong chỗ tốt, muốn đem đưa Tô Phương vào chỗ chết, liền một bước bước ra: "Ta đây đảo muốn nhìn người có bao nhiêu cân lượng!"

Hồ Lô Kỳ đi vào phía trên, trước hết để cho người chung quanh mở ra: "Tự do ra tay, thẳng đến đối phương tự động nhận thua, bắt đầu!"

"Bồng!"

Hàn Lập dương chân vừa bước, toàn thân kinh khí bắn ra mà phát, rõ ràng nhìn thấy cửu trọng kinh khí.

"Cút!"

Xem ra muốn đả bại Tô Phương là dễ dàng, Hàn Lập vài bước phóng ra, nhanh như phong tuyết, đùi phải mang theo cửu trọng kinh khí, lẳng không đáp hướng Tô Phương bụng.

"Một cước đem người đan điền hủy..." Hàn Lập phát ra um tùm cười lạnh, tại hán xem ra, Tô Phương chính là nhược gà mà thôi.

"Bồng!"

Kết quả Tô Phương cũng bộc phát ra khí thế, khí thế phóng ra ngoài, đồng dạng đỉnh tai nhức óc, đồng dạng là cửu trọng kinh khí, bộc phát lập tức, vừa vụn cùng Hàn Lập chân phong va chạm.

Đạp đạp!

Hàn Lập chân đắc thiếu chút nữa ngã sấp xuống, chặt vật mà lui về phía sau hai bước, hoảng hốt nói: "Nhục thai cửu trọng... Không có khả năng, người làm sao có thể tại ngắn như vậy thời gian, bước vào nhục thai cửu trọng!"

Thịt hán cửu trọng!

Làm sao có thể, biên ra một vạn cái lý do, hán cũng không tin Tô Phương một kẻ con sâu cái kiến, hội trưởng thành là cùng mình giống nhau tu vi tồn tại.

"Ăn dẫu quá kỹ ah..." Hơi nghiêng Lí Tố Thanh, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng ba người, cũng không khỏi đắc ngưng lấy thần sắc, hiển nhiên theo bắt đầu Tô Phương cũng không phải là bọn hán quan tâm đối thủ.

Kết quả hiện tại trở thành một thốt, chính cùng bọn họ ở vào một đầu chạy tuyến thượng hắc mã (hạt giống ko lường được).

Lục Phong, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ cũng tạm thời không đi chú ý mặt khác tiểu tổ trận đấu, chú ý ào ào đặt ở Tô Phương trên người, tăng thêm chung quanh rất nhiều nghị luận đệ tử, khi bọn hán xem ra, Tô Phương chính là xuyên thẳng mặc vào áo vàng tên ăn mày.

Duy có một người không sợ hãi không thay đổi, Thu Lãnh Cơ!

"Nhục thai cửu trọng thì thế nào?"

Hàn Lập không thể chịu đựng được Tô Phương đứng ở trước mặt, một tiểu nhân vật, như thế nào có tư cách ở vào giống nhau độ cao?

“Kiếm tâm chi!”

Hai tay kết ấn, toàn thân tuôn ra đại lượng linh vân, hết thầy dừng mãnh vào cánh tay phải, sau đó hấn ngón giữa cùng ngón trỏ dọc theo, một đạo kiếm hình khí thể theo hai ngón tay lộ ra, ngưng kết vì hơn một thước dài.

Bành bành!

XÍU... UU!!

Hàn Lập giống như mãnh thú chạy về phía Tô Phuong, cánh tay phải chém ra, hai chỉ mạng theo kiếm khí, đâm về Tô Phuong lồng ngực.

“Kiếm tâm chi... Pháp thuật, đó là pháp thuật lực lượng!”

Không khỏi có người hô to, vì Tô Phuong ngắt đem bả đồ mồ hôi.

“Pháp thuật?”

Không nhúc nhích, không nhúc nhích một phần, mắt thấy hai chỉ kiếm khí muốn đâm chọc ở trước ngực, Tô Phuong có lẽ hay là không nhúc nhích, đồng tử do phóng đại bắt đầu co rút lại, nguyên lai hấn kích phát thân thể năng lực, sử thị lực của hấn thi triển, trong mắt hấn, Hàn Lập quá chậm, tựa như hải tử xông lại.

“Ba~!”

“Bồng!”

Nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, Tô Phuong ngửa ra sau, tựa hồ tại tránh né hai chỉ kiếm khí, nhưng mà một cước dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai, tại hai chỉ kiếm khí theo trước mặt đã đâm lúc, một cước đá trúng Hàn Lập bụng.

Khí thể chấn động, đem Hàn Lập cả người ném đi, mà chỗ bụng dưới thậm chí có bất quy tắc linh khí thẩm nơi.

“Hàn Lập! Hàn Lập thất bại!”

“Hơn nữa ngay đan điền cũng bị Tô Phuong đá nát, tốt một chiêu ăn miếng trả miếng, một cước trả một cước!”

Người chung quanh mang theo rung động đánh giá, giống như người khổng lồ khôi ngô Tô Phuong, lại dùng đồng tình cùng giễu cợt ánh mắt, dò xét trên mặt đất khóc rống giãy dụa Hàn Lập.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Đạt được danh ngạch

“Hàn, Hàn sư huynh lại bại bởi Tô Phuong...” Một tổ trận doanh bên trong, Trương Cuồng trước kia còn đặc ý mời phần, cho rằng đi theo Hàn Lập hỗn lẫn lộn, có thể hỗn lẫn lộn ra cá nhân mô hình nhân dạng.

Nào biết Hàn Lập lại lạc đặc bị đánh nát đan điền, trong nội tâm lập tức ruột đều hối hận thanh.

Chút bất tri bất giác, tại Tô Phuong thắng được, mà lại đánh nát Hàn Lập đan điền cái này nháy mắt, ngoại trừ mấy vị cường giả, đại bộ phận mọi người đối với Tô Phuong tràn đầy kiêng kị, cùng với lạ lẫm, không bao giờ... nữa là cái này đến từ đồng đạo sân đệ tử.

Nhưng mà Lục Phong thần sắc cũng rất nhanh khôi phục bình thường, ngoại trừ Thu Lãnh Cơ, chính là hấn trước hoàn quá thần lai.”Tô Phuong, người thực lực cường đại, cũng không cần phải hủy Hàn Lập a?”

Nghe nói như thế, Tô Phuong trong nội tâm sẽ tối khí, nhưng hấn hiểu được lúc này có Thu Lãnh Cơ ở đây cục diện hạ, hấn đặc hành sự tùy theo hoàn cảnh.”Không phải ta muốn hủy hấn, mà là hấn muốn hủy ta, tại hạ tin tưởng chư vị đều nhìn thấy Hàn Lập trước kia, là rất muốn đánh nát đan điền của ta, nếu như ta không đưa hấn hủy, cái kia nằm xuống đúng là ta, ta Tô Phuong không cầu trở thành đại nhân vật, chỉ cầu cái an ổn mà thôi, Hàn Lập là đem bả ta bức cho đặc không hề lựa chọn, đương nhiên cũng oán tự chính mình ép không được lựa giận!”

Lục Phong lập tức lại thay đổi ngữ khí: "Mọi người về sau muốn coi đây là giám, trận đấu chỉ là luận bàn, không cần phải mang giết chóc chi tâm, đã việc này là Hàn Lập sai trước đây, sẽ không quan Tô Phưong sự tình!"

"Cứ như vậy cũng muốn hù lộng kiếm, làm ta sợ? Lục Phong, ta Tô Phưong đã không là vừa vặn lên núi cái kia cái gì cũng đều không hiểu sừng sờ đầu thanh..."

Lúc này đối với Tô Phưong mà nói, là hấn đi vào Phi Vũ đàn tràng chính thức mở miệng khí, mà lại cảm giác có thể tự do hô hấp một khắc, rốt cục ở chỗ này thông qua thực lực, chứng minh rồi chính mình.

Liên Chiến quát: "Ngươi mấy cái trước đem Hàn Lập dẫn đi nghỉ ngơi!"

"Trận đấu tiếp tục, Tô Phưong là năm tổ đệ nhất vị người thắng, hiện tại ai thượng tới khiêu chiến hấn?"

Vài đại cao thủ đem bả hiện trường cục diện không chế, ngũ đại tiểu tổ trận đấu tiếp tục cử hành.

Lục Phong nhìn về phía Lí Tổ Thanh, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng ba người, xem ai kế tiếp đi lên khiêu chiến Tô Phưong.

Lí Tổ Thanh, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng ba người đều là nhân vật lợi hại, nguyên một đám thực lực cũng không so Hàn Lập kém, mà lại cường ra không ít, đợi một hồi, Lí Tổ Thanh đi hướng tiền phưong.

"Tô sư đệ, chúng ta chính là giao thủ, tranh thủ danh ngạch mà thôi, hi vọng giữa chúng ta không cần phải lưu lại cái gì mất hứng hiểu lầm!" Không hổ là sớm vài giới đệ tử, trước mặt mọi người có vẻ thở mạnh bỗng nhiên.

"Ta cùng với Lý sư huynh không oán không cừu, tại sao hiểu lầm?"

Tựa hồ Tô Phưong những lời này là chuyên môn nói cho người nào đó nghe, chợt hướng Lí Tổ Thanh thi lễ.

"Xem chừng!"

Bồng!

Lí Tổ Thanh khí thế phóng ra ngoài, chấn đắc Tô Phưong tóc dài dương động, tại hấn toàn thân lộ ra mười tầng kinh khí.

Nhục thai thập trọng, Lí Tổ Thanh đã đứng ở mặt đạo cảnh cánh cửa trước.

"Lý sư huynh nguyên lai là thập trọng cao thủ, sư đệ lĩnh giáo!"

Đương lâm đầy trời chưởng pháp theo Lí Tổ Thanh tốc độ bộc phát, áp hướng Tô Phưong mặt lúc, Tô Phưong thông dong mà phun ra kinh khí, lập tức cùng Lí Tổ Thanh khí thế đụng vào nhau, sau đó thi triển phong ung bảy thức, đầu móng tay không ngừng bộc phát, cảm giác từng đạo đầu móng tay, giống như là Liệp Ưng đánh cỏ, nhanh mà cương mãnh.

Bành bành!

Một người là cửu trọng, một người là nhục thai thập trọng!

Chính là cái này Phi Vũ đàn tràng, ngoại trừ mặt đạo cảnh cao thủ, đứng ở đỉnh phong cường giả.

Khí tràng đánh, chưởng ấn, quyền pháp đụng vào cùng một chỗ, hai người bày ra cường giả khí thế, như hạc Lập Tùng đỉnh, cô lập đỉnh phong, không người có thể so.

Tô Phưong cũng không bộc phát thực lực chân chánh, chỉ là tại gặp chiêu phá chiêu, chờ đợi Lí Tổ Thanh thi triển chính thức thủ đoạn. "Lí Tổ Thanh quả nhiên cường đại, chưởng pháp phách đạo, chưởng lực hùng hậu, linh khí có lẽ đã lột xác vì linh lực, ta phải cẩn thận hấn phóng xuất ra linh lực!"

"Ba~!"

Chưởng lực đập trúng Tô Phưong cánh tay, Tô Phưong lại thuận thế một chân quét về phía mặt đất, tập kích Lí Tổ Thanh hạ bản, cả kinh hấn vội vàng hướng hậu một trốn.

Lí Tổ Thanh ổn định thân ảnh, không thể tưởng được Tô Phưong như thế khó chơi. "Tô sư đệ, nếu là tranh thủ danh ngạch, cũng tự nhiên muốn phân cái thắng bại, cẩn thận rồi, ta sẽ dùng kiếm tâm chỉ đem ngươi đá bại, đây chính là đến từ giáo thừa đại nhân truyền thụ cho pháp thuật!"

Kiểm tâm chỉ!

Lại là pháp thuật này, Hàn Lập thi triển lúc đã uy lực vô cùng, nếu không phải Tô Phưong tốc độ nhanh, có Đại viên mãn đặc thù năng lực, chỉ sợ khó có thể chống đỡ kiếm tâm chỉ.

Tranh!

Lí Tố Thanh cánh tay phải giương lên, hai chỉ kiếm khí bộc phát, một đạo Kiếm Minh chỉ âm, đâm vào ở đây tất cả mọi người lông tai chập choạng, trái tim đều ở lóc rùng mình.

Pháp thuật chỉ lực, siêu việt nhục thai cảnh tu sĩ.

So về Hàn Lập kiếm tâm chỉ, Lí Tố Thanh thích phóng đi ra kiếm khí, tuy nhiên cũng là một cổ khí, nhưng kiếm khí của hắn rõ ràng dày đặc, năng lượng sự dư thừa, mà lại cũng là mây mù trạng thái, nhưng cảm giác có sức nặng, không biết như linh khí như vậy tùy ý tán đi.

“Linh lực! Cái này là linh lực, khí như bàn thạch, khí cố tại nhưng!”

Nhìn thấy cái này đạo kiếm khí, Tô Phưong thần sắc hơi đổi, kiếm tâm chỉ rõ lộ ra cùng Hàn Lập bất đồng, tăng thêm hắn là nhục thai thập trọng, xem ra Lí Tố Thanh có được linh lực.

Linh khí, chính là là một loại mây khói trạng thái.

Linh lực, theo mây khói trạng thái Ngưng Khí, hóa thành càng thêm sự dư thừa trạng thái khí, sẽ không dễ dàng giống như linh khí như vậy tán đi, đã ủng có một loại chất tồn tại.

Linh khí nếu là thiết, cái kia linh lực chính là thép, linh khí là tuyết, cái kia linh lực chính là băng.

Hai người là có rõ ràng chênh lệch.

“XÍU... UU!!”

Lí Tố Thanh phát động công kích, không chế kiếm tâm chỉ hướng Tô Phưong đâm tới, kiếm khí cùng khí thể chỗ phối hợp, giống như một mặt tường áp hướng về phía Tô Phưong.

“Kiếm tâm chỉ? Ta cũng vậy hội long xà cuốn, nhưng đây là học trộm mà đến pháp thuật, một khi thi triển, ta đây phiền toái lớn rồi, ngay Thu Lãnh Cơ có lẽ đều muốn giết ta diệt khẩu!”

“Đã đối phương thi triển pháp thuật, ta đây lại không thể dùng pháp thuật phản kích, cái kia cũng chỉ có thể dùng phương diện khác, đến khắc chế pháp thuật, tựa như đối phó Hàn Lập như vậy, dùng tốc độ cùng với thân thể ưu thế khắc chế kiếm tâm chỉ!”

Tô Phưong lập tức bắt đầu chuyển động, khí thể phóng ra ngoài, ảnh hưởng tới Lí Tố Thanh tốc độ.

Lí Tố Thanh tất nhiên là muốn đả bại Tô Phưong, theo Tô Phưong chớp động phương hướng tiếp tục đâm đi lên.

Một màn này thấy người chung quanh đều bị hô hấp tạm dừng, tinh thể có nhiều nguy cấp, bọn hắn tự nhiên đều minh bạch, đối với cao thủ mà nói, hô hấp gian đã phân thắng bại.

Mai Hiền Tiêu, Viên Thừa Ứng hai người tại phụ cận chú ý đến hai người từng chiêu từng thức, cùng với từng cái bước tiến, hô hấp.

“Trước ảnh hưởng tốc độ của hắn cùng pháp thuật không chế năng lực!”

Tô Phưong lờ ra mấy cái thân pháp khe hở, kết quả Lí Tố Thanh theo sát mà đến, tạm thời vô pháp tới gần thân thể, liền thúc dục trong cơ thể Hỗn Nguyên dương khí, ngưng kết ra đại lượng linh vân, giống như thi triển long xà cuốn đồng dạng, chuẩn bị bộc phát đại lượng linh vân thể công.

Từ tu luyện long xà cuốn, khiến cho Tô Phưong đối với vận khí hình thái, lộ tuyến đều có một chút giải, biến hóa, nếu như dựa theo một bộ phận long xà cuốn ngưng kết phương pháp, đến thi triển không giống nhau hình thái khí thể, lại sẽ là như thế nào một cái kết cục?

Hắn không thể tưởng được!

Cũng không thử qua!

Nhưng hiện tại hắn muốn thử một lần, cánh tay trái đột nhiên về phía sau vung lên, từng đạo linh vân đan vào ra, theo cánh tay trái thẩm thấu lòng bàn tay, hóa thành từng đạo phách đạo linh vân khí thể, phóng tới kiếm tâm chỉ.

“Người này như thế nào có được vượt qua Lí Tố Thanh sự dư thừa linh khí?”

“Không biết ah, nhục thai cửu trọng năng lượng, vậy mà vượt qua nhục thai thập trọng, trách không được Tô Phưong có thể lập tức đem Hàn Lập đan điền đánh nát, không phải ngẫu nhiên!”

Không ít cao thủ chứng kiến Tô Phưong phóng thích linh vân, ai không rung động.

Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phong ba người đều mang theo kinh ngạc, nghị luận ào ào.

“Rầm rầm rầm!”

Linh vân khí thể đại lượng cuốn ra, cùng kiếm tâm chỉ đánh, quả nhiên có tác dụng.

Lí Tố Thanh thi triển hai chỉ kiếm khí, bị linh vân bị đâm cho ảnh hưởng tới tốc độ, hơn nữa kiếm khí cũng có chút thu nhỏ lại, xem ra hắn cũng khó có thể thời gian dài ngưng kết pháp thuật.

“Cơ hội tới, hàng thần quyền!”

Thừa cơ, Tô Phương bộc phát càng nhiều linh vân cùng khí thể, sau đó rất mạnh trong chớp mắt, tay phải phun ra đại lượng linh vân, theo khí thể cuốn hướng Lí Tố Thanh, một quyền như Lưu Tinh rất nhanh xuyên qua khí thể, đánh trúng hai chỉ kiếm khí mũi nhọn.

Oanh!

Đường đường nhục thai thập trọng, không gây pháp đứng vững, cả người theo kiếm tâm chỉ bị áp chế, sau đó ngã ra sau mất đi trọng tâm, khí thể cuốn trúng hắn, hung hăng đập vào mặt đất.

Lí Tố Thanh phun ra một ngụm tiên huyết, lúc này phát tay: “Ta nhận thua!”

“Tô Phương dùng cửu trọng đánh bại thập trọng sư huynh!”

Hiện trường nhắc lên thành tám một chút bối rối.

Theo Lí Tố Thanh tự động nhận thua, rồi đi trung ương, Lục Phong nhìn về phía Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng: “Còn có ai khiếu chiến Tô Phương?”

“Chúng ta buông tha cho!” Kết quả Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng trăm miệng một lời lắc đầu.

“Buông tha cho?”

Lục Phong khẽ giật mình, nếu như bình thường nhìn về phía tất cả mọi người: “Hàn Lập thất bại, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng hai người tự động buông tha cho, tổ 5 tự do Tô Phương, Lí Tố Thanh đạt được hai cái danh ngạch, tham gia tranh phong thi đấu!”

Ba ba ba!

Dùng thực lực chinh phục mọi người, đã lấy được danh ngạch, thực đến danh quy, Tô Phương nghênh đón mọi người tiếng vỗ tay.

Mà mặt khác tiểu tổ trận đấu tiếp tục tiến hành, bởi vì không có pháp thuật, cũng không có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu, bốn tổ rất nhanh cũng xuất hiện nguyên một đám đạt được danh ngạch người thắng.

Dùng Tô Phương cùng Lí Tố Thanh cầm đầu, thông qua thực lực tuyển ra tới người dự thi, đang đứng tại phía trước nhất đối mặt Thu Lãnh Cơ, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phong.

Thu Lãnh Cơ khen: “Các ngươi mười người biểu hiện phi thường không tệ, dùng thực lực chứng minh rồi chính mình, mà tranh phong thi đấu còn có một thời gian ngắn, các ngươi còn có thời gian hảo hảo tu hành, nghỉ ngơi dưỡng sức, mà tham ngộ gia tăng tranh phong thi đấu đều là một cái cái đàn tràng tinh anh, ví dụ như chúng ta quen thuộc ngọc lộ bộ, Phi Long bộ vân... vân, con đường của các ngươi do chính các ngươi lựa chọn, đồng thời các ngươi cũng muốn hướng Tô Phương học tập, hắn tiến vào đàn tràng mới đã hơn một năm thời gian, làm mất đi thực khí cảnh đi vào nhục thai cửu trọng, phát triển rõ như ban ngày!”

Ba ba ba!

Tất cả mọi người lập tức vỗ tay bảo hay.

Tô Phương cũng nắm lấy cơ hội, công nhiên hướng Thu Lãnh Cơ lấy lòng: “Tại hạ bất tài, có hôm nay như vậy thành tích, cùng giáo thừa đại nhân mấy ngày qua không ngừng dạy bảo, thúc giục phân không mở quan hệ, thành công của ta cũng có thể nói là đến từ giáo thừa đại nhân, vì báo đáp đại nhân dẫn, bồi dưỡng chi ân, Tô Phương hội càng thêm cố gắng tu hành, tranh thủ vì đàn tràng làm vẻ vang!”

Mã thí tăng bốc!

Ai không dùng ánh mắt còn lại nhìn về phía Tô Phương, người nào không biết hắn tại vượt mông ngựa, nhưng đồng dạng là vượt mông ngựa, Tô Phương đập vừa đúng lúc, vừa mức thời cơ, lấy được Thu Lãnh Cơ lộ ra khó được đáng tươi cười.

Kế tiếp mười người tìm được Thu Lãnh Cơ ban thưởng, một người một khóa lung lay đan.

Phi Vũ diện!

Tô Phương đứng ở Thu Lãnh Cơ trước mặt: “Đại nhân!”

“Ngươi đạo thật là một cái nhân tài, có thể vừa đúng ủng hộ bổn tọa, tiếp tục khắc khổ tu hành, cái này hai khóa lung lay đan là ban thưởng đưa cho ngươi, hi vọng ngươi có thể sớm ngày đột phá nhục thai thập trọng, sau đó bổn tọa sẽ cho ngươi truyền thụ tấn chức mật đạo cảnh kinh nghiệm cùng pháp môn!”

Thu Lãnh Cơ lại một mình cho Tô Phuong hai khóa lung lay đan, cái này đại biểu nàng đã tiếp nhận Tô Phuong.

Tô Phuong liên tục đáp tạ, cũng cung kính Thu Lãnh Cơ trở lại Phi Vũ điện.

Đội trở lại động phủ, hần tự phục dụng một khóa đan dược, trước mắt hần còn giữ một ít lung lay đan, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, đương nhiên cũng là cho Tô Viêm, Tô Dịch bọn hần tận lực lưu lại.

Qua rồi mấy ngày!

Tại Phi Vũ điện xa xa trong rừng rậm, đang tại tu luyện, Ngưng Khí tu hành linh văn Tô Phuong, bỗng nhiên bị một đạo roi xuống đất bóng trắng hấp dẫn.

Tô Phuong gấp vội vàng đứng lên: "Bạch tỷ!"

"Ta tìm ngươi hương vị đã tới rồi!"

Nguyên lai là hạc tiên tử Bạch Linh, nàng cùng Tô Phuong cẩn thận đi vào vách núi: "Lạc Mộ Tuyết để cho ta tới thăm ngươi một chút tình hình gần đây, cũng cho ngươi mang đến hai khóa lung lay đan!"

"Ta đã thuận lợi tiếp xúc Thu Lãnh Cơ, mà lại đạt được tranh phong thi đấu danh ngạch, thừa cơ cố ý hướng Thu Lãnh Cơ lấy lòng, nàng đã đem bả ta cho rằng người bên cạnh đối đãi!"

Ps: Các bạn nhớ vote 9-10 điểm ở cuối chương ủng hộ mình nhé! Chân thành cảm ơn!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tranh phong thi đấu

"Đệ đệ quả nhiên thông minh tài giỏi, hiện tại ta và ngươi không phải vì người khác làm việc, mà là cho ngươi ta sống sót, sống sót, Thu Lãnh Cơ chỉ là nhân vật, so về Lạc Mộ Tuyết nàng không coi vào đâu!"

Hạc tiên tử Bạch Linh biết được Tô Phuong sở tác sở vi, cũng liền ngay tán thưởng: "Phi vũ đàn tràng chính là Thiên Môn phủ dưới trướng, một cái rất trọng yếu đàn tràng, vì Thiên Môn Thánh hoàng bồi dưỡng được đại lượng cường giả, Thu Lãnh Cơ ta cũng đã gặp, tu vi cũng không tệ, người cũng dài không sai... Đệ đệ của ta, ngươi có phải hay không bị Thu Lãnh Cơ xinh đẹp cho mê hoặc?"

"Nàng ở đâu ra xinh đẹp? Ta động không phát hiện! Ở nơi nào?" Tô Phuong kích động mà nhìn chung quanh một chút.

"Vậy ngươi cảm thấy là Lạc Mộ Tuyết hấp dẫn ngươi, có lẽ hay là Thu Lãnh Cơ càng thêm xinh đẹp động lòng ngươi?"

"Trong mắt ta tự Bạch tỷ đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất!"

"Kẻ dối trá, ngươi đừng nói ah, về sau tỷ tỷ cũng cường đại rồi, biến ảo hình người lời mà nói..., tuyệt đối muốn vượt qua Lạc Mộ Tuyết, cùng với Thu Lãnh Cơ mỹ nhân như vậy thôi!"

Bạch Linh lông vũ có chút mà dương động lên, xem ra tìm được Tô Phuong tán thưởng, nàng cũng cao hứng dị thường.

Chỉ là tại đây lập tức, Tô Phuong đột nhiên ngưng lấy rừng rậm con mắt cũng không nháy hạ, đồng tử không ngừng mà phóng đại, sau đó cái mũi vậy mà chảy ra máu mũi, mà lại lại mặt mày hớn hở, phảng phất nghĩ đến nào đó làm hần thật lâu mê muội, không thể nào quên hình ảnh.

"Này? Ngươi động rồi? Bộ dạng này mê gái dạng, đừng dọa tỷ tỷ ah!" Bạch Linh vội vàng dò xét.

Thiếu chút nữa ngay nước miếng cũng chảy ra, lập tức đem máu mũi lau sạch sẽ: "Ah, gần đây khí nóng nảy phát hỏa, lưu điểm máu mũi hàng hàng hỏa cũng tốt!"

"Hừ, ngươi điểm ấy tâm địa gian xảo ta còn nhìn không ra? Ngươi nhất định là có yêu mến người rồi, không nói cho tỷ tỷ được rồi, ta tức giận!"

Ba~!

Bạch Linh dứt lời, đầu cao cao giờ lên, mảnh chân đạp một cái, hoa lệ mà bay lên cánh rừng không trung, còn xoay hai vòng, tựa hồ cho Tô Phương xem nàng tức giận bộ dáng, sau đó mới bay đi.

“Bạch tỷ...”

Vội vàng đuổi theo ra cánh rừng, đi vào vách núi lúc trước, chỉ có thể nhìn thấy Bạch Linh cái kia biến mất bóng dáng.

“Về sau không thể suy nghĩ lung tung...”

Tô Phương bỗng nhiên cảm giác có chút ngứa, trong đầu lại hiển hiện năm đó ở tìm khí núi hàn đàm bên cạnh, nhìn thấy cái kia tên không mảnh vải che thân, nghiêng nước nghiêng thành nữ tử.

Tựa như hôm qua tái hiện, hần cơ hồ có thể tưởng tượng cảm giác hai tay bắt lấy cái kia mảnh trượt mà giàu có co dãn da thịt.

“Lại chảy máu mũi...”

Khi đó hần mới mười lăm tuổi, không lịch sự nhân sự, hôm nay bốn năm qua đi, hần đã trở thành một cái cường tráng, tràn ngập dương cương khí thanh niên, lại như thế nào cũng biết một ít chuyện nam nữ.

Nhất là hạc tiên từ Bạch Linh không đề cập tới còn bỏ đi, nâng lên phương diện này, rất tự nhiên sẽ xuất hiện lần đầu tiên nhìn thấy nữ tử đồng thể hình ảnh, cùng với cái kia hòa tan hai tay đây đập xúc cảm.

Vì đừng có lại miên man suy nghĩ, hần lập tức về tới động phủ.

“Thiên Môn phủ nghiêm nhiên là một cái độc lập đế quốc, chung quanh còn có một cái động phủ gắn bó, nếu như muốn gặp nàng kia, tất nhiên là muốn đi đến càng thêm xa xôi tu chân Triệu quốc!”

Trong cơ thể ngưng kết càng nhiều linh văn, tu hành trong quá trình, hần đã ở kích phát trí tuệ của mình, hảo hảo suy nghĩ như thế nào Lạc Mộ Tuyết, Thu Lãnh Cơ trong lúc đó quần nhau.

Ăn nói khép nép, tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục tự nhiên không phải kể lâu dài, cho nên hần lựa chọn làm cái vuốt mông ngựa tiểu nhân, dùng cái này tới đón gần Thu Lãnh Cơ.

“Trong khoảng thời gian này ta phải chậm rãi nghỉ ngơi, không thể bắt quá chỗ đột phá, nếu không Thu Lãnh Cơ còn có thể hoài nghi trên người của ta, có phải là có dấu càng nhiều hiểm quý bảo bối, chờ ở tranh phong thi đấu đạt được thứ tự, ta lại trùng kích nhục thai thất trọng, sau đó là mặt đạo cảnh!”

Trong lòng có bước tiếp theo rõ ràng tiến lên phương hướng cùng lộ tuyến, Tô Phương liền tâm không không chuyên tâm bắt đầu tĩnh tu.

Qua rồi một thời gian ngắn, hần đi trực tía cốc thấy Tô Viêm, Tô Dịch bọn người, cũng âm thầm cho bọn hần mỗi người một khóa đan dược, Tô Viêm, Tô Khang, Tô Dược Văn, Tô Đại Lực mỗi người đều đột phá thực khí cảnh thất trọng, thời gian ngắn trở thành đều tự đàn tràng trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long tại nửa năm này trong thời gian, cũng gợn gợn nhục thai thất trọng tu vi, có thể nói là tiến bộ thần tốc, đương nhiên đây hết thấy cùng Tô Phương xuất ra đan dược phân không mở quan hệ.

“Tô Phương, nhưng tại?”

Hơn một tháng đi qua quá khứ.

Ngày này, Thu Lãnh Cơ nắm Tử Linh một sừng câu đi vào Tô Phương chỗ động phủ trước.

“Nàng tới tìm ta làm chi? Khoảng cách tranh phong thi đấu nên vậy còn một điều thời gian!”

Có được nghe thấy tổ kiến, xuyên đeo nước xem thạch năng lực Tô Phương, tự nhiên tại một sừng câu đặc biệt tiếng thờ dốc tới gần động phủ chi tế, trong động phủ tu hành Tô Phương, đã nghe khách khí mặt có động tĩnh.

Đi ra động phủ liền nhìn thấy Thu Lãnh Cơ, trong nội tâm bay lên nghi hoặc, lại không thể không hành lễ: “Đại nhân, tìm đệ tử có việc an bài? Đệ tử tất nhiên sẽ làm thỏa!”

Thu Lãnh Cơ lẳng lẳng vuốt cằm: “Ta là tới truyền cho ngươi kiếm tâm chỉ tu hành pháp môn, dựa theo đàn tràng quy củ, chỉ có lập nhiều công lao đệ tử, mới có thể học tập một khác nhau pháp thuật, còn không lĩnh bốn tọa nhập động?”

“Thỉnh!”

Vội vàng xúc động trận pháp, cửa động mở ra, tiến vào động phủ lại đưa đến cái ghế.

“Ông!”

Thu Lãnh Cơ không nói hai lời, một cây ngón trở duỗi ra, lập tức một đạo dài một thước kiếm khí, boong boong mà bắn ra.

So về Hàn Lập, Lí Tố Thanh ngưng kết kiếm tâm chỉ, vậy cũng lợi hại vạn lần tuyệt không khoa trương.

Cái này đạo kiếm khí tinh khiết vô cùng, nhìn không tới bất luận cái gì linh khí trạng thái khí, hoàn toàn là trong suốt sắc, bên trong có một chút rậm rạp chẳng chịt linh vân mà thôi.

Cảm giác tựa như một khối thủy tinh đánh bóng mà thành thủy tinh chỉ kiếm, điều này chẳng lẽ chính là kiếm tâm chỉ, pháp thuật này xây đến mức tận cùng trạng thái?

Xem Tô Phương thật lâu vô pháp đem ánh mắt, theo kiếm khí phía trên dời.

“Thô thiển pháp thuật do linh vân ngưng kết mà thành, cao thâm pháp thuật thì là cần ‘Pháp lực’!” Thu Lãnh Cơ nói: “Pháp lực chính là đột phá đến mật đạo cảnh về sau, tại trong đại não bộ hình thành đặc thù lực lượng, cái gọi là pháp lực cao thâm, thần thông Vô Biên, chính là trong đại não bộ muốn gọn gàng bằng bạc pháp lực!”

Pháp lực!

Mặc dù Tô Phương có từng thấy, nhưng cũng không biết có gì chỗ bắt phạm.

“Pháp lực là khó có thể tu hành, cần thân thể, linh lực hai chủng lực lượng phối hợp, khiến cho năng lượng hướng đại não dừng mãnh vào, tại đột phá mật đạo cảnh chỉ tế, thân thể tại thiên kiếp bên trong phát sinh biến hóa, mang đến thiên địa quý thần khó lường tẩy lễ lực lượng, lột xác mật đạo cảnh lập tức, trong cơ thể năng lượng sẽ dừng mãnh vào đại não, hình thành thập phần yếu ớt pháp lực, mật đạo cảnh chỉ là vừa vừa có được pháp lực, tiếp xúc pháp lực, cũng chỉ có thể gọn gàng vài loại pháp thuật mà thôi, có thể đem kiếm tâm chỉ xây đến nhất định trạng thái đã là kỳ tích, pháp lực hội theo cảnh giới không ngừng nhắc đến thăng, tại đại não hình thành càng nhiều là năng lượng!”

“Nhục thai cảnh gọn gàng kiếm tâm chỉ, chỉ xem như thô thiển pháp thuật, dùng linh vân, ý niệm ngưng kết, mà lại thay đổi hình thái, ngày ấy ngươi cùng Lí Tố Thanh phóng thích kiếm khí chính diện giao thủ, ứng biết rõ nhục thai cảnh ngưng kết kiếm tâm chỉ có bao nhiêu lợi hại, ngươi là nhưng tạo chi tài, ta hi vọng ngươi có thể ở thi đấu bắt đầu trong khoảng thời gian này, nắm giữ kiếm tâm chỉ, như vậy dùng ngươi cửu trọng có thể có được thập trọng bằng bạc năng lượng vì ưu thế, chưa có thập trọng cao thủ là đối thủ của ngươi, ngươi không chiếm được đệ nhất danh, cũng cũng tìm được tên thứ hai, ngươi tới, ta dùng mật âm truyền công, đem kiếm tâm chỉ tu hành pháp môn nói cho ngươi biết!”

Thu Lãnh Cơ nói đại khái về sau, lập tức hoá Tô Phương tới.

Chỉ thấy miệng nàng môi có chút mà cọ xát, nhấp nhẹ, nửa nén hương công phu, Tô Phương đồng tử bắt đầu ngưng co lại.

Tô Phương lập tức hai chân khép lại, trạm giống như mũi kiếm đồng dạng thẳng tắp: “Đại nhân tài bồi chi ân, đệ tử không dùng hồi báo, về sau đại nhân một câu, tiêu tử lên núi đao, xuống biển lửa, cũng sẽ không nhân hạ lòng mảy!”

“Hảo hảo tu hành, về sau ta cho ngươi muốn hết thấy, kể cả thực lực, pháp bảo, thậm chí là mỹ nhân, quyền lực!” Thu Lãnh Cơ có chút nâng lên Tô Phương, như trước lạnh như băng rồi đi động phủ.

Đưa mắt nhìn nàng rời đi về sau, tranh thủ thời gian trở lại động phủ.

Kiểm tâm chỉ!

“May mắn trước kia hoa thời gian rất lâu tu hành long xà cuốn, để cho ta đối với pháp thuật ngưng kết, linh vân vận dụng nắm giữ có chút thuần thực, nói cách khác muốn tu thành kiếm tâm chỉ ít nhất phải ba tháng, hiện tại phỏng chừng nửa tháng là được rồi!”

Tô Phương lập tức mừng rỡ như điên, kỳ thật không là tìm được kiếm tâm chỉ pháp môn, mà là Thu Lãnh Cơ truyền thụ pháp thuật ý đồ.

Hiển nhiên Thu Lãnh Cơ đã bắt đầu bồi dưỡng hắn, đưa hắn chính thức cho rằng người bên cạnh đối đãi.

...

“Hôm nay chính là tranh phong thi đấu cử hành thời gian, trận đấu chi địa bên ngoài trong cửa cao điểm ‘Lạc đà phong’ cử hành!”

Phi Vũ đàn tràng, tu hành điện.

Các đệ tử đều tụ tập tại đại điện phía trước, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ, Lục Phong dẫn chúng đệ tử, đứng ở Thu Lãnh Cơ, Vu Quân Kha hơn mười vị Phi Vũ quân cường giả trước mặt.

Thu Lãnh Cơ thâm nghiêm quát: “Lần này mười một tòa đàn tràng đều tham gia, chính là ta Phi Vũ đàn tràng, Ngọc Lộ đàn tràng, Bàn Long đàn tràng, Phi Long đàn tràng, A La đàn tràng, Thiết Sát đàn tràng, Liệt Vân đàn tràng, Đại Ly đàn tràng, Hồng Phong đàn tràng, trúc tía đàn tràng, Chính Dương đàn tràng!”

“Sắp xếp tại phía trước vài toà đàn tràng chính là cường đại nhất đàn tràng, nhưng là đệ tử phi thường thiếu, mà phía sau những kia đàn tràng người đông thể mạnh, nhưng không có bao nhiêu thiên tài đệ tử!”

“Chủ yếu là Ngọc Lộ, Bàn Long, Phi Long, A La cái này Tứ đại đàn tràng, chính là chúng ta lần này lớn nhất chương ngại, so như Phi Long đàn tràng, cùng ta đàn tràng chỉ có một núi chi cách, bên trong cũng có thật nhiều lương tài, hàng năm đều hướng Phi Long quân chuyển vận mật đạo cảnh đệ tử!”

“Đương nhiên Thiết Sát, Liệt Vân, Đại Ly, Hồng Phong, trúc tía, Chính Dương những này đàn tràng, tự nhiên cũng có không sai lương tài, cho nên lần này tranh phong thi đấu là các người học tập cơ hội, thi đấu hội cử hành mấy ngày, trong một tháng này, mọi người không cần tái nhập tu hành điện tu hành, hảo hảo quan sát thiên tài tranh phong, hướng lạc đà phong xuất phát!”

Liên tiếp sau khi nói xong, Thu Lãnh Cơ ra lệnh một tiếng.

Liên Chiến, Lục Phong, Hồ Lô Kỳ ba người dẫn đội rời đi đàn tràng, phía bên trái bên cạnh ở chỗ sâu trong ngọn núi đi đến.

Ven đường trải qua một ít ngọn núi, thì ra là vài toà đàn tràng, đứng phải không ít đến từ mặt khác đàn tràng đệ tử, dần dần dòng người càng ngày càng nhiều, rậm rạp chằng chịt về phía nguyên một đám ngọn núi trung ương, nhìn từ xa tượng lạc đà ngọn núi dừng mãnh lao tới.

“Quần tiên cốc cũng ở đây lạc đà phong, về sau được đến dạo chơi!”

Lạc đà phong!

Hai tòa bướt lạc đà khoảng cách rất lâu một khoảng cách, ngay tại giữa hai ngọn đỉnh núi 0. 0 là một tòa rộng rãi, có thể dung nạp mười vạn người hình trũng quảng trường.

Lúc này chung quanh quảng trường đầy mẫn là đến từ bất đồng đàn tràng đệ tử, ước chừng gần vạn người, mà phần lớn đều là Thực Khí cảnh đệ tử.

Tô Phuong theo đội ngũ đi vào bên trái họa về tốt khu vực trong chờ đợi, hẩn dò xét bốn phương tám hướng, đã sớm nghĩ đến cái này lạc đà phong đi vừa đi, nhưng một mực không có bắt bớ đến thời gian.

Thuận tiện cũng muốn là không phải có thể nhìn thấy người quen.

Vốn định chứng kiến Tô Viêm, Tô Dịch bọn hẩn, kết quả ngược lại gặp được Lục Minh cùng với Thiên Tông thành gia tộc khác số ít đệ tử.

“Lục Minh lại tại A La đàn tràng... Mà Ngọc Lộ đàn tràng lại không thấy được Lục Lam bóng dáng, Lục gia hạt giống đều lợi hại, Lục Phong tại Phi Vũ bộ, Lục Lam, Lục Minh đã ở hai đại đàn tràng tu hành, mà ta Tô gia tự một mình ta tại Phi Vũ bộ...”

Đồng thời cũng chứng kiến Tô gia cùng Lục gia chênh lệch, không khỏi lệnh Tô Phuong cảm giác mình tu vi xa không đủ bảo vệ gia tộc, lệnh gia tộc tại Thiên Tông thành vĩnh viễn phồn diễn sinh sống.

Ong ong ông!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến vô số kiếm phá bầu trời thanh âm.

Gần vạn đệ tử ào ào ngẩng đầu, nhìn thấy từ tiền phương cái kia Thiên Môn phủ càng thêm thần bí, mệnh mông quần phong, bay tới từng đạo kiếm quang.

Mỗi một đạo kiếm quang đều là một thanh phi kiếm.

Mỗi một thanh phi kiếm phía trên, đều đứng một vị cường đại tồn tại.

Hơn ba mươi thanh tiên kiếm ngưng không mà đến, một màn này lệnh các đệ tử thật sâu lâm vào trong rung động, đây là bọn hẩn từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như thế phi kiếm.

Hơn ba mươi cao tăng nhất tề hướng quảng trường phía trước nhất chủ tịch đài rơi đi, lúc này Thu Lãnh Cơ cùng Ngọc Lộ đàn tràng, Bàn Long đàn tràng, Phi Long đàn tràng, A La đàn tràng, Thiết Sát đàn tràng, Liệt Vân đàn tràng, Đại Ly đàn tràng, Hồng Phong đàn tràng, trúc tía đàn tràng, Chính Dương đàn tràng giáo thừa đại nhân, tranh thủ thời gian nghênh hướng chủ tịch đài.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Trận đầu báo cáo thắng lợi

Mười một tòa đàn tràng tuyệt đại bộ phận đệ tử, đều là lần đầu tiên nhìn thấy như thế thịnh huống chưa bao giờ có tụ hội.

Ví dụ như trúc tía cốc đệ tử, không có đạt tới nhục thai cảnh cũng chỉ có thể tại trúc tía cốc đợi, cái đó có cơ hội tiếp xúc mặt khác đàn tràng.

Chớ nói chi là có cơ hội nhìn thấy Thiên Môn phủ cao tăng, nhục thai cảnh đối với phần lớn bọn hắn mà nói đều là cao cao tồn tại, mật đạo cảnh cái kia càng thêm là cao núi ngường dừng lại.

Các đạo sân giáo thừa cùng đến từ Thiên Môn phủ chính thức cao tăng tại chủ tịch đài theo thứ tự ngồi xuống, Liên Chiến, Lục Phong, Hồ Lô Kỳ loại này đàn tràng quán sự, bắt đầu phân công hành động, tổ chức dự thi đệ tử đi đến chủ tịch đài khoảng chừng gì đó, hoặc là ở lại trận doanh bên trong duy trì trật tự.

Một lát sau, chủ tịch trên đài đi ra một người trung niên nam tử, người này người mặc lưu kim chiến giáp, đứng chấp tay, đối mặt các đệ tử, hoàn toàn chính là một pho tượng vô thượng Chiến thần: "Bốn tọa chính là tin tức phủ Đại sĩ trưởng Hầu Bình", phụ trách các đàn tràng lớn nhỏ sự vụ, Thiên Môn phủ tọa trấn không lồ ranh giới, có được từng tòa động phủ, thực lực Vô Biên, vì Triệu quốc vượt lên cái này phương lãnh địa, giết Yêu Ma, giết cát phi, bình linh chủ, lệnh Thiên Môn phủ trở thành phương thể giới duy nhất bá chủ, mà các người cả đám đều có kiến công lập nghiệp, phong hầu ban thưởng tước cơ hội, nhưng điều kiện tiên quyết cần chính các người khổ tu, dựa vào chính mình cố gắng theo Thực Khí cảnh đột phá nhục thai cảnh, sau đó lại đã mật đạo cảnh, mới có thể gia nhập Phủ chủ dưới trướng từng nhánh bách chiến bách thắng trong đại quân, vì Phủ chủ hiệu lực, hôm nay tranh phong thi đấu chính là vì kích phát tiềm lực, ý chí chiến đấu mà cử hành đàn tràng so lõi, phạm là biểu hiện ưu dị người, đều bị đại sĩ ghi chép tin tức phủ!"

"Tin tức phủ đại sĩ trưởng, Hầu Bình!"

Theo cái kia uy vũ trung niên nam tử khí định như rỗi rảnh nói xong, đứng ở chủ tịch đài bên trái Tô Phương lập tức tập trung người này, một mực nhớ kỹ người này bộ dáng, bởi vì hắn đến từ tin tức phủ.

Tin tức phủ siêu việt danh lục điện, chính là Thiên Môn phủ chính thức cơ quan muốn vị, bất luận kẻ nào phân phối, nhiệm vụ phát cho, đều là từ trong Mạc Phủ trực tiếp an bài.

Có thể thấy được cái này Hầu Bình, tại Thiên Môn phủ địa vị rất cao rất cao, tương lai có lẽ là hắn tìm kiếm được phụ thân tung tích, một cái rất nhân vật mẫu chốt.

Hầu Bình chậm rãi ngồi xuống, lại phát ra một đạo Lôi Đình chi âm: "Các đàn tràng luận võ đệ tử đã vào chỗ, ngũ đại lôi đài đồng thời bắt đầu luận võ, vốn là đấu loại, sau đó là tinh anh thi đấu, cuối cùng là trận chung kết, mỗi tổ trước top 3 chính là người thắng!"

Trung ương đất trống, lập tức đi tới mấy vị lợi hại cường giả, bọn hắn xem ra thực lực so Thu Lãnh Cơ còn cường đại hơn, mỗi người xuất ra một đạo vân phù, lập tức dương tay một dán.

Chỉ nghe thấy ông mà một thanh âm vang lên động, cái kia vân phù vậy mà dán ở giữa không trung, tổng cộng năm cái vân phù, trong nháy mắt vân phù biến mất, mà phía dưới lập tức xuất hiện năm cái đường kính mười trượng đại trận pháp không gian.

"Mười một tòa đàn tràng cùng sở hữu sáu mươi người tham gia hàng rào, trong chuyện này ít nhất cũng có mười người báo danh tham gia năm tổ luận võ, tương đương mỗi người đều có một chút khả năng đạt được thứ tự!"

Tô Phương cùng Lí Tố Thanh theo Hồ Lô Kỳ dẫn đầu, đi vào trung ương nhất tới gần chủ tịch đài trận pháp không gian, đây là tổ 5 lôi đài tỷ võ, cũng là nhục thai cửu trọng, thập trọng đệ tử tranh phong địa phương, tất nhiên trở thành lần luận võ đặc sắc nhất lôi đài.

Chỉ chốc lát, đi vào thứ năm lôi đài phụ cận nhân vật càng ngày càng nhiều, Tô Phương trước kia đánh giá sơ lược, cảm thấy chỉ có mười người, kết quả mười phần sai, lại có ba mươi người tham gia năm tổ tranh phong.

"Tô sư đệ, người không cần kinh ngạc, từng đàn tràng thậm chí nghĩ lại để cho đệ tử trở thành mật đạo cảnh, gia nhập từng nhánh quân doanh đạo trong tràng tu hành, đối với giống nhau nhục thai đệ tử tự nhiên sẽ không quá để ý, đối với bọn họ mà nói, nhục thai cửu trọng, thập trọng mới được là tài cán vì Thiên Môn phủ hiệu lực trọng điểm, cho nên từng đàn tràng đều hoa tâm tư bồi dưỡng mật đạo cảnh cao thủ!"

Lí Tố Thanh cùng Tô Phương cũng là không đánh không quen biết, ở chỗ này chỉ có bọn hắn tính toán là bằng hữu, Lí Tố Thanh lặng lẽ tại Tô Phương một bên nói ra: "Ta tiến vào Phi Vũ đàn tràng cũng có hơn mười năm thời gian, từng bước một bước vào nhục thai thập trọng, tại cái này trong quá trình, hàng năm đều có thể nhìn thấy Phi Vũ đàn tràng xuất hiện vài tên mật đạo cảnh cao thủ, do đó gia nhập Phi Vũ quân, Phi Vũ quân quanh năm kinh nghiệm các loại chiến dịch, tổng hội có hi sinh, mà chúng ta Phi Vũ đàn tràng chính là vì Phi Vũ quân bồi dưỡng nhân tài, Tô sư đệ, người xem xem những này đàn tràng, thậm chí nghĩ lấy được thắng lợi, lại để cho đều tự đàn tràng bồi dưỡng được càng nhiều là mật đạo cảnh cường giả, nghe nói Thiên Môn phủ chủ dưới trướng từng nhánh đại quân, cũng là tranh đấu gay gắt, cho nên mới có nhiều người như vậy tranh nhau tham gia năm tổ luận võ!"

Tô Phương không hiểu chút nào: "Như thế nói đến, giáo thừa ba người vì sao chỉ lại để cho hai người chúng ta tiến vào năm tổ? Hắn hoàn toàn có thể cho Mai Hiền Tiêu, Viên Thừa Ứng đám sư huynh cũng gia nhập năm tổ trận đấu, trực tiếp buông tha cho một tổ đến bốn tổ!"

"Năm tổ cũng chỉ có ba cái danh ngạch, cho dù giáo thừa lại để cho mười cái danh ngạch đều đầu nhập năm tổ, danh ngạch có lẽ hay là chỉ có ba cái, hơn nữa từng đàn tràng tất nhiên sẽ phái ra nhất cao thủ lợi hại, nhiều người không phải trọng điểm, người ta lần này muốn đối mặt mặt khác đàn tràng cao thủ áp chế, sư đệ, thực lực người kinh người, lần này không phải đệ nhất danh, chính là tên thứ hai!"

“Ta tận lực tranh thủ, xem ra giáo thừa đại nhân là ở ngươì trên người của ta áp rớt, coi trọng như thế ta và ngươì, nhất định phải có tốt biểu hiện, mới không biết cô phụ đại nhân!”

“Tô Phươg!”

Hai người chính trong đám người trao đổi, nào biết đi tới một vị khí vũ hiên ngang thanh niên.

Tô Phươg nghiêng người xem xét, tức khắc khẽ giật mình: “Lục Minh, ngươì cũng tham gia năm tổ luận võ?”

“Ta tại A La đàn tràng thông qua bên trong tuyển bạt, may mắn trở thành đại biểu một trong, Tô Phươg, không thể tưởng được ngươì cũng đại biểu Phi Vũ đàn tràng tham gia năm tổ tranh phong, chúc mừng ngươì, hy vọng có thể tại lối đài gặp được ngươì!”

Lục Minh khí khái hào hùng khinh ngươì cười nói, sau đó cùng hai gã thanh niên đi đến một bên.

Lí Tổ Thanh hiếu kỳ hỏi: “Đây là Bàn Long đàn tràng cường giả, ngươì nhận thức hần? Lục Minh, lục... Hần là cùng Lục sư huynh có liên quan?”

Tô Phươg ngưng mắt nhìn mấy người bóng lưng: “thật là Lục sư huynh tộc nhân, ta cùng với cái này Lục Minh tại Thiên Tông thành từ nhỏ tự nhận thức, bọn hần Lục gia là bá chủ, mà ta Tô gia chỉ là một tam đẳng gia tộc, ta cũng vậy hy vọng có thể gặp được hần!”

“Lục gia thực cực kỳ khủng khiếp, Lục sư huynh lập tức tự muốn đi vào Phi Vũ quân, nghe nói còn có cái Lục Lam, tăng thêm cái này Lục Minh, Tô gia có không ít hạt giống đều ở trọng yếu đàn tràng tu hành, Bàn Long đàn tràng cũng là nhất đẳng đàn tràng, ngươì phải cẩn thận rồi, các ngươì đã đến từ đồng nhất tòa thành trì, vô hình trong lúc đó lẫn nhau hội uy hiệp được đôi phương phát triển, tương lai ngươì không phải Lục gia địch nhân, Lục gia sẽ là của ngươì địch nhân!”

Hần nhìn ra cái trò, hảo ý mà nhắc nhở xuống.

Điều này nói rõ tại Thiên Môn phủ, mỗi người đệ tử đều nhận lấy cường tráng đại gia tộc sứ mạng, nếu là có uy hiếp tồn tại, rất tự nhiên sẽ diệt trừ uy hiếp.

“Nguyên một đám đứng vững rồi, đấu loại rút thăm đã chấm dứt, bây giờ nghe tốt đều tự muốn đối mặt đối thủ, Vương Phan đối với Liễu Phiêu Nhiên, Tề Tuấn Phong đối với Nhạc Thành, Lục Minh đối với Tần Siêu Phong, Lí Tổ Thanh đối với Thanh Lăng, Tô Phươg đối với Cát Thiếu Lục...”

Một vị khí thế um tùm nam tử đi vào năm tổ trận pháp trước kia, cảm ra một đạo vân phù, trước mặt mọi người tuyên đọc mỗi một cái tên.

Phàm là niệm đến danh tự đệ tử, đều vô ý thức tìm kiếm đối thủ của mình.

Mà Lục Minh, Tô Phươg là trong đó số ít bảo trì trấn tĩnh thần sắc đệ tử.

“Trận đấu rất đơn giản, không thể dùng ám khí, pháp bảo, kịch độc, có thể thi triển pháp thuật, ở chỗ này so chính là thực lực, không thể so với thủ đoạn, chính các ngươì nhớ kỹ, đừng phạm quy rồi, Lục Minh cùng Tần Siêu Phong các ngươì trước luận võ!”

Nam tử lại để cho chúng đi vào phía sau hần, lại để cho Lục Minh, Tần Siêu Phong tiến vào lối đài trận pháp không gian.

Rậm rạp rồi bù!

Hai người mới vừa gia nhập trận pháp, lập tức bộc phát ra bản thân khí thế.

“Nhục thai thập trọng!”

Tô Phươg một mực dừng ở Lục Minh nhất cử nhất động, người này từ nhỏ chính là Thiên Tông thành thiên tài, so Lục Lam không kém là bao nhiêu, đi vào Thiên Môn phủ bốn năm, cũng không biết đạt tới hạng tu vi.

Hôm nay phóng thích khí thế bên trong, lập tức lệnh Tô Phươg nhú mày.

Thiên tài tự là thiên tài, bốn năm theo Thực Khí cảnh từng bước một trở thành nhục thai thập trọng cảnh giới.

Cái này tại Thiên Môn phủ chỉ sợ cũng là không nhiều lắm tồn tại, trách không được Thu Lãnh Cơ đối với hần tại thời gian ngắn liên tục tấn chức, cũng không cảm thấy quá nhiều không thể tưởng tượng nổi, là vì thiên tài tại Thiên Môn phủ không coi là nhiều, nhưng là thiếu không đi nơi nào.

“Kiếm tâm chí!”

“Bảo cát thuật!”

Đều là nhục thai thập trọng, Lục Minh cùng Tần Siêu Phong chính là đều tự đàn tràng tinh anh, ra tay chính là lợi hại pháp thuật.

Lục Minh hai tay kết ấn về sau, đi nhanh vừa xong, một cỗ kinh khí giống như cuồng phong bộc phát, đánh về phía Tần Siêu Phong.

Hắn thi triển chính là kiếm tâm chỉ, kiếm khí theo cánh tay phải, bỏ về phía bão táp.

Thình thịch!

Bão táp cùng kiếm khí đụng nhau, khí thể cùng khí thể ma sát, hai đại cao thủ lại thi triển ra lăng lệ ác liệt thân thể công kích, mang theo phách đạo linh khí, từng đạo sấm rền thanh âm không ngừng quanh quẩn.

“Tô sư đệ, người cái này đối đầu không đơn giản, linh khí quá hùng hậu, xem ra cũng sắp bước vào mật đạo cảnh, đã đạt tới nhục thai đỉnh phong!”

Trận pháp bên ngoài, tất cả mọi người xem nhìn không chuyển mắt, nhất là Lục Minh, đã bị Lí Tổ Thanh liên tục tán thưởng.

PHỐC!

Trong điện quang hỏa thạch, Lục Minh theo bão cát thuật nhất quyền, cái kia bão cát thuật đưa hắn bay lên không cuốn đến Tàn Siêu Phong sau lưng, thừa dịp đối phương vô pháp ngăn cản, một chưởng tự vỗ vào Tàn Siêu Phong trên lưng.

Tàn Siêu Phong chấn đắc bỏ nhào, sau khi hạ xuống phun ra tốt mấy ngụm máu tươi.

“Bàn Long đàn tràng Lục Minh thắng, tổ kế tiếp tuyển thủ!”

Nam tử nhìn thấy một màn này, ý bảo lại để cho hai người tranh thủ thời gian rồi đi, lại giương giọng tuyên bố Lục Minh chiến thắng.

Trải qua Tô Phương bên cạnh lúc, cố ý thả chậm tốc độ.”Trước kia ta liền cho muốn cùng người giao thủ, người cũng không nên nửa đường tự cho ngã xuống, ta và người trong lúc đó đã phân thắng bại, cũng quyết thiên tài danh tiếng!”

Tô Phương trầm mặc, hắn biết rõ Lục Minh thực lực phi thường cường đại, mạnh tựa hồ không có toàn lực cùng Tàn Siêu Phong giao thủ.

Bởi vậy hắn không tâm tình để ý tổ 2 trận đấu, đợi cho Lí Tổ Thanh lên sân khấu, cùng Thanh Lăng luận võ lúc, hắn mới một lần nữa chú ý lời đài.

Lí Tổ Thanh đã cùng Thanh Lăng đưa trước tay, hai người đều là nhục thai thập trọng, bởi vậy Lí Tổ Thanh thoát nhìn chiếm không được tiện nghi, hai người đều là thi triển kiếm tâm chỉ.

Ước chừng giao thủ hơn ba mươi hiệp về sau, Lí Tổ Thanh đã lấy được thắng lợi, một kiếm đâm vào đối phương vai trái.

“Tổ kế tiếp, Tô Phương đối với Cát Thiếu Lực!”

Đến phiên Tô Phương rồi, hắn đi nhanh tiến vào trận pháp, lập tức gặp được một cái dáng người gầy gò, nhưng có song đôi mắt ưng loại nam tử cũng tiến vào trận pháp.

“Oanh!”

Nào biết Cát Thiếu Lực mới vừa gia nhập trận pháp, liền phát động công kích.

Không phải bình thường công kích, vốn là dùng thân pháp đột nhiên giết tới Tô Phương phía trước, sau đó phun ra một cỗ khí thể, khí thể theo hai tay một phần, lại biến thành quái vật miệng rộng, miệng rộng tự như nhanh như hô đối vô mỗi, muốn đem Tô Phương ăn thịt.

“Vân Sư rống!”

Pháp thuật, Tô Phương nghe nói qua pháp thuật này!

Hắn không chút hoang mang mà hiện lên hơi nghiêng, dùng linh vân đem đối phương xoắn tới khí thể chấn khai, mà cái kia vân Sư rống chụp một cái cái không, Cát Thiếu Lực trong chớp mắt lại phóng xuất ra vân Sư rống.

“Người này cho rằng pháp thuật không gì làm không được, há không biết dùng nhục thai cảnh liên tục thúc dục pháp thuật, hội cực đại tiêu hao thân thể năng lượng, ta liền cho nhìn người có thể thi triển bao nhiêu lần!”

Vân Sư rống miệng rộng cắn lên đến, Tô Phương cao cao nhảy lên, về phía sau một phen, xảo diệu tránh thoát vân Sư rống.

Liên tục thi triển hai lần pháp thuật Cát Thiếu Lực, phản ứng, tốc độ, khí thể các phương diện đều rõ ràng chưa đầy, Tô Phương bắt lấy làm hắn còn chưa một lần nữa Ngưng Khí cơ hội, lập tức phun ra một cỗ kinh khí.

Bồng!

Kinh khí theo Cát Thiếu Lực sau lưng phía trên đánh trúng sau ót của hắn, chấn đắc ngã sấp trên đất, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

“Phi Vũ đàn tràng Tô Phương thắng!”

Có người dùng sức, có người dùng pháp thuật.

Nhưng là Tô Phương lại dùng tiêu hao đối phương năng lượng, tại không thi triển pháp thuật dưới tình huống, đem đối phương đơn giản đả bại.

Thắng phần khích không thể nghỉ ngơi!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Trận chung kết, Tô Phương VS Lục Minh

“Sư đệ, ngươi quả nhiên lợi hại, ngày mai là tình anh thi đấu, chúng ta có một ngày thời gian nghỉ ngơi!”

Lí Tố Thanh tại trận pháp bên ngoài nghênh đón Tô Phương thắng lợi trở về, hai người cười cười nói nói biến mất tại đám người.

Phi Vũ đàn tràng!

Tô Phương trong động phủ tiếp tục ngồi xếp bằng Ngưng Khí, ngày mai chính là tình anh thi đấu, hôm nay hơn mười người chiến thắng, ngày mai lại hội đảo thái một số người.

Bắt lấy ngày này thời gian nghỉ ngơi, Tô Phương tiếp tục Ngưng Khí tu hành, mà hắn đối với thực lực mình phi thường có lòng tin, đừng nói phóng xuất ra thân thể Đại viên mãn kinh người lực lượng, chính là pháp thuật đấu đấu pháp, năng lượng so năng lượng, tại đây chút ít bình thường mặt thượng, hắn cũng có lòng tin siêu việt tất cả mọi người.

Bồng!

Đến sau nửa đêm!

Trong động phủ đột nhiên truyền đến một đạo khí xông chỉ âm.

Chỉ thấy Tô Phương tóc dài không gió mà động, đang từ làn da tầng xuất hiện đại lượng ám sắc viên bi, nhìn nhìn lại hắc kinh khí, rõ ràng đạt đến mười tầng.

Nhục thai thập trọng!

“Vốn ta chỉ hơi hơi Ngưng Khí, sau đó phục dụng một khóa lung lay đan tẩm bổ Đại viên mãn thân thể, tận lực áp chế, nhưng vẫn là tấn chức nhục thai thập trọng!”

Tô Phương không có chút nào cao hứng, ngược lại là kinh ngạc.

Nguyên kế hoạch là không muốn làm cho Thu Lãnh Cơ nhìn thấy hắn lại đang thời gian gần đột phá, đợi tranh phong thi đấu qua đi, mới bắt đầu trùng kích nhục thai thập trọng, cái đó có biết không là phục dụng lung lay đan, có lẽ hay là Ngưng Khí quan hệ, cứ như vậy không hề dấu hiệu đột phá đến nhục thai thập trọng.

Linh lực!

Tô Phương đồng tử xuất hiện kinh hi như điên, nhục thai thập trọng ý nghĩa là cái gì, linh lực, mỗi người đều hi vọng linh lực.

Một khi có linh lực, mới có thể chính thức ngưng kết pháp thuật, trở thành mật đạo cảnh cao thủ, hơn nữa chỉ có có được linh lực, hắn có thể tu hành đến từ Hồn Nguyên Thánh trong kính Cửu Dương Cửu Biến’.

Tạp chất vẫn còn tràn ra làn da, hắn liền không nhịn được ngưng mắt nhìn tình huống thân thể, cảm ứng linh khí.

Cảm ứng bên trong, khí hải dần dần xuất hiện, thay đổi, khí hải không gian không phải trở nên càng thêm mênh mông, mà là không gian nhỏ đi rất nhiều.

Lại cảm giác linh khí, đột nhiên có một loại khó có thể khổng chế hương vị, tựa hồ linh khí có sức nặng.

Cái này Tô Phương cười càng thêm sáng lạn, cái này tất nhiên là linh khí tại lột xác linh lực.

Liên an tĩnh lại chờ đợi tạp chất hoàn toàn bài trừ bên ngoài cơ thể, hơn nữa đột phá khí thể vẫn còn trùng kích thân thể, một lần đón lấy một lần, tuy nhiên không được liệt, nhưng thân thể rõ ràng tuôn ra càng nhiều tạp chất.

“Ot ot!”

Bỗng nhiên, hắn nghe được bên cạnh có một khoảng cách, đến từ Tử Linh trong động bộ thanh âm, là Tử Linh một sừng câu đang uống nước.

Lại đem ý thức khuếch tán, hắn nghe thấy được chung quanh ong mật phát cánh thanh âm, rất rõ ràng, có thể đếm rõ số phát số lần, cùng với khác vật thể phát ra các loại thanh âm.

Nghe thấy tổ kiến!

Tô Phương hiện tại thân thể năng lực, đã vượt qua Viễn Cổ luyện thể người vốn có năng lực, thánh lực càng thêm rõ ràng, mà thị lực có thể đem trong động phủ bất luận cái gì trên thạch bích thạch văn xem nhìn một cái không sót gì.

Đây cũng không phải là nhục thai cảnh tu sĩ có được năng lực, đương nhiên, ví dụ như Hàn Lập, Lí Tố Thanh cái loại này tu sĩ, cũng có một chút siêu phẩm cảm quan năng lực, nhưng không kịp Tô Phương một phần mười, nhiều ra đại bộ phận, tựu là đến từ luyện thể Đại viên mãn có được đặc thù năng lực.

Vì vậy hắn ở phương diện này đã vượt qua nhục thai cảnh, ví dụ như cái kia Lục Minh, hắn có thể bằng thánh lực phòng ngừa bất luận kẻ nào, yêu thú đánh lén, có thể bằng thị lực, khám phá công kích của địch nhân bước tiến, lộ tuyến, sau đó đơn giản tương địch người đã bại.

“Đột phá cũng tốt, dùng nhục thai thập trọng trùng hoạch đặc đệ nhất danh, trực tiếp hướng Lạc Mộ Tuyết yêu cầu tấn chức mật đạo cảnh tài nguyên, nhất là pháp thuật, pháp bảo, sau đó cũng có thể tìm được Thu Lãnh Cơ trực tiếp đề bạt, tiến vào Phi Vũ quân, trở thành Thiên Môn phủ chính thức đệ tử, gia nhập Phi Vũ quân tu hành!”

Lại đợi tính ra canh giờ, Tô Phương cũng nghĩ đến đột phá nhục thai thập trọng mang đến ảnh hưởng.

Sau đó thân thể quy về bình tĩnh, mắt thấy trời muốn sáng rõ, hắn còn muốn tiến đến lạc đà phong.

Ông!

Vội vàng thúc dục khí hải, tay phải mở ra, chợt xuất hiện một cỗ hồng đồ thẩm như mây linh khí, chính là một đoàn rặng đỏ.

Không, cái này đã không là linh khí, mà là linh lực.

Đến từ Hỗn Nguyên dương khí ngưng kết mà thành linh lực, so về trước kia linh khí, hiển nhiên có đại bộ phận, lúc trước linh khí nhìn về phía trên chỉ là rất mờ ảo khí thể hình dáng thể, nhưng bây giờ biến thành rõ ràng mây mù trạng thái, rõ ràng có thể thấy được, lấy tay có thể chạm đến đến, cái này là mỗi người khát vọng linh lực.

“Trách không được pháp thuật phải cần linh lực, mới có thể hoàn mỹ thi triển, linh khí năng lượng yếu ớt, hư vô, mà linh lực có khuynh hướng cảm xúc, lại dày đặc tinh khiết, ẩn chứa càng nhiều đến từ trong tự nhiên khí tức!”

“Cũng không biết ta có được linh căn, đạt tới hạng tình trạng? Linh căn, ta một mực dùng Hỗn Nguyên dương khí miêu tả linh căn, cuối cùng sẽ trở thành vì Thuần Dương linh căn, rốt cuộc có nhiều bất phẩm?”

Thu hồi rặng đỏ loại linh lực, Tô Phương chậm rãi điều chỉnh hô hấp, cắn nuốt một khóa lung lay đan.

Một lần nữa đổi lại một bộ y phục, thừa dịp sáng sớm đã đến, vội vàng chạy về phía lạc đà phong.

Đội đi vào lạc đà phong, hôm nay ít người một ít, nhưng khắp nơi cũng là đầu người bắt đầu khởi động.

“Đại nhân, đệ tử tối hôm qua cắn nuốt một khóa lung lay đan, vô tình ý đột phá nhục thai thập trọng!”

Đi vào chủ tịch đài phía sau, Tô Phương cùng Liên Chiến bọn người bắt chuyện qua về sau, tựu đầu tiên tới gặp Thu Lãnh Cơ.

Thu Lãnh Cơ vừa nghe, chợt lộ ra vẻ ngoài ý muốn: “Bồn tọa quả nhiên không nhìn lầm ngươi, có thể tại loại này trước mắt đột phá nhục thai thập trọng, lần này đệ nhất danh là của ngươi!”

“Đệ tử sẽ không để cho đại nhân thất vọng!”

Hắn lại đây đến năm tổ, gặp được Lí Tố Thanh, cũng cùng Lục Minh bắt chuyện qua, nhưng người này hôm nay cảm giác lạnh như băng, không biết Tô Phương tựa như.

Lục Minh đây là muốn cường thế tìm được đệ nhất danh, vì vậy thể hiện rồi lỗi lạc chiến đấu dục vọng.

Lúc này, hôm qua chấp chương trận đấu nam tử đám đông tụ cùng một chỗ: “Trải qua ngày hôm qua đấu loại, các người mười sáu người đạt được tham gia tình anh thi đấu tư cách, hôm nay quy tắc có chút tiểu biến hóa, không còn là một cái đối với một cái luận võ, mà là trực tiếp đem bọn người chia làm

ba tổ, mỗi tổ năm đến sáu người, đồng thời tại lôi đài triển khai luận võ, cuối cùng chỉ có một người có thể chiến thắng, các người có thể lựa chọn hợp tác, cũng có thể lựa chọn từng người tự chiến, tóm lại chỉ có một người có thể lấy thắng, tổng cộng quyết ra ba người, thì ra là trước top 3, tham gia mình ngày thứ nhất tên tranh đoạt trận chung kết!”

“Cái này...”

Quy tắc đột nhiên thay đổi!

Mọi người trong lúc nhất thời đều không thể tiếp nhận, vài người cùng nhau luận võ? Đây là cái gì quy củ? Công bình sao?

Hơn nữa hôm nay trực tiếp quyết ra trước top 3, ngày mai chính là trận chung kết, tranh đoạt đệ nhất danh, không khỏi quá đột ngột.

Mọi người nhìn ta, ta nhìn người, đều có vẻ chân tay luống cuống.

“Liễu Phiêu Nhiên, Nhạc Thành, Tô Phương, Triệu Hải Thành, Trương Trác, các người năm người chia làm một tổ, tiến vào lôi đài chuẩn bị, những người còn lại chia làm mặt khác hai tổ!”

Nam tử lúc này xuất ra mỗi một cái tên, lại có Tô Phương, hẳn không có nghi hoặc mà đi về hướng trận pháp, còn có bốn vị lợi hại cao thủ.

“Đây làm sao so?”

Năm người tới lôi đài bên trong, hình thành ngũ giác xu thế, cả đám đều có chút không biết như thế nào động thủ.

Mà nam tử kia lúc này bên ngoài nhìn xem, chờ đợi năm người động thủ.

Mọi người sững sốt một hồi, năm người này đều là đến từ bát đồng đàn tràng, ví dụ như Trương Trác thuộc về Hồng Phong đàn tràng, Triệu Hải Thành thuộc về trúc tía đàn tràng, Nhạc Thành lại là Đại Ly đàn tràng!

Hơn nữa mọi người trước kia cũng không tiếp xúc qua, theo không biết, như thế nào liên thủ?

“XIU.... XIU...!”

Nào biết đến từ Đại Ly đàn tràng Nhạc Thành, cùng với trúc tía đàn tràng Triệu Hải Thành, đột nhiên phóng xuất ra kiếm tâm chỉ, hơn nữa là dùng linh lực ngưng kết mà thành, trong chớp lát đánh lên Liễu Phiêu Nhiên cùng Trương Trác.

Về phần Tô Phương, có lẽ là tên không lịch sự truyền, tăng thêm cũng không hiển lộ thủy, không có có trở thành hai người đánh lên mục tiêu.

“PHỐC!”

Trương Trác cùng Triệu Hải Thành khoảng cách chỉ có một trượng xa, kết quả hẳn người thứ nhất không may, bị kiếm tâm chỉ đâm trúng đùi, lúc này tự đau nhức mất đi sức chiến đấu, còn bị Triệu Hải Thành đánh bay.

Xùy!

Liễu Phiêu Nhiên cũng sợ liệu không kịp, bị Nhạc Thành kiếm khí đâm trúng cánh tay, cũng may là né tránh một chút, bằng không thì kiếm khí không nên đâm vào bộ ngực của hắn không thể.

Cái này không phải luận võ, quả thực tự thành chém giết.

Liễu Phiêu Nhiên đột nhiên hô to: “Tô sư đệ, ta và người liên thủ đối phó Triệu Hải Thành cùng Nhạc Thành!”

“Tốt!”

Tô Phương sáng khoái mà đáp ứng rồi, đã Triệu Hải Thành cùng Nhạc Thành âm thầm đồng thời đánh lên, tất nhiên hai người này trước kia đã nhận thức, âm thầm kết minh.

Kể từ đó, bị thương Liễu Phiêu Nhiên tự nhiên cần Tô Phương hỗ trợ, mà Tô Phương cũng không muốn quá sớm tự bày ra thực lực, còn không bằng mượn Liễu Phiêu Nhiên tiêu hao hai người sức chiến đấu.

XIU.... XIU...!

Nhạc Thành, Triệu Hải Thành chủ công là Liễu Phiêu Nhiên, y nguyên trong mắt bọn hắn, Liễu Phiêu Nhiên là lớn nhất uy hiếp, đợi thu thập Liễu Phiêu Nhiên, Tô Phương vẫn không được quả hồng mềm?

“XÍU... UU!!”

Liễu Phiêu Nhiên lâm vào vây công, Tô Phương lập tức thúc dục kiếm tâm chỉ, hướng Triệu Hải Thành bổ tới.

“Tiểu tử, ngươi tới tỵ là muốn chết!”

Triệu Hải Thành nhưng không khách khí, lạnh lùng Tô Phuong liếc, sau đó phun ra khí thể, khí thể phóng ra ngoài bên ngoài, hai chỉ kiếm khí trực tiếp chém tại Tô Phuong phóng thích kiếm khí phía trên.

“Vân Sư rống!”

Nào biết làm cho người ta không thể tưởng được chính là, kết quả mất đi sức chiến đấu Trương Trác, tựa hồ nuốt không trôi ác khí, Triệu Hải Thành đánh lên hân, hân muốn ăn miếng trả miếng.

Đột nhiên phóng thích tất cả khí lực, phóng xuất ra vân Sư rống.

Triệu Hải Thành đang toàn lực muốn diệt trừ Tô Phuong, ở đầu ngõ tới Trương Trác còn sẽ động thủ, cái kia vân Sư rống cần lấy phía sau lưng của hân.

Trương Trác mệt mỏi ngồi chồm hổm trên mặt đất, nhìn về phía Tô Phuong.”Tô sư đệ, đưa tiễn ngươi một phần đại lễ, không cần cảm ơn ta!”

Mà Tô Phuong tự nhiên không biết lãng phí như cơ hội này, hân cũng không nghĩ ra Trương Trác còn sẽ ra tay, loạn, quá rối loạn, cái này cái đó là cái gì luận võ, thành đầu tranh nội bộ.

“Bồng!”

Đơn giản một chương, tựa đập trúng Triệu Hải Thành, hân bị vân Sư rống cản, máu tươi đầm đìa, sao có thể nhanh như vậy hoàn quá thần lai, mà Tô Phuong ra tay cũng không nhẹ, một chương đánh trúng hân cái ót, trực tiếp đưa hân chân chóng mặt, cái này hân so Trương Trác nhanh hơn đào thải.

“Tô sư đệ, đối phó Nhạc Thành!”

Liễu Phiêu Nhiên nhìn thấy Tô Phuong giải quyết hết Triệu Hải Thành, lập tức hướng Tô Phuong cầu viện.

Nhạc Thành thực lực rất cường đại, liên tục thúc dục kiếm tâm chỉ, ép tới bị thương Liễu Phiêu Nhiên vô pháp kiên trì, mắt thấy muốn bị thua.

Đối với Tô Phuong mà nói, hân cũng chán ghét cái loại này đánh lên tiểu nhân, liền thi triển kiếm tâm chỉ, theo bên cạnh một kiếm bỏ ra, sợ tới mức Nhạc Thành lập tức lui về phía sau, tránh né mũi nhọn.

“Tô sư đệ, sư huynh muốn hoàn toàn dựa vào ngươi!”

Liễu Phiêu Nhiên thoát khốn, khắp khiêng đi về hướng Tô Phuong.

“Tốt, ta và ngươi liên thủ giải quyết hân!” Tô Phuong nhìn về phía Nhạc Thành, lo lắng người này vừa muốn đánh lên.

Nào biết, từ một bên đột nhiên XÍU... UU! Mà một tiếng, Tô Phuong bên tai vừa động, tay trái vội vàng chém ra.

Xùy!

Kiếm khí lập tức đâm xuyên qua Tô Phuong lòng bàn tay, mà hân kịp thời dời cổ, bằng không thì một kiếm này nói không chừng muốn tánh mạng của hân.

“Liễu Phiêu Nhiên!”

Tô Phuong chết lặng mà nhìn về phía bên trái, chỉ thấy Liễu Phiêu Nhiên phóng thích kiếm tâm chỉ, rõ ràng không phải đối với Nhạc Thành ra tay, ngược lại là hân.

“Đừng trách ta, có bất cứ cơ hội nào diệt trừ uy hiếp, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua!” Liễu Phiêu Nhiên u ám cười nói.

“Bành!”

Nhạc Thành đột nhiên một bước đạp đến, kiếm khí trực chỉ Tô Phuong.

Đối với Nhạc Thành mà nói, Liễu Phiêu Nhiên, Tô Phuong đều bị thương, diệt trừ một cái hân hi vọng lớn nhất.

Ah!

Tô Phuong cánh tay trái chấn động mạnh một cái, kích phát thân thể lực lượng, không để ý đau đớn một trảo, năm ngón tay bắt lấy kiếm khí, dùng sức kéo một phát, sức lực đem Liễu Phiêu Nhiên sinh sinh mà cho tùm phi.

Hân mất đi cân đối, theo hân phóng thích kiếm khí, không thể tin mà cảm thụ Tô Phuong trong cơ thể truyền đến sự dư thừa thần bí sức lực.

PHỐC!

Vừa vặn Liễu Phiêu Nhiên chắn trước mặt, cũng chặn Nhạc Thành kiếm khí.

Nhạc Thành kiếm khí, lăng lệ ác liệt gai đất nhập Liễu Phiêu Nhiên thân thể, Tô Phuong lại dương chân một đạp, đem Liễu Phiêu Nhiên đá ra mấy trượng bên ngoài, sau khi rơi xuống đất liền không biết sống chết.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Đã phân thắng bại, cũng chia thiên tài danh tiếng

Công tác liên tục!

Tô Phuong không để ý đâm vào bảy tay trái kiếm khí, đơn giản chỉ cần dùng thân thể lực lượng, khiến chế trụ Liễu Phiêu Nhiên kiếm khí, lại thuận thế ngăn tại trước mặt, lại ngăn cản Nhạc Thành thể công.

Nhất cử lưỡng tiện.

Hóa giải nguy cơ, lại báo một kiếm chi thù, về phần Liễu Phiêu Nhiên chỉ còn nửa cái mạng.

Nếu là Tô Phuong tâm lại hung ác chút ít, cái kia Liễu Phiêu Nhiên thì không phải vậy bị thương như vậy đơn giản, mà là trực tiếp bị kiếm khí đâm vào trái tim, đi đời nhà ma.

Trương Trác nói giận dỗi, lại thập phần đắc ý chăm chăm vào, nằm ở mấy trượng bên ngoài, thống khổ giẫy dụa Liễu Phiêu Nhiên: "Tìm đường chết, đáng đời, đạp tốt, đạp tốt!"

Hôm nay năm người một tổ hỗn chiến, chỉ còn lại hai người.

Nhạc Thành, Tô Phuong!

Đây hết thảy nhìn như đơn giản, tại cực thời gian ngắn liền đào thải ba người, nhưng này cũng nói minh hai người vô luận thực lực có lẽ hay là gan dạ sáng suốt, đều siêu việt Triệu Hải Thành, Trương Trác, Liễu Phiêu Nhiên, thực đến danh quy, tiến hành cuối cùng tranh phong.

Đến từ Đại Ly đàn tràng Nhạc Thành, lại phóng xuất ra kiếm tâm chỉ, ngón tay như kiếm phong, lăng lệ ác liệt phá vạn hiểm: "Tô sư đệ, ta và ngươi quyết một thắng bại a!"

"Tốt!"

Là thời điểm làm một cái kết thúc.

Tô Phuong cũng thúc dục trong cơ thể vừa mới tấn chức thập trọng, vốn có linh lực.

Nhạc Thành nhìn thấy Tô Phuong khí thế, không khỏi cả kinh: "Ah? Ngươi rõ ràng trong vòng một đêm, đột phá đến nhục thai thập trọng?"

"Sư huynh là thập trọng, sư đệ cũng phải là thập trọng, như vậy mới có tư cách cùng sư huynh giao thủ, không phải sao?"

Kiểm tâm chỉ!

Nhìn xem theo hai chỉ phún dũng mà thành kiếm khí, lại không là bình thường màu đen, hoặc là huyền màu trắng, hỗn độn sắc, mà là màu hồng đỏ thắm, cảm giác thiêu đốt ngọn lửa giống nhau.

"Cái kia linh lực nhan sắc... Hẳn quả thật không dấu điểm bồn tọa, có thể ở thời gian ngắn bước vào nhục thai thập trọng, đều là cái kia khóa ẩn chứa vô cùng thiên địa Thuần Dương chi lực năng lượng hạt châu công hiệu, đáng tiếc ba khóa đan dược, bị hấn lăng phí hai khóa, nếu là ba khóa bị bồn tọa ăn vào, sớm đã đột phá bình cảnh!"

Cả đến từ Phi Vũ đàn tràng đệ tử, không khỏi chú ý tổ 5, Tô Phuong cùng Nhạc Thành cuối cùng một trận chiến.

Ngồi ở chủ tịch đài bên cạnh Thu Lãnh Cơ, lộ ra cao lạnh khí, mà ánh mắt cũng ngưng mắt nhìn Tô Phuong, không khỏi trong nội tâm ám thầm thờ dài nói: "Ngươi muốn hỗn lãn lộn ra cá nhân dạng, vậy thì chứng minh ngươi giá trị của mình, bồn tọa một lần nữa trở về Phi Vũ quân, cũng muốn bồi dưỡng

thân binh của mình, ngươi đào là cái rất tốt bồi dưỡng đối tượng!”

Ong ong!

Kết giới không gian!

Không khí đột nhiên nhấc lên chấn động, bỗng mà một tiếng đánh, Tô Phương cùng Nhạc Thành phóng thích kiếm khí, đánh lại với nhau, 2 đạo kiếm khí ai cũng không có chiếm cứ thượng phong.

“Tô sư đệ, không thể tưởng được ngươi mới tấn chức thập trọng, linh lực thì có như thế hùng hậu!”

Nhạc Thành cảm giác cánh tay tê rần, vì sao?

Bởi vì đến từ Tô Phương kiếm khí lực đạo, chấn đắc hần không chế kiếm khí khí thế bị ngăn trở, mà lại sinh ra sức lực dư uy, chấn đắc cánh tay một hồi vô pháp khống chế.

XIU.... XIU...!

Trong lúc đó, Tô Phương lại ngưng kết một đạo kiếm tâm chỉ, mà lại so với trước càng thêm cực lớn, có thêm gần một xích, mà lại tại trong điện quang hỏa thạch, răng rắc một tiếng, chém nát Nhạc Thành kiếm khí.

“Ba ba ba!”

Nhạc Thành không thể tưởng được Tô Phương ngưng kết kiếm tâm chỉ tốc độ như thế thuần thực, rất mạnh, quay người đột nhiên phát ra đạo đạo quyền ảnh, phối hợp linh lực, một chưởng đón lấy một chưởng vỗ vào kiếm khí phía trên.

Tựa hồ hần muốn dùng chính mình sự dư thừa linh lực, đem Tô Phương không chế kiếm khí chấn vỡ, cũng đánh bại hần.

Tăng thêm Tô Phương tay trái bị thương, hần muốn nhất cổ tác khí, đem Tô Phương áp chế.

Nhưng hần không biết Tô Phương trong cơ thể Hỗn Nguyên dương khí có nhiều bất phạm, có nhiều tinh khiết, đừng nói ngưng kết hai đạo kiếm tâm chỉ, chính là một trăm đạo kiếm tâm chỉ thì như thế nào?

XÍU... UU! Mà một tiếng, tại bị Nhạc Thành áp chế công kích tính ra phiên, Tô Phương thi triển kiếm khí tiêu tán, mà lệnh Nhạc Thành đau đầu chính là, tại hần thừa cơ chặn đánh tới Tô Phương nhảy mất, lại là một đạo kiếm tâm chỉ đâm ra.

Xùy!

Thật sự quá nhanh, quá ngoài dự đoán mọi người, Nhạc Thành cho rằng có thể bắt lấy cái này khe hở, đem Tô Phương đả bại, đáng tiếc kiếm khí nhanh hơn thân pháp của hần, một kiếm đâm vào cánh tay phải của hần.

Tô Phương thông dong nói: “Sư huynh, đã đã thấy huyết, ta và ngươi không cần phải lại đấu đi xuống a?”

“Hừ, ta nhưng sẽ không dễ dàng nhận thua!”

Hần lần nữa ngưng kết kiếm tâm chỉ, rõ ràng có chút lực bất tòng tâm, nhục thai thập trọng mới có được linh lực, thập phần mỏng manh, có thể chịu đựng được ở đại lượng tiêu hao?

“Tối tốt lắm!”

Tô Phương quát to một tiếng, trong lúc đó bất động, hai chỉ bắt đầu phóng xuất ra kiếm khí.

Ba mét, 2m... Một mét!

Nhạc Thành giống như nổi điên không chế kiếm khí, hướng Tô Phương cái ót đâm tới, Tô Phương đồng tử bắt đầu co rút lại, tại kiếm khí đâm vào một mét trong, hần đột nhiên vung ra cánh tay phải.

Ông!

Kiếm tâm chỉ rồi đột nhiên đâm ra, hướng phía Nhạc Thành không chế mà đến kiếm khí.

Bành!

Ầm ầm!

Đây là thực lực đối với thực lực, Nhạc Thành ngưng kết kiếm tâm chỉ, cùng Tô Phương kiếm khí, chính diện cuối cùng nhất đâm chọc cùng một chỗ, cây kim so với cọng râu, mũi kiếm đối với mũi kiếm.

Gần như bộc phát hết thấy lực lượng Nhạc Thành, lại ánh mắt vận vẹo mà nhìn xem hồng đồ thăm kiếm khí, đưa hấn không chế kiếm khí dùng tôi hủ kéo khô khí thể, theo mũi kiếm trực tiếp đâm chọc toái.

Ông!

Hồng đồ thăm kiếm khí theo toái trong phim đâm thẳng yết hầu, Nhạc Thành đồng tử mãnh liệt phóng đại, cảm giác mình hôm nay, tánh mạng sẽ bị Tô Phuong lấy đi tựa như, toàn thân không có một chút sười ấm, mà lại giống như chạy xe không, không có bất kỳ cảm giác.

Kiểm khí lười dao sắc bén cơ hồ chống đỡ lấy Nhạc Thành cổ, Tô Phuong lại kịp thời dùng pháp thuật, khí phách vừa hỏi: "Su huynh, là tiếp tục nữa có lẽ hay là không nên phân ra cái thắng bại?"

"Ta chịu thua!"

Sinh tử đều nắm giữ ở trong tay đối phương, Nhạc Thành còn không cảm thấy được?

Mà lại Tô Phuong có thể kịp thời đem kiếm tâm chỉ ngưng lại, không có trực tiếp lấy tính mệnh của hấn, hoặc là trọng thương hấn, cái này đã là Tô Phuong cho mình một cái hạ bậc thang, Nhạc Thành cũng rốt cục chịu thua.

Trận pháp bên ngoài, vị nam tử kia trước mặt mọi người tuyên bố: "Tô Phuong chiến thắng, trực tiếp tham gia từ nay trở đi cử hành trận chung kết!"

"Chư vị, tại hạ may mắn thắng được, nhìn qua mọi người về sau nhiều hơn luận bàn!"

Tô Phuong hào phóng hướng bị thua bốn người ôm quyền hành lễ, mới ngẩng lên đầu rồi đi lối dài.

"Tổ 2, Lí Tố Thanh, Lục Minh..."

Đợt thứ hai trận đấu ngay sau đó cử hành, đến phiên Lục Minh, cùng với Lí Tố Thanh.

Tô Phuong cũng không rời đi, chủ muốn nhìn Lục Minh thực lực đạt tới hạng trình độ, về phần Lí Tố Thanh tự nhiên không thể nào là Lục Minh đối thủ, tổ 2 tất nhiên là Lục Minh thắng được.

Bắt đầu về sau, mấy người liền giết làm một đoàn, Lục Minh một mình vì trận, một người đối phó song phương vây giết.

Người này quả nhiên là tâm cao khí ngạo, không coi ai ra gì hạng người, hai người khác phân biệt hình thành Đồng Minh, nhưng một mình hấn đối phó bốn đại cao thủ.

Kết quả lại lệnh tất cả mở rộng tầm mắt, Lục Minh vậy mà hội hai chủng pháp thuật, bảo cát thuật, kiếm tâm chỉ, mà lại đem cả hai chủng pháp thuật dung hợp, sáng lập một môn thuộc về Lục Minh đặc thù pháp thuật.

Pháp thuật này tụ tập hai chủng pháp thuật chi trường, hình thành gió cuốn kiếm khí.

Gió, vốn chính là trong tự nhiên nhất lực lượng cường đại, có thể đem một mảnh ranh giới biến thành sa mạc, lại dung hợp kiếm khí, gió cuốn kiếm khí diện tích kinh người, hơn nữa kiếm khí có thể theo gió thổi mà công kích địch nhân nhược điểm.

Bốn người tuyệt đối không thể tưởng được Lục Minh ẩn dấu như thế thủ đoạn, trách không được hấn dám một mình đối kháng bốn người.

Khổ đấu nửa canh giờ, cuối cùng nhất bốn người vết thương chồng chất, đây người đều là kiếm thương cuối cùng nhất bị thua, chịu thua, Lí Tố Thanh cũng bị trọng thương, khá tốt không có tiếp tục đấu xuống dưới.

Lục Minh thắng được về sau, cuối cùng một tổ trận đấu bắt đầu, cái này một vòng cũng nhận được Tô Phuong cùng Lục Minh chú ý, bởi vì bên trong có một vị đến từ chính Ngọc Lộ đàn tràng tuyệt thể thiên tài.

Miêu Kiếm Phong.

Ngọc Lộ đàn tràng chính là công nhận cường đại nhất đàn tràng, cùng A La đàn tràng siêu việt mặt khác đàn tràng, chính là Bàn Long, Phi Long, Phi Vũ đàn tràng cũng kém một chút.

"Miêu Kiếm Phong, đây là một kiếm đạo cao thủ, rõ ràng hai tay cũng có thể thúc dục kiếm tâm chỉ!"

Trận đấu trong tiến hành, rất nhanh đã có người ngã xuống.

Đến từ Ngọc Lộ bộ Miêu Kiếm Phong, thì hai mươi lăm tuổi tuổi, bộ dáng cũng rất bình thường, nhưng là một thân linh lực viễn siêu cùng cảnh giới đệ tử, chẳng những sự dư thừa, hơn nữa mang theo một loại hàn khí.

Mà lại nhất làm cho người rung động chính là, hai tay của hấn có thể đồng thời thúc dục kiếm tâm chỉ, tại pháp thuật phương diện này, đã chiếm hết ưu thế.

Lại là luyện kiếm cao thủ, phóng thích một loại kỳ lạ hai tay kiếm thuật, đem nguyên một đám cao thủ thua ở dưới thân kiếm.

Cuối cùng nhất, hắn đã lấy được thắng lợi, cùng Lục Minh, Tô Phuong đã lấy được trước top 3.

Tất cả tiếng vỗ tay đưa cho ba người, cao tăng cùng với đàn tràng sứ giả, cũng đều trước mặt mọi người tiếp kiến ba người.

Ban đêm!

Phi Vũ đàn tràng!

“Kiếm của ta tổn thương... Miệng vết thương rõ ràng khép lại một bộ phận!”

Trải qua ngày này kích đấu, Tô Phuong sớm trở lại động phủ tu hành.

Vốn định cho kiếm tay trái tổn thương đắp lên một ít thuốc bột, kết quả vừa chứng kiến miệng vết thương, lại phát hiện kiếm thương khép lại hơn phân nửa, còn kém hạt thóc hạt lớn nhỏ kiếm khẩu còn chưa khép lại.

Lúc này mới một cái buổi chiều, thương thế cứ như vậy tốt hơn phân nửa? Dưới tình huống bình thường, loại thương thế này, mặc dù là nhục thai thấp trọng, cũng muốn mười ngày tả hữu thời gian, nếu như là phạm nhân, một tháng vết sẹo khép lại, ba tháng bàn tay mới có thể dùng sức.

“Chẳng lẽ là Đại viên mãn thân thể lực lượng?”

Nhưng hắn là Viễn Cổ luyện thể người, vượt qua nghịch thiên kiếp, tiến hành nghịch thiên cải mệnh, mạng của hắn bắt đầu do chính hắn khống chế, mà có được Đại viên mãn thân thể, tất nhiên hội ứng sẽ vượt qua bình thường tu sĩ năng lực.

Chẳng những là thánh lực, thị lực, còn có thân thể sự khôi phục sức khỏe.

“Không thể để cho người phát hiện miệng vết thương tốt nhanh như vậy...”

Tô Phuong cảm giác dùng băng gạc cái bọc tốt, tiếp tục Ngưng Khí tu hành, mà lại thôn phệ một khóa lung lay đan, nghỉ ngơi dưỡng sức, từ nay trở đi khiêu chiến Lục Minh, Miêu Kiếm Phong hai đại cao thủ.

Tranh phong thi đấu cuối cùng trận chung kết ngày!

Lạc đà phong, hôm nay xem như thịnh hướng chưa bao giờ có, so bắt đầu thi đấu ngày đó còn muốn kín người hết chỗ.

Chủ tịch đài đến càng nhiều là cao thủ, có Phi Vũ quân sứ giả, cùng với khác đàn tràng đại biểu.

Mà tất cả mọi người ánh mắt, đều rơi ở giữa sân nguyên một đám đứng ở trên lôi đài trận chung kết tuyển thủ.

Cao tăng đám bọn họ cười cười nói nói, nhìn về phía trên từng đàn tràng sứ giả quan hệ bất phạm, giống như nhiều năm lão bằng hữu.

“Lục Minh, Miêu Kiếm Phong, Tô Phuong, trải qua ngày hôm trước luận võ, các ngươi ba người thực lực không kém nhiều, cho nên trận đấu quy lại lần nữa biến hóa, hiện tại có hai chủng lựa chọn, thứ nhất, các ngươi trong ba người, có thể có một người tự do lựa chọn rời khỏi, mà lại có thể đạt được tên thứ hai, còn lại hai người quyết thắng thua, người thắng vì quan, kẻ bại đạt được danh thứ ba, các ngươi ai nguyện ý lựa chọn tự động buông tha cho trận đấu?”

Năm tỏ lôi đài, hôm nay nhiều hơn một tên cường giả, hai người cùng nhau phụ trách trận chung kết.

Ba người vừa nghe, nhìn nhau một cái, kết quả ai đều không có lựa chọn chủ động buông tha cho.

“Các ngươi đã bên trong không ai, lựa chọn chủ động buông tha cho trận đấu, cái kia chỉ còn lại cuối cùng một loại, dùng thực lực đạt được đệ nhất danh, không phải luận võ, mà là so tu vi của các ngươi, bởi vì các ngươi đều là thiên tài, cao tăng không muốn các ngươi đã bị không vô pháp đoán trước tổn thương, đây là kết giới bùa, một trương tâm tỳ có được nhục thai thấp trọng lực lượng, chúng ta hội đem ba tờ phóng cùng một chỗ, các ngươi toàn lực ngưng kết pháp thuật công kích, đánh nát vân phù càng nhiều, cái kia người đó là đệ nhất danh, các ngươi cũng chớ xem thường vân phù, cái này một trương tâm tỳ vân phù nhưng cùng các ngươi tu vi không sai biệt lắm!”

Đã không có người chủ động buông tha cho, hai gã nam tử chỉ có thể nói ra một loại khác biện pháp, mà lại gọi ra chín đạo vân phù, ba tờ trọng điệp cùng một chỗ, cũng phân biệt phiêu phù ở Lục Minh ba người trước mặt.

Hai gã nam tử lui ra phía sau một ít, một người trong đó nhìn về phía chủ tịch đài, tìm được đại sĩ trưởng Hầu Bình cho phép? “Đồng thời bắt đầu, nghe theo hiệu lệnh!”

Lục Minh đột nhiên nhìn về phía Tô Phuong: “Đã phân thắng bại, cũng chia thiên tài danh tiếng!”

Bồng!

Tại cao tăng cùng vô số đệ tử ngưng mắt nhìn hạ, ba người đồng thời khí thể phóng ra ngoài, mà lại cùng nhau ngưng kết kiếm tâm chỉ, tại hơi nghiêng nam tử phóng thích một đạo linh quang, ba người dùng hết lực lượng, đem kiếm tâm chỉ đâm về ba tờ vân phù.

XIU.... XIU... XÍU... UU!!

Àm àm!

Cơ hồ là đồng thời đem kiếm khí đánh trúng vân phù, cũng cơ hồ là đồng thời, tò thứ nhất vân phù bạo tạc nổ tung, chỉ là bạo tạc nổ tung nhắc lên khí thể lực không có cùng!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Phi Vũ Quân Cơ Điện

Lục Phong, Miêu Kiếm Phong, Tô Phưong, ba người cơ hồ là đồng thời đánh nát đạo thứ nhất bùa!

“Không chịu thua kém, ba người này thật sự là thực đến danh quy, lập tức tự đánh nát có được nhục thai thập trọng lực lượng vân phù...”

Mà ngay cả một ít cao tăng, cũng vì ba người võ tay bảo hay.

Chung quanh vô số đệ tử cũng chính thức kiến thức đến thiên tài chỗ bất phàm, bất luận cái gì một người, đều có được lấy một địch hai thực lực.

Răng rắc!

Thuận thế không chế kiếm khí, đánh về phía thứ hai trương tám vân phù.

Tại tò thứ nhất vân phù Phá Toái thành viên bị lập tức, ba đạo kiếm khí đem thứ hai trương tám vân phù, oanh đặc phát ra tiếng vỡ vụn.

Chỉ thấy trung ương Miêu Kiếm Phong, đã là mồ hôi đầm đìa, hai chân cũng có chút phát run, kiếm khí hào quang dần dần âm đạm, trước mặt thứ hai trương tám vân phù xuất hiện rạn nứt.

Bên trái Lục Minh, kiếm khí mạnh hơn, đem thứ hai trương tám vân phù trước một bước đánh trúng tràn đầy vết rách, mà lại oanh địa một tiếng, trước hết nhất đem thứ hai trương tám vân phù nổ nát.

Phía bên phải Tô Phưong, tại kiếm khí áp chế hạ, thứ hai trương tám vân phù thượng vết rạn không ngừng mở rộng, oanh một tiếng, thứ hai trương tám vân phù cũng lập tức bạo tạc nổ tung.

Cuối cùng mới được là Miêu Kiếm Phong đánh nát vân phù, nhưng chỉ còn lại đến kiếm khí, đánh trúng đệ tam trương tám vân phù nhảy mất, kiếm khí tự động chấn đặc Phá Toái, Miêu Kiếm Phong cũng lui ra phía sau ba bước, nhìn chung quanh hai bên, có vẻ rất là thất lạc.

Cường thế đánh nát trước hai vân phù, đã cực kỳ khủng khiếp, nói rõ Miêu Kiếm Phong có thể lấy một địch hai, trong cơ thể năng lượng đạt tới cùng cảnh giới gấp hai, mà lại pháp thuật cũng nắm giữ thuần thực, tùy ý không chế.

Nhưng đối mặt đệ tam trương tám vân phù, còn thì không cách nào đối kháng.

“Bồng!”

Chỉ còn lại Lục Minh cùng Tô Phưong!

Lục Minh kiếm khí lại vẫn là như vậy uy mãnh, chỉ so với trước kia có chút mỏng một ít, mà đệ tam trương tám vân phù cũng bắt đầu Phá Toái, kiếm khí muốn đem vân phù đánh nát.

Giờ phút này, Tô Phưong nhìn thoáng qua Lục Minh, thầm nghĩ trong lòng: “Lục Minh ở đâu ra như thế hùng hậu linh lực? Ngay Miêu Kiếm Phong cũng so không bằng, không hổ là đến từ Thiên Tông thành thiên tài, nhưng ta Tô Phưong mới thật sự là từ Thiên tông thành đi tới thiên tài!”

Tô Phưong kích phát trong cơ thể khí trong nước bàng bạc linh lực, kiếm khí lập tức hóa thành màu hồng đỏ thẫm, dùng lực nhỏ ra núi sông loại khí thể, đem kiếm khí cường thế đánh nát vân phù.

Oanh!

Vân phủ rớt cục tại hồng đồ thăm kiểm khí, rách nát rồi.

Sau đó lại truyền tới một đạo Phá Toái thanh âm, Lục Minh cũng đem đệ tam trường tẩm vân phủ đánh nát, đáng tiếc đã chậm một giây, cứ như vậy một giây, lệnh toàn trường ánh mắt mọi người, đều đã rơi vào Tô Phưong trên người.

Thắng bại hiển nhiên, mà ngay cả Miêu Kiếm Phong cũng buông lỏng thần sắc, hướng Tô Phưong ôm quyền.

Hoi nghiêng hai vị chủ trì luận võ cường giả, trước mặt mọi người tuyên bố: "Năm tổ đệ nhất danh đến từ Phi Vũ đàn tràng Tô Phưong, tên thứ hai đến từ Bàn Long đàn tràng Lục Minh, danh thứ ba đến từ Ngọc Lộ đàn tràng Miêu Kiếm Phong!"

“Tốt!”

Thu Lãnh Cơ mang theo Liên Chiến đám Phi Vũ bộ đệ tử, ào ào đứng lên vỗ tay.

Miêu Kiếm Phong mỉm cười: "Lục Minh, Tô Phưong, các người đều rất mạnh, thật sự là Giang Sơn đời có người tài ra, các người Lục gia Lục Lam sư muội, đã bước vào mật đạo cảnh, mới như vậy vài năm công phu, tựu siêu việt ta, hôm nay ngay các người cũng áp đảo chúng ta mũi nhọn!"

Mật đạo cảnh?

Lục Lam?

Lục Minh bất vì sở động, tựa hồ sớm biết như vậy Lục Lam thiên tư bất phàm.

Thật là đối Tô Phưong mà nói, một thạch kích khởi ngàn tầng sóng, trong nội tâm rung động vô cùng. "Ta còn tưởng rằng có thể lần này tranh phong thi đấu, gặp được Lục Lam, nhưng không thể tưởng được người này rõ ràng đã trở thành mật đạo cảnh cao thủ, ở đâu ra làm cho người ta sợ hãi thiên phú?"

Mật đạo cảnh!

Tiến vào Thiên Môn phủ mới bốn năm, Lục Lam theo Thực Khí cảnh bước chân vào mật đạo cảnh, quá không thể tưởng tượng nổi thiên tài, trách không được Lạc Mộ Tuyết, Thu Lãnh Cơ cái loại này cường giả, đối với Tô Phưong thời gian ngắn thành tựu nhục thai cảnh, cũng không cảm giác có quá nhiều kinh ngạc, nguyên lai tại Thiên Môn phủ, còn có người càng thêm cực kỳ khủng khiếp.

Thiên Môn phủ còn có bao nhiêu nghịch thiên thiên tài?

Giữa trưa qua đi!

Năm tổ lời đài tất cả luận võ chấm dứt, cuối cùng phân ra trước top 3.

Nhưng bất luận kẻ nào danh tiếng đều bị Tô Phưong, Lục Minh, Miêu Kiếm Phong ba người áp đảo, bọn hắn mới là cường giả tranh phong, trận này luận võ, cũng chuyên môn vì bọn họ sở thiết lập mà thành.

Ngoại trừ ba người, Lí Tổ Thanh, Liễu Phiêu Nhiên, Nhạc Thành, Triệu Hải Thành, Trương Trác vân... vân dự thi cường giả, cùng nhau đi vào chủ tịch đài tiếp nhận cao tầng tiếp kiến, cùng với các đàn tràng sư giả.

“Tô Phưong, chúc mừng người, vị này chính là chúng ta Phi Vũ Quân Cơ Điện’ Đồ Nguyệt Dạ’ đại nhân, lần này tựu do đại nhân cho người ban phát ban thưởng!”

Thu Lãnh Cơ mang theo Vu Quân Kha, Lục Phong, Liên Chiến, Hồ Lô Kỳ đám mật đạo cảnh cường giả, trước mặt mọi người tán dương Tô Phưong đặc sắc biểu hiện, quả thực vì Phi Vũ đàn tràng cải quang.

Lúc này, mọi người đối với một người trung niên nam tử đặc biệt tôn kính.

Người này như Thu Lãnh Cơ đồng dạng, có bất thường một thân hắc giáp, nhất là ngực giáp cùng giáp vai, trên mặt có bốn đạo hồng sắc lông vũ, tựa hồ ý nghĩa người này tại Phi Vũ trong quân siêu phàm địa vị.

Đồ Nguyệt Dạ, đến từ Phi Vũ trong quân sư giả.

Thân cao 2m, có chút râu quai nón, làn da ngăm đen, xem ra quanh năm chịu đựng ánh mặt trời bạo chiếu, hắn ngưng mắt nhìn Tô Phưong, lệnh Tô Phưong cảm giác mình muốn bị nhìn xuyên đồng dạng.

Đây là mật đạo cảnh cường giả?

Đồ Nguyệt Dạ vượt cảm nói: "Hảo một cái hạt giống, chẳng những nội tu năng lượng sự dư thừa, ngoại tu thân thể, thân thể tố chất viễn siêu thường nhân, đây quả thực là mang binh đánh giặc, thành lập công huân, trấn thủ một phương ranh giới lương tài!"

Tô Phưong ôm quyền: "Đệ tử còn cần cố gắng, mới là một cái không có ý nghĩa nhục thai cảnh tu sĩ, nếu như có thể vì Phi Vũ quân cống hiến sức lực, Tô

Phương tất nhiên hội toàn lực ứng phó!”

“Đàn ông ôn hòa giống như lần này hùng tâm, đây là trống trơn túi cùng với huyền vân dây thừng, thuộc về phần thưởng của ngươi, đợi trở lại Phi Vũ đàn tràng, Thu sư muội sẽ an bài ngươi kế tiếp tu hành nhiệm vụ, hảo hảo cố gắng, tương lai tại Phi Vũ trong quân, tất nhiên sẽ thấy như ngươi hôm nay như vậy dũng mãnh phi thường biểu hiện!”

Đồ Nguyệt Dạ trước mặt mọi người xuất ra hai kiện pháp bảo, một cái trống trơn túi, một cây màu vàng dây thừng.

Lập tức đang lúc mọi người cung kính xuống, rồi đi chủ tịch đài.

“Nguyên lai cái này gọi là huyền vân dây thừng!” Tô Phương ngưng mắt nhìn màu vàng dây thừng, nghĩ tới lúc trước lướt qua Ngự Chủy Hà, nhìn thấy La Trung Vân thu thập Viêm Hỏa Song Vi Tông, chính là dùng trong tay gốc cây dây thừng, cuối cùng nhất chế ngự quái vật.

Lại thấy mặt khác đàn tràng sứ giả, nhất là trúc tia cốc, Chính Dương cốc sứ giả, còn có giáo thừa, Tô Phương hi vọng cùng bọn họ thành lập tốt lương ăn tượng tốt, về sau đối với Tô Viêm, Tô Khang đám người tu hành có trợ giúp lớn.

Phi Vũ điện!

Hoàng hôn hàng lâm, nhưng là các đệ tử cũng không có thời gian nghỉ ngơi, tất cả đều đi vào Phi Vũ điện phía trước.

Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha đứng ở đại điện trước, hào không có chút nào thần sắc, ngoại trừ thật sâu khí phách.

“Tranh phong thi đấu đã xong, thi đấu chủ yếu là xúc tiến từng đàn tràng trao đổi học tập, lại để cho mọi người quen thuộc Thiên Môn phủ, bốn tọa hôm nay muốn tuyên bố một đại sự!” Trách không được hào khí như thế áp lực, nguyên lai Thu Lãnh Cơ có chuyện tuyên bố: “Bốn tọa tới đây Phi Vũ điện, đã có năm mươi năm gian, là thời điểm đến phiên vị kế tiếp giáo thừa không chế đàn tràng, dạy bảo các ngươi tu hành, mà bốn tọa phải về đến Phi Vũ quân!”

Xôn xao!

Mọi người nghe được mỗi người ngoài ý muốn mà lại khiếp sợ.

Chính là Liên Chiến, Lục Phong, Hồ Lô Kỳ cũng tựa hồ không biết tin tức này, ngoại trừ Vu Quân Kha.

“Ta sau khi rời khỏi, vị kế tiếp giáo thừa hội hảo hảo dạy bảo các ngươi tu hành, hần cũng lại ở chỗ này tọa trấn năm mươi năm, đây là Phi Vũ đàn tràng định ra đến quy củ, lần này trở về Phi Vũ Quân Cơ Điện, bốn tọa hội mang đi Lục Phong, Liên Chiến, Tô Phương, Lí Tổ Thanh bốn người, Hồ Lô Kỳ sư đệ như trước lưu lại trợ giúp mới tới giáo thừa xử lý sự vụ, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng bọn người cũng đem qua sang năm tiến vào Phi Vũ quân tu hành, hàng năm chúng ta tại đây đều có rất nhiều người có cơ hội, tiến vào Phi Vũ quân tu hành, tranh phong thi đấu chỉ là trong đó một loại phương thức, các ngươi chỉ có khắc khổ tu hành, đạt tới nhục thai thập trọng, mới có thể tiến nhập Phi Vũ quân!”

Thu Lãnh Cơ đảo qua mọi người, xem ra cũng đối với nơi này có một phần không muốn.

Mà mọi người lại càng không muốn, tuy nhiên Thu Lãnh Cơ gần đây cao cao tại thượng, có lẽ không làm khó dễ mỗi người, dáng vẻ này mặt khác giáo thừa như vậy nghiêm khắc, xảo trá.

Mọi người tán đi về sau, phi hành điện lập tức trở nên quạnh quẽ.

Vu Quân Kha theo Tô Phương đi vào trong động phủ, hần sau khi ngồi xuống chậm rãi nói ra: “Ngày mai chúng ta tựu muốn đi vào Phi Vũ Quân Cơ Điện, đêm nay ta muốn nói với ngươi nói Phi Vũ quân!”

Tô Phương đứng bất động, hần cũng nghĩ muốn hiểu rõ Phi Vũ quân.

“Vô thượng Phủ chủ Thiên Môn Thánh hoàng, dưới trướng nắm giữ lấy mười một chi quân đội, chính là ngươi biết rõ mười một tòa đàn tràng, mà không bước vào mặt đạo cảnh trước kia, các ngươi tựu như tại trong môn phái tu hành, từng bước một mà lớn lên, học sẽ cùng yêu thú chiến đấu kỹ xảo vân... vân, Phi Vũ đàn tràng kì thực cũng là vì Phi Vũ quân bồi dưỡng nhân tài địa phương, Phi Vũ trong quân, có đại bộ phận đều là theo Phi Vũ đàn tràng đi tới, số ít một phần là lệch, hoặc là theo mặt khác động phủ gia nhập mà đến cường giả!”

“Chúng ta Phi Vũ quân là vâng theo tin tức phủ pháp lệnh, để cho chúng ta trấn thủ phương nào, chúng ta phải trấn thủ phương nào, ví dụ như lần trước đuổi giết khôn địa ma, cũng là tin tức phủ pháp lệnh, nhiệm vụ của chúng ta kể cả rất nhiều phương diện, có đôi khi muốn đuổi bắt trọng phạm, đôi khi muốn đi đối phó cát phi, cũng muốn đối phó nguyên một đám đại lĩnh chủ!”

“Một khi tiến vào Phi Vũ quân, cũng không có cho ngươi thích ứng cơ hội, trực tiếp hội đầu nhập các loại trong nhiệm vụ, đương nhiên trở thành Phi Vũ quân một thành viên, các loại phúc lợi cũng là phi thường tốt, từng cái tháng đều có tiền đan phát cho, lập công về sau, cũng có thể học tập mới pháp thuật, thậm chí có thể tìm được pháp bảo!”

Nói đến đây, Vu Quân Kha đứng lên: “Đơn giản mà nói, Phi Vũ quân chính là Phủ chủ trong tay quân đội, chúng ta chỉ có phục tùng, mà chúng ta lập được công lao lớn, tương lai tựu có cơ hội tiến vào Triệu quốc, hoặc là phong hầu ban thưởng tước, hoặc là trở thành nguyên một đám động chủ...”

Lại nói một ít về Phi Vũ quân tin tức về sau, Vu Quân Kha tựu lại để cho Tô Phương sớm đi nghỉ ngơi.

Đội Vu Quân Kha sau khi rời khỏi, Tô Phương bắt đầu dung hợp trống trơn túi cùng huyền vân dây thừng.

Rốt cục, hắc quang minh chính đại có được chính mình trống trơn túi, có thể muốn bỏ cái gì vào túi chứa cái gì, mà lại thừa dịp bóng đêm, đem bả giấu ở phụ cận bảo vật cũng cùng nhau thu hồi, để vào trống trơn túi.

Trống trơn túi không gian chỉ có một trượng lớn nhỏ, mặc dù nhỏ, nhưng rất thực dụng, gửi vũ khí, đồ ăn, đan dược, quần áo vân... vân quá tiện lợi.

Ngày kế tiếp đại sớm!

Tại Hồ Lô Kỳ mang theo các đệ tử đưa mắt nhìn hạ, Thu Lãnh Cơ mang theo Vu Quân Kha, Lục Phong, Liên Chiến, Tô Phương rời Phi Vũ đàn tràng.

Thu Lãnh Cơ cười Từ Linh một sừng câu, bốn người khác phân biệt cười một đầu tọa kỵ, Tô Phương hôm nay cũng có thể độc lập hưởng thụ tọa kỵ, bốn người bay về phía Thiên Môn phủ bên trong dãy núi.

Mà tầng một cấm chế đem bên trong dãy núi cùng ngoại bộ ngọn núi ngăn cách, Thu Lãnh Cơ thúc dục lệnh bài, vài người mới có thể bay vào bên trong không gian.

Bên trong dãy núi mỗi một cái ngọn núi đều so bên ngoài núi mệnh môn, nguy nga, mỗi một cái ngọn núi đều có ánh vàng rực rỡ cung điện, mà bên trong dãy núi trong không khí đều bay một cỗ yếu ớt linh khí, cảm giác tại đây từng cọng cây ngọn cỏ đều có được linh lực.

“Vây hẳn là chính là vô thượng Phủ chủ ở lại vô thượng đàn tràng..”

Tại dãy núi ở chỗ sâu trong, một tòa cao nhất Cô Phong, thẳng nhập phía chân trời, cơ hồ nhìn không tới bên trong có bất kỳ cung điện, nhưng làm cho người ta cảm giác, chỗ đó luôn có đại thần thông.

Xôn xao!

Tọa kỵ bỗng nhiên phía bên trái bên cạnh một cái ngọn núi bay đi, ngọn núi có thật nhiều cung điện, mà trong cung điện tấp chính là là một cái quảng trường, mấy người Suru Suru mà rơi xuống đất.

Phi Vũ Quân Cơ Điện!

Bầy trong điện, trung ương có một tòa mười trượng cao màu vàng cung điện, cách ngàn mét đều có thể rõ ràng chứng kiến khắc có Phi Vũ Quân Cơ Điện năm chữ to bằng hiệu.

“Thu sư muội, hoan nghênh trở về!”

Mấy người theo Thu Lãnh Cơ đến đến đại điện lúc, Đồ Nguyệt Dạ theo trong đại điện đi ra, sau lưng còn đi theo hai vị tuổi còn trẻ Phi Vũ quân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Trùng kích mật đạo cảnh

Đồ Nguyệt Dạ cái kia hắc giáp thượng, bốn căn màu đỏ lông vũ đặc biệt tinh xảo cùng đặc biệt, trông rất sống động, nhìn kỹ, nguyên lai là đại lượng thật nhỏ linh thạch vây quanh mà thành.

Mà lại hắc giáp cũng là pháp bảo, quả nhiên là cường giả, toàn thân không có chỗ nào mà không phải là bảo vật.

Tại Đồ Nguyệt Dạ dưới sự dẫn dắt, Thu Lãnh Cơ một mình theo hắc tiến vào Quân Cơ Điện, những người còn lại bên ngoài chờ.

Lục Phong, Liên Chiến, Tô Phương đều là lần đầu tiên đến Phi Vũ Quân Cơ Điện, tại đây cũng là chân chính Phi Vũ đàn tràng, chính là Phi Vũ quân tu hành, động phủ nơi ở.

Mặc dù Phi Vũ quân quanh năm bên ngoài, một khi có thời gian cũng sẽ trở lại Thiên Môn phủ tu hành.

“Đây không phải Vu huynh sao?”

Lúc này, ba gã Phi Vũ quân Đại Hán đang muốn tiến vào Quân Cơ Điện, một người trong đó ánh mắt rơi vào trên người mấy người, vừa thấy được Vu Quân Kha, liền nhiệt tình mà chào hỏi.

Vu Quân Kha ngoài ý muốn cười nói: “Thái huynh, nhiều năm không thấy!”

Họ Thái Đại Hán lập tức cùng Vu Quân Kha ôm cùng một chỗ: “Nào có người đang ở đây Phi Vũ điện qua tiêu sái, chúng ta lần này lại đi Đấu Tinh Sa Nguyên, đối phó ‘ Hồng lão đại’, người này là là Lãnh Phong đàn chủ quan trên, lần trước chúng ta tiêu diệt vài nơi cát phi phân đàn, cũng chọc giận ‘ Hồng lão đại’, người này rõ ràng thường xuyên đánh lên ta Phi Vũ quân!”

“Lãnh Phong đàn chủ? Hồng lão đại?”

Tô Phương khẽ giật mình, trong óc đột nhiên hiện hiện lần trước tại Đấu Tinh Sa Nguyên chỗ kinh nghiệm từng màn.

Không thể tưởng được Phi Vũ quân lúc này vẫn còn Đấu Tinh Sa Nguyên, cùng hung hãn cát phi đối kháng.

“Lần trước may mắn mà Thu đại nhân cùng trì đại nhân giết cái kia Lãnh Phong đàn chủ, nhưng hắn là Hồng lão đại dưới trướng thủ hạ đắc lực, tốt rồi, ta muốn đi vào báo cáo, lần sau hảo hảo trò chuyện!”

Họ Thái Đại Hán lập tức tiến nhập đại điện.

Ba người vừa đi, Vu Quân Kha đối với mọi người giới thiệu: “Người này tên là Thái Húc, cùng ta là cùng một lần hạt giống, thực lực rất cường đại, tại Phi Vũ quân những năm này cũng đứng vững cùng, dựng lên một ít quân công!”

“Sư huynh kiến thức rộng rãi ah!”

Lục Phong, Liên Chiến hâm mộ nói.

“Sư muội, lần trước ta và người liên thủ giết Lãnh Phong đàn chủ, bị cái kia Hồng lão đại ký hận trứ, lần sau nữa Đấu Tinh Sa Nguyên, người định phải cẩn thận, sư huynh đi đầu một bước, còn phải lập tức chạy về Đấu Tinh Sa Nguyên!”

Thu Lãnh Cơ xuất hiện, ở bên cạnh còn đi theo một vị nam tử.

Nhìn thấy vị nam tử này, Tô Phương tự liếc nhận ra, hắn chính là lúc trước dẫn theo Lãnh Phong đàn chủ đầu người, đêm tối trong sa mạc phi hành cường đại nam tử.

Nam tử tại Thu Lãnh Cơ ôm quyền hạ, thân người lóe lên bay về phía rừng rậm ở chỗ sâu trong.

“Các người phải nhớ kỹ!”

Thu Lãnh Cơ đột nhiên nhìn về phía mấy người: “Vị đại nhân này tên là ‘ Trì Tâm Suất’, chính là ta Phi Vũ trong quân vô thượng cường giả, lập nhiều chiến công hiển hách, địa vị cùng Đồ đại nhân đồng dạng, về sau nhìn thấy hắn muốn nhiều hơn học tập!”

“Dạ!”

Trì Tâm Suất, mấy người lập tức nhớ kỹ ở cái tên này.

Đón lấy sẽ theo Thu Lãnh Cơ rời đi đại điện, đi vào phía bên phải lòng núi, nơi này có một tòa cung điện, còn có mấy cái động phủ.

Thu Lãnh Cơ tự nhiên ở lại trong động phủ, đến tại mấy người bọn họ, một người một cái hố phủ, lệnh bài trận pháp đã một lần nữa thay đổi.

“Các người nghỉ ngơi cho tốt, qua một thời gian ngắn chúng ta liền muốn đi Đấu Tinh Sa Nguyên, trợ giúp đối phó cát phi!” Thu Lãnh Cơ dặn dò một phen, mới khiến cho mấy người đều tự tiến vào động phủ.

“Lục Phong, đi tới chỗ nào đều có người này...”

Tô Phương tiến vào ngoài cùng bên phải nhất động phủ, lại tới đây, lập tức nhìn thấy động phủ vây quanh rất nhiều bảo thạch, trên vách tường còn có một khóa linh thạch, lệnh trong động phủ có một ít linh khí.

Đãi ngộ quả nhiên không giống với.

Quen thuộc một phen, hắn tự bàn ngồi xuống, tiếp tục bắt đầu tu hành: “Lục Phong sẽ không bỏ qua ta, về sau sẽ thân đối phó ta cũng vậy nói không chừng, nhất là đi Đấu Tinh Sa Nguyên cái loại này nguy hiểm chi địa, tăng thêm ta cảnh giới không bằng hắn, người này tất nhiên chọn tại Đấu Tinh Sa Nguyên đối với ta ra tay!”

Không người nào gần lo, tất có nhìn xa.

Lục Phong ngay tại hơi nghiêng động phủ, nghĩ đến điểm này, Tô Phương liền như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than, toàn thân không được tự nhiên.

Đắc tranh thủ thời gian tìm cách ứng phó cái này khóa u ác tính, bằng không thì cái này khóa u ác tính hội hại tánh mạng của hần.

“Đột phá thập trọng, trong cơ thể rốt cục tạo thành linh lực, Hỗn Nguyên dương khí lợi hại như thế, là thời điểm có thể tu hành Cửu Dương Cửu Biến rồi, nhưng lúc nào có thể ở pháp bảo không gian, nhìn thấy tiền bối?”

Đột phá mật đạo cảnh, đây là duy nhất có thể dùng đối mặt bất kỳ nguy hiểm nào phương pháp xử lý.

Ngưng Khí trong quá trình, Tô Phương toàn lực mình tưởng Hỗn Nguyên Thánh kính, hi vọng mình có thể tiến vào pháp bảo không gian, lần nữa gặp được nữ tử thần bí.

Công pháp, hần cần công pháp, mới có thể nắm giữ càng nhiều pháp thuật.

Một ngày...

Hai ngày...

Tiếp tục suy nghĩ mấy ngày sau, hần như trước tại mình tưởng bên trong, bởi vì đạt tới nhục thai thập trọng, khiến cho hần mình tưởng thời gian càng lâu, dần dần đi vào vòng ngõ trệ trạng thái.

“Vù vù!”

Ý thức mê ly, đột nhiên, có cỗ Lãnh Phong suu suu mà xoắn tới.

Lệnh Tô Phương lập tức mở hai mắt ra, có chút mờ mịt, bất quá nhìn thấy màu đỏ không gian lúc, hần lập tức khôi phục tinh thần đầu: “Ha ha, ta rốt cục tiến nhập cổ kính không gian!”

“Ta cũng vậy chờ ngươi đã lâu, này cỗ lệnh ngươi thức tỉnh hàn khí, chính là bản tọa tu hành ‘Cửu âm chi lực’!”

Nữ tử thần bí thanh âm lại trống rỗng mà truyền đến, vô pháp bắt phương hướng cùng vị trí: “Bản tọa nắm giữ cửu âm chi lực, ngươi nắm giữ Cửu Dương chi lực, 2 cỗ lực lượng tiếp xúc, sẽ lệnh người tu hành lẫn nhau cảm ứng, cho nên ngươi vừa xuất hiện tại cổ kính, bản tọa cửu âm chi lực, tự động hội cảm ứng được ngươi!”

Tô Phương kích động nói: “Tiền bối, ngươi tới thật tốt quá, tiểu tử đã đột phá nhục thai thập trọng, có được linh lực, có thể bắt đầu tu hành Cửu Dương Cửu Biến sao?”

“Ngươi còn có càng thêm trọng yếu một bước muốn làm, thì phải là thức tỉnh linh căn, thì ra là cuối cùng nhất miêu tả linh căn, sau đó giúp ngươi bước vào mật đạo cảnh, như vậy ngươi linh căn liền trở thành vô số người mộng dự đoán được Thuần Dương thân thể, có được Thuần Dương chi lực, cùng với Thuần Dương linh căn!”

“Vậy vẫn bối muốn... làm như thế nào?”

“Rất đơn giản, ngươi chỉ cần dùng Hỗn Nguyên dương khí, tại ngươi trong Đan Điền thúc dục Hỗn Nguyên Thánh kính, cái kia bản tọa có thể đem cửu âm chi lực, theo cỗ kính thúc dục, theo mà tiến vào trong cơ thể của ngươi, kể từ đó, bản tọa có thể dùng cửu âm chi lực phối hợp, thúc dục ngươi Cửu Dương chi lực, bắt đầu lần đầu tiên song tu, mà lại giúp ngươi tẩy tủy, miêu tả Thuần Dương thân thể, sau đó tấn chức mật đạo cảnh, quan trọng nhất là, trong đầu của ngươi hội sinh ra âm dương pháp lực, pháp lực nhưng nghe qua?”

“Nghe qua, pháp lực chính là nắm giữ thần thông căn bản, không có pháp lực, tự không khả năng thúc dục thần thông!”

“Âm dương pháp lực liền tới tự ta và ngươi song tu, lần đầu tiên song tu hội hình thành pháp lực, yếu ớt âm dương pháp lực sẽ ở ngươi tấn chức mật đạo cảnh thời khắc, dừng mãi vào đầu óc của ngươi, chờ ngươi có âm dương pháp lực, ngươi liền có thể tại mật đạo cảnh, tu hành không ít pháp thuật, vì tương lai nắm giữ thần thông mà đánh rút xuống kiên cố trụ cột!”

“Vậy có phải hay không cần tìm không người chỉ địa mới có thể tấn chức mật đạo cảnh?”

“Tốt nhất như thế, bằng không thì bị người phát hiện ngươi siêu phàm âm dương pháp lực, cùng với Thuần Dương thân thể, vậy ngươi thì phiền toái, sẽ bị người gia đoạt xá, hôm nay tự đến nơi đây, chờ ngươi tìm được địa phương, trực tiếp thúc dục Hỗn Nguyên cổ kính, bản tọa từ hôm nay trở đi thời khắc đều đưa lên nguyên thần tại cổ trong kính, chỉ cần phát hiện năng lượng bắt đầu khởi động, chỉ biết ngươi đang tại tấn chức mật đạo cảnh!”

Nữ tử thần bí thanh âm dần dần biến mất.

“Ông...”

Trong động phủ, Tô Phương mở hai mắt ra, phát hiện hết thấy đều không phát sinh tựa như.

Sau đó rời đi động phủ, ở chung quanh tìm kiếm một chỗ không người cánh rừng, đối mặt mặt trời dùng thân thể hấp thu thiên địa dương khí.

Nhoáng một cái nửa tháng đi qua quá khứ.

“Ngươi muốn bắt đầu vì tấn chức mật đạo cảnh làm chuẩn bị?”

Thu Lãnh Cơ chỗ trong cung điện, cung điện mặc dù không có mặt khác đại điện như vậy thờ mạnh, thế nhưng vàng son lộng lẫy, đây là thuộc về Thu Lãnh Cơ hành cung.

Tô Phương đang đứng tại trước mặt nàng, đưa ra muốn tấn chức mật đạo cảnh.

Vào!

Thu Lãnh Cơ một trào chính là ba khóa tiền đan, hai khóa hay sống lạc đan, một viên là Tô Phương chưa bao giờ thấy qua.

“Cái này một khóa tên là niết bàn đan, cùng vạn thọ đan tịnh xưng tu sĩ thế giới hai đại thường thấy nhất đan dược, niết bàn đan là tu sĩ đột phá từng cảnh giới tất nhiên dùng đan dược, viên đan dược kia thuộc về mật đạo cảnh phẩm chất, vừa vặn cho ngươi đột phá mật đạo cảnh mà tẩy tủy niết bàn!” Thu Lãnh Cơ ngược lại rất trực tiếp.”Ngươi đã muốn đột phá mật đạo cảnh, vậy trước tiên ở chỗ này tu hành, chúng ta muốn trước một bước chạy tới Đấu Tinh Sa Nguyên!”

“Đa tạ Đại nhân!” Tô Phương vội vàng rời đi.

Niết bàn đan, chính là tấn chức mật đạo cảnh kỳ lạ đan dược.

Trở lại động phủ vài ngày sau, Thu Lãnh Cơ liền mang theo Vu Quân Kha, Lục Phong, Liên Chiến trước một bước rời đi Thiên Môn phủ.

“Đợi mấy ngày nữa, ta cũng vậy rời đi Thiên Môn phủ, tìm một chỗ tấn chức mật đạo cảnh về sau, nửa Đấu Tinh Sa Nguyên!”

Giữa trưa, Tô Phương đang tại trong rừng tu hành.

“Đệ đệ!”

Hạc tiên tử Bạch Linh đến.

Tô Phương vội vàng hỏi:”Bạch tỷ, ta chờ ngươi đã lâu, thế nào?”

“Lạc Mộ Tuyết biết rõ ngươi đang ở đây tranh phong thi đấu biểu hiện không tệ, vì vậy sớm cho ngươi chuẩn bị xong bảo bối, một cái trống tròn túi, năm khóa lung lay đan, một khóa niết bàn đan, cùng với tấn chức mật đạo cảnh kinh nghiệm!”

Phun ra một cái trống tròn túi đi ra.

Cầm lấy trống tròn túi, nhỏ máu dung hợp, dựa theo pháp ấn mở ra, quả nhiên bên trong có lung lay đan, niết bàn đan.

Lạc Mộ Tuyết thật đúng là hào phóng, ra tay vượt qua Thu Lãnh Cơ.

“Nàng nói về sau sẽ cho ngươi một kiện {Linh Bảo}, tốt đệ đệ, ngươi cái này nhưng hai đầu phùng nguyên rồi, lần đi Đấu Tinh Sa Nguyên muốn đặc biệt chú ý, những kia cát phi nhưng khó đối phó!” Bạch Linh đợi một thời gian ngắn, liền rời đi Phi Vũ đàn tràng.

Tô Phương cũng lập tức thu dọn đồ đạc, đi đến Quân Cơ Điện hướng Đồ Nguyệt Dạ thỉnh lệnh về sau, cười một đầu Phục Dực thú rời đi Thiên Môn phủ.

Vài ngày sau, tại Thiên Môn phủ cùng Đấu Tinh Sa Nguyên nửa đường, một chỗ mệnh môn dãy núi trong hạp cốc.

Một tiếng ầm vang!

Chỉ thấy đại lượng đá rơi lẫn xuống vách núi, mà ở đầu trên, Tô Phương dương tay vỗ, vù vù một tiếng, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm bắn về phía nam bích, vài cái công phu, liền mở ra một sơn động.

Sửa sang lại về sau, Tô Phương xuất ra phải cần tiền đan, sau đó đối mặt mặt trời, thúc dục Hồn Nguyên Thánh kính!

Trong cơ thể Hồn Nguyên dương khí không hoàn toàn vận hành, Đương Dương khí theo cổ trong kính chảy ra, Tô Phương lập tức hấp thu.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Một cổ hàn khí đột nhiên theo dương khí tuôn ra.

Nữ tử thần bí thanh âm, càng thêm hư vô tuôn ra:”Tiểu tử, muốn bắt đầu tấn chức mật đạo cảnh sao?”

“Đúng vậy, tiền bối!” Lập tức trả lời.

“Vậy ngươi tự phụ trách kích phát trong cơ thể lực lượng, tốt nhất dùng trăm huyết điều khiển trùng kích thân thể, mà bản tọa hội dùng cửu âm chi lực

dung hợp người Cửu Dương chi lực, sau đó trùng kích Độ Kiếp lúc, lại dùng mảnh vào đầu óc của người!”

Đội nữ tử thần bí nói xong, cổ trong kính tràn ra rõ ràng hơn tích hàn khí.

Bách... ~ một tiếng, theo Tô Phuong đập ánh sáng không tui, một khối ngọc giản xuất hiện tại trước mặt, đây là tới tự Lạc Mộ Tuyết lưu lại tấn chức mật đạo cảnh kinh nghiệm.

Rất nhiều văn tự dùng mảnh vào Tô Phuong trong óc, đều là Lạc Mộ Tuyết khắc ấn văn tự.

Cùng lúc đó, khí hải trong xuất hiện một cỗ ấn chứa dương khí, hàn khí đặc thù lực lượng, mà lại bắt đầu hướng kinh mạch toàn thân bên trong kéo dài.

Rầm rầm rầm!

Thi triển trăm huyết điều khiển, phong ấn huyết mạch, lại cảm ứng được trong cơ thể bởi vì dung hợp nữ tử thần bí cửu âm chi lực âm dương chi lực, trong người chạy, lệnh máu tươi cùng âm dương chi lực bắt đầu dung hợp.

Đạt tới trình độ nhất định, liền cởi bỏ huyết mạch, lập tức truyền đến ba ba ba trùng kích thanh âm, máu tươi cùng âm dương chi lực đồng thời trùng kích thân thể, kể cả cốt cách, huyết mạch.

Mà âm dương chi lực tuôn ra bên ngoài cơ thể, Tô Phuong cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Không còn là màu hồng đỏ thắm, mà là một loại màu xám trắng.

Cái này là âm dương chi lực?

Mà lại ấn chứa nhất định dương khí, hàn khí, xem ra thật là Hỗn Nguyên dương khí, cùng cửu âm chi lực dung hợp hình thành đặc thù âm dương chi lực.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Thần khiếu thành pháp lực sinh

Âm dương chi lực!

Đây là cần cùng cái kia nữ tử thần bí, song tu mới có thể có được lực lượng, cơ hồ có thể khẳng định, trên thế giới này, chỉ có hần cùng với cái kia nữ tử thần bí, mới có được âm dương chi lực.

Đương nhiên hần cùng với nữ tử thần bí còn chưa chính thức song tu, chỉ là lại để cho hai người lực lượng dung hợp mà thôi.

Ba ba ba!

Tô Phuong đồng thời đang thi triển trăm huyết điều khiển, lần lượt mà trùng kích thân thể, đem cốt tủy, kinh mạch, huyết trong thịt nhau thai tạp chất, lần lượt trùng kích đi ra.

Trong óc, đã ở đọc đến từ Lạc Mộ Tuyết lưu lại văn tự.

Mật đạo cảnh, đây là theo nhục thai cảnh tấn chức mật đạo cảnh kinh nghiệm văn tự.

Văn tự rất mệnh mông, số lượng rất nhiều, Lạc Mộ Tuyết xem ra thiết tình là muốn bồi dưỡng Tô Phuong, đem nàng tấn chức mật đạo cảnh khắp nơi tất cả mặt, đều ghi chép trở thành kinh nghiệm, mà lại cùng nhau để lại cho Tô Phuong.

Mật đạo cảnh, đây là một huyền ảo cảnh giới.

Nhục thai cảnh chủ yếu tu luyện linh vận cùng với linh lực, miêu tả linh căn, đồng thời tu hành thân thể.

Mật đạo cảnh liền bắt đầu tu hành pháp lực, tu hành pháp thuật, cũng y nguyên muốn kiên trì nội ngoại kiêm tu.

Tại tấn chức mật đạo cảnh lập tức, hội nghênh đón thiên kiếp!

Mật đạo đại kiếp nạn!

Tu sĩ lần đầu tiên đại kiếp nạn, Thực Khí cảnh, nhục thai cảnh cũng không có được thiên kiếp, nhưng là nhục thai cảnh tu có được thiên kiếp, tổng cộng hai đạo thiên kiếp, đạo thứ nhất là thân thể Phá Toái đại kiếp nạn, chủ yếu là khảo nghiệm thân thể chỉ lực, đạo thiên kiếp thứ hai thì là nhằm vào trong cơ thể năng lượng.

Mật đạo đại kiếp nạn một khi vượt qua, cái kia phải có được thiên đạo tán thành, có được tu sĩ mới có thể có được pháp lực.

Lạc Mộ Tuyệt lưu lại kinh nghiệm bên trong, hữu quan với mật đạo đại kiếp nạn như thế nào ứng đối, pháp lực như thế nào có được, thân thể như thế nào tẩy lễ đều có kỹ càng ghi chép, nhất là đặc biệt ghi chú rõ pháp thuật long quyền lưỡi, như thế nào cách dùng lực thúc dục.

Qua vài ngày nữa, nữ tử thân bí thanh âm, bỗng nhiên theo cổ trong kính truyền đến.”Tiểu tử, âm dương chỉ lực không ngừng hình thành, trong cơ thể ngươi Thuần Dương khí cũng càng phát ra cường thịnh, muốn chuẩn bị xong, rất nhanh hội nghênh đón thiên kiếp!”

Tô Phuong hiếu kỳ hỏi:”Vậy vẫn bối là Thuần Dương thân thể sao?”

“Còn sớm đâu rồi, vượt qua mật đạo đại kiếp nạn, ngươi mới xem như Thuần Dương thân thể, hơn nữa Thuần Dương thân thể chỉ là vừa vừa hình thành nhau thai, Thuần Dương nhau thai, cái này là bảo vệ ngươi thân thể tồn tại, cho dù ngươi đến tiên nhân, cũng y nguyên tại tu hành Thuần Dương thân thể, miêu tả Thuần Dương linh căn, mật đạo cảnh quá yếu ớt, bức này độ cao Hỗn Nguyên dương khí còn chưa đủ xem!”

“Tiên nhân?”

“Ngươi chỗ thể giới, xưng là tiểu thể giới, chính là tại tầng dưới chót nhất vật chất thể giới, có vô số tiểu thể giới, mà ở tiểu trên thể giới, chính là đại thể giới, đại thể giới càng lớn, càng thêm bao la, mấu chốt tại đại thể giới chính là tiên nhân sinh tồn thể giới, cho nên ngươi con đường tu hành còn rất lâu, cố gắng lên!”

“Tư tư!”

Còn là lần đầu tiên biết rõ thực sự tiên nhân tồn tại.

Hơn nữa tại tinh thần ngôi sao phía trên, còn có một tên là ‘Đại thể giới’ tiên nhân thể giới tồn tại.

Bản muốn tiếp tục đem chính mình hiếu kỳ hỏi ra, nào biết trong cơ thể khí thể đột nhiên vô pháp khống chế.

Loại cảm giác này cùng đến luyện thể Đại viên mãn lúc, cũng có qua.

Thiên kiếp!

Tô Phuong nghĩ tới, nhưng hần là cùng tất cả nhục thai cảnh tu sĩ đều không giống nhau tồn tại, bởi vì hần là Viễn Cổ luyện thể người, chính là Đại viên mãn thân thể kẻ có được, mà lại vượt qua một lần nghịch thiên kiếp, chính là xưng là cải mệnh đại kiếp nạn.

Ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên tại sơn cốc này trăm trượng cao giữa không trung, tầng mây bên trong, phóng mà đến một cổ đen nhánh mây dày, càng ngày càng bằng bạc.

Bồng!

Không sai đồng thời, trong cơ thể vô pháp khống chế năng lượng, trong lúc đó lao ra thân thể, sâu hơn độ cảm ứng, nguyên lai là khí hải tại thời khắc này rách nát rồi.

Trong cơ thể có một loại thiêu đốt lỗi giác, có một loại năng lượng muốn biến mất hầu như không còn tư vị.

“Lung lay đan, niết bàn đan!”

Thiên kiếp muốn tới rồi!

Tô Phuong xuất ra chuẩn bị cho tốt tiên đan, trước dùng một khóa lung lay đan, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng không trung, chỉ thấy một trượng lớn một cổ mây đen, phiêu phù ở hướng trên đỉnh đầu, muốn đem sơn cốc này đều cho che khuất.

Lập tức đứng lên, ngưng mắt nhìn mây đen.”Lạc Mộ Tuyệt nói Độ Kiếp tốt nhất là dùng pháp bảo, không...nữa pháp bảo dưới điều kiện, chỉ có thể dùng bản thân thực lực đánh nát hai đạo thiên kiếp!”

Pháp bảo, Tô Phuong có ah, Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm cùng cây mạnh linh cung, đây chính là hần có được pháp bảo.

Đại bộ phận nhục thai cảnh tu sĩ Độ Kiếp, làm sao có được pháp bảo, nhưng Tô Phuong lại có được vài kiện pháp bảo.

“Ta đã nghịch thiên cải mệnh, cho nên ta không dùng pháp bảo, ta muốn dùng chính mình lực lượng, đánh nát hai đạo thiên kiếp, thật sự không được, ta mới dùng Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm!”

Trước đem Thất Tinh Truy Mệnh kiếm triệu hoán đi ra, lệnh hắc phiêu phù ở xa xa, sau đó ngưng kết long xà cuốn!

Hai tay theo lòng bàn tay mở ra, hai đạo nước xoáy loại màu đỏ khí thể bắt đầu bồn tẩu.

Bồng!

Trên không cái kia mây đen đột ngột chấn động, thật là dọa người, không biết muốn làm gì.

Kế tiếp Lôi Quang lóe lên, trong lúc đó, một đạo liên tục như tê liệt tia chớp, hướng về Tô Phuong đánh thẳng mà đến.

“Đạo thiên kiếp thứ nhất chủ yếu là tinh lọc trong cơ thể năng lượng, khảo nghiệm năng lượng sự dư thừa độ!”

Suru Suru!

Hai tay hai cổ nước xoáy khí thể dung hợp lại với nhau, lập tức hai cái giống như Long, giống như xà lực lượng, giống như long xà thất cổ, nghênh hướng rơi xuống phía dưới Lôi Quang thiên kiếp.

Oanh!

Lôi Quang đem long xà cuốn đánh xơ xác, mở ra một đường vết rách, thật là bá đạo, sau đó tiếp tục muốn đem Tô Phuong đánh chết.

“Kiếm tâm chỉ!”

Hắn sớm chuẩn bị kỹ càng, một đạo pháp thuật không được, còn có pháp thuật tiếp tục đối với giao thiên kiếp.

Lúc này đây, hắn dùng Hỗn Nguyên dương khí ngưng kết kiếm tâm chỉ, còn có một trượng chỉ dài, hai chỉ hướng Lôi Quang một điểm, kiếm khí XÍU... UU! Mà thoáng một tý, đâm trúng Lôi Quang.

Tư tư!

Lôi Quang đã bị Tô Phuong hai lần công kích, mà lại Tô Phuong năng lượng vốn tự có thể so với ba cái tâm thường nhục thai thập trọng cường giả, vì vậy long xà cuốn, kiếm tâm chỉ đều là siêu việt hùng hậu, cường đại.

Rốt cục kiếm khí cùng Lôi Quang cùng nhau tán đi, mà tán đi Lôi Quang, bỗng nhiên một ít tia điện tự động dừng mãnh vào Tô Phuong trong cơ thể, đương làm tia điện chui vào vào thể nội, lập tức đem trong cơ thể năng lượng đã cho một lần tựa như.

Đùng!

Đột nhiên, theo mây đen bên trong, vọt xuống một cổ Hắc Viêm viêm kiếp hỏa.

“Cái này là Phá Toái thân thể đạo thiên kiếp thứ hai, đánh nát đạo này Hắc Viêm kiếp hỏa, ta đây có thể nuốt nuốt bản đan, bắt đầu thân thể, năng lượng tẩy tủy!”

Bồng!

Tô Phuong kích phát thân thể, bắt luận cái gì bộ vị huyết nhục, đều ở Tô Phuong trong khống chế, cảm giác trong cơ thể mỗi một chỗ đều là bất đồng hùng hậu lực lượng.

“Thập thất thân lực!”

Mắt thấy Hắc Viêm kiếp hỏa rơi xuống, Tô Phuong vận phát triển trong cơ thể thân thể năng lượng lúc, cảm giác thân thể năng lượng, tựa như tất cả liệt mã tại lao nhanh, không phải thập thất, ít nhất cũng có vài chục thất liệt mã.

Cái này là thân thể lực lượng tại bồn tẩu, tại bộc phát!

Oanh!

Tô Phuong vậy mà dùng quả đấm của mình, dung hợp linh lực, tại thời khắc này, nắm tay quả đấm biến thành màu đỏ như máu, mang theo một cổ Huyết Sắc khí diễm, dùng hết toàn thân lực lượng, hướng Hắc Viêm kiếp hỏa thống kích mà đi.

Huyết Sắc nắm tay quả đấm đánh trúng Hắc Viêm kiếp hỏa, tại Tô Phuong trong cảm giác, Hắc Viêm kiếp hỏa không phải bình thường ngọn lửa, có được sức nặng, lại là giống như mây mù đồng dạng mềm nhũn.

Bất kể như thế nào, tại Tô Phuong toàn lực thi triển Đại viên mãn thân thể lực lượng oanh kích hạ, Hắc Viêm kiếp hỏa áp chế ba cái hô hấp, sau đó âm âm một hồi, trung ương bị nắm tay quả đấm đánh nát, đại lượng mảnh nhỏ màu đen ngon lửa rơi là tả bầu trời.

U-a.. aaa!

Tô Phuong giống như một mở lớn cung, triển khai thân thể, mà đánh nát Hắc Viêm kiếp hỏa, rốt cục có dáng tươi cười, thân thể cũng buông ra, cả người thông thuận vô cùng.

Cùng lúc đó, đánh nát viêm khí, theo thiên kiếp dư lực, nếu như trước kia lôi ti dừng mảnh vào Tô Phuong trong cơ thể, lập tức cảm giác thân thể không thuộc về mình, toàn thân nhấc lên kinh người chấn động, làn da gặp được tầng một màu đen chất lỏng, mà tại lúc này, trong cơ thể đan điền ở chỗ sâu trong, bộc phát một cỗ nóng bỏng chi lực, trực tiếp bay lên.

Trải qua Bách Khiếu, nghịch huyết mạch, giống như huyết khí nghịch xông đầu!

Tranh thủ thời gian ăn vào chuẩn bị cho tốt niết bàn đan.

Ông!

Đã tại thân thể bị thiên kiếp dư lực tẩy tủy thân thể, lại đang dừng mảnh vào đầu chi tế, trong óc đột nhiên bộc phát một đạo vu vu, lệnh Tô Phuong đầu văng mắt hoa, đầu cảm giác bị cái gì lực lượng nhanh chóng đỡ tạc.

Niết bàn đan hiệu quả bắt đầu phát ra, hơi lạnh được lực tán thấu toàn thân, tất cả năng lượng Hưong Đan điền dừng mảnh vào, cơ thể, huyết khí đã ở bắt đầu vận chuyển.

Sau đó trong óc có lẽ hay là nặng nề, thập phần ngán.

Cái kia cỗ thần bí năng lượng, bắt đầu do trong cơ thể trùng kích đầu, hấn nhanh hít thở không thông, sắp vì vậy mà mất đi ý thức.

Ông!

Cũng sắp vô pháp kiên trì nguy cấp thời khắc, thượng tháo chạy năng lượng đột nhiên biến mất, ngược lại trong óc ở chỗ sâu trong, đột nhiên có cái gì năng lượng ngưng kết, một cỗ thần bí khí thế, theo hấn song đồng tử khuếch tán ra.

Cái này lập tức, hấn song đồng tử càng thêm sạch sẽ, thâm thúy.

Hơn nữa đầu không bao giờ... nữa chóng mặt không chìm, cảm giác rất không, rất không, tựa như chính mình trong óc, có vô cùng lớn bên trong Uông Dương thế giới.

“Hấn là... Cái này là thần khiếu?”

Thần khiếu!

Tô Phuong nghĩ tới đến từ Lạc Mộ Tuyết tu hành kinh nghiệm bên trong, chỗ nâng lên thập phần trọng yếu chữ.

Tấn chức mật đạo cảnh, sẽ có lực lượng trùng kích đầu, hình thành pháp lực.

Mà pháp lực chỗ địa phương, chính là thần khiếu.

Thần khiếu chính là đại não ở chỗ sâu trong nhất chỗ thần bí, chính là là nhân loại tư duy Hải Dương, tương lai thời phát pháp lực, ngưng kết thần thông năng lượng không gian.

Hấn chính là như một tòa cầu, là nhân thể cùng tự nhiên câu thông thông đạo, có thần khiếu cái lối đi này, pháp lực có thể Tiếp Dẫn thiên địa lực lượng, phối hợp pháp thuật, phóng thích thần thông.

Thần thông chính là pháp thuật, cùng trong tự nhiên lực lượng, kết hợp sinh ra không thể tưởng tượng nổi lực lượng, có thần khiếu, mới có thể lệnh pháp lực cùng trong tự nhiên áo nghĩa, nguyên tố dung hợp.

“Thiên kiếp biến mất?”

Quá chú ý thần khiếu, đột nhiên cảm giác thân thể an tĩnh lại, ngẩng đầu nhìn lên, nên vậy đi qua quá khứ nửa canh giờ có thừa, giữa không trung phía trên mây đen biến mất, đến từ hai đợt mặt trời mảnh liệt ánh sáng, rơi vài nhập thân thể.

Lại nhìn thân thể, mặt ngoài là tanh tươi vô cùng vết bẩn, cảm giác mình làn da giống như bảy tám tuổi hải tử đồng dạng da mịn thịt mềm, đồng thời cảm giác mình lỗ chân lông có thể hô hấp, bởi vì toàn thân có một loại gió lửa, năng lượng xuyên thẳng qua vi diệu cảm giác.

Thần sắc hấn đột nhiên xiết chặt, xem hướng phía sau, còn tưởng rằng là yêu thú, kết quả là một đầu sâu róm tại ăn cỏ, bởi vì thánh lực của hấn, đem sâu róm từng nhánh mảnh chân bò động đều nghe nhất thanh nhị sở, con mắt cũng xem rãnh mạch, mỗi động thoáng một tý, phát ra thanh âm, cảm giác rất lớn tiếng, giống như quái vật ở hậu phương phát động thế công.

Đột phá mật đạo cảnh, Đại viên mãn thân thể năng lực cũng đã xảy ra đại lột xác.

Chỉ là trong cơ thể năng lượng quá rất thừa thớt, bởi vì linh lực lại tinh thuần rất nhiều, khiến cho một thân năng lượng đại rút lại, hơn nữa kinh mạch càng

thêm vừa thô vừa to, đan điền cũng hùng tráng không ít.

“Mật đạo cảnh, chỉ cần là cảm thấy tự đã xảy ra long trời lở đất biến hóa, tăng thêm linh lực, thân thể lột xác, thực lực không thể so sánh nổi!”

Đem Thất Tinh Truy Mệnh kiểm soát kỹ, tranh thủ thời gian tẩy trừ thân thể, bỗng nhiên cảm giác mình cao lớn một ít tựa như, bước tiến nhẹ nhàng lại tràn đầy hùng lực.

Thay đổi một bộ quần áo, sau đó bàn ngồi xuống, đem Hồn Nguyên Thánh kính đối với bầu trời hai đợt mặt trời, dùng màu hồng đỏ thăm Hồn Nguyên dương khí thúc dục cổ kính, bắt đầu hấp thu dương khí, mà lại muốn cùng nữ tử thần bí đối thoại.

Quả nhiên, khi hân thúc dục cổ kính, hấp thu dương khí lúc, một cổ hân khí có chút mà lộ ra đến.”Ta đã cảm giác linh hồn của ngươi mãnh liệt một ít, xem ra là thuận lợi đột phá đến mật đạo cảnh, chúc mừng ngươi, giờ khắc này bắt đầu có được thần khiếu, pháp lực, có thể tu hành pháp thuật, tương lai càng thêm có thể nắm giữ thần thông!”

Tô Phương trong nội tâm nghi hoặc nặng nề, dùng một khóa lung lay đan, vội vàng nói:”Tiền bối, vì Hà tiểu tử cảm ứng không đến thần khiếu cụ thể tồn tại, chỉ cảm thấy trong óc ở chỗ sâu trong rất không, cũng vô pháp cảm thụ pháp lực...”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Phi Vũ chính thức một thành viên

“Ngươi có thể cảm giác được thần khiếu cùng pháp lực, vậy ngươi thật là quái thai rồi!”

Nữ tử thần bí hư vô thanh âm, theo hân khí theo cổ kính lộ ra, cũng sâu kín mà vang lên, may mắn đây là vô thượng thần thông, nếu là giống nhau thanh âm, còn khó hơn dùng nghe thấy.”Ngươi mới tấn chức mật đạo cảnh, pháp lực tối đa cũng tự một tia một đám, bản thân mình nhưng không pháp cảm ứng, thần khiếu cũng rất hư vô, còn muốn từng bước một tu hành, mới có thể dần dần cảm ứng!”

“Vậy vẫn bối bây giờ là Thuần Dương thân thể sao?”

“Ngươi đã có được Thuần Dương linh căn, trước mắt coi như là Thuần Dương thân thể, nhưng ngươi còn muốn tu hành, hấp thu càng nhiều dương khí, đạt được càng nhiều có được dương khí bảo vật, từng bước một lớn mạnh Thuần Dương thân thể, hiện tại trong cơ thể ngươi năng lượng, không còn là Hồn Nguyên dương khí, mà là Cửu Dương chân khí!”

“Hồn Nguyên dương khí đến từ thần kính, mà thần trong kính bộ lực lượng tên là Cửu Dương chân khí, là tinh thuần nhất dương khí, cũng là tu luyện Cửu Dương Cửu Biến duy nhất có thể làm được lực lượng, mặt khác dương khí thì không cách nào tu hành Cửu Dương Cửu Biến, chỉ có Cửu Dương chân khí mới cùng Cửu Dương Cửu Biến môn thần công này dung hợp!”

“Kế tiếp ngươi tu hành chính là củng cố thần khiếu, cô đọng pháp lực, mà cần Cửu Dương Cửu Biến mới có thể lệnh ngươi rất nhanh phát triển, bốn tọa hiện tại tự truyền cho ngươi đệ nhất biến công pháp, mà chờ ngươi đem đệ nhất biến tu hành tới đỉnh phong, cũng chỉ biết thứ hai biến đến thứ chín biến thành công pháp, đệ nhất biến công pháp chủ yếu là muốn ngưng kết chín đầu dương mạch, thông qua tu hành trong cơ thể chín căn kinh mạch, đem kinh mạch thông qua Cửu Dương chân khí nhiều lần rèn luyện, trở thành thuần khiết dương mạch, chín đầu dương mạch một thành, cái kia thì đến được đệ nhất biến đỉnh phong!”

Nữ tử thần bí nói xong câu đó, đột nhiên một ít hân khí, biến thành kỳ diệu văn tự, rậm rạp chằng chịt, một tên tiếp theo một tên bay vào Tô Phương trong óc.

Tô Phương chính nghe nhập thần, cái gì dương mạch, cái gì Cửu Biến công pháp, hân đều tốt kỳ mà lại nghi hoặc không thôi.

Một hồi công phu, hân khí dần dần theo cổ kính biến mất, văn tự cũng biến mất mà đi.

Dần dần đi vào hoàng hôn, Hồn Nguyên Thánh kính mất đi hồng đỏ thăm sáng bóng, hóa thành tầm thường một mặt cổ kính, rồi sau đó Tô Phương một mực ngồi xếp bằng bất động, xem ra vẫn còn tiêu hóa Cửu Dương Cửu Biến đệ nhất biến công pháp.

Cái này yên tĩnh ngồi chính là suốt ba ngày.

Hai đợt quá mặt trời mọc, đương làm Hồn Nguyên Thánh kính lần nữa hấp thu thiên địa lực lượng, lại lộ ra dương khí chủ động tiến vào Tô Phương trong cơ thể lúc, Tô Phương dần dần mà mở ra song đồng tử.

Tô Phương sâu hít sâu, sau đó mỉm cười: “Rốt cục nhớ kỹ từng cái chữ, mỗi một câu, dương mạch, Cửu Dương Cửu Biến tăng thứ nhất tu hành, chính là tại khoảng cách đan điền gần đây chín đầu trong kinh mạch, tu luyện ra chín đầu dương mạch, đợi chín mạch một thành, đến thứ hai biến lúc, tự tu luyện mười tám đầu dương mạch, đệ tam biến tắc chính là xây 27 đầu dương mạch, thẳng đến thứ chín biến tu luyện ra chín chín tám mươi một đầu dương mạch, tắc chính là đạt tới Cửu Dương Cửu Biến cuối cùng công pháp đỉnh phong!”

“Người có thể ở gần gần vài ngày, mình bạch Cửu Dương Cửu Biến, thật sự là không đơn giản!” Nữ tử thần bí theo hàn khí, thanh âm kia lại hơi thờ mong manh mà truyền đến.

“Có phải là vẫn bối đạt tới tám mươi một đầu dương mạch lúc, vẫn bối tự tu thành Cửu Dương Cửu Biến?” Tô Phương tôn kính hỏi.

“Đương nhiên không phải, Cửu Dương Cửu Biến chỉ là người có được thần kính công pháp, đem người tu thành về sau, tương lai còn muốn cùng bốn tọa tu hành cửu âm Cửu Biến dung hợp, tổ hợp thành đến từ Hỗn Nguyên Thánh kính chính thức tuyệt thể thần công!”

“Phiền toái như vậy? Chẳng lẽ Cửu Dương Cửu Biến vẫn chỉ là một bộ phận công pháp?”

“Đương nhiên, đây là một môn song tu công pháp, chờ người gọn gàng tám mươi một đầu dương mạch, bốn tọa tu thành tám mươi một đầu âm mạch, ta và người lại dung hợp dương mạch, âm mạch, lại đem hai mặt thần kính dung hợp, cùng nhau thúc dục, sẽ sinh ra đời mới thần công, đây là bốn tọa tại cổ kính ở chỗ sâu trong văn trong chữ giải đọc được, cho nên thần kính chính là cái thể kỳ bảo, mà trong thiên hạ, chỉ có ta và người có thể dung hợp!”

“Cửu Dương chân khí chính là dương khí bên trong, chí cương chí cường tồn tại, sẽ để cho người có được mỗi người đàn ông đều hàm mộ Thuần Dương thần thể, tương lai người tự sẽ từ từ mình bạch trong chuyện này diệu dụng, Cửu Dương Cửu Biến đệ nhất biến công pháp người đều dung hợp, đồng thời môn công pháp này nương theo một môn đại thần thông, không phải pháp thuật, là thần thông, cũng không phải bình thường thần thông, chính là siêu việt tất cả thần thông tồn tại, tên là ‘Đại cực hóa Kim Cương thân’!”

“Đại cực hóa Kim Cương thân?”

“Đây là một môn cái thể thần thông, mà lại cần thân thể đạt đến đại viên mãn tu sĩ, mới có thể cuối cùng nhất luyện thành, cái môn này thần thông đơn giản mà nói rất dễ lý giải, tự là thông qua người tu thành dương mạch, cùng thân thể dung hợp, thôi phát thân thể, ví dụ như người một ngón tay, hội trở nên cực lớn hóa, có thể một trượng dài, cũng có thể mười trượng, trăm trượng chi dài, nếu là thôi phát quả đấm của người, cái kia quả đấm của người có thể cực lớn đến một ngọn núi cái loại này trình độ, tương lai có thể một quyền đánh nát tinh cầu!”

“Cái này... Như vậy biến thái? Ta đây không là trở thành cự nhân rồi?”

“Đừng vậy a, cái này là đại cực hóa Kim Cương thân bất phạm, người ngẫm lại nhân loại cùng yêu thú vừa so sánh với, nhân loại cỡ nào nhỏ bé, nhưng nếu như nhân loại có thể trở nên yêu thú như vậy khôi ngô, lực lượng sẽ có nhiều khủng bố?”

“Cái kia tiền bối tranh thủ thời gian truyền tiểu tử ‘Đại cực hóa Kim Cương thân’!”

Cự nhân!

Ngón tay, nắm tay quả đấm... Thân thể có thể biến thành yêu thú như vậy khôi ngô, cái kia là bức nào thực lực? Đến lúc đó đạp chân vừa bước, có thể đem một ngọn núi san thành bình địa, đem cái kia vạn nguyên sông chặn ngang cắt đứt.

Suy nghĩ một chút, toàn thân tự nhiệt huyết bành trướng.

Cái gì Thiên Môn phủ, một chương võ xuống, lực nhỏ ra núi sông, tất cả đàn tràng đều diệt.

“Thần thông, cái gì là thần thông? Người về sau chỉ biết, mật đạo cảnh là khó có thể tu hành thần thông, miễn cưỡng tu hành không có lợi, chờ người đến cảnh giới kia dĩ nhiên là sẽ mình bạch, hơn nữa đại cực hóa Kim Cương thân chính là tuyệt thể đại thần thông, người cho rằng là cái gì cảnh giới, cũng có thể tùy tùy tiện tiện tu hành hay sao? Người đang ở đây nằm mơ giữa ban ngày!” Nữ tử thần bí không chút khách khí, cảnh tỉnh.

Tô Phương cũng hiểu được quá ý nghĩ hão huyền: “thật là vẫn bối quá mau rồi!”

“Sở dĩ không cho người sớm như vậy tu hành thần thông, chính là có nguyên nhân, tương lai người hội có được Kim Đan, Kim Đan một thành, rồi sau đó mỗi tu hành đồng dạng thần thông, đều đối với người có rất lớn ảnh hưởng, thần thông một thành, sẽ ở người Kim Đan ngưng kết một đạo Thần Văn, đó là rất nặng được như vậy, người cũng không biết Kim Đan là cái gì... Tốt rồi, lần sau lại trò chuyện, người trước từ từ suy nghĩ đệ nhất biến công pháp a!”

Hàn khí đột nhiên biến mất tại cổ trong kính.

Tô Phương nhìn về phía cổ kính, quả nhiên cảm thụ không đến bất luận cái gì hàn khí.

“Đại cực hóa Kim Cương thân... Ta phải cố gắng lên tu hành, hắc hắc, cái kia đợi cái thể thần thông, ta phải đắc có được ah!”

Thình thịch nhảy lên trái tim, tốc độ bắt đầu khôi phục bình thường, hần chậm rãi theo cổ trong kính, hấp thu Hỗn Nguyên dương khí, mà trong cơ thể cái kia suy yếu Cửu Dương chân khí, bắt đầu ở khí hải ở chỗ sâu trong một tia nước xoáy, lắng đọng.

Bất tri bất giác, nhoáng một cái chính là nửa tháng!

“Huyền vân dây thừng!”

Dần dần tóc vàng bày trong núi.

“Ngao ngao!”

Một đầu lông dài quái cự thú, chặt vật mà đụng nát một mảnh đại thụ, sau đó đánh về phía càng thêm bao la rừng rậm.

Vèo!

Bỗng nhiên một đạo kim quang, từ hậu phương giống như kim xà, tại giữa không trung bay qua, Suru Suru thoảng một tý, rậm rạp rồi bù mà quán ở lông dài quái bên ngoài.

Lông dài quái giống như một khối tảng đá lớn, oanh địa nện trên mặt đất.

Tô Phương từ sau phương tránh đến, nhìn thấy cái kia màu vàng dây thừng, tự một hồi cuồng hi: “Trống tron túi, huyền vân dây thừng, phi kiếm... Cái này ba dạng bảo vật, chính là tu sĩ chuẩn bị ba kiện pháp bảo, trách không được ah, tốt như vậy dùng, có thể biến ảo dài ngắn, đối phó tâm thường yêu thú không là vấn đề!”

Tu chân ba kiện bảo!

Tô Phương đã muốn nắm giữ, trống tron túi, huyền vân dây thừng cùng với Thất Tinh Truy Mệnh kiếm!

“Xùy!”

Hỗn Nguyên Thánh kính đem trên mặt đất lông dài quái một chiếu, lập tức toát ra đại lượng phân và nước tiểu, Âm Huyết, bất quá đều ở ngọn lửa thiêu đốt hạ, bị hút vào cổ kính, lại hóa thành một khóa năng lượng hạt châu.

Hắn rõ ràng đem ba hạt châu trực tiếp đặt ở cánh tay phải, mà cánh tay phải lại phóng xuất ra quen thuộc tử khí, trực tiếp hấp thu hạt châu dương khí.

Đây là tấn chức mật đạo cảnh về sau, Tô Phương vô tình ý phát hiện tay phải năng lực.

Vốn hạt châu cần uống thuốc, nhưng cánh tay phải có thể trực tiếp hấp thu, giống như hấp thu pháp bảo mảnh nhỏ, hắn muốn biết rõ ràng vì cái gì, chỉ có chờ lần sau sẽ tìm cổ trong kính vị tiền bối kia cầu giải.

Trong chốc lát hắn đi vào xa xa ngọn núi, phát ra một đạo hiệu lệnh, một đầu Phục Dực thú bay tới, đây là Thiên Môn phủ phân phối cho tọa kỵ của hắn, tại đây thâm sơn tu hành một tháng, một mực lại để cho Phục Dực thú giấu ở trong núi.

“Đầu Tinh Sa Nguyên!”

Đến sau giờ Ngọ, quen thuộc cát vàng thiên địa trước mặt bao trùm mà đến.

Đầu Tinh Sa Nguyên!

Như trước như hôm qua, đầy trời đều là cát bay đá chạy, bão cát bảo trong đó như ẩn như hiện.

“Người đến người phương nào?”

Muốn bay vào Phi Sa Bảo, khoảng cách không đến ngàn mét, bỗng nhiên từ một bên cát vàng giữa không trung, lẳng không bay ra một đầu Phục Dực thú, trên lưng xuất hiện một gã Phi Vũ quân.

Tô Phương lập tức đem lệnh bài vút cho đối phương, nhìn nhìn về sau, hắn đánh ra một đạo pháp ấn, quân lệnh bài trả lại cho Tô Phương, mà là hắn mở đường, dẫn vào Phi Sa Bảo.

“Tô sư đệ!”

Trong sân rộng!

Vưu Quân Kha cùng Liên Chiến vừa đến, mà lại ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Tô Phương theo Phục Dực thú mau lẹ mà rơi xuống, bồng mà một tiếng, Tô Phương nhảy xuống đất mặt, cả người cùng một tháng trước kia tưởng như hai người.

Vưu Quân Kha kinh hi khen: “Chúc mừng sư đệ bước vào mật đạo cảnh, chúng ta tiểu tổ sức chiến đấu lại nhận được rồi tăng lên!”

“Chính thức trở thành Phi Vũ quân một thành viên, chúng ta Phi Vũ quân cùng sở hữu hơn một trăm người, phần lớn đều là mật đạo cảnh, mỗi người đều phối có trụ cột pháp bảo, ví dụ như trống tron túi, nhưng nếu như muốn có được công kích loại pháp bảo, còn cần lập công lao, đến nhất định công lao tính ra, mới có thể có được pháp bảo!”

Hai người mang theo Tô Phuong tiến vào một đầu con đường bằng đá hành lang, xuyên qua chính là một tòa thạch bảo, bên cạnh còn có vài toà nhà đá.

Phi Sa Bảo hoàn cảnh cùng Thiên Môn phủ không có so, chẳng những khắp nơi bão cát, cũng không có độc lập động phủ.

Đi vào chủ bảo đại sảnh, liền nhìn thấy Thu Lãnh Cơ ngồi ở phía trước nhất, Lục Phong, Lí Tố Thanh ngồi ở phần dưới.

Lục Phong vừa thấy Tô Phuong có được siêu phẩm khí thể, ánh mắt kia đem mũi nhọn che dấu, lộ ra khuôn mặt tươi cười hoan nghênh Tô Phuong đi vào bão cát bảo.

Năm người ngồi ở phần dưới hai bên, Thu Lãnh Cơ khen ngợi Tô Phuong một phen, chúc mừng hắn trở thành Phi Vũ quân, sau đó thần sắc lạnh tức: “Chúng ta sáu người chính là một mình một đội, ta là đội trưởng, về sau chúng ta muốn cố gắng hoàn thành lần lượt nhiệm vụ, nhất là muốn nhiều chiếu cố Tô Phuong, hắn mới được là mặt đạo một trọng, tại đây Đấu Tinh Sa Nguyên phải sống sót cũng không dễ dàng!”

“Tô Phuong, ngươi không có thời gian thích ứng rồi, hiện tại ta liền cho truyền cho ngươi ‘Cùng đánh trận pháp’, đây là Phi Vũ quân nhân người nắm giữ trận pháp, có thể cho chúng ta sáu người thực lực dung hợp được, đem thực lực phát huy đến mức tận cùng!”

“Ba ngày sau, chúng ta muốn đi mới một chỗ sa mạc khu vực, đuổi giết một ít giặc cỏ, mọi người khỏe tốt nghỉ ngơi dưỡng sức!”

Thu Lãnh Cơ bố trí nhiệm vụ về sau, ngoại trừ Tô Phuong, mặt khác bốn người rời đi chủ bảo.

Nàng dùng truyền âm phương thức, đem một môn tên là ‘Thái Sơn chính khí trận’ truyền cho Tô Phuong, lại trầm giọng nói: “Bồn tọa muốn tại Phi Vũ trong quân thành lập thân binh, Tô Phuong, ngươi bây giờ là bốn tọa người được coi trọng nhất, tiềm lực của ngươi cũng để cho nhất bốn tọa chờ mong, về sau hành động muốn dài hơn tương tượng, cho dù bốn tọa biết rõ ngươi cùng Lục Phong không hợp, lại cũng không thể cảnh cáo Lục Phong, nghỉ ngơi thì không dùng ngươi, dùng ngươi thì không nghỉ ngơi ngươi, ta không muốn suy yếu tiêu đội chúng ta sức chiến đấu, về sau tiểu đội chúng ta tên là ‘Ngân Nguyệt đội!’”

Tô Phuong ôm quyền: “Đệ tử hội mau chóng đem Thái Sơn chính khí trận nắm giữ, định không biết cô phụ đại nhân!”

Theo Thu Lãnh Cơ gật đầu, Tô Phuong rời chủ bảo.

“Ta muốn mang theo Ngân Nguyệt đội, trở thành Phi Vũ quân sức chiến đấu mạnh nhất một chi chiến đội...” Thu Lãnh Cơ chậm rãi đứng lên.

Mà giờ khắc này, tên kia vì Trì Tâm Suất cường giả, mang theo mấy người vừa vịn tới gặp nàng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Thành cổ lập công

“Thái Sơn chính khí trận, dung hợp mười tám lộ cộng lại cùng ba mươi sáu lộ biến hóa lớn, dùng linh lực gắn kết trận pháp, lúc sau người mạnh nhất hấp thu trận pháp chi lực, phát động pháp thuật, đem trận pháp mọi người lực lượng tăng lên tới cực hạn...”

Một gian bình thường trong nhà đá!

Hoa 2 ngày thời gian, Tô Phuong đều ở căn nhắc Thái Sơn chính khí trận.

Trận pháp!

Hắn cũng là lần đầu tiên tiếp xúc, Thái Sơn chính khí trận kỳ thật chính là đám đông vây hãm cùng một chỗ, vận thành một cổ dây thừng, sau đó dùng trận pháp bộc phát tất cả mọi người lực lượng.

Thái Sơn chính khí trận cần nắm giữ rất nhiều thủ ấn, đây là cần khổ tu cùng cường ép nhớ kỹ, thủ ấn lại cùng linh vân dung hợp, linh vân chính là căn bản, linh vân tạo thành một loại chủng bất đồng thủ ấn, cuối cùng nhất lại tạo thành Thái Sơn chính khí trận.

Vài ngày sau!

“Hôm nay tự do Vu sư đệ dẫn đội, bồn tọa tắc chính là trong sa mạc quanh co vòng vèo, cùng các ngươi hơn...dặm phối hợp!”

Năm đầu tọa kỵ hùng dũng oai vệ mà đứng ở quảng trường, Thu Lãnh Cơ cười từ Linh một sừng câu mà đến.

Lập tức muốn đi sa mạc cùng cát phi giao thủ, ngoại trừ Thu Lãnh Cơ, Vu Quân Kha, còn lại bốn người đều có vẻ có chút khản trương, Vu Quân Kha dẫn đầu không chế tọa kỵ xông lên mây xanh, những người khác theo sát mà đi.

Thu Lãnh Cơ cười một sừng câu cũng lọt vào tầng mây bên trong, cùng Vu Quân Kha năm người bảo trì nhất định khoảng cách.

Rất nhanh tiến vào đại sa mạc thế giới, bão cát cuồng quyền, nhưng rõ ràng nhìn thấy Sa Đà quái tại sa mạc sáng lập nước xoáy.

Bỗng nhiên một cái trần nhỏ tại trong bão cát như ẩn như hiện, Vu Quân Kha giới thiệu nói: "Phía trước cái kia tòa cổ thành di chỉ, có khả năng là một bộ phận cát phi tạm thời ẩn thân nơi, mọi người muốn coi chừng, những này thành cổ kiến tạo lúc liền thiết hạ rất nhiều địa đạo, cửa ngầm, cát phi đám bọn họ Tung Hoành sa mạc, từ trước đến nay ưa thích nghiền cứu những này môn đạo!"

Vù vù hô!

Năm người rơi vào thành cổ bên ngoài, năm đầu tọa kỵ lập tức bay lên không trung.

Lăn nhau lưng tựa lưng, dùng Vu Quân Kha làm trung tâm, cẩn thận từng li từng tí tiến vào thành cổ.

Thành cổ không biết bị sa mạc nuốt sống bao nhiêu năm, nhưng như trước chắc chắn, chỉ là không có ngày xưa phồn hoa, có vẻ bị thua.

Đặt mình trong như thế, tựa giống như đi vào trong phần mộ, tựa hồ khắp nơi đều có mắt theo chỗ tối dò xét mấy người nhất cử nhất động.

Đi vào cổ trong thành, tầm mắt tựa khoáng đạt rồi, không thấy được bất luận bóng người nào, cảm giác không thấy bất luận cái gì khí tức, Vu Quân Kha phát tay lại để cho mọi người chuẩn bị phân tán hành động, tìm kiếm cửa ngầm.

"XIU.... XIU... XÍU... UU!!"

Năm người vừa định động, nào biết chung quanh tuôn ra rất nhiều cát vàng, sau đó hiện ra mười cái cầm trong tay cung nổ cát phi, bọn hắn ngưng kết linh lực mũi tên, hướng năm người phóng ra mang theo kịch độc mũi tên.

Cát phi xem ra sớm đã có chuẩn bị, cùng với bị Phi Vũ quân đuổi giết, còn không bằng xuất kỳ bất ý đánh lén, cái này là cát phi khó có thể đối phó địa phương.

Vu Quân Kha tuyệt không bối rối: "Thái Sơn chính khí trận!"

"Kết!"

Mấy người cùng nhau kết ấn, ồ ồ, đại lượng linh khí theo chúng trong cơ thể con người bộc phát ra, dùng Vu Quân Kha làm trung tâm, hình thành một đạo trong suốt, lộ ra huyền quang khí trận.

Bang bang!

Kịch độc mũi tên như mưa rơi đánh trúng khí trận, lại bị khí trận cho chấn vỡ, mà chấn vỡ kịch độc mũi tên, Phá Toái về sau, liền biến thành một tia độc khí không thấy.

Cát phi nguyên lai cũng biết pháp thuật, mặc dù là thô thiển pháp thuật, nhưng dung hợp kịch độc, tăng thêm người đông thể mạnh, nếu như là không có Thái Sơn chính khí trận, những người kia cũng không chịu đựng nổi.

"Các ngươi không chế đại trận, ta tới giết lù những này cát phi!"

Vu Quân Kha đột nhiên kết ấn, hấp thu khí trận một bộ phận linh khí, theo dương tay nhất quyền, từng đạo vân Sur rống, giống như dã thú đánh về phía chung quanh nguyên một đám cát phi.

Đương làm nhiều như vậy vân Sur rống phát ra, Tô Phuong lập tức cảm giác bản thân năng lượng, bị rút đi một bộ phận, Liên Chiến, Lục Phong, Lí Tố Thanh cũng cảm ứng được điểm ấy.

Xem ra Thái Sơn chính khí trận đã có ưu điểm, cũng có khuyết điểm.

Bành bành bành!

Chung quanh vài nơi tường đất phát ra nổ lớn, vân Sur rống chính là pháp thuật, lực lượng vượt qua kịch độc mũi tên, oanh đặc cát phi chỗ ẩn thân ào ào bạo tạc nổ tung.

"Giết!"

Vu Quân Kha ngưng kết xuất kiếm tâm chỉ, xuất ra huyền vân dây thừng, phóng tới bạo tạc nổ tung nơi.

Liên Chiến, Lục Phong, Lí Tố Thanh cũng đều tự thúc dục pháp thuật, bằng nhanh nhất thân pháp đuổi theo.

Tô Phuong vỗ trống tròn túi, huyền vân dây thừng lòi ra giữa không trung.

Tại đây ngoại trừ Lí Tố Thanh bên ngoài, những người còn lại đều có trống tròn túi, mà có được pháp bảo, chỉ có Vu Quân Kha cùng với Tô Phuong, Liên Chiến, Lục Phong đều còn không có được pháp bảo ban thưởng, nhưng lên chính bọn hắn có hay không pháp bảo, vậy thì không được biết.

Vèo!

Tô Phuong đi vào một chỗ tro bụi phun ra sụp đổ tường thành trước, kết quả một cái cát phi mượn cát bụi muốn chạy trốn, mà Tô Phuong chính là Đại viên mãn người, thánh lực, cảm ứng lực, thị lực có nhiều kinh người?

Nhìn cũng chưa từng nhìn, chỉ biết cát phi núp ở bên trong, nghe được hắn chạy trốn bước tiến, tốc độ, cùng với khản trương tiếng hít thở, Tô Phuong cong ngón búng ra, huyền vân dây thừng liền hướng cát phi lòi lên.

RẦM một tiếng, liền đem cái kia cát phi trói lại.

Lóe lên đi vào cát phi trước mặt, nhìn thấy cát phi sợ tới mức toàn thân phát tím, rồi lại lộ ra hung tàn ánh mắt, Tô Phuong vung vuron ngón tay, tại cát phi trên người chọn vài cái, sau đó vỗ trống tròn túi, bách... ~ một thanh âm vang lên, đem cát phi hút vào trống tròn túi.

Mang theo huyền vân dây thừng tránh hướng phía bên phải một chỗ bạo tạc nổ tung bụi sóng nơi.

“Tô sư đệ, chú ý dưới chân bò cạp độc!”

Tại phế tích bên trong nhìn thấy cát phi thi thể, thân thể đều vỡ nát, lại đây đến khác một bên tường thành, kết quả nghe thấy Lí Tố Thanh thống khổ tiếng la.

Cúi đầu xem xét, cát tảng bên trong lại vuron đuôi bò cạp, cái kia độc châm đang tại ngủ đông, ở ẩn, tìm kiếm mục tiêu.

“Những này cát phi rất có thủ đoạn, nếu như ở chỗ này trùng kích độc lòi mà nói..., vậy thì thật là kêu trời trời không biết, kêu đất đất chẳng hay...”

Phun ra một đạo kinh khí, đem cát vàng đánh bay, từng chích bò cạp độc ào ào chết.

Đội Tô Phuong đi vào góc tường xem xét, Lí Tố Thanh thống khổ mà phóng thích kiếm khí, dựa vào tại trên tường, mà chân phải sưng ra một cái bánh bao đại độc bao.

Chọt chọt!

Khá tốt hắn khống chế trăm huyết điều khiển, đối với nhân thể huyết mạch phi thường hiểu rõ, vì vậy trước thi triển điều khiển, đem đuôi phải chủ yếu huyết mạch phong ấn, như vậy có thể cấm độc khí tiến vào những bộ phận khác.

Lí Tố Thanh rõ ràng cảm giác được thống khổ tại biến mất, lập tức thần sắc bình thường, vội vàng một ngón tay: “Sư đệ, ngươi xem cái kia khe hở, cát phi trốn vào ám đạo, ngươi đi truy a, có huyền vân dây thừng, bắt lấy cát phi thu được bảo vật, ngươi có thể lập công rồi, mà lại trở nên nổi bật!”

Công lao!

Phi Vũ trong quân, chỉ điểm thượng từng bước một leo, trở thành Thu Lãnh Cơ cái loại này đại nhân vật, nhất định phải lập quân công, hơn nữa không phải lần một lần hai, là phi thường đa tài đi.

Trước kia không có giết cái kia cát phi, kỳ thật chính là bắt sống lập quân công.

Tô Phuong vỗ vỗ Lí Tố Thanh bả vai, lập tức phóng tới cái kia tường thấp khe hở, đẩy ra cửa ngầm, quả nhiên là một cái lối đi, chỉ là chờ hắn vừa muốn đi vào, kết quả nghe được âm thanh xé gió, hướng hắn mặt xoắn tới.

Mau lẹ lóe lên, nguyên lai là một chỉ kịch độc mũi tên, Tô Phuong trông mắt vừa động, phát tay chấn động, một cổ kinh khí, bay thẳng đến ám đạo trong phun ra, quân hắn khi gió có bao nhiêu người, là người nào, có bao nhiêu chấn tổn thương bao nhiêu.

Tĩnh tế vừa nghe, chỉ nghe thấy hai đạo phún huyết thanh âm, cùng với tiếng tim đập, xem ra cái này ám đạo chỉ có hai cái cát phi, mà lại bị hắn cường đại kinh khí chấn bị thương.

Phóng thích thập thất thần lực khí thể cùng tốc độ, hướng ám đạo lóe lên, rầm rầm hai cái, lại dùng Đại viên mãn thân thể khí thể cùng lực đạo, đem cả hai gã cát phi đánh bay.

Bis bis...!

Điều khiển lại là một điểm, phong ấn trên người bọn họ trọng yếu huyết vị, huyết mạch, kể từ đó, năng lượng vô pháp vận hành, thân thể cũng vô pháp động thoáng một tý, giống như phạm nhân đồng dạng không có uy hiếp.

“Trống tron túi không gian quá nhỏ rồi, miễn cưỡng còn có thể đem hai người này sắp xếp!”

Vỗ trống tron túi thoảng một tý, liền từ trống tron túi phun ra một cỗ hấp lực, đem cả hai cái cát phi hút vào trong đó.

Lại từ trên mặt đất nhật lên hai đại cung, tuy nhiên không phải {Linh Bảo}, nhưng là dùng hàn thiết chế tạo mà thành, tăng thêm cát phi có thể ngưng kết mỗi tên loại pháp thuật, cũng có thể phát ra sánh vai {Linh Bảo} uy lực.

Ám đạo bên trong rất ám, chỉ có thể nhìn đến mấy trượng trong khoảng cách, lúc này Đại viên mãn thân thể năng lực, thể hiện rồi không gì sánh kịp ưu thế, thánh lực, Tô Phuong có thể nghe thấy trăm mét trong vòng bất luận cái gì động tĩnh, chỉ cần có cát phi, có thể nghe được đối phương tiếng tim đập.

Nhưng đợi Tô Phuong tiến vào rất sâu địa phương, cũng không có tìm được một cái cát phi, xem ra giấu ở chỗ này cát phi, thật là một ít giặc cỏ, tạm thời ở chỗ này đặt chân, kết quả gặp được Phi Vũ quân, tự loạn đầu trận tuyến.

“Tô sư đệ!”

Một đạo nhân ảnh theo một cái khác đầu ám đạo chạy tới.

Tô Phuong đã sớm nghe được người này động tĩnh, biết không phải là cát phi, liền cố ý làm ra không có phát hiện động tĩnh, bọn người ảnh đã đến, nguyên lai là Liên Chiến.

Liên Chiến cười ha hả mà hỏi thăm: “Người giết qua cát phi?”

Tô Phuong ôm quyền nói: “Bắt sống mấy cái, sư huynh đâu này?”

“Người có huyền vân dây thừng bắt sống dễ dàng, ta giết hai gã cát phi, dựa theo chúng ta quy củ, ta lại giết ba cái cát phi, có thể lập kế tiếp tiểu quân công, đến quân công tích lũy tới trình độ nhất định, có thể đổi lấy pháp bảo rồi!”

“Tốt, chúng ta tiếp tục xem xem có hay không cát phi lưu lại!”

Hai người hướng mới một đầu ám đạo, cẩn thận từng li từng tí đi tới.

Tìm tòi tốt mấy canh giờ, lại không có bất kỳ phát hiện nào, hai người rời đi ám đạo cùng mọi người tụ họp.

Lí Tô Thanh xem ra dùng giải độc loại đan dược, nhìn về phía trên còn có thể kiên trì lấy, vô số cỗ cát phi kéo đi ra, Tô Phuong cũng phóng xuất ra ba gã bị chôn bắt cát phi.

Bắt sống một cái, cái kia chính là một công lao, hôm nay Tô Phuong bắt sống ba cái cát phi, thì phải là ba cái tiểu công lao, mọi người rất hâm mộ, mà Lục Phong cũng bắt lấy một cái, Vu Quân Kha cũng không cần nói, cũng bắt lấy ba cái cát phi, còn lại đều bị giết chết, tổng cộng mười cái cát phi, xem tới một cũng không còn chuồn mất.

Vu Quân Kha từng cái ghi chép, còn có mọi người đoạt lại vũ khí, đều ghi chép bắt đầu đứng dậy, cái này nhưng đều là quân công, tích lũy đủ rồi, là có thể đổi lấy huyền vân dây thừng các loại... Pháp bảo.

Nhất là Vu Quân Kha mặc áo giáp, cái này nhưng cũng là pháp bảo, phẩm chất cùng tiên cực giáp không sai biệt lắm, có cái này thân áo giáp, nhìn về phía trên mới tượng một gã Phi Vũ quân.

Mọi người lại tiến vào ám đạo tìm tòi vài ngày, không có phát hiện bất luận cái gì cát phi bóng dáng về sau, lập tức khổng chế tọa kỵ rời đi cái này tòa cổ thành.

Bảo cát bảo!

Thu Lãnh Cơ cho mỗi người phân phối một hạt lung lay đan, sau đó càng làm Tô Phuong một mình lưu lại: “Người bây giờ hội kiểm tâm chỉ, Thái Sơn chính khí trận, nghe Vu sư đệ nói người đem Thái Sơn chính khí trận nắm giữ rất quen thuộc luyện, người quả nhiên tại khắc khổ tu hành!”

“Đệ tử không biết cô phụ đại nhân tài bồi!” Tô Phuong trả lời.

“Hiện tại truyền cho người một môn mới pháp thuật, người muốn học tập bảo cát thuật có lẽ hay là vân Sư rồng? Hay là mặt khác pháp thuật?”

“Tự vân Sư rồng a, ta xem càng sư huynh thi triển pháp thuật này, uy lực thật lợi hại!” Tô Phuong lựa chọn vân Sư rồng.

“Người nhớ cho kĩ, đây là chủ yếu tu hành pháp môn!”

Thu Lãnh Cơ thấp giọng đem vân Sư rồng tu hành phương pháp, truyền cho Tô Phuong.

Kể từ đó, là hắn có thể nắm giữ hai môn thần pháp thuật, cùng một môn trận pháp.

Nháy mắt, mấy tháng đi qua quá khứ.

Bầu trời hai đợt mặt trời cao cao huyền chiếu, Đẩu Tinh Sa Nguyên tràn đầy Liệt Viêm lên không.

“Có lẽ hay là không thấy đến nhận chức gì cát phi cách tại đây, nhiệm vụ lần này là mai phục theo’ Hang lỗ cóc’ chạy tứ tán cát phi, chỗ đó đúng vậy cát phi Hồng lão đại một chỗ chủ yếu phân đàn!”

Một người giấu ở mệnh môn trong sa mạc, nguyên lai là tại chấp hành nhiệm vụ.

Cát vàng thể giới không có bất cứ động tĩnh gì, Tô Phưong cứ tiếp tục ngồi xếp bằng, mặt hướng hai đợt mặt trời, tu hành Cửu Dương Cửu Biến tăng thứ nhất công pháp, hắn muốn ở đan điền chung quanh chín đầu chủ yếu trong kinh mạch, ngưng kết chín đầu dương mạch.

Cửu Dương Cửu Biến tất phải Cửu Dương chân khí, mới có thể tu hành.

Hôm nay ngưng kết thần khiếu, có được nhất định pháp lực, hắn có thể trực tiếp dùng thân thể Ngưng Khí, hấp thu thiên địa khí tức tiến vào thể nội.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Bắt lấy Xích Yến Sơn gian tế

Ngưng kết dương mạch cũng không dễ dàng, hắn tìm đắc đan điền phía trên một đường kinh mạch, thông qua Cửu Dương Cửu Biến công pháp, đem Cửu Dương chân khí dùng nắm vào trong đó, mà lại lần lượt mà trùng kích cái này đường kinh mạch.

Đáng tiếc hắn tu vi quá yếu, vô pháp hoàn toàn khống chế, khống chế, cảm ứng cái này đường kinh mạch, cho nên tu hành bắt đầu đứng dậy thập phần khó khăn, suy nghĩ một chút, có lẽ hay là ngưng kết càng nhiều Cửu Dương chân khí là thượng sách, đợi cảnh giới từng bước một tăng lên, lại ngưng kết dương mạch cũng không muộn.

Cửu Dương Cửu Biến còn có cái khác tốt nơi, có thể cho Tô Phưong hấp thu thiên địa dương khí, trong người ngưng kết càng nhiều là Cửu Dương chân khí, thời thời khắc khắc, năng lượng của hắn đều ở tăng lên.

“Ông!”

Trông vài ngày!

Bỗng nhiên bên hông lệnh bài có vù vù, đạo này động tĩnh, lệnh Tô Phưong lập tức dừng lại tu hành, lo nhìn về phía mệnh môn bảo cát thể giới.

Suru Suru!

Qua rồi tính thời gian thờ, bỗng nhiên một mảnh bóng đen cuốn tới.

Tô Phưong ngưng tụ thị lực nhìn lại, lại là 2 thanh phi kiếm, trên phi kiếm có tất cả năm người, tổng cộng mười tên cát phi chính hướng cái này phưong sa mạc bay tới.

“Cuộc đập phi kiếm, đây chính là cát phi bên trong cao thủ, chỉ có Vụ Quân Kha cùng Thu Lãnh Cơ mới có thể dùng phi kiếm áp chế, chúng ta mấy người căn bản ngăn cản không được bọn hắn!”

Đã phát động pháp lệnh, Tô Phưong cắn răng cũng muốn chuẩn bị sẵn sàng, chờ đợi phát động tập kích.

Cát phi càng ngày càng gần, xem ra là người quá nhiều nguyên nhân, phi kiếm không ngừng cách mặt đất rất gần, tốc độ cũng không phải rất nhanh, cát phi nguyên một đám dùng băng gạc bọc lấy mặt cùng cổ, nhìn như không có một người nào, không có một cái nào là Thực Khí cảnh, đều là nhục thai cảnh cùng mật đạo cảnh.

“Ông!”

Còn kém ngàn mét!

Đột nhiên theo giữa không trung xuyên thẳng hai đạo mũi kiếm.

Mũi kiếm lộ ra đáng sợ kiếm quang, bên trong chính là 2 thanh phi kiếm.

Rầm rầm!

Cát phi có vẻ luống cuống tay chân, trong đó hai người khổng chế phi kiếm, lập tức cùng giữa không trung bắt ngờ đánh tới phi kiếm giao thủ, nhô lên cao phát ra keng keng tiếng va đập.

Vèo!

Giữa không trung, 2 con yêu thú đánh về phía cát phi, Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha giết đi ra.

Tô Phương một nhảy dựng lên, đi nhanh phóng tới loạn thành hỗn loạn cát phi.

Cùng lúc đó, Lục Phong, Liên Chiến, Lí Tố Thanh ba người, cũng theo mặt khác tam phương trong sa mạc lờ lờ ra, thúc dục pháp thuật hướng chạy thực mạng cát phi hình thành vây giết xu thế.

“Phi bò cạp!”

Tô Phương đột nhiên nhảy lên, phía trước hai gã cát phi không cho Tô Phương tới gần, dương tay hất lên, theo trong tay áo, bay ra từng nhánh màu đen đại bò cạp.

Xem ra cát phi thường dùng nhất đúng là bò cạp độc.

Tô Phương thi triển Vân Sư rống, ngao mà một tiếng, một đạo thú đầu khí thể oanh ra, há to mồm cắn hướng về phía bò cạp độc, Bis bis..., Vân Sư rống đem bò cạp độc cắn, lại cắn trúng hẳn một người trong cát phi.

“Chọt!”

Một cái khác cát phi xem xét chính là bò mạng đồ, cầm ra hai đợt loan đao, ném Tô Phương cổ, cùng với dưới bụng.

Vèo!

Tay phải Đại Lực vỗ vào trống tròn túi thượng, màu vàng huyền vân dây thừng mạng tất cả ra, giống như kim xà, keng keng hai tiếng, sẽ đem hai đợt loan đao đánh nát.

Xùy!

Hai tay dựng thẳng lên hai chỉ, thân pháp như Mãnh Hồ nhào tới, 2 đạo kiếm khí vạch phá trong bão cát, đem cái kia cát phi đầu lâu, lấy kiếm mạng xu thế sinh sinh mở ra.

Kiểm tâm chỉ diễn sinh kiếm khí, dài đến hơn một trượng, phạm là cái này đoạn trong khoảng cách vật chất, địch nhân, đều bị kiếm khí chỗ vung giết.

Tăng thêm Tô Phương linh lực, chính là Cửu Dương chân khí, vốn là phách đạo mười phần, dị thường chắc chắn, giống nhau cát phi sao có thể ngăn cản như thế thể công.

Cái khác bị thương cát phi, Tô Phương đưa hẳn huyết vị phong bế, xem hướng tiền phương, Lục Phong, Liên Chiến, Lí Tố Thanh vây giết mấy cái cát phi, giết túi bụi, mà giữa không trung phía trên, 2 tôn cường đại cát phi, chính thi triển phi kiếm, cùng Thu Lãnh Cơ, Vu Quân Kha đấu thiên hôn địa ám, khắp nơi đều là kiếm khí đua tiếng, kiếm quang lập lòe.

Cái này là cao thủ chân chánh, khổng chế phi kiếm năng lực.

Liên Chiến đột nhiên hô to: “Sư đệ, lại có hai cái cát phi hướng ngươi chạy tới!”

Tô Phương lập tức tập trung ánh mắt, quả nhiên có hai cái cát phi giết qua đến, cái này hai cái cát phi một cao một thấp, thấy không rõ bộ dáng, mà người cao cát phi lộ ra thô bạo sát khí, đã phóng xuất ra từng đạo kịch độc mũi tên, dương tay khai mở cung, độc khí cùng linh lực ngưng kết mũi tên, XIU.... XIU... Mà phi giết tới.

Ào ào!

Đồng tử rồi đột nhiên ngưng tụ, cảm giác giờ khắc này, thế giới đều thả chậm hô hấp tốc độ.

Tô Phương gấp được ba vài mũi tên phi hành tốc độ cùng phá không xu thế, tốc độ trong mắt hắn càng ngày càng chậm, xem đúng thời cơ, cánh tay phải chấn động, lòng bàn tay phun ra một đạo Vân Sư rống.

Vân Sư rống đem ba chỉ kịch độc mũi tên cắn, cũng cuốn hướng cái kia người cao đầu cát phi.

Cái này cát phi nhìn như tu vi muốn vượt qua Tô Phương, lập tức nhanh nhẹn mà dẫn dắt cái kia đáng lùn đầu cát phi, hiện lên Vân Sư rống, lại há miệng một phun, phun ra một cây châm nhỏ.

Đương làm!

Hắn cho rằng như thế ám khí, có thể xuất kỳ bất ý, giết Tô Phuong.

Tô Phuong sáng sớm tự chuẩn bị sẵn sàng, biết rõ cát phi thủ đoạn rất nhiều, từ trước đến nay ưa thích đánh lén, liền không nghĩ ngợi thêm, kiếm khí một đâm chọc, đâm phi châm chấn khai.

“Phi tinh xà châm!”

Người cao đầu cát phi tựa hồ cũng nhìn ra Tô Phuong không phải một đơn giản nhân vật, cánh tay cao phát triển, đâm ông tay áo đối với Tô Phuong, XIU.... XIU... Mà phóng ra ra một mảnh châm vũ.

Không chỗ có thể trốn, không chỗ có thể ẩn nấp, ám châm công kích diện tích quá lớn.

Tô Phuong đem chính mình tinh thần tăng lên tới đỉnh phong, thị lực phóng ra, vậy mà gặp được tính ra mười ngón tay trường châm nhỏ, dùng bất đồng góc độ bắn về phía thân thể của mình.

Hai tay cùng lúc ngưng kết xuất kiếm tâm chỉ, Tô Phuong làm được tâm không không chuyên tâm, lúc này hắn đối mặt cát phi, tu vi khả năng cao hơn hẳn không ít, chỉ có cường thế dùng thực lực đem đối phương ngăn trở.

XIU.... XIU... XÍU... UU!!

Tô Phuong động, cảm giác chính là ngủ đông, ở ẩn về sau đại xạ, đột nhiên lác lư thân thể, trong chớp mắt, kiếm khí mấy lần mà lẳng không đâm ra, đương đương đương, đâm một ít châm nhỏ chuẩn xác địa chấn mở.

Cái kia người cao đầu cát phi lại là cả kinh, phóng thích nhiều như vậy ám khí, đều không làm bị thương Tô Phuong?

“Đại Bàng giương cánh!”

Cát phi cũng bắn ra một ít ám khí, cùng lúc đó, hắn hai tay về phía sau mở ra, cả người giống như dục đánh về phía con mồi Cự Ưng, theo hai tay đương động, cuốn ra một cỗ giống như bão cát thuật đáng sợ gió mạnh.

Bởi vì này đạo gió mạnh, khiến cho ám khí tốc độ, quỹ tích phát sinh biến hóa, theo gió mạnh mang tất cả Tô Phuong, ám khí cũng dùng bất đồng phương hướng, sống như vậy muốn đâm Tô Phuong chiếm đoạt.

Hồ hấp gian, Tô Phuong thần sắc xuất hiện ngưng trọng, cũng toát ra giọt giọt mồ hôi lạnh.

Keng keng!

Một ít ám khí đánh trúng lồng ngực, kết quả bị chấn khai rồi, bởi vì có tiên cực giáp hộ thân.

Tô Phuong bộc phát cường đại kinh khí, tận lực đánh trúng ám khí.

Xuy xuy!

Mà còn có hai cây ám châm đánh trúng hắn vai trái cùng đùi, mà hắn cũng không lui lại, thi triển Vân Sư rống, cùng cái kia gió mạnh bắt đầu cắn cùng một chỗ.

“Giết!”

Lúc này, Liên Chiến cùng Lục Phong kịp thời giết tới đây.

Ba người cùng nhau liên thủ, đối phó người cao đầu cát phi, không phải kiếm khí chính là Vân Sư rống.

Mấy hơi thở về sau, Lục Phong phát ra một đạo kiếm khí, đâm trúng đối phương lồng ngực.

Mà cái kia đáng lùn đầu cát phi vội vàng đào tẩu, lại bị Tô Phuong phóng thích huyền vân dây thừng, kịp thời cuốn lấy thân thể của nàng, kết quả té lăn quay hoàng trong cát.

Liên Chiến nhìn về phía Tô Phuong hai nơi miệng vết thương biến thành màu đen.”Sư đệ, người trúng độc!”

“Ta còn tốt, phong ấn chặt huyết mạch, ngăn cản huyết khí lưu động, chỉ cần không hề vận khí tự không có việc gì!” Tô Phuong nhẹ nhàng thở ra, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.

Liên Chiến cùng Lục Phong bắt lấy cái kia đáng lùn đầu cát phi, đương làm gờ xuống khăn lụa lộ ra một cái đáng người nóng bỏng, mà lại lộ ra vai cùng con rắn nhỏ bụng nữ tử.

Mấy người khề giặt mình, ngoài ý muốn dò xét nữ cát phi, chẳng những đáng người hương điểm làm tức giận, bộ dáng cũng là thập phần xuất chúng, thực chất bên trong lộ ra lệnh nam nhân không thể chống đỡ mị khí.

“Nữ cát phi? Bắt lấy nói sau!”

Liên Chiến vội vàng dùng băng gạc bao lấy nữ tử thân thể, Lục Phong tắc khứ trợ giúp Lí Tố Thanh, tự thừa một gã cát phi vẫn còn giãy dụa.

Trên không trung, Thu Lãnh Cơ không chế phi kiếm, phi kiếm huyền hóa ra càng nhiều là kiếm khí, tượng một vòng kiếm hình mặt trời, đột nhiên bắn về phía 2 tôn cường đại cát phi.

Vưu Quân Kha thực lực không kịp Thu Lãnh Cơ, thực sự ở một bên phân tán chú ý, Thu Lãnh Cơ hẳn không phải là mặt đạo cảnh cao thủ, không chế không vài đạo kiếm khí như trước thông dong, mảng lớn kiếm khí đem 2 tôn cát phi cao thủ dần dần áp chế, thẳng đến xuy xuy thanh âm không ngừng mang tất cả, kiếm khí đem 2 người sống chọn tử.

Loại này cấp bậc cát phi, nếu như không có tuyệt đối nắm chắc, phải không có thể đơn giản bắt sống, tốt nhất là tại chỗ đánh chết, đánh chết cao thủ như thế, tăng thêm phi kiếm, cũng có thể vì Ngân Nguyệt đội tranh thủ công lao.

“Bis bis...!”

2 cỗ thi thể rơi xuống phía dưới, Thu Lãnh Cơ cùng Vưu Quân Kha cũng giẫm phải phi kiếm nhìn về phía bốn phương tám hướng, xác định không có một người nào, không có một cái nào cát phi chuồn mất về sau, mới cùng mọi người ở chính giữa tụ tập.

Lục Phong cùng Lí Tố Thanh đề nặng một cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn cát phi, cùng lúc trước bị huyền vân dây thừng cuốn lấy nữ tử, cùng nhau áp tới.”Bắt lấy cái này lưỡng người sống, một nam một nữ!”

Thu Lãnh Cơ hàn khí thấu phát:”Hang lỗ cóc bị ta Phi Vũ quân đánh bại, sào huyệt bảo vật ở nơi nào?”

Dữ tợn cát phi vội vàng lắc đầu:”Không, không biết, chúng ta bị đuổi giết đến tận đây, không biết phân đàn tình huống!”

Nữ kia cát phi nũng nịu, tội nghiệp giải thích:”Ta không phải cát phi, ta là bị bọn hắn cưỡng ép bắt bỏ vào sào huyệt bọn cướp, cung cấp bọn hắn ngày đêm vui đùa phát tiết công cụ!”

Thu Lãnh Cơ ngược lại chú ý nữ cát phi:”Gấp gấp như vậy? Ta cũng không nói ngươi là cát phi!”

“Ta thật không là cát phi, hần, hần biết đến!” Nữ cát phi sợ tới mức lạnh run.

“Nàng, thật sự của nàng không phải cát phi, đúng, đúng vũ nữ!” Nam cát phi cũng liên tục gật đầu.

“Xùy!”

Một đạo kiếm quang, theo Thu Lãnh Cơ bấm tay cuốn quá, dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai, đem nam cát phi yết hầu cắt vỡ, máu tươi xì xào ra bên ngoài bốc lên.

Thật là lợi hại nữ nhân!

Như thế xuất kỳ bất ý, chính là chung quanh mấy người cũng tốt một hồi mới hoãn quá thần lại.

“Vũ nữ? Có thể ở cát sào huyệt sống sót vũ nữ, có thể có ngươi như vậy lâm nguy không sợ? Mà lại một đại bang tử cát phi trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh), còn lo lắng ngươi một cái vũ nữ?”

Thu Lãnh Cơ ánh mắt đột nhiên rơi vào nữ cát phi trên người, phảng phất muốn đem bà nữ tử bí mật cho xem thấu:”Ta Thu Lãnh Cơ tu chân thời gian cũng không ngắn rồi, tại đây Đầu Tinh Sa Nguyên ra ra vào vào không dưới Thiên Hôi, cái dạng gì cát phi chưa thấy qua? Trước kia cái kia hai cái cát phi, tu vi vượt qua mặt đạo cảnh, tại hang lỗ cóc coi như là đại nhân vật, so ra kém đàn chủ, cũng xê xích không bao nhiêu, ngươi tùy bọn hắn một đạo, trên người của ngươi tất nhiên có bất thường chỗ, ta cũng không muốn cùng ngươi quanh co lòng vòng, ngươi bây giờ tự thẳng thắn, ngươi cũng cũng không cần chịu khổ!”

“Ta, ta thật sự là vũ nữ!” Nữ cát phi một bộ không biết làm sao bộ dáng, nước mắt cũng lăn đi ra.

Mà Thu Lãnh Cơ song đồng tử, dần dần bị sát khí thay thế.

“Đại nhân, nàng, nàng là nữ tử...” Trước kia Thu Lãnh Cơ không hề dấu hiệu, sẽ giết một cái cát phi, hôm nay chỉ sợ lại sẽ giết cô gái này.

Liên Chiến không khỏi vì nữ tử cầu tình.

Dù sao đối mặt là một nữ nhân.

“Xùy!”

Nào biết!

Thu Lãnh Cơ lại xuất thù, huyền quang lóe lên, Xùy mà một tiếng, nữ cát phi cánh tay trái, cả đầu bị chọn xuống dưới.

“Ah!”

Sa mạc lập tức quanh quần nữ cát phi, ruột gan đứt từng khúc thống khổ hò hét.

Thanh âm này phóng phát có thể tác động những người khác linh hồn, ngoại trừ Thu Lãnh Cơ, mấy người khác đều có chút nhìn không được, trong nội tâm từng đợt rung mình.

Thu Lãnh Cơ cầm ra một đạo kiếm khí:“Ta hỏi lần nữa, ngươi bây giờ nói còn có cơ hội, nếu như không nói, ta đây liền đem ngươi còn lại ba chi cho ngươi tháo xuống, đáng thương ngươi khuôn mặt nhỏ nhắn, ngày thường như thế xinh đẹp khuyên thành, tượng bên cạnh ta những này nam đệ tử, đều ở bị ngươi thực chất bên trong này cổ mị khí hấp dẫn, ta không là nam nhân, ta không hiểu thương hương tiếc ngọc, chỉ hiểu lấy tánh mạng của ngươi!”

“Ngươi...”

Nữ cát phi toàn thân đều là máu tươi, sắc mặt tái nhợt, sợi tóc cùng mồ hôi dán tại trên khuôn mặt, cắn răng, lộ ra tuyệt vọng:“Tốt, ta nói, ta, ta không phải cát phi, nhưng ta là Xích Yến Sơn phái tới sứ giả một trong!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đấu Tinh vương quốc truyền thuyết

Xích Yến Sơn!

Ngay tại mấy người ý thức được nữ cát phi không đơn giản lúc, nàng lại nói ra nàng đến từ Xích Yến Sơn.

Ba chữ kia vừa ra, một thạch kích khỏi ngàn tầng sóng, mà ngay cả Thu Lãnh Cơ, Vụ Quân Kha cũng ngưng lại lông mày.

Xích Yến Sơn!

Chỗ đó ở một vị tuyệt thế cường giả, xích Yến Đại hoàng!

Chính là Thiên Môn phủ chung quanh, thậm chí Triệu quốc chung quanh tiếng tăm lẫy lừng tuyệt thế cao thủ, tọa trấn tại Xích Yến Sơn, được xưng xích Yến Đại hoàng, dưới trướng cũng có không thiếu cường giả.

Vụ Quân Kha lạnh run lên, dương lấy hưng phấn:“Không nghĩ tới hôm nay còn ngoài ý muốn lưỡi câu một con cá lớn!”

Nữ cát phi bộ ngực sữa nửa lộ, nhưng bởi vì mất đi cánh tay, mà mị khí không hề.

Thu Lãnh Cơ bỗng nhiên hướng Vụ Quân Kha khiến sử thần sắc.

Hắn đem Lục Phong, Liên Chiến, Lí Tổ Thanh, Tô Phương chỉ mở, lại để cho mấy người đang chung quanh thu thập cát phi thi thể.

Tô Phương kéo đi thi thể, khoảng cách ba người không đến mười trượng, tò mò, dựng thẳng lấy lỗ tai, vận dụng Đại viên mãn năng lực, bỗng nhiên nghe thấy Thu Lãnh Cơ đặt câu hỏi:“Tiếp tục bàn giao đối với ta Thiên Môn phủ hữu dụng tin tức, sau đó còn có cơ hội cho ngươi miễn cưỡng đón cánh tay!”

“Đừng giết ta là được, ta mặc dù là Xích Yến Sơn sứ giả, nhưng tu vi chỉ là mật đạo cảnh, không phải là đối thủ của ngươi!” Nữ cát phi sợ tới mức càng thêm kinh hồn nghèo túng:“Xích Yến Sơn tổng cộng phái ra mười cái cả trai lẫn gái sứ giả, đi tới nơi này Đấu Tinh Sa Nguyên, tiếp xúc cái này trong sa mạc nguyên một đám đạo phi đầu lĩnh, ta theo một người trong đó lẫn vào Hồng lão đại trong sào huyệt, dùng sắc đẹp dụ chi, muốn từ trong miệng hắn biết được Thất Tinh Truy Mệnh kiếm tung tích!”

“Thất Tinh Truy Mệnh kiếm?”

Tô Phương trong nội tâm run lên, như thế nào việc này cùng Thất Tinh Truy Mệnh kiếm còn nhắc lên quan hệ?

Tư duy lập tức chuyển động, Hồi ức trước kia: “Lần trước Lãnh Phong đàn chủ đào tẩu, Thu Lãnh Cơ cùng Trì Tâm Suất theo đuổi không bỏ, mà Lãnh Phong đàn chủ cũng đem ba Thất Tinh Truy Mệnh phi kiểm xem vô cùng nặng, dự hiến cho Hồng lão đại... Hẳn là cái này Thất Tinh Truy Mệnh kiểm còn có huyền cơ gì không được?”

Thu Lãnh Cơ lại hỏi: “Thất Tinh Truy Mệnh kiểm, xích Yến Đại hoàng nhận được rồi vài bả?”

“Nghe nói chỉ lấy được một bả, còn có hai bả đã rơi vào mấy cái cát phi đầu lĩnh trong tay, bởi vì Đấu Tinh Sa Nguyên tại mấy ngàn năm trước, đã từng là ‘Đấu Tinh Vương Triều’ Vương Thành chỗ!” Nữ cát phi nói ra càng nhiều bí mật: “Đấu Tinh Vương Triều tại mấy ngàn năm trước ‘Các nước chiến loạn’ trung hủy diệt, nghe đồn cả Vương Triều bảo bối, đều giấu ở trong vương thành, mà mở ra bảo kho cái chìa khóa đúng là ba cái Thất Tinh Truy Mệnh phi kiểm, Xích Yến Sơn không muốn Thiên Môn phủ tìm được, cũng muốn lớn mạnh chính mình nội tình, cho nên một mực âm thầm phái người lôi kéo Đấu Tinh Sa Nguyên nguyên một đám phi chủ, tìm kiếm mặt khác hai bả Thất Tinh Truy Mệnh kiểm!”

“Hồng lão đại đang bị ta Thiên Môn phủ đuổi giết, trên tay hẳn còn có Thất Tinh Truy Mệnh kiểm?”

“Hẳn là mấy cái phi đầu bên trong, thực lực cường đại nhất tồn tại, đã từng cũng đã làm Đấu Tinh Sa Nguyên minh chủ, hai bả Thất Tinh Truy Mệnh kiểm có nhiều khả năng trong tay hẳn!”

“Ngươi thành thật, cái tay này ta tạm thời cho ngươi đón, tầm thường dùng sức còn có thể, về sau muốn Ngưng Khí tự nói không chừng rồi!”

Nghe đến đó, Tô Phương minh bạch vì sao Vu Quân Kha muốn chi khai mở bọn hắn.

Nguyên lai Thu Lãnh Cơ cùng với cả Phi Vũ quân, đóng quân Đấu Tinh Sa Nguyên nguyên nhân, chính là tìm kiếm ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiểm

Thiên Môn phủ tốt đến Đấu Tinh Vương Triều bảo tàng.

Đây chính là Phi Vũ quân, thậm chí là Thiên Môn phủ cơ mật, tự nhiên sẽ không để cho quá nhiều râu ria người biết rõ.

Ngân Nguyệt đội, chỉ có Vu Quân Kha xem như Thu Lãnh Cơ tâm phúc, đáng giá nàng tin tưởng, thực lực lại mạnh đại, những người còn lại thực lực đều quá yếu ớt, cho dù có thể tin nhiệm, Thu Lãnh Cơ cũng sẽ không khiến bọn hắn biết rõ như thế cơ mật.

Cát phi thi thể tụ tập cùng một chỗ, Thu Lãnh Cơ đem thi thể, cùng với thu được pháp bảo, phi kiểm từng cái hút vào trống trơn túi, sau đó gọi tọa kỵ, áp lấy Xích Yến Sơn nữ mật thám bay vào không trung.

Đến Phi Sa Bảo về sau, thanh toán công lao, Thu Lãnh Cơ lại dẫn mấy người, tiếp tục áp lấy nữ mật thám hướng Thiên Môn phủ gấp sao ban đêm hóa loại mau chóng đuổi theo.

Thiên Môn phủ!

Mấy người vừa trở lại Phi Vũ Quân Cơ Điện, Đồ Nguyệt Dạ tự mình đi ra đón chào, mà mục tiêu lại là vì nữ mật thám, đồng thời còn nhìn thấy vài trương tấm khuôn mặt xa lạ, cùng Thu Lãnh Cơ cùng nhau tiến vào đại điện.

Tô Phương bọn người ngay tại chỗ giải tán, mà Tô Phương trực tiếp trở lại gian phòng phụ cận cánh rừng, thừa cơ tiếp tục tu hành, đối mặt hai khóa mặt trời, hấp thu thiên địa chi tinh hoa, trong người rèn luyện thần bí khó lường Cửu Dương chân khí.

Ngoại trừ Cửu Dương chân khí, hắn tu hành trọng điểm ở chỗ thần khiếu, pháp lực.

Thần khiếu thành, pháp lực sinh!

Bước vào mật đạo cánh, Tô Phương nhưng không cách nào cảm ứng được thần khiếu cùng pháp lực, nói rõ cảnh giới không đủ, năng lượng cũng không đủ, mà pháp lực đến từ toàn thân chất dinh dưỡng, bị đại não hấp thu về sau, tại thần khiếu bên trong ngưng kết mà thành pháp lực.

Toàn thân chất dinh dưỡng, đến từ các mặt, ví dụ như năng lượng, huyết khí, linh căn, sinh mệnh lực lượng, cùng với tự nhiên linh khí.

Cho nên muốn cảm ứng thần khiếu, khống chế pháp lực, còn cần khắc khổ tu hành.

“Tuy nhiên tạm thời vô pháp vận dụng pháp lực, nhưng tối tăm bên trong ngưng kết kiểm tâm chỉ, Vân Sư rồng, long xà cuốn bọc này pháp thuật, so nhục thai cảnh dễ dàng rất nhiều, hình thái, quy mô, lực phá hoại cũng đạt tới toàn bộ độ cao mới!”

Tiếp tục tu hành lấy, trong lòng của hắn tinh tường tại thời gian ngắn, bọn họ là không sẽ rời đi Thiên Môn phủ.

Bởi vì Thất Tinh Truy Mệnh kiểm

Thiên Môn phủ tốt đến Đấu Tinh Vương Triều bảo vật, muốn theo nữ kia mật thám trên người, nạy ra ra càng nhiều về Xích Yến Sơn, cùng với cát phi bí mật.

“Tốt đệ đệ!”

Qua rồi mấy ngày, hôm nay giữa trưa, bỗng nhiên cánh rừng trước vách núi, xuất hiện hạc tiên từ Bạch Linh thanh âm.

Tô Phuong đi vào vách núi, tựa cùng Bạch Linh gặp nhau tại rừng rậm phía dưới, Bạch Linh vừa thấy Tô Phuong khí tức, tựa phun ra một cỗ linh quang, bên trong có ba khóa lung lay đần.

Bạch Linh cũng không quanh co lòng vòng:”Lạc Mộ Tuyết nghe nói các người Phi Vũ quân, tựa hồ nhận được rồi đại tình báo, để cho ta tới hỏi một chút người, đệ đệ, có phải là có như vậy một sự việc?”

“Có việc này, tỷ tỷ, việc này khó mà nói, một khi cho Lạc Mộ Tuyết biết rõ, khả năng muốn làm ta lâm vào nguy hiểm hoàn cảnh!” Bạch Linh cũng không phải ngoại nhân, Tô Phuong có vẻ xấu hổ lại mâu thuẫn.

“Đã Lạc Mộ Tuyết để cho ta tới, tất nhiên cô tình trung biết rõ người nắm giữ một ít tin tức, người nếu không phải nói, về sau nàng có thể sẽ giết người diệt khẩu... Đệ đệ, ta xem việc này dấu điểm không ngừng, nàng là Thiên Môn Thánh nữ tướng, sớm muộn sẽ biết chuyện này, cùng với như vậy, người còn không bằng trực tiếp nói cho nàng biết!”

“Quả thật có lần này khả năng, cái kia tỷ tỷ cần phải tại trước mặt nàng, đem bà đệ đệ nói không dễ dàng, là như thế nào như thế nào mạo hiểm trở về, mà lại nói cho nàng biết cái này đại tin tức!”

“Đương nhiên, nhưng người muốn nói cho ta nghe một chút đi người đang ở đây Đẩu Tinh Sa Nguyên đại khái kinh nghiệm, bằng không thì ta cũng không thể không khẩu lừa gạt nàng, hẳn là người là muốn từ nàng chỗ đó đạt được càng nhiều là chỗ tốt?”

“Không có lợi ai cho nàng bán mạng?”

“Ta chỉ biết ta đây cái đệ đệ giao hoạt, thông minh, cái này một năm người biến hóa quá lớn, cùng người ta gặp nhau lúc, hoàn toàn không là một người...”

Một người một thú lập tức nhỏ giọng thương lượng, như thế nào muốn theo Lạc Mộ Tuyết chỗ đó lấy được được chỗ tốt.

Qua vài ngày nữa!

“Đệ đệ!”

Bạch Linh đã trở lại, mà lại có vẻ cao hứng dị thường, lập tức hướng Tô Phuong phun ra một cỗ linh quang, bên trong thậm chí có một thanh phi kiếm, cùng với một khối ngọc giản, thập khóa lung lay đần.

Ta ngoan ngoãn, Lạc Mộ Tuyết rất có tài rồi!

Quả thực chính là cái địa chủ bà!

Loại người này không lừa đảo, chẳng phải là quá lãng phí.

“Phi kiếm này tên là ‘Tinh phách kiếm’, chính là đạt tới mật đạo cảnh thập trọng {Linh Bảo}, cũng đủ người sử dụng, ngọc này giản bên trong ghi chép một môn pháp thuật, tên là ‘Áo ảnh kiếm cực thuật!’” Bạch Linh giới thiệu:”Áo ảnh kiếm cực thuật cùng tinh phách kiếm phối hợp, có thể khiến cho tinh phách kiếm ứng sẽ vượt qua mật đạo cảnh, đạt tới ‘Pháp động cảnh’ uy lực!”

“Pháp động cảnh?”

Lại một cái lạ lẫm mới cảnh giới thành linh nhảy ra Tô Phuong trong óc.

“Mật đạo cảnh phía trên chính là pháp động cảnh, đơn giản mà nói a, mật đạo cảnh người có thể nắm giữ 10 môn pháp thuật, nhưng là pháp động cảnh có thể nắm giữ năm mươi môn pháp thuật, bởi vì pháp động cảnh chủ tu pháp lực, khi đó người thần khiêu đã rất rõ ràng, pháp lực tại trong đại não không ngừng chạy, có thể bị người tùy ý khống chế!”

“Bạch tỷ người là cái gì tu vi?”

“Ta nha? Có lẽ hay là pháp động cảnh, linh thú tu hành tốc độ so các người nhân loại chậm gấp trăm lần, trừ phi có nhân loại cường giả cho ta tẩy tủy, hoặc là ăn vào các loại thiên {Linh Địa} bảo, bằng không thì tăng lên tu vi giống như quy nhanh chóng!”

“Pháp động cảnh...”

Hạc tiên tử Bạch Linh lại là pháp động cảnh, quả thực sợ tới mức Tô Phuong một đầu vù vù.

“Cái này có cái gì tốt kinh ngạc, người cũng không nhìn một chút Lạc Mộ Tuyết là bức nào tu vi, nếu không ta như thế nào trở thành tọa kỵ của nàng?” Bạch Linh lại một chút cũng cười không nổi.

“Nàng kia cứ như vậy không công cho ta chỗ tốt?”

“Hắc hắc, thật thông minh đệ đệ, nàng muốn người âm thầm theo dõi Thất Tinh Truy Mệnh kiếm cùng với Đẩu Tinh Vương Triều tin tức, người nếu là tìm được càng có giá trị, hoặc là tìm được một thanh Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, nàng sẽ cho người càng lớn chỗ tốt!”

“Chỗ tốt gì?”

“Không phải pháp bảo, cũng không phải đan dược, chính là pháp thuật, ngoại trừ pháp thuật, năng hội giúp người tăng lên đến pháp động cảnh, người nói cái này có phải là tốt nơi?”

“Là thiên đại chỗ tốt, nhưng Thất Tinh Truy Mệnh phi kiếm cũng có thể bắt phạm, khả năng còn vượt qua pháp động cảnh giá trị...”

“Chính người nhìn xem xử lý, người nếu là có thể tìm được Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, chính mình chiếm cũng có thể, hai đầu nhìn xem ai hơn gia tăng đối với người mới có lợi, ta trở về phục mệnh!”

Bạch Linh nói xong, về phía sau một phen, lập tức nhảy hạ vách núi, rơi xuống trăm mét lại nhất phi trùng thiên.

Tự là một vị đến từ Thiên đường tuyết trắng tinh linh.

Đem tinh phách kiếm, ảo ảnh kiếm cực thuật từng cái cất kỹ, trông thấy lung lay đan, lập tức rời đi Phi Vũ Quân Cơ Điện chỗ trong đường núi sâu.

Từ Trúc Phong!

Đây là trúc tía cốc hạch tâm đàn tràng, chính là nhục thai cảnh, mật đạo cảnh đệ tử sở tu làm được ngon núi.

Tô Phương đợi một hồi, Tô Viêm, Tô Đại Lực tự từ trên núi cuồng chạy xuống, vừa thấy được Tô Phương tự kích động vô cùng, xem ra là biết rõ Tô Phương muốn cho bọn hắn mang đến lung lay đan.

Tô Viêm ngưng mắt nhìn Tô Phương.”Người lần trước tại tranh phong thi đấu, đem chúng ta trúc tía cốc thiên tài Triệu Hải Thành đánh bại, cái này nhưng truyền ra, hai người chúng ta cũng tiến vào đàn tràng tu hành, mà lại đều đột phá nhục thai cảnh, chẳng những là chúng ta, ngay Tô Khang, Tô Dược Văn cũng đều là nhục thai cảnh!”

Nao nao, nghĩ tới tranh phong thi đấu.”Triệu Hải Thành? Người này thực lực cũng không tệ lắm, đáng tiếc y nguyên không là đối thủ của ta, hiện tại ta đã là Phi Vũ quân, mà lại là mật đạo cảnh cường giả, các người trúc tía cốc giáo thừa, lần trước ta cũng đã gặp, ta lực ảnh hưởng tại các đàn tràng không ngừng nhắc đến thăng, đối với các người tu hành sẽ có trợ giúp lớn, tìm thời gian đem ba đan dược cho Tô Dịch cùng Tô Tiểu Long, cũng làm cho bọn họ nhanh một bước tiến vào đều tự hạch tâm đàn tràng!”

Gia tộc có thể ở Thiên Môn phủ sinh ra đời một vị thiên tài, vậy đối với toàn cả gia tộc ảnh hưởng là không cách nào hình dung.

Tự như Lục gia Lục Lam, Lục Phong, bao nhiêu Lục gia hạt giống đã bị gián tiếp chỗ tốt.

Phi Vũ đàn tràng!

Tô Phương sau khi trở về, tiếp tục tu hành.

“Ta hiện tại có Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, cây mệnh linh cung, tinh phách kiếm ba dạng pháp bảo, cái này ba kiện pháp bảo cũng không thể tại Thiên Môn phủ thi triển, nhất là cùng Thu Lãnh Cơ bọn người ở tại cùng một chỗ thời khác...”

Pháp bảo, trong nội tâm tính toán muốn có một kiện không đồng dạng như vậy pháp bảo.

Không thể quá chú trọng, nhưng lại thập phần dùng tốt.

“Ảo ảnh kiếm cực thuật, pháp thuật này phải hảo hảo lĩnh ngộ, đây chính là kiếm khí pháp thuật, kiếm khí vốn là tu sĩ thường dùng nhất, cũng là nhất chuyên dùng công kích!”

Thúc dục ngọc giản, lập tức có không ít kiếm hình văn tự dừng mảnh vào Tô Phương đại não.

Ảo ảnh kiếm cực thuật!

Nắm giữ pháp thuật này, lại phối hợp tinh phách kiếm, hoặc là Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, cái kia lực chiến đấu của hắn, ít nhất hội đề cao ba cấp bậc.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tuyệt mệnh nhiệm vụ

Đào mắt đi qua nửa tháng!

Phi Vũ Quân Cơ Điện!

“Không biết đại nhân đột nhiên kêu gọi ta đám bọn họ có chuyện gì?”

Lí Tố Thanh nhìn về phía Tô Phuong, lại nhìn xem Liên Chiến, về mặt mờ mịt.

Ba người chờ ở đại điện bên ngoài có tốt một hồi thời gian, nhưng còn không thấy Thu Lãnh Cơ xuất hiện, trong nội tâm không khỏi có chút nôn nôn nóng nóng.

“Tiến đến!”

Một vị Phi Vũ quân đi vào cửa đại điện.

Ba người tiến vào Quân Cơ Điện, đây cũng là ba người đầu một lần nhìn thấy Quân Cơ Điện bên trong là cái dạng gì nữa trời.

Ngoại trừ thờ mệnh đại điện, còn có ba đạo trận pháp môn hộ, xem ra cái này Quân Cơ Điện là có khác động thiên.

Thu Lãnh Cơ bỗng nhiên theo phía bên phải môn hộ xuất hiện, hướng ba người vuốt cằm, ba người sẽ theo lấy nàng cùng nhau tiến vào phía bên phải môn hộ.

Xuyên qua trận pháp, trước mắt bỗng nhiên trong sáng, một tòa mang theo nghiêm túc và trang trọng khí tức đại điện, phẳng phát đột nhiên nhảy ra, lệnh ba người có chút vô pháp thích ứng.

Liên Chiến xem như lão nhân, nhưng hắn cũng chưa từng tới Quân Cơ Điện, thần sắc cùng Tô Phuong, Lí Tố Thanh không sai biệt lắm.

“Su huy!”

Trên đại điện đứng hai gã trung niên nhân, một người là Đồ Nguyệt Dạ, tên còn lại có chút tuổi trẻ, càng không đơn giản, phủ thêm một kiện Hắc Vũ trường bào, trên mặt có quá nhiều một cây màu đen lông vũ.

Đồ Nguyệt Dạ ý bảo Thu Lãnh Cơ ở một bên ngồi xuống, sau đó nhìn về phía bên cạnh vị kia tuổi trẻ Hắc Vũ nam tử: “Đại nhân, Tô Phuong, Lí Tố Thanh, Liên Chiến ba vị đệ tử đến!”

Đồ Nguyệt Dạ hạ địa vị, vượt qua Thu Lãnh Cơ, Trì Tâm Suất, nhưng đối mặt Hắc Vũ nam tử, đại khái là 30 tuổi xuất đầu, lại cung kính như thế.

Tô Phuong ánh mắt xéo qua tò mò quét qua: “Người này là ai? Một điểm khí tức đều xem không đến...”

Đồ Nguyệt Dạ lại nhìn về phía ba người, long trọng mà lại uy nghiêm mà giới thiệu: “Vị này chính là chúng ta Phi Vũ quân đứng đầu, Dương Trung Tuyệt, Dương đại nhân!”

Phi Vũ quân đứng đầu!

Tô Phuong, Liên Chiến, Lí Tố Thanh rõ ràng run lên, không biết trong lòng là hạ rung động.

Bọn hắn rõ ràng gặp được Phi Vũ quân đứng đầu.

Hắc Vũ nam tử ‘Dương Trung Tuyệt’ dùng hùng hậu mà có từ tính thanh âm có chút mờ mịt: “Các ngươi Ngân Nguyệt đội lập nhiều công lao lớn, bắt lấy đến từ Xích Yển Sơn gian tể, một cái công lớn, Đồ sư đệ!”

“Sư đệ minh bạch!”

Đồ Nguyệt Dạ vài bước đi vào ba người trước mặt, phát tay nhất quyền, ba người lệnh bài lập tức rơi vào lòng bàn tay của hắn, lập tức trên mặt xuất hiện một cây màu đen lông vũ, mà lại cảm ra tài công bậc ba chiến giáp, Hắc Vũ chiến giáp.

“Ngân Nguyệt đội tất cả đội viên lập nhiều công lao lớn, ban cho Hắc Vũ chiến giáp, cùng với quân công chiến văn!” Hắn càng làm Hắc Vũ chiến giáp cùng lệnh bài, giao trở lại ba người.

Ba người xem xét Hắc Vũ chiến giáp, trên mặt xuất hiện một cây lông vũ, cùng Đồ Nguyệt Dạ chiến giáp thượng bốn căn lông vũ, giống như đúc, đây là đại biểu lập nhiều công lao lớn số lần, số lần càng nhiều, quân công chiến văn thì càng nhiều.

Đồ Nguyệt Dạ đã có bốn đạo quân công chiến văn, có thể thấy được đã từng là hạ hung mãnh, hiểu chiến, quân công lỗi lạc.

Giờ này khắc này, Liên Chiến, Tô Phuong, Lí Tố Thanh đều lộ ra ngoài ý muốn đáng tươi cười, trước đem Hắc Vũ chiến giáp xuyên thẳng mặc vào, đây

chính là pháp bảo, cả người cảm giác đại bất đồng, từ nay về sau chính là chính thức Phi Vũ quân.

“Lần này hoá các người tới, ngoại trừ cho các người nên được ban thưởng, là còn có nhiệm vụ bí mật phải cho các người ba người!” Đồ Nguyệt Dạ đi về hướng Thu Lãnh Cơ, cũng làm cho Tô Phưong ba người tùy theo tới.

Thu Lãnh Cơ nói tiếp: “Trong khoảng thời gian này đối với nữ cát phi không ngừng đề ra nghi vấn, được biết rất nhiều đối với chúng ta có lợi tình báo, chúng ta Phi Vũ quân chuẩn bị hướng cát phi đầu lĩnh Hồng lão đại phát động tổng tiến công, bất quá trước đó, chúng ta còn phải biết rõ ràng trong sào huyệt bộ rất nhiều tình huống, ví dụ như bẫy rập, cơ quan, cứ điểm cửa vào vân... vân, vì vậy cao tăng quyết định, tìm kiếm vài trương tầm khuôn mặt xa lạ, lẫn vào cát phi sào huyệt, thu hoạch tình báo, cuối cùng quyết định do các người ba người hoàn thành cái này gian khổ, mà lại quang vinh nhiệm vụ!”

Lên vào cát phi sào huyệt?

Còn tưởng rằng có chuyện tốt, dù sao đột nhiên phải có được ban thưởng, lại nhận được một cái gần như toi mạng nhiệm vụ.

Lên vào cát phi sào huyệt chẳng khác nào là mật thám, nếu là bị cát phi phát hiện, tuyệt sẽ không có người sống, cho nên cái này lên vào nhiệm vụ, chẳng khác gì là tuyệt mệnh nhiệm vụ.

Đồ Nguyệt Dạ còn nói: “Các người ba người mới tiến vào Phi Vũ quân, cát phi cũng khó có thể nắm giữ thân phận của các người, mà lại chúng ta lại từ nữ mật thám trên người đã lấy được cát phi các loại tiếng lóng, phương thức liên lạc, các người chỉ cần nắm giữ những này, tại cát phi sào huyệt chắc là không biết gặp nguy hiểm, cao tăng coi trọng các người, cho rằng người đám bọn họ có thể hoàn thành nhiệm vụ!”

“Dạ!”

Liên Chiến người thứ nhất vuốt cằm.

Tô Phưong cùng Lí Tố Thanh chân chờ lập tức, cũng cuối cùng nhất khom người đáp ứng.

Có thể không đáp ứng sao? Đương nhiên không thể, tên đã trên dây không phát không được, nếu như ba người bọn họ không muốn, từ nay về sau còn có thể Phi Vũ quân chỗ dựa?

Này bằng với là liều mạng lệnh, không cho phép ba người nói một cái chữ không.

“Thu sư muội, còn lại sự tình tự giao cho người, muốn tại thời gian ngắn giáo hội bọn hắn học hội hết thầy!” Đồ Nguyệt Dạ ngưng trọng về phía Thu Lãnh Cơ truyền lại một ánh mắt.

Thu Lãnh Cơ lập tức mang theo ba người rời đi trận pháp đại điện, trước khi đi còn hướng Dương Trung Tuyệt hành lễ.

“Hiện tại ta liền cho đem bả theo cát phi chỗ đó đặt được tình báo, từng cái dùng nguyên thần chi âm truyền đưa cho người đám bọn họ, không thể bỏ qua bất kỳ một cái nào chữ, bất kỳ một cái nào thủ thế, bất luận cái gì một câu tiếng lóng!”

Trở lại hành cung!

Thu Lãnh Cơ liền đem ba người tụ tập tại trong đại điện, nghiêm túc nói xong, lập tức phóng thích thần thông, yên lặng mà nhúc nhích bờ môi, mà Tô Phưong ba người biểu lộ càng ngày càng ngạc nhiên.

Thời gian còn lại, Thu Lãnh Cơ tự lại để cho ba người tĩnh tọa suy nghĩ.

Cái này một suy nghĩ chính là ba ngày.

Ba ngày sau đó, Thu Lãnh Cơ tự khảo nghiệm ba người, đánh ra một thủ thế, nói ra một câu tiếng lóng, ba người đều có thể đối đáp trôi chảy, hoặc là đón thủ thế.

Thu Lãnh Cơ đột nhiên phóng thấp giọng tuyên: “Ngày mai sẽ xuất phát, chúng ta hội đem các người đưa đến cát phi sào huyệt phụ cận, sau đó chờ các người đã lấy được tình báo, liền lập tức nghĩ biện pháp rời đi sào huyệt, kịp thời thúc dục thủ ấn, chúng ta hội trước tiên cùng các người tụ họp, nhiệm vụ lần này là thu hoạch tình báo, cũng phải tìm đến sào huyệt bảo khố, cũng muốn lưu ý Hồng lão đại cùng nào cát phi đầu lĩnh đi vô cùng gần, bất luận cái gì mạnh mẽ cũng không muốn buông tha, đợi tiêu diệt cát phi sào huyệt, các người lại hội lập kế tiếp công lao lớn, cũng sẽ tiến vào Phi Vũ Quân Cơ Điện hiệu lực, về sau không cần lúc nào cũng đi ra mạo hiểm, chấp hành các loại nhiệm vụ, phụ trách Phi Vũ trong quân bộ công tác!”

“Bên trong công tác, chẳng phải là có rất nhiều cơ hội cùng tin tức phủ tiếp xúc? Cơ hội của ta đến rồi, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ lần này, ta liền cho có thể mau chóng tìm được phụ thân tung tích!”

Liên Chiến, Lí Tố Thanh đều cao hứng không nổi, tuyệt mệnh nhiệm vụ, như thế nào cao hứng.

Nhưng Tô Phưong lúc này lại chờ mong nhiệm vụ lần này, bởi vì đây là hắn trực tiếp tiến vào Phi Vũ quân cao tăng, cùng tin tức phủ liên hệ cơ hội tốt nhất.

Đầu Tinh Sa Nguyên!

Bầu trời cuốn quá một mảnh cuồng cát, Thu Lãnh Cơ mang theo Liên Chiến, Tô Phuong, Lí Tố Thanh trực tiếp lướt qua Phi Sa Bảo, tiến vào trong sa mạc.

Ven đường cách một khoảng cách, tự phân biệt đem ba người buông, Thu Lãnh Cơ cũng khống chế một sừng câu biến mất mà đi.

Đầy trời trong bão cát, chỉ có Tô Phuong không có ý nghĩa thanh âm, tựa hồ gió lên cát tầng, cùng với cuồng phong có thể đem hấn lập tức nuốt hết, vĩnh viễn ở lại đây trong sa mạc.

Lúc này Tô Phuong một thân cát phi cách ăn mặc, vì để cho chính mình càng giống cát phi, bắt đầu dưới ánh mặt trời bạo chiếu, mà lại dùng hai tay nắm lên hạt cát, trên bả vai, cổ, bắp chân mạ sắt, thậm chí trên mặt cũng đồng dạng.

Hồi lâu qua đi, toàn thân mới có đại lượng bị gió cát diễn tấu lưu lại dấu vết, làn da chẳng những ngăm đen, hơn nữa thô ráp, cảm giác thoáng cái thành một trung niên nhân.

Trước khi đến cũng đem trống tròn túi giấu kỹ, chờ đến cát phi sào huyết phụ cận, lại đem trống tròn túi giấu tại địa phương khác, đến lúc đó đi cát phi sào huyết, tất nhiên sẽ đối với hấn soát người, cũng không thể tìm ra chút nào cùng Thiên Môn phủ có quan hệ mấy cái gì đó, nếu không 100 cái mạng cũng không đủ tử.

Răng rắc, răng rắc!

Phi Sa Kích đánh toàn thân, tại cuồng phong nghịch tiến về phía trước, bão cát đập nện che mặt bộ cùng bàn tay, mặc dù có quần áo che khóa, y nguyên cảm giác từng đợt đỉnh đầu nhức.

“Hồng lão đại ngồi ừng’ Khô lâu biển cát’, sào huyết nên vậy tự tại phía trước rồi!”

Thả chậm tốc độ, chung quanh nhìn nhìn, đi vào một ít còn chỗ dựa tại hoàng trong cát núi đá, đem tiên cực giáp cởi ra, hút vào trống tròn trong túi, cuối cùng đem trống tròn túi giấu nhập giày kê lót tầng.

“Xôn xao...”

Dưới chân sa mạc đột nhiên hình thành dấu tuyến trạng thái!

“Sa Đà quái!”

Tô Phuong vội vàng nhảy lên, quả nhiên nhìn thấy từng nhánh xúc tua theo nước xoáy trung ương duỗi ra, Sa Đà quái, tại đây Đấu Tinh Sa Nguyên, là so bò cạp độc còn khủng bố tồn tại, một khi bị Sa Đà quái kéo vào dưới sa mạc, đừng nói mặt đạo cảnh, chính là pháp động cảnh cường giả cũng chỉ có một con đường chết.

Hấn tranh thủ thời gian hướng khô lâu biển cát phương hướng chạy đi, rồi sau đó phương không ngừng hiện ra cát vàng nước xoáy, phảng phất có thêm con mắt, tại hấn phía sau một hồi cạn tào ráo mẩn.

Xem ra Sa Đà quái cũng có cảm giác sinh mệnh khí tức, hoặc là hương vị đặc thù năng lực.

“XIU.... XIU...!”

Chạy thoát một hồi, cũng chia không rõ thiên nam địa bắc, trong lúc đó, từng nhánh kịch độc mũi tên phóng tới, um tùm mà rơi vào Tô Phuong phía trước.

Ra vẻ khiếp sợ về phía trước nhìn lại, mười cái hoàng y cát phi, cảm giác một mực giấu ở hoàng trong cát, lúc này nguyên một đám bùng đại cung, ngưng kết mang theo kịch độc pháp thuật mũi tên, tựa hồ lập tức muốn đem Tô Phuong bắn chết.

Sa Đà quái cũng càng ngày càng gần, Tô Phuong tranh thủ thời gian đánh ra vài thủ thế.

Trong đó có người đáp lại một thủ thế, lại đề cho hấn hãy đi trước.

Vội vàng trốn tới, trăm mét bên ngoài, cùng mười cái cát phi gặp mặt, chỉ là vừa gặp mặt, từng thanh loan đao tự gác ở cổ của hấn thượng, cơ hồ muốn cắt vỡ yết hầu, mà từ thân đang tại hướng hấn phát tay.

Một cái hạ miệng ngạc giữ lại vết đao, Thiên Lô mắt đạo phi Đại Hán, bắt lấy Tô Phuong cổ:“Ngươi là hạng lỗ cóc người? Không có khả năng, hạng lỗ cóc không có một người nào, không có một cái nào sống sót, ngươi là nơi nào đến gian tế? Thiên Môn phủ? Xích Yến Sơn?”

“Ta không phải gian tế, không phải gian tế!” Tô Phuong sợ tới mức cơ hồ là té cút té đại.

“Đây là ý gì?” Đối phương liên tục đánh ra vài thủ thế.

Tô Phuong lạnh run mà trả lời:“Có quỷ, phía đông ba cây số!”

“Hôm nay có thịt ăn!”

“Đây là quan trên truyền lệnh, nói rõ hôm nay có hành động!”

“Người lệnh bài không thấy!”

“Đây là đang có địch nhân ở lúc, nhắc nhở ta đối phương là địch nhân, không là bằng hữu!”

“Tốt, xem ra người quả nhiên là hang lỗ cốc trốn tới huynh đệ, nhưng trở về còn muốn tiến thêm một bước thăm tra đối chiếu, hai người các người trước tiên đem hãn mạng về!”

Hoàng y cát phi khảo nghiệm một ít tiếng lóng cùng thủ thế, kết quả Tô Phưong đều có thể đáp đi ra, liền lại để cho người ép Tô Phưong hướng sa mạc ở chỗ sâu trong đi đến.

Khô lâu biển cát!

Chờ thêm nửa canh giờ, Tô Phưong mới biết được cái tên này tồn tại.

Lúc này, Tô Phưong đi vào một mảnh nhìn như chỉ có trụi lụi lưu lại tường thành di chỉ trong sa mạc, nhưng theo chung quanh tuôn ra nguyên một đám cát vàng nước xoáy, cũng xuất hiện sa mạc quái, đột nhiên phía trước những kia đại lượng tàn phá di chỉ tường thành bắt đầu chậm rãi di động.

Tô Phưong nhìn thấy Sa Đà quái khổng chế nước xoáy tới gần, vội vàng lui về phía sau, người bên cạnh vỗ vỗ hãn đầu vai: “Không cần lo lắng, những này Sa Đà quái là bị chúng ta bắt lấy, dùng để khổng chế cửa trước công cụ!”

Thình thịch đột!

Tường thành một phen quỷ dị di động về sau, vậy mà xuất hiện một cái khô lâu hình dạng địa cung cửa vào, lại nhìn chung quanh những kia tường thành, phẳng phát thành làm một người cực lớn mặt người khô lâu, mặt hướng lên bầu trời.

“Đi thôi!”

2 người ép Tô Phưong tiến vào khô lâu địa cung, hai bên có bó đuốc cùng với bảo thạch, cho nên ánh mắt rất khoáng đạt, mà vừa xuống liền gặp được nhiều cái cát phi tại góc cửa vào.

Mà địa cung thông đạo cũng nhiều hơn, hết sức phức tạp, cát phi cũng càng ngày càng nhiều, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy một ít thiên kiều bá mị, châu tròn ngọc sáng, đáng về thướt tha mềm mại mỹ nữ, tại trong thông đạo đến đi đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Các nước thời đại

Những mỹ nữ này nóng bỏng, dáng người phún huyết, đi tới đi lui luôn hấp dẫn lấy nguyên một đám cát phi chú ý.

“Thứ tám lộ khẩu, quẹo phải, lại tiến về phía trước ba trượng phía bên trái...”

Bị hai gã cát phi áp giải Tô Phưong, âm thầm cũng tại nhớ kỹ theo cửa vào đến trải qua ám đạo, mỗi một chỗ phân nhánh đường.

Những này ám đạo xem ra thành lập có một đoạn thời gian rất dài rồi, tựa hồ là cát phi tại thành cổ di chỉ phía dưới, theo thành cổ hiện hữu mặt đạo trên cơ sở, tiếp tục đào móc ra càng phức tạp hơn ám đạo.

“Người này sao là một bộ mặt lạ hoắc?”

Tựa hồ cuối cùng đã tới ám đạo cuối cùng, đây là một giống như ám lao đồng dạng đại mật thất.

Mật thất treo các loại hình cụ, hai gã cường tráng Đại Hán, vui sướng hài lòng mà nhìn về phía Tô Phưong, không khỏi xoa tay.

Hai người đem Tô Phưong đưa thiết dưới kệ, cùng sử dụng xiềng xích đem Tô Phưong khóa lại, một người trong đó nói: “Vừa mới tại phụ cận bắt lấy, tự xưng đến từ hang lỗ cốc!”

Một đại hán, nắm lên một bả như liềm đao loại hình cụ, từng bước một đi tới: "Tốt người một cái gian tế, hang lỗ cốc huỳnh đệ đều chết hết rồi, ngay đàn chủ cũng mất đầu, người một cái mặt đạo một trọng, còn có thể theo Phi Vũ quân thất cổ phía dưới trốn tới?"

Tô Phưong vội vàng lắc đầu giải thích: "Không có ah, ta rõ ràng chứng kiến còn có mấy cái huỳnh đệ cũng trốn thoát, chỉ là không biết bị Phi Vũ quân đuổi tới không có!"

Đại Hán dừng bước, cái kia hai khóa đại tròng mắt, cao thấp vừa động: "Phải không?"

Tô Phưong gật đầu: "Đúng, đúng, tuyệt, tuyệt đối không có khả năng chỉ có ta một người còn sống trốn tới!"

"Đến tới!"

Cái khác tráng hán tại mặt tường gỗ.

"Đi!"

Đột nhiên một tiếng, mặt tường rõ ràng hướng hai bên vừa động, mấy cái cát phi kéo đi xiềng xích, đằng sau khóa ba cái máu chảy đầm đìa huyết nhân.

Tô Phưong trong nội tâm vừa mừng vừa sợ, âm thầm chăm chăm vào trong đó hai người: "Liên Chiến, Lí Tổ Thanh..."

Nguyên lai thứ hai, người thứ ba huyết nhân đứng vậy Liên Chiến, Lí Tổ Thanh, mà phía trước nhất là khuôn mặt xa lạ.

Đại Hán đập chân quát: "Hiện tại các người bốn người đều là theo hang lỗ cốc trốn tới, đã đều ở hang lỗ cốc, tất nhiên các người nhận thức, nhanh mau nhìn xem có phải là người quen!"

Tô Phưong lập tức chỉ hướng Liên Chiến: "Hắn, hắn có chút quen thuộc!"

"Ta cũng đã gặp hắn, Phi Vũ quân sát nhập hang lỗ cốc lúc, hắn tại hắn phía trước trước một bước chạy đi!" Lí Tổ Thanh run rẩy mà chỉ vào Tô Phưong.

Thường xuyên qua lại, Tô Phưong, Lí Tổ Thanh, Liên Chiến ba người lập tức thông nhất lí do thoái thác.

Cát phi một đôi hung tàn ánh mắt, lập tức trừng mắt người thứ nhất huyết nhân.

Đây cũng là cái mặt đạo cảnh tu sĩ, tại cát phi bên trong địa vị cũng coi như không phải tiêu sao sao, hắn vừa thấy được mấy người hướng hắn đi tới, vội vàng giải thích: "Ta chưa thấy qua bọn hắn ah, có lẽ, có lẽ bọn họ là mới tiến vào huỳnh đệ, hoặc là tại cái khác mặt trạm tuần tra huỳnh đệ, nhiều người như vậy, ta chưa thấy qua cũng rất bình thường ah!"

"Thà rằng giết lầm, cũng không thể buông tha một người, người cái này gian tế!"

Cầm trong tay hình cụ Đại Hán, đột nhiên đánh trúng huyết nhân cổ, có chút mà kéo một phát, Xùy mà một tiếng, liền đem huyết nhân yết hầu cho lòi ra đến, mà lại sinh sinh cắt đứt.

"Ta, ta..." Huyết nhân gãy dựa muốn nói cái gì, lại nói không nên lời thứ hai chữ.

Liên Chiến, Lí Tổ Thanh, Tô Phưong tựa hồ từng có thương lượng, đồng thời sợ tới mức hai chân run rẩy, hàm răng run lên: "Làm cho chúng ta, làm cho chúng ta, chúng ta cũng không muốn tử!"

Đại Hán liếm liếm máu tươi: "Tuy nhiên trên mặt để cho chúng ta giết nhân vật khả nghi, nhưng không có để cho chúng ta giết huỳnh đệ của mình, lại nói các người đã được qua khảo nghiệm, chính là chúng ta huỳnh đệ, còn không thả người? Dẫn ba vị huỳnh đệ nghỉ ngơi thật tốt!"

"Chúng ta không cần tử?"

Ba người còn không thể tin được, người nhìn ta, ta nhìn người, kinh hồn chưa định.

Thẳng đến cởi bỏ xiềng xích rồi đi mất thất, mới dần dần khôi phục yên tĩnh.

Ám đạo bên trong, ba người thỉnh thoảng âm thầm lóe ra ánh mắt, nhất là Liên Chiến, Lí Tổ Thanh, bọn hắn trước một bước đến khô lâu biển cát, bởi vậy cũng nhận được cát phi tra tấn, may mắn Tô Phưong đến kịp lúc, ba người vừa vận thông đồng một mạch, đem chính thức cát phi đưa vào chỗ chết, mới có thể còn sống sót.

Nhiệm vụ lần này quá hung hiểm, mới tiến vào sào huỳnh, ba người đã thiếu chút nữa cùng tử thần gặp mặt.

Ba người bị dẫn đến một tòa mà trong nội cung, nơi này có giường đá, còn có hoa quả, đồ ăn, khắp nơi có thể thấy được các loại cung nỏ, cùng với nuôi nấng bò cạp độc độc vật.

Bốn phía không người về sau, Liên Chiến, Lí Tổ Thanh xoa một ít thuốc mỡ, Liên Chiến trầm giọng nói: "Kế tiếp chúng ta âm thầm làm việc, trước đem sào huỳnh ám đạo về ra, sau đó lại nghe ngóng báo khổ tung tích, như thì không cách nào nghe ngóng, chúng ta trước hết đem địa đồ mang đi ra ngoài!"

“Tách ra hành động...” Lí Tố Thanh cùng Tô Phuong cũng gật gật đầu.

Nhất là Tô Phuong: “Ta đã nhớ kỹ theo cửa vào đến hình phạt mật thất, lại đến nơi đây tất cả ám đạo!”

Liên Chiến khẽ giật mình, không thể tưởng được Tô Phuong trí nhớ như thế dọa người, hay là đang cát phi uy hiếp dưới điều kiện: “Vậy thì dùng những này ám đạo làm chủ tuyến, hướng bốn phía từng bước một xâm nhập!”

Nghỉ ngơi một hồi, ba người bắt đầu tìm đồ ăn, động tác, nói chuyện đều cùng cát phi đồng dạng, cầm lấy gì đó tạt ăn, ăn xong một nửa tạt ném đi.

Đến ngày hôm sau, Tô Phuong trước bị cát phi kêu lên đi, nguyên lai là muốn cho hắn bỏ trí nhiệm vụ, phụ trách tuần tra một chỗ mật trạm thông đạo.

Vừa vặn vì Tô Phuong cung cấp điều kiện, hắn lại dùng chỗ nhớ kỹ ám đạo bắt đầu ở trong óc hội họa thành một trương tấm sào huyết địa đồ, tuy nhiên tạm thời chỉ có một đầu đầu mối chính, nhưng kế tiếp mạng lưới hội càng ngày càng nhiều.

Tô Phuong mỗi ngày xuống, cứ như vậy lặng lẽ ghi chép một mảnh dài hẹp ám đạo, hắn còn xác định qua mấy lần, xác định không có bất kỳ sai lầm, mới cùng Liên Chiến, Lí Tố Thanh gặp mặt, ba người cùng nhau đem điều tự hội họa xuống địa đồ, dung hợp cùng một chỗ.

Nửa tháng đi qua quá khứ!

“Hôm nay tại tự nghĩa sảnh có vũ hội, mọi người phải làm giá trị đang trực, phạm là có rảnh huynh đệ, đều đi tự nghĩa sảnh!”

Tô Phuong đang tại ám đạo bên trong tuần tra, cầm trong tay cung nỏ, lúc này đi tới mấy cái cát phi, hướng mọi người tuyên bố đêm nay có tự hội.

Đây là Tô Phuong đi vào sào huyết, lần đầu tiên gặp được cát phi cử hành tự hội, định mau mau đến xem, mấu chốt là phải xác định cát sào huyết huyết có bao nhiêu cát phi.

Đến hoàng hôn, Tô Phuong tự đuổi tới tự nghĩa sảnh, tự nghĩa sảnh rất rộng mở, tựa hồ trước kia chính là một tòa trong lòng đất cung, lại bị cát phi cải tạo một phen, tăng thêm chung quanh vây quanh các loại bảo thạch, lệnh tự nghĩa sảnh tràn đầy xa xỉ, hoàn toàn tưởng tượng không đến, tại hoang phế cổ dưới thành, sẽ có như thế xa hoa địa cung.

Đi vào bên cạnh đội một hồi, Liên Chiến cũng tới, cát phi càng ngày càng nhiều, ước chừng hơn hai trăm người.

Phía trước xuất hiện một ít lợi hại cát phi rõ ràng hợp lý, tu vi đạt tới mật đạo cảnh, mặt khác cát phi đều là nhục thai cảnh cùng mật đạo cảnh trong lúc đó, một người trong đó hét to nói: “Lên trước nhiệt nóng gia hỏa!”

Lập tức xuất hiện nguyên một đám trước ngực cảnh tượng đại lộ mỹ nữ, các nàng đều tới một cái chén lớn, đại trong chén lại là máu tươi.

Cát phi rõ ràng hợp lý vung cánh tay hô lên, tục tăng vuốt vuốt ống tay áo: “Hôm trước bắt lấy mấy cái đến từ Thiên Môn phủ mật thám, Thiên Môn phủ mấy ngày qua giết chúng ta không ít huynh đệ, cầm huynh đệ chúng ta thi thể với tư cách quân công, chúng ta đây cũng muốn uống máu của bọn hắn, thực thịt của bọn hắn, mọi người đừng khách khí, trăm phần trăm!”

Máu người!

Có lẽ hay là Thiên Môn phủ đệ tử máu tươi?

Tô Phuong tay phải khẽ run lên, thiếu chút nữa đem chén lớn lộng kiếm trở mình, nếu quả thật lộng kiếm lật ra chén lớn, vậy hẳn đầu người cũng sẽ không có.

Không có biện pháp, hét quát một tiếng, cường tráng lấy dũng khí cùng Liên Chiến một ngụm đem non nửa chén máu tươi uống sạch.

Lúc này, vũ nữ lại bùng tới một bàn bàn thịt, đều hơi hơi dùng đầu xối qua, còn có thể nhìn thấy tơ máu.

Y nguyên cường tráng lấy gan, từng ngụm từng ngụm nắm lên thịt tạt ăn như hồ điệp, vừa ăn còn một bên theo cát phi rõ ràng hợp lý hét to, muốn giết sạch Thiên Môn phủ mỗi người đệ tử.

Tô Phuong cẩn thận lưu ý cái này tự nghĩa sảnh, bát phương đều có thông đạo, nếu như chưa quen thuộc nơi đây địa hình, Phi Vũ quân sát nhập tại đây, cát phi hội trốn vô tung vô ảnh.

“Mấy ngày nay nhiệm vụ của các ngươi, chính là đem bà chỗ ngồi này cổ xưa địa cung quét sạch sẽ!”

Ngày kế tiếp!

Một đám cát phi tụ tập tại một cái sụp tiểu bộ phân địa cung, Tô Phuong cũng trong đó.

“Đem chỗ ngồi này địa cung thanh lý sạch sẽ, đem ở chỗ này tu kiến một đầu mật đạo, cho các ngươi một tháng thời gian!” Một vị tu vi cao thâm, vẻ mặt râu quai nón cát phi, um tùm cầm tức mọi người.

Cát phi đám bọn họ tranh thủ thời gian hành động, trước tiên đem khối lớn đá vụn mang đi, mà đợi mấy cái trống coi rồi đi, mọi người cũng bắt đầu lười biếng. Tô Phuong tại trong lúc này một mực lưu ý mấy cái lạch ầm ạo, tạm thời không có đi dò đường.

Hắn cẩn thận từng li từng tí làm việc, một có thời gian tự nhìn xung quanh, cát phi kỳ thật cũng rất có quy tắc, dưới mặt đất ầm ạo mỗi một đầu đều có người phụ trách, không phải bình thường cát phi có thể thông qua.

Bận rộn tính ra ngày, địa cung thanh lý ra một phần ba diện tích, tại phế tích phía dưới chôn lấp một ít vàng bạc châu báu, cũng không có thiếu sách cổ.

Có người thét to: "Mau mau đem những này tàn thư mang đi, cái này mặt đất tựa hồ có một phó địa đồ, chú ý đừng phá hủy!"

"Các nước thần đồ!"

Tô Phuong chính thanh lý trên mặt đất tàn thư, trong lúc vô tình nhìn thấy mặt đất điêu khắc địa đồ, tên là các nước thần đồ.

Nói là thần đồ, kỳ thật chính là vách tường khắc họa.

Một gã trông coi thấy không ít người, đối với các nước thần đồ hiếu kỳ, liền đi tới: "Xem tới nơi này đã từng là Đẩu Tinh Vương Triều thành trì, các nước thần đồ, tại hang lỗ cốc những kia phân đàn bên trong, cũng có thể nhìn thấy loại này bích họa cổ đồ, các người xem, phía trên này có đất đen dãy núi, Đẩu Tinh Sa Nguyên!"

Theo người này một ngón tay, quả thật gặp được đất đen dãy núi, Đẩu Tinh Sa Nguyên, tại các nước thần đồ bên trong, hai đại ranh giới chỉ là rất không có ý nghĩa tiểu bản khối.

"Không có tím khí núi? Cũng không có Thiên Tông thành..." Tô Phuong phát hiện địa đồ không có hấn chỗ biết rõ tồn tại.

Bất quá đại khái vị trí hấn vẫn có thể tìm được, mà ở Thiên Tông thành chỗ đại khái vị trí, chỉ có một địa danh, cũng không phải địa danh, mà là một cái Vương Triều!

Từ Vận quốc!

"Thiên Tông thành chung quanh nào có cái gì Từ Vận quốc, chỉ có tím khí núi..."

Tô Phuong rất hiếu kỳ, nhớ kỹ các nước thần đồ, thừa dịp nghỉ ngơi khe hở, không có việc gì sẽ cầm đồng lớn tàn thư lật xem.

Cũng có mặt khác cát phi đối với Đẩu Tinh Vương Triều cảm thấy hứng thú, rảnh rỗi đã ở thảo luận trong sách xưa ghi chép các mặt.

"Đẩu Tinh thiên toàn bộ lục!"

Trong lúc vô tình cầm lấy một quyển sách cổ, đương làm mở ra lúc, Tô Phuong lập tức đã bị trong đó ghi chép hết thảy hấp dẫn, bởi vì này quyển sách ghi chép Đẩu Tinh Sa Nguyên thành lập quá trình, cũng ghi chép từ Đẩu Tinh Sa Nguyên bên ngoài những thứ khác ranh giới.

Tận lực tìm kiếm Từ Vận quốc, quả nhiên tìm được về Từ Vận quốc ghi chép, sẽ cùng các nước thần đồ một đôi so, Tô Phuong phát hiện Thiên Tông thành thật là tại đã từng Từ Vận quốc khu vực bên trong.

"Từ Vận quốc do Từ Vận quốc chủ Từ Vận Tiên thành lập, thành lập đất nước đã có hơn ba trăm năm, Tô gia không lâu thành vì thiên hạ cường đại nhất một trong những gia tộc..."

Đọc về Từ Vận quốc hết thảy, hấn phát hiện Từ Vận quốc kẻ có được, là một cái cường đại gia tộc, vừa vận cùng hấn một cái họ, Tô gia.

Từ Vận quốc quốc chủ Tô Vận Tiên dùng thực lực cường đại kiến tạo đế quốc, ngay tại Thiên Tông thành chỗ cái kia tám mệnh môn thế giới, nhưng Từ Vận quốc chỉ còn có năm trăm năm ghi chép.

Năm trăm năm hậu, thế giới nhấc lên các nước chiến tranh, Đẩu Tinh Vương Triều cũng quán vào trận chiến tranh này, rồi sau đó cái này bản Đẩu Tinh thiên toàn bộ lục sẽ không có lại ghi chép lại đi, có thể thấy được ghi chép người còn muốn tiếp tục ghi chép lại đi, đáng tiếc cuối cùng nhất không có như nguyện.

"Các nước chiến tranh... Trách không được từng tại tím khí núi liên tiếp phát hiện pháp bảo mảnh nhỏ, nguyên lai chỗ đó đã từng bộc phát qua chiến tranh, Từ Vận quốc sớm không thấy, thị là trong chiến tranh diệt quốc... Tô Vận Tiên, hấn là ta Tô gia cùng Từ Vận quốc có quan hệ? Không có khả năng trùng hợp như vậy đều là cùng cái dòng họ!"

"Từng nghe gia gia nói qua, Tô gia thành lập đã lâu rồi, tại Thiên Tông xây thành lập không lâu, theo địa phương khác dời vào trong thành, cũng không còn người ta nói thanh ta Tô gia đến từ nơi nào, vô cùng có khả năng là Từ Vận quốc may mắn còn sống sót xuống Tô gia di mạch!"

Tô Phuong trong nội tâm bỗng nhiên sáng ngời, bỗng nhiên cảm giác bọn hấn Tô gia cũng không đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 70: Ngọc Lộ bộ thiên tài, Lục Lam

Về Từ Vận quốc không có càng thêm kỹ càng ghi lại, hẳn lại tìm kiếm Triệu quốc.

Triệu quốc, đúng vậy siêu việt Thiên Môn phủ, đó là tu sĩ quốc gia.

“Nguyên lai Triệu quốc cùng Từ Vận quốc không sai biệt lắm thời điểm thành lập, giống nhau là cái tiểu quốc... Triệu Vô Cực, Triệu quốc khai quốc hoàng đế, người này sáng lập Triệu quốc!”

Trong sách xưa cũng không có thiếu quốc gia ghi lại, có chừng hơn ba mươi cái tất cả lớn nhỏ đế quốc, Vương Triều, còn đối với so hiện nay địa đồ, lại phát hiện không được những quốc gia này tung tích.

Đấu Tinh Vương Triều thành tới.

Từ Vận quốc cũng biến mất tại bản đồ phía trên, cái này 2 đại đế quốc đã từng lãnh địa, đã thành vì Thiên Môn phủ, không, đã trở thành Triệu quốc một bộ phận.

“Các nước chiến tranh, vô cùng có khả năng là Triệu quốc một nhà độc đại, cuối cùng nhất chinh phục tất cả đế quốc thế lực, kiến tạo hôm nay giống như Cự Vô Phách (Big Mac) Triệu quốc, ngay Thiên Môn phủ cũng được Triệu quốc tiết chế, như ta phân tích như vậy, ta Tô gia từng cùng Từ Vận quốc hữu quan, thì phải là Triệu quốc diệt ta Tô gia đế quốc, lệnh hết thủy hỏa thành bụi bặm!”

Đem hết thủy liên hệ tới, Tô Phương cơ hồ nhưng để xác định, hôm nay Tô gia cùng quá khứ Từ Vận quốc, tồn tại có chút sâu xa.

Thực là như thế, đó chính là Triệu quốc đã thương nặng Tô gia, cùng với vô số các nước, cuối cùng nhất tại mới bản đồ thượng, chỉ còn lại có Triệu quốc ngời ửng thiên hạ.

“Triệu quốc... Cái kia là một cái hạng đại thế giới?”

Suy nghĩ tiếp tục, hẳn tiếp tục đọc qua những thứ khác sách cổ.

Tô Phương mỗi ngày như thế, đối với Đấu Tinh Sa Nguyên lịch sử tràn ngập tò mò.

Chỉ vì Đấu Tinh đế quốc bảo tàng.

Bởi vì hẳn có được một thanh Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, nếu như có thể đạt được Đấu Tinh đế quốc bảo tàng, Tô gia là được tại Thiên Tông xây thành lập một phương đế quốc, tái hiện ngày xưa Từ Vận quốc Quang Huy thời đại.

Trước kia hẳn còn không nghĩ tới tầng này, cho dù hẳn là Thiên Môn phủ đệ tử, thì như thế nào? Tại Thiên Môn phủ tu hành hai năm có thừa, mặc dù không chân chính hiểu rõ Thiên Môn phủ thực lực, nhưng hẳn lại sâu sâu cảm nhận được Thiên Môn phủ đối ngoại người, người một nhà bóc lột, một kẻ đệ tử, hẳn không cam lòng làm người làm nô.

Còn có gia tộc sau lưng của hẳn, cũng không thể vĩnh viễn xem Thiên Môn phủ sắc mặt, thậm chí liền một cái Lục gia, đều có thể kỵ trên đầu.

“Ít nhất ta muốn lệnh gia tộc tự do mà sinh hoạt tại một phương ranh giới, ta muốn gia gia, phụ thân, bá phụ tâm nguyện, cũng đều là như thế đi?”

Thời gian vội vàng mà đi, Tô Phương đọc qua tất cả sách cổ, với Đấu Tinh Sa Nguyên có chính thức hiểu rõ.

Đấu Tinh Vương Triều từ một vị tên là ‘Tiết Bình’ nhân vật, tại đây Đấu Tinh Sa Nguyên thành lập một phương Vương Triều, ngày xưa sa mạc còn không có như thế mệnh mong.

Tiết Bình muốn dùng sa mạc nơi hiểm yếu, thành lập một phương không tranh quyền thế thế giới, tiêu hao mấy chục năm rốt cục kiến tạo thành một phương Vương Triều, ngay tại Đấu Tinh Sa Nguyên bên trong, có hơn mười nơi thành trì, còn có càng nhiều thành trấn, nhưng theo các nước chiến tranh, hết thủy đã thành vì phế tích, lại đang sa mạc mở rộng hạ, cuối cùng nhất bị cắn nuốt.

“Lần trước ta bị Sa Đà quái kéo vào địa cung, chỉ sợ cũng là Đấu Tinh Vương Triều ngày xưa kiến tạo, như thế xem ra, phải tìm được Đấu Tinh đế quốc bảo tàng chi địa, thập phần không dễ dàng, Xích Yển Sơn cùng Thiên Môn phủ thậm chí nghĩ đoạt được khoản này bảo tàng, nhưng bọn hẳn không thể tưởng được ba thanh phi kiếm, trong đó một bà tại trong tay ta thượng, ta cũng sẽ không trở mắt nhìn xem bảo tàng bị những người khác chia cắt, bọn hẳn cường đại, đều đối với ta Tô gia bất lợi!”

Trở lại địa cung nghỉ ngơi, Tô Phuong bỗng nhiên quyết định chủ ý, đã có được Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, vậy hẳn cũng phải nghĩ biện pháp, đánh bảo khổ chủ ý.

“Trong hai tháng này, chúng ta đem đại bộ phận ám đạo từng cái thăm dò, đối với chúng ta vô pháp tiếp xúc cát phi cao tầng, ngay Hồng lão đại’ Hồng Việt Thiên’ bóng dáng cũng chưa từng thấy qua!”

“Hồng Việt Thiên người này giao hoạt dị thường, có hai nơi Cấm khu là chúng ta vô pháp tiến vào, hẳn cùng với cát phi đầu lĩnh nên vậy tại đây hai nơi Cấm khu, mà lại cát phi bảo khổ cũng thật lớn khả năng tại đây 2 cái khu vực!”

“Đã dùng thân phận chúng ta không có khả năng tiếp xúc đến Hồng Việt Thiên, thậm chí những kia cát phi đầu lĩnh, chúng ta đây ở tại chỗ này cũng khó có thể tại thời gian ngắn có cơ hội, ta cho rằng là thời điểm rồi đi khô lâu biển cát, cùng đại nhân chạm mặt, hai vị định như thế nào?”

Sâu kín ám đạo, tại một chỗ phân nhánh khẩu, Liên Chiến, Lí Tố Thanh, Tô Phuong dựa lưng vào tường, đang tại đứng hạn tụ hợp.

Liên Chiến vuốt cằm, phát ra trầm thấp khàn giọng thanh âm”Chúng ta chờ lâu một phần, tựa như một phần nguy hiểm, mà lại đợi hạ cũng lấy được không chiếm được hữu dụng tình báo, đi, đi càng sớm càng tốt!”

Tô Phuong cũng đồng ý:”Có một nơi lún mật đạo đang tại tu kiến, chúng ta nhưng chủ động đi hỗ trợ, mà lại mau đánh thông, đợi đã thông thời khắc đó, chúng ta thừa cơ rời đi!”

Cuối cùng Lí Tố Thanh cũng không còn ý kiến, đều tự biến mất tại chỗ ám đạo ở chỗ sâu trong.

Ngày hôm sau, ba người tựa đi tới bên rốn một đầu ám đạo, nơi này có hơn mười người cát phi đang tại vùi vàng đào móc, vận chuyển đá vụn, đứng vậy cần có nhất nhân thủ thời khắc.

Ba người gia nhập hậu bắt đầu bán mạng công tác, cái này đầu ám đạo xem ra là cát phi lại một đầu, chạy ra thẳng thiên mật đạo, ba người cũng đem phương hướng nhớ rõ rành mạch.

“Lối ra có hai cái so sánh lợi hại cát phi trông coi, chúng ta dùng giường đồng kích tây, đưa bọn chúng dẫn dắt rời đi!”

Bê bọn vài ngày, ám đạo rốt cục đã thông, khoảng chừng một km dài.

Yếu ớt ánh sáng bao phủ xuống, phân không rõ là đêm tối có lẽ hay là ban ngày, đặt mình trong thế giới dưới lòng đất, tựa hồ mỗi ngày đều là đêm tối.

Ba đạo bóng đen cẩn thận từng li từng tí hướng ám đạo lối ra tới gần, rốt cục nhìn thấy có chút Tí Tí ánh mặt trời, theo một cánh cửa xuyên qua đến, thì phải là rồi đi cát phi sào huyệt cửa ra vào.

Hai gã đạt tới mật đạo cảnh tượng đối cao cảnh giới cát phi, chính canh giữ ở lối ra hai bên, vô tình dựa vào mặt tường, xem ra phần này công tác đối với bọn họ mà nói cũng là khổ sai sự tình.

“Đình đông!”

Hai bên còn có mấy cái đang cùng lối ra ám đạo tương liên mật đạo, bỗng nhiên xuất hiện đánh có chút thanh âm động?

“Ai?”

“Nơi này là cấm địa, ai dám tới gần?”

Động tĩnh rất rõ ràng, lệnh hai gã cát phi đột nhiên lộ ra khản trương thần sắc, mà lại lẫn nhau nháy mắt mấy cái, tựa hồ cũng không muốn động, nhưng vẫn là đi vào mấy cái ám đạo, sau đó hướng trong mật đạo chậm rãi tuần tra lấy.

Nắm lấy cơ hội, Liên Chiến mang theo Lí Tố Thanh, Tô Phuong rất nhanh lướt qua phân nhánh khẩu, bả vai đẩy, môn hộ hình dạng hình ê-lip phiến đá chậm rãi mở ra, xuất hiện một xích(0, 33m) rộng khe hở, ba người từng cái lờ ra, lại đem môn hộ một lần nữa đóng lại.

“Rất lâu không gặp mặt trời rồi!”

Ba người tại trên sa mạc chạy vội, mà lại đem ám đạo địa điểm lối ra ghi rõ.

Lại thấy ánh mặt trời cảm giác thật sự mỹ diệu, ba người đều có một loại dường như đã có mấy đời, một lần nữa sống một lần lỗi giác, sau đó từng cái đánh ra một đạo thủ ấn.

Ước chừng một nén nhang hậu!

Bọn hắn đã rời đi khô lâu biển cát có một khoảng cách, tựa tại phía trước, bỗng nhiên xuất hiện hai đạo nhân ảnh, bọn hắn cước đạp phi kiếm, ngự không mà đến.

“Hai vị đại nhân!”

Ba người dừng lại thờ đốc, nhìn thấy trên phi kiếm Thu Lãnh Cơ cùng Trì Tâm Suất mới cuối cùng nhất nhẹ nhàng thờ ra.

“Chú ý!”

Thu Lãnh Cơ cùng Trì Tâm Suất đồng thời đánh ra một đạo huyền quang, đem ba người phân biệt với lên kiếm khí phía trên, phi kiếm boong boong vù vù, năm người lập tức hướng giữa không trung rất nhanh tránh đi.

Phi Sa Bảo!

“Các ngươi ba người lập đại công rồi, giống như lần này kỹ càng sào huyết địa đồ, ta Phi Vũ quân tiêu diệt sào huyết, cũng có tám phần nắm chắc!”

Trong đại sảnh, hơn mười vị Phi Vũ quân cường giả, thủ hộ tại hai bên.

Trì Tâm Suất cùng Thu Lãnh Cơ đang nghiên cứu địa đồ, đối với trạm ở chính giữa Liên Chiến, Tô Phuong, Lí Tố Thanh liên tục tán thưởng.

Thu Lãnh Cơ thu hồi địa đồ: “Sư huynh, người trụ ở tại chỗ này điều binh khiển tướng, sư muội mang theo Liên Chiến, Tô Phuong đi suốt đêm trở lại Thiên Môn phủ, việc này nhiều nhất không thể kéo qua ba ngày, nếu không cát phi tất nhiên sẽ có phát giác!”

“Lí Tố Thanh sẽ theo lấy ta, đem sào huyết kỹ càng tình huống cáo tri tất cả huynh đệ!” Trì Tâm Suất chợt gật đầu.

Liên Chiến cùng Tô Phuong theo Thu Lãnh Cơ rời đi đại sảnh, Thu Lãnh Cơ gọi ra phi kiếm, chờ lấy hai người rất nhanh bay ra Phi Sa Bảo, hướng Thiên Môn phủ cấp tốc tiến đến.

“Thiên Môn phủ phái tới Phi Vũ quân trấn thủ Phi Sa Bảo, rất có thể chính là lại để cho Phi Vũ quân tìm đắc ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, như thế có cát phi sào huyết địa đồ, Thiên Môn phủ tất nhiên hội thừa cơ đem cát phi nhỏ tận gốc!”

Trên phi kiếm, tại Thu Lãnh Cơ pháp lực khống chế phía dưới, Tô Phuong không cần lo lắng hội té xuống, đánh giá như thế tốc độ, chỉ sợ không cần hồi lâu có thể chạy về Thiên Môn phủ.

Quả nhiên, đến nửa đêm, xuyên qua ngàn nước vạn núi, rốt cục nhìn thấy bao phủ tại sắc sở hào quang bên trong Thiên Môn phủ.

Phi Vũ đàn tràng, Quân Cơ Điện!

Đồ Nguyệt Dạ cùng mấy vị cao tăng, vừa nghe đến Thu Lãnh Cơ mang theo hai người trở về, đi suốt đêm đến, tại trong đại điện, một mặt so sánh địa đồ, một mặt nghe được Liên Chiến cùng Tô Phuong, đem trong sào huyết bộ sự tình, một chữ không rơi mà nói ra.

Lúc này, Liên Chiến áy náy mà cùng Tô Phuong khom người: “Đại nhân, chúng ta không có đem bả sự tình làm tốt, lên vào thời gian rất lâu, còn thì không cách nào nhìn thấy cát phi đầu lĩnh Hồng Việt Thiên, cùng với cát phi bên trong cường giả!”

Đồ Nguyệt Dạ khoát tay: “Hồng Việt Thiên tại Đẩu Tinh Sa Nguyên xưng bá mấy trăm năm, tâm tư giáo hoạt, làm sao có thể cho các ngươi nhìn thấy hẳn? Cái này hai nơi cấm khu, xem ra chính là Hồng Việt Thiên chỗ ẩn thân!”

“Theo địa đồ đến xem, khô lâu biển cát phía dưới ám đạo, quả nhiên là chỉ chít như sao trên trời, khắp nơi tương liên, khắp nơi đều nhưng tiến thối lui, chúng ta chỉ có thể theo một mảnh dải hẹp ám đạo lối ra, phát động đột nhiên tập kích, sau đó nhân thủ còn chưa đủ, cát phi nhân tính ra có mấy trăm người, chúng ta Phi Vũ quân trước mắt chỉ có thể rút ra bảy tám chục người!”

“Các ngươi hai người trước đi nghỉ ngơi, chúng ta đi thỉnh thấy lãnh tụ, việc này đắc do hẳn cùng với tin tức phủ, định ra một cái phương án, mới có thể cuối cùng nhất hướng Hồng Việt Thiên động thủ!”

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta đi!”

Mấy vị cao tăng, cùng Thu Lãnh Cơ vội vã rời đi đại điện, hướng càng sâu ngọn núi bay đi.

Liên Chiến, Tô Phuong đem việc này làm tốt, rốt cục có thời gian nghỉ ngơi.

Tô Phuong trở lại cánh rừng, lúc này trời cũng phóng sáng, ăn vào một khóa lưng lay đan, lập tức ngồi xếp bằng tu hành, hai tháng đều không cơ hội tu hành, tu vi còn dừng lại tại mật đạo một trọng.

“Đệ đệ!”

Đến buổi chiều, một hồi Linh Phong cuốn quá cánh rừng.

Tô Phuong nghe được động tĩnh đi ra xem xét, chính nhìn thấy hạc tiên tử Bạch Linh nhảy xuống, dài nhỏ móng vuốt vàng chộp vào trên mặt đá, mà lại không thể chờ đợi được nói ra: “Lạc Mộ Tuyết tham gia vừa mới chấm dứt cao tăng hội nghị, các người Phi Vũ quân sắp có hành động lớn, bảo là muốn tiêu diệt cát phi Hồng lão đại, năng để cho ta tới hỏi một chút người, có những thứ khác manh mối!”

“Hồng Việt Thiên người này nổi danh giáo hoạt, căn bản không cho bình thường cát phi tới gần hẳn, chúng ta chỉ mò đến sào huyết đại bộ phận ám đạo,

đôi với Hồng Việt Thiên là hoàn toàn không biết gì cả!”

“Đem bả địa đồ một lần nữa hội họa một phần, Lạc Mộ Tuyết vội vàng muốn!”

Lạc Mộ Tuyết muốn cát phi sào huyết địa đồ?

Tuy nhiên không biết nàng vì sao phải ám ở bên trong lấy được địa đồ, Tô Phuong có lẽ hay là đem địa đồ một lần nữa về một trương tấm giao cho Bạch Linh.

Bạch Linh vội vàng ngự không mà đi, xem ra Lạc Mộ Tuyết không phải bình thường quan tâm cát phi chuyện này.

“Thiên Môn Thánh nữ tướng? Cũng không biết Lạc Mộ Tuyết tại Thiên Môn phủ đến tột cùng mạnh cỡ bao nhiêu quyền lợi...” Tô Phuong lại nhớ tới cánh rừng, tiếp tục nghỉ ngơi dưỡng sức.

Một ngày sau đó!

Quân Cơ Điện!

Tô Phuong một lần nữa thay Hắc Vũ chiến giáp, rốt cục có được mật đạo cảnh tu sĩ cường giả chỉ giống như.

“Ủm? Đây là... Ngọc Lộ bộ cao thủ?”

Chỉ điểm Phi Sa Bảo phái ra viện quân, sáng sớm chạy đến Quân Cơ Điện, Tô Phuong lại gặp được không thuộc về Phi Vũ quân cường giả, Ngọc Lộ bộ, Ngọc Lộ quân.

“Cái đó đúng...”

Cùng Liên Chiến bọn người tụ họp, chợt thấy rất nhiều người đều đem ánh mắt đưa lên tại một người trên người.

Đương làm Tô Phuong nhìn thấy người nọ bên cạnh, hô hấp kiết nhiên nhi chí: “Lục, Lục Lam...”

“Người cũng tới tự Thiên Tông thành, tất nhiên nhận thức Lục Lam!” Liên Chiến thấy Tô Phuong như thế rung động, ngoài ý muốn: “Nàng đứng vậy Ngọc Lộ đàn tràng thiên tài, nghe nói so người sớm thời gian rất lâu bước vào mật đạo cảnh, hơn nữa cái kia dung mạo tại đây Thiên Môn phủ, cũng tìm không ra mấy cái có thể cùng nàng sánh vai mỹ nữ đến, nha đầu kia trời sinh chính là cái khiến nam nhân mê muội mỹ nữ phôi!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Vây giết sào huyết, diệt trừ Lục Phong

Lục Lam

Hắn tự nhiên so Liên Chiến càng thêm hiểu rõ, chú ý theo Lục Lam trên người dịch chuyển khởi: “Ngọc Lộ quân đến ta Phi Vũ đàn tràng vì sao?”

“Lần này cần đối phó Hồng Việt Thiên, cùng với đại lượng cát phi, dựa vào ta Phi Vũ quân là làm không được, thị là lại để cho Ngọc Lộ quân tham dự, lần này Hồng Việt Thiên cũng là sống chằm dứt, nghe nói ngay lãnh tụ cũng hội tụ thân xuất mã!”

“Lãnh tụ... Dương Trung Tuyệt!”

“Đúng vậy a, vô thượng lãnh tụ, thực lực đạt tới chúng ta vô pháp tưởng tượng độ cao, cho nên lần này ta Phi Vũ quân coi như là chính thức dốc toàn bộ lực lượng, trấn thủ mặt khác ranh giới cứ điểm bộ phận cao thủ cũng đuổi đến trở về!”

“Đây là bảo Thiên môn phủ đối với Đấu Tinh bảo khó coi trọng độ...”

Tô Phuong bắt đầu bảo trì trầm mặc, trạm trong đám người không hề thu hút chỗ.

Ngược lại bị vô số ánh mắt chú ý Lục Lam, khắp nơi đều tản ra mê người quang quàng sáng.

Một canh giờ về sau, đại lượng cao thủ triệu hồi ra phi kiếm, Phi Vũ quân, Ngọc Lộ quân tốp năm tốp ba cuốc đập phi kiếm, theo Thu Lãnh Cơ đám cao tăng trước một bước rồi đi.

Nửa ngày trời sau, Phi Sa Bảo!

Tự Tô Phương ba người ần núp trở về, đã có hai ngày hơn phân nửa.

“Lãnh tụ còn nhanh chúng ta một bước?”

Phi Sa Bảo, hơn mười người theo phi kiếm rơi xuống đất, tại đây đã muốn tụ tập hơn mười vị Phi Vũ quân, mà Trì Tâm Suất cùng bộ phận cao thủ, vội vàng cùng Ngọc Lộ quân phân phát địa đồ.

Phi Vũ quân lãnh tụ Dương Trung Tuyệt tựa hồ đi vào Phi Sa Bảo có thời gian rất lâu, hần đứng ở phía trước nhất, đang chờ tất cả mọi người đến đông đủ.

Một hồi công phu, quảng trường tụ tập hơn một trăm năm mươi vị cường giả, đại bộ phận là Phi Vũ quân, Ngọc Lộ quân chiếm một phần ba, mỗi một mọi người là một đạo cảnh, trong đó những cao thủ kia, khả năng đều là pháp động cảnh đầu sỏ.

“Dựa theo kế hoạch, tín hiệu phát ra, các loại tiểu đội đồng thời Hường Sào huyết phát động tập kích, mọi người coi chừng rồi, chúng ta lần này địch nhân không phải bình thường cát phi thủ lĩnh, mà là Hồng Việt Thiên, người này tu vi thâm bất khả trắc, gặp được người này mọi người không thể tới liều mạng, bốn tọa sẽ thân đưa hần thu thập hết!”

“Dạ!”

Dương Trung Tuyệt tiếng sấm một rống, hơn một trăm năm mươi người, hóa thành mười cái tiểu đội, phân biệt có Thu Lãnh Cơ, Trì Tâm Suất cái loại này cường giả dẫn đầu, không chế phi kiếm cùng nhau bay ra Phi Sa Bảo, rất là đồ sộ.

Ngân Nguyệt đội tại Vũ Quân Kha, Thu Lãnh Cơ dưới sự dẫn dắt, mỗi người đều bình tĩnh hô hấp, chờ đợi một hồi Huyết Chiến đã đến.

“Tiểu đội chúng ta dùng từng binh sĩ cùng trận pháp phối hợp đánh chết cát phi, điều kiện có thể, tận lực dùng Thái Sơn chính khí trận làm chủ, cát phi rất giáo hoạt, giỏi về dụng độc, mọi người muốn kịp thời dùng hóa Độc đan!”

Càng phát ra xâm nhập sa mạc, lòng của mỗi người đều treo lên.

Thu Lãnh Cơ cùng Vũ Quân Kha cho mỗi người phát một khóa màu đỏ đan dược, hóa Độc đan, có thể hóa giải, hoặc là trấn áp đại bộ phận kịch độc.

Mắt thấy muốn đến khô lâu biển cát, hơn một trăm người hóa thành mười cái tiểu đội, bắt đầu tản ra, mà lại càng bay càng cao, hình thành vây kín xu thế.

Mà đại địa cát vàng mang tất cả, lấy mắt thường căn bản nhìn không tới không trung tình huống.

“Chúng ta tại đây một chỗ ám đạo cửa vào, chờ đợi hiệu lệnh!”

Rốt cuộc đã tới hoang phế thành cổ di chỉ trên không, Thu Lãnh Cơ cùng địa đồ thăm tra đối chiếu một lần, sau đó tập trung một tòa sắp sụp đổ nhà đá, cuốc đập phi kiếm, bảo trì tại hơn mười trượng độ cao giữa không trung cùng đợi.

Ông!

Qua rồi nửa canh giờ, sắc trời dần dần tối xuống, không khí lạnh lẽo mang tất cả nhô lên cao.

Sáu người bên hông buộc lên lệnh bài, đồng thời phát ra vù vù.

XIU.... XIU...!

2 thanh phi kiếm lập tức chở lấy mấy người hướng thành cổ phía dưới bay đi, ba lượt hô hấp, sáu người liền từ trên phi kiếm nhảy xuống, Vũ Quân Kha đoạt trước một bước dụng chưởng lực, đập trung phòng nhỏ chính tường.

Cột kệtzz!

Tường thể hướng phía bên phải di động, một cái đen nhánh thông đạo xuất hiện ở trước mặt.

Sáu người lập tức gật gật đầu, Thu Lãnh Cơ cùng Vũ Quân Kha sóng vai mà vào.

XIU.... XIU...!

Mới vừa gia nhập một trượng sâu, trong lúc đó vài chích kịch độc mũi tên phóng ra mà đến.

“Cát phi đã có chuẩn bị, chú ý!”

Thu Lãnh Cơ không hổ là cường giả, lập tức phát hiện độc tiễn, lắng không bỏ ra một đạo chưởng phong, chỉ nghe Bis bis... Vài tiếng hạ, từ tiền phương ngoặt đạo ngã xuống nhiều cái cát phi.

Tươi sống bị Thu Lãnh Cơ lực lượng đánh chết.

Mọi người rút ra binh khí, đi nhanh xông đi lên, nhìn thấy cát phi bóng dáng tại phía trước lúc lư, Vu Quân Kha dương tay vỗ trống tròn túi, hừ mà một tiếng, phi kiếm đâm vào phía trước mấy cái ám đạo phân nhánh khẩu.

Xuy xuy, thoáng chốc máu tươi văng khắp nơi, kiếm khí Tung Hoàn.

Cái này đã phi kiếm lực lượng!

Không có động tĩnh về sau, vài người tới phân nhánh khẩu xem xét, bảy cái cát phi phơi thây mặt đất, máu tươi vẫn còn xì xào mà ra bên ngoài bốc lên.

Lúc này hai cái ám đạo xuất hiện ở trước mặt mọi người, Thu Lãnh Cơ quyết đoán hạ lệnh: "Vu sư đệ, ngươi mang theo Lục Phong, Tô Phương phía bên trái bên cạnh ám đạo xuất phát, ta mang theo Liên Chiến, Lí Tố Thanh hướng phía bên phải ám đạo tiến lên, nếu như gặp được pháp động cảnh cao thủ, trước hết rút về đến!"

"Đi!"

Vu Quân Kha mang theo Lục Phong, Tô Phương chui vào bên trái ám đạo.

Một lúc sau, lại đây đến một cái phân nhánh khẩu, Vu Quân Kha ngưng mắt nhìn Tô Phương: "Tô sư đệ, ngươi nhưng nhớ rõ những này ám đạo?"

Tô Phương nói: "Nhớ rõ, chính giữa cái kia thông hướng cát phi tụ nghĩa sảnh, nơi đó là cát phi nghỉ ngơi chi địa, nhưng theo trước mắt tình thế đến xem, cát phi có lẽ ngờ tới chúng ta hội tiến công tại đây, tất nhiên tại một mảnh dải hẹp ám đạo thiết hạ mai phục!"

"Nơi này có vài cái lối đi... Không có biện pháp rồi, ba người chúng ta phải một người một đầu, nhớ kỹ đại nhân lời mà nói..., như gặp được lợi hại cát phi, chủ động trở về rút lui!"

Vu Quân Kha chỉ chỉ hai cái ám đạo, Tô Phương cùng Lục Phong lập tức chui vào trong đó.

"Có động tĩnh?"

Xâm nhập không đến mấy trượng sâu, Tô Phương chỉ nghe thấy động tĩnh, có chút tiếng bước chân, cùng với tiếng hít thở, lóe cảnh giác: "Nên vậy có năm cái cát phi mai phục tại phía trước phân nhánh khẩu..."

Bên tai giật giật, vận dụng Đại viên mãn năng lực, Tô Phương sớm phát hiện cát phi, chuẩn bị thúc dục pháp thuật, mà lại nằm lên một tảng đá, hướng phía phía trước đập phá đi lên.

Phanh!

"Bắn chết hắn!"

XIU.... XIU...!

Kết quả nhiều cái cát phi theo chỗ tới bỗng xuất hiện, trước mặt kệ hắn là vật gì, bối rối về phía chỗ đó phóng ra độc tiễn, nhắc lên đùng bính tiếng va đập.

"Vân Sư rống!"

Thủ ấn một kết, lập tức theo Tô Phương thân thể bên ngoài, ngưng kết hai cỗ quái vật miệng rộng, Suru Suru về phía năm cái cát phi sau lưng, phát động đột nhiên tập kích.

Đội cát phi cảm giác được khác thường, trong chớp mắt nháy mắt, đã bị Vân Sư rống đánh trúng, hết thảy cho đánh ngã, gục.

"Kiếm tâm chi!"

Trợ thủ đắc lực ngưng kết ra hai chỉ kiếm khí, tập trung trong đó hai cái sống sót cát phi, đối phương cũng là mật đạo cảnh, mới không có bị Vân Sư rống đánh chết.

Ba người khác chỉ là nhục thai cảnh, tự nhiên bù không được hấn pháp thuật, bị Vân Sư rống cắn đắc năm ngựa xé xác.

"Độc đuôi châm!"

Hai cái cát phi một nhảy dựng lên, cảnh giới vẫn còn so sánh Tô Phương cao hơn một đoạn, bọn hắn mặc dù không có trống tròn túi, nhưng bên hông buộc lên nguyên một đám kỳ quái lông sắt, vỗ vỗ lông sắt, trong đó bắn ra một cây độc châm.

Bis bis...!

Thân thể nghiêng, giẫm vào vào vách tường nham thạch bốc lên hiện lên độc châm, nhưng cát phi lại liên tiếp đối với hấn phóng thích độc châm, mà lại cầm cung mũi tên, ngưng kết từng nhánh mũi tên, thừa cơ giống như mưa to gió lớn vây công Tô Phưong.

“Tô Phưong, lần này ta Lục Phưong muốn thân thủ diệt trừ ngươi...”

Chỗ sáng địch nhân còn có thể ứng phó, nhưng dấu ở sau lưng con mắt, nhưng lại nhìn không tới.

Mấy trượng sau ám đạo trong, Lục Phưong đang dùng cái kia u ám hai mắt, chăm chăm vào Tô Phưong cùng hai gã cát phi chém giết, lúc này dừng đáng tươi cười, theo trông tròn trong túi, cầm ra một khóa hạt châu.

Hạt châu trên mặt có thật nhiều màu đen vân: “Hủ cốt độc, Tô Phưong, ta muốn cho ngươi chết không có chỗ chôn!”

“Vèo!”

Đang lúc Tô Phưong càng giết càng mạnh mẽ, mắt thấy muốn giết tới cát phi trước mặt, Lục Phưong đột nhiên cong ngón búng ra, tên kia vì hủ cốt độc hạt châu, phá không bắn ra.

Giống như một đạo Âm Tinh, từ sau phưong đánh lên Tô Phưong.

Nhưng hạt châu không phải hướng phía Tô Phưong mà đi, mà là hướng phía hơi nghiêng vách tường.

Oanh địa thoảng một tý nổ tung, theo hủ cốt độc châu rạn nứt, một cỗ hắc khí đột nhiên phun trào đến cả ám đạo không gian, đem Tô Phưong cùng hai gã cát phi bao phủ trong đó.

Mới đầu còn có thể nghe được một ít động tĩnh, nhưng theo độc khí chậm rãi biến mất, một điểm động tĩnh cũng không có.

“Hủ cốt độc chuyên môn cho ngươi chuẩn bị, hiện tại ngươi đứng vậy giáo thừa trước mắt người tâm phúc, chỉ có thể dùng lần này phưong thức giết ngươi, ta cũng không muốn nhầm trúng một thân tanh!”

Lục Phưong lại đập bên hông cái túi, trong tay lại xuất hiện một thanh phi kiếm.

Nguyên lai người này âm thầm cũng có được pháp bảo, thật là khiến người khó lòng phòng bị, nếu như là hấn trực tiếp dùng phi kiếm đánh lên Tô Phưong, hấn thật đúng là khó có thể làm ra phản ứng.

Hồ hấp giết người, cái này là phi kiếm chỗ lợi hại.

Phi kiếm tựa như từ thần ban cho vũ khí, chuyên môn thu hoạch tu sĩ tánh mạng.

Lục Phưong cầm trong tay phi kiếm, cẩn thận từng li từng tí tới gần, cũng nhìn thấy nằm trên mặt đất Tô Phưong, cùng với hai cái cát phi.

Tô Phưong toàn thân là huyết, cát phi cũng là như thế, xem ra cùng cát phi đồng quy vu tận, nửa thanh thân thể cùng cát phi thi thể xoắn cùng một chỗ, có thể thấy được tuyệt mệnh trước kia, vẫn còn cùng cát phi chém giết lẫn nhau.

“Cái này là cùng ta Lục gia đối nghịch kết cục!”

Lục Phưong buông xuống cánh giác, chăm chăm vào Tô Phưong thi thể, trợn trợn giễu cợt: “Ta Lục gia mới được là Thiên Tông thành bá chủ, tương lai còn có thể thành lập Vương Triều, vượt qua ba ngàn năm trước Từ Vận quốc, đúng rồi Tô Phưong, ngươi đến chết đều sẽ không nghĩ tới, ngươi Tô gia chính là Từ Vận quốc hoàng tộc hậu duệ, nguyên nhân chính là như thế, ta Lục gia mới lo lắng Tô gia quật khởi, một mực âm thầm áp dụng các loại thủ đoạn áp chế Tô gia, bất quá ngươi đã chết... rồi, cũng nhìn không tới Tô gia lần nữa diệt tộc, cho nên ngươi nên vậy cảm tạ ta, không cần theo ngươi Tô gia cùng nhau trầm luân, trước một bước đi gặp cha mẹ của ngươi, cùng với ngươi tổ tiên!”

Sau khi nói xong, Lục Phưong vừa mới chuyển thân dục lúc này rồi đi thôi, bỗng nhiên trong ánh mắt hiện lên lạnh lùng sát ý: “Lục Minh đề cho ta làm một chuyện, nếu như giết ngươi, nên vì hấn bổ sung một kiếm, về sau nhưng hấn là Lục gia thái tử, việc này ta phải thay hấn cho xử lý rồi!”

Hấn bắt lấy phi kiếm, chuẩn bị cho chết... rồi Tô Phưong, bỏ khuyết thêm một kiếm.

“Kết!”

Nào biết ‘Từ’ Tô Phưong, mãnh liệt mở hai mắt ra, tay phải dùng sức nắm chặt nắm tay quả đấm.

“Ngươi!”

Rõ ràng không chết, Lục Phưong sợ tới mức run rẩy một chút, vội vàng đem phi kiếm đâm về Tô Phưong cổ.

“Xử!”

Mà một đạo kiếm quang, dùng khí thế sét đánh không kịp bưng tai, theo bên cạnh một cái cát phi dưới thi thể, hướng Lục Phong bắn ra, tốc độ quá nhanh, kiếm quang lóe lên, liền từ Lục Phong cổ bắn ra một đạo máu tươi.

“Không thể, có thể...” Lục Phong trong tay phi kiếm rơi xuống đất, hai tay dùng sức đè lại cổ.

Rầm rầm!

Xốc lên cát phi thi thể, Tô Phuong đứng lên, nguyên lai không có bị thương, nhìn về phía trên một thân máu tươi, lại tinh thần sáng láng.”Lục Phong, ngươi năm lần bảy lượt muốn đây, đưa ta vào chỗ chết, ngươi cho rằng ta mộng nhưng không biết? Ngươi mूर्òi phần sai, ta biết rõ ngươi một mực tuyên cơ hội hướng ta ra tay, lần này tới cát phi sào huyết, là ngươi một mực chờ đợi cơ hội, ngươi cái kia chó săn Hàn Lập, bị ta phế bỏ tu vi, mà ngươi hôm nay tánh mạng, lại chôn vùi tại trong tay của ta!”

“Ta, ta Lục gia... Không biết, bỏ qua ngươi cái này... Tiểu súc sanh!” Lục Phong chết không nhắm mắt, nhắm mắt trước kia còn là một bộ gương nanh múa vuốt bộ dáng.

“Ta liền cho cho ngươi chết không nhắm mắt!”

Giơ lên bàn tay, trong lòng bàn tay leo ra ba chích sâu độc:”Biết rõ ta vì cái gì không có trúng độc sao? Cũng là bởi vì cái này ba chích chỉ sâu độc, có chúng tại, đại bộ phận kịch độc đối với ta không dùng được...”

“Lộp bộp!”

Lục Phong mở trừng hai mắt, y nguyên bảo trì hai tay đè nặng cổ tư thái, tức ngửa ra sau ngã xuống đất, không còn có động tĩnh.

“Rốt cục trừ đi ngươi cái này tai họa, Lục gia hoàn toàn chính xác sẽ không bỏ qua ta, nhưng khi đó ta đã trưởng thành là cự nhân, không là các ngươi diệt ta, mà là ta diệt ngươi Lục gia...”

Gở xuống Lục Phong trống trơn túi, cùng với cái kia thanh phi kiếm, càng làm Lục Phong thi thể nhét vào một cái ám trong huyết, như vậy hẳn không phải chết... rồi, mà là biến mất tại đây cát phi sào huyết.

Không biết sống chết!

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tiểu tài chủ

“Lục Phong người này từ trước đến nay thần bí, cũng không biết trống trơn túi có bao nhiêu bảo vật!”

Giấu kỹ Lục Phong thi thể, liền muốn đến tại tím khí núi lúc, nhìn thấy cái kia nữ tử thần bí giấu nam thi một màn.

Không nghĩ tới hôm nay hẳn cũng sẽ làm ra giống nhau sự tình.

“Ngươi muốn giết ta, ta nếu không phải phản kích, chẳng phải là cái gì? Ta Tô Phuong không muốn giết ngươi, là ngươi làm cho ta giết ngươi...” Tô Phuong từng bước một lui ra phía sau.

“Giết!”

Giờ phút này, bên cạnh ám đạo lao ra mấy cái cát phi, nhìn thấy Tô Phuong liền ngưng kết kịch độc mũi tên, hoặc là phóng thích bò cạp độc.

Về phía sau bốc lên hiện lên từng đạo công kích, hai tay đánh ra từng đạo thủ ấn, đến từ mật đạo một trọng kinh khí, liên tục không ngừng tuôn ra, bỗng nhiên biến thành Lục Đạo hơn một thước trường kiếm khí:”Muốn chết! Áo ảnh kiếm cực thuật!”

XIU.... XIU...!

Áo ảnh kiếm cực thuật!

Đây là Lạc Mộ Tuyệt ban thưởng cho hắn pháp thuật, pháp thuật này trải qua một hồi tu hành, hắn đã quen thuộc nắm giữ, tuy là một môn thô thiển pháp

thuật, nhưng lại thập phần thực dụng, kết án cũng không phức tạp, mấu chốt là dễ dàng nắm giữ.

Kiểm khí giống như sâu kín bóng dáng, khí thể như quỷ mỵ tại chớp động, theo Tô Phuong hai tay một kết, vài đạo kiểm khí như trong đêm tối Tàn Nguyệt, nhanh hơn từng nhánh độc tiễn, chém giết một cái cái cát phi.

“Phóng thích ảo ảnh kiểm cực thuật, trong óc có một loại thăng hoa kỳ diệu trạng thái, chẳng lẽ là pháp lực phát huy ra nhất định hiệu quả?”

Tô Phuong lại ngưng kết thủ ấn, vài đạo kiểm khí Phù Không ngưng kết, hướng mấy cái còn có khẩu khí, giãy dụa phản kháng cát phi đâm vào không khí mà đi, một lát tại đây ám đạo chung quanh, lóe ra ngũ quang thập sắc, nhưng đều là đến từ kiểm khí kiểm quang.

Kiểm quang mỗi một lần lập lòe, nương theo máu tươi văng khắp nơi.

Tính thời gian thờ qua đi, trên mặt đất vừa nằm xuống nguyên một đám cát phi.

“Cát phi tất cả cung nỗ thật lợi hại, mặc dù không phải {Linh Bảo}, có thể so sánh hàn thiết còn muốn chắc chắn, hết thấy thu thập, tương lai cũng có thể giao cho bá phụ, cường tráng ta Tô gia nội tình!”

Tô Phuong đã không phải mấy năm trước cái kia ngây thơ thiếu niên, thời thời khắc khắc chứa các mặt, đem chung quanh cung nỗ cùng với khác vũ khí, ào ào hút vào trống trơn túi.

“Àm àm!”

Trong lúc đó, địa cung không biết địa phương nào, phát sinh kinh thiên động địa nổ lớn.

Chấn động mang tất cả kéo dài khắp sa mạc, sáng rõ Tô Phuong thiếu chút nữa ngã sấp xuống, mà một ít ám đạo bắt đầu xuất hiện tiểu diện tích lún.

“Này cỗ nổ lớn là từ ở chỗ sâu trong Cẩm khu truyền đến, xem ra là Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ cái kia đám cao thủ, cùng cát phi thủ lĩnh giao thủ!”

Ám đạo thiếu chút nữa bị đá vụn, cát vàng chôn, bắt lấy thời gian hướng tiền phương chạy đi, đi không bao xa, liền nhìn thấy có cát phi bị chôn sống.

Lại chui qua mấy cái ám đạo, bỗng nhiên một đạo giận không kềm được thanh âm có chút từ xa phương vang lên: “Ngươi là ai?”

Cái khác thanh âm lạnh lùng xuất hiện: “Ta là ai không trọng yếu, Hồng Việt Thiên, ngươi Tung Hoành Đẩu Tinh Sa Nguyên bao nhiêu năm, chính là thông minh nhân vật, ngươi chỉ cần không cùng Xích Yến Sơn hợp tác, cái kia không phải ta Thiên Môn phủ địch nhân!”

Tô Phuong vừa nghe, không khỏi tập trung tinh thần: “Dương Trung Tuyết? Nguyên lai là hần cùng với Hồng Việt Thiên giao thủ!”

“Nói chuyện đó ý gì?”

“Chẳng lẽ ngươi nghe không xuất ra? Xích Yến Sơn giữ gìn các ngươi, muốn chính là Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, mà ta Thiên Môn phủ cũng muốn Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, đem trên người của ngươi thanh kiếm này ngoan ngoãn giao cho ta, ta liền cho thả ngươi một con đường sống!”

“Ngươi cho điều kiện không phải rất mê người, ngươi cho rằng thực lực của ngươi tuyệt đối có thể áp chế bản chủ?”

“Trước khi đến, ta từng hướng cao tầng thỉnh qua lệnh, Hồng Việt Thiên, ngươi chỉ cần đem bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm giao cho ta, lập tức cho phép ngươi đang ở đây Thiên Môn phủ ranh giới trong, kiến tạo một phương động phủ, ngươi chính là cao cao tại thượng động chủ!”

“Điều kiện này không tệ, nhưng Xích Yến Sơn đáp ứng ta, nếu là ta thanh phi kiếm giao cho bọn họ, bọn hần nhưng để cho ta làm nhân vật số hai!”

“Hồng Việt Thiên, ngươi không có lựa chọn khác!”

“Cái gì gọi là bản chủ không có lựa chọn khác? Ngươi Thiên Môn phủ từ trước đến nay tự là như thế tài trí hơn người, không đem bất luận kẻ nào để vào mắt, cái kia Xích Yến Sơn đã tìm được một thanh phi kiếm, chỉ cần tìm được ta thanh kiếm này, cõ bỏ trong đó phong ấn, có thể cảm ứng được đệ tam thanh phi kiếm khí tức chỗ, đến lúc đó Đẩu Tinh Vương Triều bảo khổ là xích Yến Đại hoàng, Thiên Môn phủ chủ thì thế nào?”

“Hồng Việt Thiên, cho ngươi lao động chân tay ngươi không chọn, phải đi Quý Môn quan, bốn tọa chính là Phi Vũ quân đứng đầu Dương Trung Tuyết, chính là Thiên Môn phủ chủ thân binh, hôm nay liền đem ngươi đầu người gở xuống!”

“Cái gì thân binh, còn không phải Thiên Môn Thánh hoàng bên người dưỡng một con chó!”

“Oanh!”

Thanh âm chưa dứt, một cỗ đỉnh tai nhức óc đánh, theo thanh âm nguyên phương truyền đến.

Rầm rầm rầm!

PHỐC!

Vận dụng tinh thần thúc dục Đại viên mãn năng lực, cái kia đánh quá đột ngột, làm hấn vô pháp kịp thời phong bế cảm quan, kết quả tiếng gầm trực tiếp đưa hấn chấn tổn thương, đồng thời ám đạo chung quanh bắt đầu xuất hiện một khe lớn, đã truyền đến rất nhiều ám đạo sụp đổ thanh âm

“Dương Trung Tuyết, Hồng Việt Thiên cơ hồ đều khó có khả năng là pháp động cảnh cường giả, là siêu việt pháp động cảnh tồn tại, đấu pháp khủng bố như thế, xem ra cái này cát sào huyết huyết sẽ rất nhanh sụp đổ, ta phải chạy đi!”

Ẩn vào một khóa lung lay đan, có lẽ hay là cảm giác cháng váng đầu ù tai, nhất là ngũ tạng lục phủ đều cho chấn tổn thương.

Nghĩ đến 2 đại tuyệt thế cao thủ tại trong sào huyết giao thủ, chỉ sợ cái này địa cung bao nhiêu Phi Vũ quân, cát phi sẽ sống sống trở thành lần chôn cất phẩm, bị chôn ở cát vàng cổ dưới thành.

Vèo!

Tranh thủ thời gian hướng ám đạo một chỗ khác chạy đi, phía sau bắt đầu sụp đổ, phía trước ám đạo cũng xuất hiện một khe lớn.

Tô Phuong dựa theo trong trí nhớ ám đạo tìm tìm xuất khẩu, đi vào ám đạo nửa đường, kết quả phía trước đã sụp đổ, không có khả năng thông qua, lại chỉ có thể lựa chọn mặt khác một đầu ám đạo chạy trốn.

Trên đường lại mấy lần gặp được sụp đổ, trải qua lần lượt đi vòng vèo, Tô Phuong phát hiện mình lạc đường phân không xuất ra phương hướng, bây giờ nhìn bất luận cái gì ám đạo đều là giống như đúc, không phải phê tích chính là lung lay sắp đổ khe hở, cát vàng theo trong cái khe không ngừng rơi, đem ám đạo phá hỏng.

“Cát phi sào huyết cách mặt đất có gần mười trượng sâu, vùi ở dưới mặt chỉ có một con đường chết, trừ phi là pháp động cảnh cái loại này cường giả...”

Chạy ra thẳng thien, đây là Tô Phuong trong nội tâm duy nhất cách nghĩ.

Vì vậy nhìn thấy ám đạo tựu đi đến bên trong chui vào, cũng không biết trải qua bao nhiêu ám đạo, thẳng đến cảm giác chung quanh không có bao nhiêu tiếng oanh minh mới buông bước chân, hai đầu nhìn nhìn, đây là một đầu hấn chưa bao giờ đến qua ám đạo.

“Oanh!”

Tìm nửa canh giờ, rốt cục đi vào ám đạo cuối cùng, nhìn như không có đường ra, có lẽ hay là một quyền đánh vào mặt tường, sò sò đánh ra cái khác địa cung.

Địa cung có đen một chút ám, lờ mờ nhìn thấy một hai khóa châu báu phóng thích nhàn nhạt sáng bóng, Tô Phuong theo trống trôn túi xuất ra một ít bảo thạch, dùng thấu ra tới sáng bóng dần dần đem chung quanh chiếu sáng, nguyên lai ngoài ý muốn xâm nhập một tòa khác địa cung.

Địa cung trong trống rỗng, hai bên trái phải có tất cả hai cái ám đạo, mặt đất phủ kín dày đặc tro bụi, chỉ ít có hơn một ngàn năm không ai đã tới tại đây.

Mà dưới chân có chút còn có thể cảm ứng được lác lác, thị là Dương Trung Tuyết cùng Hồng Việt Thiên tại khô lâu biển cát đấu pháp, cường giả tựu là cường giả, ngay thiên nhiên đều không thể ngăn cản lực lượng của bọn hấn.

Vạn hạnh có thể trốn tới, nếu không sẽ bị chôn sống tại dưới sào huyết.

Hấn tranh thủ thời gian tìm kiếm đường ra, lựa chọn phía bên phải địa cung thông đạo, cẩn thận từng li từng tí tìm kiếm đường ra, trên đường lại trải qua vài toà kích thước không lớn địa cung.

Đấu Tinh Vương Triều đã từng không biết thành lập bao nhiêu thành trì, bao nhiêu thành trì có tương liên thông đạo, cuối cùng nhất hình thành một mảnh Vương Triều.

Trộn vện tại mà trong nội cung tha một ngày!

Đột nhiên, Tô Phuong thả chậm bước chân, hấn phát hiện mình chỗ ám đạo, tựa hồ đang tại hướng mặt đất kéo dài, tựa như hướng lên nghiêng dốc đứng lòng sông.

Xem chừng muốn tới mặt đất lúc, lại tiến vào một chỗ cung, đi tới nơi này cái địa cung tựu không có đường ra, đường ra là có, đáng tiếc bị cát vàng cho chôn, xem ra lối ra một bộ phận thông đạo đã sớm sụp đổ.

“Phòng chừng tại đây cách cách mặt đất cũng không quá xa, tựa như lúc trước thân hấn Sa Đà quải chỗ sào huyết địa cung, có thể dùng phi kiếm cường ép đánh ra một cái lỗ hồng!”

Nghĩ tới đây vỗ hạ cái túi, tinh phách kiếm vèo một tiếng bay ra.

“Chờ một chút!”

Sắp thúc dục đến từ Lạc Mộ Tuyết tinh phách kiếm, đem địa cung đỉnh vách tường đục lỗ lúc, đột nhiên đề lại phi kiếm”Hồng Việt Thiên từng nói chỉ cần mặt khác hai bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm cỡi bỏ phong ấn, hoặc là hợp cùng một chỗ, có thể cảm ứng được đệ tam bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm khí tức, bất kể là Thiên Môn phủ có lẽ hay là xích Yển Đại hoàng tìm được, đều cảm ứng được trong tay của ta cái này thanh phi kiếm khí tức, tất nhiên

trước tiên tới giết ta...”

“Hon nữa ta không chỗ có thể trốn, chỉ có thể bị Thiên Môn phủ hoặc là xích Yến Đại hoàng tìm được, hiện tại chỉ có hai lựa chọn, chủ động đem bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm giao cho Dương Trung Tuyệt, như vậy còn có thể lập một cái công lao lớn, thừa kế tiếp lựa chọn, cái kia chỉ có cùng 2 thế lực lớn tranh phong tương đối, tìm được Đầu Tinh Vương Triều bảo tàng!”

Càng nghĩ càng cảm thấy là đại phiền toái.

Vì vậy trong chớp mắt rồi đi địa cung, đem chung quanh ám đạo từng cái đánh nát, lại để cho tại đây thành làm một người phong kín không gian, sau đó lại trở lại địa cung phía trên.

“Lạc Mộ Tuyệt phi thường cường đại, tựa hồ với Đầu Tinh Vương Triều bảo khó cảm thấy hứng thú, nhưng không biết nàng này rốt cuộc có mục đích gì, vạn không thể mượn năng chi lực, đối phó 2 thế lực lớn... Sư phụ, người nếu ở chỗ này thì tốt rồi, có thể cho Phương nhi ra nghỉ kẻo!”

Yên tĩnh phân tích một hồi, Tô Phương bắt đầu tưởng niệm Dương Nhất Chân, vị kia no bụng trải qua mưa gió cường giả.

Đáng tiếc nước xa không cứu được lửa gần, cuối cùng là một đắc dựa vào hấn tự mình giải quyết.

“Đại đạo tranh phong, ta phải hảo hảo yên tĩnh...”

Tô Phương bỗng nhiên nghĩ đến do cô kính nữ tử thần bí, lúc trước truyền cho hấn ‘Đại đạo tranh phong’.

Đó là một môn hấn tán thành tu sĩ tâm kinh, có lẽ có thể từ đó tìm được cái gì.

Không biết qua bao lâu, Tô Phương ánh mắt càng ngày càng hữu thần: “Thiên nhưng giết, địa nhưng diệt, thiên như ngăn ta, ta đây diệt thiên, địa như ngăn ta, ta đây đốt địa. Tu chân chi đạo, chính là vạn pháp đại đạo, đại đạo hành trình ở chỗ tâm, tâm trí kiên định, là được kích phát tiềm lực, bài trừ vạn hiểm!”

“Vị kia thần bí tiền bối cũng nói phi thường đúng, tu tiên không phải âm mưu quỷ kế, mà là sát phạt quyết đoán, tu tiên cũng không phải khắp nơi ẩn nấp đương làm rùa đen rút đầu, vô pháp thi triển, mà là quyết định thật nhanh, tu tiên không phải tham lam phú quý, mà là thanh liêm, tu tiên không phải cho người sống lâu trăm tuổi, mà là sống tốt mỗi một ngày, mặc dù phía trước quanh co khúc khuỷu, bụi gai đầy măn đường, cũng muốn dũng cảm về phía trước, cương mãnh tinh tiến!”

“Cho nên...”

Lúc trước cự tuyệt Dương Nhất Chân vì hấn cái tạo kinh mạch kiên định biểu lộ, lại đang trên mặt của hấn hiển hiện: “Sư phụ, ta sẽ dựa vào chính mình đi ra một con đường sống, Thiên Môn phủ, Xích Yến Sơn cũng không phải Đại La Kim Tiên, hay là Cửu U Minh thần, đều cũng có huyết có hô hấp tu sĩ, ta không sợ bọn họ!”

“Chỉ có dũng khí cùng đảm lượng vẫn không được, ta phải có một việc có thể trấn trụ cao thủ pháp bảo, nếu không dùng ta tu vi, như thế nào cùng bọn họ quần nhau?”

Có sau khi quyết định, lập tức thúc dục trống trơn túi.

Linh quang lóe lên, thuộc về Lãnh Phong đàn chủ trống trơn túi, cùng với cùng tại Sa Đà quái sào huyết lấy được chiếc nhẫn, cùng nhau xuất hiện ở lòng bàn tay.

Vẫn muốn mở ra trống trơn túi nhìn xem, đây là hiến cho Hồng Việt Thiên bảo vật, bên trong chắc có bao nhiêu bảo vật?

“RẦM!”

Đánh ra một đạo pháp ấn, lập tức một đại cỗ linh quang phun ra, vô số bảo thạch, đại lượng linh thạch trước hết nhất phổ trên mặt đất, sau đó là một ít yêu thú nội đan, tiên đan, pháp bảo, cùng với số ít ngọc giản.

“Ngoan ngoãn, đại tài chủ ah, ta Tô Phương lại trong lúc vô tình đã trở thành địa chủ!”

Nhìn xem xếp thành hơn một trượng cao bảo vật, Tô Phương nhạc vui mừng không ngậm miệng được, những này bảo vật vượt qua Tô gia gấp trăm lần, nhất là pháp bảo, tiên đan, linh thạch, ngọc giản càng thêm là không cách nào hình dung.

“Pháp bảo, ta muốn lợi hại pháp bảo, vẫn là có thể thúc dục cái chủng loại kia.....”

Đầu tiên chính là tìm kiếm thích hợp pháp bảo, dù sao tại đây phong bế không gian tạm thời là an toàn.

Chương 73: Linh Ân giới

“Hơn ba mươi kiện pháp bảo... Cái này nếu là tất cả đều dùng tại vũ trang ta Tô gia vũ lực phía trên, nhất thống Thiên Tông thành dễ dàng!”

Kể hết pháp bảo xuất hiện ở Tô Phưong trước mặt, phần lớn đều là phi kiếm, huyền vân dây thừng, trống tròn túi cũng có vài món, đao loại, thương loại pháp bảo cũng có một bộ phận.

Nhiều nhất là phi kiếm, cùng sở hữu hơn hai mươi kiện, mà lại đều là {Linh Bảo}, không có có một kiện là tiên cực giáp cái loại này nhục thai pháp bảo.

Ánh mắt rơi vào pháp bảo khoảng chừng một canh giờ, cuối cùng nhất đem phi kiếm từng thanh thanh lý: “Hai mươi hai thanh phi kiếm... Vừa vặn ta nắm giữ ảo ảnh kiếm cực thuật, học hội nắm giữ phi kiếm bộ phận bí quyết, không bằng dung hợp tại đây tất cả phi kiếm, có được một bộ kiếm trận? Hai mươi hai thanh phi kiếm phát ra cùng một lúc, coi như là pháp động cảnh cường giả, cũng khó có thể chống đỡ a?”

Kiểm trận!

Phi kiếm kiếm trận, không phải pháp thuật, mà là pháp bảo tạo thành kiếm trận, có bao nhiêu lợi hại?

Càng làm tiên đan thanh lý một lần, lại có hơn ba trăm khóa lung lay đan, cùng với bộ phận mặt khác đan được.

Đem mặt khác bảo vật một lần nữa hút vào trống tròn túi, lưu lại mấy khối ngọc giản, trong lúc này khắc lục lấy pháp thuật, nếu như bị Hồng Việt Thiên hoặc là Xích Yến Sơn tìm được, tất nhiên có thể lợi dụng những này pháp thuật, kiếm chế, không chế không ít chỗ sẵn.

“Vân Sư rống, kiếm tâm chỉ, long xà cuốn, ảo ảnh kiếm cực thuật những này pháp thuật, nếu như tao ngộ Thiên Môn phủ thi triển đi ra, sẽ có bị nhìn thấu thân phận khả năng, ta phải lần nữa nắm giữ một môn pháp thuật, không cần quá nhiều, đã tốt muốn tốt hơn có thể, có lẽ hay là muốn tu luyện đại cự hóa Kim Cương thân, đáng tiếc cảnh giới quá yếu!”

Phóng thích ý niệm từng cái thúc dục ngọc giản.

Rất cực đối với trong tay một khối ngọc giản yêu thích không buông tay: “Phá viêm chỉ, pháp thuật này tức là cận thân cũng là công kích từ xa pháp thuật, tự nó!”

Pháp thuật chọn xong, hai mươi hai thanh phi kiếm cũng đặt ở trước mặt.

Hắn lại bắt lấy ba khối vân phù, cùng với cái kia cái nhẫn, vừa thấy được vân phù, Tô Phưong liền nghĩ đến Dương Nhất Chân: “Su phụ, lần này đồ nhi muốn cùng 2 thể lực lớn tranh phong, định có thể chia cắt một bộ phận Đẩu Tinh Vương Triều lưu lại bảo vật, mà lại cũng là chân chính rèn, tu hành cơ hội, dù cho phía trước bụi gai đầy nản đường, đồ nhi cũng sẽ không nhàn hạ lòng mày, dừng cảm tiến tới!”

Thuấn đi phù!

Một trương tám có thể thuấn đi mười dặm, đây mới là Tô Phưong chính thức bảo vệ tánh mạng bảo bối, cho dù gặp được Dương Trung Tuyết cái loại này cường giả, nói không chừng cũng có thể chạy ra tìm đường sống.

“Xùy!”

Cắn nát ngón tay, đem máu tươi nhỏ vào chiếc nhẫn, cùng với hai mươi hai thanh phi kiếm bên trong.

Từng thanh phi kiếm là vật vô chủ, tay phải đối với chúng cũng có phản ánh, nhưng không giống như trước như vậy mãnh liệt, dù sao theo Tô Phưong đạt tới mật đạo cảnh, chạm rãi có thể không chế cánh tay phải một phần lực lượng, áp chế điểm bên trong khí tức.

Phi kiếm dung hợp máu tươi về sau, lập tức phóng thích linh lực, XIU.... XIU..., hai mươi hai thanh phi kiếm một nhảy dựng lên, phát ra boong boong chói tai Kiếm Minh, như thế Kiếm Minh, vượt xa một bả tinh phách kiếm.

“Pháp bảo chỉ dùng máu tươi dung hợp, không đi dung hợp bên trong cấm chế, là được dùng linh lực trực tiếp thúc dục, thường nhân thúc dục một thanh phi kiếm đã cố hết sức, đối với người muốn thoát cái thúc dục hai mươi hai thanh phi kiếm quá mức khó khăn, năng lượng, ta còn cần càng nhiều là năng lượng, hoặc là tại thời gian ngắn tăng lên tu vi!”

Thoáng cái không chế nhiều như vậy phi kiếm, đừng nói mật đạo cảnh, chính là pháp động cảnh cũng khó khăn.

Thờ dục một hơi về sau, bắt đầu nghiên cứu cái kia cái nhẫn.

Chiếc nhẫn là ở Sa Đà quái sào huyết địa cung phát hiện, cùng nhau lấy được còn có cây mạnh linh cung.

Máu tươi nhỏ tại trên mặt nhẫn, rất nhanh đã bị chiếc nhẫn hấp thu, xem ra chiếc nhẫn thật là vật vô chủ, Tô Phương lập tức phóng thích ý niệm, tiến vào chiếc nhẫn.

Chiếc nhẫn lúc này lờ lờ tỏa sáng, phảng phất sống lại, phóng thích rạng rỡ linh quang.

“Linh Ấn giới...”

Trong óc xuất hiện rất nhiều cảm chế, trong đó nổi lên ba cái cổ xưa chữ to, hoàn hảo là Tô Phương có thể xem hiểu văn tự.

Linh Ấn giới, chính là chỗ này nhẫn trữ vật danh tự.

Sâu hơn nhập càng sâu không gian, cảm chế thủ ấn nhiều lắm, bên trong không còn có văn tự, mà là vô số trận pháp phong ấn.

Hắn chỉ có thể nắm giữ những thủ ấn, từng cái nhớ kỹ, dùng hân hiện tại tu vi, thì không cách nào chính thức xem thấu Linh Ấn giới, mà nắm giữ thủ ấn, có thể thúc dục Linh Ấn giới.

Tô Phương cũng không biết Linh Ấn giới có gì uy lực, vì vậy thử thi triển một cái thủ ấn, đồng thời hướng Linh Ấn giới dùng mảnh vào một ít linh lực.

Ông!

Thủ ấn kết xuất, tăng thêm linh lực thúc dục, Linh Ấn giới bỗng nhiên lóe lên, xuất hiện ở Tô Phương trên ngón tay, mà lại theo Tô Phương ngón tay, bàn tay, cánh tay bắt đầu, chậm rãi biến mất.

“Linh Ấn giới... Chẳng lẽ là có tàng hình năng lực?”

Tô Phương kinh hãi nhìn xem thân thể một bộ phận biến mất, nhưng cảm giác che dấu tốc độ thả chậm, lại thúc dục càng nhiều linh lực, quả nhiên, hân toàn thân đều che dấu.

Tô Phương ngay thân thể của mình đều nhìn không thấy, nhưng có thể rõ ràng cảm ứng được thân thể từng cái bộ phận.

“Bảo bối ah, ta rõ ràng vô tình ý nhất được đại bảo bối, một khi che dấu, chẳng những địch nhân nhìn không thấy, còn có thể vô thanh vô tức đem đối phương đánh chết, chỉ là của ta đặc tại che dấu đồng thời, cũng muốn đem hồ hấp, khí tức áp chế tốt, tu sĩ không cần con mắt xem, chỉ bằng cảm ứng cũng có thể phát hiện các loại nguy hiểm khí tức!”

Linh lực thu hồi, thân thể đột nhiên hiển hiện ra, lại thúc dục linh lực, thân thể lại biến mất không thấy gì nữa.

Qua lại mấy lần, tại Tô Phương lòng mảy mảy tất cả đều là mờ mờ, lúc này hân phát hiện thúc dục Linh Ấn giới tiêu hao linh lực, lại cùng thúc dục hai mươi hai thanh phi kiếm không sai biệt lắm.

Một cái giá lớn!

Dùng vô pháp đạt tới pháp bảo phẩm chất tu vi, cưỡng ép thúc dục pháp bảo, tất nhiên hội tiêu hao linh lực, cái này là Tô Phương muốn thúc dục Linh Ấn giới chỗ trả giá cao.

Tuy có chút ít không được hoàn mỹ, nhưng hân y nguyên mang theo nụ cười hưng phấn, có này pháp bảo, làm hân có càng nhiều thủ đoạn cùng cường giả tranh phong.

“Tu vi chưa đầy, ta đây tự dùng pháp bảo để đền bù, hắc hắc!”

Lập tức thu hồi hai mươi hai thanh phi kiếm, lại ăn vào một khóa lung lay đan, về phần Linh Ấn giới căn bản không thấy được bóng dáng, hân giấu ở trên ngón tay, chỉ có thúc dục hân, hân mới có thể hiện ra chân thân.

“Hiện tại cần phải làm là đề cao tu vi, cùng với chứa đựng năng lượng, trong sa mạc dùng Hỗn Nguyên Thánh kính tu hành, nguồn năng lượng cuộn cuộn, hơn nữa săn giết Sa Đà quái ngưng kết năng lượng hạt giống, Đấu Tinh Vương Triều bảo bối, tất nhiên có ta Tô Phương một phần!”

Thoáng chốc đứng lên, vỗ bên hông cái túi, ông mà một tiếng, một thanh phi kiếm đem phía trên đánh nát, một tiếng ầm vang bạo tạc nổ tung, ánh mặt trời cùng cát vàng đồng thời vọt xuống, Tô Phương bắt lấy phi kiếm một nhảy dựng lên, theo hoàng trong cát bay ra, rốt cục trở lại mặt đất.

Lại nhìn hướng chung quanh, ở đâu còn thấy đến khô lâu biển cát bóng dáng.

Lo lắng bị Dương Trung Tuyệt tìm được Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, sau đó cỡi bỏ phong ấn, cảm ứng được hân cái này thanh phi kiếm khí tức, liền hướng sa mạc ở chỗ sâu trong chạy đi.

Khô lâu biển cát!

Đã không hề như trước ngày như vậy thần bí, từng khối đại đá vụn, tường thành theo dưới cát vàng nhô lên, tại đây trở thành một mảnh phế tích.

Không xa trong sa mạc, mấy chục cát phi bị huyễn vân đây thường giam cầm, dưới ánh mặt trời bạo chiếu.

Tri Tâm Suất đột nhiên đã đi tới, hướng Phi Vũ quân hạ đạt pháp lệnh: "Giết những này cát phi, một tên cũng không để lại!"

"Xuy xuy!"

Giơ tay chém xuống, Phi Vũ quân không ai nhận hạ lỏng mảy, từng khóa nóng bóng đầu lâu, rơi vào hoàng trong cát.

Cách đó không xa cũng nằm hai mươi mấy cự Phi Vũ quân thi thể, cũng có hơn mười cự Ngọc Lộ quân cường giả thi thể, xem ra Thiên Môn phủ cũng là tổn thất nghiêm trọng.

Thu Lãnh Cơ một thân là huyết, mang theo Vụ Quân Kha, cùng với Liên Chiến, Lí Tổ Thanh đi về hướng Tri Tâm Suất: "Sư huynh, đại khái biết rõ ràng rồi, còn có mười mấy người mất tích, kể cả ta Ngân Nguyệt đội hai vị thành viên!"

"Sào huyết sụp đổ, phía dưới không có khả năng khắp nơi đều bị phá hỏng, có lẽ có người còn có thể còn sống sót... Chỉ là chúng ta cũng không có biện pháp cứu bọn họ, hiện tại mỗi đầu ám đạo đều đã phá hỏng, có thể hay không sống được, tựu xem vận mệnh của bọn hắn!"

Tri Tâm Suất nghe xong, lúc này ngưng lại thần sắc, muốn nói tiếp lúc nào, bỗng nhiên hướng hơi nghiêng thất lễ: "Điều sư huynh!"

Mười cái Ngọc Lộ quân tại một vị gần như trung niên nam tử dưới sự dẫn dắt, hướng Tri Tâm Suất đi tới, mà Lục Lam cũng trong đó.

Nam tử hướng Tri Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ ôm quyền: "Ta Ngọc Lộ quân còn có mấy vị huynh đệ mất đi tung tích, kính xin hai vị tổn nhiều chút ít tâm tư, tận lực đem người cứu ra, tìm được thi thể cũng có thể, còn có quý quân một vị tên là Lục Phong sư đệ, người này là ta Lục sư muội tộc nhân, cũng nhìn qua có thể tìm tới một thân!"

"Ta người Lục gia cũng không thể cứ như vậy không công chết ở chỗ này!" Nào biết không đợi đối phương đáp lại, Lục Lam trực tiếp hai bước đi ra, cái kia xảo đoạt thiên công (vô cùng khéo léo) khuôn mẫu hiển hiện lấy lãnh ý.

Vụ Quân Kha thịnh nộ: "Ngươi thân phận gì? Nơi này có người một cái tân tân đệ tử nói chuyện phàn?"

"Ta thân phận gì?"

Lục Lam đột nhiên so trước một khắc càng thêm cường thế, như Lãnh Nguyệt cao cao tại thượng, lộ ra không thuộc thế gian khí phách: "Các người Phi Vũ quân không để cho ta một cái công đạo, về sau Phi Vũ quân bất quá thành cầu, Ngọc Lộ đàn tràng sẽ không còn phối hợp các người!"

"Điều sư huynh, vị tiểu sư muội này ý tứ, cũng là ý của người?" Tri Tâm Suất không lên động dung, chỉ là nhìn về phía vị kia trung niên nam tử.

"Tri huynh, lục Tiểu sư muội cùng một vị đại nhân vật có liên quan đến, vị đại nhân vật này chính là đương kim Phủ chủ, cũng sẽ nhường vài phần, các người tốt nhất hãy tìm đến Lục Phong thi thể, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể, đây chỉ là rất tầm thường thỉnh cầu, nếu không chuyện này chỉ sợ sẽ làm cho ta Ngọc Lộ đàn tràng đứng đầu ra mặt, cùng quý quân đứng đầu trực tiếp đối thoại, cái kia tri huynh sẽ vì khó khăn, cáo từ!"

Nam tử rất khách khí dẫn Lục Lam rời đi.

"Ngay Phủ chủ cũng làm cho lấy vài phần đại nhân vật?"

Thu Lãnh Cơ nhìn về phía Tri Tâm Suất: "Một cái nho nhỏ Lục gia cũng có thể trở mình lộn nhào!"

"Sư muội, ta và người tựu liên hợp vài vị cao thủ, dùng Lục Phong lệnh bài khí tức thúc dục ý niệm cảm ứng đại pháp, mặc dù cho người ta có đại tiêu hao, lại tổng so lại để cho đứng đầu ra mặt mạnh hơn nhiều, Điều Thạc người này tính cách ta rất hiểu rõ, cho nên Lục Lam tại Thiên Môn phủ hoàn toàn chính xác có không quan hệ bình thường, chúng ta không thể để cho lãnh tụ khó xử!"

"Chúng ta đi!"

Nói xong, hai đại cao thủ mang theo vài tên cường đại Phi Vũ quân cao thủ, Hướng Sào huyết phế tích trung ương tránh đi.

Xa bên cạnh.

Ngọc Lộ quân vị kia tên là Điều Thạc nam tử, chỉ vào sa mạc phế tích, hướng Lục Lam nói: "Sư muội, người có thể yên tâm, dùng Tri Tâm Suất gần như thần thông cảnh tu vi, là có rất lớn nắm chắc tìm được lệnh huynh!"

Lục Lam như trước lãnh đạm: "Phi vũ đàn tràng thực lực quả nhiên cùng ta Ngọc Lộ đàn tràng có vừa so sánh với, gần như thần thông cảnh... Tại Thiên Môn phủ ngoại trừ đứng đầu, tin tức phủ những kia cao tầng, có thể có mấy cái thần thông cảnh? Điều sư huynh, hôm nay đã làm phiền người!"

"Sư muội hôm nay ngay lãnh tụ đều đặc biệt bồi dưỡng, còn bị Phủ chủ tự mình tiếp kiến, tương lai ta Điều Thạc còn phải dựa vào sư muội, chuyện của sư muội thì phải là ta Điều Thạc sự tình!"

Một vị Ngọc Lộ đàn tràng cao tầng, giống như Tri Tâm Suất như vậy tồn tại, rõ ràng đối với một cái mới vừa tiến vào Thiên Môn phủ hạt giống, giống

như hạ nhân đối đãi chủ nhân, khen tặng không thôi.

“Sư huynh đối với ta một đường chiếu cố, tương lai nếu là sư muội có năng lực kia, tất nhiên cho sư huynh một cái rất tốt đường ra!”

Lục Lam cũng không khách khí, cũng không biết sau lưng có đại nhân vật nào, cứ nhiên như thế cường thế.

“Àm ăm!”

Sào huyết phế tích bên trong, rồi đột nhiên bộc phát ra phóng lên trời khí diễm.

“Huyền vân dây thừng!”

Tri Tâm Suất cùng Thu Lãnh Cơ, mang theo Vu Quân Kha đám cao thủ đứng ở bắt đầu khởi động cát tầng bên cạnh, tập trung tất cả mọi người lực lượng, hướng phía sụp đổ nước xoáy một trào, một đạo kim quang lao ra.

RẦM!

Huyền vân dây thừng bọc lấy một cụ người tàn tật chính là hình thức thi thể, theo nước xoáy sụp đổ cát tầng bên trong bay ra.

“Lục Phong quả nhiên chết... rồi!”

Thi thể rơi vào một khối trên mặt đá, Tri Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ xông tới, gờ xuống lệnh bài thăm tra đối chiếu một phen, Tri Tâm Suất bắt đầu kiểm tra thi thể.

Chẳng những muốn xác nhận Lục Phong thân phận, cũng muốn xác định hấn đại khái tử nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Mật đạo nhị trọng

“Sư huynh, xem cái này kiểm thương lỗ hồng, Lục Phong hấn là bị người đánh lên, mà lại thi triển chính là phi kiếm!”

Thu Lãnh Cơ kiểm tra hết miệng vết thương, cuối cùng nhất có đáp án.

Tri Tâm Suất cũng xác định miệng vết thương, bình tĩnh thần sắc nói: “Lục Phong tu vi là mật đạo cảnh tam trọng, trong khoảng thời gian này tu vi cũng là đột nhiên tăng mạnh, trước kia vẫn không rõ hấn được hạng kỳ ngộ, theo Lục Lam trước kia bộ dáng kia đến xem, thị là Lục Lam cho Lục Phong rất nhiều chỗ tốt, mới làm hấn đột nhiên tăng mạnh!”

“Những kia chúng ta cũng không cần biết, đã thi thể đã tìm được, các ngươi đem người này mang đến Ngọc Lộ quân doanh địa phương, tốt hơn tốt đối đãi người này, nếu không các ngươi đến Ngọc Lộ quân là muốn có hại chịu thiệt!”

“Động thủ!”

Ba người lập tức ôm lấy Lục Phong thi thể, rồi đi cái này tám phế tích.

“Cũng không biết lãnh tụ cùng Hồng Việt Thiên ai cuối cùng nhất thắng được!”

“Lãnh tụ đạt đến thần thông cảnh, chính là Thiên Môn phù hiển hách cao thủ nổi danh, cùng bát phương động chủ không chia trên dưới, mặc dù Hồng Việt Thiên không đơn giản, cuối cùng nhất cũng khó có thể là lãnh tụ đối thủ, chúng ta nhanh chóng thanh lý chiến trường!”

Hai vị cao tăng cũng trong chớp mắt rời đi.

Đầu Tinh Sa Nguyên ở chỗ sâu trong, khoảng cách khô lâu biển cát đã có rất xa một khoảng cách.

“Cái này tám sa mạc nên vậy thuộc về một cái khác bang cát phi địa bàn...”

Dưới ánh mặt trời chói chang, một bóng người giẫm phải cát vàng, chạy như bay mà đến.

Phảng phất tại trong ngọn lửa chạy trốn, toàn thân cũng lộ ra nhàn nhạt hồng đỏ thăm khì tức.

Trải qua hơn ngày liên tục chạy đi, Tô Phuong đã xa rời đi xa khô lâu biển cát, mà đối mặt chính phía trước, tại sa mạc về sau, chính là Xích Yến Sơn.

Chỗ đó có một vị danh chấn bát phương tuyệt thế cao thủ, Xích Viêm đại hoàng, nhiều lần cùng Thiên Môn phủ là địch, chính là Thiên Môn phủ vẫn đối với giao, muốn diệt trừ tồn tại.

“Tại đây cát phi phần đông, địa hình phức tạp, cho dù Thiên Môn phủ, Xích Yến Sơn có thể cảm ứng được trên người của ta cái này thanh phi kiếm khì tức, cũng khó có thể tại thời gian ngắn chính xác mà tìm được vị trí của ta, ta nhưng có thể lợi dụng tại đây vàng thau lẫn lộn!”

Đối lập địa đồ về sau, Tô Phuong sẽ không lại hướng tiền phương xuất phát, bắt đầu ở mệnh mông trong sa mạc tìm kiếm có thể nơi an thân.

“Sa Đà quái?”

Phía trước bỗng nhiên xuất hiện nhiều cái nước xoáy, sa mạc nước xoáy lẫn nhau thôn phệ.

Tô Phuong đối với cái này lại quen thuộc bất quá, chỉ là rất ít gặp được Sa Đà quái tướng lẫn nhau tàn sát, bỗng nhiên hần cười đắc ý cười, dương tay một trào, trong tay xuất hiện Hồn Nguyên Thánh kính.

Lập tức đối với hần một người trong cát vàng nước xoáy, mà lại phóng thích trong cơ thể đến từ Hồn Nguyên dương khì ngưng kết mà thành Cửu Dương chân khí, một đạo hồng mang theo vù vù chấn động, hướng cái kia cát vàng nước xoáy mang tất cả mà đi.

Hồn Nguyên Thánh cảnh tựa hồ bị trọng lực cuốn lấy, Tô Phuong dùng sức nhất cử, một tiếng ầm vang, một đầu Sa Đà quái theo cát vàng, theo nước xoáy bên trong rút ra.

Sa Đà quái run rẩy mà bị hồng mang cuốn lấy, vô pháp nhúc nhích nửa phần, Tô Phuong lập tức thúc dục Cửu Dương chân khí, rất nhanh dùng mảnh vào hồng mang bên trong, không biết hần muốn làm cái gì.

Hồn hên!

Cửu Dương Chân Hỏa lập tức cái bọc Sa Đà quái, ngọn lửa lại bị cổ kính một chút hấp thu.

“Nếu như ta có thể khống chế một đầu Sa Đà quái, cho rằng tọa kỵ của ta, ta đây có thể tùy ý tại dưới sa mạc ghé qua, nói như vậy, Thiên Môn phủ cùng Xích Yến Sơn cũng cảm ta không có triếp!”

Nguyên lai hần muốn bắt đầu khống chế Hồn Nguyên Thánh cảnh, là muốn bắt lấy một đầu Sa Đà quái đương làm tọa kỵ, để mà tại dưới sa mạc xuyên thẳng qua.

Đáng tiếc Hồn Nguyên Thánh cảnh không phải hần đơn giản có thể khống chế, kết quả này đầu Sa Đà quái vẫn bị đốt giết, mà lại xuất hiện một khóa cực đại no đủ hạt châu.

Tô Phuong một ngụm sẽ đem hạt châu nuốt vào, hiện tại đúng vậy muốn tăng lên cảnh giới thời khắc, một khóa hạt châu ẩn chứa năng lượng, có thể đủ lệnh trong cơ thể Cửu Dương chân khí trở nên cường đại bằng bạc, không dùng được vài khóa, là hần có thể đột phá mật đạo nhị trọng.

Lại đem cổ kính đối với hướng bên cạnh một cái cát vàng nước xoáy, quả nhiên rút ra một đầu Sa Đà quái, ông, chỉ thấy Tô Phuong vỗ một cái trống tròn túi, một thanh phi kiếm đánh trúng vô pháp nhúc nhích Sa Đà quái, máu tươi lập tức nhỏ tại trên cát vàng. Tô Phuong còn cố ý lại để cho máu tươi tán vô cùng mở.

Bởi như vậy, chung quanh mấy cái nước xoáy tự vây quanh tới.

“Muốn tìm một đầu lợi hại điểm Sa Đà quái, hắc hắc, tốt nhất là tu thành tinh tồn tại, khống chế trở thành tọa kỵ, còn có thể trở thành trong tay của ta lực lượng!”

Tọa kỵ, phải muốn tất cả biện pháp lợi dụng ưu thế của mình, lớn mạnh chính mình lực lượng.

Khống chế Cửu Dương chân khí khống chế cổ kính phóng thích ra hồng mang, lần này tri hoãn tốt một hồi, cuối cùng nhất mới bọc phát Cửu Dương Chân Hỏa, đem Sa Đà quái đốt cháy.

Điều này nói rõ khống chế Hồn Nguyên Thánh cảnh là có thể, ít nhất có thể kéo dài một hồi thời gian.

Mà giờ khắc này, bởi vì máu tươi duyên cớ, tại phía trước xuất hiện hơn hai mươi cái cát vàng nước xoáy, rồi đột nhiên nhìn lại, cái này một mảnh sa mạc sớm đã trạng thái chân không, đem hết thấy thôn phệ, xem Tô Phuong đều ở tâm kinh nhục khiêu (run rẩy sợ hãi).

Quần hần khì gió, bắt đầu tìm kiếm lớn nhất nước xoáy, động tĩnh càng lớn, diện tích càng lớn, nói rõ giấu tại phía dưới Sa Đà quái lại càng phát lợi hại.

“Có rồi!”

Cái kia tằm lặc lư sa mạc nước xoáy, phía sau đột nhiên tuôn ra một cái gió cuốn rất nhanh đại nước xoáy, cát vàng quấy đến thỉnh thoảng tản ra, nước xoáy điện tích nếu so với chung quanh lớn gấp đôi.

Tô Phương đợi cái kia nước xoáy dựa vào là thêm gần, không sai biệt lắm năm trượng xa lúc, hấn lập tức đem cổ kính hướng cái kia nước xoáy một chiếu, hồng mang cuộn cuộn bắn ra, phảng phất ngay cổ kính đều cảm giác này đầu Sa Đà quái có chút không giống người thường.

Cường thế vung lên, vù vù một tiếng, một đầu cực lớn Sa Đà quái theo hoàng trong cát, theo cổ kính sinh sinh nâng lên.

Này đầu Sa Đà quái cái nhứt đầu gấp đôi, gần như dài mười trượng, mà trên người giáp mềm mỏng cũng là như cát vàng đồng dạng nhan sắc, không biết có nhiều nặng, nhưng không chế cổ kính Tô Phương, lại cảm thụ không đến bao nhiêu sức nặng.

Sa Đà quái vừa xuất hiện mà bắt đầu gãy dựa, kết quả vô pháp nhúc nhích nửa phần, hai mắt tràn đầy sợ hãi, mà lại hướng Tô Phương cầu xin tha thứ: "Nhân loại, thả ta, thả ta, trong tay ngươi cái kia pháp bảo nhanh lắm ta thân thể nổ tung!"

Quả nhiên là thành tinh Sa Đà quái, thực lực thập phần khủng bố, ít nhất là cùng Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ một cái trình độ cao thủ. "Thả ngươi cũng được, về sau muốn làm tọa kỵ của ta, như thế nào?"

Sa Đà quái đáp ứng: "Nhưng, có thể, ngươi mau ngăn cản cái kia cổ kính, năng lượng của ta bị hấn rất nhanh ép khô!"

"Ông!"

Tô Phương lập tức phun ra càng nhiều Cửu Dương chân khí, sau đó ngăn trở hồng mang, lại rút vào cổ trong kính, sau đó đem cổ kính mặt kính di động, không hề đôi với cái kia Sa Đà quái.

Mất thật lớn kinh sức lực, theo một tiếng ầm vang Sa Đà quái rơi xuống đất, cổ kính cũng trở về đến Tô Phương trong tay, hồng mang không hề.

"Thỉnh thoảng!"

Nào biết được được cứu trợ Sa Đà quái, há cam nguyện làm nhân loại tọa kỵ, vội vàng hướng cát vàng chui vào.

"Định không thể tha ngươi!"

Tô Phương xem ra sớm nghĩ đến Sa Đà quái có lần này động tĩnh, mặt kính rồi hướng lấy Sa Đà quái một chiếu.

Sa Đà quái nửa thanh thân thể đều chui vào cát vàng, đương làm đại bộ phận cũng đều vùi sâu vào cát vàng lập tức, chỉ nghe vù vù một tiếng, hồng mang chiếu hướng Sa Đà quái chỗ cát vàng tầng, lại đem Sa Đà quái cho chế trụ.

"Người, nhân loại, ta sai rồi, thả ta!"

Cát tầng phía dưới vang lên Sa Đà quái tuyệt vọng cầu xin tha thứ.

Đem Sa Đà quái lại một lần nữa theo cát vàng nâng lên: "Bỏ qua ngươi? Hừ, ta muốn đem lực lượng của ta cắm vào ngươi trong trong nội đan, dùng cái này đến khống chế ngươi, nếu như ngươi không muốn, vậy thì đừng trách ta không khách khí!"

"Tốt, tốt, tốt!"

Sa Đà quái lần này là bị chính thức cấp trấn trụ.

Tô Phương cũng phải bắt cho được thời gian, ngưng kết đại lượng Cửu Dương chân khí, Sa Đà quái cũng phối hợp, phóng thích dưới bụng một cổ yêu mang, một khóa huyết hồng nội đan trôi nổi ra.

Híz-khà zz Hí-zzz!

Cửu Dương chân khí dừng mảnh vào nội đan nhảy mất, tựu cùng yêu khí hình thành đụng nhau xu thế, sau đó cường thế dừng mảnh vào trong kim đan, Sa Đà quái cũng không dám ngăn cản, không công nhìn xem Tô Phương kỳ quái năng lượng tiến vào nội đan, từ nay về sau, Sa Đà quái sẽ cùng này cổ Cửu Dương chân khí đối kháng, đã bị Cửu Dương chân khí tra tấn.

Tô Phương lại toàn lực phóng thích Cửu Dương chân khí bao trùm cổ kính, lại một lần nữa cường ép đem Sa Đà quái, từ hồng mang bên trong cứu ra, lúc này đây Sa Đà quái thành thành thật thật.

"Chủ nhân, đem ngươi cái kia cổ quái pháp bảo đòi điểm, ta nhìn hấn tựu sợ hãi, lại bị hấn chiếu xuống, ta liền cho muốn toàn thân không khống chế!" Sa Đà quái giống như một chích mềm trùng, ghé vào trên cát vàng uể oải không phản chấn.

"Ta cho ngươi biết, năng lượng của ta tại ngươi trong trong nội đan, sẽ không ngừng thôn phệ ngươi yêu dương khí, dương khí cũng đại biểu tánh mạng khí, cho nên tương đương tại hấp thu tuổi thọ của ngươi, ngươi nếu là trung thực, ta còn có thể lúc nào cũng cho ngươi áp chế dương khí!"

"Trách không được đương làm cái kia pháp bảo chiếu ta lúc, trong cơ thể có một loại bị bóp thời giờ, sôi trào bạo tạc nổ tung cảm giác... Chủ nhân, ta sẽ đối với ngươi trung thành và tận tâm!"

Sa Đà quái tỏ về chân thành.

Đã tu hành dương khí, Tô Phuong tìm kiếm các loại về dương khí tư liệu tìm đọc, mới biết dương khí là tánh mạng hết thấy, dương khí càng mạnh, sinh mệnh lực càng tràn đầy, sống lâu cũng càng dài.

Hắn tu luyện Cửu Dương chân khí, lại là dương khí một loại, đem Cửu Dương chân khí cắm vào Sa Đà quái nội đan, có thể tại quái vật thể trong hấp thu tánh mạng của hắn chỉ lực, lệnh quái vật khí quan suy kiệt mà vong.

“Sa Đà quái, về sau ngươi tự thường xuyên đi theo chung quanh của ta, một khi khi ta triệu hoán ngươi, ngươi muốn miệng rộng hàm chứa ta xuyên thẳng qua cát tầng, đây là lung lay đan, thường cho ngươi!”

Tô Phuong xuất ra một khóa lung lay đan, vẫn còn rất cao cấp bậc lung lay đan cho Sa Đà quái ăn vào.

Lại cầm ra Hỗn Nguyên Thánh cảnh, đối với bên cạnh một cái cát vàng nước xoáy một chiếu, đơn giản mà đem bên kia Sa Đà quái rút, mà lại rất nhanh đốt cháy không còn.

Sa Đà tinh nhìn thấy Tô Phuong lợi hại như thế, sợ tới mức thẳng run run.

Tìm một khối nham thạch, đem Hỗn Nguyên Thánh cảnh đối với bầu trời hai đợt mặt trời, rất nhanh thì có Hỗn Nguyên dương khí từ đó lộ ra, Tô Phuong lại đem ăn vào hai khóa năng lượng hạt châu luyện hóa, Cửu Dương chân khí hung mãnh mà tại một mảnh dải hẹp kinh mạch bắt đầu khởi động.

“Dương mạch không dễ ngưng kết, chủ yếu là ta vô pháp khống chế trong cơ thể kinh mạch, nếu là hoàn mỹ khống chế kinh mạch, là được tập trung Cửu Dương chân khí trùng kích kinh mạch, cuối cùng nhất tu thành dương mạch!”

Chói mắt chính là mấy ngày đi qua quá khứ!

Bồng!

Một cỗ kinh khí tại không hề dấu hiệu điều kiện tiên quyết, đột nhiên tại Tô Phuong trong cơ thể phát sinh nổ lớn.

Tập chất viên bị theo lỗ chân lông tuôn ra, giờ khắc này Tô Phuong khí thể lộ ra hai tầng yếu ớt kinh khí.

Mật đạo nhị trọng!

Đồng thời đột phá chỉ lực, dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai hướng đầu dừng mảnh vào, đỉnh đầu bốc lên ra trận trận khói trắng, Tô Phuong cảm giác ý thức mau theo lấy cỗ năng lượng này trùng kích, mà bắt đầu lâm vào ngủ say.

Mật đạo cảnh tu hành thần khiếu cùng pháp lực.

Mỗi lần tấn chức mang đến đột phá chỉ lực, hội mang theo trong cơ thể tất cả chất dinh dưỡng trùng kích đầu trong thần khiếu, lệnh pháp lực ngưng kết.

Trùng kích phía dưới, Tô Phuong cảm giác được trong óc xuất hiện một đầu, như có như không thông đạo, cái thông đạo này phảng phất là nhân thể cùng tự nhiên câu thông cầu, bên trong khí tức bác đại tinh thâm, phảng phất mỗi một sợi cũng có thể thúc dục bất luận cái gì pháp bảo.

Pháp lực!

“Hắn là cái này là thần khiếu cùng với pháp lực?”

Thần khiếu là dạng gì, pháp lực vậy là cái gì dạng?

Tô Phuong chưa bao giờ cảm nhận được, nhưng tại đột phá chỉ lực mang tất cả phía dưới, hắn lại đột nhiên cảm nhận được một ít.

Tính ra cái thời thần trôi qua, thân thể cũng đình chỉ trùng kích, lập tức xem xét thân thể biến hóa, kỳ thật biến hóa cũng không phải quá rõ ràng, chỉ có kinh mạch không lộ một ít, Cửu Dương chân khí cũng càng gia tăng tinh thuần một ít.

“Ông...”

Cánh tay phải ở chỗ sâu trong đột nhiên có một loại trùng kích chỉ lực, phảng phất tại hấp thu Tô Phuong vừa mới tăng lên năng lượng.

“Một mực chú trọng tu luyện Cửu Dương Cửu Biến, đảo không có ở ý trong cánh tay phải tử mang, vừa rồi hắn lại hấp thu một bộ phận năng lượng, xem ra yên lặng tại phát sinh một ít thay đổi!”

Suy nghĩ về sau, hắn Tương Chi trước đốt cháy Sa Đà quái ngưng kết hạt châu, một ngụm nuốt vào.

Dương khí bắt đầu mang tất cả toàn thân, lấy khí hải làm trung tâm, càng thêm thần bí Cửu Dương chân khí hấp thu hạt châu năng lượng, dừng mảnh vào toàn thân cốt cách, làn da bên trong.

“Ông!”

Bỗng nhiên, hấn trống tron túi tại không bị hoán động hạ, từ bên trong lay động ra một cổ yếu ớt động tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Núi lửa linh quả

Trống tron túi vì sao lại có động tĩnh?

Lông mày đột nhiên kéo đứng thẳng, vỗ cái túi, một đạo kiếm khí vù vù ra, nguyên lai là Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

Tô Phương cũng không thúc dục Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, nhưng trên phi kiếm bảy khóa bảo thạch lóe ra khác thường sáng bóng, lệnh Tô Phương vội vàng đem phi kiếm hút vào trống tron túi.

“Thỉnh thỉnh!”

Phía trước sa mạc xoáy lên một cái nước xoáy, cát vàng rất nhanh tách ra, Sa Đà tinh lấy cực nhanh tốc độ leo ra.

Hấn lóe lên, Sa Đà tinh cũng mở ra miệng rộng, đem Tô Phương hút vào trong miệng, tranh thủ thời gian lại chui vào hoàng trong cát.

Sa Đà tinh miệng rộng bên trong, Tô Phương ngồi xếp bằng, Sa Đà tinh hiếu kỳ hỏi: “Chủ nhân, hấn là gặp nguy hiểm?”

Tô Phương vỗ vỗ Sa Đà quái hàm răng: “Ngươi trước đừng lên vào cát tầng, nhìn xem mặt đất lát nữa có hay không tu sĩ trải qua!”

Sa mạc nước xoáy chậm rãi vận vẹo, một đôi huyết hồng yêu đồng tử lộ ra đến, khoảng chừng gì đó cao thấp chậm rãi chuyển động, ước chừng nửa nén hương thời gian qua đi, này đôi yêu đồng tử mãnh liệt co rút lại.

“Vù vù!”

Bầu trời đột nhiên xuất hiện một đám tu sĩ, những tu sĩ này mỗi người cước đạp phi kiếm, hoặc là mặc bảo giáp, hoặc là cầm trong tay các loại thần binh, bay qua cái này tám sa mạc chi tế, bọn hấn chăm chăm vào mặt đất nhất cử nhất động.

“Quả nhiên có không ít tu sĩ, hơn hai mươi người!”

“Ngươi nhưng nhận thức?”

“Nhận ra, những người này quần áo đều thêu lên một chích Phi Yến, bọn họ là Xích Yến Sơn tu sĩ, nguyên một đám phi thường lợi hại, có mấy người đạt tới pháp động cảnh rất cao cảnh giới, hấn một người trong có lẽ hay là thần thông cảnh tu vi!”

“Thần thông cảnh? Chẳng lẽ là tại pháp động cảnh phía trên tu vi?”

“Đúng vậy a, thần thông cảnh chính là là chân chính thần thông giả, bọn hấn pháp lực vô biên, một đạo chưởng lực, có thể đem tiểu nhân đánh chết, mấy hơi thở, mấy chục tức công phu, có thể bay vọt Đẩu Tinh Sa Nguyên, bất kể là tại Thiên Môn phủ có lẽ hay là Xích Yến Sơn, hoặc là cái này Đẩu Tinh Sa Nguyên, thần thông cảnh đều là tuyệt đối bá chủ, đừng nói thần thông cảnh, chính là pháp động cảnh cũng rất lợi hại!”

“Ngươi là cái gì tu vi?”

“Tiểu nhân pháp động cảnh lục trọng, tại đây trong sa mạc, chỉ cần không ly khai sa mạc, thần thông cảnh cao thủ cũng cầm ta không có biện pháp, ta có thể lên vào trăm trượng sâu sa mạc ở chỗ sâu trong!”

“Nhanh chóng rời đi cái này tám sa mạc, tìm phức tạp chi địa, đem ta phóng xuất!”

Không thể tưởng được Xích Yến Sơn cường giả, nhanh như vậy liền chạy đến.

Tô Phương cảm giác được Sa Đà tinh đang di động, mà tay phải một mực ấn lấy trống tron túi, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm có phản ứng, vô cùng có khả năng là mặt khác 2 thanh phi kiếm giải khai phong ấn, 2 kiếm kẻ có được, đồng thời cảm ứng được đệ tam thanh kiếm, cũng chính là của hấn tồn tại.

Trầm mặc một hồi, Tô Phương phải nghĩ biện pháp tăng cường thực lực: “Sa Đà tinh, Đẩu Tinh Sa Nguyên phụ cận nào có yêu thú tụ tập chi địa? Càng nhiều càng tốt!”

Sa Đà tinh đáp: “Tại ở gần Xích Yến Sơn dùng nam, có một tấm Hỏa Diệm sơn, chỗ đó quanh năm tụ tập đại lượng yêu quái, cái này tấm Hỏa Diệm sơn tên là ‘Xích chương núi lửa’, bởi vì ngoại hình giống nhân loại bàn tay!”

Tại trong đầu qua rồi một lần địa đồ, Tô Phương lại hỏi: “Thì phải là xích chương núi lửa, ngọn lửa này núi ta cũng biết, vì sao chỗ đó có đại lượng yêu quái?”

“Xích chương núi lửa bên trong không biết có bảo bối gì, thỉnh thoảng hội theo núi lửa phun trào, tuôn ra một ít hỏa hệ bảo bối, thích hợp yêu quái tu hành, một ít cường đại yêu quái quanh năm chiếm giữ tại đó, chờ núi lửa lần lượt bộc phát, nhất là hỏa trong núi ở một đầu ‘Hắc hỏa quái’!”

“Hắc hỏa quái?”

“Nghe nói tên kia tu vi phi thường cao thâm, không biết tại xích chương hỏa trong núi đã lấy được cái gì bảo vật, đột phá đến thần thông cảnh, cơ hồ muốn trở thành xích chương núi lửa Đại vương, chính là Xích Yến Sơn tu sĩ, cũng không dám đi vào trong đó, còn nghe nói xích Yến Đại hoàng đã từng cùng hắc hỏa quái đã giao thủ, nhưng không làm gì được hắc hỏa quái!”

“Không thể nào đâu?”

“Chủ nhân, thế giới này có rất nhiều lợi hại đại yêu, có đại yêu có thể biến ảo thành hình người, chính là Thiên Môn phủ chủ cũng không phải những kia tuyệt thế đại yêu đối thủ!”

“Vậy thì mang ta đi xích chương núi lửa!”

“Chủ nhân, ta vô pháp rời đi sa mạc ah!”

“Người đem ta đưa đến sa mạc biên giới khu vực là tốt rồi, lần này ta muốn đi xông xáo xích chương núi lửa, người nên biết ta muốn làm gì!”

Sa Đà tinh run lên, sợ hãi nói: “Chủ nhân có cái kia kỳ quái tấm gương, gặp được hắc hỏa quái cũng có thể trấn áp, chủ nhân là muốn thu hắc hỏa quái? Hay là tiến vào xích chương hỏa trong núi cướp lấy trong truyền thuyết cái kia kiện bảo vật?”

“Người ngược lại thông minh ah!” Ngay Sa Đà tinh cũng biết hẳn đi xích chương núi lửa mục đích.

“Chủ nhân cũng phải cẩn thận, người cái này pháp bảo tựa hồ không thể đồng thời đối phó chỗ có yêu quái, cái kia hắc hỏa quái tất nhiên thu phục chiếm được rất nhiều tay chân!”

“Ta liền cho nhìn xem có cơ hội hay không, không có ta liền cho đối phó bình thường yêu quái!”

Tô Phương trong nội tâm đều có ý định, kỳ thật hẳn thầm nghĩ đốt giết đại lượng bình thường yêu quái, về phần cái kia hắc hỏa quái, hừ, có thể đối phó tự đối phó, không có thể đối phó coi như xong.

Dù sao đánh thắng tự đánh, đánh không thắng tự trượt, tăng thực lực lên mới được là vương đạo.

Ước chừng một canh giờ về sau, Tô Phương nghe thấy được chạy bằng khí thanh âm, Sa Đà tinh lập tức mở ra miệng rộng, Tô Phương một bước phóng ra, phía trước quả nhiên là một mảnh đại rừng rậm.

Cầm ra Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, mà lại giao cho Sa Đà tinh ngậm lấy: “Đây là Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, Xích Yến Sơn cao thủ chính là đang tìm hắn, người mang theo phi kiếm ngay tại Đẩu Tinh Sa Nguyên bốn phía lẩn lút, chờ ta trở lại hội triệu hoán người!”

Sa Đà tinh lập tức liền chui nhập cát vàng không thấy.

Tô Phương trong rừng rậm chạy vội, vài ngày sau, hắn liền gặp được một mặt đại chương đặt tại một mảnh trong ngọn lửa.

Xích chương núi lửa.

“Không thể tưởng được giống như lần này điều luyện sắc sảo chi địa...”

Xuyên qua cuối cùng một mảnh dãy núi, Tô Phương đã đi tới tràn đầy tra-xơ cả vùng đất, từ nơi này nhìn lại, nhìn không tới bất kỳ thực vật nào, tra-xơ cắn nuốt hết thảy.

Đạp trên tra-xơ chạy hướng tiền phương thiêu đốt từng tòa dãy núi, chung quanh nhìn không tới bất luận bóng người nào, đương làm đi vào dãy núi, lập tức cảm giác nóng sùng theo quần phong ở chỗ sâu trong uốn lượn áp bách mà đến, từng tòa ngọn núi cũng giống như tại thiêu đốt, mà sườn núi tràn ngập tầng tầng khối khối đen, quanh năm không tiêu tan.

Ô ô.

Vừa tới đến một tòa núi nhỏ đầu, đánh giá độ ẩm có thể đạt tới gần sáu mươi độ, bỗng nhiên phía trước nhấc lên một mảng lớn tra-xơ, mà lại nương theo yêu quái tiếng kêu.

Tô Phương vui tươi hơn hờ dò xét phía trước:”Thật tốt quá, ta thứ nhất là có thể gặp được đến yêu thú, trước đó giết một đầu nói sau, thừa cơ đột phá mật đạo tam trọng, nắm giữ càng mạnh pháp lực!”

“Suru Suru!”

Ngay tại hân chuẩn bị động thủ chi tế, tra-xơ bên trong lờ ra vài đạo kim quang, dĩ nhiên là huyền vân dây thừng, lập tức vài con yêu thú lần xuất hiện, phía sau giết ra vài người tu sĩ.

Bọn hân giống như đồ tể, điều khiển phi kiếm đem yêu thú chia năm xẻ bảy, lấy ra từng khóa màu đỏ nội đan, loại này nội đan rất đặc thù, cảm giác có thể phóng thích ngọn lửa.

“Lại giết hắc hỏa quái dưới trường ba đầu Tiểu Yêu, những này yêu quái quanh năm thôn phệ từ sau núi xì ra hỏa hệ linh khí, ngay nội đan cũng dần dần dưỡng thành hỏa linh khí, quá đáng giá rồi!”

“Những này nội đan rất đáng tiền, chúng ta nên rời đi rồi, cái kia hắc hỏa quái nếu là thật sự khởi xướng uy đến, còn không đem chúng ta tháo thành tám khối, tranh thủ thời gian xuống núi!”

Vài tên tu sĩ tìm được nội đan về sau, thương lượng một hồi trực tiếp xuống núi.

“Những người này nguyên lai là đến săn giết yêu quái, cướp lấy nội đan!”

Nội đan tại Thiên Môn phủ cũng là mỗi người đệ tử, nhất muốn có bảo vật, như vậy có thể hiến cho Thiên Môn phủ, đạt được nguyên một đám quân công, từng bước một trở thành Thiên Môn phủ cao tăng.

Cái này vài khóa nội đan cũng đủ đổi lấy trống trơn túi hoặc là {Linh Bảo}, đối với bình thường tu sĩ mà nói, không thể nghi ngờ là thắng lợi trở về.

Ào ào!

Tô Phương tác chính là thừa cơ gọi ra Hỗn Nguyên Thánh cảnh, hướng mấy cỗ yêu quái thi thể chiếu đi, hồng mang phun ra một phen, Cửu Dương Chân Hỏa xui xẻo RẦM đem thi thể thiêu đốt hầu như không còn, cuối cùng ngưng kết ra một khóa năng lượng hạt châu.

Đát đát đát!

Chung quanh khói đen rậm rạp, vừa định khởi hành tiếp tục tìm kiếm quái vật, nào biết bên trái khói đen thế giới đột nhiên truyền đến một mảnh sụp đổ, phảng phất ngọn núi đều nứt vỡ.

Tiếp tung mà đến phảng phất là một chi đại quân, đột nhiên theo trong lúc ngủ say tỉnh lại, phá tan phong ấn, đánh nát quan tài, chính hướng Tô Phương cái này một phương đập trên cự sơn mà đến.

Như thế động tĩnh lệnh Tô Phương song đồng tử bắt đầu ngưng co lại, hướng về sau phương nhìn lại, vừa vặn có một địa huyết, vài bước chạy nước rút, nhanh nhẹn mà trượt xuống đất huyết.

Đình chỉ hô hấp, ngẩng đầu theo tán loạn tra-xơ bên trong, nhìn thấy nguyên một đám cự đại quái vật xuất hiện.

Phản phật!

Tra-xơ cuốn mở, tất cả quái vật, mất lộ ra bạo lệ quang, đàng đàng sát khí về phía xa xa thiêu đốt dãy núi đình thẳng tiến, chúng bước tiến chỉnh tề, nghiêm nhiên là một chi quái vật quân đội.

Đại khái khế đếm, không sai biệt lắm có hơn sáu mươi đầu hình thể không đồng nhất quái vật, chúng lần lượt phun khí, tựa hồ tại phun lửa, đầu vai, đầu cũng tràn ngập tầng một ngọn lửa.

Tô Phương mang theo rung động thần sắc, ngưng mắt nhìn như thể hiếm thấy yêu quái đại quân:”Sa Đà tinh nói tuyệt không giả, tại đây quả nhiên là quái vật địa bàn...”

“Rõ ràng, Đại vương để cho chúng ta vây giết cả nhân loại kia, cũng không thể chậm trễ, nếu không Đại vương không phải đem chúng ta ăn được không thể!”

Trong đó truyền tới một khàn giọng, mà lại cương mãnh yêu quái tiếng hô.

“Nhân loại?”

Cát giấu bất động mây may, một lát sau, đương làm rồi cuộc nghe không được tiếng bước chân, Tô Phương lập tức theo địa huyết leo ra, chỉ có thể hướng yêu quái đến phương hướng phóng đi.

Xuyên qua cái này tầm sườn núi, kết quả lệnh Tô Phuong nhìn thấy một mặt sụp đổ hình thành huyết động, nói là huyết động nhưng thật ra là một cái hố hang, không biết thông hướng ở đâu.

Nghĩ đến trước kia nghe thấy sụp đổ, nổ nát thanh âm, xem ra những kia yêu quái chính là từ nơi này động quật giết ra tới, kết quả chúng thoảng cái lao tới, dẫn tới cửa động chung quanh vách núi oanh hăm, khiến cho động quật cứ như vậy xuất hiện ở Tô Phuong trong tầm mắt.

Rầm rầm!

Dãy núi đột nhiên lại nhấc lên một lớp chấn động, còn lần này không phải ở đâu lại xuất hiện sụp đổ, mà là xích chương núi lửa cái kia vài toà bị ngọn lửa vây quanh ngọn núi, đột nhiên phun ra đại lượng nham thạch nóng chảy, trung ương giống như thác nước phun ra, lại khuếch tán giống như phiêu bạt mưa to hướng bốn phương tám hướng phun.

“Tại đây quá nguy hiểm, có lẽ hay là rời đi nói sau...”

Lại là yêu quái đại quân, lại là núi lửa phun trào, tại đây khắp nơi đều là nguy hiểm, Tô Phuong quyết định rời đi, mà làm ra quyết định này hiển nhiên quá muộn, nham thạch nóng chảy trực tiếp theo đầu hấn đỉnh phun qua, ngay Sơn hạ đại địa đều rơi xuống đại lượng nham thạch nóng chảy.

Hiện tại muốn đi cũng đi không được, không muốn bị nham thạch nóng chảy thôn phệ, hấn tựu một đầu chạy nhập phía trước cái kia động quật.

Rất nhanh nham thạch nóng chảy liền từ ngọn núi chảy xuống đến, không được phép Tô Phuong thờ gấp qua khí, nham thạch nóng chảy hướng động quật chảy ngược mà đến, Tô Phuong vội vàng hướng trong động quật bộ chạy đi bỏ chạy.

Không biết chạy rất xa, thẳng đến cách nguyên một đám huyết động, nhìn thấy một ít yêu quái đang tại nghỉ ngơi, nguyên lai là xâm nhập quái vật sào huyết rồi, Tô Phuong tranh thủ thời gian thúc dục Linh Ân giới, rất mạnh chạy qua những này động phủ, mới đi đến không người động rộng rãi.

Nhưng không kịp nhà ra khí, liền phát hiện phía sau truyền đến trợn trợn sóng nhiệt, lại nghe đến một cổ khí lưu đụng nhau thanh âm, mỗi đụng nhau một tiếng, cảm giác núi lớn đều muốn chấn động.

Mang theo lòng hiếu kỳ lại chạy về phía ở chỗ sâu trong, chỉ trong chớp lát hấn đã bị bách dừng lại, bởi vì trước mắt dĩ nhiên là đang tại bắn ra nham thạch nóng chảy, trước mặt tắc chính là là một cái miệng núi lửa, miệng núi lửa đường kính đánh giá có dài ngàn mét, mà ở chính giữa nơi, thậm chí có hai cổ khí thể tại nham thạch nóng chảy bên trong va chạm.

Hiện nhiên là có tuyệt thế cao thủ tại đó đấu pháp.

“Đó là cái gì trái cây? Vậy mà sinh trưởng ở nham thạch nóng chảy bên trong? Hơn nữa đang tại kết quả!”

Tô Phuong một cước thiếu chút nữa đạp không, sợ bị cái kia đấu pháp tuyệt thế cường giả phát hiện, vừa mới chuyển thân phát hiện phía trước một cái hỏa trong ao, một khỏa hỏa lục cây nhỏ phía trên một đóa hoa, chính kết xuất một cái trái cây, trái cây vừa ra tới tựu lộ ra vô cùng thuần khiết linh khí.

“Bảo vật, tuyệt thế bảo vật!”

Đã phải ly khai, Tô Phuong cắn răng, vỗ cái túi, huyền vân dây thừng RẦM thoảng một tý bắn ra, cuốn lấy cái kia vừa mới dài ra trái cây, lại vèo trở lại Tô Phuong trong tay.

Linh quả kỳ hương vô cùng, nghe một cái tựu toàn thân tràn ngập tinh thần, lúc này để vào cái túi, trong chớp mắt lại hướng cửa động chạy đi.

“Ai dám tại bốn vương địa bàn đoạt bảo?”

Chạy đi vài bước, Tô Phuong chợt nghe đến một cái tuyệt thế cự yêu phần nộ thanh âm, lệnh sơn thể đều đang chấn động, phía sau lưng bốc lên ra trợn trợn mồ hôi lạnh, tranh thủ thời gian thúc dục Linh Ân giới trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh).

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Vô lương đạo nhân

Bốn vương địa bàn?

Xem ra quả thật là hắc hỏa quái tại núi lửa bên trong, cùng cường giả đấu pháp.

“Linh quả ngay hắc hỏa quái đều ở ý, tất nhiên là vô thượng bảo vật!”

Thúc dục Linh Ân giới, trải qua quái vật sào huyết, Tô Phưong dốc sức liều mạng giống như về phía động quật lối ra chạy vội, linh lực tiêu hao kinh người, Linh Ân giới như là Thao Thiết tại hấp thu năng lượng của hắn.

Tính thời gian thờ mà thôi, hắn tựu thuận lợi đi vào cửa động, bộ phận nham thạch nóng chảy đã cứng lại, nhưng phía trước khắp nơi đều là chậm rãi bắt đầu khởi động nham thạch nóng chảy, cho khắp đây núi phù thêm một kiện ngọn lửa chắn bóng.

“Ồ ồ!”

Khác một bên, ước chừng mười trượng xa trên sườn núi, đứng tất cả đầy bụi đất yêu quái, chúng cũng bị nham thạch nóng chảy ngăn cản, nhưng theo Tô Phưong xuất hiện, chúng liền linh giảm phải nham thạch nóng chảy, hướng Tô Phưong đánh tới.

Vù vù!

Lúc này từ hậu phương động quật ở chỗ sâu trong, rất mạnh xoắn tới một cỗ khí thể, theo núi lửa bên trong tịch cuốn tới, cỗ khí thể này chính là ngọn lửa cùng yêu khí dung hợp mà thành lực lượng.

“Liều mạng, không thể bị hắc hỏa quái bắt được!”

Phía sau có truy binh, trước có yêu thú, không đường thối lui.

Bắn ra kiên định thần quang, phóng thích Cửu Dương chân khí, hóa thành linh vân đem thân thể cái bọc, cách cách thoáng một tý, giẫm vào nham thạch nóng chảy, đi nhanh chạy vội.

Cửu Dương chân khí cho Tô Phưong mang đến mới nhận thức, tiếp xúc nham thạch nóng chảy tuy nhiên cũng rất nóng hổi, nhưng nham thạch nóng chảy vô pháp thôn phệ Cửu Dương chân khí, hắn lại không nắm giữ bất luận cái gì ngự không pháp thuật, chỉ có thể dùng thiên linh vân ngưng kết khí tầng bảo vệ thân thể tại nham thạch nóng chảy bên trong chạy trốn.

Động quật đột nhiên lay động ra một cỗ Hắc Ám Hỏa Viêm, một cái quái vật xuất hiện: “Nhân loại, trộm bốn vương’ Ngàn năm hòa xà quả’, nạp mạng đi!”

“Đại vương!” Chung quanh xung phong liều chết mà đến yêu quái, đối với quái vật lộ ra vẻ sợ hãi.

Tô Phưong tranh thủ thời gian hướng về sau xem xét, lập tức sợ tới mức không nhẹ, quái vật kia rõ ràng là một người mặt thân rắn quái vật, gần như nửa người nửa thú, có năm trượng rất cao, con rắn kia thân đem khác nhân thể chèo chống, còn rất dài ra hai tay, hai tay của hắn lòng bàn tay mạo hiểm màu đen ngọn lửa.

Không hề nghi ngờ, cái này là xích chương núi lửa tuyệt thế quái vật, hắc hỏa quái.

Không thể tưởng được là một con rắn tinh, có lẽ hay là một đầu không toàn bộ biến ảo hình người đại yêu, cái này so Tô Phưong đã thấy yêu tinh, cường đại không ngừng gấp trăm lần, trách không được nhân loại đương làm nơi này là một chỗ cấm địa, chỉ sợ sẽ là Thiên Môn phủ chủ tự mình đến tại đây, cũng giết không được này đầu hắc hỏa quái.

Bis bis...!

Hắc hỏa quái xà thân nhất quyền, không có phóng thích bất luận cái gì khí thể bảo vệ yêu thân, thân rắn tại nham thạch nóng chảy bên trong du động, tựa hồ tuyệt không sợ nham thạch nóng chảy, hơn nữa tốc độ quá là nhanh, như cùng một cái hắc tia chớp, rất nhanh hiện lên nham thạch nóng chảy.

Tô Phưong lúc này cũng rốt cục nhảy ra nham thạch nóng chảy khu vực, đi vào mặt đất, thúc dục Linh Ân giới, vội vàng đem chính mình che dấu, lại tiếp tục chạy vội.

Hắc hỏa quái không chút do dự, đi vào Tô Phưong biến mất chi địa, ngọn lửa kia song đồng từ nhìn về phía phía dưới, tay phải đột nhiên đánh ra một chương: “Nguyên lai ngươi còn có một kiện cỗ quái pháp bảo, ngươi cho rằng che dấu, bốn vương tựu bắt không được ngươi?”

Hồ!

Một đạo yêu hỏa, theo hắc hỏa quái chương lực phun ra, dài ước chừng mười trượng, là một đầu đại xà hình dạng, đột nhiên cắn về phía trước mặt không có cái gì dắc đứng trên núi.

Uỳnh một tiếng, theo trống rỗng trên núi, theo ngọn lửa đánh giết, bay lên một cái toàn thân dùng Cửu Dương chân khí linh vân chỗ bảo vệ bóng người, đứng vậy Tô Phưong.

Hắc hỏa quái lóe lên, rõ ràng Phù Không, phiêu phù ở mấy trượng không trung, chăm chăm vào không ngừng quay cuồng Tô Phưong: “Đó là cái gì lực lượng? Có thể ngăn cản bốn vương yêu khí? Cùng với hòa hệ pháp đạo viêm khí? Ngàn năm hòa xà quả có được xích sát khí bảo vệ, cho dù pháp động cảnh nhân loại cũng khó có thể đơn giản áp chế, nhưng đây chỉ là một mặt đạo nhị trọng con sâu cái kiến!”

“Không thể cho ngươi lên, bốn vương ngàn năm hóa xà quả thật vất vả nở hoa kết quả!” Yêu tinh chính là yêu tinh, thân rắn nhất quyền, mang theo một cỗ khói đen, lại há miệng một phun, khói đen hóa thành phách đạo công kích, giống như khói đen thác nước, cuốn hướng Tô Phương.

Tô Phương phun ra từng ngụm máu tươi, nhìn thấy khói đen, lại thúc dục Linh Ân giới vội vàng né tránh, nhưng khói đen thể công dù chưa đánh trúng hẳn, nhưng khí thể thật đáng sợ, đem mười trượng chung quanh mặt đất nổ nát, Tô Phương lại một lần nữa người ngã ngựa đổ, tiên cứu giáp cũng lộ ra ngoài, trên xuống xuất hiện vỡ tan dấu vết.

Một kiện nhục thai pháp bảo, gần kề bị tức thể tự cho hủy diệt?

“Ha ha, bốn vương nhìn ngươi còn có thể chạy đi đâu!”

Hắc hỏa quái ngự không mà đến, vài cái liền chặn đường tại phía trước, trong chớp mắt con rắn kia thân vậy mà bắt đầu biến ảo, không ngừng mà kéo dài, mà lại rất mạnh cuốn hướng Tô Phương.

“Từ yêu quái, bức ta thu thập ngươi có phải hay không?”

Tô Phương rõ ràng tuyệt không sợ, nguyên lai hắn vẫn muốn thi triển Hỗn Nguyên Thánh cảnh, đối thủ là đại yêu, vừa dễ dàng bị Hỗn Nguyên Thánh cảnh khắc chế.

Cái gì hắc hỏa quái, nếu không phải kiêng kỵ phía sau xung phong liền chết mà đến đại lượng yêu quái, Tô Phương đã sớm thi triển Hỗn Nguyên Thánh cảnh thu thập hắn, mà bây giờ hắn đã không có lựa chọn nào khác.

“Không có thể tùy ý thi triển Hỗn Nguyên Thánh cảnh, vạn nhất không đối phó được loại này yêu quái? Thuận đi phù, sư phụ, xin lỗi rồi, lần này Phương nhi đắc sử dụng một lần thuận đi phù!”

Hắn còn có thủ đoạn, bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, hiệu quả so Hỗn Nguyên Thánh cảnh còn tốt hơn rất nhiều.

Dứt lời vỗ cái túi, một trương tám thuận đi phù liền chộp vào lòng bàn tay, nhìn xem cuốn tới thân rắn, bắt đầu phóng thích lực lượng bóp nát thuận đi phù.

“Hô!”

Lại một đạo nhanh hơn hắc hỏa quái xà thân công kích màu vàng ngọn lửa, chấn xoắn tới xà trên khuôn mặt.

Hắc hỏa quái xà thân bị màu vàng ngọn lửa đánh bay, đột nhiên ngưng mắt nhìn bên cạnh Phù Không tránh đến áo vàng bóng người, giận không kềm được: “Lại là ngươi cái này đáng ghê tởm nhân loại, dục vọng bốn vương ngàn năm hóa xà quả, còn dự đoán được núi lửa ở chỗ sâu trong kiện pháp bảo kia?”

Tô Phương thừa cơ thúc dục Linh Ân giới, hướng dưới núi chạy đi, ánh mắt xéo qua đảo qua cái kia áo vàng người: “Đúng đây cái này áo vàng người cùng hắc hỏa quái tại núi lửa bên trong đấu pháp? Cái kia người này có bao nhiêu lợi hại!”

“Bis bis...!”

Áo vàng người cùng hắc hỏa quái bắt đầu chém giết, giữa không trung đầy mãn là công kích xạ hình, hoặc là thiêu đốt Hắc Ám hỏa xà thân thông, trọn vẹn hình thành trăm trượng khí thể, mà cái kia áo vàng người đánh ra từng đạo màu vàng chương ấn, chương ấn tổ hợp lại, biến thành một mặt cự tường ngăn trở hắc hỏa quái không chế đại lượng Hắc Ám hỏa xà.

Loại này cấp bậc chiến đấu ngay chung quanh sườn núi đều chấn động lắc lư, xem ra cả xích chương núi lửa bắn ra nhám thạch nóng chảy, chính là chỗ này hai đại cao thủ tại nội bộ đấu pháp bỏ trí.

Tô Phương rốt cục trốn vào trong rừng rậm, tự nhiên còn không dám thư giãn, tiếp tục hướng dãy núi chạy đi, dùng hắn hiện tại tốc độ cũng sắp như Tật Phong, rất nhanh xuyên qua thành từng mảnh cánh rừng, dần dần không thấy được cái kia xích chương núi lửa.

Trộn vụn ba canh giờ, hắn rốt cục tiến vào tầng tầng lớp lớp bầy trong núi, sau đó tìm được một cái che giấu hạp cốc, ngồi xuống nuốt chửng một khóa lưng lay đàn.

“Ngàn năm hóa xà quả?”

Khí tức còn chưa bình thường, hắn mượn ra trước kia lấy được linh quả, cái này là hắc hỏa quái theo lời chỉ bảo, ngàn năm hóa xà quả.

Bỗng nhiên, bên cạnh một cây đại thụ có chút vang lên bá bá động tĩnh, mà lại một người trung niên nam tử thanh âm xuất hiện: “Tiểu tử, ngươi chạy thực vui vẻ ah, không bằng đem cả trái cây cho ta?”

Tô Phương sợ tới mức ngẩng đầu nhìn lên, cả kinh linh quả thiếu chút nữa rơi xuống đất, lại là một cái áo vàng người, nên vậy chính là cùng hắc hỏa quái chém giết chính là cái kia cao thủ.

Hắn không phải đang cùng hắc hỏa quái giao thủ sao? Vì sao có thể trong một thời gian ngắn, chuẩn xác mà đuổi theo? Tô Phương nắm thật chắc trái

cây, từng bước một lui về phía sau?

Áo vàng người nhẹ nhàng rơi xuống đất, không hề sát ý, mà lại thần bí khó lường: "Ngươi một cái mật đạo nhị trọng tu sĩ, có lẽ hay là không cần phải ở trước mặt ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan, ta cũng không phải không nên đoạt ngươi trái cây, tuy nhiên cái kia trái cây chính là ta tới lần này mục đích, mà xích chương núi lửa trong, gần đây vừa vận đến kia hỏa xà cây ngàn năm thành thực thời kì, thỉnh thoảng hội nở hoa kết quả, ta là người không thích ép buộc, ngươi nếu là có thể trợ giúp ta mà nói..., ta đây cũng có thể được đến một khóa hỏa xà quả, như thế nào?"

Tô Phương cũng trung thực xuống: "Chính như tiền bối theo như lời, ta một cái mật đạo nhị trọng tu sĩ, như thế nào trợ giúp tiền bối cướp lấy linh quả? Tiền bối chỉ sợ là siêu việt pháp động cảnh tồn tại, ta đi chẳng phải chịu chết?"

"Ngươi tu luyện một loại đặc thù công pháp, môn công pháp này có thể khắc chế hỏa xà cây xích sát khí, kia hỏa xà quả là hắc hỏa quái cây ghép ở đằng kia núi lửa trong, tựa như vậy một cây, ngay cả ta cần nhờ gần hỏa xà cây, áp chế xích sát khí cũng có chỗ khó, ít nhất không có khả năng tại thời gian ngắn phá vỡ xích sát khí, nhưng ngươi đơn giản tựa làm được, ta và ngươi chỉ cần hợp tác, đến lúc đó tiến vào núi lửa bên trong, ta đối phó hắc hỏa quái, ngươi đi thu thập linh quả là được, mà lại ngươi cũng tựa hồ không e ngại núi lửa bên trong nóng rực viêm khí!"

"Như thế nào cảm giác có gan bảo hồ lột da không ổn cảm giác?"

Nghe được áo vàng người ta nói như thế thoải mái, Tô Phương nhưng trong lòng chíp bông nhưng.

Thấy Tô Phương tại trầm mặc, nghi kỵ, cái kia áo vàng người tiếp tục rất có kiên nhẫn nói: "Ta tự nhiên sẽ không để cho ngươi toi công bận rộn một hồi, trước khi đi ta có thể giúp ngươi tăng lên tu vi, đợi tìm được hỏa xà quả, ta còn có thể cho ngươi pháp động cảnh {Linh Bảo}, thậm chí là thần thông cảnh pháp khí, ngươi cũng đã biết pháp khí?"

"Như thế nào pháp khí?" Hần hiểu kỳ dưng thẳng lấy lỗ tai.

Áo vàng người giải thích nghi hoặc: "Pháp động cảnh phía dưới tu sĩ, đều chỉ có thể thi triển {Linh Bảo}, một số nhỏ pháp động cảnh cao thủ có thể thúc dục pháp khí, pháp khí phẩm chất, năng lực đều vượt qua {Linh Bảo}, tựa như phạm nhân cùng tu sĩ ở giữa khác biệt, pháp khí cần đại lượng pháp lực mới có thể thúc dục, ngươi nhưng đã hiểu? Ngươi nếu là ủng có một kiện pháp khí, xem tư chất ngươi cũng không tệ, một khi đạt tới pháp động cảnh, ngươi thúc dục pháp khí, chỉ sợ cả pháp động cảnh ngươi đều muốn vô địch thủ!"

Tô Phương đột nhiên chém đinh chặt sắt: "Tốt, ta đồng ý, bất quá ta có một điều kiện!"

"Tốt, điều kiện gì? Có phải là giúp ngươi tăng lên tu vi? Hoặc là lúc ấy lại phân ngươi một cái hỏa xà quả? Những này đối với ta 'Vô lượng đạo nhân' mà nói cũng không phải việc khó!"

"Vô lượng? Vô lượng đạo nhân?"

"Mặc kệ ngươi dẫn ra điều kiện gì, bản đạo nhân đều có thể cho ngươi đạt thành!"

"Vô lượng đạo nhân, ta không nhớ ngươi giúp ta tăng lên tu vi, ngươi giúp ta đoạt được một tòa bảo khố là được!"

"Bảo khố?"

Vô lượng đạo nhân khẽ giật mình, cái này mới một lần nữa dò xét trước mặt cả nhân loại này thanh niên, hần kiến thức rộng rãi, cho rằng Tô Phương muốn chính là lực lượng, nhưng người thanh niên này lại hoàn toàn sự khác biệt, làm cho người ngạc nhiên vô cùng.

"Đối với ngươi mà nói nên vậy rất dễ dàng, ngươi cũng đã biết Thiên Môn phủ, Xích Yến Sơn..." Tô Phương đem bả Đầu Tinh Vương Triều bảo khố bí mật, ào ào nói cho cho áo vàng người.

Sau nửa canh giờ, vô lượng đạo nhân xì mũi coi thường lắc đầu: "Thiên Môn phủ, Xích Yến Sơn? Ta đây thật không biết, bản đạo nhân chỉ biết một cái Triệu quốc, một cái hủy diệt Vương Triều? Tội đa cũng này đây nhục thai cảnh, mật đạo cảnh làm chủ thể lực mà thôi, cái loại này bảo khố có thể có bảo vật gì? Chỉ sợ tìm không ra một kiện đạt tới pháp động cảnh độ cao {Linh Bảo}, ngươi làm gì đi lãng phí cái kia tâm tư, còn không bằng giúp bản đạo nhân bề bộn, sau cho một kiện pháp động cảnh {Linh Bảo}!"

"Đối với đạo nhân cái kia không đáng giá nhắc tới, thật là đối vãn bối mà nói lại là có thể lại để cho gia tộc cường đại điều kiện, đạo nhân trước giúp ta đoạt bảo, sau đó tiêu tử giúp ngươi đoạt hỏa xà quả, lại không muốn đạo nhân pháp bảo, cùng với hỏa xà quả!" Tô Phương hướng vô lượng đạo nhân thi lễ, ngẩng lên thân nói nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

"Ngươi tiểu tử này có ý tứ ah..."

Vô lượng đạo nhân đồng tử lộ ra một chút ít tóc vàng sáng bóng, không biết tu luyện hạng thần thông, lại đây tự phương nào, tóm lại quá thần bí.

"Đi, cái kia bản đạo nhân cũng đáp ứng rồi!"

"Một lời đã định, đạo nhân coi như tiểu tử trưởng bối, hù dọa một chút Thiên Môn phủ, Xích Yến Sơn cao thủ, bằng không thì dùng tiểu tử tu vi, như thế nào theo 2 thể lực lớn trong tay đoạt bảo vật?"

"Hỏa xà quả thời thời khắc khắc hội nở hoa kết quả, nhanh chóng tiến đến như lời ngươi nói Đầu Tinh Sa Nguyên!"

Vô lương đạo nhân so Tô Phương còn muốn sót ruột, đã như vậy, Tô Phương liền mang theo vô lương đạo nhân rất nhanh rời đi cái này tám thâm sơn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Nuốt hỏa xà quả, mật đạo tứ trọng

Đầu Tinh Sa Nguyên!

“Tiểu tử, như thế nào không đi?”

Rời đi đại rừng rậm, phía trước chính là sa mạc.

Vô lương đạo nhân gấp gấp hỏi.

Tô Phương giải thích: “Văn bối ngẫu nhiên thu phục chiếm được một đầu Sa Đà quái, gồm Thất Tinh Truy Mệnh kiếm giấu trong đó, lại để cho quái vật mang theo phi kiếm tại sa mạc ở chỗ sâu trong du đăng, cuốn lấy 2 thể lực lớn, đạo trưởng cùng tiểu tử có thể tiến vào quái vật thân thể, sau đó tiến vào trong sa mạc!”

“Người tiểu tử này quá hội tính toán, người chẳng lẽ không biết bản đạo nhân thực lực? Ngoại trừ cái kia Triệu quốc, cái gì xích Yến Đại hoàng, Thiên Môn phủ chủ cường thịnh trở lại cũng nhiều nhất cùng bản đạo nhân thực lực kém không nhiều lắm, có bản đạo nhân tại người bên cạnh, người thì sợ gì?”

“Ta muốn nhân cơ hội tăng thực lực lên, luyện hóa hỏa xà quả!”

“Thì ra là thế, người như luyện hóa hỏa xà quả lời mà nói..., cái kia phải chú ý rồi, cái này hỏa xà quả ẩn chứa xích hỏa khí, chính là hỏa hệ lực lượng, mà lại hỏa xà quả có chứa trị thân thể, tẩy tủy thân thể kỳ hiệu, đừng nói người một cái mật đạo cảnh, chính là đối với thân thông cảnh cường giả cũng có trợ giúp rất lớn, người tốt nhất mở ra linh quả, chia làm tính ra phần, có thể vì người tẩy tủy mấy lần, đánh giá ba năm không đến, người có thể bước vào pháp động cảnh!”

“Thần kỳ như thế?”

“Người cũng không nhìn một chút bản đạo nhân cùng cái kia hắc hỏa quái thực lực, hai ta nếu như không phải là vì kỳ bảo, còn có thể tranh được đầu roi máu chảy? Cái này mở ra linh quả phương pháp kia, bản đạo nhân không nói cho người, vậy người cái này khóa linh quả đại bộ phận lực lượng, sẽ bị người bạch mù, người chưa từng nghe qua một hơi ăn không xuất ra cái mập mạp? Linh quả lực lượng người vô pháp tiêu hóa, cuối cùng theo trong cơ thể người khuếch tán ra, người thật sự là phung phí của trời!”

“Đạo nhân giáo huấn chính là!”

“Chủ nhân!”

Hai người nói chuyện chi tế, phía trước cái kia còn cát xuất hiện nước xoáy.

Tô Phương tranh thủ thời gian chạy tới, mà lại lại để cho vô lương đạo nhân tại chỗ chờ hắn, mà vô lương đạo nhân bay lên một phần cười lạnh, xem sớm ra Tô Phương là ở tận lực lảng tránh hắn.

Một lát sau, vô lương đạo nhân mới đi tới, đi vào Sa Đà quái trước mặt, Tô Phương nói: “Tiền bối, cái này là Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, người xem xem là bậc nào phẩm chất?”

Vô lương đạo nhân vuốt ve phi kiếm: “Tại Triệu quốc bên ngoài, còn có đạt tới pháp động cảnh rất cao phẩm chất {Linh Bảo}, tại đây phương ranh giới, hoàn toàn chính xác coi như là bảo vật rồi, phi kiếm này đạt tới pháp động cảnh sáu tầng phẩm chất, nếu như tìm được ba thanh phi kiếm, vậy thì có thể có được pháp động cảnh đỉnh phong {Linh Bảo} uy lực!”

Tô Phương hành lễ: “Kiếm này tạm thời giao cho tiền bối, do tiền bối trước âm thầm xem trước một chút 2 thể lực lớn chính thể thực lực, sau đó lại cùng bọn họ tiếp xúc, tìm kiếm bảo khó vị trí!”

“Người đạo cẩn thận, đây là lão phu luyện chế cảm ứng ngọc giản, người cầm hắn, chúng ta có thể song phương cảm ứng, bản đạo nhân đi cũng!”

Hắn không cần cước đạp phi kiếm, lóe lên tự đi đến giữa không trung, tại giữa không trung ngự không mà đi.

Đây là Tô Phưong từ lúc chào đời tới nay, nhìn thấy đệ nhất vị không cần phi kiếm, có thể ngự không hành tẩu cường giả.

Lại để cho Sa Đà quái tại cồn cát chờ đợi, Tô Phưong lại tiến vào cánh rừng, lúc này xuất ra ngàn năm hỏa xà quả, cái này linh quả ngàn năm nở hoa kết quả, cái này là bực nào bảo vật?

Xuất ra phi kiếm, dựa theo vô lương đạo nhân bàn giao, đem linh quả cắt thành 10 khối, mà linh quả không có hạt, cũng không có hạt giống, thật là thần kỳ, phi kiếm cắt hết mang theo nước trái cây, dùng đầu lưỡi một thêm, một cổ mềm yếu chi lực mang tất cả toàn thân, lập tức tinh thần nhân.

Đem chín khối quả tẩm đề vào trước kia trang sâu độc trong hộp, lập tức ăn tươi khối thứ nhất quả tẩm.

Quả tẩm cửa vào tức hóa, so đan dược còn muốn thần kỳ, chỉ cần phưong diện này tự vượt qua lung lay đan.

Ông!

Toàn thân đột nhiên truyền ra năng lượng, cơ thể nhảy lên thanh âm, quả tẩm có được tình cảm ấm áp, mang tất cả một cây kinh mạch, từng khối xương cốt ở chỗ sâu trong, ngay đại não đều là như thế.

Bis bis...!

Vốn là hết sức thoải mái, Tô Phưong cũng hưởng thụ loại cảm giác này, nào biết cơ thể, cốt cách đã xảy ra một ít trùng kích, chấn động, giống như lại nhớ tới năm đó tu hành Đại viên mãn thân thể thời khắc.

Huyết khí, linh lực theo hỏa xà quả lực lượng, rất nhanh dừng mãnh vào mỗi một căn kinh mạch, cơ thể cũng là như thế, hiệu quả sơ lộ ra, toàn thân làn da xuất hiện nhau thai tạp chất, biến thành ám dịch, lại rất nhanh ngưng kết vì viên bi, bả vai, đỉnh đầu toát ra một tia khói trắng, trong rừng quanh quần tanh hôi.

Một thân linh lực, sinh mệnh lực lượng, huyết khí đều ở dựa theo linh xà quả lực lượng, rất mạnh trong người bồn đảo, Tô Phưong thừa cơ lại dùng một khóa luyện hóa yêu thú thi thể, lấy được năng lượng hạt châu.

Bồng!

Kinh khí đột nhiên bắn ra, Tô Phưong trong óc một hồi vù vù, vừa chứng kiến tầng ba kinh khí, mà toàn thân tấn chức chi lực, phối hợp linh xà quả lực lượng, cùng với tâm mạch chi lực, dung hợp cùng một chỗ dừng mãnh vào trong đại não, trùng kích đại não ở chỗ sâu trong thân khiếu.

Giờ khắc này, Tô Phưong vô pháp khống chế này cổ trùng kích chi lực, khóe mắt đã tuôn ra một ít Âm Huyết.

“Mật đạo tam trọng...”

Phục dụng một khóa năng lượng hạt châu, tăng thêm quả tẩm lực lượng, hắn theo mật đạo nhị trọng, tấn chức mật đạo tam trọng, thân thể mang đến một loại bay lên không cảm giác, giống như có thể phi cách mặt đất.

Lại bắt lấy Hồn Nguyên Thánh cảnh đối với hai khóa mặt trời, bắt đầu hấp thu Hồn Nguyên dương khí, lúc này đại não trùng kích còn chưa kết thúc, hơn nữa linh quả tẩm lực lượng, còn trong người mang theo toàn thân lực lượng vận hành.

Lúc này hấp thu Hồn Nguyên dương khí, mới vừa tiến vào trong cơ thể, đã bị quả tẩm lực lượng mang tất cả, dung hợp, khí hải bên trong năng lượng nhanh chóng mà vận hành, tự giống như lão tăng quét rác, quanh thân năng lượng cùng nhau vận hành.

Linh xà quả lực lượng quá đặc thù, một mảnh không hơn, làm hắn đột phá mật đạo tam trọng, hôm nay vẫn còn tẩy tủy thân thể, trợ giúp Tô Phưong tu hành.

Lúc này đây tiếp tục tự vài ngày thời gian, thời thời khắc khắc Tô Phưong tu vi, thân thể tại theo tẩy lễ, không ngừng nhắc đến thăng, tựa hồ cũng sắp đột phá mật đạo tứ trọng.

“Xôn xao!”

Bỗng nhiên, sa mạc phưong xa xuất hiện một đạo không giống bình thường khí lưu thanh âm.

Hắn vội vàng đem bả Hồn Nguyên Thánh cảnh hút vào dưới bụng, trong chớp mắt, một đạo áo vàng bóng người bay vào cánh rừng, đứng vậy vô lương đạo nhân.

Vô lương đạo nhân đại khái là phải không đến bốn mươi tuổi, nhưng toàn thân lại lộ ra một cổ, phảng phất sống ngàn năm lắng đọng khí, làm hắn có vẻ thần bí khó lường.

“Ông!”

Tô Phưong vừa muốn nói chuyện, nào biết tiến vào dưới bụng trong Hồn Nguyên Thánh cảnh, có chút mà nhoáng một cái, một cổ hồng mang, từ dưới

bụng kéo dài, tựa hồ muốn bắn về phía vô lương đạo nhân.

Nhìn thấy một màn này, Tô Phưong tranh thủ thời gian áp chế hồng mang, mà trong nội tâm hoảng hốt, ngưng mắt nhìn đi tới vô lương đạo nhân: "Người này... Là yêu, cái thể đại yêu!"

Đương nhiên vô lương đạo nhân tựa hồ không có ở hồ điểm ấy dị thường, đi vào bên cạnh ngồi xuống: "Tiểu tử, sự tình hoàn tất đặc không sai biệt lắm!"

"Nha..."

Tô Phưong rất không bình tĩnh ah, Hỗn Nguyên Thánh cảnh vậy mà trong người, làm ra phản ứng, dục phun ra hồng mang, cổ kính từ trước đến nay chỉ có đối với yêu quái giống như lần này động tĩnh, nhưng lúc này gặp được vô lương đạo nhân, lại cũng có phản ứng.

Vụng trộm dò xét vô lương đạo nhân, tựa hồ tìm không thấy bất luận cái gì là yêu đặc thù, ngoại trừ vậy đôi có chút ó vàng lông mi, người này hoàn mỹ giọt biến ảo hình người, còn thi triển nhân loại đồng dạng tầm thường năng lượng, một điểm yêu khí cũng không thấy được, vượt qua cái kia hắc hóa quái, vô lương đạo nhân chính là vô cùng lợi hại đại yêu.

Nghĩ đến cùng đại yêu cùng một chỗ, mới chánh thức là bảo hồ lột da, đối phương là yêu, cái kia tự nhiên một chữ đều tin không đắc, cùng người này hợp tác lấy hòa xà quả, chỉ sợ chờ hấn nhận được rồi hòa xà quả, cũng là mình chết thời điểm.

Vô lương đạo nhân cười nói: "Bản đạo nhân tự mình thấy thấy xích Yến Đại hoàng cùng với đến từ Thiên Môn phủ Hắc Bình, Dương Trung Tuyết, song phương bố bày rập đối phó bản đạo nhân, còn tưởng rằng bản đạo là cái tiểu nhân vật, ta cùng với 2 thể lực lớn đã nói rồi, mười ngày sau gặp mặt, tam phương cùng nhau tìm kiếm bảo khố vị trí, ngươi nhưng thỏa mãn?"

Tô Phưong liên tục gật đầu: "Đạo nhân khả năng giúp đỡ bề bộn, đây là tiểu tử đi đại vận, đạo nhân là Triệu quốc đến đại nhân vật sao?"

"Chưa tính là Triệu quốc, bản đạo nhân đến từ Nam Cương, ngươi nên vậy chưa nghe nói qua, đó là khoảng cách Triệu quốc phi thường xa xôi thế giới!"

"Nam Cương?"

Hấn như thế nào chưa nghe nói qua, trong cơ thể sâu độc liền là đến từ Nam Cương, sư phó Dương Nhất Chân còn lớn hơn khái vì hấn đề cập qua Nam Cương.

"Cái này đại yêu đến từ Nam Cương? Xem ra không giả, nếu không Thiên Môn phủ, xích Yến Đại hoàng cái loại này tồn tại, há không biết lai lịch của hấn?" Âm thầm tưởng tượng, Tô Phưong tự xem như thật là làm không đến phát hiện, không hề dị thường, tiếp tục tu hành.

Bỗng!

Mắt thấy mười ngày chỉ kỳ muốn đi vào.

Trong rừng đột nhiên truyền đến một cỗ chấn động chi âm, nguyên lai là đại lượng kinh khí, theo Tô Phưong trong cơ thể bạo tạc nổ tung giải khai.

Kinh khí lộ ra bốn tầng, hấn chính thức bước vào mật đạo tứ trọng.

Toàn thân chi lực lại bắt đầu phun lên đại não, tại trong đại não không ngừng trùng kích.

"Tiểu tử, không thể tưởng được ngươi thân thể như thế đặc, tánh mạng dương khí mạnh mẽ như vậy liệt, ngươi có phải hay không Viễn Cổ luyện thể người?" Một mực ngồi ở bên cạnh, bất động thanh sắc vô lương đạo nhân, bỗng nhiên hiện lên một vòng kính dị ánh mắt.

Tô Phưong cả kinh, mặc cho lực lượng trùng kích đại não, vuốt cằm nói: "Đạo nhân lợi hại, tiểu tử hoàn toàn chính xác tu luyện Viễn Cổ luyện thể người, đạt đến thân thể Đại viên mãn!"

"Trách không được trong cơ thể ngươi có được mãnh liệt như thế dương khí, dương khí cũng là tánh mạng tinh khí, giống nhau thân thể thì không cách nào ngưng kết ra như thể dương khí!" Vô lương đạo nhân nói xong câu đó, bỗng nhiên lại yên tĩnh bất động.

"Xem ra trên thế giới này, có thể nhìn ra ta là thân thể Đại viên mãn cao thủ có không ít!"

Cũng không biết vô lương đạo nhân cái này thân bí đại yêu tại đánh cái gì bàn tính, tóm lại Tô Phưong có lẽ hay là không sợ hấn, đến một lần có thuận đi phủ, thật sự không được thi triển Hỗn Nguyên Thánh cảnh tới chống lại.

Vào!

Mười ngày sau!

Bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một đạo phi kiếm, kiếm khí phía trên đứng mặc áo vàng vô lương đạo nhân, cùng với Tô Phưong chỗ nguy trang mà thành che mặt Hắc y nhân.

Lại phi hành một thời gian ngắn, bỗng nhiên theo giữa không trung xuất hiện một thanh thanh phi kiếm, trong đó hơn mười người chính là Thiên Môn phủ cao thủ, Tô Phưong liếc tự nhận ra rồi, nhìn nhìn lại phía bên phải hơn mười người, hấn là Xích Yến Sơn cao thủ.

“Vô lương đạo nhân hoàn toàn chính xác phải giúp ta đoạt bảo, nói rõ xích chương dưới núi lửa bảo vật, đối với hần cái này tôn cái thể đại yêu tràn đầy hấp dẫn!” Dùng bất đồng thị giác dò xét Thiên Môn phủ cường giả, Tô Phuong có một loại thoát thai hoá cốt cảm giác.

“Quả nhiên là tin tức phủ Hầu Bình, còn có Dương Trung Tuyệt, Thu Lãnh Cơ, Trì Tâm Suất, Vu Quân Kha bọn người...”

Tam phương không ngừng tới gần, Tô Phuong cũng nhìn thấy lần lượt từng cái một quen thuộc gương mặt, về phần phía bên phải những cao thủ kia bên trong, Tô Phuong liếc liền gặp được một cái hồng bào nam tử, ước chừng 30 tuổi, bên hông buộc lên một chích màu vàng Phi Yến: “Xích Yến Đại hoàng!”

Có khí thế như vậy, trấn áp nguyên một đám cao thủ, nam tử tất nhiên là xích Yến Đại hoàng không giả.

Thiên Môn phủ đại biểu, Hầu Bình hướng xích Yến Đại hoàng, vô lương đạo nhân ôm quyền: “Đạo nhân huynh, có thể bắt đầu rồi a?”

“Không có vấn đề!”

Vô lương đạo nhân cong ngón búng ra, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm phiêu phù ở bầu trời, lại là XIU.... XIU... Hai tiếng, xích Yến Đại hoàng cùng Hầu Bình, trước mặt mọi người phóng xuất ra 2 thanh phi kiếm.

Ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm dung hợp, trong lúc đó hóa thành một thanh phi kiếm, kỳ thật chỉ là trọng gấp lại với nhau, đón lấy Suru Suru bay về phía vô tận trong sa mạc.

Tam phương cao thủ không chế phi kiếm, vội vàng đuổi theo.

Nửa canh giờ về sau, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm ngừng lưu tại một mảnh tầm thường bị thua đi tích cỏ thành trì phía trên, lại chậm rãi mà hướng mặt đất bay đi, đi vào một tòa đã từng là cung điện loại vứt đi đại viện, chỗ đó có một miệng giếng cổ.

Ào ào xôn xao!

Hơn một trăm tôn cao thủ, theo phi kiếm cũng ào ào rơi xuống đất.

Ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm lại ào ào hóa thành một xích(0, 33m) lớn nhỏ trạng thái, chậm rãi bay về phía miệng giếng chung quanh, nguyên lai tại miệng giếng có ba đạo dài một thước kiếm rãnh.

Ông!

Từng thanh Thất Tinh Truy Mệnh kiếm đang lúc mọi người chờ mong phía dưới, cùng kiếm rãnh dung hợp, lập tức cái này tám thành cỏ đều đang run rẩy, giếng cỏ đột nhiên từ đó dùng hình tam giác tách ra, sau đó cái này vứt đi đại viện đều đang di động, giếng cỏ chỗ đó dần dần xuất hiện một hình tam giác thông đạo, mà lại có thể thấy được bên trong vây quanh lấy không ít bảo thạch.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Bảo khố mở ra, tranh đoạt bảo tháp

Bảo khố!

Gió gào thét rống rống, cát bay đá chạy, thông đạo thỉnh linh tự như vậy mở ra, xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt.

“Đoạt kiếm!”

Đến từ Thiên Môn phủ tin tức phủ vô thượng cường giả Hầu Bình, lập tức hướng Dương Trung Tuyệt gật đầu.

Phanh!

Phi Vũ quân đứng đầu, Thiên Môn phủ chủ dưới trướng mạnh nhất chiến tướng một trong, Dương Trung Tuyệt phát tay một trảo, một cây ngân thương bay ra, một bước phóng ra, quả thực chính là thước tỉ lệ thành thốn năng lực.

“Thần dị bước!”

Trong chớp mắt, Dương Trung Tuyết bước thứ hai chỉ tề, đã đi tới lối ra hơi nghiêng.

Danh chấn Thiên Môn phủ cái này phương ranh giới, thậm chí Triệu quốc một phương đại lĩnh chủ, Xích Viêm đại hoàng cũng xuất thủ.

Xem ra cùng Dương Trung Tuyết cũng không xa lạ gì, nhìn thấy đối phương không đến hai bước, có thể phóng ra trăm mét xa, thần thông như thế, hẳn liếc thấy đi ra lịch.

Bánh!

Không biết Xích Viêm đại hoàng thi triển hạng thân pháp, cùng cái kia ‘Thần dị bước’ cũng có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, không, hẳn không phải bước tiến, mà là một loại khí thế, cùng nhanh bắt lấy trong đó một bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm Dương Trung Tuyết khí thế va chạm, 2 đại tuyệt thế cao thủ ai cũng không có làm gì được ai.

Xích Viêm đại hoàng hướng dưới trường cường giả nhìn lại: “Sát nhập bảo khó!”

Hầu Bình cũng hướng Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ hạ lệnh: “Diệt Xích Yến Sơn cường giả!”

Tam phương có hai phe đều động trước một bước, Tô Phương trầm giọng nói: “Đạo nhân, ta cũng vậy muốn cái kia Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, ít nhất đem bả thuộc về ta cái kia đem bả cho đoạt lại!”

“Bản đạo nhân từ bi vì nghi ngờ, không thích sát sanh, nhưng giúp ngươi đoạt lại bảo kiếm, không phải việc khó!” Vô lương đạo nhân vuốt cằm chỉ tế, thoảng chớp hóa thành một cô hoàng phong, cuốn hướng thông đạo hơi nghiêng.

Ba ba ba!

Bảo khó cửa vào, Xích Yến Sơn, cùng Thiên Môn phủ cường giả giết bắt đầu đứng dậy, phía sau tiếp trước sát nhập bảo khó.

Sau đó Thiên Môn phủ một vị khác cường giả cũng rốt cục ra tay, Hầu Bình.

Dương Trung Tuyết cường đại, chính là Phi Vũ quân đứng đầu, mà ngay cả Xích Viêm đại hoàng loại này Cự Ngạc, cũng biết sự lợi hại của hắn, mà Hầu Bình loại này đến từ tin tức phủ cường giả, rất ít ra tay, tiền không ai biết lực lượng của hắn.

Tô Phương một mực không động nửa phần, hắn nhìn thấy Hầu Bình ra tay, cũng kinh ngạc một thân mồ hôi lạnh, cái kia Hầu Bình chưởng phong hướng nhảy vào thông đạo Xích Yến Sơn cường giả vỡ, chưởng ấn lập tức đem không ít người chấn trở mình, trong đó mấy người còn tưởng là sấn đập thành thịt nát, tựa một chiêu như vậy, liền vì Thiên Môn phủ cường giả giảm bớt lực cản.

Tư tư!

Giữa không trung một bóng người nhảy lên mà đến, đồng dạng không có cước đạp phi kiếm, nhảy lên mấy trượng cao, chân phong quét qua, Hỏa tinh loại khí lăng đánh về phía Hầu Bình: “Ta Xích Yến Sơn cường giả, cũng không phải là người cái thọt gỗ thượng thệ!”

XÍU... UU!... Một đạo ngân thương đâm vào Hỏa tinh khí lăng trước kia, ngăn trở Xích Viêm đại hoàng công kích: “Hầu huynh, người này ta đề đối phó, người đi cướp lấy bảo khó, chú ý cái kia áo vàng đạo nhân!”

“Tốt!”

Hầu Bình mang theo cuối cùng mấy vị đến từ Thiên Môn phủ cao thủ, trốn vào bảo khó thông đạo.

Mọi người tu vì đều là pháp động cảnh đã ngoài, những này chính là Thiên Môn phủ hạch tâm, mỗi một vị đều trải qua tầng tầng sàng chọn, cuối cùng nhất đứng ở cao nhất phong.

Hôm nay thông đạo bên ngoài, chỉ còn lại bốn người, Xích Viêm đại hoàng chụp vào trong đó một thanh phi kiếm, nhưng là vô lương đạo nhân lóc lên, đem Xích Viêm đại hoàng đánh ra khí cương đập toái, thông dong mà chăm chăm vào phía dưới phi kiếm: “Phi kiếm là của ta!”

Xích Viêm đại hoàng khế giết mình, khí cương đập toái, đây là trực tiếp dùng thực lực ngăn cản hắn, không khỏi một lần nữa dò xét vô lương đạo nhân: “Ngươi là phương nào cao thủ? Phương nào lĩnh chủ? Chư hầu?”

Vô lương đạo nhân lui ra phía sau lóc lên, hắn trái trong tay đã bắt lấy hai bả Thất Tinh Truy Mệnh kiếm: “Lĩnh chủ? Như ngươi đồng dạng đại lĩnh chủ, bản đạo nhân không có hứng thú, chư hầu? Tuy nhiên địa vị vượt qua đại lĩnh chủ, nhưng vẫn là đế quốc quân cờ, công cụ mà thôi, bản đạo nhân chính là một kẻ tán tu, gặp bảo đoạt bảo!”

Một chỗ khác, Dương Trung Tuyết cầm trong tay ngân thương, đập trên khí lăng cuộn cuộn mà đến: “Không bằng gia nhập ta Thiên Môn phủ, dùng các hạ thực lực, trở thành Phủ chủ huy hạ đệ nhất cường giả không phải việc khó!”

Tam Cường Tranh Bá!

Hơn nữa không phải pháp động cảnh, cái này Tam đại cường giả, chỉ sợ đều là thần thông cảnh tồn tại!

“Khi nào ta mới có thể đứng ở cùng bọn họ đồng dạng độ cao? Kinh thường quần hùng? Đợi không được bao lâu, ta có được Hỗn Nguyên Thánh cảnh, người khác dùng mười năm, ta chỉ dùng một năm, mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây, ngay ta mình cũng không cách nào đoán trước ngày mai!”

Tâm ngửa!

Tô Phưong phảng phất bị người di vong, đứng ở cửa vào một phưong, trong mắt hiển hiện vẻ hâm mộ.

Vô lương đạo nhân đối mặt Dương Trung Tuyết lời kéo, khinh thường nói: “Thiên Môn phủ chủ? Cái kia thực không có ý tứ, bản đạo nhân chỉ biết là Triệu quốc, cái gì Thiên Môn phủ chủ, chỉ là vì Triệu quốc giữ nhà hộ viện đưa ở mà thôi!”

“Người dám vũ nhục ta Phủ chủ?” Dương Trung Tuyết giận tím mặt.

“Vừa rồi câu nói kia còn quá khách khí!” Vô lương đạo nhân xem ra thực không phải hơi hạ người: “Nói là đưa ở, còn cất nhắc Thiên Môn phủ chủ, ta xem hẳn chính là Triệu quốc chó giữ nhà, mà người cái tên này, chỉ là chó giữ nhà bên cạnh một đầu tiểu Cầu!”

“Thần dị bước!”

Vù vù!

Ba đại cao thủ đến trước kia một khắc, cũng không thi triển cường lực nhất lượng, nhưng bây giờ vô lương đạo nhân mấy câu, thật sự đốt lên Dương Trung Tuyết chiến ý, theo mười trượng xa giữa không trung, đột nhiên cuốn hướng vô lương đạo nhân, ngân thương đâm về vô lương đạo nhân cổ.

Nhanh, hung ác, chuẩn!

Có thể thấy được Dương Trung Tuyết vị này cường giả, theo Phi Vũ quân tăng dưới chót, từng bước một phát triển, đã trải qua bao nhiêu chiến đấu, không biết chém giết bao nhiêu cường giả, tu vi như thế, là dựa vào đạp trên thi thể, năm máu tươi chế tạo.

“Tính tình còn không nhỏ sao!”

Vô lương đạo nhân đột nhiên hóa thành một đạo hoàng phong, Dương Trung Tuyết ngăn trong khi đấu thương hoàng phong, đạo nhân nhưng không thấy.

Vô lương đạo nhân từ một bên trong cuồng phong, do hoàng phong phảng phất ngưng kết mà thành: “Cái gì xích Yên Đại hoàng, Thiên Môn phủ không phải một mực muốn diệt trừ ngươi sao? Bản đạo nhân không phải là Thiên Môn phủ bằng hữu, cũng không phải địch nhân của ngươi, cũng là vì lợi ích, Thiên Môn phủ nhưng thật ra là ta và ngươi cùng chung địch nhân!”

“Ha ha, nói quá đúng, đột nhiên bốn hoàng rất thích ngươi cái này đạo nhân, vậy ngươi chớ quấy rầy ta, về phần cái kia bảo khó, ai có bản lĩnh chính là ai, ta và ngươi tương tàn, chỉ biết tiện nghi Thiên Môn phủ!” Xích Yên Đại hoàng vui tươi hơn hờ gật đầu.

“Các ngươi vô pháp thực hiện được!”

Dương Trung Tuyết vèo ném trong tay ngân thương, giống như ngân sắc Lưu Tinh, hướng vô lương đạo nhân đâm tới.

“Loại người như ngươi pháp bảo không làm gì được ta, ngươi cái kia thần dị bước, cũng coi như giống nhau bước tiến!” Vô lương đạo nhân theo ngân thương bên trong nhảy nhảy dựng lên, hoàng phong trợn trợn gào thét, không biết là gì thần thông.

Xích Yên Đại hoàng đột nhiên chặn ngang một cước, một mặt chương lực phô thiên cái địa, đột ngột từ mặt đất mọc lên, áp hướng Dương Trung Tuyết: “Ta và ngươi đấu nhiều năm như vậy, chính là vì Đấu Tinh Vương Triều bảo khó, đối thủ của ngươi đúng vậy ta à, có bản lĩnh tới giết ta!”

“Ta nói nha, phi kiếm là của ta, hẳn chính là ta!”

Vô lương đạo nhân hóa thành hoàng phong xuất hiện ở thông đạo bên kia, rõ ràng tìm được đệ tam đem bảo Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, sau đó tránh hướng che mặt Tô Phưong.

“Đạo nhân, đa tạ rồi!”

Tô Phưong cũng không khách khí, đây là hợp tác, không phải cấp bậc lễ nghĩa.

Vô lương đạo nhân đem ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm giao cho Tô Phưong, không thêm để ý chút nào: “Bản đạo nhân toàn lực giúp ngươi, ngươi cũng muốn toàn lực giúp ta!”

“Các ngươi vào không được bảo khó!”

Dương Trung Tuyết tại xích Yên Đại hoàng giao thủ khí trong tràng, chạy về phía bảo khó cửa vào, hẳn muốn đem thông đạo ngăn trở, bởi như vậy, bên trong người mạnh nhất chính là Hầu Bình, hẳn có thể tìm được cả Vương Triều bảo khó.

Xích Yến Đại hoàng một bước đạp một cái, khí thế cũng có thể giẫm toái một ngọn núi, chân đất cái này tòa cổ thành đều ở run rẩy, xem ra hắn cũng muốn thi triển thần thông cảnh chính thức lực lượng.”Người ngăn được hai người chúng ta?”

Dương Trung Tuyết dựng thẳng lấy ngân thương:”Vậy các ngươi có thể thử một lần!”

“Thình thịch!”

Đang lúc tam phương cao thủ tại lối vào, dục phân cái cao thấp chi tiết, theo thông dưới đường, rồi đột nhiên tạo nên mãnh liệt chấn động, một cỗ gió lạnh cũng theo thông đạo tóe phát ra.

Ông!

Đột biến còn chưa kết thúc, vài đại cao thủ cảm thấy là trong bảo khố, tất nhiên có cái gì làm cho người ta sợ hãi lực lượng tại bộc phát.

Lại từ dưới đất tràn ngập ra một đạo màu sắc rực rỡ huyền quang, đạo này huyền quang quả thực không thuộc về nhân gian, đến từ phía chân trời, tại thành cổ mặt đất hiện lên một lát, tựa biến mất hầu như không còn.

“Đây là...”

Vô lương đạo nhân người thứ nhất thay đổi thần sắc, đột nhiên hóa thành một đám hoàng phong, đem ngăn ở cửa vào phóng thích khí thế Dương Trung Tuyết chân khai, trốn vào bảo khố.

“Xích Yến Đại hoàng, hôm nay ta liền cho lấy đầu của ngươi, thanh thực Thiên Lô!”

Hiển nhiên vô lương đạo nhân thực lực vượt qua Dương Trung Tuyết một mảng lớn, vô pháp ngăn cản vô lương đạo nhân, cho dù tiến vào bảo khố, còn có Hắc Bình có thể đối phó hắn.

Dương Trung Tuyết cả người trôi nổi mà dậy, đánh ra phức tạp vô cùng thủ ấn, hắc song đồng tử bắn ra ra một cỗ kỳ diệu Lô Điện.

“Thanh thực Thiên Lô, đây chính là các ngươi Thiên Môn phủ chủ vài to đến ý thần thông, muốn giết ta? Cái kia thì tới đi!” Xích Yến Đại hoàng cũng chậm rãi bay lên không, thân thể giống như mất đi sức nặng.

“Xoẹt xoẹt!”

Dương Trung Tuyết phía trên lại xuất hiện năm đạo thanh sắc Lô Điện.

“Thần thông... Nhân loại lại có thể điều khiển trong tự nhiên Lô Điện, ta phải tranh thủ thời gian biến mất, cái kia vô lương đạo nhân rõ ràng không mang theo ta tiến vào bảo khố, hừ!”

Thần thông, màu xanh Lô Điện chỉ sợ có thể đem núi lớn đều có thể oanh ra một cái lỗ thủng đến, Tô Phương thúc dục Linh Ẩn giới, thừa dịp lôi khí bao trùm giữa không trung, dẫn tới cát vàng trận trận, lập tức trốn vào thông đạo.

Cái thông đạo này ước chừng có hơn ba mươi trượng sâu, chạy như điên về sau, đầu tiên nhìn thấy một ít thi thể rơi là tả lỵ, phía trước Thiên Môn phủ cùng Xích Yến Sơn cường giả, đang tại tranh đoạt trên mặt đất đại lượng trân bảo, linh thạch, bảo thạch, một ít lung lay đan tán rơi trên mặt đất, dẫn tới song phương một bên chém giết, một bên tranh đoạt.

“Cái kia bảo tháp là cái gì pháp bảo? Chính hấp dẫn Hắc Bình cùng vô lương đạo nhân áp chế bảo trong tháp phóng thích khí thế!”

Ở vào tàng hình trạng thái, hắn bản muốn nhân cơ hội đoạt bảo, có thể thấy được đến ở chỗ sâu trong hai đại cao thủ tranh đoạt một tòa bảo tháp, chú ý lúc này bị bảo tháp hấp dẫn, cũng một bước xông tới.

“Mọi người không nên tới gần, hai đại cao thủ phóng thích khí thế, đủ để đem chúng ta thất cổ!”

Một ít cường giả muốn vào nhập phía sau đi đoạt bảo, có thể vô lương đạo nhân cùng Hắc Bình chính phun ra trận trận linh lực, cùng nhau trấn áp bảo tháp khí thế, ai cũng không dám tới gần, chỉ có thể trong chớp mắt tìm kiếm mặt khác bảo vật.

Địa cung tượng là một cái dưới đất cung điện, núi vàng núi bạc chồng chất khắp nơi đều là, không hổ là Vương Triều bảo tàng.

“Áo vàng đạo nhân, bảo vật này là ta Thiên Môn phủ, ngươi cảm không được, cho dù ngươi lấy đi, ta Thiên Môn phủ cũng phải đuổi giết ngươi đến chân trời góc biển!”

“Bản đạo nhân cũng không nghĩ ra ở chỗ này, sẽ đụng phải một kiện siêu phẩm bảo vật, ngươi Thiên Môn phủ thì như thế nào? Ta cũng không phải quy Triệu quốc tiết chế, nếu là Triệu quốc lực lượng, bản đạo nhân thật là có điểm kiêng kỵ, dùng ngươi tu vi thật là cao thủ, nhưng tốt nhất chớ ép bản đạo nhân phát uy, bằng không thì các ngươi hết thảy đi không được!”

“Ngươi một cái không có mắt chó chết, bốn tọa trước hết giết ngươi, Thiên Môn thanh lôi trận!”

Hắc Bình giận không kềm được, có người dám ở Thiên Môn phủ địa bàn giương oai.

Nhảy mất bề vụn từng đạo vân phù.

Ken kết!

Vân phù rách nát rồi, vậy mà xuất hiện từng đạo phóng thích thanh lôi cánh cửa cực lớn, suu suu suu mà đem vô lương đạo nhân vây quanh.

“Thiên Môn thanh lôi trận, đây chính là Thiên Môn phủ đệ nhất trận pháp, mỗi người cũng biết ah!”

Tô Phuong lại gặp được thần thông cảnh cao thủ thủ đoạn, cũng lần đầu tiên nhìn thấy trận pháp.

Xùy!

Oanh!

Từng đạo thanh lôi Thiên Môn, đột nhiên phát ra một đạo thanh lôi, đạo này thanh lôi dùng khí thể sét đánh không kịp bưng tai, tuyệt đối mà đánh trúng vô lương đạo nhân, đưa hắn đánh bay.

Mà Hầu Bình cũng không nóng nảy, đây là Thiên Môn phủ địa bàn, trước hết giết một vô lương đạo nhân nói sau.

“Cái này pháp bảo có cái gì tốt? Có địa phương đều có Pháp Toái dấu vết, không là một kiện nguyên vẹn pháp bảo, chẳng lẽ là một kiện pháp khí?”

Tô Phuong cùng bảo tháp dựa vào là gần đây, ngưng mắt nhìn ba trượng cao tựa hồ vàng bạc vây quanh mà thành bảo tháp, khí thể phải không phạm, nhưng bảo tháp có thật nhiều tổn hại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Bảo bối quy ta, đại yêu vô lương

Tô Phuong ẩn lấy thân, bỗng nhiên dự đoán được trước mắt chỗ ngồi này bảo tháp: “Hắn là trước kia tràn mặt đất cái kia thái quang, chính là từ nơi này sáu tầng bảo tháp thích phóng đi ra hay sao? Có thể làm cho hai đại cao thủ tranh đoạt, tất nhiên là đại bảo vật, vượt xa quá Thất Tinh Truy Mệnh kiếm!”

“Thừa dịp cái kia áo vàng đạo nhân bị đại nhân cuốn lấy, chiếm cái này pháp bảo!”

Tri Tâm Suất mang theo hai gã Phi Vũ quân cường giả, mở một đường máu, từng đạo ngân đoạt, đến mức, đem nguyên một đám đến từ Xích Yến Sơn cao thủ chọn trở mình.

Ba người nhìn về phía bảo tháp, Tri Tâm Suất vỗ trống tron túi, cái túi bỗng nhiên bị hắn trao tại tay trái, miệng túi mở ra đối với cái kia sáu tầng bảo tháp phóng thích hấp lực.

Vù vù hô!

Một cỗ gió mạnh từ túi khẩu cuốn ra, muốn đem sáu tầng pháp bảo hút vào cái túi.

“Tri Tâm Suất chỉ sợ cũng là muốn tiếp cận thần thông cảnh tồn tại...” Tô Phuong chỉ có thể trở mắt nhìn xem, xem ra cái này bảo tháp, hay là muốn rơi vào Thiên Môn phủ trong tay.

“Ngươi một cái pháp động cảnh tiểu tử, còn muốn thu phục này pháp bảo? Bách Độc Lang Yên!”

Vô lương đạo nhân bay tới, hóa thành một mảnh hoàng phong, Hầu Bình ở hậu phương đuổi giết, vô lương đạo nhân lòng bàn tay vỗ, một cỗ khói đen, tư tư mà áp hướng Tri Tâm Suất ba người.

“Xuy xuy!”

Thần thông chi thuật!

Bách Độc Lang Yên nhìn như bình thường, nhưng phổ hướng Tri Tâm Suất ba người về sau, đem ba người quần quít lấy không ngừng thôn phệ năng

lượng cùng khí thể, Trì Tâm Suất ba người chỉ có thể dùng Hắc Vũ chiến giáp bảo vệ thân thể.

Không, chính là Hắc Vũ chiến giáp đều bị Bách Độc Lang Yên cháy sạch rã rời rung động, cả kia chiến giáp đều nhanh tan ra rồi.

Đây chính là pháp bảo ah!

“Vô lương đạo nhân...” Thần thông lại áp qua rồi pháp bảo, có thể đem pháp bảo hòa tan, cái này là bực nào thực lực.

Hầu Bình giết tới đây, đánh xuất ra đạo đạo huyền quang, sắp bị Bách Độc Lang Yên bao phủ Trì Tâm Suất ba người, cảm ra bảo tháp phía trước, sau đó lại cùng ra vô lương đạo nhân tranh phong.”Ngươi không phải Triệu quốc chung quanh cường giả? Bách Độc Lang Yên? Bách độc chi thuật, nghe nói đây là Nam Cương tà ác tu sĩ, mới có thể nắm giữ thuật, ngươi là Nam Cương tu sĩ?”

Vô lương đạo nhân phòng bị Hầu Bình đánh lên, xem ra Hầu Bình thực lực, đã muốn đạt tới đẳng phong tạo cực (đạt tới đỉnh cao) tình trạng.”Không thể tưởng được ngươi một đầu chó giữ nhà, có thể biết bách độc chi thuật, đây thật là Nam Cương rất bình thường một loại thần thông, bách độc chi thuật, chính là thu thập trăm chủng độc vật, ngưng kết mà thành thần thông, thần thông cùng kịch độc dung hợp, ngoại trừ pháp khí, bất luận cái gì {Linh Bảo} cũng có thể đầu độc!”

“Nam Cương tuy nhiên xa xôi, nhưng còn có rất nhiều tu sĩ cùng Nam Cương lui tới, loại này bách độc chi thuật cũng không tính toán bí mật, giết ta Thiên Môn phủ loại người, ngươi cái này tôn thần thông cảnh cường giả, là muốn vẫn lạc!”

Bành bành!

Hầu Bình lời nói vừa rồi ra, chung quanh hiển hiện đại lượng kiếm khí, hán hét lớn một tiếng.”Trăm kiếm tề minh trời lên!”

Ong ong ong!

Tất cả kiếm khí trong chớp mắt, dùng vô kiên bất tòng, chém giết tàn sát hết khí thể, công hưởng vô lương đạo nhân.

Từng đạo kiếm khí phảng phất đang sống, có thêm con mắt tựa như, công kích vô lương đạo nhân bất đồng bộ phận, không lưu chút nào trốn chạy để khỏi chết (đào mệnh), lập loè vị trí.

Vô lương đạo nhân cũng lợi hại vô cùng, tiếp tục phóng thích bách độc chi thuật, giống như bốc lên mà dậy làn khói, theo thân thể chung quanh tuôn ra, phạm là kiếm khí đánh trúng làn khói, tựa hồ đã bị làn khói hấp thụ, không cách nào nữa phát ra bức người kiếm quang.

Ông!

Một người người đều không tại hồ tiểu nhân vật, lúc này mang theo kinh ngạc ánh mắt, nhìn xem trong cánh tay phải hiện lên có chút ánh sáng tím.

Tô Phương lập tức nhìn về phía sáu tầng bảo tháp, rung động nói:”Tay phải như thế nào đối với sáu tầng bảo tháp có phản ứng? Lợi hại như thế pháp bảo... Chẳng lẽ tay phải cũng có thể hấp thụ?”

Tay phải dung hợp huyền diệu tử mang về sau, vốn có năng lực làm hán giật nảy mình, sao mà bảo vật, có thể hấp thụ pháp bảo năng lực?

Lúc này lại đối với sáu tầng bảo tháp có phản ứng, Tô Phương đột nhiên hoành lấy lông mày:”Cái này bảo tháp có thể làm cho vô lương đạo nhân cùng Hầu Bình gãy phá da đầu, nói không chừng không phải {Linh Bảo}, mà là càng thêm lợi hại pháp khí, vậy thì thử xem, đem hán năng lượng cho hấp thụ!”

Pháp khí với hán mà nói còn rất lạ lẫm, nhưng đây là siêu việt {Linh Bảo}, thì ra là siêu việt Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, cày mạnh linh cung, tiên cực giáp tồn tại, nếu như có thể hấp thụ bảo vật này linh lực, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Vì vậy toàn thân năng lượng bắt đầu thúc dục tay phải, tay phải ong ong mà run rẩy, một đạo không chút nào thu hút tử mang, dần dần tới gần sáu tầng bảo tháp.

Đát đát!

Sáu tầng bảo tháp cùng tử mang tiếp xúc, gần kề lập tức, bảo tháp liên cao thấp chấn động, cũng không biết đã xảy ra khi nào, chấn động càng ngày càng kinh người, ngay dưới mặt đất bảo khố cũng lay động bắt đầu đứng dậy.

“Ai dám tại bản đạo nhân trước mặt đoạt bảo?”

Bên ngoài hơn mười trượng, vô lương đạo nhân khổng lồ Bách Độc Lang Yên, mang theo một đôi hoàng đồng tử quét về phía sáu tầng bảo tháp.

Hầu Bình cũng ngoài ý muốn nhìn sang, vừa mới nhìn thấy bảo tháp, bỗng nhiên cái kia bảo tháp hóa thành một vòng linh quang, bắn về phía phía dưới một cái trống rỗng xuất hiện Hắc y nhân trong tay phải.

Hắc y nhân đứng vậy Tô Phương!

“Là tiểu tử kia...” Vô lương đạo người bất ngờ dò xét Tô Phương, tựa hồ không thể tưởng được một cái mặt đạo tử trọng tiểu tử, có thể thu hán cũng

khó khăn dùng thu bảo vật.

“Đừng buông tha tiểu tử kia!”

Một ít Xích Yến Sơn, Thiên Môn phủ cao thủ, cũng đều đem Tô Phương coi như mục tiêu, thấy cái mình thích là thêm.

“Ào ào xôn xao!”

Vô lương đạo nhân trong lúc đó bộc phát một cỗ màu vàng gió yêu ma, cũng mang theo Bách Độc Lang Yên, theo giữa không trung trực tiếp bay về phía Tô Phương, mà lại hét lớn một tiếng: “Tiểu tử, bảo tháp là bản đạo nhân, nhanh chóng cho ta!”

Tô Phương cái eo đột nhiên thẳng tắp: “Đạo nhân, cái này bảo tháp nhận biết ta là chủ, ta còn như thế nào trả lại cho ngươi? Cái này giữa ban ngày, bảo vật ai nhặt được chính là ai, ngươi nói có đúng hay không?”

“Cái này bảo tháp đối bản đạo nhân rất hữu dụng nơi, nhanh chóng cho ta!” Vô lương đạo nhân phiêu phù ở phía trên, hẳn lúc này, hai hàng lông mày chẳng những là màu vàng, còn mang theo một tia màu vàng, nhất là song đồng từ lộ ra một cỗ màu vàng yêu mang.

“Ta giúp ngươi tìm được hóa xà quả, không là giống nhau? Ngươi không phải muốn cho ta một kiện bảo bối cảm ơn ta sao? Đơn giản tự cái này bảo bối rồi, mà lại hẳn cũng không phải ngươi!” Tô Phương không làm.

Vô lương đạo nhân giận dữ: “Tiểu tử ngươi trường lá gan rồi? Nhanh chóng cho ta!”

Tô Phương dùng thô cuồng thanh âm, đến che dấu tuổi của mình nhẹ giọng tuyên: “Đã cùng tiểu tử dung hợp, thì phải là tiểu tử, ta là dựa vào tay của mình lấy được, cũng không phải theo ngươi chỗ đó cầm, bảo vật thuộc về ta, ta còn là hội giúp ngươi tìm được Hóa Linh Xà quả!”

“bọn họ nội đấu rồi!”

“Chặt tiểu tử kia, đoạt lại cái kia tuyệt thế pháp khí!”

Nguyên một đám gần như cùng hung cực ác ánh mắt, tập trung tại Tô Phương trên người, có Xích Yến Sơn cường giả, cũng có Thiên Môn phủ cao thủ, ngay Thu Lãnh Cơ cũng trong đó.

Vô lương đạo nhân bỗng nhiên đề nặng tức giận: “Không có bản đạo nhân bảo vệ ngươi, tiểu tử ngươi còn có thể đi vào cái này bảo khố?”

“Trước khi đến là tự ngươi nói, đối với bảo khố bảo vật không có hứng thú, cái kia bảo khố toàn bộ hết gì đó đều quy ta, ngươi bây giờ là lật lọng, không coi trọng chữ tín!”

“Bản đạo nhân lúc trước chỉ là khai mở hay nói giỡn, nào biết được cái này bảo khố hội có một việc bảo bối? Nhanh chóng cho ta, bằng không thì bản đạo nhân muốn chặt ngươi!”

“Bảo vật bị ta dung hợp, thì phải là ta!”

Nào biết Tô Phương lúc này dị thường kiên quyết, cái kia trên mặt viết chính là chỗ này bảo vật ta muốn định rồi.

Một cái mặt đạo tử trọng con sâu cái kiến, ở đâu ra này cỗ dũng khí?

“Hoàng Bào Quái, ha ha, trời cũng giúp ta, tất cả mọi người nghe lệnh, ta cuốn lấy cái này Hoàng Bào Quái, các ngươi giết tiểu tử kia, đem bảo vật đoạt lại!”

Hầu Bình không thể tưởng được vô lương đạo nhân cùng Tô Phương hội đấu tranh nội bộ, lại thấy Tô Phương là cái tiểu nhân vật, mặt đạo tử trọng mà thôi, chỉ cần hẳn có thể đối phó Hoàng Bào Quái, cái kia Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ tự có thể giết Tô Phương.

Bảo vật, cuối cùng là một Thiên Môn phủ.

“Các ngươi những cái thứ này, bản đạo nhân cho các ngươi lao động chân tay, các ngươi lại tự chịu diệt vong, Đạo gia không khách khí!”

Động thủ trước không phải Hầu Bình, mà là vô lương đạo nhân.

Trước mắt bao người, vô lương đạo nhân lông mi có thêm dài vài thốn, tóc cũng biến thành màu đỏ như máu, nhất là mười ngón tay của hắn, biến thành sắc bén lợi trao.

Phía dưới các cao thủ sợ tới mức toàn thân run rẩy: “Đứng, đứng đại yêu!”

“Quả nhiên là một chích biến ảo hình người tuyệt thế đại yêu, hừ, vô lương đạo nhân, nghe ngươi danh tự sẽ không là đồ tốt, khá lắm bụng hắc đại yêu, giả trang làm nhân loại trang người lương thiện, lại chạy đến thế giới loài người đoạt bảo!” Tô Phương cũng có chút giật mình, tốt lúc trước chỉ biết đối phương là đại yêu.

“Nguyên lai là Nam Cương đến đại yêu, các ngươi mau bỏ đi, lần này yêu pháp lực dị thường khủng bố!” Hầu Bình nghiêm trọng hạ lệnh, Thu Lãnh Cơ

cùng Trì Tâm Suất đám cao thủ, lập tức mang theo Thiên Môn phủ cường giả rút lui khỏi.

Còn lại Xích Yến Sơn những kia cường giả, tại nguyên chỗ chân tay luống cuống.

“Ha ha, Đạo gia đã muốn phát uy rồi, há có thể cho phép các ngươi rời đi? Vừa vặn Đạo gia cần nhân loại tinh hoa, dương khí, các ngươi tựu hết thảy đều lưu lại a!”

Vô lương đạo nhân khom người một phun, đại diện tích Bách Độc Lang Yên mang tất cả ra.

Lúc này Bách Độc Lang Yên không giống người thường, rõ ràng trong đó xuất hiện một ít Cự Đại Trì Chu, bò cạp độc, con cạp, độc xà vân... vân cực lớn độc vật, chúng trông rất sống động, phun ra lấy Bách Độc Lang Yên, giống như độc vật đại quân thẳng tiến.

“Quá, thật lợi hại, thần thông như thế ah, một người có thể đối phó thiên quân vạn mã!” Tô Phuong thật là run lên, vô lương đạo nhân thực lực, làm hắn sờ không được thiên nam địa bắc.

“Thiên Môn thanh lôi trận!”

“Nhanh chóng rút lui khỏi bảo khố nói sau!”

Nhìn thấy độc vật đại quân mệnh mông đánh tới, Hầu Bình cũng thúc dục chính thức thần thông, từng đạo môn hộ thanh lôi xuất hiện, xuy xuy nhỏ mà, chặn đường tại độc vật đại quân phía trước.

Độc vật đại quân tại Hoàng Bào Quái dữ tợn cười lạnh về sau, ào ào công kích thanh lôi môn hộ, rầm rầm rầm, hai đại cao thủ phóng thích đại thần thông tại đây địa cung bảo khố nhắc lên đáng sợ đánh khí thế, khí thế dùng bẻ gãy nghiền nát xu thế, đánh trúng chung quanh vách tường, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, bảo khố bắt đầu sụp đổ.

Hầu Bình hô to: “Nhanh hơn tốc độ, cái này địa cung muốn sụp!”

“Trốn chỗ nào!”

Hoàng Bào Quái lại phun ra một cỗ hoàng phong, hoàng phong chính là mười phần yêu khí, vậy mà hóa thành một cái lớn móng vuốt, rầm rầm một phen, đem tính ra đạo thanh sắc môn hộ bẻ vụn, muốn đem Thiên Môn phủ tuyệt thế cao thủ Hầu Bình chém giết.

Hoàng Bào Quái đột nhiên tập trung đứng ở đá rơi bên trong Tô Phuong: “Tiểu tử, ngươi muốn chết ah, Đạo gia còn nói chờ ngươi giúp ta chiếm hóa xà quả, lại đem ngươi bắt trở về, cho ngươi này là dương thể, với tư cách tộc của ta một vị cường giả chuyển thể thân thể, nhưng chính ngươi muốn tìm cái chết, trách không được Đạo gia!”

“Nguyên lai ngươi đã sớm đánh chủ ý của ta?” Tô Phuong rất là ngoài ý muốn.

“Theo Đạo gia nhìn thấy ngươi đầu tiên mắt, tựu nhìn ra trong cơ thể ngươi có được yêu tộc mỗi người đều ưa thích dương khí, có lẽ hay là vô cùng tinh khiết dương khí, đây là bất luận cái gì đại yêu đều là cái thể bảo vật, bắt ngươi tu hành, luyện bảo, song hưu, chuyển sinh, trùng tu đều là tốt nhất bảo bối, cho nên Đạo gia sớm liền định muốn bắt ngươi!”

“Yêu quái quả nhiên nguyên một đám tâm như độc xà, ngươi hảo hung ác ah, muốn lấy ta làm các ngươi yêu tộc tu hành công cụ, ta nhỏ vào, ta sớm muộn gì hội thu thập ngươi!” ☹

Rầm rầm rầm!

Bảo khố đại diện tích sụp đổ, Tô Phuong về phía sau nhảy lên, nhìn như sẽ bị cát vàng cùng mảnh nhỏ chôn, nhưng là một đầu quái vật theo cát vàng chui đi ra, một ngum đem Tô Phuong nuốt vào miệng rộng, lại lập tức chui vào cát vàng thế giới.

“Như thế nào quên tiểu tử này tuân phục một đầu Sa Đà tinh... Hảo hảo, ngươi phục dụng linh xà quả, sẽ có khí tức của nó, Đạo gia sau khi ra ngoài, hảo hảo thu thập ngươi!”

Vô lương đạo nhân lộ ra đáng sợ độc khí, lại nhìn về phía chung quanh: “Muốn thực bị chôn lấy phía dưới này, nhất thời bán hội còn vô pháp đi ra ngoài!”

Hắn lập tức hóa thành nhất quyền gió yêu ma, hướng bảo khố nhanh bị chôn cửa ra vào bay đi.

Tốc độ cực nhanh, làm cho người lú lười.

Hoàng phong nhất quyền, vô lương đạo nhân đã bay ra thông đạo, mà mới từ lối ra bay ra, một đạo nhân ảnh, thập phần cô đơn bóng người, dưới ánh mặt trời hướng hắn đi tới.

Chương 80: Thiên Môn phủ chủ chiến vô lương đạo nhân

Đạo này cô đơn bóng người, phảng phất không thuộc về cái này Đâu Tinh Sa Nguyên, nhìn không ra bộ dáng, tựa hồ giống như một gã người qua đường, muốn cùng vô lương đạo nhân gặp thoáng qua.

Nhưng, tại vô lương đạo nhân trên mặt lần đầu tiên lộ ra ngưng trọng.

“Ngươi là ai?” Vô lương đạo nhân nhàn nhạt hỏi.

Bóng người kia tại trăm mét bên ngoài dừng lại, bão cát tại hán chung quanh mang tất cả, mà lại truyền đến phách đạo tiếng cười: “Ngươi tới địa bàn của ta nháo sự, chẳng lẽ ngươi không biết ta là ai?”

“Ah?”

Vô lương đạo nhân khẽ giật mình, liền khinh thường nói: “Địa bàn của ngươi! Đạo gia biết rồi, ngươi chính là Thiên Môn phủ chủ, đến từ Triệu quốc đường một đầu chó giữ nhà!”

Người kia nói: “Chó giữ nhà? Ta cũng vậy không phân bác, ngươi không nên nói ta là chó giữ nhà, cái kia ta chính là chó giữ nhà, ngược lại là ngươi này đầu đại yêu, lại tới đây nháo sự, giết người của ta, ngươi là gan không nhỏ!”

“Đạo gia muốn đi đâu tự đi nơi nào, các ngươi Triệu quốc đất rộng của nhiều, cường giả vô số, thật là ta đại yêu cảm địa, nhưng bốn đạo gia hết lần này tới lần khác ưa thích tới nơi này, Thiên Môn phủ chủ, ngươi là tới giết ta hay sao?”

“Giết ngươi? Xem như thế đi, nếu như có thể giết ngươi, cái kia sẽ giết, nếu như không thể giết, quên đi!” Người nọ lười biếng trả lời một câu.

“Ngươi đây là cái gì lý do?” Vô lương đạo nhân khẽ giật mình.

Người kia nói: “Ngươi chính là đại yêu, tất nhiên thực lực cường đại, bản chủ có tự mình hiểu lấy, mà lại ngươi lại không đánh ta nói sán, ta tới lần này cũng không phải đã bị Triệu quốc pháp lệnh, cho nên ta cũng không muốn không công chảy mồ hôi đổ máu, có thể giết tắc chính là giết, không thể giết ngươi, quên đi, ngươi chỉ cần không tại địa bàn của ta nháo sự, muốn đi Triệu quốc làm gì vậy, cũng không quan ta chuyện gì, còn nữa ta cũng vậy lười biếng quen rồi, vừa rồi cái kia xích Yến Đại hoàng nghe được ta tới rồi, đã sớm xám xịt đào tẩu, ta chỉ muốn tìm một cao thủ luận bàn một chút!”

“Có ý tứ, ngươi cả nhân loại này cường giả rất có ý tứ, Đạo gia cũng không cùng Triệu Quốc Cường giả giao thủ, xích Yến Đại hoàng tuy nhiên có chút thủ đoạn, nhưng không đáng Đạo gia vung tay, lại nói tiếp Đạo gia cũng có chút lười, Thiên Môn phủ chủ, đừng không nghĩ qua là, bị Đạo gia lấy đầu người, Bách Độc Lang Yên!”

Yêu chính là yêu, trong chớp lát hướng cái kia mờ ảo bóng người, hóa thành gió yêu mà bay tới, mắt thấy muốn đến bóng người kia phía trước, vô lương đạo nhân phóng xuất ra một kích cực lớn độc trùng, trường lấy rằng nhanh, theo Bách Độc Lang Yên căn hướng nhân ảnh thần bí.

“Nam Cương bách độc chi thuật, loại này thuật hoàn toàn chính xác lợi hại, chính là thần thông cảnh cao thủ, nhiễm thương cũng muốn bị mất mạng, chi cần đánh nát là được rồi, thanh thực Thiên Lôi!”

Nhân ảnh thần bí bỗng nhiên lảng không, hướng về đại độc trùng phía trên một ngón tay.

Quát tháo!

Một đạo thanh lôi cuộn cuộn theo giữa không trung rơi xuống, lôi lóng lánh, sấm sét mang tất cả trời cao, một kích liền đem đại độc trùng đánh trúng, mà lại xé chia năm xẻ bảy.

“Đạo gia pháp lực vô biên, còn nhiều đi rồi!”

Hắn lại thúc dục đại lượng độc vật, theo Bách Độc Lang Yên dùng vạn mã lao nhanh xu thế, muốn đem thần bí nhân kia ảnh đánh giết.

Mà tám sa mạc bắt đầu chấn động, phía sau cái kia thành cổ bị độc khí nơi bao bọc, bất luận cái gì vật chất chấn đặc ào ào sụp đổ.

Xuy xuy!

Đạo nhân ảnh kia tại vạn trượng làn khói bên trong hành tẩu, nếu như là pháp động cảnh tu sĩ, nào có như thế thông dong, một lát cũng sẽ bị làn khói đầu độc.

Thân thể của hắn chung quanh luôn phóng xuất ra một ít thanh lôi, đem từng chích độc vật đánh nát, mà lại lại để cho Bách Độc Lang Yên cũng vô pháp tới gần hắn nửa phần, phần này khí thể, hoàn toàn chính xác đương làm mà vượt cái này tám ranh giới vô thượng chứa tể.

Thiên Môn phủ chủ!

“Chủ nhân, chúng ta phải cẩn thận một chút, đó là đại yêu cùng Thiên Môn phủ chủ đấu pháp, tiểu nhân chỉ cần dính vào một điểm độc khí, sẽ chết ah, ta mới được là pháp động cảnh tu vi!”

Sa mạc bởi vì 2 đại tuyệt thế cao thủ chiến đấu, mà lệnh chung quanh hào không cái gì sinh mệnh khí tức.

Nhưng ở mấy trượng sâu cát tầng hạ, Sa Đà tỉnh lại ngủ đông, ở ẩn tại cát tầng bên trong, tại trong miệng hắn, Tô Phuong ngồi xếp bằng, phóng thích Đại viên mãn thánh lực, cảm giác phía trên hai đạo cao thủ chiến đấu.

“Thiên Môn phủ chủ không chịu thua kém ah!” Tô Phuong toát mồ hôi lạnh, thực muốn đi xem một chút hai đại cao thủ đấu pháp.

“Chủ nhân, Thiên Môn phủ chủ chính là Triệu quốc cường giả, cái kia Triệu quốc lại là cá sấu lớn, vô số cao thủ, Thiên Môn phủ chủ chính là một người trong đó, nhiều năm như vậy rất ít nghe được Thiên Môn phủ chủ cùng người đấu pháp, chính là Thiên Ngọc núi Ngọc hoàng’, Xích Yến Sơn xích Yến Đại hoàng đều chưa bao giờ cùng hắn chính thức đã giao thủ, lệnh bát phương lĩnh chủ lại kị vừa hận nhân vật, chính là Phi Vũ quân đứng đầu Dương Trung Tuyệt, đó cũng là có thể cùng xích Yến Đại hoàng tranh phong nhân vật, huống chi Thiên Môn phủ chủ bản thân!” Sa Đà tỉnh bỗng nhiên khuyên nhủ: “Chủ nhân, chúng ta nhanh chóng rời xa a, hai người này đấu pháp càng ngày càng lợi hại, ai biết bọn hắn còn có thể thi triển hạng lợi hại pháp thuật!”

“Ta có thể đi đi đâu? Ta chiếm Hoàng Bào Quái bảo vật, hắn có thể buông tha ta? Lần trước tại xích chường núi lửa đơn giản đuổi tới ta, tất nhiên từng có người năng lực!”

“Cái kia chủ nhân định làm như thế nào? Không bằng sẽ theo lấy tiểu nhân, một mực giấu ở Đấu Tinh Sa Nguyên phía dưới, cho dù hắn là đại yêu, còn có thể đào đất không được?”

“Ta cũng không thể cả đời núp ở dưới mặt đất, còn có rất nhiều sự tình muốn đi làm, chậm trễ không được... Ta là muốn, ta muốn lợi dụng cổ kính, thừa dịp hắn cùng với Thiên Môn phủ chủ đấu pháp cơ hội, đưa hắn trấn áp!”

“Chủ nhân, hắn, nhưng hắn là đại yêu!”

“Đại yêu thì như thế nào? Ta đây bảo kính lại lịch bất phạm, đại yêu tự đại yêu, như thế nào cũng muốn đưa hắn trấn áp, ngươi phải nói cho ta biết, như thế nào mới có thể chân chánh gõ cùm xiềng xích đại yêu?”

Tô Phuong đối với Hồn Nguyên Thánh cảnh tin tưởng mười phần, nhưng là tồn tại một cái khác vấn đề.

Cổ kính giết Hoàng Bào Quái cũng không là vấn đề, cần phải giam cầm hắn, đơn dùng Cửu Dương chân khí tiến vào hắn nội đan không được, đặc có càng thêm lợi hại trấn áp biện pháp.

Làm hắn sinh tử không thể, cả đời nắm giữ ở trong tay.

“Chủ, chủ nhân...” Sa Đà tỉnh nghe lạnh run.

Tô Phuong biết rõ hắn đang lo lắng cái gì: “Ngươi yên tâm, ngươi chỉ cần đối với ta trung tâm, ta không biết cả đời giam cầm ngươi, mà lại ngươi chỉ có thể sinh hoạt tại sa mạc, ta lại không thể đem ngươi cho rằng tọa kỵ, về sau ngươi ở nơi này là tự do!”

“Cảm ơn chủ nhân, muốn giam cầm chúng ta yêu tộc, phải giam cầm linh hồn, hoặc là ở bên trong trong nội đan, gieo trồng lợi hại phong ấn chi thuật, dùng chủ nhân tu vi trước mắt thì không cách nào làm được, vậy thì giam cầm linh hồn, chủ nhân lợi dụng cổ kính đem cái kia đại yêu kích thương, tại hắn sinh tử thời điểm, phải lại để cho hắn hiển ra linh hồn của mình, chủ nhân phong ấn linh hồn có thể, hoặc là giọt máu tươi của mình, thì triển Huyết Cầm chi thuật, phong ấn linh hồn, khá tốt những này không là phi thường khó khăn!”

“Cho ta hảo hảo cân nhắc một hồi, ngươi đem ngươi cũng biết phong ấn phương pháp, toàn bộ nói cho ta biết...”

“Dạ!”

Cát tầng phía dưới, một người một thú âm thầm ngủ đông, ở ẩn chờ thời.

“Hoàng Bào Quái, ngươi không biến ảo ngươi chân thân?”

Trên sa mạc, khắp nơi nổi lơ lửng Bách Độc Lang Yên.

Vô số màu xanh Lôi Nhận, tại thần bí nhân kia ảnh cắt phía dưới, đem Bách Độc Lang Yên chi trúng độc vật cắt toái.

Nhân ảnh thần bí ngưng mắt nhìn phiêu phù ở làn khói bên trong Hoàng Bào Quái: “Phóng thích ngươi chân thân, dùng ngươi cái này nửa người nửa yêu hình thái, thì không cách nào giết ta!”

Vô lương đạo nhân không làm” Thiên Môn phủ chủ, ngươi tính toán, mưu trí, khôn ngoan đúng không? Đạo gia nếu là phóng thích chân thân, yêu khí hội

phóng lên trời, còn không đem bà Triệu Quốc Cường giả đưa tới? Ngươi là muốn đưa tới vô số cường giả, đem Đạo gia diệt trừ?”

“Theo làm sao ngươi muốn, bản chủ hội phóng thích một chiêu, một chiêu về sau, ngươi có thể kháng trụ, cái kia bản chủ tự rời đi, nếu gánh không được, cái kia bản chủ hội thừa cơ muốn tánh mạng của ngươi!”

“Có ý tứ, tốt, nhường đường gia nhìn xem ngươi một chiêu này có bao nhiêu lợi hại, ngươi quá cuồng vọng rồi!”

“Thiên Môn huyền biến!”

Thần bí nhân kia ánh mắt này dùng hai tay, kết ấn về sau, vô hạn màu xanh Lôi Điện hình thành từng đạo môn hộ, đem cái kia vô lương đạo nhân bao ở trong đó.

“Xem ra Thiên Môn thanh lôi trận uy lực chân chính, do ngươi mới có thể phóng thích!” Tại đại thần thông phía dưới, vô lương đạo nhân đã bị từng đạo môn hộ vây quanh, không có đường ra.

Ào ào xôn xao!

Từng đạo môn hộ đột nhiên di động, một đạo đón lấy một đạo, tốc độ nhanh e rằng pháp nhãn nhìn rõ ràng.

Oanh!

Như thế quỷ dị trận pháp biến hóa phía dưới, đột nhiên từ hậu phương giết ra một đạo Lôi Quang chường ấn.

Vô lương đạo nhân không biết phương nào bộc phát thế công, cảm ứng uy hiếp, trong chớp mắt một quyền oanh ra, mà chung quanh vô số màu xanh môn hộ tăng một trùng điệp cùng một chỗ, hướng hấn xoắn tới.

Lại là một quyền, đánh trúng cái kia chất chồng cùng một chỗ màu xanh môn hộ, cảm giác chung quanh chính là Lôi Quang thế giới, vô lương đạo nhân tại dùng lực lượng một người, đối phó toàn bộ thế giới.

PHỐC!

Lại là chường ấn, lại là tăng một tầng môn hộ!

Rốt cục, vô lương đạo nhân chấn ra một đạo máu tươi.

Chung quanh tràn đầy Lôi Quang gào thét thế giới, bỗng nhiên Lôi Quang tại biến mất, chỉ còn lại có trời nổi Bạch Độc Lang Yên.

Thần bí nhân kia ánh xoay người, đưa lưng về phía vô lương đạo nhân:”Ngươi cái này đại yêu không đơn giản ah, không cần chân thân có thể kháng trụ bản chủ một kích, được rồi, nếu là đem ngươi bản tôn bức đi ra, chỉ sợ ta cái này địa bàn thật không có người có thể làm gì được ngươi!”

Người nọ nhàn nhạt nói xong, vài bước trong lúc đó, biến mất ở đằng kia cát vàng cuối cùng.

“Thiên Môn phủ chủ... Ngươi cũng lợi hại, Đạo gia rõ ràng nhìn không thấu ngươi, ngươi mạnh như thế nào?”

Vô lương đạo người thân thể mềm nhũn, lại phun ra một ngụm yêu huyết, sau đó oanh địa một tiếng rơi xuống đất, miễn cưỡng đứng:”Thực thiếu chút nữa làm cho Đạo gia sử dụng chân thân!”

Qua rồi một hồi, vô lương đạo nhân đang tại Ngưng Khí đường thần.

“Ông!”

Dưới chân cát tầng có chút mà bắt đầu chuyển động.

“Bực này ngay yêu đều không tính là Sa Đà quái, muốn chết!” Vô lương đạo nhân tựa hồ nhìn ra là có Sa Đà quái, sẽ đối hấn ra tay.

Nhưng không tưởng được chính là, một đạo hồng mang ông dưới mặt đất chui ra mặt đất.

Vô lương đạo nhân thuận thế một cước đạp hướng hồng mang, cho rằng chỉ cần hấn loại cao thủ này, tùy ý có thể đem Sa Đà quái công kích nát bấy, nhưng lần này hấn nười phần sai.

Chân của hấn vừa đạp tại hồng mang phía trên, cả chân đã bị hồng mang cuốn lấy, mà hồng mang lại thuận thế đem cả người hấn bao lại.

Vô lương đạo nhân bỗng nhiên bay lên hoảng hốt:”Không tốt, đây không phải yêu lực lượng!”

“PHÁ...!”

Hấn lại phóng thích trong cơ thể cường đại yêu khí, nhưng yêu khí vừa mới tuôn ra thân thể, đã bị hồng mang bị xua tan, vô lương đạo nhân lập tức tràn đầy sợ hãi, thúc dục pháp thuật muốn bay ra hồng mang, nhưng bất luận cái gì pháp thuật đều bị hồng mang áp chế tại trong cơ thể hấn.

“Như thế nào thân thể bắt đầu nóng lên, nờ, không bị khống chế, năng lượng đã ở Hung Bạo... Ai? Là ai? Tốt đặc hơn dương khí!” Vô lương đạo nhân lạnh run, pháp thuật, năng lượng, thân thể đều không thể khống chế, mà lại tại đây hồng mang bên trong, cảm ứng không đi ra bên ngoài thể giới bất luận cái gì động tĩnh.

Hắn phảng phất bị phong ấn.

Bỗng nhiên, một cái nước xoáy xuất hiện ở phía dưới, Sa Đà tinh miệng rộng một phun, Tô Phương lóe lên ra: “Vô lương lão quái, ngươi cũng có hôm nay!”

Tô Phương cầm trong tay Hỗn Nguyên Thánh cảnh mà hiện, lệnh vô lương đạo nhân rung động thờ dài: “Đứng, đứng ngươi cái này chết tiết tiểu tử!”

Tô Phương nói: “Chẳng lẽ không thể nào là ta? Vô lương lão quái ah, ta đây cổ kính chính là vô thượng bảo bối, lập tức hội phun trào Cửu Dương Chân Hỏa, đem ngươi đốt giết, ngươi chỉ cần hướng ta dâng ra linh hồn, ta đây là được thả ngươi, từ nay về sau ngươi coi như tọa kỵ của ta a!”

“Chê cười, muốn đạo gia đem ngươi tọa kỵ? Cường đại nằm mơ, xéo đi!” Hoàng Bào Quái xì mũi coi thường.

“Vậy ngươi tự chăm chăm cảm thụ thoáng một tý bảo kính cho ngươi mang đến cảm giác! Bảo vệ chung thân sẽ không quên!” Hắn lui ra phía sau vài bước, hắn biết rõ tuyệt thế đại yêu chắc là không biết làm cho ngươi ta đương làm tọa kỵ.

PHỐC!

Nào biết vừa nói xong, hồng mang bên trong Hoàng Bào Quái tự đánh ra một cái vang lên cái rầm

PHỐC PHỐC PHỐC!

Lập tức liên tiếp toát ra nguyên một đám vang lên cái rầm

“Thối, thối quá, ngươi đừng đại tiểu tiện không khống chế ah!” Tô Phương nắm bắt cái mũi.

Hoàng Bào Quái rốt cục lộ ra sợ hãi ánh mắt: “Ta, ta, ngươi phạm phải? Ta, thân thể của ta lại tại bị ngươi cái này quái kính tinh lọc tạp chất, ngươi mau dừng tay, lực lượng này tựa hồ muốn đem Đạo gia ép khó!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Huyền hoàng Lục Đạo tháp

Tô Phương cái này không nóng này.

Tuyệt không sốt ruột: “Thực không dám đầu điểm, kỳ thật ta cũng không biết là cái gì lực lượng, nhưng ta biết rõ kế tiếp, ngươi sẽ bị cổ trong kính phun trào ngọn lửa, tại chỗ đốt giết, mà chỉ có ta có thể khống chế cái này cổ kính, nói một cách khác, chỉ có ta mới có thể cứu ngươi một cái mạng!”

Hoàng Bào Quái ngay khóc khống chế năng lực cũng không có: “Nhìn không ra ngươi cả nhân loại này so với ta yêu tộc còn muốn tâm ngoan thủ lạt!”

“Là ta tâm ngoan thủ lạt? Còn không phải bị ngươi bức đi ra hay sao?” Tô Phương phản trào: “Ngươi tiếp cận ta, chính là muốn bắt ta cho ngươi tộc người tu hành, ngươi không ác sao? Ta như không đối với ngươi ra tay, ngươi tất nhiên sẽ rất nhanh tìm được ta, đem ta chém giết!”

“Ta có thời gian, ngươi cũng không thời gian...”

Tô Phương bắt vì sờ động.

“Ah...”

Bồng!

Giám cầm tại hồng mang bên trong vô lương đạo nhân, thân thể thỉnh thoảng biến hóa, thân thể cảm quần áo tạo ra, mảnh nhỏ thành từng mảnh vỡ ra, màu đỏ bộ lông theo móng vuốt cùng nhau sinh trưởng, thỉnh thoảng quần áo tất cả đều biến mất, một chích một trượng cao tóc đỏ hồ ly, mang theo thống khổ lại

về mặt tà ác xuất hiện ở Tô Phuong trước mặt.

Vô lương đạo nhân nguyên lai là một chích tóc đỏ hồ ly!

Đạp đạp!

Hồ yêu, đây là dân chúng trong truyền thuyết, tu luyện thành hình người, giáo hoạt vô cùng, chuyên hút nhân loại Tinh Nguyên.

Tô Phuong sợ tới mức mạnh mẽ lui ra phía sau vài bước, tu hành mấy năm này cũng đã gặp không ít yêu quái, có lẽ không có nhìn thấy hồ yêu như vậy rung động, đối mặt loại này trong truyền thuyết tồn tại, mặc dù có Hỗ Nguyên Thánh cảnh, trong nội tâm bao nhiêu vẫn còn có chút kiêng kỵ.

Hồ yêu' Vô lương đạo nhân' toàn thân sinh trướng lấy màu đỏ bộ lông, một cây đuôi lộ ra yêu khí, lợi trào có dài nửa xích, chỉ sợ cùng pháp bảo đồng dạng sắc bén, mà hẳn làm cho người ta ấn tượng sâu nhất đúng là một đôi Hoàng Mi.

"Ngươi, ngươi..." Hồ yêu thân thể lại một lần bành trướng, cảm giác thống khổ.

"Có đáp ứng hay không do ngươi!"

Giờ khắc này, đối mặt thống khổ thậm chí mang theo khẩn cầu ánh mắt hồ yêu, Tô Phuong dĩ thường lạnh lùng.

Bởi vì hẳn rất rõ ràng, ở trước mặt hẳn là một chích trời sinh giáo hoạt hồ yêu, một khi thả hẳn, đem hậu hoạn vô cùng.

Một cỗ mang theo dương khí ngọn lửa, đang từ cỗ kính ven phóng thích, phảng phất cỗ kính cũng muốn thiêu đốt, hồ yêu cắn răng, cúi đầu:"Ta... Đáp... Ứng!"

Xôn xao, Tô Phuong phóng xuất ra Cửu Dương chân khí, đem hồ yêu bao phủ.

Hồ yêu há mồm một phun, theo trong miệng nhỏ ra một đạo mơ hồ tiểu hồ ảnh, cái này là hồ yêu linh hồn.

Một giọt máu tươi theo Tô Phuong kết ấn, dung hợp hồ yêu linh hồn:"Dùng huyết tế hồn, hồ yêu, từ nay về sau nhưng nguyện làm tọa kỵ của ta?"

"Nguyện ý!" Hồ yêu bị ép không lựa chọn trả lời.

"Ông!"

Hồ yêu linh hồn chủ động cùng vết máu dung hợp, Tô Phuong cũng cảm ra một bộ phận hồ yêu linh hồn chi lực, hấp vào thể nội trong Đan Điền.

"Tốt, Thánh cảnh!"

Tô Phuong lui ra phía sau mấy bước, phóng thích càn bàng bạc Cửu Dương chân khí, đem cỗ kính mặt kính bao trùm.

Bành bành!

Hồ yêu hai chân rơi xuống đất, không biết có nhiều phần nô, hãy nhìn lấy Tô Phuong cầm trong tay Hỗ Nguyên Thánh cảnh, lại đang linh hồn gieo trồng hạ vết máu, đường đường một pho tượng tuyệt thế đại yêu, vậy mà đưa tại một cái mặt đạo tử trọng tu vì con sâu cái kiến trong tay.

Không, hẳn là Hỗ Nguyên Thánh cảnh.

Tô Phuong trong nội tâm y nguyên kiêng kỵ lấy hồ yêu, thời khắc bảo trì thúc dục cỗ kính căng cứng tâm tình, sau đó hướng hồ yêu phát phát tay:"Cái đầu của ngươi quá dọa người rồi, bình thường chút ít, hoặc là hóa thành nhân dạng, nhất thật trẻ tuổi điểm, bằng không thì gặp lại ngươi bộ dáng lúc trước, ta liền cho ngủ không nổi!"

Hồ yêu kết ấn về sau, lập tức hóa thành một gã người trẻ tuổi, còn lúc trước cái kia khuôn mặt, chỉ là tuổi trẻ không ngừng mười tuổi, lại thay đổi một kiện áo xanh.

Tô Phuong mộ nhưng cười một tiếng:"Hồ yêu, không, về sau ngươi có lẽ hay là gọi vô lương, nhưng không phải đạo nhân, đã kêu Đạo Vô Lương, như thế nào? Ngươi hôm nay tính giáo hoạt, danh tự cùng ngươi tuyệt phối!"

"Hừ, ta đúng vậy Hoàng Mi cáo lông đỏ!"

Hồ yêu lạnh lùng mà ngẩng lên thù.

Đạo Vô Lương!

Hoàng Mi cáo lông đỏ!

Chẳng những thành người ta tọa kỵ, còn bị loài người giao phó mới tên, nhưng hẳn là tuyệt thế đại yêu, suy nghĩ một chút trong nội tâm chính là oán hận.

“Hoàng Mi cáo lòng đồ? Ta biết rõ trong lòng ngươi hận không thể đem bà ta ăn tươi, thậm chí nghiền xương thành tro, nhưng trong tay của ta có trấn áp ngươi tuyệt thể pháp bảo, ngươi ở trước mặt ta căn bản lật không nổi sóng đến, ngươi có lẽ hay là thành thành thật thật nghe ta hiệu lệnh, hiện tại ngươi cho nói nói, bảo khổ cái kia kiện sáu tầng bảo tháp rốt cuộc là gì pháp bảo? Vì sao ngươi không nên tìm được hần?”

Đạo Vô Lương tựa hồ minh bạch hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, quá kiêng kị Tô Phuong trong tay cái kia cái gương, trầm giọng trả lời: “Vương Phẩm pháp khí, phẩm là giới bên trong, phẩm chất cao nhất, uy lực cường đại nhất pháp bảo!”

“{Linh Bảo} phía trên chính là pháp khí, pháp khí cũng có đẳng cấp chi phân?”

“{Linh Bảo} phân nhục thai, mật đạo, pháp động Tam đại phẩm chất, theo tu sĩ cảnh giới mà phân, quyết định pháp bảo người luyện chế tu vi, tu vi càng cao, luyện chế pháp bảo phẩm chất càng cao, ví dụ như cái kia Thất Tinh Truy Mệnh kiếm đạt tới pháp động cảnh lực trọng, nói rõ hần người luyện chế tu vi ít nhất tại pháp động cảnh lực trọng đã ngoài, mà {Linh Bảo} phía trên chính là pháp khí, pháp khí có được so sánh cường pháp lực mới có thể luyện chế, mà lại muốn đạt tới thần thông cảnh, pháp khí phân hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, Vương Phẩm Tứ đại phẩm chất, mà Vương Phẩm chính là tối ưu chất pháp khí, tại đây phẩm giới bên trong, Vương Phẩm pháp khí chính là vô địch tồn tại, mà lại còn kém một bước đường, có thể tấn chức trong truyền thuyết tiên khí!”

“Đối với ngươi thấy nó là tổn hại, còn có thể sử dụng sao?”

“Đương nhiên có thể sử dụng, khám phá tổn hại trình độ mà định ra, ngươi dung hợp cái này bảo tháp, đã muốn đạt tới Vương Phẩm đỉnh phong, đáng tiếc ngươi vô pháp khống chế hần, cho dù thần thông cảnh cường giả, cũng khống chế không được Vương Phẩm pháp khí, đừng hỏi ta như thế nào sử dụng hần!” Đạo Vô Lương rất không kiên nhẫn mà nghiêng đầu.

Nghĩ nghĩ, Tô Phuong trực tiếp bàn giao: “Ta về trước một chuyến Thiên Môn phủ, đem sự tình xong xuôi liền trở về cùng ngươi đi xem đi xích chủng núi lửa, giúp ngươi tìm được hỏa xà quả, thậm chí là dưới núi lửa, bị hắc hỏa quái coi trọng kiện pháp bảo kia, hắc hỏa quái chính là yêu, mà ta có cổ kính nơi tay, tăng thêm ngươi phối hợp, tất nhiên có thể đem hần trấn áp! Hỏa xà quả, pháp bảo ta cũng không muốn, đây là ta thiếu nợ ngươi, nhưng ngươi phải cho ta một ít về pháp bảo dung hợp, tu hành bí tịch!”

“Ngươi thật không muốn xích chủng dưới núi lửa phương cái kia kiện bảo vật?” Đạo Vô Lương lúc này mới con mắt nhìn về phía Tô Phuong: “Trong lúc này bảo vật, khả năng cũng là một kiện lợi hại pháp khí!”

“Ta phải bảo tháp, còn muốn cái kia kiện bảo vật làm cái gì? Ngươi một mình ta đắc một kiện, vừa vặn viên mãn!”

“Ngọc giản ở phía trong có ngươi muốn mấy cái gì đó!”

Đạo Vô Lương vút cho Tô Phuong một khối ngọc giản.

“Ngươi bị Thiên Môn phủ chủ gây thương tích, trong khoảng thời gian này ngươi trước dưỡng thương!”

Bắt lấy ngọc giản, trong chớp mắt chạy về phía sa mạc, cát vàng nhất quyền, Tô Phuong liền biến mất ở dưới sa mạc.

“Đạo Vô Lương...”

Hồ yêu đồng tử đột nhiên do mắt đen, biến ảo thành huyết hồng song đồng tử, tràn đầy đều là thiêu đốt oán khí, cảm giác ngay Đẩu Tinh Sa Nguyên sóng nhiệt đều không thể tới so sánh với.

Phi Sa Bảo!

Tô Phuong theo Sa Đà tinh đi vào hoàng trong cát, nhìn thấy phiêu phù ở trong bão cát Phi Sa Bảo, Tô Phuong lập tức thay Hắc Vũ chiến giáp, phối hợp lệnh bài, hướng Phi Sa Bảo đi đến.

“Ừm?”

Phi Sa Bảo giữa không trung, bỗng nhiên xuất hiện một vị hắc giáp cường giả, hần giẫm phải phi kiếm liếc chăm chăm vào Tô Phuong: “Ngươi là Phi Vũ quân?”

Tô Phuong nhìn lên, ôm quyền: “Tại hạ Ngân Nguyệt đội Tô Phuong, đội trưởng chính là Thu Lãnh Cơ đại nhân, mấy ngày trước áp chế Hồng Việt Thiên lúc, ngoài ý muốn bị chôn ở địa cung, thăng đến hôm qua mới leo ra!”

“Đi theo ta!”

Phi kiếm chui vào cường giả trống trơn túi, liền dẫn Tô Phuong đi về hướng Phi Sa Bảo đại môn.

Đội tiến vào Phi Sa Bảo, một ít Phi Vũ quân cường giả đều tốt kỳ đánh giá Tô Phuong, nhưng cũng có người nhận ra hần, mà Trì Tâm Suất rất nhanh nghe tiếng mà đến, trước mặt mọi người tự xác định Tô Phuong thân phận.

“Thì ra là thế, ngươi thật sự là mạng lớn, lần trước áp chế Hồng Việt Thiên sào huyết, các ngươi Ngân Nguyệt đội Lục Phong gây tại chỗ đó, tốt xấu ngươi có thể còn sống trở về, lần trước ngươi cũng vì ta Phi Vũ quân lập được công lao, ta nhớ được Đồ đại nhân còn nhiều lần đề cập qua chuyện này, vậy ngươi trước đội lát nữa, ngồi người cưỡi ngựa dắt tới!”

Trong đại sảnh, Trì Tâm Suất có lẽ hay là hiểu rõ Tô Phương gặp chuyện không may tiền căn hậu quả, xem ra cũng là muốn tình tế xác định.

Đồng thời hắn cũng thúc dục lệnh bài, tựa hồ tại thông tri Phi Vũ Quân Cơ Điện.

Tô Phương ngay tại Trì Tâm Suất đưa mắt nhìn hạ, cười tọa kỵ hướng Thiên Môn phủ bay đi.

Thiên Môn phủ, gần kề một ngày liền trở về quen thuộc đàn tràng trên không.

“Đến rồi!” Giữa không trung, Thu Lãnh Cơ cùng Vu Quân Kha, Lí Tổ Thanh, Liên Chiến chính cười tọa kỵ, vừa thấy được Tô Phương lướt qua mây mù, mọi người lập tức tiến lên nghênh đón.

Chỉ là trong khoảng thời gian ngắn không thấy, nhưng mỗi người đều cảm giác đối phương biến rất nhiều, thực tế đối với Thu Lãnh Cơ bọn người mà nói, rất hiển nhiên nhìn ra Tô Phương biến hóa không nhỏ.

Trở lại Quân Cơ Điện, Đồ Nguyệt Dạ lập tức tiếp kiến Tô Phương, vốn là hỏi han ân cần, sau đó là lần nữa hỏi thăm Tô Phương trong khoảng thời gian này kinh nghiệm, thực tế như thế nào cát sào huyết dưới huyết phương chạy ra tìm đường sống, lúc ấy đã trải qua nào.

Tô Phương sớm đã có qua tì mĩ bố trí, cho nên là đối đáp trôi chảy, không có bất kỳ người nhìn ra hắn có nửa điểm nói dối mảnh khoe.

Lập tức Tô Phương đã bị ký kết tiếp công lao lớn, tăng thêm ấn núp sào huyết, hắn vậy mà tại trong khoảng thời gian ngắn, lập nhiều hai lần công lao lớn, do Đồ Nguyệt Dạ tự mình tại hắn chiến giáp phía trên, khắc ấn xuống hai đạo lông vũ, cũng lại để cho hắn từ nay về sau chủ yếu tại Quân Cơ Điện tu hành, không tham gia tâm thường nhiệm vụ.

“Đăng Vũ điện!”

Đến hoàng hôn, Tô Phương đi vào một tòa xây tại trong rừng cung điện, đây là Đồ Nguyệt Dạ ban thưởng cho hắn độc lập hành cung, từ nay về sau nhưng hắn là Phi Vũ trong quân hạch tâm một thành viên.

Đi dạo Đăng Vũ điện, đem trận pháp cùng lệnh bài dung hợp, từ nay về sau chỉ có hắn có thể vô thanh vô tức tiến vào Đăng Vũ điện, những người khác muốn đi vào cũng có thể, nhưng mà muốn thúc dục trận pháp.

“Nghỉ ngơi một thời gian ngắn, liền đi thấy Tô Viêm, Tô Dịch bọn người, ta phải nhiều như vậy tiền đan, còn có nhiều phi kiếm, đạt được cho mọi người một bộ phận, hoặc là hồi Thiên Tông thành một chuyến, cho bá phụ đảm trường bồi, trợ giúp bọn hắn theo Thực Khí cảnh đột phá nhục thai cảnh!”

Đêm khuya, hắn bàn ngồi ở trên giường, trong óc tại đọc đến từ Đạo Vô Lương cái kia khối ngọc giản thượng rộng lượng tri thức.

Mỗi từng phút từng giây, Tô Phương đều ở hiểu rõ chưa bao giờ hiểu rõ qua thế giới xa lạ, một cái về pháp bảo hùng vĩ thế giới.

Đồng thời cũng lại phục dụng một khối ngàn năm hỏa xà quả, thân thể nghênh đón kinh người biến hóa, từng đợt mà tẩy tủy, xem ra rất nhanh tựu có thể đột phá mật đạo ngũ trọng.

“Trong tay phải, quả nhiên có cái gì?”

Trải qua một thời gian ngắn tu dưỡng, Tô Phương cũng quan tâm trong cánh tay phải cái kia đạt tới Vương Phẩm pháp khí bảo tháp.

Lợi dụng ý thức cảm ứng cánh tay phải, dần dần, hắn tựa hồ thấy được một tòa bảo tháp hư ảnh, tựa hồ phiêu phù ở một cái màu tím trong không gian.

Ông!

Tập trung tinh thần dưới sự cảm ứng, đột nhiên, cái kia màu tím trong thế giới bảo tháp, có chút mà bỗng nhúc nhích, phảng phất có tánh mạng đồng dạng.

Cái này đã lệnh Tô Phương cảm thấy không thể tin, càng thêm làm hắn rung động một thanh âm vang lên: “Ta là huyền hoàng Lục Đạo tháp nguyên linh, chính là bảo tháp linh hồn, ngươi thân thể thậm chí có một đạo pháp bảo linh mạch, ta liền lựa chọn ngươi, từ nay về sau ta sẽ là của ngươi pháp bảo!”

“U-a.. aaa...”

Trong nội tâm lập bộp thoáng một tý, Tô Phương nhìn xem cánh tay phải, cái này còn là của mình sao?

Hắn lập tức khôi phục thái độ bình thường, trong óc xuất hiện bảo tháp đột ngột trốn vào cánh tay phải lúc một màn: “Huyền hoàng Lục Đạo tháp? Cái này sẽ là của ngươi danh tự?”

Thanh âm kia nói: “Tân chủ, huyền hoàng đại biểu thiên địa, mà ta lại có sáu tầng không gian, ta chính là huyền hoàng Lục Đạo tháp, như ngươi hiểu được như vậy, ta là đạt tới Vương Phẩm pháp khí, muốn nói với ngươi lời nói ta đây, chính là bảo tháp sinh ra đời nguyên linh!”

“Nguyên linh? Đúng rồi, ngươi nói trong tay của ta có một đạo pháp bảo linh mạch, là chuyện gì xảy ra?”

“Chủ nhân, chính là người sở cảm ứng đến không gian, thì phải là pháp bảo linh mạch, người không biết sao? Hẳn ngay tại người trong cánh tay phải!”

“Chẳng lẽ là nắm đó chui vào ta phải cánh tay cái kia đạo từ mang?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Lục Lam người giết không được ta

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp!

Là vì cái gọi là ‘Linh mạch’, mới chủ động dung hợp, Tô Phuong lập tức nghĩ tới từ mang.

Năm đó bởi vì tấn chức Thực Khí lục trọng thất bại, thân thể đã bị cực lớn trùng kích, đừng nói tu hành, ngay người bình thường cũng không bằng, cũng là bởi vì dung hợp cái kia đạo từ mang, mới làm hắn có được khí lục.

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp nguyên linh nói ra: “Từ mang? Chủ nhân, người dung hợp đạo này linh mạch, thật là màu tím, ta còn tưởng rằng là chủ nhân trời sinh tự có được pháp bảo linh mạch!”

Tô Phuong ngưng lấy lông mày: “Pháp bảo linh mạch lại là lai lịch thế nào?”

“Pháp bảo linh mạch đây là một loại rất tồn tại đặc thù, là tu sĩ dùng thân thể đi ân cần săn sóc pháp bảo linh thức, mà lại cùng huyết nhục chi thân thể dung hợp, là có người muốn có bốn mạng pháp bảo, bốn mạng pháp bảo cùng tu sĩ huyết nhục dung hợp, linh hồn dung hợp, thân thể chính là pháp bảo, pháp bảo chính là huyết nhục chi thân thể, mà bốn mạng pháp bảo trước hết nhất hình thành lúc, hội trên cơ thể người hình thành pháp bảo linh mạch, có linh mạch, cuối cùng nhất mới có thể cùng pháp bảo thân mình dung hợp!”

“Bốn mạng pháp bảo ta lại là biết rõ!”

Tô Phuong hôm nay nắm giữ đại lượng pháp bảo tri thức, đều là đến từ Đạo Vô Lương, mặc dù rất ít nâng lên pháp bảo linh mạch, nhưng bốn mạng pháp bảo Đạo Vô Lương thật là hiểu rõ.

“Trước người vì sao nói là ta trời sinh tự có được đạo này pháp bảo linh mạch?”

“Chủ nhân, bởi vì này đạo pháp bảo linh mạch máu huyết khí cùng người là giống nhau, huyết dịch giống nhau, huyết mạch tương liên, vì vậy người mới có thể dung hợp đạo này pháp bảo linh mạch, nếu như chủ nhân không phải có được cùng linh mạch giống nhau huyết mạch, dùng chủ nhân mật đạo cánh tu vi, là không thể nào dung hợp pháp bảo linh mạch!”

“Cùng ta huyết mạch tương thông? Không đúng vậy a, đây là ta vô tình ý lấy được, ta cũng vậy không nghe nói qua ta Tô gia có một vị cường giả, có thể có được loại này kinh thể hải tặc bảo bối!”

“Cái kia thì là chủ nhân tổ tiên, cái này pháp bảo linh mạch chính là chủ nhân bảo bối!”

“Tổ tiên của ta...”

Nghe đến đó, hắn không khỏi hít sâu một hơi.

Chẳng lẽ tìm được cái kia cây gỗ khô Huyết Thủ, dung hợp từ mang, ngoài ý muốn chỉ chiếm đến rất ít một bộ phận, bởi vì cái này pháp bảo linh mạch, vốn là hắn đại Tô gia di sản.

Nếu không... Căn bản vô pháp giải thích hắn vì sao có thể dung hợp bảo bối.

“Tổ tiên? Ta Tô gia trong lịch sử chưa bao giờ có cái kia đám cường giả... từ từ, các nước thời đại, mấy ngàn năm trước Thiên Tông thành thuộc về Từ Vận quốc, ta Tô gia tựa hồ lại cùng Từ Vận quốc hoàng tộc có quan hệ, chẳng lẽ thực là như thế này? Ta Tô gia chính là Từ Vận quốc hoàng tộc di mạch? Cái này pháp bảo linh mạch chính là Từ Vận quốc hoàng tộc cường giả, chỗ còn sót lại hay sao?”

Tầng một tầng bác tia rút kén, dần dần, song đồng từ hiển hiện rộng mở trong sáng ánh mắt.

Nhìn nhìn lại tay phải, hắn hiện tại có thể khẳng định, hôm nay đại Tô gia, chính là Từ Vận quốc hoàng tộc di mạch, từ năm đó các Thanh Thủy chiến

tranh may mắn còn sống sót xuống.

Về phần tử mạng' Pháp bảo linh mạch', đúng vậy Tô gia hoàng tộc một loại vị cường giả vốn có, sau đó trải qua hơn ngàn năm Di Tồn, lại cuối cùng nhất ngoài ý muốn bị Tô Phương chỗ dung hợp.

Vật quy nguyên chủ!

Vì sao tím khí núi xuất hiện như vậy nhiều pháp bảo mảnh nhỏ? Tại Thiên tông thành không ít gia tộc, cũng thu thập đến lớn lượng mảnh nhỏ, đây hết thấy đều tồn tại liên lạc.

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp lại nói:"Chủ nhân, tha thứ cho ta ích kỷ, chính là bởi vì ta bản thể là tồn tại, cần trong cơ thể người pháp bảo linh mạch cung cấp nuôi dưỡng, một khi cùng linh mạch dung hợp, Huyền Hoàng sẽ trở thành vì bản mạng của người pháp bảo!"

Tô Phương vuốt cằm"Đã đã thành như vậy, ta và người đều không có lựa chọn, có lẽ đây chính là thiên ý, Huyền Hoàng? Người gọi Huyền Hoàng?"

"Huyền Hoàng tự là tên của ta, ta nhớ mạng máng, luyện chế người của ta tên là' Huyền', nhưng chẳng biết tại sao, tại ta vừa mới gắn kết nguyên linh chi tế, bản thể tự chịu trọng thương, mà lại rơi xuống trong tay phạm nhân, chủ nhân, Huyền Hoàng muốn khôi phục Vương Phẩm pháp khí phong thái, còn cần chủ nhân về sau tìm kiếm tài liệu, trợ giúp Huyền Hoàng cải tạo hoặc là tu bổ bản thể!"

Huyền!

Tô Phương thật sâu nhớ kỹ cái tên này, có thể luyện chế Vương Phẩm pháp khí, tự nhiên là thể giới này đứng ở đỉnh phong tồn tại:"Chờ ta về sau có thực lực, tự nhiên sẽ trợ giúp người tu bổ bản tôn, ta còn một điều nghi hoặc, trong tay của ta cái này pháp bảo linh mạch, vì sao có thể cảm ứng được bảo bối tồn tại? Ví dụ như tới gần pháp bảo, hoặc là pháp bảo mảnh nhỏ, hẳn tự có động tĩnh? Không chỉ như thế, hẳn còn chủ động hấp thu pháp bảo lực lượng?"

"Pháp bảo linh mạch đã ở hình thành mình linh thức, hẳn cần pháp bảo lực lượng mình cường đại, đối với pháp bảo tồn tại sẽ chủ động cảm ứng, chủ nhân, người cái này đầu pháp bảo linh mạch tại vô hình trong lúc đó, đã cùng người cánh tay kinh mạch hoàn mỹ dung hợp, đây chính là chủ nhân đại cơ duyên, chủ nhân có thể tại thần thông cảnh, có thể có được bản mạng của mình pháp bảo, mà những người khác muốn có được bản mạng pháp bảo, đặc xa xa không chỉ cảnh giới này!"

"Ta hiểu được, Huyền Hoàng, cho ta suy nghĩ thật kỹ về pháp bảo các mặt, người trước cùng ta linh mạch dung hợp, tranh thủ sớm một ngày người trở thành bản mạng của ta pháp bảo, ta cũng vậy còn cần phải thời gian hiểu rõ năng lực của người!"

Cân nhắc đến còn có sự tình khác muốn làm, Tô Phương liền không hề cùng Huyền Hoàng Lục Đạo tháp trao đổi, phục hồi tinh thần lại cảm giác phi thường mỗi một, ai bảo linh hồn hẳn quá yếu ớt.

Mà trong lòng có rất nhiều nghi hoặc, cũng chờ mong Huyền Hoàng Lục Đạo tháp tương lai sẽ trở thành vì bản mạng của bản pháp bảo.

"Tô sư đệ, những này ngọc giản bên trong là ta Phi Vũ quân thời thời khắc khắc truyền đến tình báo, tạm thời người tự phụ trách sửa sang lại tình báo, chờ người quen thuộc Quân Cơ Điện vận chuyển, về sau có người bề bộn!"

Một ngày này, Tô Phương đi vào Quân Cơ Điện thấy Đồ Nguyệt Dạ, bắt đầu muốn tại Quân Cơ Điện công tác, tu hành.

Kỳ thật bản hiện tại không cần lại ngừng lên Thiên Môn phủ hơi thở mà sống, trong tay bản có không ít pháp thuật, đại lượng về tu hành phương diện tri thức, hoàn toàn có thể thoát ly Thiên Môn phủ.

Nhưng vì phụ thân tung tích, bản còn phải tiếp tục lưu lại Thiên Môn phủ, mà lại nắm chặt hết thấy thời gian giải việc này, đem phụ thân mang về.

Trải qua Đồ Nguyệt Dạ bàn giao, Tô Phương trước theo sửa sang lại các loại tình báo làm lên, mà cũng hợp Tô Phương tâm ý, tình báo cuối cùng nhất hội giao cho tin tức phủ, điều này đại biểu bản thời thời khắc khắc đều có tiếp xúc tin tức phủ cơ hội.

Đồ Nguyệt Dạ trả lại cho bản một ít lung lay đan, một tháng có 10 khóa lung lay đan, đây là bình thường Phi Vũ quân hưởng thụ không đến dải ngộ.

Bề bộn hết một ngày, Tô Phương rời đi Quân Cơ Điện, hướng Đăng Vũ Điện đi đến.

Tuôn rơi!

Trong rừng con đường nhỏ, vốn là phong bình sóng dừng lại, rừng rậm chỉ có u tĩnh, nhưng Tô Phương lại nghe thấy một cổ lá cây hiện động thanh âm.

"Tô Phương!"

Bỗng nhiên, từ sau phương truyền đến một đạo lạnh như băng nữ tử thanh âm.

Tô Phương xoay người nhìn lại, nháy mắt khẽ giật mình, đồng tử quang ngưng tụ:"Lục Lam, làm sao người đột nhiên sẽ đến Phi Vũ đàn tràng?"

Nữ tử một tập áo trắng, thì mười tám mười chín tuổi bộ dáng, toàn thân lộ ra tuyết thể độc lập, thần tiên ngọc cốt, da thịt Như Ngọc, chỉ là thiếu đi một phần đáng tươi cười:"Trong lòng người chẳng lẽ không biết ta là gì mà đến?"

“Không rõ ràng lắm!” Tô Phương con mắt hơi động một chút, rất là bình tĩnh mà trả lời.

Lục Lam lại nổi giận nói: “Thiếu gia bộ hồ đồ, ta đường ca là người giết a? Sau khi trở về ta hảo hảo kiểm tra rồi thi thể của hân, là bị người điều khiển phi kiếm đánh lên mà vong, cát phi sào huyết không có bao nhiêu người có loại năng lực này, thật lớn có thể là từ tại chính mình trong tay người, ta cũng vậy hỏi thăm qua Thu Lãnh Cơ, lúc ấy đường ca cùng người phân đến một tổ!”

“Lục Phong là cùng ta phân tại một tổ, nhưng hân ra ngoài ý muốn, sẽ đem sổ sách tính toán tại trên đầu ta? Lục Lam, người Lục gia chết... rồi người, tự có thể tùy ý hướng những người khác trên đầu khấu trừ, ta đây Tô gia thiếu chút nữa diệt tộc, lại nên tìm ai?” Tô Phương cũng thốt nhiên giận dữ, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

“Khá lắm Tô Phương, vài năm không thấy, người ngược lại thay đổi!” Lục Lam ngược lại cả kinh.

“Mọi người hội biến, mấy năm trước ta là không rành thế sự thiếu niên, khi đó người đã bắt đầu tiếp xúc ta tiếp xúc không đến thế giới, người đang ở đây biến, ta cũng vậy tại biến, Lục Phong là chết ở cát phi chi thủ, cùng ta hào không quan hệ!”

“Người sáng mắt không nói tiếng lóng, người cho rằng như vậy có thể bỏ qua một bên quan hệ? Đường ca lúc ấy đi khô lâu biến cát trước kia, tự lộ ra qua muốn diệt trừ người, hừ, Tô Phương, không thể tưởng được người một cái núi đưa nhà quê, hôm nay một bước tiến dần từng bước, biến hóa nhanh chóng đã trở thành Phi Vũ đàn tràng hạch tâm, người cho rằng đường ca thù ta liền cho vô pháp báo? Ý nghĩ hảo huyền, hôm nay liền cho người một quả giáo huấn, người cùng người Tô gia chờ, sớm muộn sẽ bị giết được không còn một mống!”

Lục Lam lông mày kẻ đen nhảy lên, găm lên sau khi nói xong, đột nhiên hướng phía Tô Phương một điểm

XÍU... UU!!

Một quả ngọn lửa, theo nàng một điểm, bỗng nhiên giống như Hỏa Long hướng Tô Phương đánh tới.

“Lục Lam lợi hại như thế? Đây không phải bình thường pháp thuật!”

Lại tại Thiên Môn phủ ra tay.

Tô Phương thể xác và tinh thần xiết chặt, cảm thấy đến từ Lục Lam sát khí, đối mặt xoắn tới ngọn lửa, hân cũng không phải ngồi không, kết ấn đánh ra một đạo trông rất sống động Văn Sư rồng.

Oanh!

Ngọn lửa đục chết cháy Tô Phương, mà Văn Sư rồng vừa muốn thanh hóa điểm cần, hai đại pháp thuật so sánh lực, đồng thời đem Tô Phương cùng Lục Lam, cho chấn đắc đập dập lui về phía sau.

“Người rất mạnh!”

“Người cũng rất mạnh, nhưng Lục Lam, người giết không được ta!”

Hai người ngay lập tức lộ ra giống nhau ngạc nhiên biểu lộ, tựa hồ hai người đều rất rõ ràng bản thân thực lực, xem chừng tại tương cùng tuổi đoạn là không thể nào có đối thủ.

“Các người tại làm chi?”

Thu Lãnh Cơ đột nhiên phi thoi mà đến.

“Thu sư tỷ, ta cùng với Tô sư đệ chỉ là tự ôn chuyện, nhất thời ngứa nghề, luận bàn một chút, sư muội cáo từ trước!” Vừa thấy được Thu Lãnh Cơ, Lục Lam ôm quyền về sau, hướng khác một cái lối nhỏ phương hướng, giẫm phải nhánh cây nhẹ nhàng nhảy tới.

Thu Lãnh Cơ xác định Lục Lam rời đi, mới nhìn hướng Tô Phương: “Làm sao người cùng Lục Lam ở chỗ này giao thủ? Một khi chọc ra cái sọt, người sẽ có sự tình, nàng nhưng một chút sự tình cũng sẽ không có!”

Hân ôm quyền: “Nàng hoài nghi là ta giết Lục Phong, điều này sao có thể, dùng ta đây đợi tu vi, như thế nào giết được Lục Phong? Trốn đều tránh không kịp, vì vậy chạy tới ta nói sân hưng sư vấn tội đến rồi!”

“Lục Phong đã chết ai cũng không có tiếp tục tra được, tra cũng là không đấy, Lục Lam không có chứng cứ tự không nhúc nhích được người, người phải cẩn thận người này, nàng hung hăng can quấy vô cùng, nghe nói cùng một cái đại nhân vật giao tình không phải là nông cạn, tại Ngọc Lộ đạo trong tràng, ngay bọn hân đứng đầu, cũng sẽ cho Lục Lam mặt mũi, về sau thấy nàng tự trốn, đừng ăn phải cái lỗ vốn!”

“Đa tạ Đại nhân vì tiểu nhân giải vây!”

“Người bây giờ lập nhiều hai lần đại quân công, hảo hảo ở tại Quân Cơ Điện hiệu lực, nói không chừng người về sau thành tựu sẽ vượt qua ta, ta về trước hành cung rồi!”

Thu Lãnh Cơ đến đột nhiên, đi cùng vội vàng.

“Ngay Thu Lãnh Cơ đều nói nàng hung hăng can quấy, thật là hung hăng can quấy vô cùng, đem bà Thiên Môn phủ cho rằng Lục gia rồi? Đại nhân vật, Lục Lam cùng Lục gia xem ra nước còn rất sâu, từ nay về sau ta cùng với Lục Lam chính thức đã trở thành địch nhân...”

Cũng sắp trở lại Đẳng Vũ Điện, Tô Phưong trên đường đi đều nghĩ đến trước kia chuyện phát sinh.

“Đệ đệ!”

Cánh rừng phía trên, đột nhiên xuất hiện hạc tiên từ Bạch Linh thanh âm.

Tô Phưong đại hỉ, hướng phía bên phải xem xét, quả nhiên nhìn thấy hạc tiên từ đứng ở mùi hương rất cao rừng cây, hân lập tức đạp bước, một lát tựa nhảy lên cây tùng: “Bạch tỷ, ngươi nếu như lần này dễ dàng tìm được ta?”

“Ngươi người không tại Phi Vũ điện, nhưng mùi tùy ngươi đi tới cái này Quân Cơ Điện, ta liền cho theo tới rồi!”

Bạch Linh như trước lộ ra linh khí, cười đùa nói: “Một thời gian gần không thấy, ta còn tưởng rằng ngươi đã xảy ra chuyện, nhất là Lạc Mộ Tuyết, nàng không biết dùng gì thủ đoạn, nghe được ngươi đang ở đây cát phi sào huyết ra ngoài ý muốn, lại đang vài ngày trước biết được ngươi trở về tin tức, cái này không để cho ta tới thăm ngươi một chút!”

Lạc Mộ Tuyết muốn làm gì?

Trong óc lập tức toát ra cái nghi vấn này: “Nàng không phải quan tâm ta, tất nhiên là muốn ta làm cái gì!”

Bạch Linh như trước như trước kia, dùng cánh vỗ vỗ Tô Phưong cánh tay: “Đệ đệ của ta thực thông minh, nàng cho ngươi hảo hảo ở tại Phi Vũ đàn tràng hỗn lộn xuống dưới, đây là 30 khóa lung lay đan, nàng để cho ta giao cho ngươi, mà lại rất lớn phưong nói, về sau có cái gì cần muốn giúp đỡ, có thể tìm nàng, nàng có thể giúp đỡ!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Cổ vũ bồi tấn chức nhục thai cảnh

Hỗ trợ?

Như vậy hảo tâm?

Tô Phưong mới đầu còn xi mũi coi thường, nhưng đột nhiên nắm tay quả đấm một nắm.

“Làm sao vậy?” Bạch Linh thấy hân như vậy, còn tưởng rằng chuyện gì xảy ra.

“Ngươi tựa làm cho nàng giúp ta một cái bề bộn, cái này bề bộn là về cha ta tung tích, tựa nhìn xem nàng có phải là thật hay không khi ta là người của nàng, mà lại cũng khảo thi khảo thi nàng tại Thiên Môn phủ năng lực!”

Nguyên lai, Tô Phưong là muốn lợi dụng Lạc Mộ Tuyết thân phận, vì hân tìm kiếm phụ thân tung tích.

Đây là một đầu đường tắt, mặc dù lại để cho Lạc Mộ Tuyết hỗ trợ, hội rơi xuống tay cầm, nhưng vì phụ thân, cái này lại tính toán cái gì.

Bạch Linh cũng không nhịn nghiêm túc: “Ngươi nhưng nghĩ kỹ, lại để cho Lạc Mộ Tuyết biết rõ bối cảnh của ngươi, đối với ngươi hiểu rõ, tương lai như nàng thật muốn cảm làm sao ngươi dạng, ngươi cũng không hay ứng phó, người này thâm bất khả trắc!”

“Nàng lợi hại còn có thể vượt qua Thiên Môn phủ chủ? Bạch tỷ, ta biết rõ ngươi lo lắng ta, nhưng ngươi phóng một vạn cái tâm, tiểu đệ đều có bảo toàn ứng biến phưong pháp!”

“Như thế nào thường cách một đoạn thời gian không thấy ngươi, trên người của ngươi tổng càng ngày càng nhìn không thấu!”

“Hắc hắc, việc này phiền toái tỷ tỷ!”

Tô Phương cười mà không nói, hần hôm nay có được Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, Hồn Nguyên Thánh cảnh, nhất là Đạo Vô Lương cái này cùng Thiên Môn phủ chủ sánh vai cường giả, còn sợ một cái Lạc Mộ Tuyệt?

Bạch Linh cũng thung lũng bắt quá hần, gật gật đầu rồi rời đi Quân Cơ Điện.

Trở lại Đăng Vũ Điện, Tô Phương làm từng bước bắt đầu tu hành, tại nửa tháng này trong, hần ngay tại Quân Cơ Điện cùng Đăng Vũ Điện tới tới lui lui.

Trúc tía cốc!

Trong núi trong rừng rậm, Tô Viêm, Tô Dịch, Tô Đại Lực, Tô Khang, Tô Dược Văn, Tô Tiểu Long nguyên một đám bung lầy lung lay đan, rất kích động.

“Đem người Lục Phong cái kia chém giết rồi?”

“Thật sự thống khoái!”

Mấy người chẳng những phải lung lay đan, lại hỏi Tô Phương ở đâu ra nhiều như vậy tiên đan.

Đương lâm Tô Phương đại khái nói tại Đấu Tinh Sa Nguyên hành trình, còn nghĩ Lục Phong giết đi, mọi người nghe chính là trận trận hoan hô, vỗ tay bảo hay.

Trong mấy người, ngoại trừ Tô Dịch, Tô Tiểu Long, còn lại bốn người đều đạt đến nhục thai cảnh, Tô Dịch, Tô Tiểu Long cũng sẽ ở rất nhanh thời gian đột phá nhục thai cảnh, cái này Tô gia hạt giống tại Thiên Môn phủ cũng coi như hình thành một ít cơ thể lực.

Tô Dịch bỗng nhiên lộ ra tường niệm”Tô Phương, người trở lại Thiên Tông thành, đặc hướng người nhà của chúng ta báo thanh âm bình an!”

“Mọi người yên tâm, các người hảo hảo ở tại Thiên Môn phủ tu hành chính là, gặp được đại phiền toái nhỏ sự tình, mượn thân phận của ta lừa dối những người kia, tận lực tránh cho Lục gia người!”

Lần này Tô Phương cho mỗi người lưu lại ba khóa lung lay đan, dùng bọn hần tu vi, ba khóa lung lay đan cũng đủ ba tháng tu hành.

Rời đi trúc tía cốc, Tô Phương lập tức trở lại Quân Cơ Điện, trước hướng Đồ Nguyệt Dạ xin phép nghỉ về nhà, hần cũng sáng khoái đáp ứng, cho hần mấy tháng thời gian.

Chuẩn bị cho tốt những chuyện này, Tô Phương liền thoải mái đi vào Thiên Môn, do tọa kỵ đón lấy rời đi Thiên Môn phủ.

Vừa đến rừng rậm, hần tự lấy kính người tốc độ lướt qua thành từng mảnh rừng rậm, cùng từng đạo dãy núi.

Ngư Chủy Hà, lại tên vạn nguyên sông!

“Cách Ba Đồ, người cái này quy yêu, ta đã trở lại!”

Mới qua rồi một ngày, Tô Phương tự đi tới ngày xưa thiếu chút nữa táng thân cá bụng chồn cũ, Ngư Chủy Hà.

Không đến khá tốt, một tới nơi này trong bụng chính là nóng tính, nghĩ đến cái kia giáo hoạt quỷ yêu Cách Ba Đồ, năm đó chẳng những thiếu chút nữa đem hần ăn tươi, còn làm hần tổn thất một khóa lung lay đan.

Liền lớn tiếng hướng về Ngư Chủy Hà lớn tiếng hô to, tới tới lui lui nửa canh giờ, Cách Ba Đồ không có gọi, ngược lại đem bả đại lượng thực nhân ngư gọi.

Bỗng nhiên, một cái thanh âm quen thuộc, theo bành trưởng mặt sông truyền đến:”Ai ở bên ngoài khiêu khích? Có gan xuống!”

“Ah?”

Cái này Tô Phương đảo ngoài ý muốn rồi, không thể tưởng được Cách Ba Đồ thật đúng là dám lên tiếng, con người đảo một vòng:”Quy yêu, người không nhớ rõ ta rồi? Hai năm trước, người cùng lấy ta qua sông, kết quả không rồi ta, phản đem mình cho bị thương!”

“Là người cái này lần lượt ngàn đao!”

Ọt ọt một tiếng.

Mặt sông đột nhiên lượn lên một đạo bọt nước, sau đó Cách Ba Đồ theo bọt nước leo ra, đầy đầu trùng mắt Tô Phương sẽ tới khi:”Có gan xuống, ở phía trên kêu gào có gì bổn sự!”

Tô Phương vui tươi hơn hờ nhìn thấy quy yêu:”Cách Ba Đồ, hai năm không gặp, người động còn hỗn lẫn lộn thành như vậy? Còn dựa vào trộm đạo lừa gạt, ở chỗ này hòa với?”

“Xú tiểu tử, người lại hỗn lẫn lộn thành cái gì bộ dáng rồi? Đỉnh nhiều nhục thai cảnh mà thôi, đặc ý cái gì kinh, có cái gì tốt đặc ý, Quy gia không có thời

gian cùng người kéo con bê, nên làm hả tự làm hả đi, bằng không thì người tự cho Quý gia PHỘC đông nhảy xuống!” Cách Ba Đồ biết rõ Tô Phương ăn nằm ở một lần đương làm, không biết lại bị hấn lừa, liền muốn trầm xuống trong sông.

“Huyền vân dây thừng!”

Cách Ba Đồ tuyệt đối không nghĩ tới, trước mắt theo Tô Phương chỗ đó bắn qua một đạo kim quang, nhìn thấy cái này đạo kim quang, Cách Ba Đồ cũng cảm giác được hôm nay đi ra ngoài không xem hoàng lịch.

Bis bis... Vài cái, huyền vân dây thừng sẽ đem Cách Ba Đồ cuốn lấy nghiêm nghiêm thực thực, tượng khối đầu gỗ phiêu phù ở mặt sông, không thể động đây.

“Vèo!”

Tô Phương lại từ vài chục trượng xa bên cạnh bờ, bay vút rơi vào Cách Ba Đồ trên lưng, nhìn xem như đại heo mập tựa như quy yêu, Tô Phương tự cười không ngừng.”Nghe nói không có người lấy được người, hôm nay rơi vào trên tay của ta, người cái này mai rùa ta là muốn!”

“Đừng, đừng giới!” Cách Ba Đồ sợ tới mức thẳng run rẩy, tuyệt đối là một cái bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh gia hỏa.

“Xuy xuy!”

Nào biết lúc này, đại lượng thực nhân ngư người được Tô Phương khí tức, từ chung quanh giống như như thủy triều vọt tới.

“Muốn chết, thuận tiện đem các người cho diệt trừ, còn cái này vạn nguyên sông một cái yên tĩnh!”

Ảo ảnh kiếm cực thuật!

Kết án về sau, theo ý niệm không chế, đại lượng kiếm thử hồng học mà bắn ra, tại Tô Phương ngón tay một điểm hạ, từng đạo kiếm khí giống như phi kiếm, XIU.... XIU... Mà đánh về phía thực nhân ngư.

Đại lượng máu tươi bắn ra, thực nhân ngư bị kiếm khí cắt thành cá sống tằm, một đạo kiếm khí bay qua, chính là ngàn vạn thi thể.

Quả thực chính là đại giết hại!

“Không có khả năng, ngàn ngàn hai năm, người có thể nào có được như thế thực lực? Còn nắm giữ pháp thuật?” Cách Ba Đồ xem tức thống khoái, cũng rung động.

Tô Phương ngưng mắt nhìn quy yêu.”Đừng bắt người cùng ta so ah, các người yêu tộc tu hành chậm chạp, mà chúng ta loại tu hành một ngày một cái biến, Cách Ba Đồ, ta đây sẽ đem người giết!”

Cách Ba Đồ run rẩy.”Ta và người không oán không cừ, vì sao phải giết ta ah? Người tha ta một mạng, ta cho người vài thanh phi kiếm, những này phi kiếm đều là ta thu thập mà đến!”

“Còn không oán không cừ? Lúc ấy người nhưng là muốn ăn được ta, được rồi, vì phi kiếm ta liền cho tha cho người một mạng, bắt quá người về sau đừng ở chỗ này tai họa nhân loại, ta liền cho tại Thiên Môn phủ tu hành, không chế phi kiếm một canh giờ có thể chạy đến giết người, còn nữa Thiên Môn phủ vô số cao thủ, dùng người chút năng lực ấy, người ta làm thịt người uống súp còn không dễ dàng?”

“Là!”

Cách Ba Đồ vội vàng đáp ứng, sau đó há mồm phun ra một cổ yêu khí, quả nhiên bên trong có năm thanh phi kiếm.

Hôm nay Tô Phương hiểu rõ đại lượng pháp bảo tri thức, xem xét nhìn ra những này phi kiếm đều là mật đạo cảnh độ cao {Linh Bảo}, liền cũng cao hứng, năm thanh phi kiếm đối với bọn hấn Tô gia, nhưng chẳng khác gì là một tòa bảo khố.

“Hừ!”

Đội Tô Phương lên bờ, Cách Ba Đồ rất không thoải mái mà không có xuống sông mặt.

Đụng!

Vài ngày qua đi, mắt thấy phải trở về đến Thiên Tông thành, nghỉ ngơi thời điểm, thân thể đột nhiên phun ra một cổ kinh khí.

Đây hết thấy đến quá nhanh, không hề dấu hiệu, đội Tô Phương kịp phản ứng lúc, hấn đã theo mật đạo tứ trọng, bước chân vào mật đạo ngũ trọng, mà lại thân thể bắt đầu tẩy tủy, tấn chức chi lực lại dừng mãnh vào trong óc, trùng kích thần khiếu, ngưng kết pháp lực.

“Hấn là lần trước phục dụng thứ hai tám hòa xà quả mang đến hiệu quả...”

Tô Phương như bàn thạch ngồi xếp bằng mà không động, mặc cho thân thể tấn chức tẩy lễ, đồng thời cảm ứng đại não ở chỗ sâu trong pháp lực.

Trước kia cảm giác không thấy, nhưng hiện tại không giống với lúc trước, hần phát hiện tại trong óc ở chỗ sâu trong, có một đen kịt chỗ trống thế giới, bên trong có một chút như mây yên lượn lờ lực lượng.

Pháp lực!

Đây cũng là mật đạo ngũ trọng vốn có pháp lực, cảm giác giống như tàn thuốc lá phát ra làn khói, tuy nhiên thập phần mỏng manh, lại có thể rõ ràng cảm ứng được.

“Chủ nhân, người về sau có thể thi triển một ít pháp lực, đến thúc dục pháp thuật cùng với {Linh Bảo}!” Cánh tay phải ở chỗ sâu trong, bỗng nhiên truyền đến Huyền Hoàng thanh âm.

Nghe tựa là một gã bảy tám tuổi hài tử.

Xem ra chẳng những là Tô Phuong cảm thấy pháp lực, ngay nguyên Linh Huyền hoàng cũng cảm thấy, kỳ thật Huyền Hoàng cảm ứng muốn vượt qua Tô Phuong, nhưng hần là Vương Phẩm pháp khí.

“Có lẽ hay là đợi đạt tới pháp động cảnh, lại thi triển pháp lực, như thế mỏng manh, pháp lực lại khó có thể ngưng kết, không đến thời điểm mấu chốt không thể thi triển!”

Trong nội tâm vẫn là rất cao hứng, tấn chức mật đạo ngũ trọng, lại có pháp lực.

Đương làm hết thấy quy về bình tĩnh, ăn vào một khóa lung lay đan, vèn vẹn dùng một ngày thời gian, hần liền đi tới tím khí núi.

Chuyện thứ nhất tự nhiên đi mộ từ!

Rời đi không đến ba năm, tại Tô Phuong lần nữa đi vào mộ từ, ngày xưa Tô gia mở đất hoang đã bị cỏ hoang bao trùm, khá tốt lành mộ đều có người quét dọn.

“Gia gia, cha mẹ!”

Tô Phuong quỳ gối phần mộ trước, không khỏi muốn đi lên từng màn.

Thủy chung hần cũng không có đạt thành gia gia nguyện vọng, hảo hảo học tập y thuật, tương lai làm một cái Y sư, mà một mình quật cường mà dọc theo con đường tu chân, càng chạy càng xa.

Cùng tại trước mộ phần suốt một ngày, Tô Phuong lại đến hậu sơn, đi vào ngày xưa cùng sư phó Dương Nhất Chân tu hành huyết động, tâm tình mang theo vài phần thất lạc hậu, tác chính là rất nhanh tiến đến Thiên Tông thành.

Thiên Tông thành y nguyên dòng người như dật, thương mại phồn hoa, khắp nơi đến thương nhân tùy ý có thể thấy được, Tô Phuong cũng nhìn thấy Tô gia gia đình, thường xuyên xuất hiện ở đường đi phụ trách tuần tra.

Ngày xưa Tô gia khu vực!

Tô Phuong đứng ở tiệm bán thuốc trước, thấy tiệm bán thuốc đã một lần nữa sửa chữa, cùng lúc trước giống như đúc, tuy nhiên tiệm bán thuốc là đóng lại, tuy nhiên nhìn ra được có người thường xuyên xuất nhập tiệm bán thuốc, khuôn cửa không có một tí bụi đất.

“Đây là... Phuong nhi!”

Lâm vào hồi tưởng cùng gia gia chung sống thời gian, Tô Phuong không có phát hiện một đám khí thế ngạo nghễ cường giả đi tới, mà người đầu lĩnh dĩ nhiên là Tô Đăng.

Tại Tô Phuong lấy lại tinh thần lúc, Tô Đăng đã bước xa xông lên, hảo hảo đánh giá Tô Phuong.

Phía sau những kia Tô gia cao thủ, cũng đều trước tiên nhận ra Tô Phuong, ai không rung động, kinh hi, hôm nay Tô gia có thể ở Thiên Tông thành chỗ dựa, đây đều là Tô Phuong công lao, xem ra tại Tô gia, Tô Phuong lực ảnh hưởng đã không cách nào hình dung.

“Nguyên lai Viêm Nhi bọn hần vẫn còn Thiên Môn phủ khắc khổ tu hành, Phuong nhi, người trở về là tốt rồi, lần này trở về muốn ở bao lâu?”

Tiệm bán thuốc phòng trong, Tô gia cao thủ theo cửa ra vào xếp thành liệt, thủ hộ tại thông đạo.

Tô Phuong cùng Tô Đăng đang ngồi ở trên mặt ghế, gấp rút đầu gối mà nói, Tô Đăng theo Tô Phuong trong lời nói, biết được Tô Viêm, Tô Đại Lực bọ người tình hình gần đây, trong mắt tràn đầy an ủi.

Tô Phuong nói: “Bá phụ, ta trở về chủ yếu là cho mọi người tăng lên tu vi, bước vào nhục thai cảnh, mà lại lưu lại một chút ít pháp bảo, sau đó Phuong nhi còn có chuyện quan trọng muốn làm!”

“Người cũng không nghĩ ngợi thật nhiều...”

“Bá phụ, còn nhiều thời gian, thời gian rất nhiều, hiện tại chúng ta phải âm thầm cường đại nội tình, làm tốt cùng Lục gia một trận chiến chuẩn bị!”

“Đi, chúng ta đi vô đường!”

Tô gia vô đường!

Ngày xưa cái kia căn đăng trụ sớm không thấy bóng dáng, lúc này hơn bốn mươi người tụ tập cùng một chỗ, trong đó dùng Tô Đăng, Tô Quân Nghiêm hơn mười vị đạt tới Thực Khí cảnh cao tăng làm chủ, phía sau đều là đạt tới cửu trọng, bát trọng, thất trọng tu sĩ.

“Suru suru suru!”

Lăng không nhất quyền, từng khóa lung lay đan, dùng bất đồng phẩm chất, lăng không ra, mà lại lại đang vô hình chỉ lực mang tất cả hạ, phiêu phù ở từng vị Tô gia cao thủ trước mặt.

Dặn dò một phen, mọi người từng cái ăn vào lung lay đan, mà lại ngồi xếp bằng mà xuống.

Mọi người bắt đầu nắm giữ linh vân, Tô Phương lại đem khí hải ngưng kết phương thức nói cho mọi người, đều là người một nhà, cho nên mọi người không hề hiểu, cũng đều không khách khí hướng Tô Phương thỉnh giáo.

Trộn vụn qua rồi ba ngày!

Vù vù hô!

Tô Đăng, Tô Quân Nghiêm bọn người, dẫn đầu đem khí hải ngưng kết ra, mà lại từng cái tấn chức nhục thai cảnh, nắm giữ linh vân.

Những người khác đã ở lung lay đan được lực tẩy tủy hạ, không ngừng nắm giữ linh vân.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Lại đến xích chương núi lửa

Vô đường nội thất!

Đột phá nhục thai cảnh Tô Đăng, khí thể cùng lúc trước tường như hai người, phảng phất thoáng cái tuổi trẻ năm tuổi.”Phương nhi, người cái đó đến như vậy nhiều tiên đan ah?”

Tô Phương tự nhiên không biết nói ra hấn ở bên ngoài kinh nghiệm nguy hiểm.”Ngẫu nhiên tại một chỗ di tích lấy được, bá phụ, về sau ta khả năng rất ít trở về, đặc lưu lại tu hành tài nguyên cho mọi người, thực tế đặc thành lập một cái mật thất, ta định dùng linh thạch kiến tạo một chỗ tu hành mật thất, linh thạch có được liên tục không ngừng linh lực, mọi người hấp thu linh lực tu hành, tu vi hội từng bước một tăng lên!”

“Mật thất?”

Tô Đăng mang theo Tô Phương lại xuyên qua một đạo nội thất, phía trước là vô đường hậu viện hành lang, chỗ đó có một tòa thạch đình, chỉ thấy Tô Đăng tại thạch đình bên cạnh đầu sư tử một chuyển, thạch đình lại hướng phía bên phải dời, lộ ra một chỗ động.”Kinh nghiệm lần trước đại sự kiện, bá phụ âm thầm thành lập một đầu mật đạo, có thể rời đi Thiên Tông thành địa đạo, đồng thời cũng tạo ra một ít cho tránh né, nghi ngại mật thất dưới đất, Phương nhi cảm thấy tại đây thích hợp sao?”

“Đi!”

Hai người lập tức tiến vào địa động, mật đạo chỉ có thể cho hai người sống vai thông qua, độ cao cũng không đến 2m, nếu như là một người, còn có thể phát lực chạy trốn.

Mật đạo cách một khoảng cách, liền thành lập một tòa mật thất, có thể dung nạp hơn mười người tị nạn, có mật thất tồn phóng vũ khí, châu báu.

“Bá phụ, đây là trống trơn túi, về sau liền đem gì đó tất cả đều chứa vào bên trong, sau đó tùy thân mang theo, hoặc là giấu nhập cái này mật đạo nào đó chỉ có người cũng biết địa phương!”

Tuyển một tòa mật thất, Tô Phưong xuất ra một ít châu báu cùng linh thạch vây quanh tại vách tường cùng trên mặt đất, âm thầm hướng Huyền Hoàng lĩnh giáo trận pháp.

Bây trận chi đạo cũng không phải là một sớm một chiều có thể nắm giữ, Huyền Hoàng dạy cho Tô Phưong đơn giản một chút phương pháp, đem linh thạch từng khóa vây quanh tại mật thất, ước chừng tìm hơn một trăm khóa linh thạch, quả thực là đại thủ bút, tại Thiên Môn phủ chính là mật đạo cảnh cường giả cũng khó có thể xuất ra trên trăm khóa linh thạch.

Đương nhiên những này linh thạch có bộ phận là từ Lục Phong túi trữ vật đoạt đến, đừng nói Lục Phong người này, trống trơn trong túi có một thanh phi kiếm, còn có vài chục khóa linh thạch, cùng với lung lay đan, cũng không biết từ chỗ nào lấy được, kết quả đều tiện nghi đại Tô gia.

Tô Đằng hồi lâu đều không lấy lại tinh thần.

Xa xỉ, quả thực quá xa xỉ, đời này ngay một khóa linh thạch đều không sờ qua, nhưng bây giờ có hơn một trăm khóa linh thạch vây quanh tại mật thất, kích động vạn phần: "Không chịu thua kém linh khí, Tô gia tổ tiên trên trời có linh ah, ta Tô gia rốt cục ra một cái thay đổi tương lai thiên tài!"

"Ào ào xôn xao!"

Vỗ trống trơn túi, chỉ thấy giữa không trung nổi lơ lửng từng khóa lung lay đan, từng thanh phi kiếm, huyền vân dây thừng, còn có cây mệnh linh cung, xem Tô Đằng hai chân đều ở như nhũn ra.

Trong đó bất luận cái gì một kiện, đối với Tô Đằng mà nói, cái kia đều thì không cách nào tưởng tượng tồn tại, hôm nay lại đại lượng phiêu phù ở trước mặt.

Tô Phưong nói: "Bá phụ, những điều này đều là ta ngoài ý muốn đoạt được, phi kiếm mười chuôi, lung lay đan năm mươi khóa, một cây huyền vân dây thừng, tăng thêm cái này trường tẩm linh cung, còn có vài loại pháp thuật, bá phụ hết thấy đều chứa vào trống trơn túi, trong túi đã có không ít vàng bạc châu báu!"

"Hảo hảo, ta đều thu thập bắt đầu đứng dậy!"

Dựa theo Tô Phưong dặn dò phương pháp, Tô Đằng rất nhanh dung hợp trống trơn túi, cũng có thể thúc dục, liền đem các loại bảo vật, từng cái hút vào cái túi.

Tô Đằng một mực không thể tin được, có những này nội tình, thành lập một phương đế quốc cũng vậy là đủ rồi.

"Bá phụ, tại đây bất luận cái gì một kiện pháp bảo, ngàn vạn đừng lấy ra thi triển, trừ phi gặp được diệt tộc chi hiểm phương có thể sử dụng, mọi người tu hành dung hợp pháp bảo, cũng phải chú ý che dấu, nếu là bị Lục gia biết rõ, ta Tô gia lại hội hàng lâm đại nguy hiểm, Phưong nhi như vậy từ biệt!"

"Phưong nhi, chú ý ah, tu chân thế giới khắp nơi đều là hung hiểm!"

"Bá phụ lưu lại tốt rất quen thuộc trống trơn túi, Phưong nhi sẽ cẩn thận!"

Cáo biệt Tô Đằng rồi đi ám đạo, Tô Phưong liền trực tiếp rời đi Thiên Tông thành.

Tím khí núi!

Năm đó Tô Phưong tấn chức thân thể Đại viên mãn, nghênh đón nghịch thiên kiếp sơn cốc.

Ngày xưa dựng một rạp sớm đã sụp đổ, Tô Phưong lúc này đi vào bãi cỏ ngồi xuống: "Tuy nhiên đã khống chế Đạo Vô Lương, nhưng người này tu vi quá kinh khủng, chính là tuyệt thế đại yêu, ta phải nghĩ biện pháp triệt để đưa hắn giam cầm, nếu không ngày nào đó phản bội, tất nhiên hội đem ta ăn tươi!"

Có ý nghĩ này, hắn lập tức kiểm tra trống trơn túi, hôm nay chỉ còn lại ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm, tinh phách kiếm hơn hai mươi phi kiếm, tăng thêm Linh Ân giới, huyền vân dây thừng, Hỗn Nguyên Thánh cảnh Vô Pháp Tùy Ý thúc dục, chỉ còn lại Huyền Hoàng Lục Đạo tháp.

Tô Phưong cùng Huyền Hoàng bắt đầu trao đổi, thỉnh giáo như thế nào đem Đạo Vô Lương trấn áp.

Một hồi về sau, Huyền Hoàng thì có chủ ý: "Chủ nhân, Đạo Vô Lương chính là hồ yêu, hồ yêu dùng oán khí, sát khí, lệ khí, khí thể hung ác vì tu hành lực lượng, chính là yêu trong tộc vô cùng cường đại tồn tại, may mắn chủ nhân tốt đem hắn linh hồn thi triển vết máu, nhưng vết máu còn rất thấp cấp, còn chủ nhân tốt lại tách ra hồ yêu một đạo linh hồn, chủ nhân sẽ đem đạo linh hồn giao cho Huyền Hoàng đến trấn áp!"

"Ta còn không biết năng lực của ngươi là cái gì?" Tô Phưong quanh thân dễ dàng không ít.

"Hắc hắc, Huyền Hoàng năng lực kỳ thật chính là trấn yêu!"

"Phải không?"

"Đó là đương nhiên rồi, Huyền Hoàng bị 'Huyền' luyện chế sau khi đi ra, lúc trước còn không có linh hồn, không biết bản thể đã trải qua chuyện gì, đã bị tổn hại, nhưng Huyền Hoàng trong cơ thể các loại cấm chế có lẽ hay là tồn tại, tại đây phạm giới bên trong, coi như là tồn tại trạng thái, cũng có thể trấn

áp tuyệt đại đa số yêu tinh, chủ nhân, Huyền Hoàng bồn sự nhưng lớn rồi!” Nguyên Linh Huyền hoàng giống như hải tử đồng dạng đắc ý.

Tô Phương cũng tò mò: “Vậy ngươi nói một chút!”

“Huyền Hoàng trong cơ thể có sáu tầng thể giới, chuyên môn chỉ dùng để trấn áp yêu tinh, mỗi một tầng thể giới có thể trấn áp mười vạn yêu tinh, mỗi một tầng thể giới cũng cần một vị Đại thống lĩnh, mười vị tiểu thống lĩnh, do lớn nhỏ thống lĩnh không chế tầng một tầng thể giới yêu tinh, ví dụ như cái kia Đạo Vô Lương, chủ nhân có thể đưa hấp hút vào bảo tháp, đặt ở tầng thứ nhất đương làm một vị tiểu thống lĩnh, hoặc là Đại thống lĩnh cũng có thể!” Nguyên Linh mỉm cười nói: “Mà nguyên linh trấn áp nhiều như vậy yêu tinh, bọn hắn hội cùng nhau tại bảo trong tháp tu hành, mà chủ nhân có thể trực tiếp hấp thu lực lượng của bọn nó, cùng thân thể dung hợp, để mà thi triển thần thông, chủ nhân suy nghĩ một chút, nếu có mười vạn yêu tinh hợp lực trợ chủ nhân giúp một tay, cái kia chủ nhân thần thông sẽ đạt tới hạng trình độ?”

Hắn nghe được từng đợt huyết khí dâng lên: “Huyền, thật sự là huyền diệu vô cùng, Huyền Hoàng, ngươi thật là một cái bảo bối ah, nếu như ta bắt được sáu mươi vạn yêu tinh, lại vận dụng lực lượng của bọn nó đến cùng địch nhân giao thủ, đây chẳng phải là Thiên Hạ Vô Địch?”

“Hắc hắc, chủ nhân minh bạch là tốt rồi, cái này là Huyền Hoàng năng lực, nhưng trước mắt chỉ có thể trấn áp cực nhỏ yêu tinh, bằng không thì Huyền Hoàng cũng không chịu đựng nổi!”

“Vậy ngươi trước tiên đem Đạo Vô Lương cái kia lão hồ ly linh hồn cho trấn áp trong đó, qua một thời gian ngắn hẳn như già không nên nếp, ta liền cho đưa hấp hút vào bảo trong tháp!”

“Chủ nhân, Huyền Hoàng muốn hỏi ngươi, trong cơ thể ngươi đạo này pháp bảo linh mạch đã hình thành một cái độc lập không gian, Huyền Hoàng có thể bắt đầu cùng linh mạch dung hợp ư, một khi dung hợp, Huyền Hoàng khả năng tự muốn trở thành chủ nhân bốn mạng pháp bảo, Huyền Hoàng muốn tiếp tục dung hợp linh mạch sao?”

“Trở thành bốn mạng pháp bảo?”

Như thế một vấn đề, mà lại là vấn đề lớn, hay là hẳn trước mắt khó có thể biết rõ lợi và hại vấn đề.

Mười năm quá dài, chỉ tranh sớm chiều!

Trầm mặc một hồi, Tô Phương trong óc đột nhiên hiện lên những lời này.

“Về sau dù ai cũng không cách nào đoán trước, ta chỉ có thể đem nắm hiện tại, mặc dù ta còn gặp được rất tốt pháp bảo, nhưng này đem là lúc nào? Hồn Nguyên Thánh cảnh chính là vô thượng pháp bảo, đối với ngươi cũng chỉ có được đương mặt, phải 2 cái gương dung hợp, mới vừa rồi là cái thể kỷ bảo, vì vậy cảm hẳn làm bốn mạng pháp bảo, xa không thể chạm... Cùng với như vậy, còn không bằng mau chóng ứng có một kiện bốn mạng pháp bảo, tại về sau tu hành chỉ đồ, cũng có biến nguy thành an cam đoan!”

Nghĩ tới những thứ này, Tô Phương liền đồng ý lại để cho Huyền Hoàng dung hợp trong tay cái kia pháp bảo linh mạch.

Nghỉ ngơi mấy ngày sau, Tô Phương liền hướng Đẩu Tinh Sa Nguyên chạy như bay mà đi.

Nửa tháng sau!

Đẩu Tinh Sa Nguyên!

Sa mạc cùng rừng rậm giao giới chỉ địa, hoàng trong cát xoáy lên một cỗ nước xoáy, Sa Đà tinh thò đầu ra, há miệng một phun, Tô Phương liền từ giữa nhảy lên.

“Vào!”

Dưới rừng rậm, một thân áo xanh Đạo Vô Lương ngự không mà đến, nhìn thấy Tô Phương lập tức, theo đồng tử tràn ngập một chút oán khí.

Tô Phương đi vào trong rừng, cùng Hoàng Mi cáo lông đỏ gặp mặt: “Đạo Vô Lương, cái kia xích chuông dưới núi lửa ngoại trừ ngàn năm hỏa xà quả, còn có gì loại bảo vật? Ngay Sa Đà tinh cũng biết dưới núi lửa có đại bảo vật!”

Đạo Vô Lương ôn hòa: “Ngàn năm hỏa xà quả diệu dụng, ngươi đã cảm nhận được, mà dưới núi lửa nghe đồn có một kiện hỏa hệ bảo bối, ít nhất cũng là pháp khí, không phải hạ phẩm chính là trung phẩm, cũng có khả năng là thượng phẩm pháp khí!”

“Hắc hỏa quái như vậy lợi hại, còn chưa tìm được cái kia kiện bảo vật?”

“Hắc hỏa quái càng lợi hại thực lực thì vượt qua thần thông cảnh một ít, muốn thu phục một kiện lợi hại pháp khí, cũng không phải rất dễ dàng, phải biết rằng pháp bảo chân thân, còn muốn đi vào núi lửa ở chỗ sâu trong mới có thể xác định, đến lúc đó ta đem hắc hỏa quái dẫn xuất, ngươi thừa cơ dùng cái kia kính chiếu yêu, đem hắn diệt trừ!”

Yêu chính là yêu, có lẽ hay là một kích giáo hoạt nhất hồ yêu, Đạo Vô Lương theo thực chất bên trong đến trên mặt, đều lộ ra làm cho người bất an giáo hoạt yêu khí.

Kính chiếu yêu?

Tô Phuong phát hiện kính chiếu yêu cái tên này, so Hồn Nguyên Thánh cảnh êm tai nhiều hơn, ít nhất Hồn Nguyên Thánh cảnh trước mắt chính là năng lực này.

“Đi, hạ nhập núi lửa đoạt bảo tặc chính là dựa vào chính ngươi, đừng ta tu vì xuống dưới chính là từ!” Tô Phuong đồng ý nói.

Đạo Vô Lương chợt thúc dục một thanh phi kiếm, chờ lấy Tô Phuong hướng xích chương núi lửa lao đi.

Gần kề một nén nhang!

Một cái thiêu đốt cực lớn bàn tay, hình thành dãy núi thu hết vào mắt, xích chương núi lửa.

Phi kiếm trực tiếp bay về phía miệng núi lửa, đương lâm đi vào miệng núi lửa phía trên, Tô Phuong thực sự điểm sợ hãi, phía dưới cái kia hùng lực thiêu đốt nham thạch nóng chảy, đừng nói hẳn một cái mặt đạo ngũ trọng, chính là pháp động cảnh, thần thông cảnh té xuống, cũng phải trở thành nhiên liệu.

Ông!

Phi kiếm tiến vào miệng núi lửa, chui vào hơn mười trượng phía dưới, vừa lúc là lần trước cướp lấy hỏa xà quả địa phương, Đạo Vô Lương chỉ vào hỏa xà cây: “Đội chế ngự hắc hỏa quái, đem cái này hỏa xà cây cũng thu, cầm lấy đi giao dịch, nhưng đáng giá một kiện trung phẩm pháp khí!”

“Phải không?”

Trung phẩm pháp khí!

Đó là so {Linh Bảo} cường đại vạn lần tồn tại, không thể tưởng được một khóa hỏa xà cây như thế giá trị liên thành!

Tô Phuong cũng cảm giác Đạo Vô Lương quả nhiên là thay đổi thất thường, rất giáo hoạt, mình cùng hắn vừa so sánh với, bao nhiêu cái hẳn cũng không phải Đạo Vô Lương đối thủ.

Dứt lời, Đạo Vô Lương tự lại để cho Tô Phuong ẩn giấu ở chỗ này, chờ đợi thời cơ đánh lên hắc hỏa quái, hẳn giảm phải phi kiếm hướng núi lửa ở chỗ sâu trong biến mất mà đi.

Cái này thẳng hàng chẳng những thời gian dài, còn có chút không nổi, nếu như Đạo Vô Lương muốn lửa gạt thủ đoạn gì, có thể thúc dục Huyền Hoàng Lục Đạo tháp trấn hắn, nhưng trấn hắn, Tô Phuong có thể địch nổi tại đây đại lượng yêu quái?

Cho nên có lẽ hay là lo lắng nói vô lương con rùa ăn quả cân, đến lúc đó đến cá chết lưới rách.

Ừ ừ!

Bình tĩnh núi lửa đột nhiên theo địa tâm ở chỗ sâu trong, truyền đến đáng sợ chấn động, Tô Phuong lập tức giấu ở nham thạch phía sau, đại lượng nham thạch nóng chảy thỉnh thoảng mà phun dũng ra, bất kỳ địa phương nào đều là nham thạch nóng chảy tại phun ra.

Tô Phuong vận dụng Đại viên mãn năng lực, chú ý dưới núi lửa truyền đến động tĩnh, Đạo Vô Lương xem ra không lửa gạt thủ đoạn, đang tại cùng hắc hỏa quái giết được khó phân thắng bại, chúng đều là tuyệt thế đại yêu.

“Đại vương! Đại vương!”

Miệng núi lửa chung quanh những kia huyết động, xuất hiện đại lượng yêu quái, chúng đều là hắc hỏa quái thủ xuống.

Tô Phuong bỗng nhiên nghĩ tới Huyền Hoàng Lục Đạo tháp: “Huyền Hoàng, đem những này yêu quái đều thu như thế nào?”

Huyền Hoàng nói: “Chúng đều là cấp thấp nhất mãnh thú, đừng nói yêu, tình đều không tính là, có lẽ hay là gặp được hồ yêu cái kia đẳng cấp cái khác yêu quái nói sau!”

Vương Phẩm pháp khí chính là tùy hứng, ngay những thú dữ này đều không để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 85: Trấn áp Đạo Vô Lương cái này lão hồ ly

Rống rống!

Ước chừng có trên trăm đầu mãnh thú, có như khôn địa ma đồng dạng cường đại, chúng vây quanh ở nguyên một đám huyết động, đối với dưới núi lửa uy vũ thét to.

Tô Phung tắc chính là đang ngó chừng hỏa xà cây, một khi nở hoa kết quả, liền không thể buông tha cái này hỏa xà quả.

Dưới núi lửa liên tiếp không ngừng truyền đến trận trận rung chuyển, 2 đại quái vật không biết giao thủ bao nhiêu hiệp, ngay nham thạch nóng chảy cũng tựa hồ yên tĩnh, không hề phún dũng.

Ông!

Hỏa xà cây chung quanh sát khí, hơi khê chấn động.

Lúc này ngưng mắt nhìn, chỉ thấy hỏa xà trên cây một cái nụ hoa, đột nhiên bắt đầu tách ra, hỏa xà quả cũng đang lấy kinh người tốc độ sinh trưởng.

“Vèo!”

Tô Phung lóe lên, đi vào hỏa xà trước cây phung, quả nhiên nhìn thấy tại hỏa xà cây chung quanh có một tầng xích sát khí, cổ hơi thở này đương làm cùng Tô Phung trong cơ thể dương khí tiếp xúc về sau, tựa hồ nhận đồng Cửu Dương chân khí, vì vậy Tô Phung đại hi, thúc dục huyền vân dây thừng cuốn hướng vừa mới thành thực hỏa xà quả.

Cùng lúc đó, hắc hỏa quái tại dưới núi lửa tức giận: “Đáng ghê tởm, ngươi cái này chính hồ yêu hèn hạ vô sỉ, rõ ràng còn có giúp đỡ tại đoạt bốn vương hỏa xà quả!”

Đạo Vô Lương cười to: “Ha ha, ngươi cái này đầu Hắc Xà quái, cũng không thể đem ba cái này núi lửa bên trong tất cả bảo vật, đều cho rằng là bảo bối của ngươi a? Ngươi cũng quá độc!”

“Suru Suru!”

Một đạo đám gió đen theo dưới núi lửa, đột nhiên giống như mây hình nấm bay lên, một đầu nửa người nửa yêu quái vật, phóng thích sát ý trùng mắt hỏa xà cây cùng Tô Phung, há mồm hỏn hển một phun, một cổ yêu hỏa cuộn cuộn mà áp hướng Tô Phung.

Tô Phung tranh thủ thời gian lóe lên trốn ở nham bích phía sau, chỉ cảm thấy thỉnh thoảng một phen đại hỏa phúc cuốn, tựa hồ đem nham bích đều cho thiêu đốt ra một cái lỗ thủng đến.

Hắc hỏa quái ra lệnh một tiếng: “Bắt lấy cả nhân loại này!”

Đồng thời hấn hóa thành một đạo đám gió đen, cuốn vào Tô Phung chỗ huyết động, bảo vệ tại hỏa xà trước cây, lại không phát hiện Tô Phung bóng dáng.

“Tàng hình? Tốt cả nhân loại, ngươi cho rằng như vậy có thể né qua bốn vương pháp nhãn? Bốn vương chết cháy ngươi!”

PHỐC PHỐC!

Đại lượng Hỏa Viêm cuốn vào huyết động, ngay một ít khe hở huyết đều là luồn lên hơn một trượng cao ngọn lửa, lập tức thì có hòn đá dần dần rớt xuống.

“Đạo Vô Lương người này đầu này?”

Tô Phung thúc dục Linh Ẩn giới, cắn răng dính sát lấy mặt tường, cảm giác mình lông mi đều muốn thiêu hủy, ngọn lửa một lớp sóng cuốn quá một lớp sóng, không chỉ như thế, theo huyết động một chỗ khác, vọt tới tất cả nội tạng yêu thú, cái này là trời cao không cửa.

“Tiếp tục như vậy không phải chết cháy không thể! Đáng ghê tởm Đạo Vô Lương, hắc hỏa quái!” Phảng phất đang cùng tử thần giành giật từng giây, cảm giác thời thời khắc khắc muốn bị ngọn lửa đốt cháy.

“Suru suru suru!”

“Nhân loại, ngươi ở đâu trốn? Bốn vương sẽ không quá tiện nghi ngươi, giao ra bốn vương hỏa xà quả!”

Đột nhiên bên trong sóng lửa, cuốn ra một con rắn ánh, nguyên lai là hắc hỏa quái tự mình sát nhập thiêu đốt trong huyết động, muốn đem Tô Phung cho bắt được đến.

Sinh tử chi tế, trong óc tuôn ra nguyên Linh Huyền Hoàng thanh âm: “Chủ nhân, tranh thủ thời gian lại để cho Huyền Hoàng phóng thích bản tôn bảo vệ ngươi!”

Tô Phuong đại hi, ngược lại quên Vương Phẩm pháp khí: "Ngươi là tổn hại, triệu hoán đi ra chẳng phải đã bị hắc hỏa quái công kích!"

"Hắc hỏa quái thực lực tuy mạnh, nhưng tại Huyền Hoàng trước mặt còn non vô cùng, cho dù bản thể là tổn hại, hắc cũng không làm gì được chủ nhân!"

"Tốt!"

Không có lựa chọn nào khác, lập tức thúc dục cánh tay phải.

Phản phạt!

Một đạo vàng bạc thấp ánh, theo Tô Phuong cánh tay phải lóc lên lướt đi, thấp hạ đột nhiên phóng thích linh quang, sau đó đem Tô Phuong bao ở trong đó, do hơn một trượng cao lập tức hóa thành ba thước cao.

Hắc hỏa quái theo bên trong sóng lửa đập ra, hắc phát hiện dị thường, lập tức vòng quanh yêu thân đi vào ngọn lửa phía trên: "Tại sao có thể có pháp khí phóng thích khí thế?"

Ừm?

Hắn tập trung tại trong ngọn lửa trôi nổi Huyền Hoàng Lục Đạo tháp!

Hắc hỏa quái kiêng kỵ nói: "Đây là... Một kiện tổn hại Vương Phẩm pháp khí?"

Người không thấy, chỉ còn lại một tòa pháp tháp!

Hắc hỏa quái cả kinh toàn thân mạo hiểm hàn khí, ngưng ngừng quát: "Ngươi một cái mật đạo ngũ trọng nhân loại, lại có thể dung hợp một kiện Vương Phẩm pháp khí, mà lại có thể thúc dục, xem ra cũng là có năng lực loại người, nhưng đến bốn vương đàn trắng trộm lấy bảo vật, ngươi cùng cái kia hồ yêu đồng dạng hèn hạ, vô sỉ!"

Huyền Hoàng Lục Đạo trong tháp, Tô Phuong cảm giác mình tiến vào một cái trần ngập linh khí hư vô không gian, bất quá trước mắt đã có một cánh cửa sổ hộ, vừa vận nhìn thấy cơ hồ tựa phiêu phù ở trước mắt hắc hỏa quái, thấy hắn tại đó phẫn nộ, Tô Phuong tâm tình phi thường không biết làm tại sao, ba chữ, phi thường thoải mái.

"Nếu không phải ta có đại Tô gia tiên bối lưu lại pháp bảo linh mạch, mới có thể dung hợp Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, lần này nói không chừng thực gây ở chỗ này!" Bất quá chậm chậm vào hắc hỏa quái cái kia tà ác yêu khí, tổng cảm giác phía sau lưng từng đợt lạnh cả người.

"Chủ nhân, dùng con rắn này tinh thì không cách nào rung chuyển Huyền Hoàng!" Nguyên Linh Huyền hoàng lại cho hắn đánh cho một cái thuốc trợ tim.

"Hừ, ngươi cái này phế tháp, bốn vương tiêu diệt ngươi!"

Hắc hỏa quái động thủ!

Vốn là phóng thích yêu khí, kết án về sau, không chế tất cả ngọn lửa bao phủ Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, đây là muốn đem cả trốn ở bảo tháp trong Tô Phuong, tươi sống sấy nướng trưởng thành thịt khô.

Hắc hỏa quái lại dời lên từng khối nham thạch, lại lệnh thủ hạ yêu thú đều vây tới, đều dời lên nham thạch hướng Huyền Hoàng Lục Đạo tháp rầm rầm đập tới.

Tô Phuong vô ý thức lui về phía sau vài bước, có thể thấy được đến nham thạch đánh trúng Huyền Hoàng Lục Đạo tháp về sau, hào không có chút nào động tĩnh, lúc này mới an tĩnh lại.

"Nện, đập nát cái này nát ngoạn ý chơi đùa!"

Đám yêu thú tiếp tục công kích Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, mà cái kia hắc hỏa quái yêu thân nhất quyền, theo huyết động vũ vũ mà bay ra.

"Hồ yêu, muốn lấy cái này bảo vật? Bốn vương tìm ngàn năm tâm tư đều không thể thu phục chiếm được hắn, ngươi có thể làm?"

Hắc hỏa quái bắt đầu ở trong ngọn lửa xoay quanh mà hạ, như thể nóng rực núi lửa trái tim, rõ ràng đối với nó không hề nửa phần ảnh hưởng.

Mấy hơi thở về sau, một tòa ngọn lửa bát tô xuất hiện ở hắc hỏa quái trước mặt, ở đằng kia nham thạch nóng chảy trong hải dương, một chích mười trượng cao lớn hồ yêu, đang tại khổng lồ nham thạch nóng chảy hướng chung quanh khuếch tán.

Hoàng Mi cáo lông đỏ!

Hắc hỏa quái cười híp mắt nói: "Hồ yêu, cái kia là một kiện đạt tới thượng phẩm hỏa hệ pháp khí, dùng ngươi đạo hạnh không thu được hắn, không bằng ta và ngươi hợp tác?"

"Ta và ngươi thực sao?" Đạo Vô Lương lạnh lùng hỏi.

“Không quen!”

“Không quen còn hợp tác với ngươi? Đây là vô chủ chi bảo, hắc hỏa quái, hẳn như bị ngươi dung hợp, ta còn không đánh hẳn chủ ý, nhưng ngươi đã không có dung hợp hẳn, không có ý tứ, ai có thể thu hẳn, bảo vật chính là ai!”

“Ngươi còn có tâm tư đoạt bảo? Ngươi cả nhân loại kia đồng bọn, đã bị ta giết!”

“Giết? Giết thuận tiện, ta phải như thế nào đáp tạ ngươi? Sẽ đem bảo vật cho lấy, về phần diễn sinh ra tới hòa hệ linh thạch, ta cũng đừng có rồi!”

“Ngươi cái này chết tiết hồ yêu!”

Hắc hỏa quái đã ở cùng Đạo Vô Lương lừa gạt tâm cơ, phát hiện vô pháp nói động Đạo Vô Lương về sau, lộ ra vốn bộ dáng, đối với Đạo Vô Lương cái này xâm nhập đàn tràng, còn muốn cướp đoạt bảo vật quái vật, hẳn tự nhiên sẽ không khách khí.

Vù vù!

Như trường tiên đồng dạng thân rắn, theo hắc hỏa quái kết ấn, giống như vô thượng pháp khí, hướng cái kia Đạo Vô Lương rút đi, nếu quả thật bị rút trúng, Đạo Vô Lương cũng phải bị thương.

“Khỏi!”

Đạo Vô Lương trước ngực không biết có gì pháp bảo, bắn ra một cỗ vô thượng yêu quang, cuốn vào phía dưới cái kia nham thạch nóng chảy cuối cùng, nham thạch nóng chảy Hải Dương phía dưới tất cả đều là từng khối độ lửa linh thạch, đây chính là vô thượng bảo vật, vượt qua tầm thường linh thạch.

Mà cái kia yêu quang bên trong, rõ ràng đem một mặt màu đỏ bảo giáp, đang từ phóng thích kinh người linh thạch bảo giáp khí tràng, đem bảo giáp cường thế bắt lại.

Oanh!

Hắc hỏa quái cái đuôi hung hăng mà quất vào Đạo Vô Lương trên người, đem Đạo Vô Lương một ít xích lông đều cho chấn đứt tóe ra, Đạo Vô Lương về phía sau quét qua, oán khí bốc lên.”Xà yêu, Đạo gia không tha cho ngươi!”

“Không tha cho ta? Thừa dịp ngươi bệnh muốn mạng ngươi!”

Hắc hỏa quái há to mồm, bên trong thiêu đốt một mảnh độc hỏa.

“Đây là bốn vương luyện chế bao nhiêu năm rắn độc, ngươi hồ yêu bốn sự đại thì như thế nào? Cái này rắn độc chính là bốn vương thiên phú có được, ngươi nhất định phải chết!”

PHỐC mà một tiếng, hắc hỏa quái đem trong miệng màu đen độc hỏa, phun ra hướng về phía Đạo Vô Lương.

“Khỏi!”

Đạo Vô Lương lúc này nguy cấp thời khắc, đột nhiên trong chớp mắt, trước ngực bên trong nguyên lai có một trương tấm vân phù.

Cái này trương tấm vân phù không biết mạnh cỡ bao nhiêu, theo vân phù thích phóng đi ra yêu quang, vừa vịn đem cái kia màu đỏ bảo giáp bao lại, theo Đạo Vô Lương trong chớp mắt, yêu quang khổng lồ chế bảo giáp vừa vịn ngăn trở màu đen độc hỏa.

Hắc hỏa quái hoảng hốt:”Cái này, đạo này vân phù... Làm sao có thể? Ngươi rốt cuộc là ở đâu ra Hồ Tộc? Đạo này vân phù vậy mà có được không thuộc về phạm giới lực lượng, nguyên lai ngươi tin tâm bưng bưng cướp lấy bảo vật này, cũng là bởi vì có được cái này trương tấm vân phù!”

“Ta Hồ Tộc vốn là yêu trong tộc, cường đại nhất nhất mạch, các ngươi Xà Tộc mặc dù cũng cường đại, còn có người có thể luyện chế loại này vân phù sao? Hắc hỏa quái, bảo vật này ta liền cho muốn, vân phù ngươi cũng nhìn được, đừng ép ta đem ngươi giết, so về nhân loại, ta và ngươi đầu gối cũng là đồng tộc!” Đạo Vô Lương chậm rãi đem yêu thân thu hồi, hóa thành thanh y nam tử.

“Ngươi...”

Hắc hỏa quái chính là núi này vương giả, ngay Thiên Môn phủ chủ cũng sẽ không đến đánh chủ ý của hắn, nhưng hôm nay lại bị người tại từ gia địa bàn, cho bùng nổ.

“Dù sao ngươi cũng vô pháp thu bảo vật này, ngược lại bảo vật này đối với ta Hồ Tộc có trọng dụng nơi, nếu không ta cũng sẽ không vận dụng đạo này vân phù lực lượng, trấn áp bảo vật này!”

“Hừ, ngươi nhớ kỹ cho ta, bảo vật này bốn vương sớm muộn theo trên tay ngươi đòi lại đến, đợi bốn vương gợn gợn vô thượng thần thông, tương lai tất nhiên đi Nam Cương Hồ Tộc tìm ngươi!”

“Ngươi sẽ không tiến!”

Đạo Vô Lương lạnh lùng mà cười to, sau đó bay về phía ngọn lửa trên không.

“Ta bảo thạch ah, còn cần các người cho ta cung cấp nuôi dưỡng hỏa xà cây!”

Thừa dịp tại cuối cùng xuất hiện đại lượng độ lửa linh thạch, hắc hỏa quái hé miệng, phun ra từng đạo yêu hỏa, đem nọ vây hỏa hệ linh thạch hấp vào thể nội.

“Hắc hỏa quái cái này tên giáo hoạt, đem bả hỏa xà cây cho dòi đi?”

Lúc này, Đạo Vô Lương đi vào huyết động bên ngoài, vô pháp tìm được hỏa xà cây, lập tức hiện lên vẻ không cam lòng, sau đó chăm chăm vào huyết động: “Tiểu tử kia chết... rồi là tốt rồi, bất quá hắc trên người còn có hai kiện bảo vật, Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, nhất là cái kia kiện cổ kính, quả thực là ta yêu tộc khắc tinh, nếu như đem cái này cổ kính thu, ta đây yêu tộc chẳng phải là muốn nhất thống cả yêu tộc?”

Hắn đã khởi Hồn Nguyên Thánh cảnh cùng Huyền Hoàng Lục Đạo tháp chủ ý, liền bay về phía trong huyết động.

“Huyền Hoàng!”

Trống rỗng bị cháy sạch cháy đen trong huyết động, Đạo Vô Lương vừa mới tiến đến, Tô Phương đột nhiên xuất hiện, mà lại vung tay nhất quyền, nắm ngón tay hướng Đạo Vô Lương áp đi.

“Ah!”

Đạo Vô Lương thân thể run lên, độc ác chăm chăm vào Tô Phương: “Hừ, người tu vi quá yếu, của người huyết ấn nhưng giết không được ta!”

Nháy mắt, Đạo Vô Lương trong chớp mắt muốn bay đi.

Một tiếng ầm vang, Huyền Hoàng Lục Đạo tháp theo một thời linh quang, bỗng nhiên phóng đại, mà lại hướng Đạo Vô Lương trấn áp mà đi.

Đạo Vô Lương nhìn thấy Lục Đạo tháp, sợ tới mức thúc dục yêu khí: “Người làm sao có thể thúc dục Vương Phẩm pháp khí?”

“PHÁ...!”

Hắn lại đánh ra một đạo pháp ấn, trước ngực lóe ra một đạo đây là muốn dùng vận phù đối kháng Lục Đạo tháp.

Chỉ là khí thế của hắn lại quý dị mà biến mất, nhất là theo Lục Đạo tháp hàng lâm, khí thế của hắn hoàn toàn biến mất, mà ở Lục Đạo trong tháp xuất hiện một cái cùng Đạo Vô Lương giống nhau hư ảnh.

“Nguyên lai... Người đem linh hồn của ta giao cho pháp khí!” Đạo Vô Lương rốt cục minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Vào!

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp khắc chế Đạo Vô Lương pháp lực, linh hồn, làm hắn vô pháp thúc dục bất luận cái gì thần thông, thậm chí vận phù, cả người lơ lửng nhìn xem Lục Đạo tháp đem chính mình hút vào trong đó.

“Tiểu tử, thả ta đi ra ngoài, thả ta đi ra ngoài!”

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp co lại thành lớn cỡ bàn tay, phiêu phù ở giữa không trung, mà từ bên trong, lập tức truyền ra Đạo Vô Lương phẫn nộ, gào thét thanh âm

Đường đường Vương Phẩm pháp khí, đúng vậy hắn có thể rung chuyển hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 86: Người hung ác ta so người ác hơn

“Làm... Hồ yêu bị tiểu tử kia cho trấn áp thôi?”

Bốc lên trong ngọn lửa, một đạo khói đen theo Hỏa Viêm chậm chậm vào trong huyết động đã phát sanh từng màn, sợ tới mức bên trong cặp kia yêu đồng tử, tranh thủ thời gian hướng núi lửa ở chỗ sâu trong bỏ chạy.

Huyết động.

Tô Phương có chút hàng vĩa hè khai mở tay phải: "Ngươi cái này lão hồ ly, vạn hạnh ta trước kia tự đề phòng ngươi, bằng không thì còn không gặp ngươi độc thủ?"

Huyền Hoàng Lục Đạo tháp hóa thành một xích(0, 33m) lớn nhỏ, từ từ rơi vào lòng bàn tay.

"Ngươi trấn áp thôi Đạo gia, Đạo gia cũng sẽ không cho ngươi hiệu lực!" Tựa hồ Đạo Vô Lương theo bảo tháp trong, cũng có thể thông qua bảo tháp cửa sổ chứng kiến Tô Phương.

"Ngươi trước trong này đợi, đợi qua một thời gian ngắn, ta chậm rãi thu thập ngươi, ngươi cái này cáo già giáo hoạt, ta nếu so với ngươi càng thêm giáo hoạt!"

Ý niệm hướng nguyên Linh Huyền hoàng lóe lên, ông mà thoáng một tý, Huyền Hoàng Lục Đạo tháp lập tức trốn vào trong cánh tay phải.

"Ngao ngao!"

Chính phải ly khai huyết động, nhưng phía trước có không ít yêu thú ngăn chặn đường ra, cũng đều phát hiện Tô Phương, nguyên một đám hướng Tô Phương mạnh mẽ đâm tới mà đến.

Hắc hỏa quái đã thành dơ cà pháo, những này tiểu lâu la còn dám đắc sát?

"Ta không phát uy, cho ngươi cái thang còn tự nhảy lên đầu lật ngói rồi?"

"Thất Tinh Truy Mệnh kiếm!"

Chỉ thấy Tô Phương đột nhiên phát tay, mãnh liệt vỡ trống tron túi, boong boong ba tiếng, liền từ cái túi nhất niệm gian, lòi ra ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

Tuy nhiên không phải pháp khí, nhưng cũng là vượt qua mật đạo cảnh, vượt qua đại bộ phận {Linh Bảo}, đạt tới pháp động cảnh cao trọng phẩm chất tuyệt thể pháp bảo.

Có lẽ không đối phó được hắc hỏa quái, nhưng là đối phó những này bình thường yêu thú nên vậy vẫn đề không lớn!

"Ảo ảnh kiếm cực thuật!"

Kết xuất thủ ấn, một cỗ linh khí thôi động ba cái Thất Tinh Truy Mệnh kiếm.

Leng keng!

Ba thanh phi kiếm khoảng cách bay ra, kiếm khí cùng chung quanh nham thạch chạm vào nhau, lập tức tóe lên kim loại tựa như tiếng va đập.

Xuy xuy Xùy!

Pháp động cảnh {Linh Bảo} chương hiện ra phi phạm lực lượng, tuy nhiên Tô Phương đã bắt đầu đồ mò hời, thúc dục ba cái lợi hại phi kiếm, đã vượt qua cảnh giới của hắn, nhưng bây giờ hắn cũng không cổ được nhiều như vậy, muốn giết ra một con đường sống đến.

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm đánh đầu thắng đó; không gì cản nổi, phi kiếm chém về phía tất cả yêu thú, những này yêu thú tự nhiên nhận ra phi kiếm, phun ra các loại gió yêu ma, yêu khí đối kháng phi kiếm, nhưng ba thanh phi kiếm phẩm chất rất cao, uy lực thật sự lợi hại, đâm vào phía trước vài con yêu thú yêu huyết bắn ra, phía sau yêu thú không dám giết đi lên.

"Hỗn Nguyên Thánh cảnh!"

Một hồi công phu, trong cơ thể năng lượng tiêu hao quá kinh người.

Tranh thủ thời gian xuất ra kính chiếu yêu, đối với một con yêu thú chiếu đi.

Đây mới là tuyệt thể bảo vật, chiếu ở yêu thú, ngay giây dựa cơ hội cũng không có, liền bị hồng mang cái bọc, mà lại là cấp thấp yêu thú, tăng thêm Tô Phương thúc dục cổ kính, hỗn hỗn một phen thiêu đốt, cổ kính liền đem yêu thú hút vào mặt kính, lại ngưng kết ra một khóa năng lượng hạt châu.

Một ngụm nuốt vào hạt châu, cuộn cuộn dương khí mang tất cả toàn thân, như thể rất tốt, lại có năng lượng, Tô Phương từng bước một tiến lên, đè nặng mấy chục con yêu thú, dùng lực lượng một người, chống lại hắc hỏa quái thủ hạ bảy yêu.

Thất Tinh Truy Mệnh kiếm uy lực quá làm cho người ta sợ hãi, mặc dù Tô Phương chỉ có thể thúc dục chúng thân mình mũi nhọn, nhưng cũng không phải

bình thường yêu thú có thể ngăn cản, một kiếm giết không chết yêu thú, vô số kiếm công kích đến đến, yêu thú cũng bị phanh thây.

Tại cái này trong quá trình, Tô Phưong thúc dục Hỗn Nguyên Thánh cảnh, ngưng kết ra từng khóa năng lượng hạt châu, một mặt bổ sung năng lượng, một mặt khống chế phi kiếm, trong lúc bất tri bất giác, Tô Phưong cảm giác được một cỗ sát ý dẫn đến nhanh cảm giác, chẳng biết tại sao, càng giết càng có động lực, căn bản dừng không được đến.

“Ngăn cản ta lộ người, giết!”

Tô Phưong một hơi, lại đem trước kia dung hợp hai mươi hai thanh phi kiếm thi triển đi ra, lập tức tại hẹp dài huyết động trong thông đạo, từng đạo phi kiếm quán quít lấy Tô Phưong xoay tròn, từng thanh phi kiếm luân chuyển đối với yêu thú triển khai công kích.

Yêu thú cái đó bá kiến nhiều như thế phi kiếm?

Tăng thêm Tô Phưong một đường đánh tới, đã giết hơn mười con yêu thú, bị thương hơn phân nửa yêu thú, đã sớm giết yêu thú không hề chiến ý, lúc này rốt cục ào ào tan tác.

Thăng đến Tô Phưong rốt cục giết ra núi lửa, đi vào huyết động lõi ra, chém ra Hỗn Nguyên Thánh cảnh, đem một đầu chạy trốn yêu thú bao lại, mới đưa tất cả phi kiếm hút vào cái túi.

Xuy xuy!

Tính thời gian thờ công pháp, yêu thú tự thành một khóa năng lượng hạt châu, Tô Phưong mang theo mảnh liệt sát khí, ăn vào hạt châu, nện bước hùng hùng bước đi mạnh mẽ uy vũ, thoải mái đi xuống núi lửa.

“Giết đã ghiền!”

Sau nửa canh giờ, Đầu Tinh Sa Nguyên.

Sa Đà tinh chờ lấy Tô Phưong tiến vào sa mạc ở chỗ sâu trong, đi vào một cái phế tích trong tiểu trấn.

Tô Phưong bàn ngồi xuống, xuất ra lung lay đan ăn vào, lại đem Hỗn Nguyên Thánh cảnh đối với không trung hai đợt mặt trời, một mặt hấp thu dương khí, một mặt khôi phục thể lực.

Cột buồm!

Gần kề một ngày sau đó, đại cổ kinh khí theo Tô Phưong trong cơ thể bắn ra ra, nhau thai viên bị theo lỗ chân lông đại lượng chảy ra, Tô Phưong đỉnh đầu bắt đầu bốc lên ra trận trận khói trắng.

Lúc này hắn đang từ mật đạo ngũ trọng tấn chức mật đạo lục trọng, mà tấn chức chi lực thuận thể nghịch chuyển toàn thân, dùng bề gãy nghiền nát xu thế từng kích đại nào.

Chẳng khác gì là tại trùng kích thần khiếu, mang đến pháp lực!

“Nguyên lai thông qua chiến đấu, đại lượng vận dụng năng lượng, cũng sẽ ở vô hình trong lúc đó, tăng lên toàn thân linh lực phát sinh biến chất!”

Đi vào mật đạo lục trọng, đầu tiên tự cảm ứng được rõ ràng pháp lực, vẫn là vân tia, nhưng số lượng nhiều một ít, nhưng so với trong cơ thể khí hải linh lực, điểm ấy pháp lực quả không có ý nghĩa, tự như nhất quyền dòng suối, cùng mệnh mông biển lớn ở giữa chênh lệch.

Thân thể trải qua một phen tấn chức, tẩy tủy về sau, tại trong vòng năm ngày khôi phục lại bình tĩnh.

Tô Phưong lại thôn phệ một khóa lung lay đan, mà lại xuất ra đệ tam tám hóa xà quả ăn vào, tăng thêm thời thời khắc khắc hấp thu Hỗn Nguyên Thánh cảnh bên trong dương khí, phỏng chừng không cần một tháng, là hắn có thể theo mật đạo lục trọng, tấn chức mật đạo thất trọng.

Người ta cần một năm thậm chí vài năm, nhưng hắn chỉ cần một tháng!

“Hừ!”

Hùng Hùng Chính Dương phía dưới, Tô Phưong bỗng nhiên mở mắt ra, một đấm nện tại mặt đất: “Huyền Hoàng, ta phải hảo hảo giáo huấn Hoàng Mi cáo lông đỏ!”

Lần này bị Hoàng Mi cáo lông đỏ tính toán, thiếu chút nữa mất mạng, cái này lão hồ ly thật sự là già không nên nét, đều rơi vào bị trấn áp kết cục, còn dám ra vẻ?

Huyền Hoàng nguyên linh nói: “Chủ nhân, giao cho Huyền Hoàng tới thu thập hắn là được rồi!”

“Không, lần này ta muốn lại để cho hắn sống không bằng chết!”

Tô Phưong lập tức bắt lấy Hỗn Nguyên Thánh cảnh, mà nguyên linh run rẩy run rẩy nói: “Chủ, chủ nhân, người cái kia, đó là cái gì phẩm chất pháp bảo?”

Thật lợi hại!”

“Ta cũng không biết, tóm lại rất lợi hại, đem bả cáo già phóng xuất!”

“Dạ!”

Ông!

Cánh tay phải đột nhiên phóng thích một đạo ánh sáng tím, một vòng bảo tháp hư ảnh thoáng hiện, cái kia cửa tháp hô mà mở ra, một đạo người áo xanh đang từ hạt vùng lớn nhỏ, bị bắn ra ra, thân thể đang tại phóng đại.

Mới xuất hiện Đạo Vô Lương, còn tưởng rằng chạy ra tìm đường sống, nghênh đón mùa xuân, còn xuống dốc mà, một đạo quen thuộc, mà lại làm hấn sợ hãi hồng mang, lập tức đưa hấn quần lầy.

Bất động, Đạo Vô Lương lại một lần cứng lại tại hồng mang bên trong, run rẩy mà chăm chăm vào hồng mang xuất xứ, cả khuôn mặt bắt đầu vận vẹo.

“Già không nên nét? Đạo Vô Lương, ngươi cái này lão hồ ly, lần này muốn lợi dụng hắc hỏa quái giết ta, ngươi quá đáng ghê tởm!” Tô Phuong tay nắm kính chiếu yêu, gờ lên khóe miệng, vừa giận lại uống.

Đạo Vô Lương lạnh run, lại còn cứng rắn ngạnh được lên: “Ta là giáo hoạt, nhưng ngươi cũng không lại, nếu là ngươi không giáo hoạt, đã sớm gặp ta nói, nhân loại giết hại ta yêu tộc, mà ta yêu tộc vì sao không thể tàn sát giết các ngươi nhân loại? Tự cho phép các ngươi giết người phóng hóa? Nhân loại so với ta yêu tộc càng thêm vô sỉ!”

“Ngươi hung ác, hôm nay ta so ngươi ác hơn, cho ngươi mấy lần cơ hội, nhưng ngươi còn như thế xảo trá, hôm nay không giết ngươi, cũng muốn cỡi ngươi một lớp da, nhìn ngươi lợi hại, còn là tiểu gia phách đạo!”

Ah!

Hỗn Nguyên Thánh cảnh cái kia kỳ diệu tinh lọc chi lực, chỉ sợ lại đem Đạo Vô Lương trong cơ thể tạp chất bài xuất, cưỡng ép đem hấn cốt cách, kinh mạch, cơ thể thu nhỏ lại, tương đương tươi sống nghiền ép thân thể của hấn.

Đạo Vô Lương đau nhức gào khóc gọi, nhân hình nọ hình thái lập tức lại biến thành một đầu màu vàng lông mày cáo lông đỏ, thân thể dần dần bị cưỡng ép kéo dài, một hồi bày đặt vang lên cái rầm, lập tức muốn không khống chế, sau đó bị Cửu Dương Chân Hỏa đốt chết.

Tô Phuong chết lặng nói: “Đạo Vô Lương, ta mới không không cần biết ngươi là cái gì Hoàng Mi cáo lông đỏ, rơi vào trên tay của ta, đương làm giết liền giết, giết ngươi về sau, còn có thể đem ngươi hóa thành một khóa năng lượng hạt châu, ha ha!”

Theo bước vào Thiên Môn phủ cho tới bây giờ, thì ba năm thời gian mà thôi, hấn ba năm này không thể nghỉ ngơi giống như ba mươi năm, làm hấn kinh nghiệm mấy lần nguy cơ, mấy lần tìm được đường sống trong chỗ chết.

Hiện tại Tô Phuong, đã không còn là Thiên Môn phủ cái kia mặc cho người định đoạt đệ tử.

Hoàng Mi cáo lông đỏ liên tục cầu xin tha thứ: “Gia, ta không dám, mau thả ta!”

“Tốt, dù sao lòng ta tình thứ nhất, có thể tùy thời đem ngươi bắt đi ra, dùng cái này kính chiếu yêu, không có việc gì đối với ngươi chiếu một chiếu!”

Tô Phuong lập tức phóng thích Cửu Dương chân khí bao trùm mặt kính, đồng thời cánh tay phải phun ra một đạo ánh sáng tím, đem Hoàng Mi cáo lông đỏ lại hút vào bảo trong tháp.

Ông!

Tay phải mở ra, Huyền Hoàng Lục Đạo tháp phiêu phù ở lòng bàn tay, Tô Phuong đối với bảo tháp quát: “Cáo già, xuất ra một ít lung lay đan đến!”

“Dạ!”

Xem ra Đạo Vô Lương lúc này thật sự là triệt để muốn làm con rùa đen rồi, một đạo linh quang theo tầng một cửa sổ bay ra, thoáng chốc trên trăm khóa lung lay đan xuất hiện ở Tô Phuong trước mặt.

Tô Phuong lại hỏi: “Ngươi có bao nhiêu đan dược? Bao nhiêu pháp bảo? Bao nhiêu pháp thuật? Thần thông?”

“Hơn vạn bất đồng đan dược, hơn ngàn kiện pháp bảo, pháp thuật trên trăm chủng, thần thông chỉ có mấy thứ mà thôi!”

“Ngươi đang ở đây xích chương núi lửa nhận được rồi cái gì bảo vật?”

“Một kiện thượng phẩm pháp khí bảo giáp, là một kiện hòa hệ pháp khí, nếu như là có được hỏa hệ linh căn cường giả dung hợp, uy lực phi thường cường đại!”

“Nên như vậy lão thực, ngươi trước tại Huyền Hoàng Lục Đạo tháp cho ta đợi, nhìn ngươi biểu hiện như thế nào, nếu như già không nên nét lời mà nói...,

đem người cả đời vây hãm ở bên trong, không có việc gì mượn người đi ra chiếu soi gương, dù sao ta có rất nhiều thời gian!”

Đạo Vô Lương cái này lão hồ ly quả nhiên là đại tài chủ ah.

Hon vạn nhiều tiên đan, pháp bảo lên một lượt ngàn kiện, không phải đại tài chủ là cái gì.

Còn có một kiện thượng phẩm hỏa hệ pháp khí bảo giáp!

Trong những ngày kể tiếp, Tô Phuong phạm là có chỗ nào không hiểu, liền hướng Đạo Vô Lương đặt câu hỏi, cái này lão hồ ly nào dám hung hăng càn quấy, chỉ có thể đem bà Tô Phuong cao cao cung cấp bắt đầu đứng dậy.

Bồng!

Nửa tháng đi qua quá khứ!

Xếp bằng ở Liệt Dương phía dưới Tô Phuong, đang tại hấp thu Hồn Nguyên Thánh cảnh lộ ra dương khí, kết quả thân thể lại không hề dấu hiệu, bộc phát ra một cỗ kinh khí.

Mật đạo thất trọng!

Đột nhiên mở ra song đồng tử, Tô Phuong mang theo kinh hỉ, lúc này thân thể lớn lượng tuôn ra tạp chất viên bi, cảm giác cốt cách, kinh mạch đều ở Phá Toái, lấy khí hải làm trung tâm, đem tất cả lực lượng bắt đầu tuôn hướng đại não.

Vù vù!

Đại não trống rỗng vô cùng, truyền đến từng đợt hỗn loạn.

Tấn chức chi lực không ngừng mang tất cả, hết thấy tuôn hướng đại não ở chỗ sâu trong một cái thần bí không gian, thần khiêu.

Tô Phuong tính toán là lần đầu tiên đại khái mà cảm ứng được thần khiêu tồn tại, mật đạo cảnh chính là tu luyện thần khiêu, pháp lực, thân thể, mà thần khiêu là trọng yếu nhất, thần khiêu càng cường đại, chắc chắn, bước vào pháp động cảnh về sau, có thể tồn trữ vô cùng sự dư thừa pháp lực.

Mà pháp lực càng cao sâu, thi triển thần thông tự càng cường đại.

“Hỏa xà quả, dương khí, lung lay đan... Cái này ba loại lực lượng dung hợp, khiến cho ta ngay cả ngay tấn thăng đến mật đạo thất trọng, lần này lại phải đến một khóa hỏa xà quả, tấn chức pháp động cảnh gắn liền với thời gian không xa, đợi bước chân vào pháp động cảnh, có thể thi triển pháp lực, không chế phi kiếm, đến lúc đó có thể ngự không phi hành, ở đâu còn có thể làm gì được ta?”

Tô Phuong phát ra hoắc hoắc cười to, qua không được bao lâu, là hắn có thể bước vào pháp động cảnh, một khi có thể không chế phi kiếm, thúc dục pháp bảo.

Đến lúc đó là hắn có thể trở thành Thu Lãnh Cự, Trì Tâm Suất, Vưu Quân Kha cái loại này cường giả!

Chói chang trong sa mạc, hai đợt mặt trời bỏ ra có thể đốt giết vạn vật ánh mặt trời, còn đối với Tô Phuong mà nói, mặt trời càng là mãnh liệt, hắn hấp thu dương khí thì càng nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Phụ thân tin tức

Pháp lực!

Ta muốn càng nhiều pháp lực!

Tô Phuong mang cái này bướng bỉnh ý niệm trong đầu, tại sa mạc hoang trong thành, giống như Thao Thiết theo cổ trong kính hấp thu dương khí, thôn phệ lung lay đan lực lượng, cùng với hỏa xà quả kỳ diệu tẩy tủy chi lực.

Hắn còn có thể bố trí linh thạch trận pháp, nhưng hắn không có lãng phí linh thạch.

Lãng phí linh thạch?

Hắn hiện tại đã có đầy đủ lực lượng dùng cho tu hành, nếu như lại dùng linh thạch, thân thể hấp thu, không chế không được, cũng là chùng lãng phí, linh thạch giữ lại tương lai còn có trọng dụng nơi.

“Chủ nhân, người muốn nắm giữ trận pháp khả năng còn không phải lúc, tốt nhất là đạt tới pháp động cảnh, cao thâm trận pháp là cần linh ngộ cùng không chế!”

“Phải không? Ta hiện tại hận không thể đem bá luyện đan, bày trận, vẽ bùa, thần thông đều nhất nhất nắm giữ!”

“Tu hành phải đi từng bước một, nếu như muốn kiếm tu lời mà nói..., ít nhất cũng phải tiến vào thần thông cảnh, đến lúc đó pháp lực hùng hậu, nắm giữ thần thông, làm cái gì cũng có tinh lực!”

“Từ xưa có một vị tiên bối, dặn dò qua ta, để cho ta không cần phải tùy ý tu hành thần thông, cái này là vì sao?”

“Chủ nhân, về điểm ấy chỉ có chính thức nhân loại cường giả mới có thể minh bạch, thần thông một khi tu hành, sẽ ở trong kim đan hình thành Thần Vân, học tập một đạo thần thông, đạt đến đại thành về sau, sẽ gặp tại Kim Đan hình thành một đạo Thần Vân, Thần Vân vĩnh viễn không biết biến mất, thần thông càng cao sâu, Thần Vân lại càng kiên cố, đây chính là vì sao không có thể tùy ý tu hành thần thông nguyên nhân, điểm ấy cũng chỉ có đứng ở nhân loại đỉnh phong đại năng mới biết hiểu!”

“Cái kia đạt tới thần thông cảnh, ta vẫn không thể tùy tiện tu hành thần thông rồi?”

“Có thể, nhưng tận lực thiếu tu thần thông, nhiều hơn không chế pháp bảo, Kim Đan cùng Thần Vân sẽ đối với tu sĩ có đại ảnh hưởng, đợi chủ nhân đạt tới cái loại này cảnh giới, liền biết rồi, Huyền Hoàng chỉ là pháp bảo nguyên linh, đối với nhân loại tu hành hiểu rõ không đủ thấu triệt!”

Huyền Hoàng cùng Tô Phương tại đại não ở chỗ sâu trong tiến hành trao đổi.

Thiên Môn phủ!

Ba tháng hậu, Phi Vũ đàn tràng Quân Cơ Điện.

“Tô Phương, những tin tình báo này sửa sang lại tốt về sau, người hãy tiến vào bên trong không gian tu hành, bên trong có đầy đủ linh lực, cùng với cường đại yêu thú đối luyện!”

Trở lại Quân Cơ Điện có nửa tháng thời gian, Tô Phương cũng âm thầm tấn chức đến mật đạo bát trọng, mắt thấy còn có cửu trọng, thập trọng về sau, hắn muốn tấn chức pháp động cảnh.

Tô Phương đi vào bên trái một đạo trận pháp môn hộ, thúc dục lệnh bài về sau, vèo một tiếng tiến vào tu hành không gian.

Quân Cơ Điện tu hành không gian, cùng Phi Vũ điện tu hành không gian chính thể không sai biệt lắm, bất đồng duy nhất đúng là đầy trời gian đều là linh khí, tại đây giam cầm yêu thú càng cường đại hơn.

Thành làm hạch tâm Phi Vũ quân thành viên, sớm đã tại các nơi trấn thủ chi địa, trải qua đại lượng chém giết, vì vậy không có bao nhiêu người tại tu hành không gian tu hành.

Tô Phương tại một cái không gian ngồi xếp bằng, hắn chỉ cần hấp thu linh khí, đây là hắn duy nhất phải cần.

“Tô Phương!”

Lại đi qua quá khứ mấy ngày.

Tô Phương đại sớm đi vào Quân Cơ Điện, đột nhiên Đồ Nguyệt Dạ chính triệu tập không ít cường giả, ngay Trì Tâm Suất, Thu Lân Cơ, Vụ Quân Kha bọn người cũng bị triệu trở về.

Vụ Quân Kha nhìn thấy Tô Phương thực tế cao hứng, hai người tại đội ngũ đằng sau nói chuyện phiếm, Tô Phương cũng được biết Ngân Nguyệt đội tiếp tục lưu lại Đấu Tinh Sa Nguyên, vẫn còn đuổi giết mặt khác cát phi.

Còn theo hắn trong miệng biết được, lần trước cướp đoạt Đấu Tinh Vương Triều bảo vật, Phi Vũ quân gây không ít người, nhưng cũng may tìm được đại bộ phận bảo vật, Phi Vũ quân bởi vậy cũng nhận được Thiên Môn phủ chủ đại gia phong phần thưởng.

Hôm nay Phi Vũ quân đang tại mở rộng nhân viên, theo mặt khác đàn tràng điều thiên tài, xem ra Phi Vũ quân rất nhanh có thể khôi phục nguyên khí.

“Mọi người im lặng!”

Đồ Nguyệt Dạ dẫn mấy vị cao tăng, lại để cho hơn năm mươi vị Phi Vũ quân cường giả, lập tức yên tĩnh, đều dừng ở hắn: “Lần này chúng ta Phi Vũ quân toàn lực ứng phó, ở bên trong Mạc Phủ dưới sự dẫn dắt, mọi người đoàn kết nhất trí, đem Hồng Việt Thiên tru sát, triệt để tiêu diệt này cổ cát phi, cũng

tìm được Đâu Tinh Vương Triều bảo tàng, vì vậy tin tức phủ quyết định, đem mười năm một lần' Thiên Môn phủ yến' dẫn ra hai năm trước cử hành!"

"Mọi người nên vậy đối với Thiên Môn phủ yến cũng không xa lạ gì, đây là ta Thiên Môn phủ nhất long trọng thịnh hội, mười sáu tòa động phủ Phủ chủ hội tới tham gia thịnh hội, tiến hiến vật quý vật, ngay Triệu quốc cũng sẽ phái tới sứ giả tham gia thịnh hội, Phủ chủ lần này giấy phép đặc biệt Thiên Môn phủ yến tại ta Phi Vũ đàn tràng cử hành, cái này là hướng ta Phi Vũ quân khẳng định, bởi vậy kế tiếp nửa năm thời gian, phạm là pháp động cảnh đã ngoài cường giả, muốn phối hợp tin tức phủ cao thủ tại Phi Vũ phong kiến tạo hội trường cùng với các loại trận pháp!"

"Những người còn lại làm từng bước, xử lý sự vụ ngày thường, lần này Thiên Môn phủ yến đúng vậy ta Phi Vũ quân hào hào biểu hiện tuyệt cơ hội tốt, nghe nói lần này phủ yến muốn thương lượng đối phó Thiên Ngọc núi' Vũ Hoàng'!"

"Vũ Hoàng mới được vì Thiên Ngọc núi vài năm đại lĩnh chủ, chúng ta Thiên Môn phủ đối với hắn cũng không phải rất hiểu rõ, nhưng người này thấp phần xảo trá, tăng thêm Thiên Ngọc núi thực lực vượt xa quá Xích Yến Sơn này một ít thế lực, rất khó đối phó, nghe nói Vũ Hoàng cự tuyệt hướng Triệu quốc tiến cống, mà lại liên hợp thế lực khác dự phản Triệu quốc!"

"Ta Thiên Môn phủ trực tiếp hiến dâng tính mạng tại Triệu quốc, vì vậy lần này phủ yến, vô cùng có khả năng là muốn tiếp kiến các đại động chủ, sớm thương lượng đối phó Vũ Hoàng, vì vậy lần này yến hội so khảo trước bất luận cái gì yến hội đều muốn đặc biệt trọng yếu, chúng ta Phi Vũ quân tất phải làm được thỏa đáng, mọi người tán đi a, kế tiếp sẽ có cẩn thận phân công!"

Đồ Nguyệt Dạ dùng thâm nghiêm mà ngữ khí, cơ hồ là hạ đạt pháp chỉ, mọi người cũng không dám lười biếng.

Mọi người bắt đầu tán đi, đại bộ phận tiến vào Quân Cơ Điện.

Tô Phương cùng Thu Lãnh Cơ một mình nói chuyện đàm, nàng quan tâm Tô Phương tại Quân Cơ Điện các mặt, lại để cho Tô Phương gặp được việc khó, cứ việc hướng nàng mở miệng.

"Nàng này thấy ta dần dần tại Quân Cơ Điện đứng vững gót chân, ngay xem ánh mắt của ta, nói chuyện ngữ khí đều tràn ngập khách khí, nàng nên vậy không thể tưởng được ta một cái người chần ngrà, cũng sẽ thành làm hạch tâm!"

Đưa mắt nhìn Thu Lãnh Cơ rời đi, Tô Phương tiến vào Quân Cơ Điện bề bộn một hồi, tựu đạt được đi tin tức phủ tặng quà báo cơ hội.

Tin tức phủ, đây là Tô Phương ở lại Thiên Môn phủ duy nhất nguyên nhân.

Mà tin tức phủ tọa lạc tại cao nhất ngọn núi bên cạnh một tòa kỳ trên đỉnh, kỳ phong như là ngẩng lên đầu hùng gà.

Tô Phương cười Phục Dực thú đi vào ngọn núi một tòa ánh vàng rực rỡ trước cung điện, lập tức có đệ tử đến đây thăm tra đối chiếu thân phận, đến đến đại điện trước, nhìn thấy tin tức phủ ba cái mạnh mẽ hữu lực chữ to, khắc vào một khối Thanh Đồng đại biển thượng, vân vòng quanh một ít linh quang, cái này Thanh Đồng đại biển cũng không đơn giản.

Đáng tiếc Tô Phương ngay tiến vào tin tức phủ cơ hội cũng không có, trực tiếp do cường giả tiếp nhận gì đó, liền lại để cho hắn rời đi tin tức phủ.

Nếu muốn tiến vào tin tức phủ, ít nhất cũng phải trở thành Thu Lãnh Cơ, Trì Tâm Suất cái loại này cường giả, không có biện pháp Tô Phương chỉ có thể cười tọa kỳ rời đi.

Đêm khuya!

Đăng Vũ Điện!

Gió lạnh phơ phất, cuốn vào bệ cửa sổ, gió lên Tô Phương tóc dài, bàn ngồi ở trên giường, đang tại tu hành long xà cuốn, tu vi bước vào mật đạo bát trọng, cũng muốn đem tất cả pháp thuật tăng lên tới tương ứng độ cao.

Pháp thuật đối với tu sĩ mà nói đầu cơ kiếm lợi, bất luận cái gì một môn pháp thuật, đều giá trị kinh người, Tô Phương trước mắt nắm giữ không ít pháp thuật, nhưng chỉ muốn đem long xà cuốn, Văn Sư rộng những này thực sử dụng pháp thuật nắm giữ tốt, không muốn lại học tập càng nhiều pháp thuật.

Đạp!

Ngoài cửa sổ bỗng nhiên truyền đến một đạo vật rơi thanh âm, đợi Tô Phương đi vào cửa sổ, Bạch Linh giống như tinh linh rơi vào bệ cửa sổ bên ngoài:"Tốt đệ!"

Tô Phương ngoài ý muốn vô cùng:"Bạch tỷ, làm sao ngươi đại buổi tối tới đến chỗ của ta?"

"Phi vũ đàn tràng muốn cử hành lần này Thiên Môn phủ yến, ban ngày khắp nơi là đệ tử, tựu tuyển buổi tối qua tới thăm ngươi một chút!"

"Không phải xem ta như vậy đơn giản a? Có phải là có cha ta tung tích rồi?" Tô Phương song đồng tử đột nhiên phóng đại.

Bạch Linh nói:"Lạc Mộ Tuyết để cho ta cho ngươi truyền lời đến rồi, đến lúc đó nàng cũng tới Phi Vũ phong tham gia yến hội, về phần phụ thân ngươi tung tích, nàng có một cũng nghe ngóng, nhưng chỉ lấy tới một bộ phận tin tức!"

Tô Phương chịu đựng kích động:"Rốt cục có tin tức!"

“Về phụ thân ngươi một năm kia hành động, thật là tin tức phủ niêm phong cất vào kho, tại danh lục điện ngươi căn bản tra không được nửa điểm tin tức, mà tin tức phủ chính là Thiên Môn phủ chủ trực tiếp khống chế, người bình thường cũng khó có thể trong đó tra được tin tức, mà Lạc Mộ Tuyết thân phận đặc thù, năng nghe được một ít gì đó, chỉ là lại để cho tỷ tỷ nói cho ngươi biết, tin tức này đến không dễ, ngươi...”

“Ta tình tường nàng là ý gì, chính là muốn dùng cha ta tin tức, đến để cho ta vì nàng hiệu lực cũng coi như báo đáp, chỉ cần tìm được cha ta tin tức, thật là ta thiếu nàng một phần ân tình, để cho ta làm việc cũng là nên vậy!” Tô Phương khừu giác linh miễn nói tiếp.

“Hảo đệ đệ của ta, ngươi nhưng thật không dễ dàng, bị Lạc Mộ Tuyết bắt lại ngươi cái này chỗ đau... Nói chính sự, Lạc Mộ Tuyết thông qua quan hệ âm thầm ở bên trong Mạc Phủ một phen điều tra, tra ra phụ thân ngươi Tô Nghiêu Thiên năm đó bị Thiên Môn phủ triệu tập, chính là đi ‘Tinh Xuyên cốc’ tu kiến một chỗ nghỉ ngơi trạm!” Bạch Linh biết rõ Tô Phương sốt ruột biết rõ phụ thân tung tích.” Tinh Xuyên cốc vị trí tương đối đặc thù, thuộc về Thiên Môn phủ dưới trưởng ‘Thiên Hóa động’ phụ trách lãnh địa, mà Tinh Xuyên cốc lại khoảng cách Thiên Ngọc núi rất gần, Thiên Môn phủ thu thập hơn một trăm người tiến đến Tinh Xuyên cốc chấp hành nhiệm vụ, nhưng nửa đường phải đi tất cả mọi người, ngoài ý muốn gặp yêu thú tập kích, toàn quân bị diệt, một cái cũng không thể còn sống trở về!”

Tô Phương hốc mắt hiện ra lệ quang:”Nói như vậy cha ta hài cốt, lưu tại Tinh Xuyên cốc?”

Bạch Linh không có trả lời vấn đề này, yên lặng mà nhìn xem Tô Phương ở đằng kia thương tâm gần chết.

Nửa nén hương hậu, Tô Phương mới mở miệng:”Bạch tỷ, chuyện này đã làm phiền ngươi, mà lại cho Lạc Mộ Tuyết đáp lời, về sau ta sẽ vì nàng làm tốt chỗ có chuyện!”

“Đừng thương tâm rồi, tu chân thế giới tựa là như thế tàn khốc, mỗi người đều tao ngộ các loại bất trắc, dùng phụ thân ngươi cái loại này tu vi, đến cái loại này xa xôi chi địa càng thêm dễ dàng phát sinh vấn đề!”

Bạch Linh an ủi vài câu, liền rời đi Đãng Vũ Điện.

Trong bầu trời đêm, Bạch Linh chính bay qua ngọn núi, lúc này, một đạo Hắc y nhân ảnh lại theo giữa không trung bay vút ra, cả kinh Bạch Linh lộ ra bất an.

Đội Bạch Linh dò xét Hắc y nhân, lập tức sợ tới mức phát run:”Chủ, chủ nhân...”

Hắc y nhân nói:”Bạch Linh, chuyện của ta ngươi chớ thêm quản, chỉ cần Tô Phương cho ta làm việc, ta không biết làm khó hắn, ngươi về trước đi, trong khoảng thời gian này ta sẽ rời đi một hồi!”

“Vâng, chủ nhân!”

Nhìn thoáng qua Phi Vũ phong, Bạch Linh chỉ có thể rời đi.

Lạc Mộ Tuyết lại là lóe lên, cơ hồ đồng thời biến mất tại đêm tối ở chỗ sâu trong.

Sáng sớm bất kỳ mà đến, Tô Phương cái đó có tâm tư ở lại Phi Vũ đàn tràng, hướng Đồ Nguyệt Dạ xin phép nghỉ về sau, nắm chặt thời gian hướng Tinh Xuyên cốc tiến đến.

Tinh Xuyên cốc vừa vặn cùng Đâu Tinh Sa Nguyên hình thành nam bắc xu thế, khoảng cách mấy vạn dặm xa.

Tô Phương một khắc cũng không nghỉ ngơi, thúc dục tốc độ nhanh nhất, từng đợt tại núi non trùng điệp bên trong chạy như bay, dùng loại tốc độ này, đại khái thời gian vài ngày tựa có thể đến tới Tinh Xuyên cốc, nếu như không hề phi kiếm lời mà nói..., hồi lâu công phu nếu không đến, là được đi đến Tinh Xuyên cốc.

Lòng nóng như lửa đốt, tại loại tâm tình này hạ, thời gian phi tốc trôi qua, vài ngày sau, Tô Phương lúc này đi vào một tòa trên đỉnh núi cao, xuất ra địa đồ đối lập một phen.

Chính phía trước có một nơi bằng phẳng núi lớn, trong sơn mạch ương chính là Tinh Xuyên cốc.

Vèn vèn dùng hồi lâu, Tô Phương vừa vui vừa thương xót đất đến bây trong núi, trước mắt xuất hiện một cái từ phía núi vây quanh sơn cốc, trong sơn cốc là nguyên thủy rừng rậm, thấp phân bao la.

Tinh Xuyên cốc!

Cái này tám dãy núi tên là Tinh Xuyên dãy núi, tại trên địa đồ có ghi rõ, bên phải vài trăm dặm chính là Thiên Hóa động, trái phía trước địa phương xa xôi, thì phải là danh chấn Triệu quốc Thiên Ngọc núi.

Vô luận thực lực có lẽ hay là ảnh hưởng độ, Thiên Ngọc núi vượt xa Xích Yến Sơn, Hùng Bá một phương rất nhiều năm, Thiên Môn phủ mấy lần cũng không đem Thiên Ngọc núi nắm bắt.

“Tinh Xuyên dãy núi hùng cứ nơi đây, phải tìm được năm đó tu kiến nghỉ ngơi chỗ đứng đưa như mò kim đáy biển, nhưng ta chính là cả đời ở chỗ này tìm, cũng phải tìm xuống dưới!”

Ngưng mắt nhìn mênh mông dãy núi, rừng cây, Tô Phương tâm lập tức một hoành, mang theo đối với phụ thân tưởng niệm, đối với mẫu thân, gia gia hứa hẹn, lập tức chạy về phía sơn cốc.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Nghi hoặc nặng nề

Tỉnh Xuyên cốc là tòa tứ phía núi vây quanh sơn cốc, trong sơn cốc là nguyên thủy rừng rậm, thập phần bao la, cái này tám dãy núi tên là Tỉnh Xuyên dãy núi, tại trên địa đồ có ghi rõ, bên phải vài trăm dặm chính là Thiên Hóa động, trái phía trước địa phương xa xôi, thì phải là danh chấn Triệu quốc Thiên Ngọc núi.

Vô luận thực lực có lẽ hay là ảnh hưởng độ, Thiên Ngọc núi vượt xa Xích Yến Sơn, Hùng Bá một phương rất nhiều năm, Thiên Môn phủ mấy lần cũng không đem Thiên Ngọc núi nắm bắt.

“Như có việc tự thi triển đạo này pháp ấn, Phi Vũ đàn tràng khung chiêng gõ trống tại trù bị phủ yến, người mặc chậm trễ thời gian quá dài, trở lại lúc tốt nhất cùng ta một đạo!”

Ngưng mắt nhìn mênh mông dãy núi, rừng cây, Tô Phương chưa kịp khó như thế nào tìm kiếm năm đó xây dựng công sự vị trí cụ thể, Lạc Mộ Tuyết triệu hồi Tiên Kiếm, lưu lại một câu liền hướng bên phải bay đi.

Đưa mắt nhìn nàng rời đi, mang theo đối với phụ thân tưởng niệm, đối với mẫu thân, gia gia hứa hẹn, Tô Phương lập tức chạy về phía sơn cốc.

Tiến vào rừng rậm, cơ hồ đi vào nguyên thủy thế giới, các loại thực vật thiên ki bách quái xuất hiện ở trước mắt, cỡ đại so người cao hơn ra không ít.

Tô Phương giẫm phải cỡ đại tìm kiếm lấy, chỉ phải đi qua địa phương, đều dùng siêu phẩm thị lực cẩn thận tìm kiếm, dù vậy, vài ngày xuống cũng không có chút phát hiện.

Sơn cốc ở chỗ sâu trong một đầu dòng suối trước, Tô Phương đang dùng nước rửa mặt, bất quá lại ngoài ý muốn nhìn thấy hai thước sâu đáy nước, nằm một ít xương cốt.

Hắn lập tức dọc theo dòng suối hướng thượng du dọc theo bên cạnh bờ tìm kiếm, quả nhiên như hắn sở liệu, xương cốt mảnh nhỏ càng ngày càng nhiều, thẳng đến phát hiện hai mảnh đầu lâu hắn mới xác định cái này là nhân loại xương cốt.

“Nhiều như vậy xương cốt... Tại đây phụ cận nào đó cái địa phương, nên vậy tự là năm đó muốn tu kiến công sự, cũng là phụ thân ra ngoài ý muốn chỉ địa!”

Trong nội tâm trần trần thật lạnh, lướt qua muôn sông nghìn núi, thông qua chính mình khổ tu, từng bước một trở thành Đại viên mãn người, nghịch thiên cái mệnh, mà lại dựa vào chính mình sở Thiên Môn trở thành tu sĩ.

Vì chính là tìm kiếm phụ thân, theo trong nội tâm hi vọng phụ thân còn sống, chỉ là cách xa nhau quá xa xôi, phụ thân vô pháp về nhà.

Không muốn tìm được phụ thân hài cốt, không muốn tìm đến gia tộc mất đi bảo vật.

Đột nhiên cảm thấy nếu như không có tìm được phụ thân tin tức, trong nội tâm còn có một phần hi vọng cùng kiên trì, lúc này từng đợt hồi hận.

Tiếp tục dọc theo thượng du tìm kiếm, xương người mảnh nhỏ khắp nơi có thể thấy được, chờ hắn đi vào dòng suối ngọn nguồn, liền nhìn thấy một cái tự nhiên động rộng rãi tọa lạc tại hùng chân núi, như cùng một cái Thần Long mở ra miệng rộng, phun ra thanh tịnh mà ngọt suối nước.

Đương làm Tô Phương đi vào động rộng rãi, lập tức sợ ngây người.

Động rộng rãi hai bên trên đất trống, nằm vô số cổ thụ khô, ít nhất cũng có vài chục cù, tuy nhiên thành cây khô, nhưng bọn hắn mặc quần áo có một bộ phận liếc có thể phân biệt rõ, đúng vậy Thiên Môn phủ tu sĩ.

Tại đây tám chín phần mười tự là năm đó chấp hành nhiệm vụ, những kia được triệu hoán mà đến tu sĩ, chỗ nghỉ ngơi chỉ địa, thì thể quá nhiều, lệnh Tô Phương vô pháp thờ dốc, động rộng rãi trong trần ngập trần trần âm khí.

“Những người này không phải ngoài ý muốn gặp yêu thú công kích sao? Vì sao thi thể như thế nguyên vẹn, hoàn toàn không có ngoại thương? Hơn nữa tựa hồ là đồng thời chết ở chỗ này!”

Vô pháp di động một bước, đứng ở trước động khẩu, khi hấn tỉnh táo lại, nhìn thấy nhiều như vậy cây khô, đột nhiên liền sinh ra các loại nghi hoặc.

Đi nhanh đi vào vài cổ cây khô trước, dò xét một phen, lại nhìn xem mặt khác cây khô, không có phát hiện bọn hấn chỗ mang theo lệnh bài, hoặc là có thể đại biểu Thiên Môn phủ thân phận mấy cái gì đó, mà lại sâu hơn tầng mà dò xét vô số cổ cây khô, kinh người phát hiện cây khô cốt cách đúng là đen nhánh sắc.

“Đây là trùng kích độc, độc nhập ngũ tạng lục phủ, bọn hấn không phải gặp yêu thú công kích, ngược lại là chính thể trùng độc mà chết, nhìn như không có gãy dựa, không có đánh dấu dấu vết, đây cũng quá không tầm thường!”

Theo không ngừng xâm nhập nghiên cứu cây khô, Tô Phương có càng nhiều phát hiện.

Cây khô tựa hồ tại cùng cái lúc đoạn trùng độc, thoát nhìn không hề gãy dựa tự độc dậy thì vong, phỏng phát bọn họ là tập thể uống thuốc độc.

“Cha...”

Lúc này Tô Phương thăm nghĩ tìm được phụ thân hài cốt, đem phụ thân dẫn cách đây vong hồn động.

Hơn hai mươi năm qua đi, vô số cổ cây khô thượng quần áo, có khó có thể công nhận, có có thể công nhận, có thể thế nào tìm kiếm phụ thân? Mặc dù Tô Phương từ nhỏ theo bức họa bên trong, biết được phụ thân bộ dáng, nhưng cây khô cũng như cùng khô lâu, như thế nào tìm kiếm?

Hồi lâu cũng không tìm được hài cốt, ngược lại tại động rộng rãi ở chỗ sâu trong một cái không phải tự nhiên trong thạch động, lại phát hiện ba cổ cây khô.

Trong đó 2 cổ cây khô đầu lâu cùng thân thể tách ra, một cái khác vốn là nguyên vẹn, nhưng trên cổ có một đạo thật sâu vết kiếm, cái này ba cổ cây khô đều không có trùng độc, theo cây khô nằm xuống vị trí đến xem, cơ hồ là đồng thời tại không phản ứng chút nào hạ bị đánh chết.

Mà ba cổ thi thể chỗ mặc quần áo, tựa hồ trước khi chết còn có hộ thân áo giáp, nhưng hiện tại chỉ còn lại có trong bảo, mặc dù nhìn không ra có phải là Thiên Môn phủ đệ tử, có lẽ mấy người kia hư thối trình độ đến xem, ba người này tuyệt đối không phải bình thường tu sĩ, bởi vì đại khái hình dáng có thể nhìn ra, mà lại dưới làn da kinh mạch cũng không hoàn toàn co rút lại.

Nói rõ kinh mạch cường đại dị thường, hư thối tốc độ tự nhiên so bình thường tu sĩ chậm, có thể là mật đạo cảnh cường giả.

“Ừm?”

Ba cổ thi thể không có bất kỳ đại biểu thân phận mấy cái gì đó, nhưng cẩn thận Tô Phương, theo cổ có vết kiếm thi thể, cái kia cuốn rúc vào dưới bụng tay phải, lại phát hiện cái gì.

Mở ra thi thể, ngoài ý muốn phát hiện thi thể phải tay nắm lấy cái gì đó, tựa hồ dùng hết tánh mạng cuối cùng một khắc lực lượng, đem gì đó nắm ở lòng bàn tay.

Gỡ xuống xem xét, là một khối tơ vàng chức thành mảnh nhỏ, mặc dù bao nhiêu năm đi qua quá khứ, cái này màu vàng vải rách lại như cũ lộ ra phú quý khí, nghiêm nhiên không phải bình thường người có thể có được.

Mở ra màu vàng vải rách mặt khác, trên mặt lại dùng tơ bạc thêu lên bốn chữ: “Việt Vương thị vệ!”

Việt Vương thị vệ!

Điều này đại biểu cái gì?

Xem cái này ba cổ thi thể lập tức bị người đánh chết, mà cổ cây khô xem ra thực lực mạnh nhất, cũng là cuối cùng mới bị mất mạng, chết trước kia còn cùng sát thủ từng có thân thể tiếp xúc, mà lại liều mạng từ đối phương trên người giật xuống cái này khối vải rách, có lẽ hấn cũng không muốn từ không mình bạch, muốn có người có thể phát hiện sát thủ thân phận.

“Bọn hấn tới đây rốt cuộc chấp hành nhiệm vụ gì? Lại rơi vào chính thể bị giết người diệt khẩu kết cục!”

Nắm màu vàng vải rách, Tô Phương nhìn xem ba cổ thi thể, lại nghĩ tới những kia bị độc giết cây khô, vừa rồi nghĩ vậy hết thấy cũng không đơn giản.

Mà cái chết của phụ thân, không phải ngoài ý muốn, mà là con người làm ra.

Tô Phương lại đây đến trong động đá vôi vô số cổ thi thể tìm kiếm, cũng không phát hiện bất luận cái gì binh khí, xem ra phụ thân mang đến Hàng Nguyệt Dao cũng không thấy bóng dáng.

Hiển nhiên là sát thủ muốn hủy diệt tại đây tất cả mọi người thân phận, đem bất luận cái gì có thể chứng minh thân phận vật phẩm, từng cái lấy đi, chỉ còn lại vô số cổ lạnh như băng thi thể.

“Ông!”

Vô pháp phân biệt phụ thân hài cốt, cũng tìm không thấy gia truyền bảo vật Hằng Nguyệt Dao, Tô Phuong tâm tình thất lạc, vô tình, có gan trả giá hết thấy kết quả là tổn công vô ích cảm giác vô lực.

Bên hông lệnh bài bỗng nhiên hơi động một chút, lệnh Tô Phuong lập tức đi ra động rộng rãi, chỉ là một một lát, Lạc Mộ Tuyết liền ngự không mà đến.

Lạc Mộ Tuyết sau khi rơi xuống đất, lập tức nhìn thấy trong động đá vôi đại lượng cây khô, coi hẳn tu vi cùng với kiến thức, lập tức nhìn ra cái gì? “Hẳn là năm đó chấp hành nhiệm vụ đệ tử, đều chết ở tại đây?”

Cũng không quản Tô Phuong, nàng trực tiếp tiến vào động rộng rãi, rất nhanh lại đây đi ra bên ngoài.”Trong lúc này còn có cơ mật, mà lại không phải bình thường người có thể biết đến cơ mật, giết người diệt khẩu, một hơi giết nhiều người như vậy, cũng không giống là người ngoài gây nên, nếu không như thế nào không có đánh dấu dấu vết? Thiên Ngọc núi mặc dù cách tại đây rất gần, nhưng cũng làm không được thoáng cái vô thanh vô tức giết nhiều người như vậy!”

“Thiên Môn phủ dùng yêu thú tập kích đến kết án, bọn hắn có nhiều khả năng phái người đã tới nơi đây thăm dò, nếu thật là Thiên Ngọc núi gây nên, Thiên Môn phủ chắc là không biết từ bỏ ý đồ...”

Tô Phuong chăm chú nắm chặt nắm tay quả đấm, bởi vì chính mình phụ thân là bị người giết chết, chết tại đây không người chi địa, nằm ở chỗ này hơn hai mươi năm, lại không có một người nào, không có một cái nào thuyết pháp.

Trong nội tâm như thế nào không khí? Không giận?

Hắn nên vì thân nhân đòi cái công đạo!

“Đại nhân!” Tô Phuong đem màu vàng vải rách đưa cho Lạc Mộ Tuyết.”Tại hạ phụ thân nằm ở chỗ này hơn hai mươi năm, ta đây cái đương lúc tử, rõ ràng ngay hài cốt đều tìm không thấy, kính xin đại nhân giúp ta tìm được đau nhức hạ sát thủ loại người, ta muốn vì phụ thân đòi lại khoản này nợ máu, lệnh phụ thân ở dưới cửu tuyền có thể nhắm mắt!”

Lạc Mộ Tuyết biết được vải rách như thế nào được đến về sau, lâm vào tốt một hồi trầm tư, tựa hồ Tô Phuong nhìn ra, không phải Lạc Mộ Tuyết nhận thức không xuất ra cái này vải rách, mà là vải rách có lai lịch lớn, làm nàng đều cảm thấy khó giải quyết.

“Người thật muốn cho cha người báo thù?” Bỗng nhiên, Lạc Mộ Tuyết nghiêm túc hỏi.

Tô Phuong minh bạch, ngưng lấy lông mày:”Thù này tất báo, có một người, ta giết một người, có một vạn người, ta giết một vạn người...”

Hắn lãnh đạm nói:”Vậy người cần phải có chuẩn bị, Việt Vương thị vệ, chính là Việt Vương dưới trướng thân binh, mà Việt Vương là ai? Hẳn chính là Triệu quốc hôm nay Tam đại thân vương một trong, thì ra là ngoại trừ đương kim Triệu quốc hoàng đế, Tam đại thân vương chính là có quyền thế nhất tồn tại, chính là mười cái Thiên Môn phủ, cũng bù không được một cái thân vương thế lực, thân vương có thể chỉ huy Thiên Môn phủ, cùng với Triệu quốc chung quanh bất luận cái gì thế lực, ra lệnh một tiếng, có thể đại quân hướng Xích Yên Sơn, Thiên Ngọc núi tiến binh, mà lại đem những thế lực này hủy diệt, thân vương phía dưới, có vô số tu sĩ, có vô số cao thủ, trong bọn họ vượt qua pháp động cảnh, thần thông cảnh cường giả có khối người, đừng nói những kia cường giả, chính là thân vương bản thân thực lực, cũng vượt qua đương kim Thiên Môn Thánh hoàng!”

“Chẳng phải là như một đầu cự tượng mãnh thú...” Nghe được Tô Phuong trong nội tâm trần trần hít thở không thông.

“Thân vương chính là cự tượng, cao cao tại thượng, ngoại trừ hoàng đế ngoại trừ tồn tại, mà Triệu quốc lại cường đại vô cùng, chỗ đó chính là tu chân đế quốc, cái này Thiên Môn phủ chỉ là vì Triệu quốc giữ nhà hộ viện tồn tại, Triệu quốc muốn Thiên Môn phủ diệt, chỉ cần sớm chiều, Tô Phuong, cửu nhân của người tựa là như thế vô pháp rung chuyển tồn tại, người còn muốn báo thù sao?”

“Báo, như thế nào không báo? Coi như là hoàng đế, ta cũng vậy muốn lấy hạ đầu của hắn, đại nhân, đệ tử đặc tiến vào Triệu quốc, tới gần Việt Vương, tìm cơ hội giết được hắn, người có thể giúp ta sao?”

“Giết Việt Vương... Tô Phuong, dùng người mật đạo cảnh tu vi, đừng nói giết Việt Vương, ngay hẳn bóng dáng đều không thấy được, như thế nào đi giết? Ta giúp người có thể, lần này Thiên Môn phủ yên, theo Triệu quốc đến sứ giả bên trong, có một người là ‘Lang quân vương’ người, ta có thể giới thiệu cho người nhận thức, nếu như bị người này nhìn trúng, người có thể trực tiếp do Vương phủ điều lệnh, đi Triệu quốc vì thân vương làm việc!”

“Lang quân vương...”

Một cái Việt Vương, lại là một cái lang quân vương, lệnh Tô Phuong cảm giác đường báo thù, như một đầu nhìn không tới cuối cùng con đường thông thiên.

“Việc này người mới hảo hảo chiêm chước, người muốn tìm cửu nhân giết cha, không thể nghi ngờ khó với lên trời, mà lại một khi đi đến con đường này, người cũng không được quay đầu lại cơ hội, nghĩ kỹ lại thông qua Bạch Linh nói cho bốn tọa, nếu là người tương lai tại Triệu quốc gây ra rui ro, là sẽ liên lụy ta, một khi đắc tội Việt Vương, kết quả của ta cũng như cái này cổ cây khô!”

Lạc Mộ Tuyết đem màu vàng vải rách giao cho Tô Phuong, mà lại ngưng trọng dặn dò một phen.

Tô Phuong suy nghĩ một hồi, cầm lấy một khối đen nhánh xương cốt, theo Lạc Mộ Tuyết không chế Tiên Kiếm, rời đi Tinh Xuyên dãy núi.

Thiên Môn phủ!

Còn chưa tới gần Thiên Môn phủ, Lạc Mộ Tuyệt tự vút xuống dưới Tô Phuong, một mình trước một bước chạy về Thiên Môn phủ.

“Việt Vương...”

Tô Phuong cũng tại trong núi sâu, tìm đắc một cái yên tĩnh chi địa, đem theo Tinh Xuyên cốc lấy đi ô cốt lấy ra, nghiên cứu một phen.

Tô Phuong truyền lại một đạo ý niệm”Huyền Hoàng, đem Đạo Vô Lương phóng xuất, ta có việc hỏi hẩn!”

“Tốt, cái này lão hồ ly gần đây thành thật, cũng lật không nổi phóng đăng!” Huyền Hoàng lập tức đáp lại, mà lại cánh tay phải tràn ngập thần bí khó lường huyền quang.

Sau đó một đạo thấp ánh lập loè, phun ra một đạo màu vàng bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Thẩm Hoàng Kỳ

Tô Phuong đem độc cốt ném Đạo Vô Lương:”Giúp ta nhìn xem đây là gì độc!”

Hoàng Mi cáo lông đỏ xuất hiện về sau, bắt lấy độc cốt, lập tức phóng thích tăng một yêu khí đem độc cốt cái bọc.

Tính thời gian thử về sau, Đạo Vô Lương tự có kết quả:”Đây là một loại do tu sĩ phối trí kịch độc, độc nhất vô nhị, mà Nam Cương phần lớn tu sĩ đều đối với độc đạo hữu chỗ hiểu rõ, cái này kịch độc có gì cách điều chế, đều chạy không khỏi ta pháp nhãn, ngươi là muốn cái này cách điều chế?”

Đạo Vô Lương đến từ Nam Cương, xem ra đối với độc đạo không phải bình thường hiểu rõ.

Tô Phuong lắc đầu, trầm mặc một hồi lại hỏi:”Tạm thời không cần, Đạo Vô Lương, ngươi có thể chế độc sao? Có thể cho mật đạo cảnh giết bằng thuốc độc thần thông cảnh, thậm chí vượt qua thần thông cảnh cường giả sao?”

“Vấn đề không lớn, chỉ cần một ít đặc thù độc vật, dựa theo độc phương phối trí là được, nhưng có kịch độc, hạ độc mới là khó khăn nhất, mật đạo cảnh như thế nào hướng cường giả hạ độc? Còn chưa hạ độc, đã bị người phát hiện!”

Cáo già đã đoán ra Tô Phuong muốn. Chỉ là không rõ lộ ra biểu hiện ra ngoài.

“Thực lực có lẽ hay là vương đạo...”

Trong núi một đợt chính là vài ngày.

Phi Vũ phong!

Tô Phuong sau khi trở về, tại Đồ Nguyệt Dạ an bài hạ cũng vì Thiên Môn phủ yên bắt đầu bốn ba.

Ban đêm, thì là Tô Phuong tu hành thời gian, hẩn lại phục dụng một khối hòa xà quả, hôm nay đạt tới mật đạo bát trọng, tựa hồ tấn chức cũng khó khăn rất nhiều, đôi lại trước kia, một khối hòa xà quả đủ làm hẩn có thể tấn chức một cái cầu thang.

Một thời gian ngắn đi qua quá khứ.

Trong đêm khuya Đăng Vũ Điện có vẻ có chút cô đơn chiếc bóng.

Tô Phuong cũng không tu hành, mà là đang trong nội viện chờ đợi, ước chừng một canh giờ về sau, một hồi uy phong theo cánh rừng ở chỗ sâu trong xoắn tới, một gã trước sau dáng người ngạo nhân cô gái áo đen, lóe lên tới.

Lạc Mộ Tuyệt!

“Đại nhân, tiểu nhân nghĩ thông suốt, nguyên ý vì lang quân vương hiệu lực, kính xin đại nhân vì tiểu nhân dẫn tiến!” Hai người tiến vào đại sảnh, theo Lạc Mộ Tuyết ngồi xuống, Tô Phuong lập tức khom người.

Nghe xong, Lạc Mộ Tuyết vuốt cằm “Đã như vậy, sự tình tự dễ làm nhiều hơn, ngươi nên vì lang quân vương hiệu lực, chắc có được nhìn trúng điều kiện, vậy sẽ là của ngươi thực lực, mà ngươi mới được là mật đạo cảnh, nhưng có thể tại vài năm gian, theo Thực Khí cảnh bước vào mật đạo cảnh, cái này là ngươi có thể vì lang quân vương hiệu lực nguyên nhân căn bản, bọn hắn có thể bồi dưỡng ngươi trở thành cường giả, đúng rồi, ngươi hiện nay tu vi đạt tới hạng độ cao?”

Tô Phuong nói: “Mật đạo bát trọng, đang tại trùng kích mật đạo cửu trọng!”

“Mật đạo bát trọng!”

Lạc Mộ Tuyết khẽ giật mình, đem bá Tô Phuong cho rằng quái vật đối đãi giống nhau: “Ngắn ngủn một năm thời gian, ngươi lại từ một trọng đến mật đạo bát trọng?”

“Tiểu nhân ở không Thiên Môn phủ trước kia, đã từng tìm được một khóa mang theo yêu khí hạt châu, về sau mới biết được là một khóa yêu thú nội đan, một lòng nghĩ đến tìm được phụ thân, liền đem nội đan nuốt sống, lệnh trong cơ thể ửng có một chút yêu khí, mà lại thân thể cũng không hề cùng dạng!”

Nói xong, Tô Phuong lập tức dương động tay phải, theo trong lòng bàn tay toát ra nhạ màu vàng nhạ yêu khí: “Cái này khóa yêu thú nội đan lệnh tiểu nhân tu vi từng bước một tăng giá, thân thể cũng mạnh hơn cùng cảnh giới tu sĩ!”

Đội hấn nói xong, lại phóng xuất ra yêu khí, sớm lệnh Lạc Mộ Tuyết xem vô pháp tin.

Lạc Mộ Tuyết thật lâu mới thở dài: “Không thể tưởng được ngươi giống như lần này kỳ ngộ, nhân loại thì không cách nào dung nạp yêu khí, mà ngươi dùng phạm nhân chi thân thể dùng nội đan, chẳng những không có bị yêu khí cắn trả mà bị mất mạng, ngược lại cùng nội đan chỗ dung hợp, tạo nên ngươi cái này không giống người thường thân thể, trách không được ngươi có thể ở ngắn ngủn ba năm thời gian, theo Thực Khí cảnh bước vào mật đạo bát trọng, ngươi loại tình huống này ta cũng vậy không gặp được qua, nhưng ngươi giống như lần này thiên phú, tin tưởng có thể tìm được người nọ nhìn trúng, do đó vì lang quân vương hiệu lực!”

Nàng không có một tí hoài nghi, hoàn toàn tin tưởng Tô Phuong phen này lí do thoái thác.

Còn đối với Tô Phuong mà nói, sớm liền nghĩ đến tầng này, lang quân vương là bức nào tồn tại? Tài cán vì thân vương hiệu lực người, tất nhiên mỗi người đều là bất thường tồn tại, hấn phải xuất ra đại bất đồng, mới có thể trước một bước thuyết phục Lạc Mộ Tuyết, rồi sau đó dẫn tiến.

Trước đó, liền lại để cho Đạo Vô Lương âm thầm trợ hấn giúp một tay, đưa hấn yêu khí rót vào kinh mạch, có thể cho Tô Phuong tự do mà không ché!

Sớm làm chuẩn bị, vì chính là lệnh Lạc Mộ Tuyết tin tưởng hấn.

“Đến lúc đó ta sẽ vì ngươi dẫn tiến!”

Lạc Mộ Tuyết chỉ để lại những lời này, liền thừa dịp đêm tối rời đi Đăng Vũ Điện.

“Bạch tỷ nói tuyệt không sai, Lạc Mộ Tuyết thật không đơn giản, nàng cùng lang quân vương có quan hệ lời mà nói..., chẳng phải là tại Triệu quốc đều có quan hệ vòng?”

Đưa mắt nhìn đối phương rời đi, trở lại đến đại sảnh, Tô Phuong trầm mặc hồi lâu, nhất là qua lại xem xét màu vàng vài rách.

Việt Vương!

“Phụ thân chuyện này còn có rất nhiều không giải chỗ, Thiên Môn phủ cố ý che đây nhiệm vụ, và lại để cho Việt Vương thị vệ giết người diệt khẩu, nói không chừng nhiệm vụ thân mình chính là Thiên Môn phủ cùng Việt Vương ở giữa câu thả sự tình, kết quả muốn giết người diệt khẩu!”

“Vô luận như thế nào, ta đều muốn tại Thiên Môn phủ cùng Việt Vương trong lúc đó, đem sự tình tra cái tra ra manh mối, có cừ oán báo thù, vô luận như thế nào cũng phải vì phụ thân đòi cái công đạo!”

Đổi mật đêm tối, Tô Phuong cũng không nghĩ ra tìm phụ chuyện này, còn có như thế biến hóa, lại cùng đương kim Triệu quốc thân vương nhắc lên quan hệ.

“Còn có một tìm ra hung thủ phương pháp xử lý, chính là tìm được Hằng Nguyệt Dao, một khi tìm được gia truyền bảo vật, có thể tăng một tầng truy tra được, Hằng Nguyệt Dao ít nhất cũng là {Linh Bảo}, không có khả năng cầm lấy đi vứt bỏ, định sẽ xuất hiện tại là một loại tu sĩ trong tay!”

Cái này một mình tưởng đi ra hừng đông, Tô Phuong lại đi Quân Cơ Điện vì trừ bị phủ yến bận rộn.

Mấy tháng mà qua.

Bỗng!

Đặng Vũ Điện trong, bàn ngồi ở trên giường Tô Phuong, quần áo cùng chung quanh màn lụa đột nhiên nhấc lên cương mãnh kinh khí, đón lấy chính là đại lượng tạp chất theo lỗ chân lông bài xuất.

Trong cơ thể tấn chức chi lực, lần lượt trùng kích kinh mạch, cốt cách, cảm giác thân thể lần lượt bị xé nát, tấn chức chi lực hướng đại não bằng bạc trên mặt đất tuôn.

“Mật đạo cửu trọng!”

Tô Phuong đánh giá một thân tạp chất, cảm giác thân thể rốt cuộc không thuộc về mình, mà trong khí hải, Cửu Dương chân khí bốc lên mà kích động cuốn trở về, rõ ràng cảm giác được kinh mạch cùng lúc trước bất đồng, khí hải càng thêm chắc chắn.

“Liên tục dùng hai mảnh hóa xà quả, mấy viên lung lay đan mới tấn chức mật đạo cửu trọng, chỗ xung yếu đánh thập trọng, đặc dùng càng nhiều tài nguyên!”

Lúc này mới hiểu được tài nguyên đối với tu sĩ tầm quan trọng.

Không có tài nguyên, chỉ dựa vào tu sĩ chính mình, tu hành nhiều không dễ dàng? Tự như Thiên Tông thành những tu sĩ kia, tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, vô pháp đạt được tài nguyên, cuối cùng nhất cũng chỉ có thể bị đuổi ra Thiên Môn phủ, vĩnh viễn dừng lại tại Thực Khí cảnh.

Vạn hạnh đi cho tới hôm nay, đối với Tô Phuong mà nói đã không thiếu hụt tài nguyên, ít nhất trước mắt không thiếu hụt tài nguyên, một khi thiếu khuyết lời mà nói..., còn cần ra đi tìm yêu thú đột giết vì năng lượng hạt châu dùng cho tu hành.

“Cửu Dương Cửu Biến đệ nhất biến, tu hành y nguyên không hề tiến triển, đạt tới mật đạo cảnh cao trùng tu vì, cũng không dễ dàng khống chế trong cơ thể một mảnh dải hẹp kinh mạch, dùng cái này đến xem, bước vào pháp động cảnh mới vừa có điểm cơ hội!”

“Dương mạch...”

Tô Phuong một mực kiên trì tu hành Cửu Dương Cửu Biến, nhưng vô pháp ngưng kết dương mạch, chỉ có thể vì thân thể mang đến càng nhiều Cửu Dương chân khí.

Ngưng kết Thành Dương mạch, mới tính toán bước vào Cửu Dương Cửu Biến tu hành thế giới.

Lại nuốt chửng một mảnh hóa xà quả, tăng thêm lung lay đan về sau, tranh thủ bằng cường trạng thái cùng Triệu quốc đến sứ giả gặp mặt.

Phi Vũ phong, ngay tại Quân Cơ Điện phía sau đỉnh núi.

Dãy núi bên trong, do từng khối Ngọc Thạch tu kiến ra một tòa lộ thiên quảng trường, khắp nơi vây quanh lấy bảo thạch cùng với linh thạch, tăng thêm một tòa trận pháp phiêu phù ở không trung, sử dụng quảng trường tựa như tu hành không gian.

Liên Chiến, Lí Tổ Thanh cùng Tô Phuong chính là dọc theo tại lấy chung quanh quảng trường tuần tra, thuận tiện thanh lý đá vụn, Liên Chiến hâm mộ mà ngưng mắt nhìn quảng trường: “Năm tháng sau, tại đây sẽ cử hành mười năm một lần phủ yến, chẳng những mười sáu vị động chủ sẽ đến, còn có Triệu quốc sứ giả, thiết nhiều đại nhân vật, loại này thịnh hội có thể kiến thức đến, cũng không uống Thiên Môn phủ một chén!”

“Tổ chức lần này yến hội, ta Phi Vũ quân về sau thời gian rất tốt qua!” Lí Tổ Thanh cũng rất mong đợi.

Bọn hán loại này mật đạo cảnh đệ tử, cũng chỉ có thể tại ngoài sân rộng vậy phụ trách một ít việc vặt vãnh.

Bỗng nhiên, Liên Chiến nhìn thấy phía trên trận pháp lập lòe, sau đó nhìn về phía quảng trường, nhìn thấy mấy cái khí thể bất phàm cường giả, chính tiến vào quảng trường: “Xem, cái kia tựa hồ là nào đó động phủ cường giả, nhanh như vậy đã tới rồi!”

Lí Tổ Thanh cùng Tô Phuong cũng ngưng mắt nhìn cái kia mấy cường giả, hoàn toàn chính xác không phải Thiên Môn phủ tu sĩ, có thể lại tới đây, tự nhiên là Thiên Môn phủ chung quanh những kia động phủ cường giả.

Kể tiếp vài ngày, não nhiệt không ngừng, càng nhiều động phủ cường giả liên tiếp đi vào Phi Vũ phong, cũng tại Phi Vũ đàn tràng ở đây, Tô Phuong đã ở trong khoảng thời gian này kiến thức không ít các sắc nhân vật.

Hắn rất để ý hán một người trong động phủ, Sa Ma động.

Bởi vì La Trung Vân là Sa Ma động cường giả, là Tô Phuong gặp được đệ nhất cường giả, mà lại La Trung Vân lúc trước cũng là nên vì hắn dẫn tiến, tiến vào Sa Ma động tu hành.

Mặt khác đàn tràng đệ tử cũng bắt đầu đi vào Phi Vũ phong xem não nhiệt, người càng ngày càng nhiều, Tô Phuong cũng dần dần đã không có nghỉ ngơi tu hành thời gian, cả ngày đều ở phụ trách tiếp đãi một phương phương động phủ cường giả.

Ngày này đêm khuya, Tô Phuong đang tại Đặng Vũ Điện tu hành, hạc tiên từ Bạch Linh lặng yên tới, mà lại mang đến Lạc Mộ Tuyết.

Chờ hán đi vào trong nội viện xem xét, chẳng những có Lạc Mộ Tuyết, còn có ba vị khí tức hư vô nam tử, nhất là chính giữa vị kia trung niên nhân, người mặc áo bào màu bạc, áo bào màu bạc phẳng phất là tơ bạc thêu thành, mà lại có được linh khí, nhìn về phía trên tựa như tăng một linh khí tại chậm rãi

đương động

Trung niên nam tử ngày thường có góc cạnh, bình tĩnh tỉnh táo, lại nhiều hơn một phần tao nhã, từ đầu đến chân, không một không thấu lấy phú quý khí, cùng với cường giả chỉ giống như, ngay giây đầu là dùng kim tuyến chức thành.

Tiến vào đại sảnh, Lạc Mộ Tuyết đầu tiên lại để cho trung niên nam tử ngồi xuống, hai gã khác nam tử tắc chính là đứng ở trung niên nam tử phía sau, từ đầu đến cuối không nửa chữ.

Lạc Mộ Tuyết Hướng Nam tử giới thiệu: “Thẩm đại nhân, cái này là tại hạ cho người đề cử người, hần tên Tô Phuong, đến từ Thiên Tông thành!”

“Thiên Tông thành, chỗ đó ta biết rõ, ba ngàn năm trước, đã từng là Từ Vận quốc ranh giới, đáng tiếc về sau bị ta Triệu quốc tiêu diệt, bất quá tương đối có ý tứ chính là, đã từng khống chế Từ Vận quốc hoàng tộc, cũng vì họ Tô!”

Thẩm đại nhân đảo qua Tô Phuong, dừng lại một mảnh, có chút thoả mãn: “Tô Phuong, chuyện của người Mộ Tuyết đã hướng bốn tọa kỹ càng nói tới, nên vì Vương phủ hiệu lực rất không cho phép dễ dàng, so tại Thiên Môn phủ còn khó càng thêm khó, mà trên người của người rất có bồi dưỡng tiềm lực, Vương phủ cũng cần có tài năng loại người hiệu lực!”

Tô Phuong lập tức khom người: “Đại nhân, tiểu nhân tài cán vì Vương phủ hiệu lực, đó là tiểu nhân Mạc Đại kỳ ngộ, gặp mạnh tắc chính là cường, tiểu nhân tin tưởng tương lai có thể làm cho đại nhân thoả mãn, tiểu nhân chắc chắn đối với Vương phủ trung tâm như một!”

“Ta họ Thẩm, tên Hoàng Kỳ, chính là thân vương bên cạnh thân tín, lần này chính là đại biểu thân vương đến Thiên Môn phủ tham gia phủ yến, bốn tọa tín tưởng Mộ Tuyết ánh mắt, mà ở phủ yến cử hành chi tế, các động phủ trong lúc đó tổng hội so sánh phân cao thấp, xuất ra dưới trướng cường giả tại phủ yến bên trong luận bàn đầu pháp, người tự nắm lấy cơ hội đại biểu Phi Vũ quân biểu hiện mình, trước mặt mọi người bày ra tài hoa của người, như vậy bốn tọa mới có thể hướng Thiên Môn phủ chủ muốn người!”

Thẩm đại nhân nói xong liền đứng lên.

“Tô Phuong, đại nhân rất chờ mong người đang ở đây trong yến hội biểu hiện!”

Lạc Mộ Tuyết cũng dặn dò một câu, lập tức hộ tống Thẩm Hoàng Kỳ rời đi.

Bốn người tại bầu trời đêm lóe lên, hô hấp gian liền không còn bóng dáng.

“Thẩm Hoàng Kỳ, khá lắm nhân vật lợi hại, người này mặc dù nhìn không thấu tu vi, nhưng cảm giác người này liếc, có thể xem ra cái gì người tu vi!”

Lang quân vương thân tín, Thẩm Hoàng Kỳ!

Phải tìm được giết cha hung thủ, cùng với gia truyền bảo vật, tương lai đều muốn thông qua người này.

“Còn không biết khi nào có thể đi vào Triệu quốc, lần này Thiên Môn phủ yến chính là ta đương danh lập vạn cơ hội... Trước khiến cho Thiên Môn phủ chủ coi trọng nói sau, có thể theo Thiên Môn phủ điều tra rõ năm đó nhiệm vụ bí mật, cái kia không còn gì tốt hơn nhất!”

Suy nghĩ một hồi, hần tự đóng cửa lại bắt đầu tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Thiên Môn phủ thực lực

Một ngày này, tầm thường Phi Vũ đàn tràng lại khắp nơi đều là đến từ các đại đàn tràng đệ tử, bởi vì còn có một ngày, chính là mười năm một lần Thiên Môn phủ yến.

“Vưu sư huynh, Sa Ma động đội ngũ đến?”

Quân Cơ Điện, lúc này cũng là người đến người đi.

Vưu Quân Kha bỗng nhiên ngăn lại Tô Phuong, nói cho hần biết Sa Ma động cường giả đã đi tới Phi Vũ phong.

Tô Phuong nghe xong cực kỳ cao hứng, rốt cục đem Sa Ma động đợi đến rồi, không phải Sa Ma động, mà là La Trung Vân.

“Mấy vị, tại hạ có chút việc đi ra ngoài thoáng một tý, các người trước ở chỗ này xem xét!” Tô Phuong chính mang theo mấy vị đến từ Triệu quốc sứ giả đi theo nhân viên đi thăm phong cảnh, đem mấy người an trí về sau, hần liền rời đi Quân Cơ Điện.

Đi vào khoảng cách Thu Lãnh Cơ đồng nhất phương trong lòng núi, Tô Phuong lập tức leo lên một tòa cung điện, vừa vận nhìn thấy phụ trách mời đến Sa Ma động một phương cường giả chính là Thái Húc, hần đúng lúc là Vuư Quân Kha hảo hữu.

Thái Húc đang cùng mặt khác một vị Phi Vũ quân cường giả, canh giữ ở cung điện bên ngoài, nhìn thấy Tô Phuong liền ôm quyền nói:”Tô sư đệ, người tới có việc?”

Tô Phuong hành lễ:”Sư huynh, xin hỏi Sa Ma động La Trung Vân nhưng ở chỗ này?”

“La đại ca ah, hần tại, người tìm hần? Người chờ một chút!” Thái Húc phi thường tốt nói chuyện, xem ra cùng La Trung Vân cũng nhận thức, ý bảo Tô Phuong bên ngoài chờ đợi.

Thái Húc tiến vào đại điện, một hồi tự dẫn một vị nam tử xuất hiện.

Đúng vậy ngày xưa cước đạp phi kiếm, cầm trong tay huyền vân dây thừng, chế ngự Viêm Hỏa Song Vi Tông La Trung Vân.

Hần đột ngột nhìn thấy Tô Phuong, ngạc nhiên tới một hồi, bỗng nhiên vỗ vỗ cái ót, kinh hi hô to:”Tiểu huynh đệ, nguyên lai là người ah, nghĩ đến người quả nhiên thành Thiên Môn phủ một phân tử, ah? Nhìn người cái này mặc Hắc Vũ chiến giáp, ngăn ngừa vài năm người còn trở thành Phi Vũ quân một thành viên!”

Tô Phuong đại hi:”La đại ca, người còn nhớ rõ ta nha?”

“Như thế nào không nhớ rõ người? Có mấy cái phạm nhân, có thể dựa vào chính mình vượt qua cái kia Ngư Chủy Hà hay sao? Người từng bước một dựa vào chính mình, từ phía Thiên tông thành xuất phát, lướt qua muôn sông nghìn núi, tiến vào Thiên Môn phủ tu hành, lại đang trong vài năm trở thành Phi Vũ quân một thành viên, đối với ta mà nói, coi như là người người chứng kiến!”

Thái Húc nghe xong, mới biết được Tô Phuong cùng La Trung Vân cũng không phải rất thuộc, nhưng tựa hồ quan hệ không tệ:”La đại ca, Tô sư đệ là dựa vào chính mình sở Thiên Môn, leo lên Thiên Môn mới gia nhập ta Phi Vũ đàn tràng, đây là trăm năm gian, đệ nhất vị dùng lên thiên môn gia nhập Thiên Môn phủ thiên tài!”

Tô Phuong lại nói:”La đại ca, người bây giờ nếu như đừng vội, tiểu đệ tự mang người đi dạo!”

“Tốt!”

La Trung Vân hào khí can vân gập đầu.

Hai người rời đi đại điện, rất nhanh tiến vào trong rừng, nhìn như La Trung Vân đối với Thiên Môn phủ tựa hồ tuyệt không lạ lẫm:”Hần là La đại ca đã từng ở chỗ này tu hành qua?”

“Ta gia nhập chính là A La đàn tràng, dùng nhục thai cảnh nhập môn, đạt tới pháp động cảnh tự gặp được hiện nay động chủ, cái này vài chục năm một mực đi theo động chủ tại Sa Ma động hiệu lực, ngược lại người ah, thật làm cho ta lau mắt mà nhìn, ta bây giờ còn có thể rõ ràng nghĩ đến năm đó đứng trước mặt ta, cái kia cự tuyệt yêu cầu của ta, không nên dựa vào chính mình sở Thiên Môn, gia nhập Thiên Môn phủ người, người tìm được phụ thân người tung tích sao?”

“Không thể tưởng được La đại ca đem tiểu đệ sự tình nhớ rõ như thế tình tường, trước đó không lâu đảo là có chút thu hoạch, nhưng tạm thời còn thì không cách nào tìm được cha ta tung tích!” Tô Phuong mang theo La Trung Vân đi vào một mảnh vách núi trước.

La Trung Vân dừng ở núi non núi non trùng điệp Thiên Môn phủ, tựa hồ hần bay lên đối với ngày xưa Hồi Úc.

Tô Phuong đột nhiên hỏi:”La đại ca, người đối Thiên tông thành đi qua quá khứ, thì ra là Từ Vận quốc hiểu rõ không?”

“Ba ngàn năm trước khi đó xưng là các nước thời đại, tại thế giới này có thật nhiều quốc gia, nhưng theo bộc phát chiến tranh về sau, đa số quốc gia từng cái diệt vong, Triệu quốc diệt Từ Vận quốc, Đầu Tinh Vương Triều vẫn... vẫn quốc gia, trở thành một phương ranh giới duy nhất đế quốc, Từ Vận quốc nghe nói sinh ra đời mấy trăm năm, liền bị Triệu quốc tiêu diệt, Triệu quốc hoàng đế ‘Triệu Vô Cực’ thần thông vô địch, chém giết một cái cái bá chủ, dùng thực lực nhất thống các nước, thành tựu hôm nay Triệu quốc. Nói đến Từ Vận quốc, nắm giữ đế quốc cũng là họ Tô, hần là người là Từ Vận quốc hoàng tộc hậu đại?” La Trung Vân trong mắt lập loè khôn khéo ánh mắt.

Tô Phuong lắc đầu:”Ta chỉ nghĩ muốn hiểu rõ thế giới này nhiều điểm, trước kia chỉ biết là Thiên Môn phủ, nào biết được Thiên Môn phủ cũng chẳng qua là Triệu quốc một phương tiểu thế lực mà thôi!”

“Triệu quốc chính là cái truyền kỳ, cái kia khai quốc hoàng đế Triệu Vô Cực càng thêm là truyền kỳ bên trong truyền kỳ, Triệu quốc khi đó mới sinh ra đời trăm năm, cũng tại Triệu Vô Cực dưới sự dẫn dắt, liên tiếp tiêu diệt nguyên một đám đại quốc, nghe đồn Triệu Vô Cực đơn thương độc mã khiêu chiến nguyên một đám hoàng đế, đến mức, đều hội mang theo một cái cái hoàng đế đầu người chiến thắng trở về mà về!”

Đang tại Tô Phuong, La Trung Vân cũng mở ra mấy hát, đưa hẳn biết rõ đối với Triệu quốc, Từ Vận quốc đi qua quá khứ, đại khái nói một lần.

Gặp nhau hồi lâu, hai người ngay tại rừng rậm cáo biệt.

Tô Phuong trở lại Quân Cơ Điện, mới vừa tới đến đại điện trước, đột nhiên nhìn thấy hai cái bóng người quen thuộc.

Lục Lam, Lục Minh huynh muội!

Đây là huynh muội cùng một bầy phủ không thể nói nhân vật cùng một chỗ cười cười nói nói, ao ước sát người bên ngoài, những người kia tất nhiên là Triệu quốc sứ giả, dù vậy, rất nhiều nam tử cũng vây quanh Lục Lam.

Liên Chiến vừa vặn theo Quân Cơ Điện đi ra, thật xa nhìn thấy Tô Phuong, liền vội vàng chạy tới: "Tô sư đệ, ngươi còn là đứng đi qua, Lục Lam không biết ở đâu ra quan hệ, cùng Triệu quốc đến bộ phận sứ giả quan hệ sâu, năng từng hoài nghi là người giết Lục sư đệ, có lẽ hay là trốn trốn thì tốt hơn!"

Liên Chiến nhắc nhở kịp lúc, Tô Phuong lập tức lảng tránh Lục Lam, Lục Minh.

Cái này một bề bộn chính là suốt đêm, Phi Vũ quân tất cả mọi người vội vàng phục vụ một phương phương động chủ, từng vị Triệu quốc sứ giả, Tô Phuong cũng kiến thức đến nhiều động chủ, mà lại nghe nói có quan hệ bọn hắn rất nhiều truyền thuyết, đồng thời cũng ngoài ý muốn biết rõ Triệu quốc sứ giả bên trong, cũng có Việt Vương phái tới sứ giả.

Tam đại thân vương đều phái tới sứ giả, còn có một chút sứ giả là đại biểu đế quốc, cũng có đương kim thái tử, Vương Tử đám đại nhân vật sứ giả đại biểu.

Đại nhân vật quá nhiều, nhất là đối với mật đạo cảnh mà nói, những này sứ giả cái nào không phải thần thông cảnh, những kia động chủ cũng đều là thần thông cảnh cường giả, mật đạo cảnh giống như con sâu cái kiến.

Sáng sớm bất kỳ mà đến, Thiên Môn phủ phạm là mật đạo cảnh tu sĩ, cơ hồ suốt đêm tụ đi tới Phi Vũ phong, đánh giá hơn hai ngàn người, sớm đi vào chung quanh quảng trường chờ đợi yến hội bắt đầu, về phần nhục thai cảnh, Thực Khí cảnh đệ tử, tắc chính là không có tư cách tham dự trận này thịnh yến.

Mà ở yến hội quảng trường đoạn trước cùng với trung ương, chính là do linh thạch cùng bảo thạch vây quanh chỗ hình thành trôi nổi ngồi vào, kì thực là vận dụng trận pháp, dùng linh thạch làm chủ, dung hợp vân phù, hình thành một phương phương ngồi vào, ngồi vào thượng chỗ ngồi, đều là dùng vàng bạc châu báu vây quanh mà thành, rất xa xỉ.

Một phương phương ngồi vào khoảng cách trên mặt đất có hai trượng cao, thành hình vuông vây quanh trong sân rộng mà Phù Không, cùng sở hữu mười sáu tòa trôi nổi ngồi vào, đại biểu Thiên Môn phủ dưới trướng mười sáu đại động chủ, mỗi một vị động chủ mang đến bảy đến mười người.

Tới gần lối vào tắc chính là là một cái hình chữ nhật ngồi vào, ước chừng hơn ba mươi người, bọn hắn có chỗ tương đồng, cái kia chính là một cái phú quý vô cùng.

Mà ở chủ tịch đài, Phi Vũ quân cường giả giảm phải phi kiếm, cùng với tin tức phủ một ít cường giả, đang tại cho một phương phương ngồi vào bùng lên các loại mỹ thực, quỳnh tương tiên lộ.

Về phần chung quanh quảng trường hơn hai ngàn Thiên Môn phủ đệ tử, cũng đều có thể hưởng thụ các loại mỹ thực, Phi Vũ quân mật đạo cảnh, nhục thai cảnh đệ tử ngay tại phụ trách vì bọn họ phục vụ.

Tô Phuong cùng Liên Chiến, Lí Tố Thanh, Trương Tuyết Kiếm, Mai Hiên Tiêu, Viên Thừa Ứng bọn người, chủ yếu chính là phụ trách phục vụ những này mật đạo cảnh đệ tử.

Mà từ góc độ này nhìn về phía một phương phương Phù Không ngồi vào, Tô Phuong cũng nhìn thấy rất nhiều quen thuộc gương mặt, ví dụ như Lạc Mộ Tuyết, Hầu Bình, Dương Trung Tuyết, Đồ Nguyệt Dạ bọn người, cùng với từng cái đàn tràng đứng đầu, tinh anh.

Mà ở Triệu quốc sứ giả ngồi vào bên trong, nguyên một đám đến từ Triệu quốc sứ giả, hấp dẫn mỗi cái ánh mắt của người, nhất là ngồi ở phía trước nhất sáu người, xem ra càng thêm không đơn giản, mà Thẩm Hoàng Kỳ chính là một người trong số đó.

Hầu Bình tại cái này trong quá trình, mang theo các đạo sân lãnh tụ, từng cái vì Triệu quốc sứ giả hiến rượu, sau đó là từng vị động chủ.

"Cái này là Thiên Môn phủ thực lực... Thần thông cảnh đầu sỏ kinh người như thế, trách không được xích Yến Đại hoàng cái loại này hung hăng càn quấy nhân vật, cũng không dám lướt qua Đẩu Tinh Sa Nguyên, bất luận cái gì một vị động chủ, đều có thể cùng một phương đại lĩnh chủ đối kháng!"

Đi vào Thiên Môn phủ ba năm, Tô Phuong rốt cục nhìn thấy Thiên Môn phủ thực lực.

Trách không được có thể xưng bá một phương, tọa trấn bát ngát như thế ranh giới, tự bởi vì trước mắt cái này từng vị động chủ, cường giả.

Mà chút ít động chủ tại Thẩm Hoàng Kỳ cái loại này cường giả trước mặt, vô luận khí thế cùng thực lực, đều thấp hơn một tiết, xem ra Triệu quốc mới thật sự là cá sấu lớn.

Tiếp cận giữa trưa, Triệu quốc sứ giả cùng một phương phương động chủ cũng lẫn nhau hiến rượu, Thiên Môn phủ càng nhiều cường giả trình diện, có

hơn mười vị giống như Lạc Mộ Tuyết, Hầu Bình cái loại này cường giả.

Tô Phương nghe ngóng mới biết được, Lạc Mộ Tuyết được phong làm Thiên Môn Thánh nữ tướng, là bởi vì hần nắm giữ một chi tên là 'Thánh nữ quân' đội ngũ, tuy nhiên nhân số không nhiều, nhưng tập trung Thiên Môn phủ nữ tu sĩ bên trong cường giả, hệ số quy về Lạc Mộ Tuyết thống lĩnh.

Tương đương cái này Lạc Mộ Tuyết địa vị, cùng Dương Trung Tuyết những kia đứng đầu không sai biệt lắm.

Thiên Môn phủ chủ cũng rất nhanh đến sân, toàn trường đều đứng dậy nghênh đón Thiên Môn Thánh hoàng, ngay Thẩm Hoàng Kỳ Lục Đại Triệu quốc sứ giả, cũng cũng là như thế.

Có thể thấy được Thiên Môn Thánh hoàng thực không đơn giản.

“Trẻ tuổi như vậy...”

Chẳng những là phần lớn người lần đầu tiên nhìn thấy Thiên Môn Thánh hoàng, cũng là Tô Phương khoảng cách gần như vậy nhìn thấy cái này phương ranh giới bá chủ.

Thiên Môn Thánh hoàng nhiều nhất 30 tuổi, có song anh hùng lông mày, chỉ là một song sâu đồng tử quá thâm bất khả trắc, mà cùng Triệu quốc sứ giả gặp mặt lúc lại ánh mắt như trụ, tư thế oai hùng bùng bùng phần chấn, cùng mọi người chuyện trò vui vẻ.

“Có thể gây tổn thương cho đến Đạo Vô Lương hình người trạng thái, Thiên Môn Thánh hoàng quá cường hãn, có ranh ta phải hỏi một chút cáo già, Thiên môn Thánh hoàng tu vi bao nhiêu, đến tột cùng có nhiều thâm bất khả trắc!”

Tô Phương cùng Liên Chiến đi vào chủ tịch đài phía sau, lúc này khoảng cách Thiên Môn Thánh hoàng thêm gần, thực tế khoảng cách Lạc Mộ Tuyết chỉ có hai trượng xa.

Nếu như không phải tại Phi Vũ phong tổ chức lần này yến hội, hần cũng khó có thể tìm được loại này cùng Thiên Môn phủ cao tầng, cùng với Triệu quốc sứ giả, từng vị động chủ cơ hội tiếp xúc gần gũi.

Lúc này Thẩm Hoàng Kỳ tại phía trước cùng Thiên Môn phủ chủ kiến mặt: “Chúc mừng Phủ chủ tiêu diệt Đẩu Tinh Sa Nguyên cát phi, chém tội phạm Hồng Việt Thiên đầu người!”

Thiên Môn Thánh hoàng hướng Thẩm Hoàng Kỳ ôm quyền: “Việc rất nhỏ, không đáng giá nhắc tới, Thẩm huynh ngàn vạn đừng khách khí, ta nơi này tuy nhiên vắng vẻ, thế nhưng muốn mọi người uống ăn ngon tốt!”

Mặt khác sứ giả cũng cùng Thiên Môn Thánh hoàng xưng huynh gọi đệ, lệnh bao nhiêu đệ tử đem bả Thiên Môn Thánh hoàng kinh người thiên nhân, có thể cùng Triệu quốc đến đại nhân vật cười cười nói nói.

“Sa Ma động chủ, hướng Phủ chủ cống hiến 100 kiện {Linh Bảo}, ba trăm khóa lung lay đan, 100 khóa yêu thú nội đan!”

“Thiên Hỏa động chủ, thượng cống 100 kiện {Linh Bảo}, hai trăm khóa lung lay đan cùng 150 khóa nội đan!”

Giữa trưa qua đi, hai đợt mặt trời nhô lên cao tán mát ra nóng rực bạo dương.

Dương Trung Tuyết phái ra Đồ Nguyệt Dạ, cùng tin tức phủ cường giả, tại chỗ hô to.

Ngoại trừ mười sáu vị động chủ, ngay Lục Đại Triệu quốc sứ giả, cũng đại biểu Triệu quốc hướng Thiên Môn phủ mang đến lễ vật, tất cả đều là các loại pháp bảo, tiền đan.

“Chư vị!”

Hầu Bình lúc này đi vào trung ương, trước hướng từng vị Triệu quốc sứ giả hành lễ, lại nhìn về phía chư vị động chủ: “Các vị động chủ, hôm nay là ta Thiên Môn phủ mười năm một lần phủ yến, chúng ta nghênh đón đến từ Triệu quốc khách quý, khách quý đại biểu từng vị thân vương, cùng với đương kim hoàng đế, chúng ta cũng muốn hướng khách quý biểu hiện ra Thiên Môn phủ phong thái, dựa theo dĩ vãng quy củ, mọi người lẫn nhau luận bàn, phạm là biểu hiện xông ra cường giả, có thể tìm được Phủ chủ tại chỗ ban thưởng, hi vọng mọi người nò nức tấp nập tham dự, đương ta phủ uy!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Cao thủ trực hùng

Đội Hào Bình vừa mới nói xong, mỗi một vị động chủ sau lưng cường giả, hoặc là chủ tịch đài phía sau Thiên Môn phủ cao thủ, cái nào không phải kích động.

Ngoại trừ động chủ, Đồ Nguyệt Dạ, Lạc Mộ Tuyết cái loại này tồn tại bên ngoài, mà ngay cả Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ đều lộ ra vài phần lạnh lùng ánh mắt.

Có thể ở Triệu quốc sứ giả trước mặt có được biểu hiện cơ hội, đây là mười năm mới có thể gặp đến cơ hội.

“Sa Ma động, La Trung Vân!”

“Ngu Đâu động, Phó Bưu!”

Lập tức theo một phương phương động chủ ngồi vào, bay ra hai đạo nhân ảnh, đi vào trong sân rộng.

Tô Phương nghe được ‘La Trung Vân’ ba chữ, quả nhiên gặp được La Trung Vân, tại hân đối diện là một gã lưng hùm vai gấu nhân vật, xem người này một thân bằng đại eo thô, chính là cái cứng rắn ngạnh gốc rễ, có thân thể ưu thế.

“La huynh, thỉnh!”

“Không khách khí!”

Tất cả mọi người ngưng mắt nhìn hạ, Phó Bưu cùng La Trung Vân đều tự lui ra phía sau vài bước, mà Hào Bình tiến lên nắm tay một điểm, ba đạo vân phủ theo hai người chỗ giữa không trung hiển hiện, lập tức hóa thành một đạo vô hình kết giới.

“Thông cánh tay thần quyền!”

Phó Bưu suất lĩnh xuất thủ trước, bỗng mà một tiếng, khí thế mãnh liệt ra, tăng một tầng kinh khí bộc phát, rõ ràng là tăng năm kinh khí.

Đây là một vị tu vi đạt tới pháp động cảnh ngũ trọng nhân vật lợi hại, cũng là Thiên Môn phủ trụ cột vững vàng.

“Phi thương đoạt hồn!”

La Trung Vân cũng bộc phát ra kinh người kinh khí, mà hân kinh khí, đạt tới sáu tầng, nguyên lai tại tu vi điểm này, đã vượt qua Phó Bưu.

Mà đây không phải trận đấu, cũng không phải đấu pháp, chỉ là luận bàn, vì vậy cảnh giới ngược lại thứ yếu, mà pháp thuật, bày ra thực lực mới được là trọng điểm, là muốn lại để cho Triệu quốc sứ giả chứng kiến trên người mình chỗ bất đồng.

Đương nhiên cũng không phải mỗi người cũng có thể đi lên, nếu là không có pháp động cảnh tu vi, lên rồi ngược lại là một truyện cười.

La Trung Vân thân thể chung quanh hiện ra hơn mười đạo trường thương màu bạc, đây không phải pháp bảo, mà là pháp thuật, do linh lực ngưng kết mà thành.

“Ba ba ba!”

Cái kia dáng người khôi ngô Phó Bưu, lập tức lớn tiếng dọa người, thân thể bộc phát ra tầng tầng phách đạo linh khí, theo hai tay huy động, thân thể chung quanh xuất hiện có vài cánh tay ảnh, cảm giác hân chiều dài ba đầu sáu tay.

Vù vù!

Mấy đạo cánh tay ảnh giống như Phó Bưu lực nhỏ ra núi sông, đột nhiên phóng tới La Trung Vân.

XIU.... XIU...!

Quần ở La Trung Vân chung quanh ngân thương, nháy mắt quần quít lấy thân thể bắt đầu xoay tròn, một mảnh dài hẹp cánh tay ảnh giống như trường xà cuốn vật, theo khoảng chừng gì đó quét ngân thương biến thành phòng ngự.

Rậm rập rồi bù!

Cánh tay ảnh đem ngân thương phòng ngự rút đặc trận trận chấn động, hình thành khí thế mang tất cả chung quanh kết giới, cái kia hư vô kết giới lập tức trụ hiện hiện ra.

Tư tư, ngân thương không ngừng quần quít lấy La Trung Vân bay múa, xoay tròn, hình thành phi thương phòng ngự, cái kia ủng có thần lực cánh tay ảnh, căn bản vô pháp đem đánh xó xác.

“Cẩn thận rồi, đây là đang hạ khổ tâm nghiên cứu ra đến Toái Tâm chương!”

Một phen phiên pháp thuật độ sức, lệnh Phi Vũ phong nhắc lên trợn trợn chấn động.

Ước chừng nửa nén hương hậu, Phó Bưu mắt thấy La Trung Vân phòng ngự như thể không gì phá nổi, lập tức thi triển ra cường đại nhất một kích, chỗ có khí thể dừng mảnh vào song chưởng, một bước bước ra, song chưởng đánh ra lập tức, hai cổ chưởng phong giống như một cái ngọn núi hướng La Trung Vân đánh tới.

La Trung Vân như trước bảo trì ngân thương phòng ngự, lúc này hấn rất chắc chắn, thẳng tắp nhìn xem chưởng phong bao trùm tại trước mặt, sau đó rầm rầm một tiếng.

Chưởng lực bắn ra, đóm lửa nhỏ cùng sáng, muốn đem ngân thương phòng ngự cùng La Trung Vân cùng nhau thôn phệ, mà ngân thương như trước tại bay múa, cường thể chống lại chưởng lực tăng một tầng thâm thấu.

Lại là oanh địa một tiếng, hấn cùng với ngân thương phòng ngự chính thể bị chấn đắc lui ra phía sau một trượng, ngân thương ngừng lại, La Trung Vân mây trôi nước chảy về phía vậy đối phương ôm quyền: "Khách khí!"

"Các hạ pháp thuật tinh xảo, pháp lực cường đại, tại hạ bội phục!" Phó Bưu tại chỗ chịu thua.

"Tốt, hai vị biểu hiện không tệ, xem phần thưởng!"

Một vị Triệu quốc sứ giả, an vị tại Thẩm Hoàng Kỳ bên cạnh, hấn hướng người bên cạnh phát tay.

Một gã tuổi trẻ nữ tử lóe lên ra, trong tay xuất ra hai cái trống tròn túi, trước mặt mọi người giao cho Phó Bưu cùng La Trung Vân: "Việt Vương phủ hạ Bảng đại nhân có phần thưởng, ba kiện {Linh Bảo}, năm mươi khóa lung lay đan cùng với một cái trống tròn túi!"

"Đa tạ Đại nhân!"

Hai người lập tức hướng vị kia sứ giả hành lễ.

"Việt Vương người?"

Vô số người không ngừng hâm mộ, vậy mà tìm được kinh người như thể ban thưởng, cho dù cả đời tại Thiên Môn phủ hiệu lực, cũng không chiếm được ba kiện pháp bảo ah.

Chỉ có một người, tuyệt không hâm mộ, ngược lại ngưng mắt nhìn Triệu quốc ngồi vào, âm thầm dò xét một cái tím hoàng trường bào, eo buộc tinh xảo ngọc bội, đồng thời cầm trong tay quạt xếp trung niên nhân: "Bảng đại nhân!"

"Thiên Hòa động, hỏa sát tướng lãnh!"

"Lục bàn động, Hồng Lập!"

Đội La Trung Vân, Phó Bưu tại vô số hâm mộ dưới ánh mắt trở lại đều tự trợn doanh lúc, tiếp tục tranh phong, lại là 2 tôn đến từ bất đồng động chủ cường giả, lóe lên ra.

Bất quá lúc này đây, hỏa sát tướng lãnh cùng Hồng Lập chỉ là ba chiêu tựu phân ra thắng bại, kia hỏa sát tướng lãnh tu vi đạt đến pháp động cảnh bát trọng, quá nghe rộn cả người.

Đến từ Lục bàn động Hồng Lập, nhưng chỉ là pháp động cảnh lục trọng, kém trọn vẹn một cái cảnh giới nhiều, cho nên chỉ là ba chiêu, liền bị hỏa sát tướng lãnh ba quyền anh bại.

Vô luận Hồng Lập pháp thuật có bao nhiêu cao minh, thực sự bù không được thực lực.

Hồng Lập bị ép cách sân, không có được chút nào ban thưởng, mà Thiên Hòa động hỏa sát tướng lãnh tiếp tục lưu lại tại chỗ, bá đạo nhìn quét nguyên một đám động phủ cường giả.

Pháp động cảnh bát trọng, cái này đã lệnh bao nhiêu người ngoài tầm tay với, pháp động cảnh tu hành không giống như là mật đạo cảnh, là muốn tu hành pháp lực.

Pháp lực tu hành quá khó khăn, vận dụng pháp lực cũng không dễ dàng, vì vậy bước vào pháp động cảnh, rất nhiều người đều ở ngũ trọng cao thấp bởi hời, có thể đạt tới bát trọng, cửu trọng nhân vật, vậy thì thật là ít càng thêm ít.

Pháp lực là một cái cửa ải đại nạn!

Một phương phương động chủ cường giả, đều không người đứng ra, kia hỏa sát tướng lãnh ưỡn ngực ngẩng đầu: "Ha ha, vị bằng hữu kia xuống thư xem?"

"Tại hạ đến lĩnh giáo các hạ biện pháp hay!"

Đột nhiên, theo chủ tịch đài lờ ra một đạo nhân ảnh.

“Vân lộc đàn tràng Thiếu Vân Bạch!”

Đây là một thân mặc bạch y nam tử, không dính tục bụi, ước chừng từa hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi bộ dáng.

Thiếu Vân Bạch!

Tô Phương nghe được không ít người nghị luận cái này áo trắng nam tử, lại nghe nói: “Nhưng hử là Ngọc Lộ đàn tràng cường giả, nghe nói là Ngọc Lộ đàn tràng, mấy cái nhanh tấn chức thần thông cánh thần thông hạt giống!”

“Thần thông cánh ah, một khi tấn chức thần thông cánh, thì phải là Phủ chủ trước mặt người tâm phúc!”

Người chung quanh ai không nghị luận cái kia áo trắng nam tử.

Mà có thể biết Thiếu Vân Bạch, đều là pháp động cảnh đã ngoài cường giả, đối với Tô Phương loại này mật đạo cảnh mà nói, đối phương chính là thần nhân vật tầm thường.

Có lẽ hay là thần thông hạt giống!

Trong sân rộng, ngày đó hỏa động hỏa sát tướng lãnh ôm quyền: “Thiếu Vân Bạch, là người? Nhiều lần nhiệm vụ ta và người cũng chỉ là chạm mặt, không có cơ hội giao thủ, có thể ở hôm nay phủ yến lĩnh giáo các hạ pháp thuật, tại hạ cũng là có may mắn vô cùng!”

“Tại hạ cũng thập phần may mắn, thỉnh!” Thiếu Vân Bạch giống như công tử văn nhã, sau khi rơi xuống đất, ổng tay áo nhất quyền.

“Hỏa Vân trấn sơn!”

Hỏa sát tướng lãnh đột nhiên bộc phát khí thế, pháp động cảnh cao trọng kinh khí thật là đáng sợ, vậy mà kinh khí tại hỏa sát tướng lãnh toàn lực thúc dục hạ, đều thiêu đốt bắt đầu đứng dậy.

“Thiên Tâm chỉ!”

Thiếu Vân Bạch nhẹ nhàng mà lướt trên, cảm giác cũng không phóng thích như đối phương cái loại này giật mình người khí thế, bất quá hấn ngón trở đột nhiên biến thành Xích kim sắc.

“Thiên Tâm chỉ, đó là ta Thiên Môn phủ, cường đại nhất vài môn pháp thuật một trong, ngoại trừ thần thông bên ngoài, uy lực vô cùng ah!”

“Đúng vậy a, chúng ta lúc ban đầu tu hành kiếm tâm chỉ, kỳ thật tựa là đến từ Thiên Tâm chỉ, theo pháp thuật này phía dưới diễn biến mà đến tồn tại!”

Lại có thật nhiều người đối với Thiếu Vân Bạch tán thưởng không thôi.

Theo biên giới nhìn về phía Thiên Môn phủ cao tầng, rõ ràng có thể chứng kiến cao tầng đối với Thiếu Vân Bạch thương thức.

“Hỗn hển!”

Hỏa sát tướng lãnh cả người phun trào ra kinh người Hỏa Viêm, đợi Thiếu Vân Bạch thi triển Thiên Tâm chỉ công tới lập tức, theo Hỏa Viêm bên trong cầm ra một đạo Hỏa Vân bàn tay lớn.

Cái này Hỏa Vân bàn tay lớn thật sự lợi hại, càng thêm nói rõ hỏa sát tướng lãnh người này không đơn giản, có thể ở trong pháp thuật, lại nắm giữ càng sâu một bước pháp thuật công kích.

“Bồng!”

Hỏa Viêm bàn tay lớn cuộn cuộn mà đến, không sai biệt lắm một trượng cực lớn, mà Thiếu Vân Bạch giống như nhọc gà tựa như, mình mắt nhìn đi, không phải Hỏa Viêm bàn tay lớn đối thủ?

Quả nhiên, Thiên Tâm chỉ bị bàn tay lớn cuốn quá, ngón tay giữa pháp bạo phát đi ra khí mang, chẳng những cho đánh xơ xác, mà lại nhiệt nóng viêm xu thể, đem Thiên Tâm chỉ lực lượng một tiết tiết mà nghiền nát.

Chấn đắc Thiếu Vân Bạch lui ra phía sau vài bước, kia hỏa sát tướng lãnh đắc ý gào khóc gọi: “Thiếu Vân Bạch, người đây là đang coi rẻ ta? Còn không thi triển thực lực chân chánh!”

Hồ!

Cường cường giao thủ, với tư cách Thiên Hỏa động cường giả, hỏa sát tướng lãnh trải qua bao nhiêu chém giết? Tựa một chiêu này, là hẳn biết Thiếu Vân Bạch vẫn còn ẩn dấu thực lực.

Cho rằng như vậy là có thể đem hấn cho thu thập hết.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, theo Thiếu Vân Bạch trên người lập tức phun ra kinh người khí thể, đang khí thể phía trên, kinh khí hiện ra chín tầng khí tượng.

Pháp động cảnh cửu trọng!

Khoảng cách Đại viên mãn còn kém một bước, trách không được Thiếu Vân Bạch chính là thần thông hạt giống.

Vền vẹn tại tu vi thượng, Thiếu Vân Bạch đã vượt qua hỏa sát tướng lãnh, nhưng hỏa sát tướng lãnh người này linh lực sự dư thừa, vững như bàn thạch, chỉ sợ có được vượt cấp thực lực.

Nói cách khác tại pháp động cảnh bát trọng, liền có được cửu trọng thực lực.

“Pháp động cửu trọng, Thiếu Vân Bạch, ngươi quả nhiên không hổ là thần thông hạt giống, lúc này mới có ý tứ, cẩn thận rồi, Hỏa Vân Thái Sơn!”

Hỏa sát tướng lãnh ngay lập tức ngưng lấy hô hấp, trong đồng tử cũng bốc cháy lên ngọn lửa đến, mà lại kết ấn về sau, nện bước rầm rầm bước tiến, chung quanh xì ra ngọn lửa, do vô số linh văn đan vào lại với nhau, lại lại để cho bao phủ hỏa sát tướng lãnh Hỏa Vân, dừng lại xuống.

Đây là cần bao nhiêu pháp lực, mới có thể làm được pháp thuật?

“Phòng ngự của ngươi cường đại, ta đây liền kiểm đi nhập đề, ngươi thật sự là một vị cao thủ, Thiên Tâm chỉ!”

Thiếu Vân Bạch khí thể cùng lúc trước tướng như hai người, trước một khắc hần là một cái công tử văn nhã, nhưng lúc này đã trở thành vượt mọi chông gai thần binh lợi khí.

Vù vù một tiếng phá không mà dậy, Thiếu Vân Bạch lại một lần nữa bay ra, hần ngón trở xuất hiện tư tư đâm vào không khí kim mang, hướng phía từng bước một đi tới Hỏa Vân núi lớn đi đến.

Tại đây lập tức, tất cả mọi người trừng mắt hai mắt, chờ đợi kết quả.

“Oanh!”

Thiên Tâm chỉ thôi động ra kim mang, điểm tại Hỏa Vân phòng ngự phía trên, Hỏa Vân lập tức Phá Toái, dùng bẻ gãy nghiền nát xu thế, kim mang đem hỏa sát tướng lãnh phòng ngự, oanh đặc nhào nhọt, mà bên trong hỏa sát tướng lãnh chỉ có thể ngơ ngác nhìn xem kim mang, muốn đem bả trán của mình điểm ra một cái lỗ thủng đến.

Chợt!

Nhưng kim mang kịp thời dừng lại, kém một tấc, có thể đem hỏa sát tướng lãnh đầu lâu đánh nát.

“Tốt!”

Chung quanh bạo phát ra trận trận trầm trồ khen ngợi thanh âm.

Hỏa sát tướng lãnh kinh ra một thân mồ hôi lạnh: “Một chiêu... Thiếu Vân Bạch, ngươi quả nhiên cường hãn, ta bù không được ngươi một chiêu, nhưng ta còn là bát trọng, chờ ta đạt tới cửu trọng, ngươi cũng sẽ không như thế thoải mái, cảm ơn!”

Thiếu Vân Bạch Y Nhiên bảo trì chắc chắn khí sắc, chỉ là khí thể quá hung mãnh làm cho người ta sợ hãi, cũng từ từ đem khí thể thu hồi: “Ta đây tùy thời chờ ngươi đột phá cửu trọng tới tìm ta!”

“Xem phần thưởng!”

Lúc này Triệu quốc ngồi vào, tại không lồ kia người bên trái một vị sứ giả, lúc này vì hai người vỗ tay.

Một vị cường giả đi vào quảng trường, xuất ra hai cái trống tròn túi, bên trong cũng có pháp bảo, đan dược, dẫn tới bao nhiêu người hâm mộ, đổ mắt.

“Còn có ai cùng tại hạ luận bàn?”

Đội kia hỏa sát tướng lãnh rời đi, Thiếu Vân Bạch lại ở lại trận pháp bên trong, đang tại bát phương ôm quyền.

Đây là muốn khiêu chiến!

“Tại hạ vân quật động Tả Lập, nguyện ý lĩnh giáo!”

Theo một phương động phủ ngồi vào, rất mạnh chạy đi một vị áo đen nam tử.

Thiếu Vân Bạch khẽ giật mình, thấy áo đen nam tử rơi xuống đất, lộ ra một trương tâm quốc chữ mặt to, súc lấy một đầu tóc ngắn: “Nguyên lai là Tả sư huynh!”

“Thiếu sư đệ!”

Đến từ vân quật động Tả Lập, xem ra cùng Thiếu Vân Bạch sớm tựu nhận thức, nói rõ cái này Tả Lập trước kia đã ở Thiên Môn phủ nào đó đàn tràng tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 92: Lục Lam thực lực của người sâu đậm

Thiếu Vân Bạch vuốt cằm: “Tả sư huynh, kính xin chỉ giáo!”

“Người ta còn là mười mấy năm trước đã giao thủ, khi đó cũng đúng lúc kinh nghiệm một lần phủ yến, nhưng khi đó ta và người còn quá yếu ớt, lần này đúng lúc là ta và người biểu hiện sắc khải, kiếm khí trường ca!”

Tả Lập hiển ngang thức dục khí thể, kết ấn về sau, trong cơ thể kinh khí bắt đầu bộc phát, không thể tưởng được cũng là pháp động cảnh cửu trọng, mà lại theo hần lòng bàn tay, bay ra đại lượng hơn một thước trường kiếm khí.

Cái này cùng kiếm tâm chỉ có thật lớn giống nhau chỗ.

“Trường ca nhô lên cao!”

Thân thể giống như một mở lớn cung, chỗ có khí thể khổng lồ tại hai tay trong lúc đó, cái kia hơn mười đạo kiếm khí đột nhiên trọng điệp, hóa thành một thanh trọng điệp mà thành kinh người kiếm quang, dùng phá núi xu thế, theo Tả Lập dưới sự khổng lồ bộc phát ra.

Kiếm khí trọng điệp, giống như tất cả kiếm khí có tánh mạng, mỗi một chuỗi đều phát ra đỉnh tai nhức óc vù vù, tốc độ cực nhanh, đây là muốn đem bả Thiếu Vân Bạch một chiêu ăn tươi.

“Vân Sư rống!”

Còn lần này, Thiếu Vân Bạch không thi triển sở trường Thiên Tâm chỉ, mà là thi triển ra tại Thiên Môn phủ, trái lại mật đạo cảnh đệ tử đều có thể nắm giữ pháp thuật.

Vân Sư rống!

Chỉ là hần thi triển đi ra đạo này Vân Sư rống, lại chính là một đầu trông rất sống động Hùng Sư, dài đến ba thước, tại Thiếu Vân Bạch toàn lực thôi động phía dưới, nhảy lên mà đi, răng nanh răng nhọn chuẩn xác mà cắn lấy kiếm quang phía trên.

Đột!

Kiếm quang lộ ra lãnh người khí thể, nhưng mà bị Hùng Sư cho cắn, từng đạo kiếm khí lập tức oanh tán, Hùng Sư nhảy đến Tả Lập trước mặt, đang muốn cũng đem Tả Lập cho cắn.

“Sư đệ, đa tạ!”

Tả Lập rất quyết đoán mà ôm quyền chịu thua.

Ngang nhau cảnh giới, còn có phải là Thiếu Vân Bạch đối thủ, liền lóe lên trở lại phía bên phải ngồi trên tiệc.

“Đạp!”

Theo chủ tịch trên đài, bay ra một vị đến từ Thiên Môn phủ cường giả, tiếp tục khiêu chiến Thiếu Vân Bạch.

Nhưng vẫn là bù không được Thiếu Vân Bạch một chiêu, mặt khác đàn tràng cường giả, giống như Thiếu Vân Bạch đồng dạng, đều là Trì Tâm Suất, Thu Lân Cơ ngang nhau độ cao cường giả, ai cũng không phải Thiếu Vân Bạch đối thủ.

“Sư huynh!”

Đến đi đi, một hồi công phu, thì có vài người thua ở Thiếu Vân Bạch dưới thân kiếm, coi như càng nhiều cao thủ kích động chí tể, một nữ tử vậy mà như Thiên nữ hạ phàm mà đến.

Thiếu Vân Bạch cảm thấy ngoài ý muốn, ngưng mắt nhìn nữ tử từ từ rơi xuống: "Lục Lam, Lục sư muội?"

Lục Lam!

Phủ yển phảng phất đi vào cao trào, đều ở ngưng mắt nhìn, thảo luận Lục Lam, phần lớn là mỹ mạo của nàng, cũng có người nghị luận của nàng bối cảnh, cùng với thực lực.

Tóm lại cũng biết nàng mới tiến vào Thiên Môn phủ sáu năm, không đến mười năm, chẳng lẽ tự có được pháp động cảnh cửu trọng thực lực?

Có thể đạt tới mật đạo cảnh cửu trọng chính là kỳ tích rồi, hẳn là nàng này nghịch thiên không được?

Nhất là Triệu quốc những kia sứ giả, bất kể là Bằng đại nhân có lẽ hay là Thẩm Hoàng Kỳ, tựa hồ đã ở chú ý Lục Lam, mà ở Thiên Môn phủ cao tầng bên trong, Ngọc Lộ thống soái tay áo cùng Thiên Môn Thánh hoàng cũng tựa hồ tại lên trao đổi.

"Lục Minh cái kia đặc ý bộ dáng..."

Tô Phụng hoàn quá thân lai, tuy nhiên ngoài ý muốn vô cùng, thế nhưng thập phần chờ mong nhìn thấy Lục Lam thực lực chân chánh, mà mỗi người đều có kỳ ngộ của mình, Lục Lam từ nhỏ được vinh dự đệ nhất thiên tài, thiên chi kiêu nữ, tất nhiên có chỗ hơn người, mà Lục gia tương lai lại là Tô gia cường địch, hẳn muốn nhìn cái này thiên chi kiêu nữ rốt cuộc có gì thâm tàng bất lộ.

Hắn cũng nhìn thấy Lục Minh tại cao tầng phụ cận, có vẻ hạc giữa bầy gà, xem ra đi theo Lục Lam, Lục Minh cũng tựa hồ hỗn lộn ra cá nhân mô hình nhân dạng.

Trong tràng, Lục Lam cũng không biết ở đâu ra tin tưởng, dám cùng Thiếu Vân Bạch giao thủ: "Sư huynh, sư muội giá sương hữu lễ, sư huynh không cần đối với sư muội hạ thủ lưu tình!"

"Sư muội chú ý!"

Đến từ cùng cái đàn tràng, đừng nói Thiếu Vân Bạch đại xuất ngoài ý muốn, những người còn lại cũng là sờ không được ý nghĩ, mà ở phủ yển phía trên, chưa có đến từ cùng cái đàn tràng thiên tài tranh phong độ sức.

Thiếu Vân Bạch cũng không khách khí, có thể lại tới đây, hẳn chính là dự đoán được Triệu quốc sứ giả nhìn trúng, cũng nhận được Thiên Môn Thánh hoàng nhìn ra tài hoa của hắn.

Bởi vậy không thể bởi vì làm một người nữ tử, liền buông tha cái này tuyệt cơ hội tốt.

Lúc này hắn ngay khi thế cũng không bộc phát, ngưng kết ra một đạo bình thường Vân Sư rồng, vù vù một tiếng, nhanh chóng mà đánh về phía Lục Lam.

Lục Lam nhìn về phía trên yếu đuối, mảnh mai thân thể khó có thể bộc phát ra lực lượng đến, động lòng người mọi người sai rồi, nàng dù chưa kết ấn, nhưng dương tay nhất quyền, trước mắt xuất hiện trận trận hàn khí, mà lại biến thành xiềng xích.

Oanh!

Hàn khí xiềng xích quật tại phách đạo Vân Sư rồng thượng, Vân Sư rồng lập tức đóng băng rồi biến mất, hàn băng xiềng xích lại nhớ tới Lục Lam chung quanh.

"Đây là..."

Không có kết ấn, cũng không có bộc phát kinh người khí thế, xem Thiếu Vân Bạch nhìn thấy mà giật mình: "Cái này... Sư muội, ngươi chẳng lẽ nắm giữ thần thông?"

Lục Lam chung quanh cái kia xiềng xích, lại biến thành vô hình hàn khí: "Không sai, tại hạ may mắn tìm được một môn thần thông truyền thừa, trực tiếp xây thần thông chi thuật, mà không tu luyện bất luận cái gì pháp thuật!"

Thần thông!

Lời này vừa nói ra, giống như Thiên Lôi cuộn cuộn, chẳng những lệnh Thiếu Vân Bạch giống như Ngũ Lôi Oanh Đình, chung quanh các đệ tử, Thiên Môn phủ cao thủ ai không khiếp sợ?

Chính là Ngọc Lộ bộ đứng đầu, cao tầng, cũng tựa hồ không thể tưởng được Lục Lam hội nắm giữ thần thông.

Không lên tiếng thì thôi, bỗng nhiên nổi tiếng!

Triệu quốc những kẻ sứ giả đã ở trao đổi, theo bọn hán thần sắc đại khái nhìn ra, cũng không tin Lục Lam có thể nắm giữ một môn thần thông.

Pháp thuật cần kết ấn, chủ yếu còn là đến từ bản thân linh lực.

Thần thông tự nhiên không giống với lúc trước, bộ phận đến từ pháp thuật, bộ phận đến từ trong tự nhiên quý thần khó lường, như thế nào quý thần khó lường? Thiên Hòa, Thiên Lô, trong tự nhiên bất luận cái gì lực lượng, thì phải là quý thần khó lường.

Tu sĩ tu hành vì chính là nắm giữ thần thông, linh ngộ thiên địa tự nhiên chỉ lực.

Chỉ sợ lúc này tất cả mọi người trong nội tâm tương cùng một vấn đề, Lục Lam vì sao có thể nắm giữ thần thông?

“Khá lắm Lục Lam, trách không được lần trước ngươi tự mình đến tìm ta, nên vì Lục Phong báo thù, nguyên lai ngươi có thủ đoạn như thế...” Tô Phương tại thời khắc này, cũng rất cực ý thức được Lục Lam mạnh cỡ bao nhiêu.

Lục Lam lúc này chính là trong bầu trời đêm trăng sáng, mỗi người trong mắt chỉ có sự hiện hữu của nàng.

“Sur muội không hổ là ta Ngọc Lộ đàn tràng, trăm năm khó gặp thiên tài, chỉ bằng sự muội nắm giữ thần thông điểm này, sư huynh chịu thua rồi!”

Nào biết Thiếu Vân Bạch bất chiến mà đi.

Cho dù dùng thực lực của hán, vô pháp nắm giữ thần thông, cũng có khả năng liều mạng tu vi thượng ưu thế, đem Lục Lam đánh bại, nhưng là hán nhưng không có làm như vậy.

Bởi vì hán nhìn ra Lục Lam tiềm lực, có lẽ hay là không cần phải tới phát sinh ân oán thì tốt hơn.

“Cái này muội từ không tệ, tại hạ hữu lễ!”

Bỗng nhiên một phương ngồi vào có động tĩnh, chỉ thấy một pho tượng áo giáp Đại Hán vừa bay ra, hai chân rơi xuống đất, lộ ra ngàn cân xu thế.

Vẫn có người không cam lòng, cũng muốn thừa dịp Lục Lam tu hành thời gian rất ngắn, thừa cơ chiếm nàng danh tiếng, tìm được Triệu quốc sứ giả ban thưởng.

“Xem ta Hùng Bá chương phong!”

Tráng hán khí thế bộc phát, vậy mà cũng là một vị pháp động cảnh bát trọng cường giả, phát lực chi tế, theo xương cốt đến các đốt ngón tay, không ngừng là ba ba ba Phá Toái thanh âm.

Mà lại trực tiếp hướng Lục Lam chạy đi, đại lượng kinh khí bên phải tay đánh ra chi tế, hóa thành kinh người chương ảnh, dùng Thái Sơn nắp đỉnh xu thế, muốn đem Lục Lam trực tiếp đánh bại.

“Đi!”

Lục Lam vừa rồi phóng thích khí thế, từng đạo kinh khí đập ra, nguyên đề đạt tới pháp động cảnh lục trọng tu vi.

Vô hình hàn khí giống như Trường Hà, theo Lục Lam một ngón tay, mang tất cả hướng đề lên đến chương ảnh, cái kia chương ảnh lập tức bị băng phong, chợt cũng bị hàn khí chỗ vây quanh, ken kết kết, một đạo Hàn Băng Kiếm Khí thuận thế ngưng kết, tại chương ảnh phong ấn lập tức, sát nhập một cái lỗ hồng.

Phanh, Hàn Băng Kiếm Khí đâm vào tráng hán áo giáp phía trên, tráng hán kia còn không biết chuyện gì xảy ra, toàn thân tự che tăng một hàn khí, cả người mất đi cân đối, bị hàn khí đánh bay.

“Ngươi không là đối thủ của ta!”

Càng thêm thần thông một màn hiện lên, Lục Lam vậy mà không mượn dùng pháp bảo, pháp thuật, lẳng không sẽ theo lấy hàn khí Phù Không, quan sát lấy nằm trên mặt đất gãy dựa Đại Hán, không có lại ra tay ý tứ.

“Tốt, xem phân thưởng!”

Đến từ Triệu quốc vị thứ tư sứ giả, lớn tiếng hô to.

Lập tức thì có một vị cường giả bay ra, trước mặt mọi người đem bả một cái trống trơn túi giao tại Lục Lam trong tay, cũng hướng bát phương thét to.

Lục Lam hướng Triệu quốc sứ giả sau khi hành lễ, thu hồi trống trơn túi, ngưng mắt nhìn chung quanh: “Còn có người đi lên thử một lần sao?”

Ai dám đi tới?

Một cái pháp động cảnh bát trọng cường giả, tại nàng một chiêu thần thông phía dưới, liền đơn giản đánh bại, chính là cửu trọng cao thủ, cũng không thể gặp có thể đánh bại Lục Lam.

Còn nữa người sáng suốt đều đã nhìn ra, nàng đã được đến Triệu quốc sứ giả coi trọng.

Còn dám đi chịu trách nhiệm cùng nàng?

“Cơ hội tới!”

Có lẽ có người nghĩ lên đi cùng Lục Lam giao thủ, nhưng cuối cùng không có có đảm lượng, nhưng mỗi người đều không thể tưởng được chính là, Tô Phưong lại yên lặng mà đi ra.

Không ít người còn tưởng rằng Tô Phưong muốn đi làm chuyện gì, mới đầu không thêm để ý, nhưng chờ hần trực tiếp theo chủ tịch đài bay về phía Lục Lam chỉ tế, mọi người mới biết rõ mục đích của hần.

“Tô sư đệ muốn đi?”

Vưu Quân Kha cùng Liên Chiến bọn người, xem không hiểu ra sao.

Ngồi ở Dương Trung Tuyết phía sau Thu Lãnh Cơ, cũng lập tức ngưng lấy lông mày kẻ đen, nàng càng thêm không thể tưởng được Tô Phưong lúc này hội đi lên, rõ ràng cho thấy muốn khiêu chiến Lục Lam, hần là đối thủ sao?

Đồ Nguyệt Dạ nhìn về phía Dương Trung Tuyết, mà Dương Trung Tuyết ngược lại mở miệng trước: “Sư đệ, cái này không phải chúng ta đàn tràng Tô Phưong sao?”

Đồ Nguyệt Dạ nói: “Là hần, lần trước ả núp lập công, lập nhiều hai lần công lao lớn, lãnh tụ cũng là biết đến, chỉ là kẻ này không thể tưởng được sẽ đi khiêu chiến Lục Lam!”

“Cái kia nhìn xem người này có gì biểu hiện, những năm này ta nói sân cũng khuyết thiếu nhân tài!” Dương Trung Tuyết vuốt cằm nói.

“Chỉ là dùng hần mật đạo cảnh tu vi, tự nhiên không phải Lục Lam đối thủ!”

Đồ Nguyệt Dạ lộ ra vài phần nghi hoặc.

“Tô Phưong, người cái này không biết sống chết gia hòa, hi vọng muội tử đừng khách khí, đưa hần tháo thành tám khối, dù sao là chính bản thân hần muốn chết!”

Khác một bên, tại Ngọc Lộ đàn tràng cường giả trận doanh bên trong, Lục Minh trong mắt lóe ra âm độc, mà lại đắc ý ánh mắt, cùng đội Tô Phưong bị Lục Lam giáo huấn, tựa hồ hần còn nhớ rõ lần trước tại tranh phong thi đấu, Tô Phưong đoạt phong mang của hần một màn.

Thù này hôm nay có thể cho Lục Lam cho báo.

Trong sân rộng, Lục Lam vừa thấy Tô Phưong phi đến mà đến, trong nội tâm sát ý đã sớm thiêu đốt mà động: “Tô sư đệ, ta sẽ không khách khí!”

Tô Phưong sau khi rơi xuống đất, nhàn nhạt mà ngưng mắt nhìn: “Lục Lam, ta cũng sẽ không khách khí!”

“Hừ, muốn chết!”

Cửu nhân tương kiến, hết sức đỏ mắt, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Lục Lam bộc phát ra pháp động lực trọng khí thể, trực tiếp hướng Tô Phưong phạt đi một đạo hàn mang.

Tô Phưong cũng bộc phát khí thể, mật đạo cửu trọng tu vi cũng hiện ra ở tất cả mọi người trước mặt.

“Không thể tưởng được Tô Phưong vậy mà trong vòng một năm, theo mật đạo một trọng bước chân vào mật đạo cửu trọng!”

Mặc dù so với Lục Lam không coi vào đâu, nhưng Đồ Nguyệt Dạ, Thu Lãnh Cơ, Tri Tâm Suất những nhân vật này, lại đối với Tô Phưong tu vi như thế chỗ chấn đắc vô pháp tin.

Mà lại khi bọn hần trong lòng bàn tay, Tô Phưong vừa rồi là mật đạo một trọng, theo như bình thường tốc độ, hiện tại thì mật đạo nhị trọng, lại như thế nào thiên tài, bất quá tam trọng.

Nhưng một năm thời gian, rõ ràng đạt tới mật đạo cửu trọng.

Ngay Dương Trung Tuyết, Hưu Bình những kia cao tăng, cũng bị Tô Phưong hấp dẫn, Lục Lam mặc dù là con trời kiều nữ, nhưng Tô Phưong cũng không kém là bao nhiêu.

Hai người này đều là nhân tài bên trong thiên tài.

Lục Lam cũng rất giật mình: “Nguyên lai người như thế đắc, vài năm có thể bước vào mật đạo cửu trọng? Năm đó người, đúng vậy một phé nhân, bất quá người có thể khiêu chiến ta sao? Người mười phần sai rồi!”

“Kết!”

Tô Phương lúc này thúc dục mấy đạo pháp ấn, nhìn xem hàn mang khủng bố mà đến, làn da bên trong vậy mà tuôn ra một ít yêu khí, khiến cho Tô Phương tại trong sân rộng, tựa như cùng một cái yêu đạo quái vật.

“Quả nhiên...”

Lạc Mộ Tuyết ngược lại kinh hãi nở nụ cười.

“Yêu!”

Vô số người lạnh lùng run lên, phát ra sợ run kinh hô.

Chính là Lục Lam cũng cả kinh lui về phía sau một bước, năng tuy mạnh đại, thật là đối yêu khí mà nói, cũng tràn ngập trời sinh kiêng kỵ.

Chủ tịch đài, Dương Trung Tuyết không khỏi lắc đầu: “Kẻ này rõ ràng có thể không chế yêu khí?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Tô Phương khiêu chiến Lục Lam

Đồ Nguyệt Dạ, Trì Tâm Suất, Thu Lãnh Cơ ai không rung động!

Yêu khí!

Cái này là nhân loại khác tính. Cũng là nhân loại nhất e ngại lực lượng!

Ngay Triệu quốc sứ giả, cũng đều lộ ra biểu kỳ ánh mắt, mặc dù tại trước mặt bọn họ cái gọi là luận bàn, bắt quá là đi đi qua, nhưng nếu quả thật phát hiện tốt hạt giống, tự nhiên là muốn chú ý.

Việt Vương phủ hạ vị kia Bằng đại nhân, hướng Thẩm Hoàng Kỳ vuốt cằm: “Thẩm huynh, người này mật đạo cảnh tiểu tử cũng không tệ lắm, không chế yêu khí, ta cũng vậy là lần đầu tiên nhìn thấy!”

“Có ý tứ, là một nhân tài!” Thẩm Hoàng Kỳ cũng thật bất ngờ, hiển nhiên Tô Phương bày ra bất phạm, đã vượt qua dự liệu của hắn.

“Phủ chủ!”

Phía sau chủ tịch đài, trung ương nhất nơi.

Hầu Bình bỗng nhiên nghiêng người tới gần cái kia cao cao tại thượng, so về Triệu quốc sứ giả, khí thế càng tốt hơn Thiên Môn Thánh hoàng.

Thiên Môn Thánh hoàng nói: “Không thể tưởng được những năm này, ta cúi xuống ra đời không ít chất lượng tốt hạt giống, nhất là Lục Lam cùng người này gọi Tô Phương hạt giống!”

Tin tức phủ cao tăng, Hầu Bình trầm giọng nói: “Đại nhân, thật sự là rất xảo, Lục Lam cùng Tô Phương đều đến từ cùng một chỗ, Thiên Tông thành, cũng tức là ngày xưa Từ Vận quốc nơi ở, Lục Lam sớm một lần nhập phủ, Tô Phương tắc chính là chậm ba năm thời gian!”

“Thiên Tông thành? Quả nhiên là địa linh nhân kiệt chỗ, năm đó Từ Vận nền tảng lập quốc là một phương cường hào, chỉ là gặp Triệu quốc mà thôi, cái này gọi là Tô Phương hạt giống rất có ý tứ, đợi yến hội chấm dứt, ta muốn thân trông thấy hắn!”

“Đại!”

Hầu Bình lại nhớ tới chỗ ngồi ngồi thẳng.

Giờ phút này, tại không xa hơi nghiêng Lạc Mộ Tuyết, phảng phất nghe thấy Thiên Môn phủ chủ cùng Hầu Bình trao đổi nội dung, như trước bảo trì trầm mặc.

“Mặc dù ngươi nắm giữ yêu khí, ngươi cũng không phải ta đây đạo hàn mang đối thủ!”

Trong sân rộng!

Yến hội như thế khắc mới tiến hành, tất cả mọi người hào hứng bùng bùng ngưng mắt nhìn hai đại hạt giống giao thủ, cho bọn hắn quá lớn rung động.

Lục Lam khí thế càng hơn, hận không thể đem Tô Phuong chém giết.

Tô Phuong lựa chọn tránh né, mắt thấy hàn mang muốn giết đến, liền dùng dung hợp yêu khí đặc thù linh lực, lưu lại một đạo khí tràng, cả người nhảy lên mà đi.

Bồng!

Khí tràng ngay lập tức bị hàn mang chỗ đánh nát, Lục Lam nghiêng người ngưng mắt nhìn rơi xuống đất Tô Phuong, một bước lèo ra, trong tay nhiều hơn một đạo hàn khí ngưng kết kiếm khí, dùng siêu việt Tô Phuong tốc độ, hướng cổ của hắn đâm tới.

“Lần trước ngươi không đối phó được ta, lần này cũng mơ tưởng!”

Lục Lam từng bước tới gần, Tô Phuong đã không có né tránh chi địa, lập tức kết ấn, cũng phóng xuất ra không ít mang theo yêu khí kiếm khí, tựa hồ là đến từ ảo ảnh kiếm cực thuật, nhưng lại có đại bất đồng, chính là bình thường kiếm khí, đại lượng tổ hợp lại, hướng Lục Lam bay tới.

Tô Phuong trong nội tâm kinh hi: “Huyền Hoàng, lần này ngươi lập công rồi, là ngươi hút ra Đạo Vô Lương yêu khí, cùng trong cơ thể ta dương khí dung hợp, khiến cho ta một thân kỳ lạ năng lượng, đã đạt tới pháp động cảnh rất cao tình trạng, miễn cưỡng có thể chống lại Lục Lam!”

“Chủ nhân, nhưng ngươi là không thể nào đã bại năng, trừ phi lại để cho Huyền Hoàng thúc dục càng nhiều yêu khí!” Trong óc lập tức truyền đến Huyền Hoàng thanh âm.

“Ta một cái mặt đạo cảnh kẻ yếu, có thể không chế bộ phận yêu khí cũng không tệ rồi, không chế quá nhiều, khó tránh khỏi sẽ khiến người khác hoài nghi, ta muốn thi triển càng thêm lợi hại pháp thuật, nếu không ngăn cản không được Lục Lam, ta mục đích cũng chỉ là tại cao tầng trước mặt bày ra bất phàm, không phải muốn cùng Lục Lam phân cái cao thấp!”

Ba ba ba!

Vừa nói xong, đại lượng kiếm khí tự cùng Lục Lam phóng thích Hàn Băng Kiếm Khí lẫn nhau đánh, kiếm khí số lượng nhiều, cũng vừa tốt phát ra nổi Chưởng Nhân pháp, Tô Phuong thừa cơ tránh ra, đi đến càng thêm khoảng đạt chi địa.

Lục Lam thực lực quá mạnh mẽ, hàn khí chấn động, tất cả kiếm khí đều biến mất, nàng trong chớp mắt chi tế, kiếm trong tay khí biến thành hàn băng xiềng xích: “Lần này ngươi không có cơ hội!”

“Sẽ đối ta hạ sát thủ?”

Tô Phuong lập tức kết ấn, lúc này hắn muốn thi triển một môn có thể ngăn cản Lục Lam, mà lại kéo dài thời gian pháp thuật: “Yêu sát phòng ngự!”

Trong cơ thể Cửu Dương chân khí bắt đầu phối hợp do Huyền Hoàng Lục Đạo tháp ngưng kết mà đến yêu khí, dùng Tô Phuong làm trung tâm, chung quanh tạo thành một cỗ yêu khí, hóa thành một tòa bảo tháp hình dạng, đem chính mình trấn trong đó.

Pháp thuật này là cùng Huyền Hoàng thương lượng về sau, kết hợp yêu khí, Huyền Hoàng Lục Đạo tháp chỗ để tạo nên pháp thuật, coi như là thô thiển pháp thuật, nhưng cũng đủ hảo hảo dụng yêu khí, tiến hành phòng ngự bảo vệ mình.

“Yêu tháp? Có lẽ hay là yêu thuật?”

Yêu khí phóng lên trời bảo tháp, đem Tô Phuong trấn trong đó, yêu khí nghịch thiên mà dậy, phảng phất cái này Phi Vũ phong đều là yêu khí tại ngưng tụ.

Mọi người cảm giác trong nội tâm sợ hãi, lóng lánh run.

Chủ tịch trên đài, Thiên Môn Thánh hoàng đã ở tán thưởng: “Đặc sắc tuyệt luân, mà lại cái này Tô Phuong rất thông minh, tu vi cùng Lục Lam kém chi ngàn dặm, lại dùng yêu khí đến khắc chế Lục Lam lực lượng, yêu khí là khó có thể trấn áp!”

“Sống nhiều năm như vậy, còn chưa thấy có nhân loại có thể khống chế yêu khí, nghĩ đến là cái này Tô Phuong nhận được rồi yêu tộc lực lượng nào đó, khiến cho hắn có thể dung hợp yêu khí, lại có thể tu hành nhân loại công pháp!” Hầu Bình đón lấy thở dài.

Ba ba ba!

Lục Lam chém ra hàn khí xiềng xích, thể Đại Lực chìm đập nện yêu khí bảo tháp, thực lực quả nhiên vượt qua Tô Phuong quá nhiều, một kích liền đem yêu khí bảo tháp phòng ngự xé nát, chỉ là yêu khí bảo tháp tái bút lúc ngưng kết, yêu khí đem xiềng xích phóng thích hàn khí khắc chế, cho nên Lục Lam vô pháp triệt để đem yêu khí đánh tan, cái này là cho Tô Phuong ngưng kết phòng ngự thời gian.

Hàn khí xiềng xích nếu như sống lại, phân ra vài đạo, thịnh thịnh đột nhiên công kích yêu khí bảo tháp, tình thế đối với Tô Phưong quá bất lợi, hiện tại duy nhất có thể dùng làm hấn kiên trì đứng là yêu khí.

Lục Lam cũng kiêng kị yêu khí, không dám dựa vào là thân cận quá, trong nội tâm suy nghĩ: "Không thể tưởng được Tô Phưong kẻ này cũng có lấy làm kỳ gặp... Ta muốn giết hấn có thể, nhưng muốn thi triển càng cường đại hơn công kích, nhưng chỉ sợ đến lúc đó thi triển đi ra, cũng giết không được Tô Phưong, cao tăng thấy hấn có thủ đoạn như thế, tất nhiên hội ngăn cản ta giết hấn, cho nên có lẽ hay là không cần phải thi triển toàn lực tốt, bạo lộ quá nhiều thực lực không là chuyện tốt!"

Quả nhiên, hai người này người này cũng không thể làm gì được người kia, nhưng rõ ràng Tô Phưong ở vào hoàn cảnh xấu cực diện hạ, Hầu Bình đi vào chủ tịch trước sân khấu phưong: "Hai vị đều là ta Thiên Môn phủ thiên tài, lại đầu xuống dưới không có chút ý nghĩa nào!"

Vừa vặn có bậc thang, cũng nghênh đón cơ hội, Tô Phưong giương giọng: "Tại hạ cam nguyện chịu thua!"

"Suru Suru!"

Lục Lam cũng lập tức thu hồi hàn khí, xiềng xích không thấy, nằng càng thêm lạnh lùng, không biết trong nội tâm lúc này là gì tư vị.

"Khục khục!"

Đem yêu khí áp chế, bảo tháp phòng ngự biến mất, Tô Phưong liên tục thở dốc, có vẻ rất không dễ dàng.

Thẩm Hoàng Kỳ đứng lên, trước mặt mọi người vì hai người võ tay: "Lục Lam, Tô Phưong, các ngươi chính là đương thời lương tài, xem phần thưởng!"

"Phần thưởng pháp bảo thập kiện, lung lay đan 100 khóa!"

Bọn người đem hai cái trống tròn túi, phân biệt giao cho hai người lúc, sứ giả trước mặt mọi người tỏ vẻ chúc mừng.

U-a.. aaa!

Giờ khắc này có bao nhiêu người hâm mộ.

Chủ tịch đài, Thiên Môn Thánh hoàng dương tay nói: "Hai vị làm bản phủ Dương Uy, xem phần thưởng!"

Hầu Bình lớn tiếng tuyên bố: "Lục Lam, Tô Phưong chính là là nhân tài hiếm có, từ nay về sau hai người đều thành tin tức phủ một thành viên, hưởng thụ Phủ chủ tự mình tài bồi!"

"Đa tạ Phủ chủ!"

Lục Lam, Tô Phưong tại chỗ khom người.

Chủ tịch đài, Dương Trung Tuyết chính tướng Thu Lãnh Cơ, Trì Tâm Suất hoán đến trước mặt: "Các ngươi không phát hiện Tô Phưong như thế có tiềm lực sao?"

Thu Lãnh Cơ nói: "Lần trước tranh phong thi đấu đã xem hấn trở thành trọng điểm hạt giống bồi dưỡng, chỉ là ngắn ngủn một năm thời gian, thật là không thể tưởng được phát triển kinh người như thế, theo gia nhập ta Ngân Nguyệt đội, hấn cũng biểu hiện không tệ, nhưng kẻ này am hiểu sâu che dấu chỉ đạo, tầm thường thời điểm nhìn không ra bất luận cái gì bất phàm!"

Dương Trung Tuyết tâm tình không tốt lắm: "Vừa rồi Hầu đại nhân hỏi ta về Tô Phưong một vài vấn đề, ta cơ hồ trở lại không được lời nói, về sau phạm là phát hiện có tư chất hạt giống, muốn sớm chú ý, đừng phát sinh lần nữa bức này sự tình, hôm nay Tô Phưong đã cho phép tiến vào tin tức phủ, cũng không còn là ta Phi Vũ quân một thành viên!"

Tin tức phủ!

Ai cũng không nghĩ ra một người bình thường đệ tử, Thiên Môn phủ mười năm một lần phủ yến phía trên, bỗng nhiên nổi tiếng, có thể đi vào quyền lực lớn nhất tin tức phủ.

"Tô Phưong... Ngươi chớ đắc ý, giết ta Lục Gia Thành viên, khoản này sổ sách ta sớm muộn sẽ tìm ngươi tính toán rõ ràng số!"

Đi vào chủ tịch đài, tìm được cao tăng tiếp kiến, cùng với bá kiến Triệu quốc sứ giả về sau, Lục Lam rời đi một khắc này, lạnh lùng mà liếc qua Tô Phưong.

Tô Phưong cười nhạt một tiếng, mười năm Hà Đông, mười năm Hà Tây, vẫn chưa tới thời gian, từ phía trên tông thành đến bây giờ chỉ là quá khứ sáu năm, cái này sáu năm hấn đã nhanh vượt qua Lục Lam, tiếp qua bốn năm chính là mười năm về sau, đến lúc đó, hấn nhất định sẽ vượt qua Lục Lam.

Yến hội tiếp tục cử hành, nhưng phần lớn người hay là đang nghị luận trước kia kia phen đấu pháp trắng cảnh, thắng đến hoàng hôn, các đệ tử bắt đầu tán đi.

Triệu quốc sứ giả cùng Thiên Môn phủ cao tăng giữ lại, Phi Vũ đàn tràng ngoại trừ Dương Trung Tuyết, Đồ Nguyệt Dạ, Thu Lãnh Cơ Tri Tâm Suất bọn người, còn có Tô Phương cũng lưu lại, đây là Hầu Bình ý tứ, bởi vì hần bây giờ là tin tức phủ một phân tử, đã xem như Thiên Môn phủ cao tăng.

Bất quá hần cũng là đi đi qua, vẫn đứng tại nhất biên giới, có cái gì việc vật vĩnh đều là hần đi làm.

Lúc này, từng vị động chủ cùng với Triệu quốc sứ giả tại chủ tịch đài tụ tập, Triệu quốc sứ giả đang tại hướng động chủ hiểu rõ đều tự lãnh địa tình hình gần đây.

Tô Phương âm thầm phát hiện Thẩm Hoàng Kỳ cùng Lạc Mộ Tuyết làm ra một bộ chưa quen thuộc bộ dáng, mà vụng trộm hai người này quan hệ lại không tầm thường.

Thăng đến đêm khuya, Hầu Bình bọn người mới dẫn Triệu quốc sứ giả bay về phía tin tức phủ nghỉ ngơi, cao tăng cũng dần dần tán đi.

“Tô Phương, người lần này thực cho ta Phi Vũ đàn tràng tăng thể diện rồi!”

Quân Cơ Điện!

Đồ Nguyệt Dạ, Thu Lãnh Cơ đánh thẳng lượng Tô Phương, cũng làm cho Tô Phương ngồi xuống, lúc này thân phận của hần đã không còn là tầm thường đệ tử, Đồ Nguyệt Dạ tràn đầy tán dương: “Người có thể được đến Phủ chủ cùng với Triệu quốc sứ giả ban thưởng, điều này đại biểu tương lai người không phải Thiên Môn phủ cao tăng, cái kia thì có thể đi Triệu quốc vì đế quốc hiệu lực, Thiên Môn phủ thường xuyên hội có ít nhân tài, bị Triệu quốc thu nạp!”

Tô Phương mang theo áy náy: “Tại hạ muốn trở nên nổi bật, có bức này cơ hội cũng không dễ dàng, cho nên tại hạ một mực âm thầm khổ tu, kính xin hai vị đại nhân thứ lỗi tại hạ nổi khổ tâm!”

Đồ Nguyệt Dạ vuốt cằm: “Mỗi người đều ở phần đầu, bất kể là tại đàn tràng có lẽ hay là một phương phương động phủ, mỗi người cũng có bí mật của mình, tóm lại người theo ta Phi Vũ đàn tràng đi ra, cũng tương đương cho ta Phi Vũ đàn tràng dương oai, người về trước đi nghỉ ngơi, mấy ngày nữa tin tức phủ điều lệnh xuống, người sẽ gặp đi tin tức phủ hiệu lực!”

Tô Phương đứng lên hành lễ về sau, bước nhanh rời đi Quân Cơ Điện.

Trong đại điện, Thu Lãnh Cơ ngưng mắt nhìn Đồ Nguyệt Dạ: “Sư huynh, kế tiếp sứ giả muốn cùng Phủ chủ thương lượng đối phó Thiên Ngọc núi? Ta Phi Vũ quân chỉ sợ lại phải xung phong!”

“Việc này đang tại mưu đồ bí mật bên trong, Thiên Ngọc núi chính là rất nhiều phản loạn trong thế lực đại biểu, thật muốn đối với Vũ Hoàng ra tay, cũng không phải một năm hai năm sự tình!” Đồ Nguyệt Dạ lắc đầu: “Chuyện này còn ở vào giữ bí mật giai đoạn, chúng ta ý được ngay!”

Đăng Vũ Điện!

Hạo nguyệt đương không, Tô Phương đứng ở trong nội viện, lúc này thực có một loại giải thoát tiêu tan.

“Không có từng ngờ tới cũng tìm được Thiên Môn Thánh hoàng nhìn trúng, điều đi vào Mạc Phủ, dò xét mưu hại phụ thân hung thủ càng nhiều hơn một phần khả năng, nhưng việc này thật không đơn giản, cùng Việt Vương nhắc lên quan hệ, cho dù ta ở bên trong Mạc Phủ làm việc, cũng khó có thể trở thành Hầu Bình tín nhiệm tâm phúc!”

“Ít nhất hiện tại thân phận của ta không giống với lúc trước, có thể lợi dụng tầng này thân phận, lại để cho Tô Viêm, Tô Dịch bọn người tìm được trọng điểm bồi dưỡng!”

Trở lại gian phòng, hồi lâu mới yên tĩnh.

Dùng ăn một khối hỏa xà quả, tăng thêm một khóa lung lay đan, thân thể lại bắt đầu tẩy tủy, tranh thủ đột phá pháp động cảnh, đến lúc đó liền có thể không chế pháp bảo, cước đạp phi kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thiên Môn Thánh hoàng triệu kiến

Yến hội qua đi, Phi Vũ đàn tràng đại lượng đệ tử đến nhà hướng Tô Phuong tỏ vẻ chúc mừng, hôm nay tại đây Thiên Môn phủ, hẳn đã tính toán một cái chính thức nhân vật.

Tô Phuong lại một lòng tại trùng kích mật đạo cảnh thập trọng, vài ngày sau, điều lệnh tự hàng lâm Quân Cơ Điện.

Quân Cơ Điện!

Dương Trung Tuyết mang theo Đồ Nguyệt Dạ vài chức cao tăng, trước mặt mọi người tuyên đọc điều lệnh: "Tô Phuong, điều lệnh đến rồi, từ nay về sau người chính là tin tức phủ một thành viên, vì tin tức phủ hiệu lực, tu hành cũng đem trong vòng Mạc Phủ làm trung tâm, lập tức đi tin tức phủ báo cáo đến!"

"Đệ tử không biết cô phụ Phi Vũ đàn tràng tại bồi, lãnh tụ xin yên tâm, đệ tử y nguyên sẽ vì Phi Vũ quân hiệu lực!" Tô Phuong hướng về Dương Trung Tuyết khom người nói, với mặt khác cao tăng một thi lễ.

Đang lúc mọi người đưa mắt nhìn hạ, Tô Phuong theo Đồ Nguyệt Dạ rời đi Phi Vũ phong.

Tin tức phủ!

Đây là Thiên Môn phủ thứ hai hùng tráng ngọn núi, tin tức quý phủ Thừa Thiên môn Thánh hoàng, hạ thừa từng tòa đàn tràng, Thiên Môn phủ bất luận cái gì điều lệnh, nhiệm vụ, đều phải đi qua tin tức phủ.

Quảng trường trước kia, vài vị tin tức phủ cao thủ đang đợi, Tô Phuong theo Đồ Nguyệt Dạ đi vào quảng trường, liền đã bị mấy người dẫn đầu đi vào tin tức phủ.

Tô Phuong nhiều lần đều đã tới tin tức phủ, mặc dù không có đi vào, cũng không ít tin tức phủ đệ tử hẳn là bài kiến, mà tin tức phủ đệ tử đều là pháp động cảnh, cũng đều do lần này yến hội nhớ kỹ Tô Phuong cái này biểu hiện xông ra thiên tài.

"Lục Lam, thật đúng là gặp được người!"

Cùng càng nhiều cao thủ nhận thức hậu, chờ hẳn bước vào đại điện, chẳng những gặp được Hầu Bình, cùng với mấy vị khí thế thâm nghiêm, tay cầm quyền hành cao tăng, cũng nhìn được Lục Lam.

Lục Lam như hẳn tìm được điều lệnh, hôm nay chính thức đến tin tức phủ báo danh.

"Lục Lam, Tô Phuong, lần này phủ bữa tiệc, hai người các người biểu hiện xông ra, Phủ chủ đại nhân đối với các người cũng tán thưởng có gia, hôm nay khỏi chính là ta tin tức phủ một thành viên!"

Hầu Bình với tư cách đại biểu, theo tất cả cao tăng dò xét hai người: "Tin tức phủ khổng chế tất cả đàn tràng, phụ trách khắp nơi tất cả mặt, cùng với cùng tất cả động phủ liên hệ, đồng thời còn có một chút chư hầu thậm chí Triệu quốc, một khi trở thành ở phía trong một thành viên, người cùng các người gia tộc, đều sẽ phải chịu không giống bình thường đãi ngộ, các người vào phủ mới vài năm thời gian, trước mắt không có ý định phái cho các người bên ngoài phủ nhiệm vụ, các người trước trong phủ làm việc, tự phụ trách cùng các đàn tràng câu thông, tuần tra, đăng ký các đàn tràng chấp hành nhiệm vụ, cùng với đệ tử tu hành tình huống, các người muốn làm còn có rất nhiều, cái này cần phải thời gian đến thích ứng, đây là các người lệnh bài!"

Lại có người ở Hầu Bình nói xong chỉ tế, xuất ra mới lệnh bài giao cho Lục Lam cùng Tô Phuong, đồng thời đem cựu lệnh bài thu về.

Hầu Bình đem bên cạnh một vị nam tử gọi: "Sở Tử Phong, mấy năm này do người phụ trách mang theo hai vị người mới!"

"Dạ!" Nam tử tinh táo nghiêm túc, ngang tàng bảy xích, xem xét cũng là một vị cường giả.

"Sở sư huynh!"

Tô Phuong trước hướng Sở Tử Phong quyết lễ.

Sở Tử Phong vuốt cằm về sau, lập tức ngưng mắt nhìn Lục Lam, mà Lục Lam chỉ là khẽ gật đầu, lại làm Sở Tử Phong trước một bước ý bảo.

Xem tại trong mắt, Tô Phuong Dương miệng lộ ra nhẹ nhàng mỉm cười, thầm nghĩ: "Khá lắm Lục Lam, chỉ sợ ngay Sở Tử Phong cường giả loại này, cũng muốn cho nàng mặt mũi, ai bảo Lục Lam cùng Triệu quốc có quan hệ?"

Sở Tử Phong lập tức mang theo hai người tới lầu hai, nơi này có vài tầng trận pháp không gian, Sở Tử Phong trước đại khái giới thiệu tin tức phủ, mới biết được tin tức phủ đệ tử không nhiều lắm, mới hơn ba mươi người, tuy nhiên ít người, nhưng mỗi một người đều là trong tinh anh của tinh anh, ví dụ như cái này Sở Tử Phong, chính là đạt tới pháp động cảnh thập trọng tồn tại.

Trong lúc này màn điện có tầng ba, tầng thứ nhất phụ trách tiếp đãi, tầng thứ hai chủ phải chịu trách nhiệm Thiên Môn phủ bên trong sự vụ, tầng ba thì là nhằm vào động phủ cùng với chư hầu, Triệu quốc ở giữa sự vụ, có thể đi tầng ba người, trước mắt chỉ có mấy người mà thôi, mà lại đều là đạt tới thần thông cảnh tồn tại.

Tô Phuong trong nội tâm âm thầm thở dài, nếu như phụ thân chấp hành cái kia lần nhiệm vụ, cùng Việt Vương có quan hệ lời mà nói..., cái kia tất nhiên chỉ có thần thông cảnh cường giả, hoặc là có thể đi vào tầng ba nhân vật, mới có thể biết được nhiệm vụ là cái gì, tượng Sở Tử Phong loại nhân vật này,

chỉ sợ cũng không có tư cách biết rõ.

“Như vậy ta muốn ở bên trong Mạc Phủ tra ra năm đó nhiệm vụ, cơ hồ là không thể nào, trừ phi chờ ta đạt tới thần thông cảnh, mà Việt Vương chính là đương kim thân vương, tất nhiên do thiên môn Thánh hoàng tự mình đi tiếp xúc, cổ lần kia nhiệm vụ, chỉ sợ có thể chân chánh hiểu rõ không có mấy người!”

Tập trung tinh thần nghĩ đến như thế nào điều tra rõ năm đó nhiệm vụ, càng nghĩ, cảm giác đây cơ hồ là không thể nào hoàn thành.

Bởi vì đây là Thiên Môn Thánh hoàng cùng Triệu quốc ở giữa bí sự, sao có thể đơn giản lại để cho phía dưới người biết rõ.

“Tô Phương, trong khoảng thời gian này người tự phụ trách Phi Long bộ, Phi Vũ bộ hai cái đàn tràng sự vụ, hiểu rõ hai đại đàn tràng chính thể tình huống!”

Chờ đến buổi chiều, trải qua Sở Từ Phong một phen giới thiệu, ngày này mới chấm dứt.

Huyền Phong điện!

Tọa lạc tại quảng trường bên trái sườn núi, nơi này có vài tòa hành cung, mà Huyền Phong điện thì là Tô Phương ở bên trong Mạc Phủ tu hành hành cung.

So về Đãng Vũ Điện, Huyền Phong điện có ba tầng, mà lại diện tích lớn rất nhiều, khắp nơi đều vây quanh lấy bảo thạch, mỗi một tầng còn vây quanh lấy ba khóa linh thạch, đây là Đãng Vũ Điện không có đài ngộ.

“Lần này tìm được Thẩm Hoàng Kỳ ban thưởng, lại thêm thập kiện pháp bảo, còn có vài thanh phi kiếm, tuy nhiên đều là {Linh Bảo}, nhưng phẩm chất lại phi thường không tệ, Triệu quốc bảo bối quả thật là cực phẩm!”

Trong lầu các, Tô Phương đang tại thanh lý vật phẩm, đem bảo vật hảo hảo phân loại, để vào trống tròn túi.

Ngày kế tiếp, Phi Vũ đàn tràng.

Quân Cơ Điện!

Nhanh tới gần vào lúc giữa trưa, Tô Phương trong vòng Mạc Phủ đệ tử trở lại Quân Cơ Điện, là tới chấp hành công vụ.

“Tô sư đệ, theo thất cổ Hồng Việt Thiên về sau, xích Yến Đại hoàng nhân mã cũng rút khỏi Đấu Tinh Sa Nguyên, trước mắt chúng ta ý định tiếp tục tiêu diệt mặt khác vài cổ cát phi...”

Đồ Nguyệt Dạ cùng Tô Phương sống vai mà ngồi, mà lại giống như đối đãi ngang nhau nhân vật, rất là khách khí mà giới thiệu Phi Vũ quân tình hình gần đây: “Mấy năm này trải qua không ít lần chiến đấu, ta Phi Vũ quân nhu muốn bổ sung nhân viên, chuẩn bị hướng mặt khác đàn tràng, điều hơn ba mươi người tiến hành bồi dưỡng!”

Tô Phương đem hết thầy gì đó ghi chép bắt đầu đứng dậy, chờ đến sau giờ ngo, Tô Phương nói: “Sư huynh, tại hạ có một việc tư phiền toái!”

“Sư đệ đừng khách khí, người tuy nhiên đi tin tức phủ, nhưng vẫn là ta Phi Vũ quân một thành viên sao!” Đồ Nguyệt Dạ cũng hy vọng là Tô Phương cùng Phi Vũ quân đi đi lại lại, như vậy rất nhiều chuyện cũng dễ giải quyết, câu thông.

“Ta Tô gia còn có sáu cái hạt giống tại cái khác đàn tràng tu hành, trong đó có mấy người đã ở cái này bảy năm trong lúc đó, muốn đột phá mật đạo cảnh, chính là phiền toái sư huynh có thể điều hai người gia nhập ta Phi Vũ đàn tràng tu hành, như vậy ta cũng yên tâm!”

Nguyên lai Tô Phương là muốn bắt đầu bồi dưỡng Tô gia hạt giống, cũng đang tại Đồ Nguyệt Dạ, hảo hảo khen một phen Tô Viêm bọn người.

Xác thực, mấy người phục dụng đại lượng lung lay đan, sớm vượt qua tầm thường hạt giống, tu vi cũng là liên tiếp kéo lên, chính thể đều nhanh trở thành mật đạo cảnh.

Mặc dù so về Lục Minh cái loại này thiên tài kém một chút, có thể sau có đại lượng lung lay đan dùng, tin tưởng sớm muộn hội đuổi theo Lục Minh.

Đồ Nguyệt Dạ lúc này đáp ứng: “Sư đệ yên tâm, chuyện này ta sẽ nhượng cho người đi làm tốt, vừa vặn chúng ta tại đây chọn lựa nhân tài điều kiện, cũng là mật đạo cảnh, cái này người cũng biết, cái này là chuyện nhỏ!”

“Đa tạ sư huynh, tại hạ còn muốn đi Phi Long bộ, mấy ngày nữa ta lại đến tiếp sư huynh!”

Tô Phương từ biệt Quân Cơ Điện, lại hướng một núi chỉ cách Phi Long bộ bay đi.

Lúc này đây tại Phi Long đàn tràng, Tô Phương gặp được người quen biết cũ, cùng là đến từ Thiên Tông thành Lí Viễn Đông, trừ hấn ra còn có hai cái Lục gia hạt giống.

Ba người tựa hồ còn không biết Tô Phương hôm nay trở thành tin tức phủ tin tức, bọn hấn loại này bình thường đệ tử, cái đó có tư cách biết rõ Thiên Môn phủ yên chỗ chuyện đã xảy ra.

Đương nhiên cũng gặp phải tại tranh phong thi đấu, chỗ gặp nhau từng có giao thủ Liễu Phiêu Nhiên.

Người này là Phi Long quân một thành viên, đã biết Tô Phưong tại yến hội biểu hiện kinh người, bây giờ là hồng hầu nữa bầu trời nhân vật, gặp lại Tô Phưong lệnh Liễu Phiêu Nhiên cảm giác quá không chân thực, một năm trước cùng hắn là bình thường đệ tử, nào biết hiện tại trở thành tin tức phủ đệ tử.

Mấy ngày đi qua quá khứ!

Tin tức điện, tăng một ở chỗ sâu trong trung ương trận pháp không gian, Tô Phưong còn là lần đầu tiên tiến vào tại đây, chỉ có Sở Tử Phong này loại nhân vật có thể tiến vào, Tô Phưong còn là một người mới.

Tô Phưong nhìn thấy Hầu Bình, lập tức hành lễ: "Đại nhân, hoán Tô Phưong đến đây, nhưng có chuyện muốn phân phó?"

Hầu Bình nói: "Phủ chủ muốn gặp ngươi!"

"Phủ chủ?" Tô Phưong khẽ giật mình, thật sự không tin Thiên Môn Thánh hoàng muốn gặp hắn.

"Phủ chủ thi triển vô thượng thần thông, ngưng kết ý chí lại tới đây, mặc dù không phải bản tôn, thế nhưng chẳng khác gì là Phủ chủ, ngươi chờ một lát!"

Hầu Bình đánh ra một đạo pháp ấn, phía sau hư vô trận pháp kết giới chậm rãi nổi lên linh quang, hắn lại nhìn về phía Tô Phưong: "Lần này ngươi biểu hiện xông ra, mới có thể tìm được Phủ chủ triệu kiến!"

Tô Phưong bảo trì trấn định, nhưng vẫn còn có chút kinh hoàng.

Ban đầu ở Đẩu Tinh Sa Nguyên, Đạo Vô Lương cùng Thiên Môn Thánh hoàng giao thủ, ngay đến từ Nam Cung hồ yêu, cũng bị Thiên Môn Thánh hoàng gây thương tích, người này thật là cường đại, ngay hồ yêu cũng nói thâm bất khả trắc, đối mặt loại này tuyệt thế bá chủ, ai có thể gắng giữ lòng bình thường.

"Ông!"

Trận pháp linh quang chậm rãi ngưng tụ, trong đó xuất hiện một đạo nhân ảnh, đúng vậy Thiên Môn Thánh hoàng.

Trong óc, Tô Phưong lo lắng cũng khiến cho Huyền Hoàng nhắc nhở: "Chủ nhân, cái này Thiên Môn Thánh hoàng đã ở nguyên thần phương diện, ừng có một chút thần thông, có thể đem nguyên thần xuất thể, cũng chẳng khác gì là linh hồn của hắn đang cùng ngươi đối thoại!"

Không hổ là đương thời bá chủ, đây là Tô Phưong nghĩ cũng không dám nghĩ thần thông.

Tô Phưong hành lễ: "Phủ chủ đại nhân!"

"Miễn lễ!"

Trông rất sống động Thiên Môn Thánh hoàng, bình tĩnh gật đầu: "Lần này tại phủ bữa tiệc, ngươi lại để cho bản chủ kiến đến bất phạm của ngươi chỗ, Thiên Môn phủ có thể có được ngươi bức này thiên tài, chính là vạn hạnh sự tình!"

Tô Phưong nói: "Không có Thiên Môn phủ tài bồi, sẽ không có hôm nay Tô Phưong!"

"Hầu Bình, các ngươi một chút ban bố một đạo pháp chỉ đi Thiên Tông thành, Tô gia từ nay về sau chính là Thiên Tông thành đệ nhất gia tộc, về sau Tô gia hạt giống, tùy thời có thể thượng Thiên Môn phủ tu hành, Tô gia hạt giống cũng muốn rất tốt bồi dưỡng!"

"Dạ!"

"Đa tạ Phủ chủ!"

"Ừng có một tốt hạt giống không dễ dàng, Tô Phưong, ngươi còn cần khắc khổ tu hành, chỉ có điểm ấy tu vi vẫn không thể tại Thiên Môn phủ chỗ dựa!"

Thiên Môn Thánh hoàng hạ đạt một đạo pháp chỉ, bóng người lập tức tán đi.

"Cung kính Phủ chủ!" Hầu Bình lập tức khom người.

Trận pháp rất nhanh khôi phục tầm thường, ở đâu còn có thể nhìn thấy Thiên Môn Thánh hoàng.

Hầu Bình ngồi xuống nói: "Pháp chỉ hội trong vòng một tháng đi đến Thiên Tông thành, Tô Phưong, ngươi đã cho ngươi Tô gia ánh sáng cạnh cửa, tại đây cực đại ranh giới, có thể được đến Phủ chủ tự mình hàng lâm pháp chỉ gia tộc, tuyệt đối tìm không ra Tam gia, mà ngươi Tô gia có được đạo này pháp chỉ, cái kia chẳng khác gì là Thiên Môn phủ cho bùa hộ mệnh, chính là một phương phương động phủ cũng muốn cho đạo này pháp chỉ mặt mũi!"

"Đệ tử không biết cô phụ Phủ chủ kỳ vọng!"

Đúng như là Hầu Bình theo như lời, đạo này pháp chỉ ý nghĩa phi phạm, đủ để thay đổi Tô gia cục diện bây giờ.

Rời đi trận pháp không gian, Tô Phuong trong nội tâm thủy chung vô pháp bình tĩnh, thiên hạ không có rút bánh nhân chuyện tốt, cảm người ta mấy cái gì đó, sớm muộn cũng là muốn trả lại.

Huyền Phong điện!

“Thiên Môn Thánh hoàng người này quá thâm bất khả trắc...”

Trùng kích mật đạo thập trọng trong quá trình, Tô Phuong vẫn đang suy nghĩ hôm nay chuyện này, đột nhiên cảm giác được không là một chuyện tốt: “Về sau nếu ta làm ra vi phạm Thiên Môn phủ sự tình đến, chẳng phải là lại để cho Thiên Môn Thánh hoàng bắt lấy ta chân đau? Lệnh Thiên Môn phủ tùy thời có thể uy hiếp ta Tô gia...”

Càng muốn trong nội tâm càng là không nở, xem ra chính mình tại Thiên Môn Thánh hoàng trước mặt, căn bản không có so.

“Vù vù!”

Ngoài điện thâm không bỗng nhiên giờ lên một trận gió cuốn âm sóng, Tô Phuong lập tức dừng lại tu hành.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Đột phát bước ngoặt, Việt Vương điều lệnh

Đội Tô Phuong đi ra đại sảnh, liền nhìn thấy hạc tiên tử Bạch Linh rơi xuống đất, mà Lạc Mộ Tuyết cũng như nhẹ nhàng tiên tử hướng hân bay vút mà đến.

“Đại nhân!” Tô Phuong trong nội tâm trần trần nghi vấn, không biết Lạc Mộ Tuyết lần này tới là vì cái gì.

Phỏng đoán một hồi, chẳng lẽ là Thảm Hoàng Kỳ muốn chuẩn bị hạ đạt điều lệnh, đưa hân điều hướng Triệu quốc vì lang quân vương hiệu lực.

Lạc Mộ Tuyết lệnh Bạch Linh canh giữ ở cửa ra vào, Tô Phuong ngay cùng Bạch Linh cơ hội nói chuyện cũng không có, liền theo Lạc Mộ Tuyết tiến vào đại sảnh, mà lại thấy nàng vung tay lên, một cỗ trận pháp đem chung quanh bao phủ.

Thật thần kỳ thủ đoạn, Lạc Mộ Tuyết không hổ là Thiên Môn Thánh hoàng dưới trướng đắc lực chiến tướng!

Lạc Mộ Tuyết nói: “Đêm khuya tới gấp ngươi, là bởi vì đột phát biến cố, ngày mai thì có điều lệnh sẽ tới đạt Thiên Môn phủ, ta liền suốt đêm đến thông báo ngươi!”

Tô Phuong cả kinh: “Chẳng lẽ là tiểu nhân muốn đi Triệu quốc?”

Lạc Mộ Tuyết lãnh diễm vuốt cằm: “Ừm, thật là Triệu quốc, nhưng trong chuyện này có biến cố, lần này điều lệnh hạ đạt người không phải lang quân vương, mà là Việt Vương!”

“Việt Vương!”

Thế nào lại là người này? Làm hân chấn động, Việt Vương hạ đạt điều lệnh, thì phải là Việt Vương muốn hân đi hiệu lực, vì sao không phải lang quân vương?

Quả nhiên ra biến cố, mà ở trong chuyện này, hân thật sâu minh bạch mình chính là một con cờ, chỉ có thể mặc cho hân bài bố, chính mình vô pháp khoảng chừng gì đó.

Ngưng lấy thần sắc, Tô Phuong rất nhanh khôi phục tinh táo: “Thảm Hoàng Kỳ đại nhân không phải nói tốt, để cho ta đi vì lang quân vương hiệu lực sao?”

“Đại nhân lần trước rời đi Thiên Môn phủ lúc, âm thầm cũng cùng ta làm như vậy tốt sơ bộ kế hoạch, chờ hân trở lại Triệu quốc phủ thân vương, liền hướng thân vương đề cử ngươi, sau đó hạ đạt điều lệnh, nhưng Thảm đại nhân gọi thư, hân chôn ở Việt Vương người bên cạnh, lại biết được Bảng Đức, chính là lần trước đại biểu Việt Vương mà đến cái vị kia sứ giả, cũng hướng Việt Vương đề cử ngươi, mà lại Việt Vương cũng đồng ý, lập tức lại để cho Bảng Đức đoạt trước một bước, hướng Thiên Môn phủ hạ đạt điều lệnh!”

Lạc Mộ Tuyết phân tích nói: “Biến cố đến quá đột ngột, ngày đó phù yển chấm dứt, Phù chủ từng cái tiếp đãi, mà lại tổng biệt mấy vị sứ giả, ta cũng vô pháp biết được Bàng Đức cùng Phù chủ nói gì đó, theo Thẩm đại nhân đột nhiên tin tức truyền đến đến xem, phù yển ngày đó, Bàng Đức tự nhìn trúng tiềm lực của ngươi, muốn thu nạp ngươi!”

“Ta một tiểu nhân vật, sao cũng tìm được Bàng Đức nhìn trúng?” Tô Phuong nghe xong, y nguyên vô pháp suy nghĩ cẩn thận.

“Ngươi nha ngươi, ai bảo ngươi có thể không chế yêu khí, đây là văn sở vị văn (mới nghe lần đầu) tồn tại, mà lại Việt Vương người này là có tiếng ưa thích chiêu nạp kỳ nhân dị sĩ, hoặc là thu thập kỳ trân dị bảo, Triệu quốc Tam đại thân vương, Việt Vương thực lực chính là cường đại nhất, mà lại Tam đại thân vương nhiều năm qua đã ở lên tranh đấu gay gắt, bọn hắn nguyên một đám quyền nghiêng vua và dân, chứa tể một phương, không chế bao nhiêu thể lực khắp nơi, ví dụ như Thiên Môn phủ, có lẽ sớm liền trở thành Tam đại thân vương trong tay lực lượng, đây là chúng ta khó có thể thăm dò rõ ràng!”

“Cái kia thuộc hạ?”

“Ngươi không phải vừa vặn muốn tiếp cận Việt Vương, tìm kiếm cừu nhân giết cha sao?”

Tô Phuong bỗng nhiên minh bạch: “Đại nhân, ý tứ... Hắn là Thẩm đại nhân đồng ý để cho ta vì Việt Vương hiệu lực?”

Lạc Mộ Tuyết ánh mắt bỗng nhiên ngưng lại: “Ngươi chỉ cần dựa theo Thiên Môn phủ điều lệnh đi làm có thể, ý của đại nhân, là cho ngươi dùng bất biến ứng vạn biến, đã Việt Vương muốn thu nạp ngươi, ngươi tự đi Việt Vương dưới trướng, vừa vặn vì lang quân vương tiềm phục tại Việt Vương bên người, mà ngươi cũng có thể điều tra ngươi cừu nhân giết cha, lại có thể mượn nhờ lang quân vương lực lượng, đạt tới báo thù mục đích!”

“Thuộc hạ minh bạch, tự theo như điều lệnh mà đi!” Cái này lập tức, Tô Phuong ngược lại dị thường chờ mong tiến vào Việt Vương dưới trướng, như vậy hắn có thể tìm ra cừu nhân giết cha, cùng với gia truyền bảo vật.

“Thẩm đại nhân gọi thư còn nâng lên một điểm, Việt Vương lại để cho Bàng Đức âm thầm muốn tổ kiến một cỗ thần bí thể lực, đại nhân cho ngươi có gắng thăm thấu đến cái này cỗ trong thể lực, như vậy ngươi mới có thể lập công, từng bước một tiếp xúc đến Việt Vương, ít nhất theo trước mắt đến xem, Thiên Môn Thánh hoàng cùng Việt Vương quan hệ thực không tầm thường, phụ thân ngươi đã chết, cùng hai người bọn họ phân không mở quan hệ, đây là ngươi báo thù cơ hội tốt nhất, ta liền cho không tiện ở lâu, đây là đại nhân để cho ta đưa cho ngươi trống trơn túi, bên trong có một khối ngọc giản thập phần trọng yếu, có ngươi tiến vào Triệu quốc về sau, cùng Thẩm đại nhân phương thức liên lạc, một khi nhớ kỹ muốn Tương Chi hủy diệt!”

Lạc Mộ Tuyết đứng lên, thừa dịp bóng đêm, nằng từng câu dặn dò, cuối cùng đem một cái trống trơn túi đặt lên bàn: “Tô Phuong, ngươi là ta dẫn tiến cho thân Vương đại nhân, tuy nhiên ta và ngươi tiếp xúc thời gian không phải rất lâu, nhưng là hi vọng tương lai ngươi trở thành đại nhân vật, khắp nơi chú ý!”

“Thuộc hạ sẽ không quên đại nhân dẫn tiến, tài bồi chi ân!”

Tổng biệt Lạc Mộ Tuyết, Tô Phuong ngăn người tốt một hồi, không thể tưởng được nhân sinh của hắn sắp nghênh đón đại bước ngoặt.

Triệu quốc, hắn sắp bước vào cái kia tu chân thế giới!

Đem trống trơn túi phóng thích ra, bên trong không đơn giản có ngọc giản, còn có ba trăm khóa đạt tới pháp động cảnh lung lay đan, còn có hơn mười chủng pháp thuật.

“Thẩm Hoàng Kỳ đây là muốn giúp ta bước vào pháp động cảnh, mà lại từng bước một rào bước tiến lên thần thông cảnh...”

Ba trăm khóa lung lay đan đã là cái thiên văn số tự, mà lại đều là đạt tới pháp động cảnh phẩm chất, chính là Lạc Mộ Tuyết cũng cảm không xuất ra nhiều như vậy số lượng cao cấp lung lay đan.

Thẩm Hoàng Kỳ xuất ra bức này lễ trọng, là muốn thiết tình bồi dưỡng Tô Phuong.

Lại kích phát ngọc giản, quả nhiên bên trong có không ít văn tự, nhưng đều là tiếng lóng cùng với mấy chỗ địa điểm, cái này là lúc sau đi đến Triệu quốc, cùng Thẩm Hoàng Kỳ âm thầm liên lạc phương thức.

Kết sát!

Nhớ kỹ về sau, liền đem ngọc giản đánh nát, không ở lại bất cứ chứng cứ gì, nghĩ đến sắp đi hướng Triệu quốc, Tô Phuong liền một đêm chưa ngủ, tiếp tục thôn phệ lung lay đan, trùng kích mật đạo thập trọng, phỏng chừng rất trong thời gian ngắn có thể bước vào thập trọng.

Đợi cho ngày thứ hai, quả thật như Lạc Mộ Tuyết nói, Sở Tử Phong dẫn theo mấy người tới đến Huyền Phong điện, nói là có chuyện quan trọng làm hắn tranh thủ thời gian đi hướng tin tức phủ.

Đi vào tin tức điện, Tô Phuong liền gặp được ba gã cầm y bó phát cường giả, Hầu Bình lúc này giới thiệu, nguyên lai ba người là Việt vương phái đến sứ giả.

Giới thiệu một phen, trong đó một gã gầy gò, một cặp mày kiếm nam tử nói: “Tô Phuong, Bàng đại nhân lệnh ngươi theo ta đợi lập tức lên đường, đi hướng Triệu quốc, điều lệnh đã giao cho các ngươi Phù chủ!”

Hầu Bình vì Tô Phương mà cao hứng.”Tô Phương, Phủ chủ đã tìm được xác nhận, cho nên người nhanh đi về chuẩn bị, giữa trưa trước kia theo ba vị đại nhân xuất phát!”

Hành lễ về sau, Tô Phương liền chạy về Huyền Phong điện, sửa sang lại một phen, lưu lại một bình thường trống tròn túi, đem bả mặt khác bảo vật cũng làm cho Huyền Hoàng hút vào bảo trong tháp.

“Cũng vô pháp cho biểu ca bọn hân chào hỏi, còn có Bạch tỷ... Bất quá Bạch tỷ nên biết chuyện này!”

Chạy về tin tức điện, đợi rồi đi chi tế, Tô Phương phiền toái Hầu Bình về sau đối với Tô gia hạt giống rất tốt chiếu cố, sau đó gấp hừng hực theo ba người gọi ra phi kiếm, bước trên trong đó một thanh phi kiếm, lập tức trốn vào bầu trời.

Thiên Môn phủ cao nhất ngọn núi cấm địa!

Hầu Bình không chế tọa kỵ đi vào núi đỉnh, vừa vận nhìn thấy Thiên Môn Thánh hoàng chính ngưng mắt nhìn viễn không:”Phủ chủ!”

Thiên Môn Thánh hoàng giống như tại thì thảo tự nói:”Tô Phương đối với Việt Vương mà nói, chính là một Trương Bạch giấy, cái này Trương Bạch giấy hảo hảo bồi dưỡng lời nói, tương lai Tô Phương sẽ trở thành vì trong tay hân một thanh lợi kiếm!”

“Phủ chủ chứ không phải là không nữ kẻ này?” Hầu Bình hiếu kỳ hỏi.

“Không phải không nữ, chỉ là Thẩm Hoàng Kỳ cũng từng đối với cái này từ rất cảm thấy hứng thú, hiện tại cho Việt Vương, ngược lại ngược lại đặc tội lang quân vương, bất quá khá tốt, một cái hạt giống mà thôi, nghĩ đến lang quân vương cũng sẽ không quá so đo loại sự tình này, ta cũng không muốn kếp ở hai đại thần vương trong lúc đó, còn nữa một cái hạt giống mà thôi, lại bồi dưỡng chính là!”

“Chúng ta vì thân vương, Triệu quốc cung cấp nhân tài, tương lai đối với chúng ta Thiên Môn phủ cũng mới có lợi!”

2 đại nhân vật, đứng ở Thiên Môn phủ đỉnh, cứ như vậy yên lặng mà trao đổi lấy.

Thánh Nữ Phong!

“Đệ đệ... Chúng ta khi nào có thể gặp lại ah, người nhưng phải sống trở về thấy ta!”

Hạc tiên từ Bạch Linh đứng ở trên một cây đại thụ, đưa mắt nhìn Tô Phương đi xa, hốc mắt lưu lại một giọt nước mắt.

Về phần cách đó không xa, Lạc Mộ Tuyết đi ở trong rừng, thỉnh thoảng xem hướng lên bầu trời:”Lại làm nghĩa phụ đưa đi một người... Hi vọng nghĩa phụ sớm ngày hoàn thành nghiệp lớn, ta cũng vậy tốt lúc này rồi đi thôi!”

Mây trắng trong hư không, ba đạo kiếm quang vạch phá bầu trời, đang tại bao la mờ mịt đại địa chạy như bay.

Tô Phương ngưng mắt nhìn phía sau, đã sớm nhìn không tới Thiên Môn phủ, rất nhanh cũng phải ly khai Thiên Môn phủ quân hạt khu vực, tiến vào cực đại Vô Biên Triệu quốc.

“Chờ một chút Lưu Hùng!”

Vị kia mây kiếm nam tử bỗng nhiên phát tay, phi kiếm tốc độ lúc này chậm lại.

Đội một hồi, một đạo kiếm khí cũng theo Thiên Môn phủ phương hướng bay tới, một người trung niên hắc y nam tử không chế phi kiếm, trong nháy mắt tựu cùng ba đại cao thủ tụ hợp.

Hắc y nam tử hướng mây kiếm nam tử ôm quyền:”Tần huynh, ta đi Thiên Tông thành một chuyến, đã đem bả Tô Phương bối cảnh nắm giữ!”

“Của ta bối cảnh?” Tô Phương trợn trợn ngạc nhiên, bỗng nhiên mới hiểu được, nên vì Việt Vương hiệu lực thực không đơn giản, đã muốn dùng hân, cũng tự nhiên muốn đối với lai lịch của hân, như lòng bàn tay.

Họ Tần nam tử tự giới thiệu:”Ta là Bảng đại nhân phái tới tiếp người Tần Huyền Lăng, người không cần kinh hoảng, đây là Bảng đại nhân mệnh lệnh, hân thăm nghĩ đối với người thân thể, gia tộc bối cảnh có chỗ hiểu rõ, bởi vì người sắp vì thân vương hiệu lực, quá khứ của người nhất định phải điều tra rõ ràng!”

“Tại hạ minh bạch!” Tô Phương vuốt cằm.

“Tiếp tục chạy đi, ngày mai buổi chiều mới có thể trở lại Triệu quốc, mặt trời lặn trước kia, tìm cái địa phương nghỉ ngơi thật tốt!” Tần Huyền Lăng lại dẫn Lưu Hùng bốn người, cùng nhau không chế phi kiếm, mang theo Tô Phương hướng càng xa xôi đại địa bay đi.

Ven đường trải qua rất nhiều hoang tàn vắng vẻ chi địa, hoàng hôn đã đến mới đình chỉ chạy đi.

Một cái sơn cốc trung!

Cái lòng thờ hỗn hển mà thiêu đốt, Tàn Huyền Lăng cùng Lưu Hùng ngồi ở một bên, còn lại chính là Tô Phương, về phần hai người khác phụ trách tuần tra.

“Những người này đều thật là lợi hại, thực tế cái này Tàn Huyền Lăng, chỉ sợ là thần thông cảnh cao thủ, từ đầu đến cuối cũng không phóng thích bất luận cái gì khí thế, nhìn không ra tu vi, những người khác không chế phi kiếm đều có chút vẻ mệt mỏi, nhưng hắn hô hấp bình thường!”

Chung quanh rất yên tĩnh, chỉ nghe thấy đồng lửa ba tư, ba tư thiêu đốt thanh âm

“Bồng!”

Nào biết ở vào nghỉ ngơi, âm thầm Ngưng Khí Tô Phương, thân thể đột nhiên nghênh đón một đạo trùng kích, mười tầng kinh khí đem đồng lửa cuốn phi, ngay Tàn Huyền Lăng, Lưu Hùng hai đại cao thủ cũng ngoài ý muốn đứng lên.

Hai người cũng không tới gần Tô Phương, cái kia Lưu Hùng nói: “Nguyên lai là đột phá mật đạo thập trọng, Tàn huynh, một cái mật đạo thập trọng tầm thường tu sĩ, vì sao có thể được đến Bảng đại nhân coi trọng?”

“Đại nhân lần trước tới tham gia Thiên Môn phủ yến, xem ra là nhìn thấy kẻ này không giống người thường, Lưu Hùng, ta và người vì đại nhân hiệu lực, làm việc, không nên hỏi cũng đừng hỏi!” Tàn Huyền Lăng lạnh lùng nhắc nhở.

Lưu Hùng lập tức vuốt cằm, cùng Tàn Huyền Lăng nhìn xa xa Tô Phương tán chức.

“Đột phá cũng quá khó mà nắm lấy rồi, may mắn những người này đến mang ta đi Triệu quốc, nếu như là địch nhân, còn không thừa cơ giết ta?”

Mà ở vào tán chức bên trong Tô Phương, trong nội tâm từng đột nghĩ mà sợ, một chút cũng không có tán chức chỗ mang đến vui sướng

Bất kể như thế nào, hắn lúc này đã theo mật đạo cửu trọng, bước vào mật đạo thập trọng, rốt cục đi vào mật đạo cảnh đỉnh phong, bước tiếp theo chính là đột phá pháp động cảnh.

Đạt tới pháp động cảnh, là được phóng thích pháp lực, không chế phi kiếm, thi triển cao cấp hơn pháp thuật, mà lại có thể thúc dục pháp bảo vân... vân năng lực.

Hùng đông hậu, Tàn Huyền Lăng cũng mặc kệ Tô Phương mới đột phá thập trọng, liền đem hai người khác triệu tập lại, mọi người một người ăn vào một khóa lung lay đan, tựu lại để cho Tô Phương chuẩn bị rồi đi.

Tô Phương âm thầm phục dụng một mảnh hóa xà quả, nhìn như rất suy yếu, nhưng ngàn năm hòa xà quả cùng lung lay đan, mang đến không tưởng được lực.

Đội rồi đi chi tế, hắn còn ở vào tán chức bên trong, tại phi hành thuật ở bên trong, chỉ có thể tận lực không chế khí hải, lệnh thân thể đạt tới trạng thái bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Triệu quốc, phủ thân vương

Bất tri bất giác đại địa xuất hiện thành trì, mà lại càng ngày càng nhiều.

Đội Tô Phương chú ý tới lúc, rõ ràng cảm giác được cái này Phương Thiên địa tụ tập lấy rõ ràng linh khí, nhìn về phía phương xa lúc, tựa hồ gặp được mệnh mông để quốc.

Một lúc lâu sau!

Triệu quốc đột nhiên mà xuất hiện ở Tô Phương trước mặt.

Ngoại trừ khắp thế giới cuộn cuộn mà động linh khí, chính là vô số thành trì tọa lạc tại đại trong đất, thành trì một mảnh đón lấy một mảnh, căn bản đếm không hết, mà thiên địa ẩn chứa linh khí, tựa hồ là đến từ Triệu quốc đại dưới mặt đất, một loại chủng kỳ diệu năng lượng.

Hoặc là một loại pháp bảo, một loại trận pháp, tóm lại đem thiên địa linh khí trữ hàng tại Triệu quốc cái này tám trong thế giới, đừng nói tu sĩ, chính là sinh

hoạt tại đây phạm nhân, chỉ sợ mỗi người đều có thể sống lâu trăm tuổi.

Cái này là cùng Thiên Tông thành không đồng dạng như vậy địa phương, Thiên Tông thành nào có như thế nồng hậu dày đặc linh khí? Như thế hình thành thế giới linh khí, cũng chỉ có vô thượng cường giả mới có thể sáng lập.

Không đợi Tô Phưong phục hồi tinh thần lại, một tòa liên hoàn dây xích tiếp bát phưong Đại Thành trì theo phi kiếm thả chậm tốc độ, rõ ràng mà xuất hiện ở Tô Phưong trước mặt.

“Đây là hoàng đế ban thưởng cho thân Vương đại nhân Bát Bảo thành, thân vương nhiều thế hệ thừa kế, phủ thân vương tự ở chính giữa trong vương thành, cái kia lớn nhất phủ đệ!”

Tần Huyền Lăng nói xong một câu, bốn thanh phi kiếm bay về phía trung ương Vương Thành.

Bát Bảo thành!

Trách không được có tám tòa thành thị vây quanh tại bát phưong, bảo hộ lấy trung ương thành trì, mà Bát Bảo thành, có lẽ hay là hoàng đế ban thưởng cho Việt Vương, tương đương Việt Vương tại đây Bát Bảo trong thành, ừng có quyền sanh sát.

Không thể nghi ngờ là một phưong tiểu hoàng đế!

Lúc này Tô Phưong mới biết được thân vương ý vị như thế nào, trách không được tại Thiên Môn phủ yến, Thiên Môn Thánh hoàng đều muốn đối với Bằng Đức cái loại này sử giả khách khí, nếu là đắc tội thân vương, một cái Thiên Môn phủ có thể ở sớm chiều gian hủ diệt.

“Phủ thân vương cũng quá lớn rồi, cảm giác này chính là hoàng cung ah!”

Một tòa chiếm diện tích mấy vạn mẫu, trúc có tường thành xa hoa phủ đệ, mang cho Tô Phưong quá lớn rung động.

“Tần Huyền Lăng!”

Khoảng cách phủ thân vương còn có mười trượng khoảng cách, bỗng nhiên giữa không trung xuất hiện hơn mười vị hắc giáp dũng sĩ, những người này rõ ràng đều là pháp động cảnh tu vi.

Tại đây chút ít giáp sĩ ý bảo hạ, Tần Huyền Lăng đi vào phủ thân vương giống như hoàng cung đồng dạng trước cổng chính, thu hồi phi kiếm, dùng đi bộ tiến vào Vương phủ.

Khí phái!

Tiến vào Vương phủ liền gặp được trên mặt đất tất cả đều là dùng Ngọc Thạch trải thành, hơn nữa mỗi cách ba bước tự vây quanh lấy bảo thạch, mỗi cách trăm bước, liền vây quanh lấy một khóa linh thạch.

Ngắm lại như thế diện tích phủ thân vương, cần bao nhiêu bảo thạch? Bao nhiêu linh thạch?

“Triệu quốc năm đó diệt rất nhiều quốc gia, vợ vết đến bảo vật, chỉ sợ cũng dùng tại những địa phương này rồi!” Âm thầm khiếp sợ lấy, lại nhìn về phía chung quanh, thỉnh thoảng thì có mười người tuần tra tiểu đội trải qua, ngoại nhân là căn bản vô pháp vào, ngoại trừ tuyệt thế cao thủ.

“Vương phủ chia làm tam trọng cung, một trọng cung là bên ngoài phủ, nhị trọng cung thì là nội phủ, tam trọng cung thì là cấm cung, đó là thân vương cùng thế tử chỗ cư trú, không có tuyên triệu, ngoại trừ tuần tra binh sĩ, bất luận kẻ nào không được bước vào cấm cung, chúng ta những này phủ khách chưa tính là binh sĩ, cũng không tính là hạ nhân, mà là Vương gia bên người thành lập thân binh, nói là phủ khách, Vương phủ khách nhân, kỳ thật chính là Vương gia trong tay thị vệ, địa vị vượt qua tầm thường tuần tra binh sĩ, cùng với hạ nhân!”

“Đương nhiên phủ khách bên trong địa vị cũng có đại bất đồng, thực lực càng mạnh, địa vị càng cao, ví dụ như Bằng đại nhân, thì phải là có thể tự do xuất nhập cấm cung tồn tại, chúng ta phủ khách chỉ có thể ở tại bên ngoài phủ, Vương phủ rất lớn, chúng ta mỗi người có thể hưởng thụ độc lập nội viện, cung cấp tu hành cùng nghỉ ngơi!”

Trải qua tường cao về sau, gần như quảng trường đất trống hậu, tại Tần Huyền Lăng dưới sự dẫn dắt, đi về hướng từng tòa cung điện, lầu các.

Trải qua hành lang đi vào bên ngoài trong phủ bộ, lập tức nhìn thấy rất nhiều vườn ngự uyển chỉ chít như sao trên trời tọa lạc tại hai bên.

Tần Huyền Lăng vì Tô Phưong giới thiệu phủ thân vương, sau đó lại trải qua mấy cái hành lang, đem Tô Phưong dẫn vào trong đó một tòa vườn ngự uyển.

“Đây là Vân La uyển, Bằng đại nhân đem tại đây chia cho ngươi, về sau ngươi ở chỗ này tu hành, đại nhân có rảnh sẽ đến triệu kiến ngươi, ngươi nếu có cái gì cần, tìm nữ tỳ có thể, có chỗ nào không hiểu, cũng có thể trực tiếp tới tìm ta, chung quanh vườn ngự uyển ở mọi người là ngươi ta đồng dạng phủ khách, mọi người quan hệ cũng không tệ lắm, nhưng cũng có chút lực đực với nhau, ngươi trước mắt thiếu cùng bọn họ tiếp xúc!”

Vân La uyển!

Trước cổng chính, Tần Huyền Lăng cùng Lưu Hùng bốn người tự dừng bước tại lần này, đem một ít tất yếu nói cho Tô Phưong nghe về sau, bốn người

như vậy rồi đi.

Lập tức có hai gã nữ tỳ theo hành lang xuất hiện, hướng Tô Phuong hành lễ, các nàng phụ trách hầu hạ Tô Phuong, dẫn Tô Phuong tiến vào Vân La uyển.

Vân La uyển chỉ có một tòa hai tầng cao cung các, trong nội viện có không ít bồn hoa, đảo thập phần Nhã Tĩnh.

Cung trong các từ lâu thu thập chính tề, khắp nơi hiển lộ rõ ràng Vương phủ xa xỉ, bảo thạch khắp nơi có thể thấy được, hẹn ước có vài chục khóa linh thạch vây quanh tại thang lầu, cánh cửa, xà nhà.

Hai gã nữ tỳ thành thành thật thật thủ ở đại sảnh, thấy Tô Phuong từ lầu hai xuống: “Đại nhân, người nếu là có bất mãn chỗ, tiểu nô hội một lần nữa bố trí!”

“Rất không tồi, đây là hai khóa lung lay đan, cảm!” Tô Phuong hư không một trào, liền bắt lấy hai khóa thuộc về nhục thai cảnh lung lay đan ban thường cho nữ tỳ.

“Đa tạ Đại nhân ban thưởng!” Nữ tỳ cao hứng đắc không ngậm miệng được.

“Về sau không có ta bày mưu đặt kế, các người không thể bước vào lầu hai, có người đến Vân La uyển muốn lập tức cho ta biết, cũng muốn cho khách nhân ngâm vào nước trà!”

“Dạ!”

Phân phó tốt về sau, hẩn tự đi tới lầu hai.

Lại đi lòng vòng, đi vào bộ cửa sổ có thể chứng kiến bên ngoài phủ không ít cung điện, lầu các, bất quá vô pháp nhìn thấy nội phủ cùng với cấm cung.

Cần nuốt một mảnh hỏa xà quả, tăng thêm một khóa lung lay đan, xếp bằng ở bộ cửa sổ trước kia, lập tức thúc dục khí hải, bắt đầu Ngưng Khí tu hành.

Tấn chức mật đạo thập trọng về sau, liền có một loại cử trọng nhược khinh thần kỳ cảm giác, phảng phất thân thể có thể không cần khống chế, có thể thoát ly mặt đất.

“Sắp bước vào pháp động cảnh, tượng Vân Sư rỗng, kiểm tâm chỉ cái loại này bình thường pháp thuật không dùng được rồi, ảo ảnh kiểm cực thuật, long xà cuốn đảo là có thể tiếp tục tu hành, nhất là long xà cuốn, tuy là thô thiển pháp thuật, nhưng thập phần dùng tốt, còn có thể dung nhập một ít biến hóa trong đó!”

Thân thể càng ngày càng nhẹ doanh, bắt đầu chậm rãi lắng đọng.

Huyền Hoàng thanh âm tại trong óc toát ra: “Chủ nhân, người có thể đem Huyền Hoàng một ít pháp ấn dung hợp được, hóa thành một môn tiến công pháp thuật, cùng Huyền Hoàng bản tôn phối hợp, uy lực vô cùng, nhưng lại có thể hút ra Đạo Vô Lượng lực lượng, như vậy cũng không cần tiêu hao chủ nhân lực lượng!”

Tìm được nhắc nhở về sau, lập tức cùng Huyền Hoàng câu thông, mà lại lại để cho Đạo Vô Lượng thời thời khắc khắc nghe Huyền Hoàng pháp lệnh, bằng không thì lại để cho hẩn nếm thử kính chiếu yêu lợi hại.

“Trần thiên tháp, tốt, pháp thuật này đã kêu cái tên này!”

Qua vài ngày nữa!

Tô Phuong bỗng nhiên đi vào trong phòng, trong khoảng thời gian này hẩn học xong đến từ Huyền Hoàng, truyền thụ cho đại lượng pháp ấn, nếu như không phải Huyền Hoàng, hẩn căn bản vô pháp thúc dục Huyền Hoàng Lục Đạo tháp.

Hẩn đang thiếu một môn, cường đại công kích pháp thuật.

Kết ấn về sau, theo thân thể phun ra một ít kinh khí, theo hai tay một phần, kinh khí dung hợp dung hợp, biến ảo thành một tòa hơn một trượng cao bảo tháp.

Bảo tháp cũng có sáu tầng cao, nhưng ngoại hình cùng Lục Đạo tháp kém không ít, chỉ có đại khái hình dáng.

Trần thiên tháp, đây là thuộc về Tô Phuong độc môn pháp thuật!

“Công tử, vừa rồi có người đến truyền lệnh, đêm nay tại ‘Tụ hùng lầu’ cử hành tiệc rượu, cho người đến đứng giờ sân!”

Nữ tỳ bỗng nhiên dưới lầu kêu.

Đình chỉ tu hành, đem trần thiên tháp hút vào lòng bàn tay, sửa sang lại về sau tự đi tới lầu một, đem nữ tỳ hoán đến trước mặt.

Hẩn hỏi: “Phủ thân vương có thật nhiều phủ khách, ta mới nhập phủ, phải cẩn thận đừng đắc tội phủ khách, các người nói cho ta nghe một chút đi, trong

chuyện này có người nào tương đối có thể lực!”

Tỳ nữ nghĩ nghĩ, thông minh mà trả lời: “Tất cả phủ khách đều quy Bàng Đức đại nhân phụ trách, có khi quân gia cũng sẽ đi qua nhìn xem, chúng ta Vương phủ có phủ khách hơn một trăm người, đại bộ phận đều là thần thông cảnh cường giả, chỉ có cực nhỏ là pháp động cảnh, mà chỉ có đại nhân là mật đạo cảnh, cho nên vấn đề này tiểu nô không tốt trả lời!”

Một cái khác tỳ nữ nói: “Đại nhân, phủ khách bên trong có Lục Đại Kim Cương, đây là do Vương gia thân phong, Lục Đại Kim Cương mỗi người thần thông bất phàm, chính là phủ khách bên trong cường đại nhất người!”

“Thần thông cảnh chiếm hơn phân nửa?”

Cái kia chính mình một cái mật đạo cảnh, như thế nào tại đây chỗ dựa?

Đủ đầu đầu, xem ra mặc dù đi vào Vương phủ, cũng khó có thể thành vì nhân vật trọng yếu, cần từng bước một lập công, mới có thể tìm được Bàng Đức coi trọng.

Còn có cái gì Lục Đại Kim Cương?

“Ta phải mau chóng trùng kích pháp động cảnh, trở thành pháp động cảnh coi như có chỗ dựa vốn liếng, mà lại nghe Lạc Mộ Tuyết nói Việt Vương muốn thành lập cái gì thể lực, để cho ta lên vào trong đó...”

Cùng nữ tỳ hàn huyên một hồi, liền do một người trong đó dẫn đầu, rồi đi Vân La uyển.

Rất nhanh một tòa hai tầng, so cung điện còn cao ra không ít đồ thăm lầu các, tọa lạc tại bên ngoài phủ bày điện gần như nhất vị trí trung ương.

Tự hùng lâu!

Tô Phương lại để cho nữ tỳ bên ngoài chờ đợi, chờ hần tiến vào lầu một, đầu tiên nhìn thấy có Vương phủ vệ sĩ canh giữ ở tứ phương, mà đại sảnh rất rộng mở, đợi đi vào lầu hai lúc, đầu tiên nhìn thấy một phương phòng bàn lớn, mà lại có vài chục phủ khách sớm lại tới đây, đang tại thưởng thức trà nói chuyện phiếm.

Đưa thân vào lần này, cảm giác đi vào thần thông cảnh cường giả thế giới, đại bộ phận cũng không che dấu khí thế, nói chuyện, hoặc là một ánh mắt, đều mang theo khiếp người ra oai.

Có thể trở thành Vương phủ phủ khách, vì Việt Vương hiệu lực, tại đây tùy tiện một người, thực lực chỉ sợ đều cùng Thiên Môn phủ Phi Vũ quân đứng đầu Dương Trung Tuyết không kém nhiều.

“Ngươi chính là mới tới hay sao?”

Vừa từ thang lầu đi vào lầu hai, trong lúc nhất thời, đại bộ phận người đều nhìn về Tô Phương.

“Mật đạo cảnh...”

“Quả nhiên là mật đạo cảnh, không thể tưởng được mật đạo cảnh cũng có thể lại tới đây!”

Có mấy người lắc đầu, nhưng không ai không đếm xỉa Tô Phương tồn tại, Vương phủ cũng không phải là chợ bán thức ăn, có thể lại tới đây, mặc dù là nhục thai cảnh, chỉ sợ cũng có chỗ hơn người.

Tô Phương đi vào gần cửa sổ ngồi xuống, lập tức có nữ tỳ bưng tới hoa quả, rượu ngon.

Ngồi một hồi, theo hoàng hôn đã đến, có càng nhiều phủ khách kể hết mà đến, Tô Phương âm thầm nhếch lên, hần ở chỗ này quả nhiên có vẻ quá không có ý nghĩa: “Việt Vương phủ tựu lấy phủ khách lực lượng, đều đã vượt qua Thiên Môn phủ, trách không được Việt Vương có thể hạ đạt điều lệnh, đơn giản theo Thiên Môn phủ yếu nhân!”

“Tần huynh!”

Lúc này một trương tâm quen thuộc gương mặt xuất hiện, dẫn tới không ít phủ khách đứng lên hành lễ.

Tần Huyền Lăng!

Hần đi vào lầu hai cũng hướng không ít người chào hỏi, mọi người cũng mời hần ngồi ở đồng nhất bàn, bất quá hần cuối cùng lựa chọn cùng Tô Phương làm một bàn.

Đội Lưu Hùng đã đến, cũng là lựa chọn một bàn này.

Tuy nhiên cùng hai người không... lắm quen thuộc, thực sự tính toán nhận thức, Tô Phương có lẽ hay là chủ động nói hai câu lời khách sáo, mà Tần Huyền Lăng, Lưu Hùng đều là trầm mặc ít nói.

Sau khi trời tối, Bàng Đức tại một đội vệ sĩ bảo vệ đi vào tụ hùg lầu, mọi người nhất tề đứng dậy đón chào, ngoại trừ Bàng Đức, còn có 2 vị cao thủ, trải qua Lưu Hùng giới thiệu, hai người này theo thứ tự là Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm, địa vị tuy nhiên so ra kém Bàng Đức nhưng cũng là có thể thường xuyên nhìn thấy Vương gia đại nhân vật.

Bàng Đức cùng Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm ngồi ở phía trước nhất, cách bọn hấn gần đây sáu cái bàn nhỏ, cái này tiểu trên bàn đều ngồi đợi một người, hiển nhiên là phủ khách bên trong Lục Đại Kim Cương.

Tô Phương tinh tế dò xét Lục Đại Kim Cương, trong sáu người tuổi không đều, cũng có trung niên nhân, đương nhiên cũng có lão giả, nguyên một đám thực lực không giống bình thường, hoàn toàn nhìn không thấu, có thể đại khái làm tương đối, Lục Đại Kim Cương ít nhất cũng là cùng Hầu Bình đồng dạng cao thủ.

Bàng Đức đứng lên, bưng chén rượu lên.”Hôm nay mọi người sẽ theo liền hợp gặp, ăn được uống tốt!”

“Đa tạ Đại nhân!”

Mọi người cũng ào ào giơ lên chén rượu, một ầm mà hạ, kế tiếp có vũ cơ lên lầu, ở chính giữa biểu diễn ca múa.

Phủ khách bên trong có người ở thường thức ca múa, cũng có người đang trầm tư, bảo trì im miệng không nói, cũng có người giỏi về giao tế, thỉnh thoảng tìm Bàng Đức, Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm, hoặc là Lục Đại Kim Cương mời rượu.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Việt Vương nghĩa tử, gia nhập không hồn

Đây chỉ là một sân bình thường tụ hội, đến rạng sáng mới chấm dứt.

Tô Phương hướng nữ tỳ nghe được biết, tụ hội từng cái tháng đều cử hành, có khi cũng sẽ liên tiếp cử hành nhiều lần.

Bàng Đức, Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm cũng phái người đưa tới năm khóa lung lay đan, Tô Phương cũng không khách khí, mà lại làm cho người ta hướng Bàng Đức truyền lời, hấn sắp trùng kích pháp động cảnh.

Không đợi tin tức trở về, cùng ngày ban đêm, đến vài vị cao thủ đem Tô Phương dẫn cách Vân la uyển.

“Tiểu huynh đệ, không có ý tứ, dựa theo quy củ, cần che kín hai mắt!”

Đi vào nội phủ trước cửa chính, cao thủ liền xuất ra miếng vải đen, đem Tô Phương song đồng tử che kín.

Về sau liền nhìn không tới hết thấy, dĩ nhiên đối với Tô Phương mà nói, tu vi tái tiến một bước, dùng hấn thân thể Đại viên mãn năng lực, cho dù dùng miếng vải đen che khuất hai mắt, cũng sẽ thấy nhất thanh nhị sở.

Ví dụ như lúc này là hấn có thể mông lung chứng kiến một ít bóng dáng, muốn muốn nhìn rõ lại không có khả năng.

Vương phủ quy củ vượt xa quá Thiên Môn phủ, đối đãi hấn một cái mật đạo cảnh tu sĩ cẩn thận như vậy, vậy đối với thần thông cảnh chẳng phải là càng thêm nghiêm khắc?

Không biết là vào nội phủ có lẽ hay là y nguyên đang ở bên ngoài phủ, tóm lại nghe được nhiều lần khởi động đại môn thanh âm, về sau hấn lại cảm thấy gió lạnh, tựa hồ đặt mình trong trống trải chi địa.

“Đại nhân, người cho đưa!”

Một canh giờ qua đi, Tô Phương nghe thấy được vài người tiếng tim đập, không thể so với thường nhân nhảy cái kia loại nhanh, mấy hơi thở mới nhảy lên một lần, nói rõ chung quanh đều là cao thủ.

Đợi gờ xuống miếng vải đen, đầu tiên mắt liền nhìn thấy Bàng Đức, bên cạnh đứng một vị thanh niên, thì hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, làm một vị ngọc diện lang quân, thần thái tự nhiên lộ ra dũng mãnh phi thường uy vũ, phảng phất là vũ nội đệ nhất.

Thanh niên một thân dạ hành hắc y, Bàng Đức cũng là như thế, bên cạnh còn có hai vị Hắc y nhân, tựu bốn người này thành linh xuất hiện, lệnh Tô

Phương có một loại sinh tử, đều ở đây bốn người trong không chế, như nếu như đối phương muốn giết hắn, dễ dàng, trừ phi là hắn triệu hồi ra Huyền Hoàng Lục Đạo tháp, hoặc là Đạo Vô Lương, mới có bảo vệ tánh mạng khả năng.

Vị kia không chỉ có khí phách, cũng mang theo phú quý thanh niên, lạnh lùng quét qua.”Bàng đại nhân, người này chính là người tại Thiên Môn phủ phát hiện nhân tài?”

“Ừm!”

Bàng Đức hướng thanh niên hành lễ, hậu rồi hướng Tô Phương gật đầu.”Phóng thích năng lực của người cho Thiếu chủ nhìn xem!”

“Thiếu chủ?”

Chẳng lẽ là Việt Vương nhi tử?

Đại nhân vật, dựa theo Bàng Đức lên tiếng về sau, Tô Phương nhìn thấy chung quanh là cái mật thất, cũng không sợ dẫn phải chú ý, âm thầm bàn giao Huyền Hoàng một tiếng, hắn lệnh Đạo Vô Lương thúc dục yêu khí, lúc sau hắn không chế dừng mảnh vào Tô Phương cánh tay phải trong kinh mạch.

Bồng!

Lập tức tại mấy người lạnh lùng thần sắc hạ, bộc phát ra kinh người yêu khí.

Đập đập!

Yêu khí!

Ngoại trừ Bàng Đức cùng thanh niên, chung quanh mấy người bị cả kinh lui về phía sau vài bước, mới đứng vững bước tiến xem xét cũng không phải là cái gì yêu thú, mà là nhân loại, một cái có được linh lực cùng yêu khí nhân loại.

“Mật đạo thập trọng đỉnh phong, phóng thích này có đủ yêu khí đặc thù linh lực, thực lực gần như đạt tới pháp động cảnh lực trọng, thất trọng.. Vượt cấp người, Bàng đại nhân, người quả thật là phát hiện một cái kỳ tài!”

Thanh niên đồng tử đột ngột lập loè một vòng kinh hi, mà lại ý bảo Tô Phương đem khí thể thu hồi:”Nghĩa phụ phải cẩn chính là loại người tài giỏi này, cũng chỉ có vượt cấp người, hoặc là có chứa đặc thù người có bản lĩnh, mới có thể cho ta Vương phủ hiệu lực!”

Tô Phương vừa nghe, mặt không một tia dư thừa thần sắc, nhưng trong nội tâm nhắc lên gọn sóng:”Nghĩa phụ? thật là Việt Vương nhi tử, chỉ là một nghĩa tử, nhưng địa vị cũng vượt qua Bàng Đức, Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm...”

Bàng Đức nói:”Kẻ này muốn đột phá pháp động cảnh, đến pháp động cảnh về sau, thực lực tự nhiên có thể so với cửu trọng, tuy nhiên không đạt được điều kiện, lại bằng hắn cố gắng, tăng thêm rất tốt bồi dưỡng, tất nhiên hội có được thần thông thực lực, mà lại Tô Phương có một chút chỗ tốt, hắn là mặt lạ hoặc, đi tới nơi này Triệu quốc đại địa, phương nào thực lực có thể biết lai lịch của hắn? Kẻ này tu hành mới vài năm thời gian, đây là hắn người không thể so sánh với!”

Thanh niên trầm mặc một lát:”Tốt, người này coi như là ta’ Không hồn’ một thành viên!”

“Thuộc hạ âm thầm tiếp tục sưu tầm nhân tài, trợ công tử lớn mạnh không hồn, lại để cho không hồn trở thành Triệu quốc cường đại nhất tổ chức sát thủ, trợ Việt Vương diệt trừ tất cả chướng ngại!”

“Tô Phương, từ nay về sau khác bắt đầu về sau tự gia nhập nghĩa phụ chỗ tổ kiến không hồn, trở thành trong đó một vị sát thủ, trợ giúp nghĩa phụ diệt trừ đối thủ, chờ người lập nhiều cũng đủ công lao, tương lai liền có thể trở thành Việt Vương người bên cạnh, hoặc là phong tước, khi đó người mới được là Triệu trong nước người thượng nhân!”

“Tại hạ định sẽ cố gắng!”

Tô Phương ôm quyền boong boong nói ra.

“Về sau xưng ta là Thiếu chủ là được, theo bản chủ thông qua mật đạo, đi hướng không hồn tổng đàn!”

Việt Vương nghĩa tử cùng Bàng Đức âm thầm trao đổi một hồi, liền dẫn Tô Phương cùng Bàng Đức tại mật thất từ biệt, tiến vào mật đạo ở chỗ sâu trong.

Lần này không có bịt kín hai mắt, chờ thêm nửa canh giờ, một gã cao thủ khởi động cửa trước, phía trước đột nhiên lộ ra một cái cửa ra.

Rời đi mật đạo xem xét, đặt mình trong tại một cái xa hoa trong phủ đệ, tại đây tự nhiên cũng là đại nhân vật phủ đệ, khắp nơi có thể thấy được các loại bảo thạch cùng linh thạch, tầm thường nhân gia nào có loại này hoàng gia khí.

“Đây là bản chủ’ Ngự Thiên Phủ’, bản chủ chính là là thông qua hoàng gia luận võ, từng bước một cùng Triệu quốc bát phương cao thủ tranh phong, cuối cùng nhất trở hết tài năng, do đương kim hoàng đế thân phong vì’ Ngự thiên Phục Ma tướng’, rồi biến mất người biết rõ bản chủ cùng nghĩa phụ có nửa điểm quan hệ!”

Phủ đệ chung quanh sâm nghiêm, ngay một con muỗi cũng không bay vào được.

Tiến vào một tòa bên cạnh trong điện, Việt Vương nghĩa tử đơn giản mà giới thiệu thân phận, lệnh Tô Phuong tuyệt đối không thể tưởng được, trước mắt vị trẻ tuổi này, dĩ nhiên là như thế tồn tại, đã bị lúc này hoàng đế sắc phong, trở thành ngự thiên Phục Ma tướng.

Tại đây Triệu trong nước, chính là một Phuong đại nhân vật, hơn nữa tiền đồ bùng sáng, bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng, lại tìm được Triệu quốc sắc phong, tương lai hẳn sẽ trở thành vị nhân vật bậc nào?

Lúc này một gã lão giả không tiếng động mà đi tới, làm cho người khó quên là đầu đầy tóc trắng, còng xuống lấy thân thể: "Chủ nhân!"

"Cái này là mới tới, mới được là mật đạo thập trọng, bất quá có được hơn người bốn sự, hảo hảo giáo giáo hẳn quy củ, sau đó trợ hẳn giúp một tay, bước vào pháp động cảnh!"

Thanh niên sâm lãnh về phía lão giả bàn giao nói, sau đó tại thị vệ dưới sự bảo vệ, rời đi bên cạnh điện.

"Lão phu là ngự Thiên Phủ quản gia, Bạch Đầu Ông, về sau trực tiếp hoán ta lão Ông có thể!"

Lão giả trước hỏi Tô Phuong lai lịch, đại khái tình huống về sau, liền ngồi xuống nói: "Quý phủ không lưu phế vật, ngươi lại tới đây cũng không có nghĩa là ngươi có thể vô tư, những thứ khác lão Ông cũng không muốn nhiều lời, ngươi tới lần này chính là không hồn một thành viên, đây là thân vương tự mình kiến tạo mà thành thể lực, vì chính là trợ giúp thân vương diệt trừ tất cả chướng ngại vật, ngươi muốn làm tựu hai kiện sự tình, thứ nhất, giết người, thứ hai, chờ đợi giết người!"

Giết người!

Chờ đợi giết người!

"Đang chờ đợi trong quá trình, ngươi cần phải làm là khắc khổ tu hành, lão Ông sẽ cho ngươi bất luận cái gì muốn khí công, thần thông hoặc là pháp thuật, cũng sẽ cho ngươi pháp bảo!" Bạch Đầu Ông từ một bên, hoặc là từ hậu phương xem, là thất tuần lão nhân, nhưng chính diện lại lộ ra khiếp người tâm hồn cường giả khí: "Giết người cũng không đơn giản, nhất là chém giết so ngươi nhân vật lợi hại, về sau lão Ông sẽ từ từ dạy ngươi, mà ngươi nhập phủ chuyện thứ nhất, chính là ăn vào viên đan được kia!"

Một khóa vết máu đan được, theo Bạch Đầu Ông mở ra lòng bàn tay, Phủ Không ra.

"Độc đan?"

Liếc mắt nhìn, Tô Phuong tự nhiên linh run rẩy thoáng một tý, bởi vì đó là một khóa dẫn có kịch độc đan được.

"Ngươi yên tâm, đây chỉ là một chủng độc được mạn tính, mà lại có giải được Độc đan, nhưng thế gian này chỉ có Thiếu chủ cùng thân vương mới nắm giữ Giải Độc Đan, ngươi nếu là dám làm ra phản bội thân vương sự tình đến, vậy ngươi chỉ có thể rơi vào thất khiếu chảy máu, phơi thây hoang dã kết cục! Ngươi không dám dùng?"

"Không!"

Tô Phuong do dự một hồi, kỳ thật chỉ là làm cho Bạch Đầu Ông xem, dưới loại tình huống này, bất luận kẻ nào đều do dự, khiếp đảm.

Kết sát!

Dương tay một trào, liền đem Độc đan nuốt vào trong miệng, mà lại còn móm.

Mà âm thầm lập tức thúc dục ba đầu sâu độc, theo trong cơ thể bò hướng chỗ cổ, lập tức âm thầm hấp thu vừa mới phóng thích kịch độc đan được lực lượng.

Bạch Đầu Ông cùng thân vương thủ đoạn tái cao minh, lại như thế nào muốn tất cả biện pháp khống chế huy kế tiếp người tu sĩ, nhưng cũng vô pháp ngờ tới, trước mắt cái này chỉ là mật đạo cảnh, không có uy hiếp tồn tại, trong cơ thể rõ ràng có được trong truyền thuyết, đến từ Nam Cương sâu độc.

Thế gian này đại bộ phận kịch độc, đối với Tô Phuong hào không hiệu quả.

"Từ nay về sau ngươi chính là trong phủ một thành viên, hiện tại theo ta tiến vào mật đạo, ta muốn mang ngươi đi không hồn tổng đàn, khoảng cách ngự Thiên Phủ cũng không xa!"

Lại là mật đạo!

Quả nhiên, tại đây bên cạnh bực hậu phương bình phong, theo Bạch Đầu Ông chuyển động một cái bình hoa, bình phong chỗ mặt tường có một kếtz một tiếng trong triều bộ phiến mở.

Tiến vào mật đạo ước chừng đi tiến một canh giờ, đương làm rồi đi mật đạo về sau, tựa hồ đi vào một nhà quán rượu chỗ khó phòng, nghe thấy bên ngoài truyền đến nhiều người uống rượu thanh âm.

Trong khổ phòng cũng khắp nơi có thể thấy được các loại thực liệu chăm sóc, không đợi Bạch Đầu Ông mở cửa phòng, theo ngoài truyền tới một cỗ lực đạo, đem cửa phòng đẩy ra về sau, một vị hơn ba mươi tuổi, dáng người đầy đặn, nửa lộ bộ ngực sữa áo đỏ thiếu phụ, nện bước thướt tha tư thái xuất hiện ở Tô Phưong cùng Bạch Đầu Ông trước mặt.

Cảm giác đột nhiên gặp tú bà.

Bất quá thiếu phụ cái kia phong trần tư thái lập tức biến mất, mặt không biểu lộ hướng Bạch Đầu Ông vuốt cằm”Đại nhân!”

Bạch Đầu Ông nói:”Mạc Nương, vị này chính là mới tới Tô Phưong, tự giao cho ngươi!”

“Đại nhân yên tâm là được!” Mạc Nương vuốt cằm tặng lễ.

Bạch Đầu Ông trong chớp mắt mở ra mật đạo cửa vào, lập tức lóe lên đã không thấy tăm hơi.

“Nơi này là Thiên Hương phường, ta là tại đây bà chủ, đừng phát sinh sò!”

Mạc Nương phách đạo uống đến, mang theo Tô Phưong rời đi khổ phòng, chỉ vào phía trước trên đất bát đĩa:”Ngươi một cái mới tới, trước tiên đem tại đây thu thập xong, nếu là lộng kiếm không tốt, đêm nay ngươi cũng đừng ăn cơm đi!”

Tô Phưong tranh thủ thời gian xoay lên tay áo, làm việc!

“Thiên Hương phường... Không hôn, nên vậy chính là Thảm Hoàng Kỳ muốn ta gia nhập thế lực, do Việt Vương thành lập, chẳng khác gì là Việt Vương trong tay một thanh sắc bén vũ khí, giết người vô hình!”

“Việt Vương như vậy lão đạo, ta muốn tra được cừu nhân giết cha, cùng với tìm về tổ truyền pháp bảo quá xa vời, bất quá chờ ta thành Việt Vương người bên cạnh, tự nhiên có rất nhiều cơ hội!”

Đã quán rượu là nguy trang, để che dấu không hôn tổng đàn, Tô Phưong thì thành thành thật thật làm việc, một ngày hạ đến, tự thành một cái kiện tạp hoạt gã sai vặt.

Cái này một bề bọn chính là nửa đêm, Thiên Hương phường đóng cửa về sau, hơn hai mươi cái hạ nhân tụ tập tại hậu viện, về phần đầu bếp, chừng cái mười đều rời đi Thiên Hương phường đều tự về nhà, những người kia không phải không hôn người, hẳn là bị không hôn khống chế, không thể không vì Thiên Hương phường xuất lực.

Mạc Nương vẫn là một bộ phong trần, lại không mất người làm ăn xảo trá:”Đây là mới tới, mọi người ăn cơm!”

“Cái này Mạc Nương tuyệt đối là cái khủng bố cao thủ, cũng không biết Việt Vương từ nơi nào tìm đến loại này đặc lực Can Tương...” Hơn hai mươi người mai phục ăn cơm, không ai nói chuyện phiếm.

Ăn cơm xong lưu lại mấy người giữ nhà hộ viện, những người còn lại đều tự đi nghỉ ngơi.

Tô Phưong tắc chính là theo Mạc Nương trở lại khổ phòng, tiến vào mật đạo.

Thông qua mật đạo một hồi tự đi tới một chỗ trong nội cung, quy mô còn không nhỏ, tại đây mới được là không hôn tổng đàn, có thể nghe thấy máu tươi hương vị.

Ở chung quanh nguyên một đám tai thối, có thật nhiều hình cụ, rất nhiều trên tường còn giữ loang lổ vết máu, đợi Mạc Nương nói một tiếng, đại diện lờ ra ba gã dùng mặt nạ che mặt sát thủ.

Bái kiến Mạc Nương về sau, bọn hắn lại biến mất tại mật đạo, xem ra cái này dưới mặt đất mật đạo, thời thời khắc khắc đang âm thầm điều ần núp lấy cường giả.

Không hôn tuy là tổ chức sát thủ, nhưng tổ chức phân công nghiêm minh, ngoại nhân căn bản vô pháp đánh vào không hôn bên trong, mỗi người chỉ sợ đều là thông qua Việt Vương phủ an bài, trải qua tầng tầng sàng chọn tinh anh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Trùng kích pháp động cảnh

Địa cung mật thất chỉ còn lại Mạc Nương, Tô Phuong!

Giờ phút này, Mạc Nương trên người ngoại trừ cái kia bộ ngực sữa bên ngoài, rốt cuộc nhìn không ra là một vị bà chủ, nàng ánh mắt như điện, một lát sau, một vị người đeo mặt nạ xuất hiện, cho nàng một đạo ngọc giản.

Bóp nát ngọc giản về sau, Mạc Nương mới chậm rãi nói: "Lão Ông trước hết để cho ta giúp ngươi tăng lên pháp động cảnh, sẽ dạy ngươi thủ đoạn sát nhân!"

Xem ra cái kia ngọc giản, là Bạch Đầu Ông làm cho người truyền đến.

"Tăng lên pháp động cảnh cũng không phải quá khó khăn, cuối cùng chỉ cần đánh nát thiên kiếp là được, chủ yếu hay là muốn xem chính ngươi đối với thân khiêu không chế, không chế tốt thân khiêu, chờ ngươi tấn chức pháp động cảnh về sau, liền có thể cảm ứng thân khiêu tồn tại, mà lại có thể không chế pháp lực, vậy ngươi không chế pháp bảo liền không phải việc khó!"

Mạc Nương rất là khôn khéo: "Ta xem ngươi khí thế bất phàm, chắc hẳn cũng là đến mật đạo cảnh thập trọng đỉnh phong, kế tiếp ta cho ngươi nửa tháng thời gian, đi tìm một chỗ không người chỉ địa tấn chức pháp động cảnh, đương nhiên ta cũng vậy sẽ phái người bảo vệ ngươi, Triệu quốc ranh giới người đến người đi, vạn nhất có người phát hiện ngươi Độ Kiếp, còn không thừa cơ giết người đoạt bảo!"

"Đa tạ Đại nhân!" Tô Phuong lập tức ôm quyền.

"Vào không hồn phải có danh hiệu, về sau tự xưng là lão bản ta là mẹ, mà ngươi danh hiệu vì 'Luru Tinh', chính thức trở thành không hồn một thành viên, hi vọng tương lai ngươi cũng như Luru Tinh, trở thành không hồn bên trong xuất sắc nhất sát thủ, có thể sớm đi đến Thiếu chủ hoặc là thân vương bên người hiệu lực!" Mạc Nương cong ngón búng ra, một trương tấm ngân sắc, đưa lộ ra song đồng tử mặt nạ, dần dần bay về phía Tô Phuong: "Tại chấp hành nhiệm vụ lúc, mỗi người đều muốn mang theo mặt nạ, đây là để ngừa bị người nhìn thấy dung mạo!"

Tô Phuong bắt lấy mặt nạ, nhìn nhìn tự hút vào trống trơn túi: "Luru Tinh ghi nhớ!"

Mạc Nương lại nói: "Ngoại trừ mặt nạ cùng danh hiệu, còn cần pháp bảo, ngươi am hiểu dùng cái gì pháp bảo?"

"Thuộc hạ đã có phi kiếm, muốn giết người lời mà nói..., còn thiếu khuyết rất nhanh, xuất kỳ bất ý, giỏi về che dấu pháp bảo!" Tô Phuong cũng không khách khí.

"Xem ra ngươi trời sinh chính là làm sát thủ liệu chăm sóc, giết người chính là cần phi thường giống nhau pháp bảo, đương nhiên cũng có thể là phi kiếm, nhưng là phi thường phi kiếm, chúng ta không hồn tất cả mọi người thi triển pháp bảo, chính là thân vương theo khắp nơi thu thập mà đến, chỗ này của ta có mười mấy món pháp bảo, ngươi chọn lựa một kiện!"

Thấy nàng lại là dương tay nhất quyền, bên hông cái kia quần áo bên cạnh trong, trống trơn túi lóc lên, lập tức từng đạo pháp bảo huyền quang, Phù Không tại mật thất giữa không trung.

Tô Phuong vội vàng nhìn lại, phi kiếm, bảo đao, trường thương từng cái đều có, mà lại các loại pháp bảo khí thế đều rất hư vô, cũng không cường thịnh, đáng về này tầm thường pháp bảo, vừa xuất hiện khí thế khinh người.

Thấy Tô Phuong một mực không có chủ ý: "Quên nói cho ngươi biết, những này pháp bảo đều có cơ quan, đại bộ phận bên trong ẩn chứa ám khí, ngươi chỉ muốn tuyển chọn phù hợp bình khí là được!"

Hắn lập tức chụp vào trong đó một kiện pháp bảo: "Tự cái thanh này như xà đồng dạng đao nhỏ!"

Một thanh một xích(0, 33m) không đến ngân sắc đao nhỏ, theo Tô Phuong một trảo, chợt phiêu phù ở trước mặt, ngân sắc đao nhỏ hai bên vây quanh lấy hai cái trống rất sống động ngân xà, mà ở chuôi đao nơi có ba cái nòng nọc Tiểu Văn, linh xà đao.

"Linh xà đao không tệ, ngươi xem tốt!"

Mạc Nương đem dư pháp bảo thu hồi, sau đó hư không đối với linh xà đao một điểm, vây quanh tại trong thân đao ngân xà, càng hợp cùng thân đao chia lìa, như vậy tự xuất hiện hai kiện pháp bảo.

Quả nhiên là không thể tầm thường so sánh pháp bảo.

"Chẳng lẽ đây là pháp khí?" Đương làm pháp bảo thúc dục chỉ tế, theo pháp bảo bên trong lộ ra một ít linh khí đan vào linh vân, mà lại có được yếu ớt pháp lực khí tức.

"Không sai, đây là một kiện hạ phẩm pháp khí, là đại bộ phận pháp động cảnh tu sĩ khó có thể lấy được tồn tại, pháp khí chỉ có thần thông cảnh cường giả có thể tuyệt đối mà thúc dục, ta không hồn điều kiện phi thường không tệ, đan được đều là các loại bất phàm, pháp bảo cũng là như thế, cái này là tài nguyên, Luru Tinh, ngươi cố gắng lên khổ tu, ta không hồn mặc dù là một sát thủ tổ chức, nhưng coi như là một gia đình, mọi người có thể đi đến cùng một chỗ vì thân vương hiệu lực, cái này là duyên phận, hi vọng ngươi có thể sớm đi thúc dục linh xà đao!" Mạc Nương đứng lên.

“Thuộc hạ định sẽ cố gắng!”

Nghe được Mạc Nương nói cuối cùng mấy câu, bỗng nhiên nghe ra với tư cách sát thủ bất đắc dĩ, tất cả mọi người cảm thấy mạng chém giết ra một chỗ vị, quyền lực.

Cái này là dễ dàng lại dễ cho đều là giết người tu sĩ, sinh ra tình tảo tượng tích ý niệm trong đầu, nếu là một tổ chức, dựa vào một người không được, chỉ có đoàn kết lại, cuối cùng nhất đều có thể còn sống sót.

Mấy ngày sau, Thiên Hương phường!

“Truy mệnh, người cùng Lưu Tinh đi một chuyến, hẳn muốn tìm cái không người chỉ địa tấn chức pháp động cảnh, người muốn bảo đảm an toàn của hẳn!”

Trong tủ lâu, hai gã áo xám hạ nhân đang bị Mạc Nương răn dạy.

Kì thực là Mạc Nương muốn bên cạnh một người trung niên nam tử bảo vệ Tô Phuong, nam tử vì truy mệnh, nhìn như tại Thiên Hương phường là tạp công, kì thực nhưng lại cái cường đại tồn tại.

Hai người giá một chiếc xe ngựa nào đó, bên ngoài ra hái hàng vì do, rồi đi Thiên Hương phường.

Thiên Hương phường ở vào Triệu quốc Hoàng thành biên giới, lại khoảng cách Bát Bảo thành có mười dặm xa.

Rời đi Hoàng thành, Tô Phuong theo truy mệnh dẫn đầu, trải qua một ít thành nhỏ trì, dần dần tiến vào dãy núi.

Về sau giấu kỹ xe ngựa, hai người trực tiếp dùng chạy như bay chỉ nhanh chóng, tiến nhập dãy núi ở chỗ sâu trong.

Hồi lâu hậu, cơ hồ rời đi Triệu quốc Hoàng thành trăm dặm xa, tại một mảnh đại trong rừng rậm, truy mệnh nói: “Cánh rừng rậm này cũng không tệ lắm, tuy nhiên thường xuyên có người đi qua, lại không có gì đáng ngại!”

Tô Phuong cảm tạ: “Làm phiền truy mệnh đại ca!”

“Đã tất cả mọi người vì không hồn hiệu lực, người cường đại lên, không thể nghi ngờ cũng là chúng ta chinh thể thực lực đề cao, người yên tâm tu hành chính là, ta sẽ tại mười dặm chung quanh mai phục bắt đầu đứng đây!”

Nói xong tựa như Kinh Hồng lóe lên, truy mệnh biến mất trong rừng.

Đi vào khoáng đạt đất trống, chuẩn bị cho tốt Độ Kiếp dùng đan dược, hỏa xà quả, liên yên tinh ngồi xếp bằng, thúc dục trăm huyết điều khiển trùng kích thân thể chi lực, phối hợp Cửu Dương chân khí trùng kích thân thể.

Lập tức, Tô Phuong lại cùng Huyền Hoàng câu thông: “Tại ta Độ Kiếp thời điểm, người dùng yêu khí cho ta yểm hộ, cái kia truy mệnh nói không chừng đang âm thầm dò xét, không thể bị hắn nhìn ra ta chính thức năng lượng!”

“Chủ nhân yên tâm, có Huyền Hoàng tại, trước kia cái kia thần thông cảnh cường giả, nhìn không ra cái như thế về sau!” Huyền Hoàng rất có lòng tin.

Tô Phuong lại đem ý thức chi âm, thâm thấu bảo tháp bên trong: “Đạo Vô Lương, chờ ta tấn chức pháp động cảnh, người cần phải dạy ta bày trận!”

Đạo Vô Lương lại không yên lòng, bề ngoài giống như nhốt tại bảo tháp, quá mức biệt khuất: “Hừ, người bây giờ bỏn sự lớn rồi, còn dùng lấy ta hỗ trợ?”

“Có một vấn đề ta một mực quên hỏi người, người là bực nào tu vi?”

“Yêu tộc cảnh giới không có nhân loại phân như thế kỹ càng, bất quá có mấy lần đại quan là giống nhau, ví dụ như Kim Đan, hiện tại ta liền cho ở vào ngưng kết Kim Đan trình độ!”

“Sao chịu được so hạng cảnh giới?”

“Siêu việt pháp động cảnh, thần thông cảnh vài đại cảnh giới, không sai biệt lắm tiếp cận Thiên hợp cảnh!”

“Thiên hợp cảnh? Ta cũng không phải biết rõ, nhưng biết rõ Kim Đan chính là tu sĩ đều truy cầu tồn tại... Thiên Môn Thánh hoàng hạ tu vi?”

“Thiên Môn Thánh hoàng người này tu vi tại thiên hợp cảnh phía dưới, tựa hồ cũng đem trùng kích Kim Đan, nhưng Thiên môn Thánh hoàng rất nhìn không thấu, thực lực của ta so với hắn cường, thực sự nhìn không thấu hắn đạo hạnh, người này có thể với tư cách Triệu quốc một phương Bá Giả, tất nhiên ừng có chỗ hơn người, là không đơn giản nhân loại!”

Đợi Đạo Vô Lương nói xong, Tô Phuong cũng biết đại khái Thiên Môn Thánh hoàng thực lực.

Mà Đạo Vô Lương lại khế nói: “Người phải cẩn thận, Triệu quốc có rất nhiều thần thông cảnh cao thủ, mà vượt qua thần thông cảnh cao thủ cũng không tại số ít, người gần đây gặp được một ít tu sĩ, trong đó có vượt qua thần thông cảnh tồn tại, cái loại này cường giả ngưng kết Đan thai, chính đang chuẩn bị từng bước một trùng kích Kim Đan, một khi trở thành Kim Đan cao thủ, thì phải là đầu số rồi, mà ta yêu tộc ngưng kết Kim Đan so các người nhân

loại khó khăn ngàn vạn lần, nếu là đội bản đạo ngưng kết Kim Đan, mười tên nhân loại Kim Đan tu sĩ, cũng không phải đối thủ của ta, một trăm còn không sai biệt lắm!”

Lời nói này nghe được Tô Phuong là một hồi ghen hống nhìn trần trối, hắn không biết hoài nghi Đạo Vô Lương lời mà nói..., Đạo Vô Lương thực lực là hắn tự mình được chứng kiến.

Trách không được yêu tộc là nhân loại đại địch.

Lại là mấy ngày đi qua!

Ngồi xếp bằng mà phóng thích kinh người khí thế Tô Phuong, lại thi triển trăm huyết điều khiển, tại bụng điểm ra mấy đạo điều khiển, lập tức thân thể tuôn ra kinh người dương khí, cũng may dương khí bên ngoài còn có một tầng yếu khí vật che chắn, nếu không dương khí khí thế có thể trong rừng rậm tàn ra.

Vù vù!

Nghe được dị thường động tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên chẳng biết lúc nào, bầu trời nơi xuất hiện trập trập mây đen, dài ước chừng trăm mét, như cùng một cái mây đen Trường Hà.

Lúc này, tại trăm huyết điều khiển phóng thích trong cơ thể năng lượng lập tức, khí hải đầu tiên tàn ra, dương khí hướng thân thể bên ngoài, cùng với trong óc bắt đầu trùng kích.

Đột phá!

Tô Phuong đang tại theo mặt đạo cảnh trùng kích pháp động cảnh!

Thân thể tuôn ra các loại nhau thai tạp chất, hắn không quan tâm những này, cũng không quan tâm trùng kích mang đến thống khổ, mà tập trung tinh lực trùng kích đại não.

Đại não ở chỗ sâu trong, trải qua một phen phiên trùng kích, Tô Phuong rốt cục lại cảm ứng đại cái kia thần bí chỗ trống thế giới.

Thần khiếu!

Cái này là tu sĩ hai đại nguồn năng lượng thế giới một trong thần khiếu, để mà tu hành pháp lực, mà nhân thể đan điền, thì là dùng để tu hành linh lực, linh lực cùng pháp lực kết hợp, tăng thêm pháp ân cùng tự nhiên năng lượng kết hợp, vậy thì có thể sinh ra thâm bất khả trắc thần thông năng lực.

Tô Phuong dùng hợp đột phá chi lực, trùng kích thần khiếu trong quá trình, mỗi một lần trùng kích, thần khiếu tự càng ngày càng gần, phảng phất có thể đụng tay đến.

Thẳng đến mấy lần trùng kích bên trong, hắn có thể rõ ràng cảm ứng được lỗ đen không gian tồn tại lúc, mới lộ ra kinh hi đáng tươi cười, bởi vì hắn đã thành công nắm giữ thần khiếu tồn tại, mà trải qua tiến thêm một bước cảm ứng, phát hiện lần lượt trùng kích chi lực, tại thần khiếu Hắc Ám không gian, tạo thành giống như sương mù loại pháp lực.

Đương nhiên thần khiếu không gian không nhất định là màu đen, chỉ là Tô Phuong hiện tại chỉ có thể cảm ứng, tại cảm ứng bên trong, hết thấy đều là Hắc Ám

Đồng thời cũng cảm giác pháp lực tại thần khiếu bên trong, càng ngày càng nhiều, hình thành tựa như Tinh Hà loại nước xoáy trạng thái, Tô Phuong lúc này đã cảm thấy, chính mình phảng phất đặt mình trong tại trong tinh hà.

Pháp lực!

Cái này là pháp lực mang đến ý niệm trong đầu, một cái có thể cho nhân loại, lại để cho phạm nhân có được thiên địa lực lượng, cùng thiên địa cùng tồn tại ý niệm trong đầu.

Rất nhanh đột phá chi lực yếu bớt, cùng lúc đó, mây đen cuộn cuộn bốc lên mà đến, trong đó xuất hiện một đạo kiếp lỗi tại du động, phảng phất cảm giác được Tô Phuong đang tại đột phá, muốn tấn chức pháp động cảnh, từ đó thôn phệ mây đen lực lượng.

“Không thể tưởng được cái này Lưu Tinh, đột phá pháp động cảnh mang đến thiên kiếp, thanh thế như thế to lớn!”

Cách đó không xa một mảnh trong rừng rậm, tại một đạo mạng nhện thượng, truy mệnh trạm ở phía trên, mạng nhện có thể thừa nhận trọng lượng của hắn, thật không hiểu ra sao thần thông.

Mà hắn đã ở cảm ứng chung quanh bất luận cái gì động tĩnh, dùng thần thông cảnh tu vi, phát hiện động tĩnh dễ dàng, muốn giết người, đã ở hô hấp trong lúc đó.

Hồn hèn!

Mây đen cái kia sức thiên lôi, trong lúc đó đánh về phía rừng rậm không trong đất.

Tư tư!

Thiên Lôi đánh trúng thân thể, cảm giác đại não cùng thân thể nóng lên vô cùng, lập tức thúc dục toàn thân dương khí, đối kháng tuôn ra vào thể nội thiên kiếp chi lực.

Thiên kiếp đã tẩy tủy, cũng là hủy diệt lực lượng, nếu như Độ Kiếp người trong cơ thể không có sự dư thừa linh lực, vô pháp ngăn cản thiên kiếp mang tất cả trọng yếu bộ phận, cái kia Độ Kiếp người sẽ chết thảm tại dưới thiên kiếp.

“Xem ra là qua rồi!”

Truy mệnh hiện lên cách đó không xa giữa không trung, quét qua thiên kiếp chi lực tại yếu bớt, tức yên tâm trốn vào rừng rậm ở chỗ sâu trong.

Mây đen bắt đầu biến mất, mà Tô Phương cảm giác nóng lên, nộ đại não ở chỗ sâu trong, thần khiếu bên trong, Tinh Hà nước xoáy loại pháp lực thể giới, thoáng cái an tĩnh lại, không có độ ẩm, mà pháp lực cùng thần khiếu không gian, hẳn chẳng những có thể dùng cảm ứng, cũng có thể không chế ý niệm, hút ra ra pháp lực tiến vào thể nội.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Nhiệm vụ

Tại trống rỗng thần khiếu trong thể giới, cảm giác pháp lực rất trừu tượng, tại đám mây chạy, trôi nổi bất định, cho dù theo đại não hấp thu bộ phận đi ra, y nguyên cảm thấy mờ ảo.

Thiên kiếp chấm dứt nháy mắt, liền xuất ra một khối ngân năm hòa xà quả ăn vào, mà lại xem xét trống trơn túi, viên thứ nhất hòa xà quả đã toàn bộ nuốt chửng, chỉ còn lại lần thứ hai cướp lấy hòa xà quả.

Hòa xà quả y nguyên bất phạm, nhưng được lực tại pháp động cảnh không thể so với mật đạo cảnh, mật đạo cảnh có thể bởi vì hòa xà quả được lực, liên tục đột phá, mà pháp động cảnh dùng cả trái cây, chỉ sợ cũng đột phá không đến pháp động cảnh ngũ trọng.

Lại đón lấy thôn phệ một khóa lung lay đan, hôm nay hẳn lung lay đan cũng đủ dùng.

Vào một đạo nhân ảnh tránh đến, đứng vậy truy mệnh!

Truy mệnh ôm quyền: “Chúc mừng người bước vào pháp động cảnh, còn có 15 ngày thời gian, ta y nguyên ở chung quanh che dấu, nắm chặt thời gian tu luyện pháp thuật, dung hợp pháp bảo, trở lại chủ đàn cũng không thể trắng trợn tu hành!”

Qua như gió, nói xong lại không thấy.

“Trước thử một lần dùng pháp lực không chế tinh phách kiếm!”

Trong cơ thể bảo vật không ít, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm không thể thi triển, còn có thật nhiều phi kiếm không dung hợp, đầu tiên tự lựa chọn tinh phách kiếm!

Ông!

Bách... ~ vỗ cái túi, tinh phách kiếm lập tức bay ra, lập tức theo trong đại não, dụng ý niệm hút ra một tia pháp lực, theo linh lực rót vào thân kiếm.

Phi kiếm bên trong trước kia vô pháp không chế trận pháp, pháp ấn, lúc này ở pháp lực cùng linh lực thúc dục hạ, Tô Phương có thể đơn giản cách dùng lực kết ấn, sau đó phi kiếm bạo phát ra trận trận kiếm khí, bên trong trận pháp bắt đầu thúc dục, lệnh Tô Phương một nhảy dựng lên.

Hai chân đạp tại trên phi kiếm, cảm giác mình đã không có sức nặng, tại pháp lực cùng linh lực dung hợp hạ, cả người cùng phi kiếm ở vào nhất thể.

Ào ào!

Đương làm ngón tay về phía trước một điểm, phi kiếm kiếm khí lăng lệ ác liệt vô cùng, mà lại phi kiếm bên trong trận pháp tại Tô Phương ý niệm dưới sự không chế, bắt đầu bộc phát cuộn cuộn năng lượng, bên trong trận pháp bộc phát, phi kiếm về phía trước Phù Không bay ra.

Phi kiếm chờ lấy Tô Phuong tại cách mặt đất một trượng cao giữa không trung rất nhanh bay vút, không chế phi kiếm bên trong pháp ấn, phi kiếm chờ lấy Tô Phuong chính xác mà vòng quanh từng khóa đại thụ bay tới bay lui, cũng có thể bay ra rừng rậm, tiến vào rất cao đám mây, nhưng hần hay là trước rơi xuống đất.

“Tiêu hao một bộ phận pháp lực...”

Rơi xuống đất nhảy mất, có một loại say cảm giác, tự nhiên là pháp lực không đủ mạnh đại, không thể thời gian dài ủng hộ phi kiếm bên trong trận pháp.

Phi kiếm loại này pháp bảo, có hai chủng thức dục phương thức, một loại là không cần pháp lực, trực tiếp dùng máu tươi dung hợp, đem phi kiếm phóng ra, loại này chủ yếu là dùng phi kiếm thân mình sắc bén, đánh chết địch nhân.

Một loại khác chính là pháp lực!

Pháp lực tại phóng thích phi kiếm thân mình lực lượng hạ, lại đem bên trong trận pháp thức dục, phi kiếm có thể phóng thích đáng sợ kiếm khí, kiếm quang, cùng với các loại năng lực, ví dụ như ngưng không phi hành, có phi kiếm bên trong còn có thể bộc phát Lôi Điện, Hỏa Viêm, không có pháp lực thức dục bên trong cấm chế, tự vô pháp không chế pháp bảo chính thức lực lượng.

Ví dụ như Hồn Nguyên Thánh cảnh, hần tự vô pháp thức dục, chính là bước vào thần thông cảnh, chỉ sợ cũng thức không nhúc nhích được, điều này càng thêm mệnh mông, tình diệu pháp lực.

“Lần trước tìm được Thẩm Hoàng Kỳ ban thưởng thập kiện pháp bảo, hôm nay phi kiếm đạt tới hơn ba mươi ba, dùng ta đây điểm pháp lực, có thể đồng thời thức dục mười chuỗi cũng muốn mệt mỏi quá sức, bất quá khá tốt, có thể ở pháp động cảnh một trọng dùng pháp lực thức dục thập thanh phi kiếm, cũng coi như không đơn giản rồi!”

“Linh xà đao!”

Thu hồi phi kiếm, lúc này xuất ra hạ phẩm pháp khí, linh xà đao.

Ta ngoan ngoãn, đây chính là pháp khí ah, siêu việt {Linh Bảo}, thân vương chính là thân vương, gì không nhiều lắm, chính là có tiền có thế, ngay huy hạ sát thủ, cũng đều thi triển pháp khí.

Cái này cũng có thể nhìn ra Việt Vương muốn đem không hồn, bồi dưỡng thành trong tay đoạt mệnh lực lượng, còn đối với Tô Phuong mà nói, muốn tra ra cừu nhân giết cha, còn phụ hôn một cái trong sạch, cuối cùng có một đầu đường tắt.

Ong ong!

Nhỏ lên một giọt huyết, linh xà đao hấp thu về sau, tự bộc phát trận tia sáng gai bạc trắng.

Ý niệm tiến vào trong đó, liền nhìn thấy đại lượng pháp ấn, trận pháp đan vào cùng một chỗ, tất cả đều là thức dục linh xà đao pháp ấn, bên trong không gian linh lực sung túc.

“Kết!”

Phóng thích pháp lực tiến vào linh xà đao, kết hợp với bên trong một đạo pháp ấn, không đến dài một thước linh xà đao, lập tức hóa thành một trượng cự trường đại đao, lại thức dục càng nhiều pháp lực, lần nữa kết ấn, tại linh xà trong đao bộ tuôn ra ra trận trận đao mang, những này đao mang có thể đủ đem Tô Phuong nghiền nát.

Đương nhiên như thế nào pháp khí, trong đó tình diệu một cái năng lực, lệnh Tô Phuong phát giác đến!

Lúc trước theo Đạo Vô Lương cái kia hàng được đến về pháp bảo tri thức, trong đó có pháp khí đại bất đồng, đương làm Tô Phuong tìm kiếm được linh xà trong đao bộ một đạo đặc thù pháp ấn về sau, lại chậm rãi nâng lên cánh tay phải, đánh ra một đạo pháp ấn.

XÍU... UU!!

Hơn một trượng đại linh xà đao, lập tức hóa thành cầm trong tay lớn nhỏ, đúng, so với trước tầm thường bản thể lớn nhỏ, còn yếu tiểu hứa đa, sau đó ông mà một tiếng, vậy mà bắn vào Tô Phuong cánh tay phải.

Không thấy!

Pháp khí, cái này là pháp khí cùng {Linh Bảo} rõ ràng nhất phân biệt, {Linh Bảo} là vô luận như thế nào, đều không thể hấp vào thể nội, nhưng là pháp khí không giống với, pháp khí luyện chế thời điểm, rót vào thần thông trong đó, một khi thức dục bên trong thần thông pháp ấn, liền có thể đem linh xà đao hóa thành không ngờ thể tích, mà lại hấp vào thể nội một loại nơi trong kinh mạch.

Hiện tại Tô Phuong liền đem linh xà đao giấu nhập cánh tay phải cơ thể tầng bên trong, cũng không hút vào tiến vào pháp bảo linh mạch.

Pháp khí không tại trong túi, ngay tại da thịt huyết dưới thịt, tự động thôi phát càng thêm lệnh địch nhân không thể đoán trước, không được phép phản ứng, pháp khí có thể theo thân thể bất đồng bộ vị thôi phát, vô thanh vô tức thời khắc khắc phát động đánh chết.

Theo lúc trước Huyền Hoàng Lục Đạo thấp chui vào cánh tay phải, kỳ thật đã phát hiện pháp khí cùng {Linh Bảo} không sai biệt lắm

Tô Phương thầm nghĩ: “Huyền Hoàng, dùng ta trước mắt pháp lực, có thể thúc dục người sao?”

Huyền Hoàng tranh thủ thời gian phủ quyết: “Tuyệt đối không được, ta bản tôn cần không bỏ pháp lực thúc dục, dùng chủ nhân trình độ, có thể thúc dục hạ phẩm pháp khí một bộ phận năng lực, đã là kỳ tích!”

“Đúng vậy a, ta cũng vậy quá nóng lòng, dục tốc bất đạt ah, về sau gặp được vô pháp ứng phó cường địch, có lẽ hay là dựa vào người để đối phó!”

“Chủ nhân, hạ phẩm pháp khí bên trong, các loại pháp khí cũng có thực lực có khác, do luyện khí giả rót vào tài liệu, luyện chế hỏa hầu, thi triển thần thông bất đồng, làm cho ngang nhau pháp khí, lại có được cách biệt một trời, cái này linh xà đạo tại hạ phẩm pháp khí bên trong, cũng coi như giống nhau, so đồ bỏ đi pháp khí tốt một chút điểm!”

“Phải không?”

Tô Phương khẽ giật mình, nguyên lai pháp khí bên trong còn có những này hiếm ai biết bí mật.

Hắn lại đem tấn chức không ít ý niệm, đơn giản mà dùng mảnh vào Lục Đạo thấp, mà lại cảm ứng được Đạo Vô Lương: “Trong khoảng thời gian này người nhưng hiểu rõ ràng? Về sau là hướng ta trung thành và tận tâm, còn tiếp tục cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan?”

Đạo Vô Lương thực rất không thể: “Đạo gia thiết tình sợ người rồi, nhưng Đạo gia đúng vậy ngưng kết Kim Đan tồn tại ah, cho dù tại Triệu quốc, cũng là nhất đẳng cao thủ, vì sao muốn trở thành người một cái pháp động cảnh tu sĩ người hầu? Mà lại ta Hồ Tộc tại yêu trong tộc địa vị chính là vương giả, như thế nào nuốt đống hạ con tức này?”

“Kỳ thật người cũng không cần khi ta tọa kỵ, ta hiện tại cần có thể đối mặt khó khăn, chế ngự cường địch phương pháp xử lý, người là tuyệt thế đại yêu, ta tự nhiên muốn mượn lực lượng của người, có phải là? Người chỉ cần giúp ta đạt thành tâm nguyện, vì phụ báo thù, tìm đến gia tộc pháp bảo, ta liền cho trả lại người tự do!”

“Đạo gia nào có lựa chọn? Nhưng người còn cần tâm ngoan thủ lạt, nhiều nghĩ biện pháp đạt tới mục đích, mọi chuyện đều là xem sợ trước hậu, có đạo gia tăng thêm Huyền Hoàng Lục Đạo thấp, đối phó Kim Đan kỳ cao thủ cũng có thể, Đạo gia trong tay còn có lợi hại pháp khí, chính là Kim Đan kỳ cũng không làm gì được người!”

“Có lời này của người ta liền yên tâm, ta nói lời giữ lời, đối đãi ta vì phụ trả cái trong sạch, tìm hồi gia tộc bảo vật lúc, không chừng bản thân mình do!”

Cùng linh xà đạo dung hợp hồi lâu, tu vi cũng đạt tới trạng thái bình thường lúc, chậm rãi phóng thích Đại viên mãn thân thể năng lực, lập tức nghe thấy cái này mảng lớn cánh rừng tất cả động tĩnh, được chia thanh thanh âm đến từ phương nào.

Mà lại cũng nghe đến truy mệnh tại chậm rãi hô hấp, mà thị lực cũng không thể rồi, có thể đem ngoài ngàn mét mạng nhện đều có thể xem rành mạch.

Lại gọi ra một thanh phi kiếm, rất nhanh tựu dung hợp phi kiếm bên trong đại lượng pháp ấn, vận dụng một tia pháp lực thúc dục, phi kiếm lập tức bay về phía truy mệnh chỗ cánh rừng.

“Lưu Tinh, chúc mừng người!”

Trong chớp lát, với tư cách thần thông cánh cường giả, truy mệnh cũng một nhảy ra, hắn không cần khống chế phi kiếm, tựu có thể làm được ngán người ngự không.

Khách sáo vài câu, hai người đều tự khống chế phi kiếm rời đi cái này tám cánh rừng.

Đây là Tô Phương lần đầu tiên dựa vào chính mình khống chế phi kiếm, nhưng bay vào không trung, cũng có thể trốn vào đại địa, rốt cục hắn cũng có thể làm được cước đạp phi kiếm, ngự kiếm giết người.

Thế giới tựa hồ tại thời khắc này, trở nên thập phần nhỏ bé, từ nơi này trở lại Thiên Tông thành, cũng chỉ có điều vài ngày thời gian mà thôi.

Hai người lại giá lấy xe ngựa, trở lại Hoàng thành.

Thiên Hương phương!

Dưới mặt đất trong mật đạo.

Bạch Đầu Ông đi vào địa cung, một lát sau, Mạc Nương tựu cũng tới.

Vừa thấy mặt, Bạch Đầu Ông đằng đằng sát khí mà xuất ra một khối ngọc giản: “Thiếu chủ vừa hạ đạt nhiệm vụ, hai cái từng tại Vương phủ người hầu cao thủ, dục đầu nhập vào lang quân vương, đem Vương phủ bí mật cho rằng lễ vật hiến cho lang quân vương, đây là hai người đặt chân chi địa, tranh thủ thời gian phái người đem hai người này diệt trừ, Vương phủ tuyệt không cho phép có phản đồ còn sống rồi đi, ngay tại đêm nay động thủ, đây là về hai người tình báo!”

“Thuộc hạ lập tức bỏ trí!”

Mạc Nương rất nhanh rời đi mật đạo.

Thiên Hương phurong khổ phòng, Tô Phurong cùng bốn tiểu nhị mới vừa vào cửa, tức thấy Mạc Nương lộ ra nghiêm túc, sau đó chỉ đi trong đó hai người, chỉ còn lại Tô Phurong cùng hai gã tuổi trẻ sát thủ.

“Tôi gần hoàng cung phụ cận có một gia quán rượu, hai người này phải diệt trừ, hơn nữa ngay tại đêm nay!”

Mạc Nương kết án, do linh khí ngưng tụ ra hai mắt: “Hai người này tu vi tại thần thông tứ trọng cùng ngũ trọng, nghĩ tới đây là quán rượu, bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, muốn giết hai người tốt nhất dùng ‘Huyền Thần tán’, trước đem hai người độc chóng mặt, tái tạo thành cướp bóc biểu hiện giả dối, mặc lưu lại quá nhiều dấu vết, Lưu Tinh, người tu vi bình thường, thần thông cảnh cao thủ không biết chú ý người, liền từ người phụ trách nghe ngóng tin tức, các người tùy thời mà động!”

“Dạ!”

Ba người nhớ kỹ mục tiêu dung mạo, thay một thân tầm thường quần áo, từ cửa sau lặng yên rời đi.

Một lúc lâu sau, dần dần đến hoàng hôn, đường đi dòng người như dẹt, cũng có tuần tra binh sĩ, ba người tới quán rượu, thăm tra đối chiếu một phen, âm thầm trao đổi qua đi, Tô Phurong lợi dụng khách nhân bộ dáng tiến vào quán rượu.

Quán rượu lầu một chủ yếu thực khách, lầu hai đến lầu ba đều là khách phòng, Tô Phurong vừa mới tiến đến ánh mắt quét qua, lập tức tại nơi hẻo lánh một trương bàn vuông nhìn thấy hai gã trung niên nhân, đứng vậy ám sát mục tiêu.

Hai người vui thích uống chút rượu, căn bản không chú ý tới Tô Phurong ở một bên ngồi xuống, cũng chọn chút thức ăn, đợi một hồi, hai người tính tiền hướng lầu hai mà đi, Tô Phurong âm thầm lưu ý lấy, biết rõ hai người đi vào phòng xác nhận về sau, mới rời đi quán rượu, cùng hai gã khác sát thủ tụ hợp.

Đem mục tiêu chỗ khách phòng nói cho hai người, đối phương tự lại để cho Tô Phurong bên ngoài chờ đợi, ám sát hành động tự do bọn hắn đi phụ trách.

Ám sát thần thông cảnh, mặc dù là hạ độc cũng không dễ dàng, Tô Phurong che dấu, xác định không có người lưu ý lúc, liền tới đến đường đi, tìm đắc một nhà cửa hàng, dùng tiền làm cho người ta vì hắn đi một chuyến, tự nhiên là vì Thẩm Hoàng Kỳ đưa tin.

Về phần mục tiêu chính là tác chính là là trước kia đã sớm nhớ kỹ, là một tòa bình thường trang viên, mà trong trang viên tự nhiên ẩn núp lấy Thẩm Hoàng Kỳ thủ hạ.

Cửa hàng cũng cao hứng làm loại này một vốn bốn lời sinh ý, thu linh thạch, tự lập tức phái người một mình chạy cái này một chuyến.

Mà hắn lại nhớ tới quán rượu phía sau, lại đợi nửa canh giờ, hai gã sát thủ thành công trở về.

“Chúng ta đem mục tiêu độc chóng mặt hậu, loạn đao chém chết, cũng đem đáng giá gì đó vơ vét không còn gì, nhiệm vụ lần này đã viên mãn hoàn thành!”

Ba người chậm mặt về sau, rất nhanh chỉ nghe thấy quán rượu truyền đến động tĩnh, lúc này theo dòng người biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Bát hoàng tử nữ sủng, Lục Lam

Hoàng thành một phurong khác, lang Vương phủ!

Lang quân vương như Việt Vương cũng khổng chế chung quanh vài tòa thành trì, trở thành hoàn toàn xứng đáng bá chủ.

“Đại nhân, hôm nay mật đàn đột nhiên thu được phần này tin tức!”

Trong màn đêm

Thẩm Hoàng Kỳ một thân kim sợi cảm bảo, thúc dục một đạo ngọc giản, đứng trước mặt lấy một vị lão giả.

Đội xem qua ngọc giản về sau, Thẩm Hoàng Kỳ trên mặt lập tức hiển hiện kinh hi: “Không thể tưởng được cái này Tô Phương mới tiến vào Việt Vương phủ, tựu thuận lợi ả núp không hồn bên trong, trở thành bên trong một phần tử, mà lại thăm dò rõ ràng không hồn tổng đàn, mật đạo, nhân số một bộ phận mạng lưới vân... vân!”

Lão giả vội vàng nói: “Đại nhân, không hồn đây là một khóa u ác tính ah, nhiều lần giết ta Vương phủ cao thủ, Vương gia vẫn muốn tiêu diệt không hồn, đã không hồn có người của chúng ta, sao không thừa cơ diệt không hồn? Nhỏ tận gốc, giết giết Việt Vương uy phong?”

“Việc này còn cần cùng Vương gia thương lượng!”

Thẩm Hoàng Kỳ mang theo ngọc giản, cùng lão giả tiến vào hành lang, tiến vào cấm quân gác cấm cung, mới đi đến một tòa tất cả đều là sách vở đại điện.

Đại điện chậm rãi truyền tới một cực kỳ tuổi trẻ thanh âm: “Hoàng Kỳ, muộn như vậy ngươi còn có việc?”

“Vương gia, chúng ta ả núp một con cò, rốt cục tiến vào không hồn, vừa mới truyền đến về không hồn hết thấy tư liệu, thuộc hạ đến đây xin chỉ thị Vương gia, là không phải có thể đối với không hồn động thủ?”

“Việc này xử lý không sai, nhưng trước đừng có gấp tiêu diệt không hồn, Việt Vương trăm phương ngàn kế bồi dưỡng một chi sát thủ, không đơn thuần là cùng bốn vương đối kháng, người này khả năng còn có càng lớn âm mưu quỷ kế, trước nhìn kỹ hẳn nói, lại để cho người của ngươi ả núp tốt, tuyệt đối đừng hành động thiếu suy nghĩ!”

“Thuộc hạ minh bạch!”

“Có một chuyện ngươi muốn chuẩn bị, Bát hoàng tử muốn nạp thiếp, tin tức đến vô cùng đột nhiên, mà lại tại hoàng cung lâu thiết hạ đại yến, mời đương kim tất cả có quyền thế đại nhân vật tham gia!”

“Thuộc hạ lập tức xử lý!”

Thẩm Hoàng Kỳ khom người thôi cách đại điện.

Thiên Hương phòng!

Trở về liền hướng Mạc Nương bàn giao nhiệm vụ, loại nhiệm vụ này đối với không hồn mà nói chính là chút lòng thành, Mạc Nương cũng thu được theo một phương diện khác tin tức truyền đến, xác nhận mục tiêu đã bị diệt trừ, xem ra không hồn cũng đem tình báo thời thời khắc khắc nắm giữ ở trong tay.

Trải qua một lần nhiệm vụ về sau, Mạc Nương liền tự mình dạy Tô Phương chế độc, hạ độc, ám sát đám thủ đoạn, theo như thế nào tới gần mục tiêu, như thế nào ra tay, Mạc Nương đều nhất nhất làm mẫu.

Đôi khi giết người, không nhất định không nên dùng pháp bảo, cũng không cần đấu pháp, mà hạ độc là không hồn rất thường dùng thủ đoạn.

Tô Phương gần như từng buổi tối đều tiến vào mật đạo, theo Mạc Nương, hoặc là truy mệnh học tập, không có có một ngày lười biếng qua.

“Các ngươi sáu người lập tức chấp hành nhiệm vụ, lão Ông sẽ nói cho các ngươi biết nhiệm vụ là cái gì!”

Ngày này sáng sớm, vừa mới bận rộn không ít sát thủ, lại bị Mạc Nương khẩn cấp triệu hoán, trong đó có truy mệnh, Tô Phương, sáu người mang theo mật nạ tiềm nhập khó phòng mật đạo.

Tại mật đạo ghé qua một canh giờ, liền gặp Bạch Đầu Ông.

Bạch Đầu Ông lại để cho sáu người tại mật đạo nghỉ ngơi một hồi, lại người cầm bắt được sáu bộ quân giáp, mọi người thay về sau, phát hiện mũ bảo hiểm rất kỳ lạ, đem ba đầu cơ hồ hoàn toàn bao lại, ngoại trừ cái cằm cùng hai mắt, bộ mặt thì không cách nào nhìn qua.

“Lần này các ngươi muốn chấp hành một cái phi thường nhiệm vụ trọng yếu, nhiệm vụ độ khó vượt qua dĩ vãng!”

Sáu người thay quân giáp về sau, lập tức thành nguyên một đám giáp sĩ, Bạch Đầu Ông cũng bắt đầu bàn giao nhiệm vụ: “Đương kim Bát hoàng tử thiết yến, muốn nạp mới phi tử, cũng tại hoàng cung lâu mở tiệc chiêu đãi Tam đại thân vương, cùng với nhất có quyền thế đại nhân vật, tại đây sân phủ yến theo bắt đầu đến chấm dứt, khắp nơi cũng có thể tràn ngập nguy cơ, nói không chừng sẽ có người dùng các loại phương thức, ám sát thân vương, các ngươi nhiệm vụ chính là che dấu sát thủ thân phận, với tư cách thân vương cảm vệ quân, thời thời khắc khắc kết thân vương thiếp thân bảo vệ, nhớ kỹ, từ giờ trở đi, mạng của các ngươi tựu không phải là của mình, mà là thân vương, có người ám sát thân vương, các ngươi muốn dùng thân thể của mình đi bảo vệ thân vương, thân vương tuyệt không cho phép có nửa điểm thương tổn, nếu không các ngươi sáu người cùng với người nhà của các ngươi, hết thảy chịu lấy đến liên lụy chi tội!”

“Việt Vương thị vệ!”

Đột nhiên, Tô Phương tại không thể nghỉ ngơi sửa sang lại chiến giáp lúc, tại chiến giáp trong tầng lụa tầng, gặp được quen thuộc bốn chữ, dùng kim tuyến thêu thành ‘Việt Vương thị vệ’.

“Nguyên lai Việt Vương thị vệ, là theo theo Việt Vương bên người thân nhất loại người, ngay phủ khách cũng không phải thị vệ...”

Tô Phuong không thể tưởng được như thế ngoài ý muốn liền trở thành Việt Vương thị vệ, chính là chỗ này Việt Vương thị vệ, giết người diệt khẩu, lệnh phụ thân hẳn bị mất mạng.

Bạch Đầu Ông lại um tùm uống đến: “Bất luận kẻ nào muốn mưu hại Việt Vương, các ngươi đều muốn tại trước tiên xông đi lên bảo vệ Việt Vương, nhớ kỹ điểm này, cái này chính là các ngươi còn sống nguyên nhân, không cần các ngươi sâu đậm tu vi, chỉ cần dũng khí của các ngươi!”

“Dạ!” Sáu người khom người.

Bạch Đầu Ông mang theo sáu người, lại tiến vào một cái khác đầu mật đạo.

Đại khái một canh giờ về sau, ra mật đạo, nguyên lai đã là Bát Bảo thành, Việt Vương phủ!

Hon nữa không phải bên ngoài phủ, nội phủ, mà chính là cấm cung!

“Bàng đại nhân!”

Đi vào một tòa nội uyển, chỉ thấy Bàng Đức cùng Hàn Tín đang tại uống rượu nói chuyện phiếm, theo Bạch Đầu Ông mang đến sáu đại sát thủ, Bàng Đức rất là thoải mái, liền lại để cho Bạch Đầu Ông trước rồi đi.

Sáu người thủ hộ ở một bên, một lát sau, Bàng Đức cùng Hàn Tín mang theo sáu người rồi đi nội uyển, lại trải qua hành lang, hướng một tòa đại cung điện đi đến.

Tô Phuong phát hiện cấm cung tựa là không như bình thường, cơ hồ thập cái hô hấp gian, thì có tuần tra tiểu đội từ khác nhau phương hướng xuất hiện, ngoại trừ những này, có cường giả tiềm phục tại nóc phòng, trong bụi cây, thời thời khắc khắc chờ chờ lệnh.

Đi vào cung điện, tại đây hẳn là Việt Vương phủ một chỗ rất trọng yếu địa phương, người ngoài thông báo, Bàng Đức mới mang theo sáu người tiến vào cung điện.

Một vị cũng không xuất chúng trung niên nhân, trung đẳng dáng người, eo buộc kim dải, đang ngồi đại điện chính phía trên, bên cạnh có hai vị không hề khí tức cường giả.

Nhìn thấy trung niên nhân, Tô Phuong ánh mắt xéo qua dò xét, người này trời sinh tựa ửng có một loại hoàng giả khí, một cây sợi tóc đều mang theo có chút linh khí.

Việt Vương!

Không hề nghi ngờ người này chính là đương kim Triệu quốc, tọa trấn một phương đại nhân vật.

“Vương gia!”

Bàng Đức trước ý bảo lại để cho sáu người dừng lại chờ đợi, hẳn tiến lên vài bước: “Đây là tại không hồn lựa đi ra, bảo vệ Vương gia tham gia hoàng tử đại yến sát thủ, bọn hắn chính thể thực lực cũng không kinh người, nhưng cũng sẽ ở nguy cơ trước mắt, dùng tánh mạng bảo vệ Vương gia!”

Cao cao tại thượng Việt Vương nói: “Thực lực không được là tốt rồi, như vậy ngược lại có thể lệnh muốn mưu hại bốn vương kẻ xấu lộ ra chân ngựa, Bàng Đức, không hồn ngươi còn muốn gia tăng trong bóng tối bồi dưỡng, lần trước ngươi không phải đại biểu bốn vương, đi Thiên Môn phủ sao? Ngươi nhưng gặp được Vũ Hoàng?”

“Vũ Hoàng?”

Trong sáu người, thấy không rõ dung mạo Tô Phuong, trong nội tâm đột nhiên lộ bộ thoáng một tý, ở chỗ này không ngờ nghe được Vũ Hoàng cùng Thiên Môn phủ.

Nhất đại thân vương, tại sao lại như thế để ý tại phía xa Triệu quốc bên ngoài một cái đại linh chủ?

Mà ở cái này trong đại điện, mỗi người đều là Việt Vương tâm phúc, tự nhiên không nói chuyện không nói, mà Tô Phuong sáu người là không hồn sát thủ, cũng chẳng khác gì là tử sĩ, tử sĩ chính là thời thời khắc khắc cũng có thể, không cách nào nữa mở miệng nói chuyện người chết.

Nhưng Bàng Đức có lẽ hay là được Việt Vương ánh mắt tránh biến, hướng sáu người phát phát tay: “Các ngươi trước tiên ở đại điện bên ngoài chờ!”

Đến đến đại điện bên ngoài, Tô Phuong tranh thủ thời gian thúc dục Đại viên mãn thân thể năng lực, đây chính là ngay thần thông cảnh tu sĩ, cũng khó khăn dùng có được năng lực.

Thần thông cảnh tu sĩ tại pháp lực, trên thực lực, muốn siêu việt pháp động cảnh, mà là Tô Phuong chính là Viễn Cổ luyện thể người, nghịch thiên cải mệnh về sau, có được thân thể đặc thù năng lực, đây là thần thông cảnh đều không thể có được năng lực, cho nên hẳn có thể nghe được gần như trăm mét về sau, trong đại điện bất kỳ thanh âm gì.

Bằng Đức thanh âm lập tức xuất hiện: “Thủ hạ đi Thiên Môn phủ trước kia, tụt theo như Vương gia phải tới cường giả, đi trước đại ngọc núi, đợi Thiên Môn phủ yến bắt đầu mấy ngày hôm trước, Thiên Ngọc núi tụt người đến, mà lại tụt là vừa vặn trở thành đại ngọc núi mới linh chủ, Vũ Hoàng!”

Việt Vương nói: “Bốn vương cùng đại linh chủ thượng một nhiệm Vũ Hoàng sớm âm thầm liên lạc, bắt quá cái này tân nhiệm Vũ Hoàng không đơn giản, có thể giết vị kia cường đại Vũ Hoàng, người nhìn thấy hắn, hãy nhìn ra thực lực đến?”

“Thâm bất khả trắc, có lẽ đã kết thành Kim Đan...”

“Phải không? Nếu là Kim Đan cao thủ, vậy thì tốt quá, vậy hắn là bậc nào bộ dáng?”

“Vương gia, người này mang theo mặt nạ, nói chuyện cũng khàn giọng trầm thấp, có ý che lấp chính mình, thuộc hạ vô pháp nhìn ra dung mạo của hắn, nhưng Vũ Hoàng cũng tiếp nhận Vương gia ban thưởng, đồng thời cũng nguyện ý triệu tập thể lực khắp nơi cùng Triệu quốc là địch, cũng trợ Vương gia đánh đảo Triệu quốc, nhất thống Vương Triều!”

“Vũ Hoàng người này không tin được, nhưng hắn lần trước công nhiên cự tuyệt Triệu quốc phái đi ban thưởng, cũng cự tuyệt hướng Triệu quốc tiến cống, không thể nghi ngờ là hướng Triệu quốc tuyên chiến!”

“Tại Thiên Môn phủ thời điểm, khắp nơi sứ giả mặc dù một ngum đồng thanh muốn đối phó Vũ Hoàng, nhưng trải qua người này công nhiên cự tuyệt tiến cống sự kiện bộc phát, nghe nói không ít đại linh chủ đều chủ động cùng Vũ Hoàng liên lạc, nghe nói còn có vài đại chư hầu nhân mã!”

“Có người dám đứng ra phản kháng Triệu quốc, những kia đại linh chủ nhiều năm đã bị Triệu quốc áp bách, ai cũng không muốn mỗi năm hướng Triệu quốc tiến cống, Vũ Hoàng đứng dậy, mặt khác linh chủ sẽ cùng hắn hợp tác, cộng đồng đối phó Triệu quốc, bốn vương muốn đứng là hiệu quả như vậy, mượn đao giết người, mượn Vũ Hoàng, những kia đại linh chủ cùng với khắp nơi chư hầu tay, giúp ta tiêu diệt Triệu quốc cùng với khác thể lực!”

“Như Vũ Hoàng thực cùng rất nhiều đại linh chủ hợp tác, đánh Triệu quốc, đến lúc đó một khi đánh nát Triệu quốc, Vương gia cũng khó có thể áp chế những người này, trọng chương Triệu quốc!”

“Hôm nay hoàng đế tiểu nhi quả thật phế vật, có hắn tại, ta không lấy Triệu quốc, Minh vương, lang quân vương, những kia chư hầu cũng sẽ đem hắn kéo xuống bảo tọa, Bằng Đức, lần này hoàng cung lâu yến hội, Bát hoàng tử có lẽ là muốn lôi kéo thể lực khắp nơi, người này đã ở ngấp nghé hoàng đế vị, người xuống dưới hào hào làm xuống chuẩn bị!”

“Vâng, thuộc hạ cáo lui!”

Thanh âm ở chỗ này kết nhiên nhi chí, sáu người ở ngoài điện đứng nghiêm.

Bằng Đức xuất hiện về sau, lại dặn dò một ít chi tiết, tỉ mỉ, liền đem sáu người ở lại đại điện bên ngoài, hắn một mình rời đi.

Lúc này mặt khác mấy người đảo rất bình thường, nhưng Tô Phụng nhưng trong lòng nhắc lên cơn sóng gió động trời, tuyệt đối không thể tưởng được nhìn như gió êm sóng lặng Triệu quốc, nguyên lai sớm đã là âm thầm mãnh liệt, sát cơ tứ phía, nguyên một đám thân vương, một phương phương chư hầu, ngay đại linh chủ đều đập vào Triệu quốc chủ ý.

Cái này khối thịt béo, ngay hoàng tử thậm chí nghĩ phân một ngum.

Lúc này hắn rất muốn sát nhập đại điện, trực tiếp làm thịt Việt Vương, vì phụ thân báo thù, Việt Vương thị vệ là hắn bồi dưỡng đội ngũ, giết người tự nhiên cũng là ý của hắn.

Hoàng cung lâu!

Triệu quốc Hoàng thành bên ngoài, tất cả thành trong ao, duy nhất một tòa do hoàng gia khổng lồ kiến trúc, khoảng cách hoàng cung cũng chỉ có vạn m xa.

“Việt Vương, mời ngồi!”

Tầng năm tầng cao nhất, đây là một chạm rồng đại sảnh, Việt Vương tại Bằng Đức cùng một vị lão giả, mang theo Lục Đại tử sĩ lại tới đây, đã có người an bài Việt Vương ngồi tại ở gần chủ dưới đài vừa mới Trương Kim hoàng ghế dựa lớn.

“Lang quân vương, Minh vương đến!”

Vén vén trong chốc lát, mặt khác hai đại thân vương cũng tới, Tô Phụng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy lang quân vương cùng Minh vương.

Lang quân vương chỉ có hơn ba mươi tuổi, Minh vương tác chính là năm mươi tuổi khoảng chừng gì đó, Tam đại thân vương, lang quân vương là trẻ tuổi nhất.

“Vương huynh!”

Hai đại thân vương theo thứ tự mà ngồi, Tam đại thân vương lẫn nhau ân cần thăm hỏi.

Lúc này càng nhiều có quyền lợi đại nhân vật đã đến, Tô Phuong cũng nhìn được ngự thiên Phục Ma tướng, thì ra là Việt Vương nghĩa tử, người này nhìn về phía trên cùng Việt Vương cũng chưa quen thuộc, ngoại nhân nào biết được hẳn chính là đương kim Việt Vương nghĩa tử.

“Cung nghênh Bát hoàng tử, cùng với tân phi!”

Tất cả mọi người đứng lên, ngoại trừ Tam đại thân vương.

Tại nữ tỳ ủng đám phía dưới, một vị tuổi trẻ hoàng tử, đang cùng một vị nghiêng nước nghiêng thành, mỹ mạo siêu phàm nữ tử, dần dần xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

“Lục, Lục Lam!”

Tô Phuong cũng tò mò nhìn xem Bát hoàng tử là bậc nào tồn tại, đã thấy đến cái gọi là tân ‘Hoàng phi’ lúc, đồng tử hiện lên vô pháp tin ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Lấy mạng đổi mạng, thành làm nghĩa tử

Tại khí chất đó cao quý, nhân trung long phượng Bát hoàng tử bên cạnh, Lục Lam lại xuất hiện ở mọi người ánh mắt trước kia.

Gần như Phượng bào gia thân Lục Lam, lộ ra lãnh diễm, cao quý, mà mọi người giống như sao quanh trăng sáng, ánh mắt đều ở lại Lục Lam trên người, ngược lại bỏ qua Bát hoàng tử.

Nhân sinh cuộc sống nơi nào không gặp lại!

Tô Phuong nằm mộng cũng muốn không đến, hôm nay tại đây Triệu quốc hoàng cung lâu, Triệu quốc vô số đại nhân vật trên yến hội, gặp được đồng dạng đến từ Thiên Tông thành cổ nhân, Lục Lam.

Như thế nào làm hẳn tin, lúc này mới ngăn ngừa mấy tháng thời gian, trước kia vẫn còn Thiên Môn phủ tranh phong, đều tự phải không đồng đạo sân thiên tài, mà trong chớp mắt, Lục Lam biến hóa nhanh chóng, đã trở thành Bát hoàng tử hoàng phi, trở thành Triệu quốc chính thức đại nhân vật.

Lại nhìn Bát hoàng tử, cũng chỉ có không đến 30 tuổi, ở trước mặt mọi người có vẻ anh minh thần võ, khiêm tốn hữu lễ, từng cái hướng khách nhân đáp lễ.

Bát hoàng tử cùng Lục Lam giống như ông trời tác hợp cho, anh hùng phối mỹ nhân, giống như Lục Lam loại này khuynh thành nữ tử, cũng chỉ có nhân trung chi long, mới có thể có được.

“Một mực nghe nói Lục Lam sau lưng có đại nhân, ngay Thiên môn Thánh hoàng đều muốn cho vài phần mặt mũi... Nào biết nàng người sau lưng là đương kim Bát hoàng tử, trách không được tại Thiên Môn phủ lúc, rõ rệt đã nghĩ diệt trừ ta, một khi giết ta, ai có thể đi truy cứu trách nhiệm của nàng?”

Tới lúc này, lệnh Tô Phuong mới hiểu được tới.

Lục Lam nàng này, thực không đơn giản.

Mặc dù không biết làm sao có thể tìm được Bát hoàng tử nhìn trúng, hôm nay một bước lên trời, cái kia Lục gia cũng tự nhiên mà vậy một bước lên trời, đừng nói nhỏ Thiên Tông thành, chính là chỗ này Triệu quốc ranh giới, cũng có thể là Lục gia, lệnh Lục gia thành lập một người bình thường đế quốc.

Mà Lục gia hôm nay nghiêm nhiên đã trở thành hoàng tộc!

Đại Triệu hoàng tộc!

“Bái kiến hoàng tử!”

Ngoại trừ Tam đại thân vương, ở đây đại nhân vật đều hướng Bát hoàng tử khom người.

Bát hoàng tử phát phát tay, lại để cho Lục Lam ngồi ở một bên, mang theo đế vương khí: ‘Đa tạ chư vị hôm nay tới tham gia bữa hoàng cử hành yến hội, lần này là trước hết để cho mọi người trông thấy hoàng phi, qua một thời gian ngắn, trong hoàng cung hội cử hành hoàng gia thịnh yến, đến lúc đó đi thêm

phong ban thưởng chi lễ!”

Mọi người cũng hướng Lục Lam hành lễ:”Bái kiến hoàng phi!”

Lục Lam chỉ là vuốt cằm mỉm cười, giống như tiểu nữ nhân, hết thấy lại để cho Bát hoàng tử làm chủ.

Mà người bình thường không biết Lục Lam là người nào, nhưng Tô Phuong là biết đến, nàng này nói giết người liền giết người, cái kia nhìn như ôn nhu đáng tuổi cười hạ, cất đầu một khóa lạnh như băng trái tim.

Yến hội lập tức cử hành, hào khí giống như đại gia đình tụ hội, chỉ là mọi người đối với Bát hoàng tử cùng với Tam đại thân vương tất cung tất kính, tựa hồ trong nội tâm đều minh bạch, tương lai một ngày nào đó, cái này trong mấy người, thế tất sẽ có người quyền chưởng che bầu trời.

Tô Phuong thỉnh thoảng lưu ý lấy Lục Lam, cũng được biết Việt Vương nghĩa tử ngự thiên Phục Ma tướng tên là Triệu Tử Bá’, hôm nay cũng là một cái người tâm phúc, tuổi còn trẻ, thông qua tầng tầng khảo hạch, bị đương kim hoàng đế phong làm Phục Ma tướng, đã đắc đất phong, cùng với vô số tài bảo.

Hắn lại âm thầm dò xét lang quân vương, tác chính là không thấy đến Thẩm Hoàng Kỳ.

Lang quân vương 30 xuất đầu, trải qua người khác lên nghị luận, Tô Phuong mới biết được lang quân vương là một cái thừa kế phong hào, phụ thân hắn là thượng nhất đại thân vương, tại lang quân vương mười mấy tuổi lúc, liền đã xuống mồ, lang quân vương còn vị thành niên liền trở thành thân vương, vì vậy tại Triệu trong nước, lang quân vương vô luận địa vị có lẽ hay là lực ảnh hưởng, cũng không so được Việt Vương cùng Minh vương.

Nhìn nhìn lại Minh vương, cùng Việt Vương mấy tuổi không sai biệt lắm, chừng năm mươi tuổi, dáng người có chút mập ra, bất quá người này là một pho tượng cái thể cường giả, làm cho người ta một loại có thể đem người lập tức khuất phục khí thế, nhất là người này mi tâm có khóa màu đỏ thịt nốt ruồi.

Rất nhanh lại vừa múa vừa hát, nguyên một đám ca cơ đều sinh đắc mỹ mạo như tiên, nhưng so với Lục Lam, cái kia kém không phải một đình điểm, vô luận dung mạo có lẽ hay là khí chất, Lục Lam tựa như bầu trời trắng sáng, chỉ có thể xa xem vô pháp khinh nhờn.

“Thượng rượu, mang thức ăn lên!”

Thị vệ dưới sự dẫn dắt, lại có hạ nhân bưng các loại mỹ vị món ngon, theo hai bên hướng khách nhân, thân vương, cùng với Vương gia hiển đồ ăn.

Cũng nhưng vào lúc này, đứng ở Việt Vương phía sau Tô Phuong, bỗng nhiên nhìn thấy hướng Việt Vương đi tới một cái áo xám hạ nhân, tuy nhiên cúi đầu, nhưng Tô Phuong vẫn cảm thấy rất quen thuộc, tựa hồ lại ở đâu bái kiến.

Tô Phuong trong nội tâm lập tức bay lên không tốt ý niệm trong đầu:”Không có khả năng, tại sao có thể có ta đã thấy người? Hoàng cung lâu ta lại tương lai qua?”

Nghĩ tới đây, chỉ nghe thấy bỗng nhiên có đồ vật gì đó đánh nát, cái kia cúi đầu hạ nhân, mãnh liệt ngừng đầu, Tô Phuong rốt cục nhìn thấy người này bộ dáng, dĩ nhiên là tại Việt Vương phủ từng có quá gặp mặt một lần phủ khách.

Việt Vương phủ cao thủ, làm sao sẽ xuất hiện ở tại đây?

Mặc dù Tô Phuong không cùng người này nói chuyện nhiều, nhưng là từng gặp qua một lần, lúc này hắn vì sao xuất hiện ở tại đây?

Đồng thời nhìn thấy người nọ tay phải chính móc ra một đạo lăng quang, Tô Phuong con mắt một hoành, lập tức đi vào Việt Vương trước mặt, mà sát thủ kia đâm ra một thanh đoản kiếm, PHỤT một tiếng, không có đâm trúng Việt Vương, nhưng mà đâm trúng vừa mới hộ tại Việt Vương trước mặt Tô Phuong lồng ngực.

“Có thích khách!”

Cùng lúc đó, Bát hoàng tử, Minh vương, cũng đồng thời gặp sát thủ phục kích, đại lượng hộ vệ trong lúc nhất thời ra tay, mà Tô Phuong chỉ cảm thấy thân thể trận trận lạnh buốt, mà trước mắt sát thủ đang muốn lần nữa ra tay, lại bị một bên Bàn Đức, một chưởng đánh trúng đầu, đem đầu oanh thành thịt vụn.

Mơ mơ màng màng gian, Tô Phuong nghe thấy Việt Vương thanh âm:”Chạy nhanh cứu người!”

“Luu cái người sống!”

“Chậm, hoàng tử, những này sát thủ cần lười tự vận, hoặc là bị tại chỗ đánh gục!”

Hắn lại nghe thấy rất nhiều thanh âm, sau đó lệnh Huyền Hoàng tiếp tục bảo vệ tâm mạch, đồng thời cũng cảm giác có người uy tiến tiên đan, rót vào linh lực.

Mà trong óc hiển hiện Huyền Hoàng thanh âm:”Chủ nhân, ngươi yên tâm, tại dao găm đâm vào lồng ngực trước kia, Huyền Hoàng đã bảo vệ mạch máu, ngoại trừ đại lượng không chút máu, chủ nhân không có vấn đề, có Huyền Hoàng tại, thỉnh chủ nhân yên tâm!”

“Lần này nhờ có ngươi, bằng không thì ta cũng không dám bốc lên lớn như thế phong hiểm, dùng thân thể đỡ kiếm, chỉ có như thế, tại Việt Vương trước mặt không để ý tánh mạng, mới có thể tìm được hắc coi trọng!”

Tô Phưong làm cho mình tận lực không hề rất muốn, lần này đánh bạc tánh mạng, chính là muốn bắt lấy lần này cơ hội, tại Việt Vương trước mặt biểu hiện mình.

Đêm khuya, Việt Vương phủ!

Cầm cung!

“Ta đây là ở nơi nào?”

Một tòa nội uyển bên trong, ngọn đèn tươi sáng, nhiều cái nữ tỳ thủ hộ tại gian phòng, nằm ở trên giường Tô Phưong từ từ tỉnh lại, nhìn thấy lạ lẫm gian phòng, cùng với lạ lẫm nữ tỳ, nhìn nhìn lại trên người quần quít lấy băng gạc, nhất thời muốn không rõ ràng lẫm.

“Tô Phưong!”

Bàng Đức cùng Bạch Đầu Ông xuất hiện ở gian phòng.

“Đại nhân!” Tô Phưong vội vàng ngồi thẳng, miệng vết thương cũng không phải là như thế nào đau, nghĩ đến là đắp lên trần quý linh dược, tăng thêm nhưng hắc là thân thể Đại viên mãn, sự khôi phục sức khỏe vốn tự kinh người.

Bàng Đức nói: “Vương gia tới thăm ngươi rồi!”

“Vương gia?”

Tô Phưong vừa nghe, lập tức vừa mừng vừa sợ, mà nhưng trong lòng tại cười lạnh, quả nhiên không để ý tánh mạng vật lộn độ sức đến cơ hội, rốt cục làm hắc tìm được Việt Vương coi trọng.

Việt Vương một mình đi vào gian phòng, trước hướng Tô Phưong phát phát tay, ý bảo nằm xuống: “Ngươi gọi Tô Phưong? Hôm nay là ngươi cứu được bốn vương, ngươi lập được đại công, nếu không phải ngươi, bốn vương hôm nay tự đầu thân chỗ khác biệt!”

Tô Phưong lập tức hành lễ: “Đây là thuộc hạ chỗ chức trách!”

“Ngươi hảo tốt đường thương, chờ ngươi tổn thương càng về sau, bốn vương hội hảo hảo phần thưởng ngươi!”

Việt Vương lại hướng Bàng Đức, hạ nhân bàn giao, muốn đem Tô Phưong cho rằng hắc giống nhau chiếu cố, vạn có cái gì sơ xuất, vậy thì theo nếp hời tội.

Ân cần thăm hỏi một hồi, Việt Vương liền mang theo Bàng Đức, Bạch Đầu Ông rời khỏi phòng.

Giờ này khắc này, nằm ở trên giường Tô Phưong, trong nội tâm tại rơi lệ: “Cha, hài nhi bất hiếu, vô pháp đem ngươi mang về nhà, không lâu về sau, hài nhi nhất định sẽ báo thù cho ngươi, giết Việt Vương!”

Một tháng sau!

Nội cung, nội uyển sân nhỏ, Tô Phưong tại nữ tỳ túm tụm hạ, đang tại xem xét bồn hoa.

Bàng Đức đến rồi, thấy Tô Phưong khôi phục vô cùng tốt, liền lại để cho hắc cùng nhau đi gặp Việt Vương.

Kì thực Tô Phưong thương thế, từ lúc thật lâu trước tự đã hoàn toàn khôi phục, kéo đến bây giờ cũng chỉ là cho ngoại nhân xem.

Đến đại điện bên ngoài, Bàng Đức tự lại để cho Tô Phưong tiến vào trong đó chờ đợi, hắc tắc chính là ở ngoài điện chờ.

Trong đại điện, chỉ có nữ tỳ cùng vệ sĩ, Tô Phưong đi vào trung ương yên lặng cùng đợi, lúc này theo đại điện phía sau, bỗng nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc, là Triệu Tử Bá: “Nghĩa phụ, ngươi muốn thu Tô Phưong cái loại người này làm nghĩa tử? Hắc có tư cách gì? Ngay thân thông cánh cũng không đạt tới! Tài cán vì ngươi làm chuyện gì?”

“Bá nhi, đừng có gấp!” Việt Vương chậm rãi nói ra.

“Lần này hoàng cung lâu hành động, chính là nghĩa phụ tự tay an bài, làm cho người ta ám sát Bát hoàng tử, Minh vương còn có nghĩa phụ chính mình, vì chính là giá họa cho lang quân vương, sát thủ biết rõ nghĩa phụ, há lại sẽ thật muốn nghĩa phụ mệnh? Mà lại tại chỗ còn có cao thủ sớm chuẩn bị, mà gọi Tô Phưong tiểu tử, chẳng qua là làm nghĩa phụ ngăn cản một kiếm mà thôi!”

“Hành động lần này, nghĩa phụ chỉ vì hãm hại lang quân vương, sát thủ đối với ta, Minh vương, Bát hoàng tử đều hạ thủ, duy chỉ có không có đối với hắc ra tay, ngoại nhân tự nhiên nhìn ra, sát thủ là lang quân vương phái ra, cho dù không phải hắc sai sử, cũng cùng hắc có quan hệ, bá nhi, Tô Phưong người này đột nhiên làm nghĩa phụ đỡ kiếm, thật là không biết số lượng, nghĩa phụ vừa vạn tại không lâu trước kia nghĩ đến một cái kế hoạch, chính cần một người đi chấp hành, mà cái Tô Phưong là nhân tuyển duy nhất!”

“Lại để cho hài nhi đi làm, không phải rất tốt?” Triệu Tử Bá như trước không phục.

“Bởi vì đây là một cái cừu từ nhất sinh nhiệm vụ, lại để cho Tô Phuong đi, vậy hẳn chỉ có một chữ chết, ta như thế nào cam lòng cho ngươi? Ngươi đúng vậy vì phụ tử nhỏ mang theo trên người trưởng thành, nghĩa phụ như thế nào cam lòng cho ngươi đi chịu chết?”

“Hẳn là nghĩa phụ thu hẳn làm nghĩa tử, chỉ là trên danh nghĩa nghĩa tử của? Cho hẳn một điểm chỗ tốt, đợi về sau tốt làm nghĩa phụ bán mạng?”

“Đúng đây ý tứ này, về sau ở trước mặt người ngoài, ngươi coi như hẳn là đệ đệ, kì thực người này chính là ngươi trong tay của ta một con cò!”

“Dạ!”

Sau đó tiếng bước chân, từ xa mà đến gần mà đến.

Trong đại sảnh, ngoài ý muốn nghe được Việt Vương cùng Triệu Tử Bá đối thoại, lệnh Tô Phuong sau lưng từng đợt lạnh cả người.

Việt Vương muốn thu hẳn làm nghĩa tử, nguyên lai là tại thiết lập ván cục, làm một bàn đại cục, mà hẳn chính là chỗ này trong cục quân cờ, chính là Việt Vương trong tay lợi kiếm.

“Khi ta không tồn tại? Việt Vương, ngươi cũng đã biết ngươi đang ở đây lợi dụng ta, lại không biết ta cũng vậy tại có ý tiếp cận ngươi, đem ngươi đầu người lấy xuống!”

Cười lạnh một phen, lập tức đương làm làm cái gì cũng không phát giác.

“Tô Phuong!”

Việt Vương tại Triệu Tử Bá dưới sự bảo vệ, đến đến đại sảnh.

Việt Vương lần này không có leo lên bảo tọa, mà là đi bộ tới đến đại sảnh, mà lại thân thiết mà lấy tay vỗ vỗ Tô Phuong bả vai: “Bá nhi, lần này tại hoàng cung lâu, ngươi cũng chứng kiến Tô Phuong phần đầu quên mình cứu được nghĩa phụ, nếu không phải Tô Phuong, nghĩa phụ cái này đầu mạng già sẽ không có!”

Triệu Tử Bá lộ ra mỉm cười: “Tô Phuong, ngươi cứu được nghĩa phụ của ta, về sau ta và ngươi tự huynh đệ tương xứng!”

Tô Phuong lúc này khom người: “Sao được? Tiểu nhân sao dám cùng đại nhân xưng huynh gọi đệ?”

Cái này hai cha con cấu kết với nhau làm việc xấu, kẻ xướng người hoạ: “Bá nhi, ngươi cái này cách nghĩ ngược lại nhắc nhở vi phụ, khó được có người làm nghĩa phụ không để ý tánh mạng, nghĩa phụ quyết định, bắt đầu từ hôm nay, Tô Phuong chính là nghĩa phụ vị thứ hai nghĩa tử, là cái này phũ thân vương vị thứ ba chủ nhân!”

“Cái này... Cái này tiểu nhân nào có cái này phúc phận?” Tô Phuong đã sớm kinh hãi người tàn tật dạng.

Việt Vương cười nói: “Ngươi tài cán vì bốn vương không để ý tánh mạng, đã nói lên ngươi một mảnh trung tâm, cứ định như vậy, hôm nay bắt đầu, ngươi chính là bốn vương vị thứ hai nghĩa tử, tại đây trong vương phủ, địa vị vẹn vẹn tại bá nhi phía dưới!”

“Còn không bái kiến nghĩa phụ?” Triệu Tử Bá ở một bên nhắc nhở.

Bồng!

Tô Phuong đang tại Việt Vương, vội vàng quỳ xuống, làm ra kích động vạn phần biểu lộ, liên tục cho Việt Vương dập đầu: “Nghĩa phụ ở trên, về sau Tô Phuong còn tiếp tục làm nghĩa phụ ngăn cản đao, đỡ kiếm, tuyệt sẽ không lui về phía sau nửa bước!”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Gia tộc chí bảo, Hàng Nguyệt Dao

“Tốt!”

Việt Vương hai tay nâng lên Tô Phương, liên tục tán dương.

Triệu Tử Bá phát tay, trong đại điện tất cả thị vệ đều đi vào phía trước: “Chúc mừng Vương gia, mừng đến nghĩa tử!”

“Quản gia!” Việt Vương tại chỗ cho Tô Phương ban thưởng ghé ngồi vị.

Lúc này, một vị hắc y lão nhân, có chừng gần bảy mươi tuổi, có lưu qua xích trường màu trắng chòm râu.

Vị lão giả này có lẽ hay là Tô Phương lần đầu tiên nhìn thấy, quản gia, xem ra lão giả này địa vị vượt xa quá Bàng Đức, Hàn Tín, Tiết Vô Kiếm này loại nhân vật, quyền lực lớn nhất có lẽ hay là người quản gia này.

Có lẽ ngay Triệu Tử Bá cũng so ra kém hẳn.

Việt Vương ngưng mắt nhìn lão giả: “Tuyên bố xuống dưới, hôm nay bốn vương muốn thu Tô Phương làm nghĩa tử!”

Quản gia tắc chính là khom người: “Vương gia, dựa theo quy củ, Tô Phương đắc đổi tên, theo Vương gia họ Triệu, trở thành hoàng tộc một phần tử!”

“Tô Phương, ngươi có bằng lòng hay không đổi tên đổi họ?” Việt Vương đầu tiên hỏi thăm Tô Phương ý kiến.

Tô Phương đứng lên: “Hài nhi cầu còn không được, họ Triệu chính là hoàng tộc mới có tư cách có được, đây là hài nhi vô thượng vinh hạnh!”

“Từ nay về sau ngươi hãy theo hoàng tộc họ Triệu, ban tên cho Tử Tuấn!” Việt Vương trước mặt mọi người tuyên bố.

Triệu Tử Tuấn!

Không thể tưởng được lại nhiều một cái tên, danh tự chỉ là xưng hô mà thôi, vì báo thù, đổi tên đổi họ tính toán cái gì.

Việt Vương lại để cho hạ nhân hết thấy rồi đi, mà lại đem Bàng Đức triệu tiến đến, đang tại quản gia nói: “Con của ta tử tuấn tài giỏi là pháp động một trọng, bốn vương muốn hẳn tại kế tiếp trong ba năm, trở thành thần thông cảnh cao thù!”

Bàng Đức khom người: “Vương gia yên tâm, chúng ta có thể liên hợp lại thúc dục tẩy tủy đại trận, vì Nhị công tử chuyển vận pháp lực cùng với linh lực, không thể nghi ngờ tại giới vào đầu!”

Giới vào đầu!

Chuyển vận pháp lực cùng với linh lực, Tô Phương trong lòng có càng nhiều đáng tươi cười, báo thù cơ hội tốt nhất, thì phải là trở thành tuyệt đối cao thù.

Việt Vương người này thu hẳn làm nghĩa tử, không phải thật sự là có chuyện như vậy, mà là muốn cho Tô Phương vì hẳn hoàn thành một cái kế hoạch, nghĩ đến kế hoạch này quan hệ trọng đại, cho nên cũng muốn Tô Phương trở thành cường giả, mới có năng lực hoàn thành nhiệm vụ.

Việt Vương lại hạ lệnh: “Hôm nay là bốn vương ngày vui, lập tức lại để cho thị vệ, suốt đêm cử hành yến hội, nhưng bốn vương thu nghĩa tử tin tức, không thể truyền ra!”

“Lão nô cái này phải!”

Quản gia rời đi đại điện.

“Tử Tuấn, hôm nay muốn mưu hại nghĩa phụ kẻ xấu nhiều lắm, ngươi đã là vi phụ nghĩa tử, muốn thay vi phụ nhiều hơn suy nghĩ, chờ ngươi cường đại lên, vi phụ hội hướng hoàng đế chờ lệnh, chính thức cho ngươi tiến vào hoàng tộc gia phả!”

Việt Vương lại nhìn về phía Triệu Tử Bá: “Bá nhi, dẫn đệ đệ của ngươi đi bảo khố!”

“Nhị đệ, chúng ta đi!”

Triệu Tử Bá rất là cao hứng mà dẫn dắt Tô Phương rời đi đại điện, hướng phía sau cấm cung mà đi.

Ven đường trải qua đạo đạo trạm kiểm soát, Triệu Tử Bá nhắc nhở Tô Phương ghi lại mỗi đạo trạm kiểm soát tiếng lòng, bởi vì chỉ có bên trong nhân vật trọng yếu, mới có thể tiến nhập cấm cung.

Đi vào tiến vào một tòa không ngờ trong cung điện, xúc động một đạo cơ quan, lập tức một cái dưới đất mặt thất xuất hiện, đi vào mặt thất còn phải đi qua một đạo cơ quan, mà tiến vào mặt thất có đặc thù bước tiến, có địa phương không thể giẫm, chỉ sợ khắp nơi đều là cơ quan.

Tiến vào mặt thất, tắc chính là là một cái lệnh Tô Phương nghẹn họng nhìn trần trời bảo khố.

Đầu tiên chính là núi vàng núi bạc, sau đó là vô số bảo thạch, còn có linh thạch, cái này dưới mặt đất bảo khố có hơn... dặm vài tầng, mỗi một mặt thất đều là vô cùng bảo vật.

Đấu Tinh Vương Triều ngay tại đây một phần mười đều so ra kém, một cái thân vương, vốn có bảo vật đã là phú khả địch quốc.

Trong tầng mật thất thì là pháp bảo, tiên đan, cùng với {Linh Bảo}, các loại hiếm quý!

Theo bình thường {Linh Bảo}, cũng có nhục thai cảnh bảo bối, những này bảo vật cấp thấp, nhưng ngoại hình đều không giống với, có thể bị thân vương cất chứa, tự nhiên là có được bất phàm bảo vật tồn tại.

“Ông..”

Đột nhiên, Tô Phương cảm giác tay phải ở chỗ sâu trong có động tĩnh.

Tay phải thật lâu không có như thế phản ứng, Tô Phương vội vàng hỏi: “Huyền Hoàng, chuyện gì xảy ra?”

“Chủ nhân, bởi vì ngươi chỗ dung hợp pháp bảo linh mạch, có được linh tính, sẽ đối với không có nhận chủ bảo vật có phản ứng, dực hấp thu vô chủ pháp bảo bên trong linh lực, đến trợ chính mình tu hành, mà cùng Huyền Hoàng dần dần dung hợp bên trong, dần dần loại năng lực này bị Huyền Hoàng khống chế, Huyền Hoàng từ nơi này trong mật thất, cảm ứng được cùng linh mạch giống nhau khí tức, tựa hồ tại đây có được cùng linh mạch tương liên bảo vật!”

Nghe xong Tô Phương làm ra hiếu kỳ bộ dáng, mọi nơi mò mò pháp bảo, tay phải phản ứng càng ngày càng mãnh liệt, Huyền Hoàng cũng ý bảo Tô Phương hướng hơi nghiêng tới gần.

Thoáng chốc tại hai cái hộp báu về sau, Tô Phương gấp được hai kiện pháp bảo, hẳn là {Linh Bảo}, mà là pháp khí, một thanh phi kiếm, một thanh đại kích.

Triệu Tử Bá đi tới: “Nhị đệ, ngươi đối với cái này hai kiện {Linh Bảo} cảm thấy hứng thú?”

Tô Phương lắc đầu: “Không, chỉ là cảm thấy kích loại pháp bảo rất ít cách nhìn, giống nhau đều là phi kiếm, mà lại về ngoại cũng rất đặc biệt!”

Triệu Tử Bá giới thiệu: “Hai kiện pháp bảo kia là nghĩa phụ thu thập mà đến, đã có thời gian rất lâu, nghe nói là khai quốc hoàng đế diệt Từ Vận quốc, theo Từ Vận quốc đoạt đến, cái này hai kiện {Linh Bảo} phẩm chất không tệ, lại là đến từ Từ Vận quốc, liền bị nghĩa phụ thu ân núp đi, ngươi có muốn không?”

“Loại này {Linh Bảo} muốn tới làm chi? Đa tạ đại ca hảo ý, nghĩa phụ muốn giúp ta bước vào thần thông cảnh, {Linh Bảo} với ta mà nói giống như đồ bỏ đi, có lẽ hay là pháp khí nhiều!” Tô Phương lúc này lộ làm ra một bộ xi mũi coi thường đáng tươi cười, việc không đáng lo, tiếp tục hướng cuối cùng tầng một mật thất đi đến.

Trong óc xuất hiện Huyền Hoàng thanh âm: “Chủ nhân, hai kiện pháp bảo kia bên trong, ẩn chứa cùng chủ nhân, cùng với pháp bảo linh mạch giống nhau lưu lại huyết khí, hẳn là chủ nhân tổ tiên chỗ dung hợp qua pháp bảo!”

Đi vào cuối cùng tầng một mật thất, Tô Phương cái đó có tâm tư chú ý bảo vật: “Nói như vậy... Ta đại Tô gia thật sự là Từ Vận quốc hoàng tộc hậu duệ? Ta Tô gia tổ tiên, chính là bị Triệu quốc chỗ đồ diệt?”

“Huyết mạch khí tức phải không sai, Huyền Hoàng chỉ có thể xác định điểm ấy!” Nguyên Linh Huyền hoàng thập phần khẳng định.

“Khá lắm Triệu quốc, Triệu thị hoàng tộc, bản nghĩ đến đám các ngươi tự cùng ta tồn tại thù giết cha, không thể tưởng được còn có diệt quốc, diệt tộc đại thù!”

Lần này té, hẳn xem như biết mình gia tộc lai lịch, kết hợp với phụ thân chi thù, đột nhiên cảm giác cùng Triệu quốc có không đội trời chung huyết cừu.

“Ông!”

Bỗng nhiên, đột tiến vào mật thất, tay phải lại có động tĩnh.

Lần này không cần Huyền Hoàng nhắc nhở, là hẳn biết tại đây trong mật thất, cũng có đến từ Tô gia tổ tiên pháp bảo.

Mà lần này chờ hẳn ra về không thể nghi ngờ, đi vào một cái bảo trong hộp lúc, đồng tử lập tức ngưng co lại, bởi vì bảo trong hộp, nằm một bả tím màu xanh da trời bảo đao, chuôi... này bảo đao có bảo kiếm ngoại hình, thân đao thẳng tắp, bất đồng chính là, theo tiếp cận chuôi đao chỉ có hai chỉ rộng thân đao, đến Đao Phong ló vào, đã có bàn tay rộng.

Bảo đao chuôi đao hai bên có khắc hai đợt Loan Nguyệt, Loan Nguyệt dùng toái bảo thạch vây quanh mà thành, cảm giác cái này bảo đao quý không thể nói.

“Hàng Nguyệt Đao!”

Cái này một cây bảo đao, đã từng vô số lần mà xuất hiện ở bản vẽ thượng, Tô Phương từ nhỏ nhớ kỹ cái này cây bảo đao bộ dáng, bởi vì này chính là Tô gia gia truyền chí bảo, Hàng Nguyệt Đao.

Từ lúc còn nhỏ bắt đầu, hẳn tự thẽ phải tìm được Hằng Nguyệt Dao tung tích, không thể tưởng được giờ phút này rốt cuộc tìm được hẳn.

Vì không cho Triệu Tử Bá phát hiện dị thường, hẳn cố ý ngưng mắt nhìn bên cạnh một thanh phi kiếm, phi kiếm là một kiện pháp khí, đợi Triệu Tử Bá thấy Tô Phưong ngưng mắt nhìn phi kiếm, liền đi tới:”Nhị đệ tốt ánh mắt, đây chính là một kiện pháp khí!”

“Ừm, phải không sai!”

Tô Phưong cố ý cầm lấy phi kiếm, lại không có nghi cầm lấy bên cạnh Hằng Nguyệt Dao, làm ra dục đối với chém xu thế:”Cũng không biết phi kiếm này như thế nào, không bằng cầm cái này bảo đao thử một lần!”

“Nhị đệ không thể!”

Triệu Tử Bá ngăn cản Tô Phưong:”Đao này tên là Hằng Nguyệt Dao, chính là nghĩa phụ lần trước đi đại ngọc núi thấy Vũ Hoàng lúc, sở ý bên ngoài đạt được pháp bảo, mặc dù chỉ là một kiện mật đạo cảnh cấp thấp phẩm chất {Linh Bảo}, nhưng này bảo đao phẩm chất đặc thù, thập phần sắc bén, độ cứng có thể so với pháp động cảnh {Linh Bảo}!”

“Hằng Nguyệt Dao? Vậy nó đến từ phưong nào?” Tô Phưong ra vẻ hiếu kỳ.

Triệu Tử Bá nói:”Nghĩa phụ không có dẫn ra, hẳn là theo có chút tu sĩ trong tay mua sắm, hoặc là một chỗ di tích phát hiện, Nhị đệ, nơi này có rất nhiều pháp bảo, ngươi hôm nay là nghĩa phụ nghĩa tử, tại Vương phủ chính là Thiếu chủ, tại đây pháp bảo ngươi ưa thích cái đó kiện, mượn cái đó kiện!”

“Đối với ngươi đã có linh xà đao, cũng là một kiện hạ phẩm pháp khí!”

“Đại ca đã nghe Mạc Nưong thông báo việc này, linh xà đao mặc dù là bảo vật, nhưng ngươi bây giờ là Vương phủ Thiếu chủ, chỉ có chính thức bảo vật mới xứng với ngươi, thì phải là chất lượng tốt hạ phẩm pháp khí, hoặc là đạt tới trung phẩm pháp khí!”

“Ta cũng sẽ không tuyển... Không bằng đại ca cho tiểu đệ chọn một kiện?”

Tô Phưong khiêm tốn nói, kỳ thật trong nội tâm rất là thông minh.

Nghĩa tử?

Hẳn còn không biết đây chỉ là Việt Vương mê hoặc thủ đoạn của hẳn mà thôi, thật có thể tùy tiện cầm bảo vật? Cũng chỉ là khách sáo mà thôi, còn không bằng thử xem Triệu Tử Bá.

Triệu Tử Bá tại chỗ lóe lên, trở lại tại chỗ lúc, trong tay xuất hiện một bộ bao tay, nhưng thật ra là một đôi quyền trảo, ô kim sắc, giống như xà lân da, bóng loáng như tơ, mỏng như quần áo tăng, năm ngón tay có dài nửa xích, cùng ung trảo giống như đúc.

Triệu Tử Bá giới thiệu:”Cái này là Quý Vương trảo, bọc tại hai tay, sẽ cùng hai tay lân da tăng dung hợp, mất thường thì không cách nào nhìn qua, nhưng một khi phát động công kích, có thể lập tức thôi phát, tưng địch người chém giết, bất quá Nhị đệ mới được là pháp động một trọng, muốn chính thức thôi phát Quý vương trảo lực lượng, chỉ sợ muốn đạt tới thần thông cảnh cao trọng!”

“Tốt!”

Tô Phưong cũng không khách khí, tiếp nhận Quý vương trảo về sau, ngưng kết một giọt máu tươi, tại chỗ đem Quý vương trảo hấp thu, bọc tại hai tay, cảm giác vô kiên bất tồi, hai tay có được đem núi lớn trảo đặc nát bảy thân lực.

Huyền Hoàng tại trong óc truyền đến thanh âm”Chủ nhân, cái này Quý vương trảo mặc dù là hạ phẩm, đúng vậy hạ phẩm bên trong đạt tới cực phẩm tồn tại, hạ phẩm pháp khí cũng có ba bảy loại chi phân, Quý vương trảo có được chín phần, ngươi cái kia linh xà đao nhiều nhất chiếm ba phần, đây thật là một kiện bảo vật!”

Trong nội tâm một lẫm:”Xem ra Việt Vương hiện tại duy nhất muốn đúng là, để cho ta khẳng khẳng một mực, làm nghĩa tử của hẳn, cho ta pháp bảo, vừa muốn giúp ta thành tựu thần thông cảnh!”

Triệu Tử Bá lại tới nữa, đưa cho Tô Phưong một cái trống tròn túi:”Nhị đệ, ngươi trống tròn túi mới được là mật đạo cảnh phẩm chất, đây là đạt tới pháp động cảnh trống tròn túi, không gian so ngươi cái kia lớn gấp 10 lần, ta trả lại cho ngươi phối một cây đạt tới pháp động cảnh huyền vân dây thừng, trả lại cho ngươi 500 khóa tiên đan, một ngàn khóa hạ phẩm linh thạch!”

“Đa tạ đại ca!”

“Đi, đại ca mang ngươi đi mới hành cung!”

Triệu Tử Bá như thân đại ca, dẫn tô mới rời bảo khố.

Ban đêm!

Trong đêm khuya Vương phủ đại điện.

“Nghĩa phụ, Tô Phuong cái kia tư quá tham lam rồi, vừa nghe đến pháp khí, tiên đan, linh thạch, hồn cũng bị mất, nhất là nghe được nghĩa phụ muốn trợ hấn đạt tới thần thông cảnh, cái kia quả thực tại thời thời khắc khắc chảy nước miếng!”

“Tự lại để cho hấn trước làm làm mộng tưởng hảo huyền!”

Trong đại sảnh, Triệu Tử Bá chính hướng Việt Vương báo cáo.

Việt Vương nghe xong tràn đầy vài phần khí phách đáng tuổi cười, đối với Triệu Tử Bá là đại gia tăng tán thưởng.”Hấn chỉ là một con sâu cái kiến, chưa từng gặp qua quen mặt Hai lúa, hôm nay một khi có được địa vị, thực lực, đã sớm đã quên tính ai, hấn đã cho ta Việt Vương mấy cái gì đó, chính là chỗ này loại tốt cầm hay sao? Bá nhi, về sau hấn có cái gì cần, người tự cho hấn cái gì, hoặc là chủ động cho hấn chỗ tốt, cho hấn nhiều rớt thuốc mê!”

“Vâng, hài nhi về trước ngự Thiên Phủ!”

Triệu Tử Bá từ biệt mà đi.

“Hôm nay Triệu quốc đế quốc tràn đầy nguy cơ, không thể để cho cái kia hoàng đế tiểu nhi hủy ta Triệu gia Giang Sơn...” Việt Vương vui thích nâng cao ngực, tại đây đêm khuya phía dưới, không người trong đại điện, hấn phảng phất chính là Triệu quốc hoàng đế, ngồi ủng thiên hạ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Chân Cửu Dương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Tẩy tủy đại trận, không ngừng đột phá

Cấm cung, một tòa đồ sộ, thờ mạnh đi trong nội cung.

Đại lượng nữ tỳ chính trong điện, ngoài điện chờ, chung quanh cũng có không thiếu cao thủ tuần tra, đột nhiên lệnh ngoại nhân nhìn thấy một màn này, còn tưởng rằng hành cung là nào đó thể tử, phi tử ở lại hành cung.

Tô Phuong lúc này ở hành cung phía sau trong phòng, đang tại dung hợp Quỷ vương trào.

Hạ phẩm pháp khí, đội Tô Phuong dung hợp về sau, liền có thể lập tức tại trong hai tay hiện ra, đương làm xuất hiện ở hai tay chi tế, cảm giác không còn là nhân loại hai tay, mà là đại yêu lực lượng.

Quỷ vương trào bên trong cũng có rất nhiều cấm chế, một khi thức dục, có thể bộc phát phô thiên cái địa trào nhận, xem chừng chỉ cần ba cái, liền có thể đem cái này hành cung san thành bình địa.

“Linh xà đao, Quỷ vương trào cái này hai kiện pháp khí đều có thể thức dục một phần lực lượng, mà tượng tinh phách kiếm, Thất Tinh Truy Mệnh kiếm vẫn... vẫn {Linh Bảo}, về sau mang cho bá phụ!”

Có được hai kiện hạ phẩm pháp khí, hấn vẫn còn tính toán tâm tư, nếu là có khả năng, còn muốn đi bảo khố vào tay vài món bảo vật.

“Hàng Nguyệt Đao...”

Lần này nhất đại thu hoạch nhưng thật ra là nhìn thấy gia truyền bảo vật, hơn hai mươi năm qua đi, Hàng Nguyệt Đao lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt, đó là phụ thân sử đã dùng qua pháp bảo.

“Giết cha ta hung thủ, quả nhiên là Việt Vương thị vệ, cho dù không phải Việt Vương thân tự động thủ, cũng là hấn hạ đạt pháp lệnh, Việt Vương tự là cửu nhân của ta, phải mượn lang quân vương lực lượng, đem người này diệt trừ, đáng tiếc vô pháp rồi đi Vương phủ, cũng không thể hướng Thẩm Hoàng Kỳ truyền lại tin tức!”

Tu hành bên trong, hấn cũng muốn các mặt.

Muốn nhất nhiều một chút, thì phải là như thế nào giết Việt Vương, lấy loại người đầu, đoạt lại Hàng Nguyệt Đao.

Thiên Môn phủ!

“Phủ chủ!”

Rất nhiều đạo trong tràng, cái kia các đệ tử cầm địa không lên đỉnh núi.

Lúc này Hầu Bình đi nhanh vội vàng đi vào gian phòng gấp mặt Thiên Môn Thánh hoàng.

Thiên Môn Thánh hoàng vuốt cằm:”Trước kia thu được theo Triệu quốc tin tức truyền đến, tuyệt đối không thể tưởng được Lục Lam lại thành Bát hoàng tử hoàng phi!”

Hầu Bình nghẹn họng nhìn trần trời:”Hoàng phi? Phù chủ, cái kia còn phải rồi, trách không được Tô gia phái người để van cầu viện binh!”

“Chớ không phải là Lục Lam sớm đã sớm có hành động, âm thầm phái người đi Thiên Tông thành, diệt trừ Tô gia? Một núi không thể chứa hai cọp, bản chủ môn hạ dần sinh ra hai vị cực kỳ khủng khiếp nhân vật, việc này người cho rằng không biết, Tô Phưong đi Việt Vương phủ sẽ không có động tĩnh, Lục Lam ngược lại đã trở thành hoàng phi, chúng ta lại cũng vô pháp không chế Lục Lam, mà Tô Phưong gia tộc chúng ta tự mở một con mắt nhắm một con mắt!”

“Nếu như Tô Phưong tương lai được thế, chẳng phải là muốn hướng Phù chủ làm khó dễ?”

“Đến lúc đó liền cầm Bát hoàng tử mà nói sự tình, việc này đã vượt qua bản phủ có thể xử lý phạm vi, Tô Phưong ngày nào đó nếu thật đắc thế, hẳn cũng trách tội không đến trên đầu của ta, mà lại Việt Vương cùng Bát hoàng tử đều không đơn giản, việc này ta thì sẽ xử lý, chẳng biết tại sao, bản phủ cảm giác tựa hồ Triệu quốc phải ra khỏi đại sự!”

Thần bí khó lường Thiên Môn Thánh hoàng, tại hắc đuôi lông mày cũng hiển hiện một đạo ngưng tụ.

Ai bảo theo hắc cái này bên trong đi ra 2 nhân vật, sớm đã thoát ly hắc khống chế.

Việt Vương phủ!

Trong mật thất, Bàng Đức cùng Hàn Tín cùng với hai gã hắc y lão giả, chính dẫn Tô Phưong tiến vào giống như địa cung đồng dạng rộng rãi mật thất.

Hai gã lão giả lóe lên, tại trong nội cung, đánh ra từng đạo vân phù, mà lại cảm ra hơn một ngàn khóa linh thạch, vây quanh tại vân phù chỗ đan vào mà thành trận pháp phía trên.

Bàng Đức khom người:”Đây là hộ linh trận, Thiếu chủ, mời đến nhập trong đó, thuộc hạ đợi ở chỗ này vì Thiếu chủ tẩy tủy, gọi vào đầu!”

“Đa tạ các vị tiên bối!”

Tô Phưong tự nhiên mà bước vào hộ linh trận, nhìn về phía từng đạo vân phù, cảm giác những này vân phù thực không đơn giản, do cường giả cách dùng lực sáng tác mà thành, mỗi một đạo vân phù đều không có cùng năng lực, tựa như trơn tru không sai biệt lắm, chính là phong ấn pháp lực, thần thông lực lượng.

Ngoại trừ Bàng Đức, Hàn Tín cùng hai gã hắc y lão giả, thành hình tam giác giữa không trung phiêu phù ở hộ linh trận chung quanh.

Xuy xuy!

Theo kết ấn, theo ba đại cao thủ lòng bàn tay, phun ra từng đạo dòng điện, đây cũng không phải là bình thường dòng điện, mà là là tinh thuần nhất linh lực.

Ba đạo dòng điện dừng hẳn vào hộ linh trận, cùng Tô Phưong thân thể dung hợp lập tức, hắc thân thể chính là run lên, bên trong hộ linh trận không gian cũng là tạo nên kinh người linh khí, từng đạo vân phù cũng lóe ra mờ ảo huyền quang.

“Tốt bằng bạc lực lượng, cũng không biết cái này ba đại cao thủ là bậc nào cảnh giới, hẳn không phải là thần thông cảnh...”

Tô Phưong lần đầu tiên cảm giác được, ngoại lực trắng trợn dừng hẳn vào thân thể cảm giác.

Qua rồi một hồi, Bàng Đức dặn dò:”Thiếu chủ, người cần phải làm là phối hợp, dẫn đạo năng lực, cũng có thể khống chế năng lực dừng hẳn vào kinh mạch, hay là là thúc dục pháp lực phóng thích toàn thân!”

“Không bằng dùng trăm huyết điều khiển trùng kích? Bởi như vậy, tấn chức thần thông cảnh tốc độ không phải nhanh hơn?”

Tim được Bàng Đức nhắc nhở, lúc này trăm tư một khác, sau đó thúc dục trăm huyết điều khiển, trong cơ thể tất cả đều là ba đại cao thủ linh lực, linh lực tại một mảnh dải hẹp trong kinh mạch bên trong, làn da đã muốn hiển hiện một ít nhau thai tạp chất, nói rõ ba đại cao thủ đang dùng linh lực, vì Tô Phưong tẩy tủy.

Rầm rầm rầm!

Không chút do dự, thi triển ra trăm huyết điều khiển, điểm tại toàn thân huyết vị phía trên, giờ khắc này, ngay tam đại lão giả đều phát hiện mình phóng thích linh lực, vô pháp tại Tô Phưong trong cơ thể chạy?

Chuyện gì xảy ra?

Tại chính cao thủ nghi hoặc chỉ tế, Tô Phương hai tay lại tại thân thể bất đồng bộ phận điểm ra lằng lể ác liệt vô cùng chỉ, trong chốc lát, huyết khí cùng với tam đại lão già khổng chế năng lượng, điên cuồng lao ra thân thể.

Làm không cho ngoại nhân biết rõ hần người mang Cửu Dương chân khí, hần âm thầm đã làm cho Huyền Hoàng phối hợp, đem bả trong cơ thể đại bộ phận dương khí hút vào Huyền Hoàng Lục Đạo trong tháp.

“Thiếu chủ thân thể thật cường đại, chính là chúng ta cũng không có như thế Thuần Dương khí, không có siêu phàm thân thể, nào có như vậy dương khí?”

Hàn Tín cùng hai đại hắc y lão già, rung động vô cùng.

Lần này, những cao thủ này có lẽ mới hiểu được, vì sao Tô Phương sẽ ở thời gian ngắn tìm được Việt Vương nhìn trộm, trở thành nghĩa tử của hần, tại pháp động cảnh thì có như thế thân thể, dương khí, tương lai bước vào thần thông cảnh, chẳng phải là viễn siêu ngang nhau cảnh giới cao thủ?

Mật đạo bên ngoài, vừa lúc là cấm cung hoa viên.

Bàng Đức đi ra mật đạo, liền thấy Việt Vương cùng Triệu Tử Bá ngồi ở đình nghỉ mát, lúc này tiến lên hành lễ: “Vương gia, Thiếu chủ cực kỳ khủng khiếp, có được có thể so với thần thông cảnh thân thể, trong cơ thể còn có ngay thần thông cảnh đều không thể có được Chính Dương khí, như thế tấn chức xuống dưới, một khi bước vào thần thông cảnh một trọng, chỉ sợ thực lực sẽ đạt tới ngũ trọng, lục trọng, cái này chính là chưa từng nghe người qua vượt cấp người!”

Việt Vương rất là thỏa mãn: “Đúng đấy giống như lần này tiềm lực, mới có thể làm bốn vương nghĩa tử, Bàng Đức, người trong khoảng thời gian này phụ trách trong phủ, bên ngoài phủ lớn nhỏ sự tình, lại để cho Hàn Tín toàn lực cùng hai vị ả già trợ Thiếu chủ tây tụy!”

Đội Bàng Đức rời đi, Triệu Tử Bá nhin không được nói: “Nói đến cái này Tô Phương thật đúng là một nhân tài!”

Việt Vương đa mưu túc trí: “Nhân tài, nếu không phải nhân tài, có thể làm nghĩa phụ hoàn thành đại sự? Tam đại thân vương ai không muốn hoàng đế tiểu nhi kéo xuống bảo tọa, mà chuyển biến thành? Mà ta tam đại thân vương, tuy nhiên cũng là họ Triệu, bắt quạ tại ba ngàn năm trước trong nước chiến tranh, chúng ta tổ tiên đều là khai quốc hoàng đế bên người chiến tướng, lập nhiều đại công thành lập Triệu quốc về sau, chúng ta mới gia nhập hoàng tộc, theo họ Triệu, cho nên Triệu quốc vốn cũng không phải là bốn vương gia tộc, đợi nhất thống Triệu quốc, tương lai bốn vương muốn thành lập một cái mới đế quốc!”

“Hài nhi hội toàn lực trợ nghĩa phụ đoạt được đại vị, tại đây mấy năm gian, hài nhi đã tìm được Bát hoàng tử, thậm chí hoàng đế từng bước một tín nhiệm, tương lai một khi cho hài nhi đại lượng thực quyền, hài nhi có thể mang theo pháp lệnh, đem tất cả binh mã xúi giục, làm cho bọn họ quy nghĩa phụ thống lĩnh!”

“Ừm, ta và người phụ tử tương lai nhất định sẽ trở thành trên vạn người tồn tại!”

Việt Vương hùng tâm vạn trượng, mà ngay cả Triệu Tử Bá cũng muốn tương lai một ngày nào đó, chính mình thành hoàng tử, thậm chí là thái tử.

Mật thất!

“Bồng!”

Mới một vòng trùng kích, tẩy tủy về sau.

Giờ khắc này, theo Tô Phương trong cơ thể bộc phát không phải huyết khí, mà là kinh khí.

Bộc phát về sau, kinh khí chia làm hai tầng, mà Tô Phương kinh hi mà cười nói: “Mới hơn mười ngày, liền từ một trọng tấn chức pháp động cảnh nhị trọng!”

“Chúc mừng Thiếu chủ!”

Hàn Tín cùng hai đại hắc y lão già, y nguyên thúc dục hộ linh trận, lợi dụng linh thạch, vận phù phối hợp, lệnh năng lượng hình thành liên tục không ngừng, theo thứ tự đến vì Tô Phương tẩy tủy.

Một vị khác Hắc y nhân mặt không biểu tình, xem ra là Việt Vương bên người cường giả chân chính, khí thể vượt qua Hàn Tín: “Thiếu chủ, kế tiếp chúng ta muốn bắt đầu thi triển pháp lực, vì Thiếu chủ người gọi vào đầu!”

Tô Phương vuốt cằm: “Phiền toái tiền bối!”

Lão già tiếp tục nói: “Giội vào đầu bất đồng tẩy tủy, tẩy tủy là thuộc hạ dùng linh lực rót vào Thiếu chủ trong cơ thể, trợ giúp Thiếu chủ tẩy tủy, đem tạp chất bức ra, đem linh lực dừng mảnh vào khí trong nước, mà gội vào đầu, thì là cách dùng lực, cưỡng ép dừng mảnh vào Thiếu chủ trong óc, tại Thiếu chủ dẫn dắt hạ, dừng mảnh vào thần khiếu bên trong, pháp lực sẽ cùng Thiếu chủ kiểm giữ pháp lực dung hợp, pháp lực tại cường đại trong quá trình, sẽ chủ động trùng kích thần khiếu!”

Giội vào đầu!

Đây là mỗi người tu sĩ, tu vi tăng lên nhanh nhất phương thức.

Mà giới vào đầu không dễ dàng tiến hành, giới vào đầu người phải có được chí cao tu vi, cùng tuyệt đối thực lực, mới có thể trợ giúp bị giới vào đầu người tăng lên tu vi.

Tô Phuong trước mắt là pháp động cảnh nhị trọng, mà chung quanh tam đại lão giả, phải ứng sẽ vượt qua Tô Phuong gấp trăm lần thực lực, mới có thể vì hấn giới vào đầu.

“Pháp lực mệnh mông cuộn cuộn!”

Tô Phuong chuẩn bị về sau, Hàn Tín cùng hai đại hắc y lão giả, cùng nhau kết ấn, lúc này đây theo linh lực tuôn ra là một loại kim quang nhàn nhạt.

Đây là Tô Phuong lần đầu tiên nhìn thấy pháp lực nhan sắc!

Mang theo màu vàng kim óng ánh, cảm giác chính là vàng sáng, mà không phải linh lực như vậy thâm thúy, xem ra tam đại lão giả pháp lực, cũng không chính thức đạt tới kinh thiên động địa độ cao.

Đương lâm pháp lực tiến vào Tô Phuong trong óc chỉ tế, Tô Phuong liền nắm lấy cơ hội tập trung tinh thần, cảm ứng ba cỗ pháp lực.

Chờ hấn cảm ứng được lúc, thành linh phát hiện pháp lực của mình, tại ba đại cao thủ trước mặt không đáng giá nhắc tới, ngay 1% cũng không đạt tới.

Ý chí đem ba cỗ pháp lực chậm rãi dẫn vào thần khiếu, mà ba đại cao thủ cảm giác được pháp lực của mình, dừng mãnh vào thần khiếu về sau, tự phóng xuất ra cường thịnh gấp đôi pháp lực.

Rầm rầm rầm!

Lập tức, Tô Phuong cảm giác trong đầu của mình, từng đợt nổ vang, đồng thời có gan cảm giác vô lực, sinh tử đã không phải do hấn đến quyết định, hoàn toàn quyết định bởi ba đại cao thủ.

Trong óc ở chỗ sâu trong bắt đầu phiên giang đảo hải (trần ngập sóng gió), pháp lực cuộn cuộn mà động, thần khiếu không gian đang run sợ, Tô Phuong cảm giác mơ màng vô lực, giống như bệnh nặng một hồi!

Bồng!

Mới bắt đầu một canh giờ, kinh khí lại từ Tô Phuong trong cơ thể bộc phát.

Pháp động cảnh tam trọng!

Tại ba đại cao thủ linh lực cùng pháp lực tẩy tủy, giới vào đầu hạ, chỉ chớp lát, Tô Phuong tự bước chân vào pháp động cảnh tam trọng.

Sau khi đột phá, thân thể tuôn ra kinh người tạp chất, kinh mạch lớn mạnh, thân thể càng thêm chắc chắn, nhất là trong đại não, đột nhiên thanh minh không được thiếu.

Cảnh giới càng cao thân thể càng cường đại, thần khiếu cũng càng gia tăng chắc chắn, cũng đại biểu Tô Phuong có thể từng bước một, thừa nhận siêu việt chính mình kinh người lực lượng.

“Thiếu chủ thân thể không đơn giản ah, trực tiếp tự thôn phệ pháp lực của chúng ta cùng linh lực, lúc này tấn chức, mà lại không có bất kỳ mê muội, bài xích!”

“Nghe Vương gia nói, Thiếu chủ đã từng ngoài ý muốn dung hợp yêu tộc lực lượng, vì vậy thân thể giống như yêu tộc giống nhau không giống tầm thường, có lẽ chính là bất phàm thân thể, lệnh Thiếu chủ giới vào đầu tiến hành thập phần thuận lợi!”

Ba đại cao thủ cũng rất sợ hãi thán phục, bọn hấn tại vì Tô Phuong tẩy tủy, tự nhiên có thể cảm giác Tô Phuong thân thể, đến cỡ nào bất phàm.

“Đến đây đi, ta cần càng nhiều là linh lực, pháp lực, không cần tu hành, giới vào đầu quá mỹ diệu, không thể tưởng được ta sẽ giống như lần này kỳ ngộ, Việt Vương ah, ngươi không ngừng tạo nên ta, cho rằng hết thảy đều do ngươi không chế, mà chờ ta có được thực lực cường đại, đó chính là ngươi chết thời điểm!”

Tô Phuong trong nội tâm đã ở chờ mong kế tiếp tấn chức.

